

Přehled zpráv

Rusové vyhostili tři české diplomaty. Horší už to být nemůže, říká český znalec	18
31.3.2018 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Víkendový rozhovor <i>Martina Spěváčková</i>	
Inspirativní fotografie hitem internetu: Mladá Afghánka zvládla kojení i zkoušky na vysokou	18
30.3.2018 reflex.cz ~ str. 00 ~ Zajímavosti <i>Martin Mrázek</i>	
Pomůže vydání Nikulina vztahům s USA? Byla to spíše samozřejmost, míní experti	19
30.3.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Michal Bernáth</i>	
Pondělí ŠINKANSEN Humanismus, či vlastenectví?	20
29.3.2018 Lidové noviny ~ str. 13 ~ Názory <i>Martina Rychlíka</i>	
Wollner o „Zemanově“ analytikovi. Je to prý anarcho-komunistický zmatenec!	21
29.3.2018 expres.cz ~ str. 00 ~ Zprávy <i>Expres.cz, Michal Chalupa</i>	
Že ČT nadržovala TOP 09? Marek Wollner vrací úder	23
29.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>mp</i>	
Radim Hreha: Kdy začnou veřejnoprávní média kontrolovat skuteční zástupci veřejnosti?	23
29.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>jih</i>	
Končí možnost podávat přihlášky na většinu škol	24
29.3.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Věda a školy <i>fš</i>	
V Česku Kristus do reklamy nesmí, evropský soud mu dal zelenou	26
29.3.2018 Ekonom ~ str. 46 ~ Ze světa práva <i>Lukáš Šikel</i>	
V Česku Kristus do reklamy nesmí, evropský soud mu dal zelenou	27
29.3.2018 ekonom.cz ~ str. 00 ~ <i>Lukáš Šikel</i>	
Budvar neumí vařit levné pivo.....	28
29.3.2018 FaktorS ~ str. 34 ~ Data a peníze <i>Marek Kerles</i>	
ROZHOVOR: Dnes už je možný jen jeden scénář	32
29.3.2018 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Politika <i>Neviditelný pes, Ladislav Ják</i>	
Modrá planeta na střelnici	35
29.3.2018 ego! ~ str. 12 ~ portrét <i>Tereza Hromádková</i>	

Na asteroidech se bude těžit, to je jisté. Česku nesmí ujet vlak, říká Nikola Schmidt vytvářející národní strategii planetární obrany.....	38
29.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Tereza Hromádková</i>	
Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České televize.....	42
29.3.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus	
V Senátu Ryan vyvolával studenty. Pochválil české pivo a pochlubil se, že jeho syn ví, co byla pražská defenestrace.....	51
28.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Anýž, Nikos Štěpánek</i>	
Ryan ujistil o podpoře z USA, nabourat ji ale může Nikulin. Ptal se i na tendr na armádní vrtulníky, který zrušila Šlechtová.....	53
28.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Anýž, Jan Wirnitzer</i>	
Enterprise Investors jmenovala Vjačeslava Lypka zástupcem pro Českou republiku	54
28.3.2018 investujeme.cz ~ str. 00 ~	
Rozchodová sukně	55
28.3.2018 Vlasta ~ str. 53 ~ Fejeton <i>EVA KADLČÁKOVÁ</i>	
Komunisté jsou stále hladovější. Chtějí do státních firem nebo nahradit Pelikána	56
28.3.2018 Hospodářské noviny ~ str. 03 ~ Události <i>Tomáš Pergler, Kateřina Frouzová</i>	
Komunisté jsou stále hladovější: Pro podporu vlády chtějí místa ve státních firmách a mediálních radách i výměnu Pelikána.....	57
28.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Pergler, Kateřina Frouzová</i>	
Rektorovo žezlo i Palachova aktovka.....	58
28.3.2018 City DNES ~ str. 08 ~ Oslavy univerzity Karlovy <i>BENEDIKT LEDERER</i>	
Propaganda ČT. Zvrhlé plány EU. Anekdota s Kalouskem	60
28.3.2018 euportal.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory <i>Lukáš Petřík</i>	
Navzdory SPD prošly dál obě výroční zprávy o ČT	64
27.3.2018 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Zpráva o hospodaření ČT hladce prošla výborem, proti byla jen SPD. Přišli Svěrák i Vetchý	64
27.3.2018 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Radek Bartoníček</i>	
Přijde odvěta Ruska za vyhoštění diplomatů? Třetí nejmocnější muž USA navštíví českou sněmovnu ..	65
27.3.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Briefing	

Propaganda ČT. Zvrhlé plány EU. Anekdota s Kalouskem. Vyhoštění Rusů může být krajně nebezpečné. O svobodě slova řvou lidé, kteří bojují proti ostrůvk.....	66
27.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Lukáš Petřík</i>	
Zprávy v 10 27. 3. 2018	69
27.3.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 10:00 Zprávy	
Sociologové médií: Studii o ČT, na kterou se odvolává Zeman, nelze brát vážně	76
26.3.2018 denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Jakub Patočka</i>	
Předseda Sněmovny reprezentantů USA na návštěvě Česka	78
26.3.2018 TV Nova ~ str. 04 ~ 17:00 Odpolední Televizní noviny	
Sociologové nesouhlasí s Křečkovou kritikou ČT	78
26.3.2018 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Předseda Sněmovny reprezentantů USA na návštěvě Česka	82
26.3.2018 TV Nova ~ str. 02 ~ 12:00 Polední Televizní noviny	
V SÍTÍCH.....	83
26.3.2018 Marketing & Media ~ str. 07 ~ Komentáře	
Přehled k pláči: koho všeho už "prezident sjednotitel" Zeman za tři týdny po inauguraci stihl urazit?....	84
26.3.2018 G.cz ~ str. 00 ~ Politika	
LIDÉ.....	85
26.3.2018 Marketing & Media ~ str. 33 ~ Lidé	
Budvar neumí vařit levné pivo.....	86
26.3.2018 Týden ~ str. 40 ~ Ekonomika <i>Marek Kerles</i>	
Skandál Cambridge Analytica	90
25.3.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:05 Horizont	
Do Prahy dorazí předseda dolní komory amerického Kongresu. Zeman se s ním neseťká, chce funkční období zahájit cestou na Slovensko.....	93
25.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>mp</i>	
Třetí muž USA v Praze. Proč se nepotká s prezidentem Zemanem?	93

25.3.2018	echoprime.cz ~ str. 00 ~ Události <i>Ladislav Šustr</i>	
Do Prahy přiletěl třetí muž USA. Proč se nepotká s prezidentem Zemanem?		94
25.3.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz <i>Ladislav Šustr</i>	
O „budování protektorátu“		95
24.3.2018	ČRo - vltava.cz ~ str. 00 ~ Historie <i>Martin Groman</i>	
V Praze nepozdraví prezidenta		96
24.3.2018	Blesk ~ str. 02 ~ Politika <i>(ht)</i>	
Poprvé v Praze		96
24.3.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova <i>Vojtěch Srnka Robert Oppelt</i>	
Jde to i bez frází		97
24.3.2018	penize.cz ~ str. 00 ~ Rozhovor <i>Ondřej Tůma</i>	
Jde to i bez frází		102
24.3.2018	finmag.cz ~ str. 00 ~ Rozhovor <i>Ondřej Tůma</i>	
Šéf Sněmovny reprezentantů Ryan se setká s Babišem. Se Zemanem ne		106
23.3.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>mp</i>	
Třetí nejmocnější Američan podebatuje se studenty i politiky		107
23.3.2018	tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK</i>	
Do Prahy přijede šéf amerických poslanců Ryan, se Zemanem se nesetká		108
23.3.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Michaela Pavlišová</i>	
Do Prahy míří nejvýše postavený Američan od návštěvy Obamy. Ryan promluví s Babišem, o Zemana nemá zájem		108
23.3.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>ČTK,lup</i>	
Raketáři		109
22.3.2018	Haló noviny ~ str. 14 ~ Humor	
Zemana přestává bavit „nevděčná“ SPD. Naštvaly ho hlasy proti Mynářovi		110
22.3.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, MF DNES, Petr Kolář, MF DNES, Jaroslav Plesl</i>	
Nedovolím český Majdan		111
22.3.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 01 ~ Titulní strana	

Jaroslav Plesl Petr Kolář

ŽIVE: Rusko přítelem, nebo hrozbou? Debatují Procházková, Romancov, Sedláček, Bašta a Weigl	116
21.3.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Vladimír Pelc: Česká televize jako návěs TOP 09	116
20.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ PV	
Černý scénář: V Itálii se mohou spojit populisté. Hnutí pěti hvězd by mohlo vládnout s protiimigrantskou Ligou severu.....	117
20.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ Ondřej Houska	
Drahoš odhalil svůj nový politický plán. A řekl, kdo mu na něj dá peníze	118
20.3.2018 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika Jakub Veinlich	
Černý scénář: v Itálii se mohou spojit populisté	120
20.3.2018 Hospodářské noviny ~ str. 06 ~ Události Ondřej Houska	
Petra Procházková: Volby v Rusku byly předem rozhodnuté. Lidé nevyslyšeli výzvy k bojkotu. Petr Kolář: Rusové nezvládli demokracii 90. let a viní z to	121
20.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Jan Rychetský	
Rusko povede Putin	122
19.3.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Svět bude komentovat opětovné zvolení Putina, Britové podají informace o otravě exšpiona.....	124
19.3.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Briefing Lidovky.cz	
Jak se píše historie reklamy? Jedním slovem? Těžko!	125
19.3.2018 Brands & Stories ~ str. 46 ~ Příloha - Stories - Odborné knihy Dušan Pavlů	
Čtvrtý Putinův mandát: operace následník, nebo Putin navždy?	126
19.3.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět hosenseidlovap	
„Stačí intonace nebo způsob, jak položí otázku, a už to cítíte.“ Senátor Chaloupek, který pracoval pro ČT, nabízí své vlastní zkušenosti. K hospodařen	131
18.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Jiří Hroník	
Pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem	132
18.3.2018 prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ politika	
Zahnívání pod Putinem	134

17.3.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 08 ~ Názory <i>Karel Svoboda</i>	
Beseda s Miroslavem Donutílem.....		136
17.3.2018	polar.cz ~ str. 00 ~ Ostrava/Ostrava-Centrum/Ostrava-Jih/Ostrava-Mariánské hory <i>PR článek</i>	
Rusko se prý stále více začíná podobat Sovětskému svazu. Toto musí Putin udělat po volbách		136
17.3.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>vef</i>	
Pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem		137
17.3.2018	prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ politika	
Z vraždy Skripala a jeho dcery se stává hlavní téma napětí mezi Moskvou a Západem.....		139
16.3.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Merkelová s Macronem o reformě EU.....		142
16.3.2018	ČT 24 ~ str. 07 ~ 21:31 Horizont	
Schůzka Merkelové a Macrona jako start reformy EU. Míč bude brzy na straně Česka, tvrdí expert		144
16.3.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Moderátor Soukup prezidenta opravil, aktivisté ho nemůžou mít za lháře		146
16.3.2018	idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Zeman: Lidé nedemonstrovali za svobodu slova, ale za Kalouskovu televizi. Je mi těch chudáčků líto		146
16.3.2018	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Prezident Miloš Zeman, Barrandov Zdroj</i>	
Kalousek udeřil na Zemana za „chudáčky“: Nemáš žádnou budoucnost, Miloši!		147
16.3.2018	blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>zst</i>	
Nejde o svobodu slova, lidé demonstrovali jen za Kalouskovu televizi, tvrdí Zeman		148
16.3.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz <i>red, drb</i>	
Týden s prezidentem každý čtvrtek ve 20:15.....		149
16.3.2018	TV Barrandov ~ str. 12 ~ 18:30 Naše zprávy	
Ruské diplomaty by další státy vyhošťovat neměly. Hrozila by studená válka, míní exministr Svoboda		150
16.3.2018	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Ladislav Křivan, Fotobanka Profimedia</i>	
Zemana „hluboce urazila“ reakce Klausova institutu k inaugurační řeči.....		150

16.3.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci iDNES.cz, ČTK	
Možná zapomíná, že těch chudáčků a blbců je možná půlka národa		152
16.3.2018	idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Studenti ze zhruba 300 vysokých a středních škol se připojili k půlhodinové výstražné stávce		152
16.3.2018	ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
Celý život jsem byla vyděděnec		155
16.3.2018	Téma ~ str. 22 ~ Rozhovor Veronika Šíp Tardonová	
Noví hlídači: do mediální rady se hlásí i Křeček, kritik rozhlasáka Kroupy		161
15.3.2018	euro.cz ~ str. 00 ~ Politika Jan Novotný	
Noví hlídači: do mediální rady se hlásí i Křeček, kritik rozhlasáka Kroupy		162
15.3.2018	euro.cz ~ str. 00 ~ Události Jan Novotný	
Kandidáti do Rady ČT hájili před poslanci vysílací poplatky		163
15.3.2018	mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média ČTK	
Je mi těch chudáčků líto, vzkázal Zeman demonstrantům		163
15.3.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci jm	
Německo: Přesun od jádra k obnovitelným zdrojům		164
15.3.2018	PRO-ENERGY ~ str. 24 ~ Analýzy strategie Klára Bundová	
Zeman bez obalu: Blbec z Českých lvů a chudáčci za Kalouskovu ČT v ulicích		170
15.3.2018	blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika Jakub Veinlich	
K přímé volbě starostů mají výhrady nejen politologové		171
15.3.2018	prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha Jan Prokeš	
K přímé volbě starostů mají výhrady nejen politologové		172
15.3.2018	Pražský deník ~ str. 04 ~ Česko JAN PROKEŠ	
Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem ČR		173
15.3.2018	TV Barrandov ~ str. 01 ~ 20:10 Týden s prezidentem	
Tak tohle má být ten opovrženihodný a nebezpečný útok Zemana na "nezávislou" veřejnoprávní ČT?		185
14.3.2018	euportal.cz ~ str. 00 ~ Zamyšlení Tomáš Vyoral	

Merkelová je počtvrté kancléřkou Německa	186
14.3.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	
BáSnění Radka Malého	192
14.3.2018 ČRo - vltava.cz ~ str. 00 ~	
Drahoš bude kandidovat do Senátu na Praze 4 jako nezávislý	192
14.3.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Politika ČTK	
Drahoš bude do Senátu kandidovat na Praze 4 jako nezávislý. Zřejmě se utká s bývalou kolegyní	193
14.3.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Česko ČTK,lup	
Drahoš chce kandidovat do Senátu v Praze 4	193
14.3.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci	
Drahoš bude kandidovat do Senátu proti bývalé kolegyni	194
14.3.2018 tnbiz.cz ~ str. 00 ~	
Drahoš kandiduje do Senátu v Praze, stejně jako Hilšer a Fischer	194
14.3.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci iDNES.cz, Josef Kopecký	
Drahoš potvrdil kandidaturu do Senátu. V Praze 4 vyzve bývalou kolegyni	195
14.3.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko Redakce	
Drahoš chce kandidovat do Senátu v Praze 4. Utká se s bývalou kolegyní z Akademie věd Sykovou ...	195
14.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ ČTK	
Drahoš bude kandidovat do Senátu proti bývalé kolegyni	18
14.3.2018 kurzy.cz ~ str. 00 ~ Z domova	
Drahoš potvrdil kandidaturu do Senátu. V Praze 4 vyzve bývalou kolegyni	18
14.3.2018 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu Redakce	
Drahoš bude kandidovat do Senátu proti bývalé kolegyni	19
14.3.2018 tn.cz ~ str. 00 ~ TN.CZ/default	
Drahoš chce na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4	20
14.3.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika ČTK	
Budeme zase demonstrovat	21

14.3.2018	idnes.cz - blog ~ str. 00 ~ <i>Pavel Ďuran</i>	
Drahoš bude v Praze 4 kandidovat do Senátu. Čeká ho znovu souboj s Evou Sykovou		23
14.3.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>snovav</i>	
Jiří Drahoš bude kandidovat do senátu v Praze 4.....		23
14.3.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>Echo24, ČTK</i>	
Drahošova náhražka Hradu. Na podzim jde do senátních voleb na Praze 4		24
14.3.2018	blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>CTK,vei</i>	
Drahoš bude kandidovat do Senátu. V Praze 4 vyzve bývalou kolegyni z akademie věd		26
14.3.2018	euro.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>Jan Novotný</i>	
OBĚD Z KVĚTINÁČE.....		27
14.3.2018	Dům a zahrada ~ str. 44 ~ Bio	
Bundeskanzlerin počtvrté. Merkelová se opět ujala vlády nad Německem		28
14.3.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>dolejsii</i>	
Skleněná jablka		32
14.3.2018	Host ~ str. 74 ~ Beletrie <i>Lidmila Kábrtová</i>	
Zeman "útočil" na ČT analýzou FSV UK. Budou "demokrati" demonstrovat i proti ní?		35
13.3.2018	idnes.cz - blog ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Vyoral</i>	
Studenti vyjdou kvůli politikům ze škol. Chtějí bránit ústavní a společenské zvyklosti.....		38
13.3.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>nek,ČTK</i>	
Valašské Meziříčí je nadprůměrným zadavatelem veřejných zakázek.....		42
13.3.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Bc. Robert Stržínek</i>	
Proč mě inaugurační projev prezidenta Zemana nepobouřil		51
13.3.2018	nazory.aktualne.cz ~ str. 00 ~ 1159 <i>David Zahumenský</i>	
Přichází Vogue ve správný čas?		53
12.3.2018	Marketing & Media ~ str. 16 ~ Agenda <i>Denisa Hejlová</i>	
Velká koalice bude vládnout v Německu		54
12.3.2018	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach	

NEWS	55
12.3.2018 MARKETING SALES MEDIA ~ str. 06 ~ News/Média	
Kritika ČT v projevu prezidenta Zemana	56
12.3.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 20:00 90' ČT24	
Osudy Zdeňka Kirschnera	57
12.3.2018 ČRo - vltava.cz ~ str. 00 ~	
Česká umělecká obec a její boj s větrnými mlýny	58
12.3.2018 blisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Veselý</i>	
Vykašlete se už konečně na emoce a nenechte ze sebe dělat ovce!	60
12.3.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Zdeněk Tůma: Automobilový průmysl předčil očekávání	64
12.3.2018 Český autoprůmysl ~ str. 05 ~ Rozhovor <i>Miroslav Konvalina</i>	
Veřejnoprávní média pod palbou kritiky	64
12.3.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	
Nekontrolované investice z východu ohrožují národní bezpečnost, varují odborníci	65
12.3.2018 euractiv.cz ~ str. 00 ~ <i>Lukáš Hendrych</i>	
HEADLINES	66
12.3.2018 Marketing & Media ~ str. 03 ~	
Veřejnoprávní média pod palbou kritiky	69
12.3.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	
Týden v české justici 5.3.-11.3.2018	76
12.3.2018 epravo.cz ~ str. 00 ~ Články, Články a komentáře	
Součástí taktiky politiků je útočit na novináře, říká děkanka Tejkalová	78
11.3.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí <i>iDNES.cz, Michaela Búnová</i>	
Odstoupení Zdeňka Ondráčka z funkce šefa kontrolní komise	78
11.3.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	

Kritika inauguračního projevu prezidenta.....	82
11.3.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Průlomová jednání mezi KLDŘ a USA.....	83
11.3.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:05 Horizont	
Demagog.cz: Zemanův inaugurační proslov obsahoval pět nepravd.....	84
10.3.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>Echo24, jhr</i>	
Chaloupek: Mám strach, co přijde	85
10.3.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 17 ~ Kraj Plzeňský — <i>Jitka Šrámková</i>	
Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal.....	86
10.3.2018 havlickobrodsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu <i>Hana Jakubcová</i>	
Bohumil Vostal: Pár slov od královny by mě potěšilo.....	90
10.3.2018 Jihlavský deník ~ str. 11 ~ Vysočina - Rozovor <i>HANA JAKUBCOVÁ</i>	
Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal.....	93
10.3.2018 pelhrimovsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu <i>Hana Jakubcová</i>	
Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal.....	93
10.3.2018 zdarsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu <i>Hana Jakubcová</i>	
Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal.....	94
10.3.2018 jihlavsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Z regionu <i>Hana Jakubcová</i>	
Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal.....	95
10.3.2018 trebicky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Třebíčsko <i>Hana Jakubcová</i>	
Zeman složil slib	96
9.3.2018 E15 ~ str. 02 ~ Události <i>Nguyen Thuong Ly</i>	
Návrh přímé volby starostů z r. 2016.....	96
9.3.2018 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
Zákon o přímé volbě starostů a hejtmanů.....	97
9.3.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	
Přímá volba na Slovensku	102

9.3.2018 ČT 24 ~ str. 03 ~ 20:00 90' ČT24

Mám strach, co Zeman ČT ještě provede, říká senátor a tvůrce večerníků	106
9.3.2018 plzen.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Plzeň / Plzeň - zprávy <i>MF DNES, Jitka Šrámková</i>	
PREZIDENT MLUVIL, politici utíkali ze sálu!.....	107
9.3.2018 Blesk ~ str. 02 ~ Politika <i>J. Kopřiva, I. Horváth, J. Veinlich, Z. Štíchová, M. Prokešová</i>	
Zeman kritizoval média a Bakalu	108
9.3.2018 Haló noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>(ste)</i>	
Seznam nepřátel	108
9.3.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>Ondřej Leinert</i>	
Postoje stran a hnutí k referendu.....	109
9.3.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	
Zeman versus Němcová, ČRo a ČT	110
9.3.2018 vasevec.cz ~ str. 00 ~	
Chci prosazovat aktivní občanství.....	111
9.3.2018 Lidové noviny ~ str. 13 ~ Názory	
Radim Valeník: Zeman versus Němcová, ČRo a ČT	116
9.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Plný text projevu prezidenta Miloše Zemana	116
9.3.2018 Právo ~ str. 07 ~ Zpravodajství	
Je to mezinárodní ostuda a znevážení celého aktu, říká Okamura o odchodu poslanců ze Zemanovy inaugurace.....	117
8.3.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Deml Zdroj</i>	
Seminář: Aktuálně k jadernému odzbrojování	118
8.3.2018 ustavmezinarodnichvztahu.cz ~ str. 00 ~ Akce / Pozvánky <i>Miroslav Tůma</i>	
Česká televize i Economia se ohradily vůči Zemanovým útokům na média.....	120
8.3.2018 mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média <i>Mediahub, em</i>	
Zeman při inauguraci zaútočil na média a nastínil plány na dalších pět let. Někteří poslanci odešli	121

8.3.2018	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČTK	
Zeman při inauguraci útočil na Bakalu a média. TOP 09, Němcová a část lidovců odešla		122
8.3.2018	echoprime.cz ~ str. 00 ~ Homepage, Události Echo24	
Zeman útočil na Bakalu a jeho média, kritizoval i Českou televizi		124
8.3.2018	mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média ČTK	
Inaugurace: Zeman kritizoval v projevu média, někteří poslanci reagovali odchodem		125
8.3.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ Politika Nguyen Thuong Ly	
Slovensko chystá demonstrace. Vysoké školy ruší výuku a Fico mluví o převratu		126
8.3.2018	echo24.cz ~ str. 00 ~ Svět, Krátké zprávy, Homepage, Seznam cz Ladislav Šustr	
Slovensko chystá demonstrace. Vysoké školy ruší výuku a Fico mluví o převratu		131
8.3.2018	echoprime.cz ~ str. 00 ~ Události Ladislav Šustr	
Drahoš: V závěru kampaně šlo o mně přes milion mailů s fake news. Byly organizované		132
8.3.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Česko Markéta Žížková	
Zeman útočil na Bakalu, média, mluvil i o budoucnosti		134
8.3.2018	tyden.cz ~ str. 00 ~ Politika ČTK	
Zeman v inauguračním projevu útočil na Bakalu, média, mluvil i o budoucnosti		136
8.3.2018	kurzy.cz ~ str. 00 ~ Z domova	
Zeman v projevu zkritizoval ČT a Bakalova média		136
8.3.2018	mediar.cz ~ str. 00 ~ Články Ondřej Aust	
Hrdlička, Nejedlý a útoky na média. Příběh Zemanova slavnostního dne, který jitril emoce		137
8.3.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Česko Adam Kotrbatý	
Zemanův projev vyvolal vlnu kritiky. Politici na protest opouštějí sál		139
8.3.2018	Prima ~ str. 02 ~ 18:55 Zprávy FTV Prima	
Miloš Zeman složil druhý prezidentský slib. V projevu kritizoval média a prosazoval přímou volbu starostů, část politiků na protest odešla		142
8.3.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ DVTV	
Zeman v projevu sejmul Zdeňka Bakalu. A nejen za OKD. Vynadal i jeho médiím, která nás poučují! Vysmál se i ČT. Němcová či Kalousek odešli ze sálu		144

8.3.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>vef</i>	
Zemanův inaugurační projev slovo od slova: Jak to schytl Bakala a novináři?		146
8.3.2018	blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika <i>ČTK,mah</i>	
DOKUMENT: Inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana		146
8.3.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>kolarikm</i>	
Inaugurace prezidenta republiky.....		147
8.3.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
'Milá ženo Ivanko...'Přečtěte si celý inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana.....		148
8.3.2018	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman, Michaela Danelová Zdroj</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....		149
8.3.2018	jihomoravskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....		150
8.3.2018	karlovarskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
DOKUMENT: Inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana		150
8.3.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Speciály - Dokumenty	
Prezident Zeman: Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotný		152
8.3.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....		152
8.3.2018	prvnizpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....		155
8.3.2018	stredoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....		161
8.3.2018	usteckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....		162
8.3.2018	zlinskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
DOKUMENT: Inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana		163
8.3.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci	

„Rozhodl jsem se žít do 90 let. Bakala je velká skvrna.“ Celý Zemanův projev	163
8.3.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy <i>Echo24, ČTK</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....	164
8.3.2018 jihoceskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....	170
8.3.2018 kralovehradeckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....	171
8.3.2018 libereckenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
DOKUMENT: Přečtěte si inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana	172
8.3.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>ČTK</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....	173
8.3.2018 moravskoslezskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....	185
8.3.2018 pardubickenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotný	186
8.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Ing. Miloš Zeman</i>	
Inaugurační projev prezidenta republiky.....	192
8.3.2018 plzenskenovinky.cz ~ str. 00 ~ <i>Miloš Zeman</i>	
Prezident Zeman se ujal úřadu na dalších 5 let.....	192
8.3.2018 TV Nova ~ str. 01 ~ 19:30 Televizní noviny	
Na rozhlas chce dohlížet 17 lidí včetně bývalého generálního ředitele	193
7.3.2018 MaM.cz ~ str. 00 ~ <i>Filip Rožánek</i>	
HUMANITNÍ (NE)ZAMĚSTNATELNOST V ČÍSLECH	193
7.3.2018 Studenta web&mag ~ str. 50 ~ Work	
NA NEDĚLNÍ OBĚD VÁS NEPOZVU.....	194
7.3.2018 BLESK - Vaše recepty ~ str. 04 ~ Čtenáři vaří čtenářům <i>Olga Trešlová</i>	
Nechci skončit jako brontosaurus, kterému se lidé smějí	194
7.3.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník ~ str. 14 ~ Sport	

DAVID HEKELE

„Strašit rokem 1948? Něco se těm lidem musí říct.“ Kontrolor České televize promluvil. I o tom, jak je to s nadřováním TOP 09	195
7.3.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Mluvčí Řepka přešel z magistrátu na ministerstvo	195
6.3.2018 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Václav Moravec: Nejde o mě nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize	18
6.3.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Magazín <i>Kateřina Perknerová</i>	
Evropská integrace zpomalí, Česko dostane více času	18
6.3.2018 Hospodářské noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>Ondřej Houska</i>	
Nestabilní Itálie může zpomalit evropskou integraci. Česko dostane více času na to, aby si ujasnilo, jak se k posílení EU postavit	19
6.3.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
Radkin Honzák: Lékaři, směřte se na pacienty	20
6.3.2018 vitalia.cz ~ str. 00 ~ <i>Lenka Krbcová</i>	
Ondráček odstoupil z vedení komise pro kontrolu GIBS. Poslance nazval „demokratickou žumpou“	21
6.3.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>kolarikm</i>	
Jižanská vzpoura narazila na severňanskou. V Itálii sledujeme syrový protest proti establishmentu	23
6.3.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>hosenseidlovap</i>	
O Četnicích, cestě do Vietnamu a kružítku	23
6.3.2018 Moravskoslezský deník ~ str. 17 ~ Ostrava plus <i>HANA POREBSKÁ</i>	
Pat po italských parlamentních volbách	24
5.3.2018 ČT 24 ~ str. 10 ~ 22:00 Události, komentáře	
NEJSEM VĚDEC A ANI NECHCI	26
5.3.2018 Ona DNES ~ str. 06 ~ O mně <i>KAROLÍNA DEMELOVÁ</i>	
Italská politika se zřejmě ocitne v patové situaci	27
5.3.2018 TV Nova ~ str. 11 ~ 19:30 Televizní noviny	
Velká koalice v Německu	28
4.3.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	

Fašistů se Italové bát nemusí	32
3.3.2018 Lidové noviny ~ str. 05 ~ Svět <i>MARTIN HAMPEJS</i>	
Ze sociálních sítí	35
3.3.2018 Pražský deník ~ str. 02 ~ Praha	
Rozhovor s PhDr. Martin Mejstříkem	38
3.3.2018 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 16:06 Evropa Plus	
Václav Moravec: Nejde o mě nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize	42
3.3.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Kateřina Perknerová</i>	
VÁCLAV MORAVEC: Nejde o Moravce nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize	51
3.3.2018 Pražský deník ~ str. 12 ~ Sobotní rozhovor <i>Kateřina PERKNEROVÁ</i>	
Nejde o Moravce nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize	53
3.3.2018 Pardubický deník ~ str. 12 ~ Sobotní rozhovor <i>Kateřina PERKNEROVÁ</i>	
Nejde o Moravce nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize	54
3.3.2018 Vyškovský deník ~ str. 12 ~ Sobotní rozhovor <i>Kateřina PERKNEROVÁ</i>	
Co říká „kauza Janka Kroupy“ o objektivitě a českých médiích? Analytici hodnotí spor v ČRo	55
3.3.2018 hlidacipes.org ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Pika</i>	
Hrdina z jugoslávské mise	56
2.3.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 05 ~ Z domova <i>Eva Zahradnická</i>	
Co s Krymem ve školním atlasu?	57
2.3.2018 Zeměměřič ~ str. 16 ~ POHLED <i>Radek Petr</i>	
Putiny nové zbraně. Zbraně nové generace	58
1.3.2018 ČT 24 ~ str. 09 ~ 22:00 Události, komentáře	
Otočte papír! Vnitro chystá nové volební lístky	60
1.3.2018 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov <i>BLAHOSLAV HRUŠKA</i>	

Plné znění zpráv

Rusové vyhostili tři české diplomaty. Horší už to být nemůže, říká český znalec

31.3.2018 seznamzpravy.cz str. 00 Víkendový rozhovor
Martina Spěváčková

Západ a Rusko si kvůli případu agenta otráveného v Británii vyhostily diplomaty. Co to znamená pro vzájemné vztahy?

Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** UK je odborníkem na Rusko. V rozhovoru pro Seznam hovořil o tom, jak ovlivní mezinárodní politiku případ otráveného agenta Sergeje Skripala a následná diplomatická roztržka. Západní země včetně Česka tento týden vyhostily ruské diplomaty a Moskva v pátek tento krok opětovala. Jak hodnotí postup české vlády Karel Svoboda?

„Praha tím vysílá signál, že Velká Británie je náš spojenec a my tady stojíme za ní. Zároveň tím pravděpodobně vysílá signál, že důkazy, které nám dodala Velká Británie jako zdůvodnění svého postupu, jsou dostatečně silné na to, aby ji Česká republika podpořila. Na druhou stranu je to pravděpodobně maximum možného z toho praktického hlediska,“ říká Karel Svoboda s narážkou na vyhoštění českých diplomatů z Moskvy. Podívejte se na úvodní video s odborníkem na Rusko z **FSV UK** Karlem Svobodou.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/rusove-vyhostili-tri-ceske-diplomaty-horsi-uz-to-byt-nemuze-rika-cesky-znalec-44272>

Inspirativní fotografie hitem internetu: Mladá Afghánka zvládla kojení i zkoušky na vysokou

30.3.2018 reflex.cz str. 00 Zajímavosti
Martin Mrázek

Jahan Taab byla právě uprostřed přijímací zkoušky na Institut vyššího vzdělávání Nasirkhosraw v Nilli, když její dvoutměsíční dítě začalo nahlas plakat. 25letá žena za ním logicky okamžitě vyrazila. K překvapení přítomných profesorů si s sebou ale vzala i test z lavice. Usadila se s dítětem na zem stranou od ostatních studentů a během konejšení dál vyplňovala otázky.

„Bylo to úžasné a všichni kolegové na ni hleděli s neskrývaným obdivem,“ uvedl pro CNN profesor Yahya Erfan, který na potencionální studenty při zkoušce dohlížel. Byl to právě Erfan, jemuž celá scéna přišla natolik působivá, že mladou matku nafotil a její příběh zveřejnil na Facebooku.

Jahan Taab má dle dostupných zpráv tři děti a cesta z rodné vesnice Hoshto až do Nilli jí musela trvat nejméně 6 hodin. Tvrdé usilí se nicméně vyplatilo. Erfan uvedl, že v náročné zkoušce Kankor uspěla se 152 body. Taab chce nyní studovat na **fakultě sociálních věd**. Jenže vzhledem k tomu, že pochází z chudé rodiny a je ženou „obyčejného“ farmáře, poplatky za školné by si mohla jen těžko dovolit.

Na Institutu vyššího vzdělávání Nasirkhosraw se platí zhruba 10 až 12 tisíc afghánských afghání za semestr, což je v přepočtu něco přes 3 tisíce korun. Když se k tomu přidají náklady na dopravu, je to pro mnoho mladých Afgánců neřešitelná částka. Vzhledem k publicitě, které se mladé matce dostalo, by to ale nakonec nemusela být taková překážka, jak se muselo ještě před několika dny zdát.

Britská organizace Afghan Youth Association totiž založila na webu GoFundMe sbírku na zaplacení školného a během dvou dnů se skrze ní vybralo přes 200 tisíc korun. „Ten důvod ke kampani je prostý. Nic by nemělo zastavit ženu, která udělala tolik jen proto, aby na té zkoušce mohla být,“ uvedla Shokryah Mohammadi z Afghan Youth Association.

Pokud vás příběh Jahan Taab zaujal, můžete ji finančně podpořit zde >>>

URL| <http://www.reflex.cz/clanek/86095/inspirativni-fotografie-hitem-internetu-mlada-afghanka-zvladla-kojeni-i-zkousky-na-vysokou>

Pomůže vydání Nikulina vztahům s USA? Byla to spíše samozřejmost, míní experti

30.3.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
Lidovky.cz, Michal Bernáth

V noci na pátek odletěl údajný ruský hacker Nikulin letounem ministerstva spravedlnosti do Spojených států. O jeho vydání rozhodl ministr vnitra Robert Pelikán, Miloš Zeman, podle něhož dříve prezident Miloš Zeman lobbboval za vydání Rusa do Moskvy. Jak se Nikulinovo vydání podepíše na česko-amerických vztazích? A jakou roli hrála návštěva třetího nejmocnějšího muže v USA v Praze? Server Lidovky.cz se zeptal amerikanistů Jakuba Lepše a Kryštofa Kozáka.

V Česku se zosobnily protichůdné zájmy dvou světových velmocí - Spojených států a Ruska - v jedné osobě. Obě země usilovaly o vydání údajného hackera Nikulina, kterého česká policie zadržela v říjnu 2016 v Praze, do své kompetence. Poté, co dal český Ústavní soud ministru Robertu Pelikánovi k vydání údajného hackera zelenou, Rus zamířil v letounu ministerstva spravedlnosti za Atlantik. Podle expertů se tím ale na vztazích mezi Českou republikou a USA příliš nemění.

„Horší by to bylo spíše opačně. Naopak by vztahy zhoršilo, kdyby byl Nikulin vydán do Ruska. Tohle je spíše potvrzení toho, že v ČR trvá orientace na naše západní spojence. Španělsko bylo před několika měsíci v podobné situaci, také vydalo hackery do Spojených států. Mělo by to být zkrátka automatické, překvapivé by bylo spíše opačné rozhodnutí,“ vysvětlil serveru Lidovky.cz Jakub Lepš z katedry Severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Pro Kryštofa Kozáka z téže katedry se pak jedná především o krok se silnou symbolikou. „Symbolická rovina je určitě silná. Zájem o jeho vydání mělo Rusko a Spojené státy, řešilo se to i na nejvyšší úrovni. Ta symbolika je zřejmá. Ruská klika v české politice utrpěla symbolickou porážku, americká ambasáda tyhle věci bedlivě sleduje,“ řekl redakci Kozák. Podle něj se za onu „ruskou kliku“ dá označit Miloš Zeman, který podle slov ministra spravedlnosti Pelikána žádal o vydání Nikulina do Moskvy. Ukazuje to podle něj, že Česká republika je občas pro zahraniční partnery těžko čitelná. „O to důležitější jsou ale podobné konkrétní kroky. Američané se v tom dobře orientují, vědí že Miloš Zeman nerovná se česká politika,“ zdůrazňuje Kozák.

Domluvil vydání v Praze třetí nejmocnější republikán?

Šéf dolní komory amerického Kongresu Sněmovny reprezentantů Paul Ryan navštívil v tomto týdnu Prahu. Nechal se dokonce slyšet, že o případu Jevgenije Nikulina s českými kolegy jednal. Nakolik ale mohl napomoci vydání Nikulina do USA, se podle amerikanistů s jistotou říci nedá.

„Určitě za to lobbboval a měl dodatečné informace týkající se Nikulinova případu. Jsem si jistý, že i to byl jeden z důvodů jeho návštěvy. Navíc je Paul Ryan republikán, a republikáni i Donald Trump jsou spojováni s činností ruských hackerů během amerických voleb. Pro Američany jsou podobná témata věcí národní hrdosti, zvláště když se jedná o Rusko,“ řekl amerikanista Lepš. Jeho kolega z katedry Severoamerických studií je ale v tomto směru skeptičtější.

Paul Ryan a Andrej Babiš jednali na úřadu vlády

„To jsou pochopitelně spekulace. Nechci tu návštěvu přeceňovat, Ryana přivedly do Prahy spíše jeho osobní vazby. Nemyslím si, že by Američané vysílali Paula Ryana řešit podobné věci. Určitě tomu ale mohla napomoci, důkaz pro to ale není,“ říká v návštěvě Ryana v Praze Kryštof Kozák.

Je Zeman blíže Bílému domu?

O možné návštěvě Miloše Zemana v Bílém domě se spekuluje už od zvolení Donalda Trumpa americkým prezidentem. Zatím na ni ale nedošlo a vypadá to, že k ní ani nedojde, vydání Nikulina tomu podle amerikanistů nijak nenapomůže.

„Vzhledem k veřejně dostupným informacím, že Miloš Zeman lobbboval za vydání Nikulina do Ruska, tomu ani jeho konečné vydání do USA nepomůže,“ míní Jakub Lepš, přesvědčen je o tom i Kozák.

Setkání prezidenta Zemana s Donaldem Trumpem v New Yorku.

„To už čteme z čajových lístků. Také jsem se dočetl, že se Nikulinovo vydání vymění za pozvání Miloše Zemana do Bílého domu, ale to jsme v rovině drbů. Pokud k návštěvě dojde, možná se o tom dozvíme více, ale ta teorie mi přijde trochu přitažená za vlasy,“ řekl serveru Lidovky.cz Kozák.

Česko-ruské vztahy? Bitvu Rusko prohrálo, válka pokračuje

Vydání Nikulina Washingtonu podle expertů neznamena nic kritického ani v česko-ruských vztazích. V době vyhrocené atmosféry mezi Západem a Ruskem může mít ale symbolickou rovinu.

„Samozřejmě Rusové nadšení nebudou, především v kontextu nedávné vlny vyhošťování diplomatů a eskalace napětí. O to větší symbolický význam to má, nicméně Rusové teď řeší úplně jiné a závažnější problémy. Jsou si dobře vědomi, že tu nějaké spojení mají, ale jedná se v případě Nikulina jen o jednu prohranou bitvu. Nejdůležitější ale je, že většina společnosti v ČR podporuje prozápadní orientaci země, to je solidní základ o hraje dlouhodobě,“ připomíná Kozák.

Stejně to vidí i jeho kolega Lepš a připomíná i úlohu Miloše Zemana. „Z pohledu Ruska splnil Miloš Zeman, co měl. Snažil se o vydání Nikulina do Ruska. Jinak je to zpráva o tom, že se nic nemění a my jsme dále součástí politických a bezpečnostních struktur Západu. Rusko se bude dále snažit náš geopolitický prostor ovlivňovat, prohrálo sice jeden zápas, ale liga ani zdaleka nekončí,“ upozorňuje Lepš.

URL| https://www.lidovky.cz/pomuze-vydani-nikulina-vztahum-s-usa-byla-to-spise-samozrejmost-mini-experti-1hp-zpravu-domov.aspx?c=A180330_125052_in_domov_mber

Pondělí ŠINKANSEN Humanismus, či vlastenectví?

29.3.2018 Lidové noviny str. 13 Názory

Martina Rychlíka

Zaměřovat univerzální hodnoty lidství za vlastenectví je cesta ke konfliktu

Francouzský policista Arnaud Beltrame ve svém nedávném činu prokázal mimořádnou míru odvahy, když sebe vyměnil za rukojmí a riskoval to nejcennější. Osobní profily významných politiků se plní komentáři plnými respektu a poukazování na příkladnost takového činu. Společnost je pohnutá jako kdysi u reportéra TVNova Michala Velíška, jehož odvaha vedla k dnes pravidelně udělované ceně.

Co mě ale po činu Arnauda ponouklo k zamyšlení, je paradoxní míchání dvou motivů v komentářích politiků, a to právě odvahy ve jménu humanismu s nutkáním ve jménu vlastenectví a službě vlastní zemi. Německý sociolog Ulrich Beck popisuje vnímání role občana a s tím spojených předpokladů jednání uvnitř státu ohraničeném hranicemi jako uvězněnou poruchu identity. Je tedy za podobnými rozhodnutími humanismus, nebo vlastenectví?

V zájmu koho jednal Arnaud?

Předseda TOP 09 Jiří Pospíšil na sociální síti píše: „Příběh opravdového lidského hrdinství muže, který se ve službě své zemi a jejím občanům vyměnil za oběti únosu s vědomím, že riskuje vlastní smrt. Ta bohužel nastala. Čest památce příkladného člověka!“ Je nesporné, že jednání Arnauda bylo motivované jeho vnitřní mimořádnou morální integritou, která v roli policisty vyznívá jako motiv vedený službě vlasti. V Pospíšilově příspěvku je to důraz na „příkladného člověka“ a „opravdové lidství“, nicméně jak vidno, ve stejném příspěvku

zmiňuje motiv „ve službě své zemi a jejím občanům“. Jednal tedy Arnaud podle Pospíšila ve jménu své země a jejích občanů, nebo ve jménu lidství? Zvažoval Arnaud, zda jsou rukojmí občané jeho země? Zcela jistě nikoliv.

Beck byl ve svých myšlenkách o roli státu v globální společnosti v závěru svého života poměrně radikální. Vnímá národní stát jako entitu, která své morální oprávnění k vlastní existenci opírá o péči identitárně homogenního celku. Jenomže při pohledu na globální mapu by jeden těžko pohledal stát, který přesně kopíruje hranice společenství vnímající sebe jako identitárně homogenní. Beck tak poukazuje na existenciální zájem států vyřezat puzzle na světové mapě a určit, kde leží ten nebo onen národ, aby obhájily smysl vlastní existence, společenské smlouvy a s tím spojenou politickou roli.

Proč tu vlastně jsme

Je tedy zřetelně v zájmu států opírat se o univerzální morální premisy, kterými morálně podepírají smysl vlastenectví, čímž konstruují falešnou identitu, kterou následně zaškatulkují do konceptu národa. Je to totiž vlastenectví, tedy pocit náležitosti k vlasti, k národu, bez kterého státy nebudou existovat. Nicméně zde je podstatný fakt, že ačkoliv může být vlastenectví vnímáno jako méně radikální než nacionalismus, je to stále stav mysli, jehož prohlubování je možné pouze v kontrastu k jiným „vlastem“, resp. národům. Důraz na vlastenectví, například v současném bizarním návrhu nového školního předmětu ministryně obrany, je tažen přesně tím nutkáním, kdy volení zástupci státu po předání jisté míry suverenity na EU tápají, proč tu vlastně jsou. I proto se pro tento nápad daří najít konsensus napříč politickými stranami. Zaměřovat univerzální hodnoty lidství, morální premisy, solidaritu bez ohledu na hranice, tedy ta lidská práva, která lidstvo spojují, za vlastenectví, které jej rozděluje, je cesta ke konfliktu. Měl se snad Arnaud zamyslet, zda jsou rukojmí Francouzi?

Uvězněn v poruše identity

V 19. století se prouští politici zamýšleli, jak čelit narůstajícímu nacionalismu ve Francii. Tehdy situaci řešili mimochodem důrazem na vlastenectví ve školách a výsledek jsme zažili v podobě dvou světových válek. Naši politici by se namísto důrazu na vlastenectví měli soustředit na prosazování humanismu už proto, že když to v 90. letech 20. století dělali, vydobyli si respekt s globálním dopadem. Před námi stojí obrovská výzva, kterou nám kromě jiných připomíná i nedávno zesnulý Stephen Hawking. Lidstvo rozparcelované na dvě stě vzájemně se poměřujících vlastí nemá šanci na přežití a činy lidí, jako byl Arnaud, by nám právě z jádra jeho motivu měly připomínat, že jsme především lidstvo s univerzálními hodnotami, a ne vlastní s právy a zájmy vymezenými vůči jiným vlastem a národům.

Nebylo v mém zájmu jakkoliv zpochybňovat smysl nebo snad poslání Pospíšilova příspěvku, ale spíše poukázat na typickou ukázkou, kdy i politik, o jehož morální integritě osobně ani trochu nepochybuji, je uvězněn v poruše identity. Nebude jej totiž volit světoobčan, ale Čech. Svět ale k lepšímu viditelně měníme jako lidi, nikoli jako Češi nebo Francouzi.

Lidstvo rozparcelované na dvě stě vzájemně se poměřujících vlastí nemá šanci na přežití a činy lidí, jako byl Arnaud, by nám právě z jádra jeho motivu měly připomínat, že jsme především lidstvo s univerzálními hodnotami, a ne vlastní s právy a zájmy vymezenými vůči jiným vlastem a národům

O autorovi| Martina Rychlíka, odborník na mezinárodní vztahy a bezpečnost Autor působí na **Fakultě sociálních věd** UK

Foto autor| FOTO REUTERS

Foto popis| Tryzna za četníka Arnauda Beltrama, kterého zabil islámský extrémista, proběhla včera v Paříži. Pohřeb se má konat dnes.

Wollner o „Zemanově“ analytikovi. Je to prý anarcho-komunistický zmatenec!

29.3.2018 expres.cz str. 00 Zprávy

Expres.cz, Michal Chalupa

Když Miloš Zeman ve svém druhém inauguračním projevu k překvapení části národa místo závažných státnických témat, například 100. výročí vzniku Československa, napadal své osobní protivníky, podařilo se mu otrávit nejednoho svého oponenta. Když se pak pustil do České televize a ve svém útoku čerpal z pochybné

předvolební analýzy katedry mediálních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pod vedením kontroverzního analytika Jana Křečka, dostal u odborné veřejnosti celý konstrukt Zemanovy řeči pachut' tendenčního amatérismu a diletantství.

Proti autorovi prezidentem citované analýzy zaměřené proti České televizi se nyní ohradil také šéfredaktor pořadu Reportéři ČT Marek Wollner. To proto, že má Jan Křeček ambice se dostat do Rady Českého rozhlasu, což investigativní novinář nese poněkud nelibě.

Kontroverzní anarchista a silně levicově orientovaný pedagog **FSV UK** Křeček se dlouhodobě vyhraňuje proti čemukoliv pravicovému, liberálnímu a neváhá to prezentovat veřejně.

„Zeman má problém, zneužívá ČT, je to nepříjemné,“ říká televizní ředitel Dvořák a hrozí Miloš Zeman

Jeho aktivismus se projevil již v roce 1999, když v Trůnním sále Pražského hradu při podpisu vstupu ČR do NATO na prezidenta Havla pískal a zapálil kartičku se zkratkou názvu Severoatlantické aliance. Byl obviněn z výtržnictví, hrozilo mu odnětí svobody, ale nakonec vyvázl jen s pokutou. Přišel o členství v Syndikátu novinářů ČR, který jej za zneužití legitimace vyloučil.

„Když pískal na Havla kvůli našemu přijetí do NATO, říkal jsem si, že je to klukovina, kterou je nutné přejít s úsměvem. Když vypracoval analýzu na základě blbých kritérií, že ČT nadržuje TOP 09, říkal jsem si, že je to prostě zmatenec, který by si napřed měl zamést před svým anarcho-komunistickým prahem. Ale když teď čtu, že se cpe do Rady ČRo, říkám si: mladí revolucionáři, staří hofráti. A to je přitom Jan Křeček ještě pořád docela mladý. Ale učí se rychle, to je fakt. Ono je taky od koho, podívejte, kam to dotáhl takový Petr Žantovský,“ okomentoval Wollner osobnost analytika, z jehož práce Miloš Zeman při kritice ČT čerpal, aby dokázal spřízněnost veřejnoprávního media a Kalouskovy TOP 09. Marek Wollner (Facebook) 27.března 2018 v 17:51, příspěvek archivován: 29.března 2018 v 12:00

Když pískal na Havla kvůli našemu přijetí do NATO, říkal jsem si, že je to klukovina, kterou je nutné přejít s úsměvem. Když vypracoval analýzu na základě blbých kritérií, že ČT nadržuje TOP 09, říkal jsem si, že je to prostě zmatenec, který by si napřed měl zamést před svým anarcho-komunistickým prahem. Ale když teď čtu, že se cpe do Rady ČRo, říkám si: mladí revolucionáři, staří hofráti. A to je přitom Jan Křeček ještě pořád docela mladej. Ale učí se rychle, to je fakt. Ono je taky od koho, podívejte, kam to dotáhl takový Petr Žantovský. To se mi líbí (174) Komentáře (11)

Křeček a jeho tým před parlamentními volbami vypracovali zakázku Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, kdy v analýze programu vysílání veřejnoprávní televize a rozhlasu poukazuje na výrazné stranění těchto médií TOPce. Levicový analytik si především stěžoval na ignoraci kritiky, opomíjení relevantních společenských aktérů a negativní rámování sociálních témat.

Boj s ČT pokračuje: Zeman chce vyházet zaměstnance, už má dokonce plán Miloš Zeman

„V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize i Českého rozhlasu byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promlouvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě,“ píše se v Křečkově analýze proti níž se postavila odborná veřejnost i generální ředitel ČT Petr Dvořák .

„Studie, kterou pan prezident v projevu citoval, je udělaná tak nešťastně a tak manipulativně, že i její zadavatel, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, ji nepoužil pro účel, pro který si ji zadal,“ uvedl Dvořák. Proti analýze se vyhranili i další specialisté na sociologické studie.

Dramaturg a šéfredaktor pořadu Reportéři ČT Marek Wollner.

„Křečkova analýza si představuje novinářinu jako fyzikální děj probíhající ve vakuu mimo konkrétní čas a prostor, matematicky řízený podle síly politických stran. V reálném světě se pochopitelně píše a točí o tom, co je důležité a zajímavé. Je-li jedním z hlavních společenských témat vzestup Andreje Babiše a souběžné snahy omezit jeho vliv zákonem o střetu zájmů, jehož nositelem byla TOP 09, bude mít v takovou dobu větší mediální prostor TOP 09 a zprávy se budou víc zabírat Babišem a jeho hnutím. Cokoli jiného by byla rezignace na

základní novinářské principy. V tomto bodě je vůbec nejslabší místo analýzy, která tento faktor neumí – či možná nechce – zpracovat,” píše například ve své kritice Noviny.cz .

Jan Svěrák bez okolků: Zeman nestojí za krizí kolem ČT poprvé, tahle země mu nepatří Miloš Zeman

„Křečkova analýza má řadu slabých míst, ale několik z nich představuje tak závažné chyby, že znehodnocují veškeré výsledky. Metodika je pochybná, kvantitativní analýza vychází z nesmyslných dat a kvalitativní nese výrazné rysy zaujatosti. Na některých bodech je patrné, že autor netuší, jak funguje provoz zpravodajského kanálu, případně to tušit nechce. Vyvozovat z tohoto dílka závěr ve znění ‚docházelo k porušování zákona a jsou na místě sankce‘, jak činí pan Křeček, je v nejlepším případě drzost.“

To, proč se prezident ve své argumentaci opírá o takto zfušovaný a jednostranně zaměřený pamflet ideologicky stranického člověka, je stejně absurdní, jako jeho ambice proniknout do kontrolních orgánů veřejnoprávních médií. Bohužel, jak již Marek Wollner upozornil, například v případě neméně kontroverzního Petra Žantovského, též Zemanova příznivce, se to podařilo.

URL| https://www.expres.cz/zeman-inauguracni-projev-analyza-ceska-televize-krecek-diletant-wollner-facebook-giq-zpravy.aspx?c=A180329_115204_dx-zpravy_neos

Že ČT nadržovala TOP 09? Marek Wollner vrací úder

29.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

mp

Dramaturg a reportér pořadu Reportéři ČT Marek Wollner kroutí hlavou nad tím, kdo se to snaží dostat do Rady Českého rozhlasu. Členem Rady by se rád stal Jan Křeček, muž, který sepsal studii, podle které Česká televize údajně nadržovala TOP 09. Wollner o Křečkovi napsal pár řádek. Přesvědčte se sami.

Když v roce 1999 Václav Havel podepisoval listiny, které stvrzovaly vstup České republiky do NATO, slavnostní akt narušil Jan Křeček, tehdy pětadvacetiletý mladý muž, který jako novinář aktu přihlížel. Při podpisu začal pískat a demonstrativně zapálil malou kartičku s nápisem NATO. Byl vyveden z Hradu. Dnes Křeček vyučuje na **Fakultě sociálních věd** UK, na Katedře mediálních studií. Je autorem studie, ve které se lze dočíst, že veřejnoprávní Česká televize údajně nadržovala politické straně TOP 09. Teď by se podle všeho rád stal členem Rady Českého rozhlasu. To nenechává v klidu dramaturga a reportéra pořadu Reportéři ČT Marka Wollnera. Na sociální síti Facebook se k tomu rozhodl napsat pár řádek. „Když pískal na Havla kvůli našemu přijetí do NATO, říkal jsem si, že je to klukovina, kterou je nutné přejít s úsměvem. Když vypracoval analýzu na základě blbých kritérií, že ČT nadržuje TOP 09, říkal jsem si, že je to prostě zmatenec, který by si napřed měl zamést před svým anarcho-komunistickým prahem. Ale když teď čtu, že se cpe do Rady ČRo, říkám si: mladí revolucionáři, staří hofráti. A to je přitom Jan Křeček ještě pořád docela mládež. Ale učí se rychle, to je fakt. Ono je taky od koho, podívejte, kam to dotáhl takový Petr Žantovský,“ napsal Wollner s odkazem na mediálního analytika Petra Žantovského, který se stal členem Rady ČTK.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Ze-CT-nadrzovala-TOP-09-Marek-Wollner-vraci-uder-529964?utm_source=nm&utm_medium=xml

Radim Hreha: Kdy začnou veřejnoprávní média kontrolovat skuteční zástupci veřejnosti?

29.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

jih

Mediální analytik a bývalý ředitel Slovenské televize Radim Hreha reaguje na to, jak šéfredaktor reportážní publicistiky České televize Marek Wollner komentuje na sociálních sítích ambici Jana Křečka, který působí na katedře mediálních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, stát se členem Rady Českého rozhlasu.

Preference kandidáta do Rady Českého rozhlasu Jana Křečka se pokusil zmrazit manažer veřejnoprávní televize Marek Wollner, když opět jednou předvedl svůj duševní striptýz. Křečkovu Analýzu vysílání České televize a Českého rozhlasu v období před volbami do zastupitelstev krajů a Senátu 2016, totiž laureát Peroutkovy ceny charakterizoval tradičně povrchně a účelově. Tedy stejně dezinformativně stylem ad hominem, jak si to kdysi osvojil ve svých novinářských začátcích v Respektu: „Když vypracoval analýzu na základě blbých kritérií, že ČT nadřazuje TOP 09, říkal jsem si, že je to prostě zmatenec, který by si napřed měl zamést před svým anarcho-komunistickým prahem.“ Wollnerovo hodnocení optikou Havlových sirotků, může obstát snad jen na jednání Rady České televize, či jiných seancích „liberálních“ pokrytců, kteří ctí svobodu slova pouze ve své pospolitosti. Do mediálních rad se volí lidé z komunity Havlových sirotků Wollnerova ideologicko-profesionální deformace je svým způsobem pochopitelná. Od dob televizní krize poslanci volí do mediálních rad reprezentanty komunity Havlových sirotků, či podobných farizejů tak, aby disponovali rozhodovací většinou. Rady proto obhajují především zájmy exponentů zmíněné privilegované skupiny, známé svými dobrými rodinnými kontakty a historicky neutuchající touhou po manipulaci s veřejným míněním a finančním úspěchu. Přivlastnění a profitování na subjektu, který měsíčně dotují občané bez rozdílu, je totiž majstrštykem na úrovni propagandistického a finančního perpetuum mobile. Kontrolu by měli provádět nejen zastánci, ale i kritici Mediální „avantgarda,“ jejíž příznačným představitelem je i Wollner, dělá vše proto, aby znemožnila volbu do kterékoliv mediální rady, jakémukoliv nezávislému, odborně a prakticky fundovanému zástupci veřejnosti bez rozdílu. Faktická kontrola veřejnosti veřejnoprávních médií je totiž možná pouze v případě zástupců veřejnosti bez rozdílu, tedy i zástupců odpůrců, kritiků a jiných názorových skupin obyvatelstva. Permanentní snaha tzv. důvěryhodných médií o jejich diskvalifikaci je důkazem jejich osobitého vnímání pluralitní demokracie a principu svobody slova. Nicméně, po téměř třiceti letech od sametové revoluce si naše veřejnost zaslouží, aby její zájmy v mediálních radách prosazovali i skutečně odborně a zkušenostně zdatné osobnosti, které jsou tradičně trnem v oku kariéristů, momentálně se stylizujících do role liberálních demokratů. Věřme, že kromě pětiprocentních poslanců to snad pochopí všichni osvícení politici v Poslanecké sněmovně PČR. Radim Hreha, autor je mediální analytik

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Radim-Hreha-Kdy-zacnou-verejnopravni-media-kontrolovat-skutecni-zastupci-verejnosti-530070?utm_source=nm&utm_medium=xml

Končí možnost podávat přihlášky na většinu škol

29.3.2018 novinky.cz str. 00 Věda a školy

fš

Přihláška na vysokou školu na poslední chvíli nemusí být sázkou do loterie. Pokud někomu uteče termín, může uvažovat buď o hledání práce, nebo se zkusit podívat tam, kde jsou dveře pro uchazeče ještě otevřené. Některé univerzity měly jako deadline pro podání přihlášky 28. únor, spousta z nich včetně několika fakult Univerzity Karlovy a ČVUT v Praze či Univerzity Pardubice má jako poslední termín tuto sobotu 31. března. Na střední školy skončilo podávání přihlášek již 1. března.

Konečný termín pro podání přihlášek je na většině veřejných škol limitován půlnocí 28. února. Mnohé fakulty však již předem stanovily termín pozdější, některé vysoké školy přihlášky přijímají ještě v březnu, někde dokonce také v dubnu a později – třeba i operativním vyhlášením druhého kola pro podávání přihlášek.

Jak se dostat na informatiku na ČVUT

Jednou z fakult ČVUT, na které je přihlašování ke studiu možné až do 31. března, je Fakulta informačních technologií. Zde lze studovat bakalářský program Informatika, který se dále dělí na šest oborů, v magisterském programu poté taktéž program Informatika a vybírat lze dále z šesti oborů, kde některé se poté dělí na jednotlivá odborná zaměření. Způsobů přijetí do bakalářského studijního programu je více – úspěšným složením přijímací zkoušky z matematiky, pomocí SCIO testů nebo být úspěšným řešitelem krajského kola středoškolské olympiády v matematice, fyzice, programování či obdobné soutěži.

Nová budova Českého vysokého učení technického v pražských Dejvicích, sídlo Fakulty informačních technologií i Fakulty architektury.

FOTO: ČVUT

„Pro bakalářské studium není potřeba mít předchozí IT znalosti. Vše se student naučí na fakultě. Absolventi fakulty získají výborné uplatnění na trhu práce díky kvalitním teoretickým znalostem i praktickým dovednostem,“ sděluje fakulta vybrané výhody studia.

Na ČVUT je možné se do zmíněné soboty dále hlásit na Fakultu biomedicínského inženýrství, Fakultu dopravní, Fakultu elektrotechnickou či Fakultu stavební. Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská ČVUT má datum uzávěrky podávání přihlášek až 30. dubna.

Matematici v Praze, technici v Brně, stavaři v Ostravě

Univerzita Karlova ještě nabízí možnost ucházet se o studium zejména na dvě pražská pracoviště: Matematicko-fyzikální fakultu a **Fakultu sociálních věd**, kde lze studovat žurnalistiku, mediální studia, sociologii, politologii, marketing nebo i ekonomii.

Do 31. března je možné hlásit se také na velkou část oborů pražské České zemědělské univerzity. Stejný termín platí i pro vybrané fakulty Mendelovy univerzity i Vysokého učení technického v Brně, Západočeské univerzity v Plzni nebo Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Budova Fakulty strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně.

FOTO: VUT

Na Vysokou školu báňskou – Technickou univerzitu Ostrava mohou zkoušet jít zájemci o působení na její Fakultě stavební.

Možnosti v Pardubicích

Je rovněž poslední šance přihlásit se na akademický rok 2018/2019 do bakalářského studia na šest fakult Univerzity Pardubice. Tři z nich – chemicko-technologická, filozofická a elektrotechniky a informatiky – přijímají přihlášky do soboty 31. března. Fakulta ekonomicko-správní ukončí příjem přihlášek ještě o den dříve, tedy v pátek 30. března.

Fakulty chemicko-technologická, ekonomicko-správní a elektrotechniky a informatiky budou přijímat uchazeče do svých bakalářských studijních programů a oborů bez přijímacích testů – na základě výsledků ukončeného středoškolského studia. Na fakultu filozofickou budou v červnu uchazeči o studium skládat přijímací zkoušky, a to podle požadavků jednotlivých oborů.

Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice.

FOTO: archiv Univerzity Pardubice

U dalších dvou fakult je času více. Dopravní fakulta Jana Pernera uzavírá přijímání přihlášek do bakalářských studií 30. dubna. Fakulta restaurování, na počet studentů nejmenší a umělecky zaměřená fakulta univerzity v Pardubicích, která sídlí v Litomyšli, přijímá přihlášky a podklady pro výběr talentovaných uchazečů až do 11. května. Hodlá přijmout pouze 16 těch nejnadanějších uchazečů.

Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická (s velkým počtem 22 oborů) Technické univerzity v Liberci má deadline 4. dubna. Mnoho oborů Vysoké školy ekonomické v Praze to má naplánováno na 30. duben.

URL| <https://www.novinky.cz/veda-skoly/467732-konci-moznost-podavat-prihlasky-na-vetsinu-skol.html>

V Česku Kristus do reklamy nesmí, evropský soud mu dal zelenou

29.3.2018 Ekonom str. 46 Ze světa práva

Lukáš Šikel

Česko je sice jednou z nejateističtějších zemí světa, používání náboženských symbolů v byznysu může být ale i tady na hraně etiky. Nedávno si to vyzkoušel start-up Twisto. Firma, která umožňuje svým klientům odložit platby za zboží nakoupené v e-shopech až na dobu, kdy ho mají vyzkoušené, narazila u Rady pro reklamu s televizními spoty, v nichž lidem pomáhá Twistos Splatitel. Postava, která nápadně připomíná Ježíše Krista a pomáhá s placením třeba Marii, podle rady urážela náboženské citění spotřebitelů.

Reklamní spoty s Twistem Splatitelem vysílala televize Nova, na doporučení rady je ale předčasně stáhla. TV Prima, na jejíchž obrazovkách se měly objevit od ledna, je raději nepustila vůbec.

„Zákaz reklamy je pro nás značnou komplikací a máme z toho pocit, že jsme se objevili v nové éře cenzury. Nevěřil bych, že se v zemi, kde je 80 procent ateistů a platí svoboda slova, může něco takového stát,“ komentuje kauzu šéf marketingu společnosti Twisto Lukáš Janoušek. Firma podala proti doporučení protest, ale Arbitrážní komise Rady pro reklamu jí nevyhověla a původní verdikt potvrdila. Na spot podle ní směřoval „nezvykle vysoký počet stížností“ veřejnosti.

O kolik peněz kvůli stažení spotů z televize Twisto přišlo, jeho zástupci komentovat odmítli. Obecně se ale náklady na výrobu takové třicetivteřinové reklamy pohybují mezi 10 a 20 tisíci korun. Twisto přitom vysílalo padesátivteřinový spot a devět desetivteřinových.

Na internetu je Ježíš v bezpečí Navzdory rozhodnutí rady chce start-up dál používat Splatitele v médiích, na něž se její doporučení nevztahuje. „Twista inzerujeme na sociálních sítích, Pražané jej mohli potkat na billboardech a nyní se možná podívá také do MHD,“ říká Lukáš Janoušek a dodává, že obavy z dalšího zákazu reklamy nemají. Prý proto, že provozovatelům reklamních ploch nevadí, ba naopak ji podporují.

Specialistka na marketingové právo Petra Dolejšová však upozorňuje, že i na internetu může reklama narazit. Internet totiž kontrolují živnostenské úřady a za neetickou reklamu mohou zadavateli uložit pokutu až 100 tisíc korun.

I přesto, že Rada pro reklamu rozhoduje podle kodexu reklamy a živnostenské úřady podle zákona o regulaci reklamy, využití náboženských motivů v reklamách dávají podobné mantinely. Reklama nesmí náboženství urážet a musí zohledňovat náboženské citění spotřebitelů.

Kontrola internetové reklamy v České republice ovšem zatím není tak přísná, jako je tomu u televizních a rozhlasových reklam. „Tato forma reklamy je nový fenomén, společnost si na ni ještě nezvykla, a neklade tak důraz na to, aby se v on-line prostoru prosazovala etika,“ vysvětluje vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Vzorem pro budoucí českou regulaci v tomto odvětví by se podle ní mohly stát zákony z USA, které například lépe chrání uživatele internetu před skrytou reklamou.

S reklamou k soudu V ostatních členských zemích Evropské unie se podobně jako v Česku jasné a jednoznačné principy reklamní etiky teprve hledají. Například litevská oděvní společnost Sekmadienis v roce 2012 spustila reklamní kampaň s potetovanými modely, kteří připomínali Ježíše a Pannu Marii. Kampaň doprovázel třeba slogan: „Ježíši, Marie, co to máte na sobě?“ Podle státního úřadu pro ochranu spotřebitelů kampaň porušovala litevský zákon o reklamě.

Firma za ni dostala pokutu 2000 litas (necelých 15 tisíc korun). S tím se ale nesmířila a proti rozhodnutí úřadu se bránila u litevských soudů. Když neuspěla ani tam, obrátila se na Evropský soud pro lidská práva.

Ten nakonec dal ve svém lednovém rozsudku oděvní firmě za pravdu. V Litvě je přitom přibližně 80 procent populace věřících.

„Zásah do svobody projevu je podle Evropského soudu pro lidská práva ospravedlnitelný pouze za situace, kdy je tento projev urážlivý nebo když směřuje k podněcování nenávisti vůči skupině osob na základě náboženského vyznání,“ shrnuje advokátka Eva Ondřejová. Podle rozsudku ale k takovému porušení pravidel reklamy v litevské kauze nedošlo. Litva soudu nepředložila důkazy, které by potvrdily ohrožení veřejné mravnosti, a reklama sama o sobě nebyla natolik urážlivá, aby vedla k potlačení svobody projevu. Přibližně sto stížností, které úřady v souvislosti se spoty obdržely, podle rozsudku také neodůvodňují uložení pokuty. I kdyby byla reklamou pohoršena většina Litevců, je zapotřebí dát přednost svobodě slova menšiny.

Výkonný ředitel Rady pro reklamu Ladislav Šťastný jménem představitelů Arbitrážní komise však upozorňuje na to, že rozsudky Evropského soudu pro lidská práva jsou pro radu pouze inspirací. Ta totiž není státním orgánem.

„Rada pro reklamu si klade za cíl rozhodovat dlouhodobě konzistentně tak, aby její doporučení byla předvídatelná a umožňovala subjektům na trhu snadnou orientaci ve výkladu ustanovení etického kodexu reklamy,“ dodává.

Nicméně ve chvíli, kdy televizní stanice reklamu stáhnou z vysílání na základě doporučení Rady pro reklamu, se může zadavatel kampaně dovolávat ochrany u české justice. A pro tu už rozsudek štrasburského soudu závazný je. Stejně tak ho musí ve svém rozhodování zohlednit i živnostenské úřady nebo Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která může za nevhodnou televizní reklamu ukládat pokuty.

Pokud by se firma nedomohla ochrany reklamy u českých soudů, může se poté obrátit na ten štrasburský. Nevýhodou je ale délka řízení, která se pohybuje kolem šesti let, což v rychle se měnícím světě reklamy není zrovna ideální.

Twisto se nakonec rozhodlo, že se do soudní pře nepustí a místo hájení svých reklamních spotů se bude raději věnovat dalšímu rozvoji byznysu.

Twistus Splatitel pomáhal s placením Marii. Musel ale skončit. Podle Rady pro reklamu urážel náboženské citění Čechů. Spotřebitelé si stěžovali.

O autorovi | Lukáš Šikel, Připraveno ve spolupráci s měsíčníkem Právní rádce.

V Česku Kristus do reklamy nesmí, evropský soud mu dal zelenou

29.3.2018 ekonom.cz str. 00

Lukáš Šikel

Reklama, v níž se objevila postava připomínající Ježíše, sklidila kritiku Rady pro reklamu.

Televizní stanice spot v reakci na to stáhly z vysílání.

Mantinely užití náboženských symbolů v reklamě se hledají i jinde.

Litevský spor se dostal až k Evropskému soudu pro lidská práva.

Česko je sice jednou z nejateističtějších zemí světa, používání náboženských symbolů v byznysu může být ale i tady na hraně etiky. Nedávno si to vyzkoušel start-up Twisto. Firma, která umožňuje svým klientům odložit platby za zboží nakoupené v e-shopech až na dobu, kdy ho mají vyzkoušené, narazila u Rady pro reklamu s televizními spoty, v nichž lidem pomáhá Twistus Splatitel. Postava, která nápadně připomíná Ježíše Krista a pomáhá s placením třeba Marii, podle rady urážela náboženské citění spotřebitelů.

Reklamní spoty s Twistem Splatitelem vysílala televize Nova, na doporučení rady je ale předčasně stáhla. TV Prima, na jejichž obrazovkách se měly objevit od ledna, je raději nepustila vůbec.

"Zákaz reklamy je pro nás značnou komplikací a máme z toho pocit, že jsme se objevili v nové éře cenzury. Nevěřil bych, že se v zemi, kde je 80 procent ateistů a platí svoboda slova, může něco takového stát," komentuje kauzu šéf marketingu společnosti Twisto Lukáš Janoušek. Firma podala proti doporučení protest, ale Arbitrážní komise Rady pro reklamu jí nevyhověla a původní verdikt potvrdila. Na spot podle ní směřoval "nevykykle vysoký počet stížností" veřejnosti.

O kolik peněz kvůli stažení spotů z televize Twisto přišlo, jeho zástupci komentovat odmítli. Obecně se ale náklady na výrobu takové třicetivteřinové reklamy pohybují mezi 10 a 20 tisíci korun. Twisto přitom vysílalo padesátivteřinový spot a devět desetivteřinových.

Na internetu je Ježíš v bezpečí

Navzdory rozhodnutí rady chce start-up dál používat Splatitele v médiích, na něž se její doporučení nevztahuje. "Twista inzerujeme na sociálních sítích, Pražané jej mohli potkat na billboardech a nyní se možná podívá také do MHD," říká Lukáš Janoušek a dodává, že obavy z dalšího zákazu reklamy nemají. Prý proto, že provozovatelům reklamních ploch nevadí, ba naopak ji podporují.

Specialistka na marketingové právo Petra Dolejšová však upozorňuje, že i na internetu může reklama narazit. Internet totiž kontrolují živnostenské úřady a za neetickou reklamu mohou zadavateli uložit pokutu až 100 tisíc korun.

Twistus Splatitel pomáhal s placením Marii. Musel ale skončit. Podle Rady pro reklamu urážel náboženské citění Čechů. Spotřebitelé si stěžovali.

I přesto, že Rada pro reklamu rozhoduje podle kodexu reklamy a živnostenské úřady podle zákona o regulaci reklamy, využití náboženských motivů v reklamách dávají podobné mantinely. Reklama nesmí náboženství urážet a musí zohledňovat náboženské citění spotřebitelů.

Kontrola internetové reklamy v České republice ovšem zatím není tak přísná, jako je tomu u televizních a rozhlasových reklam. "Tato forma reklamy je nový fenomén, společnost si na ni ještě nezvykla, a neklade tak důraz na to, aby se v on-line prostoru prosazovala etika," vysvětluje vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Vzorem pro budoucí českou regulaci v tomto odvětví by se podle ní mohly stát zákony z USA, které například lépe chrání uživatele internetu před skrytou reklamou.

S reklamou k soudu

V ostatních členských zemích Evropské unie se podobně jako v Česku jasné a jednoznačné principy reklamní etiky teprve hledají. Například litevská oděvní společnost Sekmadienis v roce 2012 spustila reklamní kampaň s potetovanými modely, kteří připomínali Ježíše a Pannu Marii. Kampaň doprovázel třeba slogan: "Ježíši, Marie, co to máte na sobě?" Podle státního úřadu pro ochranu spotřebitelů kampaň porušovala litevský zákon o reklamě. Firma za ni dostala pokutu 2000 litas (necelých 15 tisíc korun). S tím se ale nesmířila a proti rozhodnutí úřadu se bránila u litevských soudů. Když neuspěla ani tam, obrátila se na Evropský soud pro lidská práva. Ten nakonec dal ve svém lednovém rozsudku oděvní firmě za pravdu. V Litvě je přitom přibližně 80 procent populace věřících.

"Zásah do svobody projevu je podle Evropského soudu pro lidská práva ospravedlnitelný pouze za situace, kdy je tento projev urážlivý nebo když směřuje k podněcování nenávisti vůči skupině osob na základě náboženského vyznání," shrnuje advokátka Eva Ondřejová. Podle rozsudku ale k takovému porušení pravidel reklamy v litevské kauze nedošlo. Litva soudu nepředložila důkazy, které by potvrdily ohrožení veřejné mravnosti, a reklama sama o sobě nebyla natolik urážlivá, aby vedla k potlačení svobody projevu. Přibližně sto stížností, které úřady v souvislosti se spoty obdržely, podle rozsudku také neodůvodňuje uložení pokuty. I kdyby byla reklamou pohoršena většina Litevců, je zapotřebí dát přednost svobodě slova menšiny.

Výkonný ředitel Rady pro reklamu Ladislav Šťastný jménem představitelů Arbitrážní komise však upozorňuje na to, že rozsudky Evropského soudu pro lidská práva jsou pro radu pouze inspirací. Ta totiž není státním orgánem. "Rada pro reklamu si klade za cíl rozhodovat dlouhodobě konzistentně tak, aby její doporučení byla předvídatelná a umožňovala subjektům na trhu snadnou orientaci ve výkladu ustanovení etického kodexu reklamy," dodává.

Nicméně ve chvíli, kdy televizní stanice reklamu stáhnou z vysílání na základě doporučení Rady pro reklamu, se může zadavatel kampaně dovolávat ochrany u české justice. A pro tu už rozsudek štrasburského soudu závazný je. Stejně tak ho musí ve svém rozhodování zohlednit i živnostenské úřady nebo Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která může za nevhodnou televizní reklamu ukládat pokuty.

Pokud by se firma nedomohla ochrany reklamy u českých soudů, může se poté obrátit na ten štrasburský. Nevýhodou je ale délka řízení, která se pohybuje kolem šesti let, což v rychle se měnícím světě reklamy není zrovna ideální.

Twisto se nakonec rozhodlo, že se do soudní pře nepustí a místo hájení svých reklamních spotů se bude raději věnovat dalšímu rozvoji byznysu.

Připraveno ve spolupráci s měsíčníkem Právní rádce.

URL| <http://EKONOM.IHNED.CZ/c1-66094550-v-cesku-kristus-do-reklamy-nesmi-evropsky-soud-mu-dal-zelenou>

Budvar neumí vařit levné pivo

ČESKÁ PIVNÍ KULTURA NENÍ VE SVĚTĚ TAK ZNÁMÁ, JAK BY SI ZASLOUŽILA. A TO SE MUSÍ ZMĚNIT, ŘÍKÁ PETR DVOŘÁK, ŘEDITEL BUDĚJOVICKÉHO BUDVARU. ŠÉF JEDINÉHO ČESKÉHO PIVOVARU, KTERÝ JE V MAJETKU STÁTU, SE PROTO CHCE ZAMĚŘIT NA PROPAGACI ČESKÉHO PIVA NA ZAHRANIČNÍCH TRŽÍCH A NA PREZENTACI BUDVARU JAKO PRÉMIOVÉ ZNAČKY.

* Předtím, než jste se stal ředitelem Budějovického Budvaru, jste měl na starosti zahraniční marketing Plzeňského Prazdroje. To je, jako kdyby trenér Slavie najednou přestoupil do Sparty. Nedávají vám tehle přestup budějovičtí patrioti takzvaně sežrat?

Spíše v Budějovicích slýchám, že jsem nastrčený agent firmy Anheuser-Busch. Ještě před Plzeňským Prazdrojem jsem totiž pracoval pro společnost InBev, která se s Anheuser-Busch spojila. Já jsem však krátce po této fúzi odcházel. Američané mě, s nadsázkou řečeno, pak připravili o práci ještě jednou. Koupili totiž i společnost SABMiller, tehdejšího vlastníka Prazdroje, což opět předcházelo mému odchodu z firmy. Takže já mám společnosti Anheuser-Busch spíše co vracet, než jí být vděčný (smích).

* Neobáváte se, že vás Anheuser-Busch dožene i v Budvaru?

Snad ne. Rozhodně to tak nevypadá. Stát chce pivovar naopak dlouhodobě rozvíjet. Proto tolik investujeme do navýšení výrobních a logistických kapacit.

* Prazdroj se donedávna vyráběl i v Rusku a Polsku, zatímco propagace Budvaru je založena na tvrzení o nepřenositelnosti výroby piva. Jak se jako manažer vyrovnáváte s tím, že dnes musíte hájit zcela opačnou strategii, než jakou razil váš předchozí zaměstnavatel?

Já samozřejmě nemohu komentovat dřívější kroky Prazdroje. Ale je pravda, že své licenční výroby už uzavřel. A asi pro to tedy nějaké důvody má. Podle mne jde o celkové nastavení obchodní strategie konkrétního pivovaru. Budvar tradičně vychází z toho, že jeho zákazníci nechtějí pozlátko, ale jen pravý produkt. A jsou přesvědčeni, že pravý Budweiser Budvar musí pocházet jen z Budějovic. Mimochodem, nebudějovický Budweiser už ve světě existuje, takže i z tohoto pohledu je smysluplnější vyvážet do světa více toho budějovického.

* Pivovar jste převzal po dlouholetém řediteli Jiřím Bočkovi v dobré kondici - má rekordní výstav i zisk. Kam dál by se měl podle vás posunout?

Kdybych měl svou dosavadní zkušenost z Budvaru shrnout do jedné věty, pak jsem se utvrdil v tom, že nemůže vyrábět levné pivo. A z toho plyne všechno ostatní. Investice, marketingová strategie, věci, na kterých potřebujeme pracovat.

* V jakém smyslu?

Hodně jsem toho čekal, ale opravdu mě překvapil ten nekompromisní přístup k vaření piva. Třeba ležácké tanky, které už jsou dnes u pivovarů srovnatelné velikosti naprostou raritou. Budvar používá vlastní vodu, hlávkový žatecký chmel, celá výroba je založena na tradičních výrobních postupech bez kompromisů. To je určitě dobře. Na druhou stranu takové technologie a přístup prostě neumožňují výrobu levného piva. Měli bychom být schopni si za naše pivo říci cenu, jaká odpovídá tomu výrobnímu úsilí a našemu přístupu k výrobě. Zvláště když se pivovar pohybuje na hraně své výrobní kapacity.

* Vy máte pocit, že se Budvar prodává pod cenou?

To určitě ne. Ale jedna z věcí, která mě potěšila méně, zejména u lahvového piva, byl fakt, že jsme chodili relativně nízko do promocií.

* Myslíte do slevových akcí supermarketů?

Ano. Pokud se chceme pohybovat v oblasti prémiového segmentu, opravdu nemůžeme podporovat akce s velmi nízkými promočními cenami našeho piva.

* Jak ale chcete řetězce donutit, aby nelákaly zákazníky na akční ceny? Přestanete jim potom dodávat pivo?

To ne. Záleží na individuální dohodě. Řada jednání s řetězci už proběhla, dospěli jsme k nějakým ročním ujednáním.

* Chystáte změny v obchodní politice?

Budvar je obrovsky silný na exportních trzích, z českých pivních značek má v zahraničí z hlediska objemu vývozu nejsilnější pozici. Co nám ale trochu chybí, je ucelený mezinárodní marketing. My jsme tu marketingovou strategii možná až příliš nechávali na našich dcerách a importérech. A já si myslím, že tady je obrovský prostor k tomu, abychom vytvořili jednotnější přístup k propagaci značky na zahraničních trzích.

* Počkejte, tomu nerozumím. Na jednu stranu říkáte, že žádná česká pivní značka není z hlediska vývozu tak úspěšná jako Budvar, na straně druhé chcete tuhle úspěšnou exportní strategii měnit...

To není otázka nějaké změny za každou cenu. Spíše prostě přemýšlím o tom, jak naše pivo ještě lépe etablovat na zahraničních trzích. Jestliže Budvar dosáhl takového úspěchu v exportu s decentralizovaným přístupem k marketingu, pak si říkám, kam bychom to mohli dotáhnout, když se do toho ještě více obujeme.

* Podle mých informací se řada zaměstnanců pivovaru podivuje nad tím, že jste přesunul marketingové oddělení podniku do Prahy. A opět stejná otázka. Když to za vašeho předchůdce šlo tak dobře z Budějovic, proč by to v Praze mělo jít novým marketingovým specialistům lépe?

Je tu několik věcí. My jsme významně úspěšní v exportu, na domácím trhu nás ale čeká ještě velký kus práce. Doma v Česku totiž Budvar podle mého názoru svou tradiční, vrcholnou pozici v prémiovém segmentu trochu opustil. Mimo jiné bychom se měli více soustředit na hospody, na gastronomii. Marketing není jen o reklamě, ale také o tom, kde a jak se lidé s tím produktem setkávají.

* Domníváte se, že když povedete marketing z Prahy, Češi si budou Budvaru vážit více?

Chápu ten princip lokálního patriotismu. Budvar ale vždycky zůstane budějovickým podnikem, bude se vyrábět v Budějovicích z budějovické vody. Na druhou stranu devadesát procent naší výroby se prodává mimo město. My chceme být významněji vidět na domácím hřišti, zároveň ale říkáme, že ten nový, další byznys bude pocházet z jiných oblastí. A já prostě potřebuji část lidí, kteří rozumějí marketingu, přesunout tam, kde je zdroj toho byznysu.

* Máte v plánu vývoj nějaké nové značky piva ve vašem portfoliu?

Obecně se chceme věnovat spíše prémiovému segmentu trhu a značce Budvar. Na to, komentovat konkrétní kroky kolem portfolia, je v tuto chvíli příliš brzy. Nechte se případně překvapit, dáme vědět, když bude něco aktuální. *

* Sám jsem z Českých Budějovic a vím, že řada zaměstnanců Budvaru by si ve firmě, která je tak úspěšná, představovala vyšší mzdy. Budete zvyšovat platy?

Platy budou ještě horké téma, protože zaměstnancům budeme změnu mzdové politiky de facto oznamovat koncem měsíce. Mzdy se budou v pivovaru samozřejmě zvedat. Zároveň ale opouštíme jednotný tarifní systém a měníme ho na individuálnější. To znamená, že platy budou více vztaženy k výkonu jednotlivců.

* Co to znamená? Větší důraz na pohyblivou složku mzdy?

Právě že ne. Jde o základní mzdu. My jsme si porovnali veškeré pozice a pracovní místa s tím, kde se dnes pohybuje trh. A podle toho budeme postupovat. Platy se celkově zvednou, ale ne všem stejně. Bude záležet na konkrétní pozici a konkrétním výkonu, abychom byli na pracovním trhu konkurenceschopní.

* Očekáváte mezi zaměstnanci spíše jásot, nebo naopak zklamání?

Já chci dosáhnout toho, abych se komukoli ze zaměstnanců mohl podívat do očí a říct: „My tady platíme férově.“ To je můj cíl.

* Petr Bendl, bývalý ministr zemědělství za ODS, Budvaru vyčetl, že údajně špatně vede spory o značku Budweiser s americkým pivovarnickým gigantem Anheuser-Busch, a měl by se proto raději snažit o dohodu. Jak průběh a dosavadní výsledky tohoto sporu hodnotíte vy?

Já to beru tak, že jsme tady od toho, abychom prodávali pivo tady a teď, ale zároveň pivovar připravili pro naše následovníky. Aby i oni měli možnost exportovat pivo na světové trhy. A mohli bránit své právo prodávat na nich pravý Budweiser Budvar. Tahle strategie se ukázala jako správná, úspěšná a nevidím důvod, proč bychom ji měli měnit. Navíc jsme vyhráli sedmdesát procent případů.

* Budvar stále zůstává národním podnikem. Co říkáte na opakovaná vyjádření některých politiků, že stát by neměl vařit pivo a váš pivovar by se měl zprivatizovat?

To není otázka pro mě. Ta obrovská investiční expanze, která v Budvaru probíhá, ale nenaznačuje, že by stát nevěděl, co s pivovarem dělat. Já v tuto chvíli nemám sebemenší důvod pochybovat, že by si stát nechtěl Budvar udržet a dál ho rozvíjet.

* Nedávno jste přišel s myšlenkou, že by Budvar mohl ve své zahraniční distribuční síti nabízet i piva malých českých pivovarů. Jak si to konkrétně představujete?

V tuto chvíli to není nic jiného než úvaha. Z našeho pohledu bychom mohli na našich trzích pracovat s větším portfoliem a zároveň bychom pomohli českému pivu obecně. Ještě ale nejsme tak sebevědomí, abychom řekli: „To je přesně ta cesta.“

* Není váš návrh tak trochu proti samému smyslu lokálních pivovarů, založených právě na tom, že si jejich pivo nekoupíte nikde jinde než na konkrétním místě?

To je přesně otázka, který typ pivovarů by o využití naší distribuční sítě mohl mít zájem. Mikropivovarům by to asi moc nepomohlo, v jiných případech by ale mohla být taková spolupráce skutečně výhodná pro obě strany. Jak už jsem ale řekl, jsme ve stadiu úvah.

* Měly by podle vás české pivovary obecně více spolupracovat při propagaci tuzemského piva v zahraničí?

Určitě ano. Má to i zcela racionální důvody. Celý trh se zahušťuje novými pivy a jde tím směrem, že se lidé začnou nejprve zajímat o určitou kategorii piva a až poté, v druhém sledu, o konkrétní značku. Já mám takovou vizi, že když přijde třeba Newyorčan do baru, nebude se nejprve pít po značce, ale po tom, jestli dostane český ležák. Protože ho má rád jako druh piva. A teprve pak se může hrát na to, jaký pivovar má na vývozu českého ležáku jaký podíl.

* Jak byste toho chtěl dosáhnout?

Prostě důslednější a širší propagací. V tom mají čeští pivovarníci ještě obrovský kus práce před sebou. My sice vypijeme nejvíce piva na zeměkouli a vaříme nejlepší ležák, ale zároveň je pravda, že německá, belgická, ale třeba i irská pivní kultura je známější než česká. A to se bohužel projevuje i na spotřebě. Ve světě mimo Českou republiku se vypije kolem dvou miliard hektolitrů piva, z toho ovšem jen 0,2 procenta připadají na vývoz z českých pivovarů. Ve chvíli, kdy by se nám podařilo tento podíl zvednout třeba na jedno procento, by byl pozitivní efekt na celý pivní průmysl v Česku někde úplně jinde.

* Není trochu chyba státu, že se více nestará o propagaci českého piva? Někdy mám pocit, že většina našich politiků mnohem raději propaguje moravské vinaře...

To nemohu posoudit. Pravda ale je, že vinaři mají v Česku výhodnější podmínky než pivovarníci, na rozdíl od nás třeba neplatí spotřební daň. Což mi nepříjde úplně fér. Každopádně je to tak, že jsme malý národ a

jedna z mála věcí, které umíme nad světovou úrovní, je výroba piva. A měli bychom tuhle skutečnost umět lépe prodat.

* Pivovar jste převzal po populárním Jiřím Bočkovi, který ho vedl celé čtvrtstoletí a jako pivovarník v něm začínal od píky. Vy pivovarnické vzdělání nemáte, jste ekonom. Jak snášíte srovnávání se svým předchůdcem?

To, co se v pivovaru podařilo do doby, v níž jsem ho přebíral, určitě vzbuzuje velkou úctu. Už jsem někde říkal, že jsem dostal obrovské boty, do kterých mám ještě příležitost dorůst. Na druhou stranu jsem si ve své hlavě říkal, že nemá cenu snažit se být lepší Boček, než byl Boček. Já mám nějakou svoji vizi a tu teď musím pivovaru vtisknout a ukázat, že je životaschopná.

* V Budějovicích se povídá, že výběrové řízení na ředitele ve skutečnosti vyhrál sládek Budvaru Adam Brož, ale ministr Jurečka dal přesto přednost vám. Co na to říkáte?

To se tedy asi musíte zeptat tam, kde se to povídá.... Za sebe mohu říci, že ne, v Budvaru necítím žádné tlaky a s Adamem Brožem spolupracujeme velmi dobře.

***

Petr Dvořák (42)

Ředitelem národního podniku Budějovický Budvar je od loňského května. Nahradil Jiřího Bočka, který po 26 letech odstoupil ze zdravotních důvodů. Rodák z Liberce, absolvent ekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, mimo jiné řídil marketing v Pivovarech Staropramen a byl ředitelem značky a marketingové komunikace v Telefónica O2. Před nástupem do Budějovického Budvaru pracoval sedm let jako mezinárodní ředitel značky Pilsner Urquell, vlastněné tehdy společností SABMiller. Petr Dvořák je ženatý a má dvě děti. S rodinou žije v Českém Krumlově. K jeho koníčkům patří lyžování a cyklistika. Budějovický Budvar Národní podnik Budějovický Budvar, založený v roce 1895, zůstal jediným státním pivovarem na území Česka. Výsledky loňského roku pivovar zveřejní až po auditu, předloni vyrobil rekordních 1,6 milionu hektolitrů piva a dosáhl hrubého zisku 337,3 milionu korun. Celkem 60,4 procenta své produkce Budvar vyvezl do zahraničí. Pivovar zaměstnává 670 lidí. Výroba piva v Budějovickém Budvaru se pohybuje na hranici výrobní kapacity, proto už minulé vedení pivovaru rozhodlo - se souhlasem státu - o masivních investicích v celkové hodnotě dvě miliardy korun, což by mu umožnilo zvýšit výstav až na dva miliony hektolitrů ročně.

Foto autor| FOTO: ČTK

Foto popis| Ekonom v čele pivovaru. Ředitel Budvaru Petr Dvořák nemá na rozdíl od svého předchůdce pivovarnické vzdělání. V podniku by chtěl uplatnit své zkušenosti z mezinárodního marketingu.
Foto popis| Miliardové investice. Poptávka po Budějovickém Budvaru dnes převyšuje kapacitu. Pivovar se proto neobejde bez masivních investic. Modernizace se dočká i stáčírna (na snímku).

ROZHOVOR: Dnes už je možný jen jeden scénář

29.3.2018 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Politika

Neviditelný pes, Ladislav Jakl

Tolik napjaté vztahy mezi Ruskem a Západem dostávají další vážné trhliny. Velká Británie i další klíčové země Evropské unie obviňují Rusko, že stojí za útokem na bývalého špiona Sergeje Skripala a jeho dceru v anglickém Salisbury, který zásadním způsobem zhoršil vztahy mezi oběma zeměmi.

Tolik napjaté vztahy mezi Ruskem a Západem dostávají další vážné trhliny. Velká Británie i další klíčové země Evropské unie obviňují Rusko, že stojí za útokem na bývalého špiona Sergeje Skripala a jeho dceru v anglickém Salisbury, který zásadním způsobem zhoršil vztahy mezi oběma zeměmi. Mayová prosadila v britském parlamentu vyhoštění 23 ruských diplomatů a další sankce. V reakci na vyjádření ruské diplomacie, že smrtící jed mohl pocházet i z Česka, i ČR vyhostí pracovníky ruské ambasády...

Tyhle diplomatické tance mají svá pravidla a ve světě diplomacie jim každý rozumí. Dělají se zpravidla pro domácí veřejnost a s očekáváním, že soupeř to pochopí. Pokud by vše probíhalo tímto způsobem, vše se

postupně urovná a uhraje do ztracena. Pokud má ale někdo zájem šponovat napětí výš a výš, je to už krajně nebezpečné. Rozdílnost zájmů u velkých mocností je přirozená a byla tu vždy. Zásadou ale musí být vždy a za všech okolností spolu pořád mluvit, komunikovat, vysvětlovat si. Před očima veřejnosti či mimo ně. Ale když se přestane komunikovat, posílí to extrémisty na obou stranách a svět se stane nebezpečným místem.

Ukrajinská poslankyně Nadija Savčenkova, která se v ČR sešla s Karlem Schwarzenbergem a Miroslavem Kalouskem (který ji věnoval dýku) údajně měla plánovat státní převrat a zamýšlela vraždit poslance Vrchní rady. V parlamentu ji z toho obvinil ukrajinský generální prokurátor Jurij Lucenko. Podle prokuratury chtěla použít granáty, střilet z minometů a z automatických zbraní „dobít přeživší“. Savčenkova obvinění odmítla. Podle ní jde o válku tajných služeb. Co si o tom myslíte?

Sledovat nějak moc podrobně ukrajinské vnitropolitické dění, to už chce trochu masochismu. Postačí se dívat z povzdálí, protože každá událost vlastně jen potvrdí, že od násilného státního převratu před čtyřmi lety se Ukrajina potácí v nestabilitě a chaosu. Dokud si bude jedna omezená skupina myslet, že jí musí patřit celá země a všechna moc, nebude tam klid, protože ti ostatní to nepřijmou. Klid může nastat jen nějakým kompromisem, na který tam ale není nikdo připraven.

Anekdota s Kalouskem a Savčenkou – stejně jako dříve s Nulandovou a Jaceňukem – ale dokládá absolutní naivitu západních politiků, kteří si myslí, že když se jim někdo vlísává do přízně, bude to ten pravý, na koho je třeba vsadit. On se ale vždy vlísává jen proto, že očekává zahraniční podporu v boji se svými domácími konkurenty. O ideje mu nejde. Proto vždy dojde k překvapenému zklamání. Možná něco podobného zažíváme i u nás. Možná i u nás si Brusel vybral své miláčky podle toho, kdo nejvíc křičí eurohujerské fráze. A i v tomto případě to bude sázka na špatné koně.

Studenti nedávno protestovali ve výstražných stávkách po celé republice za dodržování ústavních zvyklostí. V reflexu Václav Klaus ml. odmítl, aby se politika míchala do škol. Miroslav Kalousek pak prohlásil, že se mu dělá z Klause nevolno a vmetl mu, že jeho otec byl členem první polistopadové vlády, která vznikla na základě studentských protestů. Bojují studenti za svobodu jako v roce 1989?

Víte, moc bych si tu roli studentů teď ani v listopadu 1989 neidealizoval. Já byl na té demonstraci 17. listopadu také, a to už jsem dávno studentem nebyl. A ve své odrostlejší věkové skupině jsem tam rozhodně tehdy nebyl sám. Pamatuji skupinu středoškoláků na Albertově, která na náš pokřik „Svobodné volby!“ reagovala heslem „Ať žije třetí bé!“ Ano, záminkou byl den studentstva, ale oficiálním cílem byl původně hrob Karla Hynka Máchy na Vyšehradě. Že se pak táhlo do centra a zcela převládá protirežimní charakter akce, to rozhodli možná spíš ti starší v průvodu.

Když už jsem ale vzpomenu tehdejší heslo Svobodné volby, pak se musím svěřit s pocitem, jako kdyby se dnes demonstrovalo pod heslem Pryč se svobodnými volbami, tedy proti výsledkům svobodných voleb. Vágní téma „dodržování ústavních zvyklostí“ přece nikdo nemůže myslet vážně. Ústavu nikdo neporušuje. Jen se někdo neumí smířit s tím, že v rámci Ústavy se nějaký politik rozhoduje podle svého, a ne na přání těch, co volby prohráli. A účast škol? Celé školství je od dob ministrů za Stranu zelených zamořeno. Děti nikdo pořádně neučí, jen je vychovává v duchu bruselské centralistické a ekoextrémistické ideologie. Za chvíli budou školy učit, že slova jako máma a táta jsou neslušné vulgarismy.

Nebyli tam jen středoškoláci a vysokoškoláci, jak bylo vidět na videozáznamech z náměstí Václava Havla. Zapojily i dvanáctileté děti, které se obávají toho, že nás zpět Babiš se Zemanem „vrhnou do komunismu.“ Část videa malých dětí, které se zapojily do stávky, koluje, a někteří uživatelé internetu píšou, že je to „politická pedofilie.“ O čem to svědčí, že se k politice vyjadřují i malé děti a jak vidět tuto akci studentů?

Víte, lidi, kteří pracují, platí daně a řeší denní životní starosti, to nikdy nebude voličská základna probruselských krasoduchů. Zaměstnanci a živnostníci se zajímají o takové přizemní věci, jako jsou bezpečnost, platy, omezování svobody. A podle toho volí. Proto havlistické síly musí lovit v jiných vodách. Idealistická mládež, která nikdy neplatila daně, neřešila bydlení a starost o rodinu, to je skvělé publikum pro žvanění o nové Evropě.

Tisíce lidí rovněž demonstrovaly za Českou televizi. Prezident tento protest komentoval v TV Barrandov: „Víte, za co ti chudáčci demonstrovali? Za svobodu televize ne, ale za Kalouskovu televizi,“ řekl prezident, který to prý dokáže jednoduše tím, že v inauguračním projevu věnoval ČT pouze jednu větu, protože za víc nestojí a protože má zpravodajství a publicistiku vychýlenou ve prospěch TOP 09. „Lidé demonstrovali na základě pouze

této jedné věty,“ uvedl. Zmínil, že nikdo ČT neohrožuje a nikdy neútočil na svobodu slova. A z čeho podle vás vyplynulo základní téma demonstrací, že je u nás ohrožena svoboda slova?

Nebudu opakovat, že prezident Zeman věnoval České televizi jediný citát, a to ze zprávy, kterou si sama Česká televize objednala u **Fakulty sociálních věd** a která vypovídá o tendenčnosti zpravodajství a publicistiky. Česká televize i Český rozhlas jsou státní média. Neslouží však všem občanům, ale jen úzké skupině lidí. Skupině, která má velký mediální vliv a také velkou motivaci v podobě peněz, které před státní média protékají. A je to skupina, která nejméně dvacet let tíhne k jednomu menšinovému politickému proudu: k havlismu.

Takže většina lidí si platí propagandu proti svým zájmům. Dokud budou státní média existovat, nelze zabránit tomu, aby si je neuchvátila úzká skupina. Proto takové média nemají vůbec existovat. Státní noviny také nemáme a nikdo po nich nestůně. Připadá mi ale komické, když o svobodě slova řvou lidé, kteří mají téměř monopol na celý komunikační prostor a kteří vedou kampaň proti těm několika ostrůvkům svobody slova na internetu, které u nás jsou.

Martin C. Putna řekl, vrahem Jana Kuciaka a jeho snoubenky v duchovním smyslu jsou podle něj Fico a český prezident Miloš Zeman. Oba podle něj patří před soud... Co na to říci?

Já nebudu na Putnovy šíleně přestřelené výroky reagovat snahou o to, abych je přebil svými ještě přestřelenějšími. Spokojím se jen s malým doporučením: kéž by pan Putna vždy, když se chystá na někoho sprostě zaútočit, nejdřív popřemýšlel o významu toho svého sousloví „duchovní smysl“.

Maďarský premiér Viktor Orbán řekl, že v současném dění na Slovensku spatřuje rukopis George Sorose a jeho organizací, které podle něj útočí na vlády zemí, jež se migraci brání – včetně Maďarska, Česka a Slovenska. Soros podle něj chce přeměnit Evropu v kontinent migrantů. Co si o tom myslíte? A souvisí protesty u nás s děním na Slovensku?

Na Slovensku šlo o pokus vyrobit trhlinu mezi státy Visegrádské čtyřky a dosadit tam vládu, která bude slepě poslouchat pokyny z Bruselu a Berlína a která začne horlivě na svém území masově vysazovat černochoy a Araby. Doufám, že to byl pokus neúspěšný.

Andrej Babiš opět prioritně vyjednává s ČSSD. Jenže sociální demokracie si řekla o pět resortů, které jí evidentně ANO nedá, a pak je ve hře vnitrostranické referendum ČSSD. Jak vidíte vyjednávání o vládě? A co hrozba předčasných voleb, i když Babiš tvrdí, že je nechce? Jak by asi dopadly?

Nevíme kdy a za jakých okolností by se případné předčasné volby konaly, takže těžko předvídat jejich výsledek. Je ale zjevné, že nejsou v zájmu ani jedné parlamentní síly. Takže k nějaké vládě s většinovou podporou to nakonec doklopýtá. Už z výsledku voleb bylo jasné, že bude vládnout Babiš a že to nebude mít se sháněním podpory snadné. Což se projevuje. Já budu jen rád, když ANO bude korigovat nějaký koaliční partner, ale byl bych raději, kdyby to byl někdo s rozhodnějším odporem k masové imigraci, než jaký dává najevo současné vedení ČSSD.

V Respektu vyšel s odkazem na průzkumy, které ukazují posilování hnutí ANO, článek, že téma antibabiš prostě nefunguje. Co vlastně udělal Andrej Babiš s českou veřejností? Mimochodem, přichází s tématy jako zvyšování důchodů, slevy na jízdném, objíždí republiku a říká, co všechno zaplatí a postaví. Bude tohle dál fungovat?

Babiš toho nasliboval hodně. Že pozavírá zloděje, že podpoří podnikání, že nezvýší daně a přitom zlepší sociální politiku. A že bude bránit masové imigraci. Myslím, že to vše splnit nejde. Ale nějakou dobu může tvrdit, že na tom všem pracuje.

Co by musel udělat špatně, aby ho Češi měli dost?

Slíbit v Bruselu, že Česká republika sehne hlavu a poslušně přijme proud přistěhovalců. To by mu neprošlo a nesmí projít. Pozor ale, aby tak nečinil plíživě, potichu, pozvolna a nenápadně. Je třeba mu v tom denně koukat pod prsty.

V Itálii zvítězily strany, které neskrývají odpor proti Evropské unii a proti migraci do Evropy. Jde o předěl ve vývoji EU? Otřese se „Brusel“? Bude nutné zcela přehodnotit nejen politiku migrace, nebo bude EU dále

stabilní? Třeba i proto, že Merkelová bude v Německu dále pokračovat. Budou „antisystémové“, „populistické“ a „extremistické“ strany v Evropě posilovat, nebo slábnout?

Kdo není slepý, už před mnoha lety tvrdil, že jsou dva možné scénáře. Buď se bruselské elity vzpamatují a přestanou krást členským zemím zbytky samostatnosti a suverenity a nutit jim své zvrhlé plány, nebo se postupně začne zvedat odpor i v podobách, v jakých ho nikdo nebude čekat. Po těch letech už je možný scénář jen jeden. Ne, v Bruselu se nikdo nevzpamatuje. Naopak, ještě víc tam tlačí na pilu. Takže protestní síly budou mohutnět. Všude. A budou mít i takové podoby, které ohrozí fungování států v podobě, v jaké je známe. S tím ale už nikdo nic neudělá. Kdo si léta zacpával uši a nechtěl přehodnotit vůbec nic, ten se srazí s hodně tvrdou realitou.

Čím dál více lidí nevěří Evropské unii. Ve Sněmovně vzniká iniciativa, která má jako hlavní cíl zlepšit povědomí českých občanů o Evropské unii. Plánují se do ní zapojit poslanci všech stran kromě SPD a KSČM. S návrhem vytvořit nadstranický klub, který se bude zabývat evropskou agendou, přišla místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová: „Chybí tu hlasy, které o Unii mluví pravdivě a nedemagogicky,“ objasnila svůj záměr. Proevropské strany o pozitivích EU pro Česko informují málo nebo špatně, naopak euroskeptické strany prý neustále bombardují občany neúplnými nebo zcela nesmyslnými informacemi. Připomeňme, že olomoucká univerzita v rámci osvěty, nejen, co se týká EU, bude prostřednictvím takzvané Občanské univerzity posílat studenty a dobrovolníky do regionů. Budou lidé naslouchat? Skončí v Česku díky osvětě, ať už od politiků nebo dobrovolníků trend euroskepticismu?

Evropská civilizace existuje stovky let. Zažila už mnoho podob svého uspořádání a mnoho revolučních pokusů uspořádat vše nově. Jedním z takových pokusů je evropská integrace tak, jak ji bezohledně razí Evropská unie. To přece není žádná danost, žádný nezvratný jediný možný osud. To je jeden z mnoha plánů, jak uspořádat vztahy na našem kontinentu. Tenhle plán ale selhal. EU je ekonomicky nejméně rostoucí oblast světa. Je to oblast, kde dramaticky každým dnem ubývá svobody. A je prostorem, kde se realizují ty nejbláznivější společensko-inženýrské experimenty.

Opuštěním této slepé uličky přece Evropa neskončí. Naopak dostane novou šanci. Někdy mám pocit, že nálepku „evropský“ dostává ten, kdo chce z Evropy udělat Afriku a Arábii, zatímco kdo chce zachovat Evropu evropskou, má nálepku „protievropský“. Euroskepticismus není mentální defekt, který lze léčit experty z olomoucké univerzity. Je to postoj založený na hluboké zkušenosti. Zkušenosti s nepodařeným projektem zvaným Evropská unie.

Ptal se Lukáš Petřík, PL, 27.3.2018

LadislavJakl.cz

URL| http://neviditelnyes.lidovky.cz/rozhovor-dnes-uz-je-mozny-jen-jeden-scenar-fj1-/p_politika.aspx?c=A180327_220329_p_politika_wag

Modrá planeta na střelnici

29.3.2018 ego! str. 12 portrét

Tereza Hromádková

Rozjížděl dva start-upy, pak se vrhl na studium mezinárodních vztahů. Teď bude politolog Nikola Schmidt vytvářet národní strategii planetární obrany pro Českou republiku.

Všichni to známe ze sci-fi filmů. K planetě Zemi se blíží přes půl kilometru velký asteroid. Neví se přesně, kam dopadne, ale je jasné, že by vymazal Evropu z mapy světa od Portugalska po Ural, pokud by se do ní trefil určitou rychlostí. „Asteroid o podobné ničivé síle prolétl v blízkosti Země v roce 2015. Bylo to ve vzdálenosti zhruba 480 tisíc kilometrů, což je nebezpečně blízko, protože již byl silně přitahován naším gravitačním polem, navíc byl neobvykle rychlý. Věděli jsme o něm jen tři týdny před průletem,“ podotýká Nikola Schmidt, který se problematice planetární obrany věnuje poslední tři roky.

Zatímco ve skutečnosti tento asteroid Zemi našťestí minul, v našem scénáři se dál řítí k modré planetě. Lidstvo má na to, aby zabránilo srážce, málo času, nicméně je v jeho technických možnostech vesmírné těleso odklonit nebo zneškodnit. Jak se státy zachovají? Rada bezpečnosti OSN není schopná se usnést, jeden ze stálých členů rozhodnutí blokuje využitím práva veta. Role spasitele se proto ujímají Spojené státy bez ohledu na mezinárodní právo, protože jsou připravené. Do blízkosti asteroidu vyvezou nukleární nálož, ta ho v bezpečné vzdálenosti od Země odkloní, samozřejmě za minutu 12, a všichni se radují. Konec, titulky, ani jedno oko v kině nezůstává suché.

Co když ale scenáristé filmu, fandící politice Baracka Obamy, zvolí jiný happy end. Americký prezident, někdo jako Donald Trump, bude prosazovat vůdčí roli USA coby zachránce lidstva. Oponovat mu bude mladý politolog. Právě on Trumpa přesvědčí, aby do rozhodování o obranné strategii planety byly zapojeny všechny státy. Nejlépe prostřednictvím podobně fungujícího uskupení, jakým je Evropská unie, ovšem na globální úrovni. To rozhodne, že nebezpečné těleso bude zničeno lasery umístěnými na odvrácené straně Měsíce, odkud nemohou ublížit nikomu na Zemi.

Ale než je asteroid odkloněn, je roboty operujícími ve vesmíru zbaven veškerého nerostného bohatství. Všeobecné nadšení spojeného lidstva, titulky a ani jedno suché divácké oko, to zůstává stejné.

Česko brání planetu

Politolog Nikola Schmidt, nezlomný zastánce kosmopolitismu, by v budoucnosti rozhodně uvítal druhou verzi scénáře. „V současném světě panuje přesvědčení, že definitivní podoba lidského uspořádání je společenství suverénních států. Ale třeba v Evropské unii se nám podařilo něco úplně jiného. Je tedy absurdní si myslet, že u národních států skončíme. Dokážu si představit podobně fungující celosvětový kosmopolitní model, kam by si lidé volili své zástupce podobně jako na lokální, státní a evropské úrovni,“ nastiňuje 35letý vědec.

Pravda, s Donaldem Trumpem nebo jiným americkým prezidentem asi nikdy jednat nebude, ale s nejvyššími představiteli různých vesmírných agentur, stejně jako s nejvyššími představiteli našeho státu nejspíš ano. S pomocí asi desetičlenného týmu a ve spolupráci s Astronomickým ústavem Akademie věd by měl vypracovat podklady pro potenciální národní strategii planetární obrany České republiky, která by nás zapojila do globálních projektů. Před pár týdny, rok po dokončení doktorátu, na to dostal grant od Technologické agentury.

„Vždycky mi přijde úsměvná reakce některých lidí. Žijí v mylné představě, že vědci mají o rojení asteroidů v okolí Země vyčerpávající přehled, používají přece velké teleskopy. Ale když jim začnu vysvětlovat, že se hrozbou srážky seriózně zabývám, dělají si legraci, že jde přece o naprosto hypotetické sci-fi.

Čeljabinsk je dobrý příklad toho, co dokáže malý asteroid a kolik práce je ještě před námi, abychom dokázali lidi aspoň poslat do krytů,“ připomíná Schmidt pět let starou událost, kterou způsobil jen asi 20metrový meteorit.

Vybuchl 30 kilometrů nad Zemí, zranil 1500 lidí a rozbil okna ve městě i okolí. Kdyby explodoval pět kilometrů nad povrchem, pravděpodobně by to znamenalo tisíce mrtvých.

O existenci čeljabinského meteoritu neměli astronomové do poslední chvíle tušení.

Možnosti a strasti generace Y

Životopis Nikoly Schmidta je typickým CV jednoho z raných zástupců generace Y, kteří se rozhodli využít lákavých příležitostí, jež přinesla dnešní doba. Už od útlého mládí podnikal, v 21 letech začal studovat sociologii na Karlově univerzitě, získal titul bakaláře, ale to už rozjížděl byznys ve vývojářské softwarové firmě Coex. Svůj podíl později prodal, aby se věnoval start-upu s názvem Digital Urban Legends.

„Rozhodli jsme se, že budeme dělat turistického navigátora po Praze s GPS. Věnovali jsme projektu okolo 15 tisíc hodin práce. Jenže se objevil iPhone a všechno šlo do kopru.

Nic jsme na tom nevydělali a byl to obrovský průšvih,“ přiznává bez skrupulí planetární stratég. „Tehdy to byl pro mě určitý zlom.

Uvědomil jsem si, že byznys postrádá morální kontext. Zavola jsem do Člověka v tísní a odjel na tři měsíce do Afghánistánu, pracoval jsem s lidmi, kteří mají větší problémy než my tady, a to vám změní pohled na svět.“

Když se tehdy 28letý Nikola Schmidt vrátil, začal studovat mezinárodní vztahy na Metropolitní univerzitě, o čtyři roky později v oboru získal doktorát na **Fakultě sociálních věd** UK. „Ve škole škobezpečnosti, chtěli, abych se věnoval kybernetické bezpečnosti, protože jsem měl odpovídající praxi, ale mně v tom pořád chyběla nějaká morální rovina. Až jsem našel v rámci oboru mezinárodních vztahů větev, kterou lze hodně přeneseně nazvat emancipační bezpečnostní studia. Její vyznačiči kladou důraz na naši kosmopolitní roli a zodpovědnost, máme-li dovednosti změnit svět k lepšímu. Vesmírné hrozby, jako je pád asteroidu, ale i zcela běžné výrony ze Slunce schopné zničit satelity na oběžné dráze, mezi státy rozlišovat nebudou,“ vysvětluje vědec. Problematiku planetární obrany odjel Nikola Schmidt studovat před třemi roky na Mezinárodní vesmírnou

univerzitu. „Dal jsem do toho všechny úspory, podpořila mě škola a čtyři měsíce jsem strávil ve Spojených státech, kde jsem poznal celou vesmírnou komunitu. Přijelo na 300 lidí, včetně těch, kteří chodili po Měsíci.“

Laser neohneš

S tématem planetární obrany se to má ovšem podobně jako s bicyklem v carském Rusku v dobách Járy Cimrmana – zatím je hlavně předmětem vášnivých debat. Nejdál jsou nepřekvapivě Američané. „Téma studují 30 let, ale až před dvěma lety založili v rámci NASA Úřad pro koordinaci planetární obrany a jako jediný stát na světě mají národní strategii obrany Země.“

Ta například ukládá věnovat se všemožným technologiím, které by se daly využít k potenciálnímu odklonění asteroidu, včetně jádra, ale i reakci záchranného systému v případě nárazu. „V Americe je v tomto oboru několik linií. Ta, která se líbí mně, pracuje s lasery. Může mít široké využití: od přenosu dat a energie přes těžbu asteroidů až k jejich případnému odklonění,“ vysvětluje Schmidt.

Upozorňuje ovšem, že laser má své limity.

Není například tak silný jako jádro, jehož použití je z politického hlediska nemyslitelné. „Dostaví se klasické pochybnosti – opravdu to děláte jen kvůli asteroidu? Už proto je žádoucí najít jinou technologii, jako jsou právě lasery.

I ty lze zneužít, ale když je umístíme na odvrácenou stranu Měsíce, nebude možné ohnout jejich paprsek v prostoru zpátky na Zemi jako balistickou střelu,“ vysvětluje politolog, proč se snaží laser prosadit.

Oproti němu má ovšem jádro ještě jednu výhodu. Víme o něm daleko víc. Zřejmě proto ho chce NASA využít ke zničení půlkilometrové planety Benu, o níž nedávno zveřejnila, že se se Zemí s pravděpodobností 1 : 2700 (což je ve vesmírné loterii nebezpečně vysoký kurz) v roce 2135 srazí.

„Jaderné řešení je přirozená úvaha jaderného státu. Laboratoře pracující na nukleárních zbraních nabývají nového významu a poslání, a přiznejme si, také nového uplatnění. U velkých asteroidů ztrácejí slabé metody smysl.

Jádro je také díky testům ve 20. století dobře prostudované,“ vysvětluje Schmidt. „Případné lasery, navíc na odvrácené straně Měsíce, jsou hudbou daleké budoucnosti, což ale neznamená, že se tím nemáme zabývat. Lidstvo postaví to, co si umane, nikoli to, co se dnes zdá být možné. Vzpomeňme na Apollo.“

Roboti na vesmírnou práci

Jelikož jsou Američané v úvahách o obraně planety nejdál, zdá se jako pravděpodobné, že také převezmou veškerou iniciativu. „To si nemyslím,“ kroutí hlavou Nikola Schmidt.

„Už to, že v názvu úřadu pro planetární ochranu figuruje slovo ‚koordinace‘, o něčem svědčí. Přispívá k tomu i fakt, že stojíme pár let před vznikem komerční infrastruktury robotů vyslaných do vesmíru za účelem těžby asteroidů,“ oponuje politolog. „Když jsem se o tom na konferenci v Japonsku bavil s Lindleyem Johnsonem, který Úřad pro koordinaci vede, řekl mi, že až se bude ve vesmíru těžit, bude dost potenciálních ‚kinetických impaktorů‘. Ve chvíli, kdy nastane ohrožení, nebude problém je využít k odklonění nebezpečného tělesa,“ připomíná Schmidt rozhovor s vlivným mužem.

V příštích letech proto bude záležet na tom, jak se Česká republika dokáže na vyslání robotů těžařů, jejichž vedlejším pracovním poměrem má být záchrana planety, podílet.

„Evropská vesmírná agentura v současnosti připravuje misi HERA, kterou koordinuje s NASA. Účastnit se jí mohou i české firmy.

Zapojit se ovšem můžeme i na nejrůznějších mezinárodních fórech, a to právě s agendou planetární obrany coby problematiky spojující zájmy všech států světa. Jestli jsme v 90. letech stáli v čele států prosazujících lidská práva, planetární obrana není příliš daleko, týká se nás všech bez rozdílu,“ podotýká Schmidt.

Kdo netěží, je mimo

Zemí, která by mohla být pro Česko ve vesmírném byznysu inspirací, je Lucembursko.

Malý státek se nedávno rozhodl, že bude těžit asteroidy, a už do projektu nasypal stovky milionů eur. „Přitáhl společnosti z celého světa. Že se bude na asteroidech těžit, je jisté a bude to překvapivě brzy,“ tvrdí planetární stratég navzdory hlasům, které právo firem na těžbu nerostů zpochybňují. „Záleží na výkladu mezinárodní smlouvy OST z roku 1967. Podle ní si státy nesmějí nárokovat území na jiných planetách. Jenže existuje názor, že není nutné si nárokovat území, chceme-li těžit na asteroidech. Tento argument použil i americký Kongres, který těžbu asteroidů povolil všem společnostem se sídlem v USA, tedy i zahraničním. To samé platí o Lucembursku,“ připomíná vědec.

Podle Schmidta státům, které těžbu asteroidů neumožní, ujede vlak a „vesmírní byznysmeni“ se dohodnou s nějakým celoživotním prezidentem kolem rovníku. „Česká republika by proto měla firmám vysvětlit, jak se mohou zapojit. A to je druhá role našeho týmu. Pomoci tuto strategii formulovat.“

Příležitost nejen pro asteroidy

Skeptik by mohl namítnout, že obrana planety před asteroidy je stejně jenom zástěrka pro výnosnou těžbu. Na druhou stranu „dvojí“ využití vesmírných robotů nejspíš zvyšuje šance takového projektu na úspěch. „Komerční prostředí ve vesmíru bude navíc vyvolávat potřebu spíše kosmopolitní autority spravující režim těžby, na čemž se státy viditelně chtějí dohodnout,“ je přesvědčen politolog.

Jak by ale měla taková autorita fungovat?

Podobně jako třeba dnešní Evropská unie? Mít nějaký usnášenišchopný orgán? A kdo do něj bude posílat své zástupce?

„To je dilema. Jestliže si je zvolí jednotliví ‚občané planety‘, bude mít takový celosvětový parlament potřebnou legitimitu, ale může se stát, že v něm převládne někdo, jako jsou okamurovci. A co potom, když nebude existovat žádná protiváha? Neocitneme se v utopickém mírumilovném světě s koloniemi ve vesmíru, ale v dystopickém pekle,“ popisuje úskalí ryze demokratického modelu světostátu Schmidt.

Další z možností je globální rada složená ze zástupců-expertů, které do ní vyšlou jednotlivé vlády. „Ta ale zase nebude mít potřebnou legitimitu, a to je de facto současný stav mezinárodních organizací,“ upozorňuje politolog. Sám by si představoval nějakou „střední variantu“ složenou napůl z expertů a napůl z politiků.

„EU se také integrovala, protože to bylo pro státy racionální jak ekonomicky, tak bezpečnostně. Kdyby se nám podařilo kosmopolitní autoritu kvůli celoplanetární bezpečnosti postavit, mohla by to být pro lidstvo obrovská příležitost řešit i jiné globální problémy. Situace kolem klimatických změn k tomu dříve nebo později cestu vydláždí. Nakonec praxi s řešením následků přírodních katastrof již máme. Oproti zemětřesení nebo výbuchu sopky můžeme ale pádu asteroidu společně zabránit,“ tvrdí vědec.

Vypadá to, že svoji optimistickou vizi budoucího uspořádání světa si Nikola Schmidt jen tak vzít nenechá. „Je pouze na nás, čím se budeme zabývat. Jestli problémy, které si státy způsobují samy, nebo hrozbami, jež společně dokážeme řešit.“

***

Vesmír není pohádkově prázdný. Komu se zdá, že hrozba srážky s asteroidem je příliš hypotetická, měl by si uvědomit, že sluneční soustava vznikla z asteroidů a prázdný vesmír je pohádková představa. Poučit se lze i z historie: v roce 1908 spadl tunguzský meteorit o velikosti 60–190 metrů v průměru, který explodoval asi osm kilometrů nad zemským povrchem. Naštěstí nad neobydlenou tunguzskou oblastí v centrální Sibiři. Zničil území o rozloze přibližně 2500 kilometrů čtverečních. o dost menší, asi 20metrový byl meteorit, který před pěti lety dopadl na Čeljabinsk. K uvolnění hlavní energie (470 kilotun odpovídá 15 hirošimským bombám) došlo v 30 kilometrech nad zemí. Naprostou většinu energie proto stačila absorbovat atmosféra, než tlaková vlna dorazila na zem. o existenci čeljabinského meteoritu do poslední chvíle nikdo nevěděl. Existuje celá řada programů na detekci asteroidů, které spolu více či méně spolupracují, nicméně systém celoplanetárního pozorování zaměřeného na NEos (Near Earth objects) není vytvořen. riziko ohrožení asteroidem stejné síly, jako byl ten v tunguzské oblasti Sibiře, se různí a četnost možného dopadu podobného tělesa se pohybuje mezi 50 a 2000 lety. U objektu srovnatelného s čeljabinským meteoritem je tato pravděpodobnost daleko vyšší – několikrát za desetiletí. Je ovšem třeba vzít v potaz, že tři čtvrtiny zemského povrchu tvoří oceány. Lasery na odvrácené straně Měsíce jsou hudbou daleké budoucnosti, což ale neznamená, že se tím nemáme zabývat.

Foto autor| Tomáš Tesař

Foto autor| Foto: Shutterstock

Na asteroidech se bude těžit, to je jisté. Česku nesmí ujet vlak, říká Nikola Schmidt vytvářející národní strategii planetární obrany

29.3.2018 iHNed.cz str. 00

Tereza Hromádková

Rozjžděl dva start-upy, pak se vrhl na studium mezinárodních vztahů.

Ted' bude politolog Nikola Schmidt vytvářet národní strategii planetární obrany pro Českou republiku.

Všichni to známe ze sci-fi filmů. K planetě Zemi se blíží přes půl kilometru velký asteroid. Neví se přesně, kam dopadne, ale je jasné, že by vymazal Evropu z mapy světa od Portugalska po Ural, pokud by se do ní trefil určitou rychlostí. "Asteroid o podobné ničivé síle prolétl v blízkosti Země v roce 2015. Bylo to ve vzdálenosti zhruba 480 tisíc kilometrů, což je nebezpečně blízko, protože již byl silně přitahován naším gravitačním polem, navíc byl neobvykle rychlý. Věděli jsme o něm jen tři týdny před průletem," podotýká Nikola Schmidt, který se problematice planetární obrany věnuje poslední tři roky.

Zatímco ve skutečnosti tento asteroid Zemi našťěstí minul, v našem scénáři se dál řítí k modré planetě. Lidstvo má na to, aby zabránilo srážce, málo času, nicméně je v jeho technických možnostech vesmírné těleso odklonit nebo zneškodnit. Jak se státy zachovají? Rada bezpečnosti OSN není schopná se usnést, jeden ze stálých členů rozhodnutí blokuje využitím práva veta. Role spasitele se proto ujímají Spojené státy bez ohledu na mezinárodní právo, protože jsou připravené. Do blízkosti asteroidu vyvezou nukleární nálož, ta ho v bezpečné vzdálenosti od Země odkloní, samozřejmě za minutu 12, a všichni se radují. Konec, titulky, ani jedno oko v kině nezůstává suché.

Co když ale scenáristé filmu, fandící politice Baracka Obamy, zvolí jiný happy end. Americký prezident, někdo jako Donald Trump, bude prosazovat vůdčí roli USA coby zachránce lidstva. Oponovat mu bude mladý politolog. Právě on Trumpa přesvědčí, aby do rozhodování o obranné strategii planety byly zapojeny všechny státy. Nejlépe prostřednictvím podobně fungujícího uskupení, jakým je Evropská unie, ovšem na globální úrovni. To rozhodne, že nebezpečné těleso bude zničeno lasery umístěnými na odvrácené straně Měsíce, odkud nemohou ublížit nikomu na Zemi.

Politolog Nikola Schmidt
Foto: Tomáš Tesař

Ale než je asteroid odkloněn, je roboty operujícími ve vesmíru zbaven veškerého nerostného bohatství. Všeobecné nadšení spojeného lidstva, titulky a ani jedno suché divácké oko, to zůstává stejné.

Česko brání planetu

Politolog Nikola Schmidt, nezlomný zastávce kosmopolitismu, by v budoucnosti rozhodně uvítal druhou verzi scénáře. "V současném světě panuje přesvědčení, že definitivní podoba lidského uspořádání je společenství suverénních států. Ale třeba v Evropské unii se nám podařilo něco úplně jiného. Je tedy absurdní si myslet, že u národních států skončíme. Dokážu si představit podobně fungující celosvětový kosmopolitní model, kam by si lidé volili své zástupce podobně jako na lokální, státní a evropské úrovni," nastiňuje 35letý vědec.

Vesmír není pohádkově prázdný

* Komu se zdá, že hrozba srážky s asteroidem je příliš hypotetická, měl by si uvědomit, že sluneční soustava vznikla z asteroidů a prázdný vesmír je pohádková představa.

* Poučit se lze i z historie: v roce 1908 spadl tunguzský meteorit o velikosti 60–190 metrů v průměru, který explodoval asi osm kilometrů nad zemským povrchem. Naštěstí nad neobydlenou tunguzskou oblastí v centrální Sibiři. Zničil území o rozloze přibližně 2500 kilometrů čtverečních.

* O dost menší, asi 20metrový byl meteorit, který před pěti lety dopadl na Čeljabinsk. K uvolnění hlavní energie (470 kilotun odpovídá 15 hirošimským bombám) došlo v 30 kilometrech nad zemí. Naprostou většinu energie proto stačila absorbovat atmosféra, než tlaková vlna dorazila na zem.

* O existenci čeljabinského meteoritu do poslední chvíle nikdo nevěděl. Existuje celá řada programů na detekci asteroidů, které spolu více či méně spolupracují, nicméně systém celoplanetárního pozorování zaměřeného na NEOs (Near Earth Objects) není vytvořen. Riziko ohrožení asteroidem stejné síly, jako byl ten v tunguzské oblasti Sibiře, se různí a četnost možného dopadu podobného tělesa se pohybuje mezi 50 a 2000 lety. U objektu srovnatelného s čeljabinským meteoritem je tato pravděpodobnost daleko vyšší – několikrát za desetiletí. Je ovšem třeba vzít v potaz, že tři čtvrtiny zemského povrchu tvoří oceány.

Pravda, s Donaldem Trumpem nebo jiným americkým prezidentem asi nikdy jednat nebude, ale s nejvyššími představiteli různých vesmírných agentur, stejně jako s nejvyššími představiteli našeho státu nejspíš ano. S pomocí asi desetičlenného týmu a ve spolupráci s Astronomickým ústavem Akademie věd by měl vypracovat

podklady pro potenciální národní strategii planetární obrany České republiky, která by nás zapojila do globálních projektů. Před pár týdny, rok po dokončení doktorátu, na to dostal grant od Technologické agentury.

"Vždycky mi přijde úsměvná reakce některých lidí. Žijí v mylné představě, že vědci mají o rojení asteroidů v okolí Země vyčerpávající přehled, používají přece velké teleskopy. Ale když jim začnu vysvětlovat, že se hrozbou srážky seriózně zabývám, dělají si legraci, že jde přece o naprosto hypotetické sci-fi. Čeljabinsk je dobrý příklad toho, co dokáže malý asteroid a kolik práce je ještě před námi, abychom dokázali lidi aspoň poslat do krytů," připomíná Schmidt pět let starou událost, kterou způsobil jen asi 20metrový meteorit. Vybuchl 30 kilometrů nad Zemí, zranil 1500 lidí a rozbil okna ve městě i okolí. Kdyby explodoval pět kilometrů nad povrchem, pravděpodobně by to znamenalo tisíce mrtvých. O existenci čeljabinského meteoritu neměli astronomové do poslední chvíle tušení.

Možnosti a strasti generace Y

Životopis Nikoly Schmidta je typickým CV jednoho z raných zástupců generace Y, kteří se rozhodli využít lákavých příležitostí, jež přinesla dnešní doba. Už od útlého mládí podnikal, v 21 letech začal studovat sociologii na Karlově univerzitě, získal titul bakaláře, ale to už rozjížděl byznys ve vývojářské softwarové firmě Coex. Svůj podíl později prodal, aby se věnoval start-upu s názvem Digital Urban Legends.

"Rozhodli jsme se, že budeme dělat turistického navigátora po Praze s GPS. Věnovali jsme projektu okolo 15 tisíc hodin práce. Jenže se objevil iPhone a všechno šlo do kopru. Nic jsme na tom nevydělal a byl to obrovský průšvih," přiznává bez skrupulí planetární stratég. "Tehdy to byl pro mě určitý zlom. Uvědomil jsem si, že byznys postrádá morální kontext. Zavola jsem do Člověka v tísní a odjel na tři měsíce do Afghánistánu, pracoval jsem s lidmi, kteří mají větší problémy než my tady, a to vám změní pohled na svět."

Když se tehdy 28letý Nikola Schmidt vrátil, začal studovat mezinárodní vztahy na Metropolitní univerzitě, o čtyři roky později v oboru získal doktorát na **Fakultě sociálních věd** UK. "Ve škole chtěli, abych se věnoval kybernetické bezpečnosti, protože jsem měl odpovídající praxi, ale mně v tom pořád chyběla nějaká morální rovina. Až jsem našel v rámci oboru mezinárodních vztahů větev, kterou lze hodně přeneseně nazvat emancipační bezpečnostní studia. Její vyznavači kladou důraz na naši kosmopolitní roli a zodpovědnost, máme-li dovednosti změnit svět k lepšímu. Vesmírné hrozby, jako je pád asteroidu, ale i zcela běžné výrony ze Slunce schopné zničit satelity na oběžné dráze, mezi státy rozlišovat nebudou," vysvětluje vědec.

Problematiku planetární obrany odjel Nikola Schmidt studovat před třemi roky na Mezinárodní vesmírnou univerzitu. "Dal jsem do toho všechny úspory, podpořila mě škola a čtyři měsíce jsem strávil ve Spojených státech, kde jsem poznal celou vesmírnou komunitu. Přijelo na 300 lidí, včetně těch, kteří chodili po Měsíci."

Laser neohneš

S tématem planetární obrany se to má ovšem podobně jako s bicyklem v carském Rusku v dobách Járy Cimrmana - zatím je hlavně předmětem vášnivých debat. Nejdál jsou nepřekvapivě Američané. "Téma studují 30 let, ale až před dvěma lety založili v rámci NASA Úřad pro koordinaci planetární obrany a jako jediný stát na světě mají národní strategii obrany Země."

Ta například ukládá věnovat se všemožným technologiím, které by se daly využít k potenciálnímu odklonění asteroidu, včetně jádra, ale i reakci záchranného systému v případě nárazu. "V Americe je v tomto oboru několik linií. Ta, která se líbí mně, pracuje s lasery. Může mít široké využití: od přenosu dat a energie přes těžbu asteroidů až k jejich případnému odklonění," vysvětluje Schmidt.

Upozorňuje ovšem, že laser má své limity. Není například tak silný jako jádro, jehož použití je z politického hlediska nemyslitelné. "Dostaví se klasické pochybnosti - opravdu to děláte jen kvůli asteroidu? Už proto je žádoucí najít jinou technologii, jako jsou právě lasery. I ty lze zneužít, ale když je umístíme na odvrácenou stranu Měsíce, nebude možné ohnout jejich paprsek v prostoru zpátky na Zemi jako balistickou střelu," vysvětluje politolog, proč se snaží laser prosadit.

Oproti němu má ovšem jádro ještě jednu výhodu. Víme o něm daleko víc. Zřejmě proto ho chce NASA využít ke zničení půlkilometrové planety Bennu, o níž nedávno zveřejnila, že se se Zemí s pravděpodobností 1 : 2700 (což je ve vesmírné loterii nebezpečně vysoký kurz) v roce 2135 srazí.

"Jaderné řešení je přirozená úvaha jaderného státu. Laboratoře pracující na nukleárních zbraních nabývají nového významu a poslání, a přiznejme si, také nového uplatnění. U velkých asteroidů ztrácejí slabé metody smysl. Jádru je také díky testům ve 20. století dobře prostudované," vysvětluje Schmidt. "Případné lasery, navíc na odvrácené straně Měsíce, jsou hudbou daleké budoucnosti, což ale neznamená, že se tím nemáme zabývat. Lidstvo postaví to, co si umane, nikoli to, co se dnes zdá být možné. Vzpomeňme na Apollo."

Roboti na vesmírnou práci

Jelikož jsou Američané v úvahách o obraně planety nejdál, zdá se jako pravděpodobné, že také převezmou veškerou iniciativu. "To si nemyslím," kroutí hlavou Nikola Schmidt. "Už to, že v názvu úřadu pro planetární ochranu figuruje slovo 'koordinace', o něčem svědčí. Přispívá k tomu i fakt, že stojíme pár let před vznikem komerční infrastruktury robotů vyslaných do vesmíru za účelem těžby asteroidů," oponuje politolog. "Když jsem se o tom na konferenci v Japonsku bavil s Lindleyem Johnsonem, který Úřad pro koordinaci vede, řekl mi, že až se bude ve vesmíru těžit, bude dost poten-ciálních 'kinetických impaktorů'. Ve chvíli, kdy nastane ohrožení, nebude problém je využít k odklonění nebezpečného tělesa," připomíná Schmidt rozhovor s vlivným mužem.

V příštích letech proto bude záležet na tom, jak se Česká republika dokáže na vyslání robotů těžařů, jejichž vedlejším pracovním poměrem má být záchrana planety, podílet.

"Evropská vesmírná agentura v současnosti připravuje misi HERA, kterou koordinuje s NASA. Účastnit se jí mohou i české firmy. Zapojit se ovšem můžeme i na nejrůznějších mezinárodních fórech, a to právě s agendou planetární obrany coby problematiky spojující zájmy všech států světa. Jestli jsme v 90. letech stáli v čele států prosazujících lidská práva, planetární obrana není příliš daleko, týká se nás všech bez rozdílu," podotýká Schmidt.

Kdo netěží, je mimo

Zemí, která by mohla být pro Česko ve vesmírném byznysu inspirací, je Lucembursko. Malý státeček se nedávno rozhodl, že bude těžit asteroidy, a už do projektu nasypal stovky milionů eur. "Přitáhl společnosti z celého světa. Že se bude na asteroidech těžit, je jisté a bude to překvapivě brzy," tvrdí planetární stratég navzdory hlasům, které právo firem na těžbu nerostů zpochybňují. "Záleží na výkladu mezinárodní smlouvy OST z roku 1967. Podle ní si státy nesmějí nárokovat území na jiných planetách. Jenže existuje názor, že není nutné si nárokovat území, chceme-li těžit na asteroidech. Tento argument použil i americký Kongres, který těžbu asteroidů povolil všem společnostem se sídlem v USA, tedy i zahraničním. To samé platí o Lucembursku," připomíná vědec.

Podle Schmidta státům, které těžbu asteroidů neumožní, ujede vlak a "vesmírní byznysmeni" se dohodnou s nějakým celoživotním prezidentem kolem rovníku. "Česká republika by proto měla firmám vysvětlit, jak se mohou zapojit. A to je druhá role našeho týmu. Pomoci tuto strategii formulovat."

Příležitost nejen pro asteroidy

Skeptik by mohl namítnout, že obrana planety před asteroidy je stejně jenom zástěrka pro výnosnou těžbu. Na druhou stranu "dvojit" využití vesmírných robotů nejspíš zvyšuje šance takového projektu na úspěch. "Komerční prostředí ve vesmíru bude navíc vyvolávat potřebu spíše kosmopolitní autority spravující režim těžby, na čemž se státy viditelně chtějí dohodnout," je přesvědčen politolog.

Jak by ale měla taková autorita fungovat? Podobně jako třeba dnešní Evropská unie? Mít nějaký usnášeníschopný orgán? A kdo do něj bude posílat své zástupce?

"To je dilema. Jestliže si je zvolí jednotliví 'občané planety', bude mít takový celosvětový parlament potřebnou legitimitu, ale může se stát, že v něm převládne někdo, jako jsou okamurovci. A co potom, když nebude existovat žádná protiváha? Neocitneme se v utopickém mírumilovném světě s kolo-niemi ve vesmíru, ale v dystopickém pekle," popisuje úskalí ryze demokratického modelu světostátu Schmidt.

Další z možností je globální rada složená ze zástupců-expertů, které do ní vyšlou jednotlivé vlády. "Ta ale zase nebude mít potřebnou legitimitu, a to je de facto současný stav mezinárodních organizací," upozorňuje politolog. Sám by si představoval nějakou "střední variantu" složenou napůl z expertů a napůl z politiků.

"EU se také integrovala, protože to bylo pro státy racionální jak ekonomicky, tak bezpečnostně. Kdyby se nám podařilo kosmopolitní autoritu kvůli celoplanetární bezpečnosti postavit, mohla by to být pro lidstvo obrovská příležitost řešit i jiné globální problémy. Situace kolem klimatických změn k tomu dříve nebo později cestu vydláždí. Nakonec praxi s řešením následků přírodních katastrof již máme. Oproti zemětřesení nebo výbuchu sopky můžeme ale pádu asteroidu společně zabránit," tvrdí vědec.

Vypadá to, že svoji optimistickou vizi budoucího uspořádání světa si Nikola Schmidt jen tak vzít nenechá. "Je pouze na nás, čím se budeme zabývat. Jestli problémy, které si státy způsobují samy, nebo hrozbami, jež společně dokážeme řešit.

Fotograf Josef Koudelka: Nejsem legenda. Žiji ze dne na den a dělám, co jsem vždycky chtěl. A to považuji za štěstí - čtěte ZDE

Neklidná zóna Jana Bartáčka: Vládce, jak jsi hloupý! - čtěte ZDE

Činky místo mejdanů. V bikini fitness nejde jen o svaly, musíte to umět zahrát, říká profesionální závodnice - čtěte ZDE

Češi nejsou tak špatní, jak si sami o sobě někdy myslí, tvrdí Edward Meegan, šéf služby sdílení automobilů HoppyGo, žijící v Praze téměř 25 let - čtěte ZDE

URL| <http://EGO.IHNED.CZ/c1-66093230-na-asteroidech-se-bude-tezit-to-je-jiste-cesku-nesmi-ujet-vlak-rika-nikola-schmidt-vytvarejici-narodni-strategii-planetarni-obrany>

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České televize

29.3.2018 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Michael ROZSYPAL, moderátor

Sněmovní volební výbor tento týden schválil výroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize za rok 2016. Proti byli jen 2 poslanci za SPD. Je v Česku ohrožena nezávislost veřejnoprávních médií? Nejen o tom budeme mluvit v Interview Plus. Mým hostem je člen volebního výboru, poslanec hnutí ANO Patrik Nacher. Dobrý vám přeji do našeho sněmovního studia.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Dobrý den.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Já jsem Michael Rozsypal a přeji dobrý poslech. Pane poslanče, je v Česku ohrožena nezávislost veřejnoprávních médií?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já si myslím, že nikoliv a abych se přiznal, tak já jsem trošičku té hysterické reakci nerozuměl. A kdo byl včera na tom volebním výboru, tak viděl, že jsme se racionálně ptali, ta diskuse byla v některých ohledech celkem podrobná. Dostali jsme nějaké odpovědi od členů Rady České televize i od pana generálního ředitele a o nějakém ohrožení nezávislosti nemůže být ani řeči.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pardon, co nazýváte hysterickou reakcí?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, hysterickou reakcí nazývám už jenom to, kolik já jsem dostal esemesek a dotazů typu, jestli jaksi uposlechnu rad pana prezidenta, který jako radí, jakým způsobem se dá odvolat rada neschválením 2 zpráv a obměnit management České televize a podobně.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A to je hysterická reakce? Není to legitimní dotaz možná znepokojené veřejnosti?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, kdyby to byl jenom 1 dotaz, ale vzhledem k tomu, v jakém kontextu ty dotazy padaly, vzhledem k tomu, jakým způsobem se umělci k tomu postavili, tak jsem to já ze svého úhlu pohledu bral za hysterickou reakci a včerejší jednání jasně ukázalo, že nic takového vůbec nehrozí. A někdy mám pocit, že tyhle ty reakce, které jsou neadekvátní té situaci a můžeme se pak dobrat tomu, na co se politik smí nebo nesmí ptát, takže jsou jaksi nátlakovou akcí k tomu, aby někdo, pokud možno, se třeba neptal na některé nepříjemné věci.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A není v pořádku, že se veřejnost ozývá, že se angažuje, že má zájem na tom, jaká bude například budoucnost veřejnoprávních médií? Vy to vnímáte jako negativně, tuto reakci veřejnosti?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Reakci veřejnosti nikoliv, ale reakci umělců, kteří by z hlediska, řekněme, kontextu dané situace měli říci, v jakém oni jsou vztahu s Českou televizí, jakou oni mají vazbu, tak tam mi to v pořádku nepřijde, protože mě vždycky zajímá ten kontext. U veřejnosti je to legitimní a já jsem se sám třeba osobně účastnil podobných aktivit v roce 1999, to už je skoro 20 let a tam si myslím, že angažovaná veřejnost stejně tak jako angažovaný spotřebitel, tak to je v pořádku.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale jestli máte na mysli tu takzvanou televizní krizi, tak tam se také účastnili umělci. Tak umělci nejsou veřejnost? Nemají právo vyjádřit svůj názor? Byť někteří například s Českou televizí spolupracují, to je pochopitelné.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ano, ale ten kontext pro diváky i pro tu veřejnost, která se toho nezúčastní, ale i ta, která se toho zúčastní, je podstatný, protože něco jiného, když protestuje, manifestuje nebo svoje názory sděluje veřejnost, která na to pohlíží z vnějšku a něco úplně jiného je, když se k tomu vyjadřuje umělec, který je třeba na České televizi finančně závislý pupeční šňůrou. A pak skutečně mě zajímá, jestli jde o autentickou jeho obavu o nezávislost nebo o autentickou obavu o nějaké svoji ekonomickou budoucnost. A to si myslím, že je legitimní dotaz znát kontext celé věci. To znamená postavení té osoby, která se k něčemu velmi razantně vyjadřuje. Mimochodem rozdíl také mezi veřejností a těmi umělci je v tom, že ta veřejnost nemá otevřenu hlavní bránu do všech médií, což umělci, kteří často mluví jenom za sebe, tak mají. Takže i v tomto je ten kontext poněkud jiný, zatímco 10 tisíc lidí, 5 tisíc lidí, 2 tisíce lidí na náměstí, tak ty se objeví někde ve zprávách, ale jednotlivě ti lidé nemají takový prostor ve sdělovacích prostředcích. To si myslím, že je viditelné na první pohled.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Když jste zmínil, že to úterní jednání sněmovního volebního výboru proběhlo více méně hladce, že pro schválení výročních zpráv nebo pro schválení výroční zprávy o činnosti a o hospodaření České televize za rok

2016 byli v podstatě všichni krom 2 poslanců za SPD, tak nebylo to dáno právě tou angažovaností veřejnosti, že veřejnost vyslala jakýsi vzkaz politikům, jakousi poptávku?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, za mě určitě ne. Já byl zpravodajem výroční zprávy o hospodaření České televize, poctivě jsem si výroční zprávu přečetl, porovnal ji s výročními zprávami předchozími a z hlediska, řekněme, protože jsem ekonom, tak z hlediska pohledu na čísla jsem se zaměřil na svoji zpravodajskou zprávu a je mi v zásadě jedno, v jaké je to atmosféře, protože jsem skutečně šel po těch faktech a po věcech, které mě tam zajímaly. Takže z mého úhlu pohledu ne. Jestli u někoho jiného, tak to je dotaz na ostatní.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pochopitelně. Prezident, vy jste to ostatně zmínil, vyzýval v minulosti v rozhovorech k tomu, aby Poslanecká sněmovna, která o těch zprávách bude ještě hlasovat na plénu, ale aby neschválila tyto zprávy, aby je nepodpořila. Vy jste zaznamenal nějaký tlak na to, aby ty zprávy neprošly?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já osobně? Nikoliv. Jak jsem řekl, za mě platí, já jsem si připravil zpravodajskou zprávu, tu jsem tam přečetl.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Vy jste řekl, na základě čeho jste se rozhodoval, ale zajímá mě, jestli v tom procesu rozhodování jste nečelil nějakému tlaku nebo nebyl vystaven nějakému tlaku.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, jak jsem řekl, já nikoliv, vždyť jsem to říkal, já jsem to říkal opakovaně. Proto z mého úhlu pohledu, já to vždycky říkám ze svého úhlu pohledu, protože nemůžu mluvit za kolegy, protože nevím. Proto říkám z mého úhlu pohledu některé, tak abych to upřesnil možná, ze začátku jsem řekl hysterické reakce, tak některé ty reakce, ne všechny, byly poněkud hysterické. Já jsem tam přednesl svoji zpravodajskou zprávu. Z toho vzešly 4 základní dotazy, které jsem položil. Dostal jsem na ně nějakou odpověď a já se budu těšit na výroční zprávu o hospodaření České televize roku 2017, která přijde teďka vzápětí, protože tady jsme měli roční skluz.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Protože už to minulá sněmovna nestihla schválit.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Přesně tak, přesně tak. A pokud bych byl zpravodajem, tak navážu na tu přípravu, kterou jsem udělal pro ten rok 2016 a půjdu možná do větší hloubky pro ten rok 2017.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Poslanec za hnutí ANO Patrik Nacher je dnes v Interview Plus naším hostem, je hostem ze sněmovního studia. Pane poslanče, já jsem se v úvodu ptal na to, jestli si myslíte, že je ohrožena nezávislost veřejnoprávních médií, protože prezident ve svém inauguračním projevu kritizoval Českou televizi. Jak už jsme zmínili, vyzýval k neschválení zpráv o hospodaření České televize, což by znamenalo, pokud by 2 ty zprávy nebyly schváleny, tak by Poslanecká sněmovna mohla odvolat celou Radu České televize. Andrej Babiš, předseda vašeho hnutí, hnutí ANO nazýval v minulosti redaktory zkorumpovanou pakáží, Tomio Okamura bez důkazů označuje pořady České televize za zkorumpované a ve vysílání Českého rozhlasu hned po volbách mluvil o zestátnění České televize a Českého rozhlasu. Tak mě zajímává, jestli všechny tyto příklady, které jsem vyjmenoval, jsou podle vás v pořádku.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já, a říkám to neustále stejně, mohu hovořit pouze sám za sebe, já tyto výrazy nepoužívám ve vztahu k České televizi, jakkoliv si o některých pořadech také myslím své, nicméně nepoužívám tyto výrazy a myslím si, že určitá racionální kritika, a nejde teďka tady jenom o zpravodajství nebo publicistiku, ale z mého pohledu zase jde o hospodaření, o financování, tak určitá míra kritiky a kritika přece nemůže být zaměňována za ohrožení nezávislosti, protože v té chvíli, kdybysme to pojali.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Jenom, pardon, kritika bezesporu, ale mám na mysli ty výroky ve smyslu zkorumpovaná pakáž, zkorumpovaný pořad, zestátnění České televize, Českého rozhlasu, jestli to už není za hranou, jestli to už právě nenaznačuje jakési ohrožení nezávislosti.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ano, ale to si sem musíte pozvat autory těchto výroků za první a za druhé.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Zajímá mě váš názor na tyhle výroky.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No a za druhé já je potřebuju znát opět a jsem v tom konzistentní v kontextu, v jakém kontextu je řekli, komu je řekli.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Tak tyto výroky jste asi zaznamenal.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, já potřebuju znát přesně ten kontext. Říkám, já osobně bych je takhle nepoužil, ale dovedu si představit, kdyby dneska někdo vystříhl tu moji první větu bez kontextu našeho 25minutového rozhovoru, tak by mohla být zase vytržena z kontextu, že si stěžuju na hysterické reakce a už by tam nebylo to vysvětlení a už by to znamenalo, že jsem se tímhle tím způsobem jaksi vymezil. V momentě, kdy by někdo zveřejnil celý náš rozhovor, který teďka vedeme, tak by najednou viděl ten kontext toho, proč jsem to řekl a jak jsem to myslel. Vždycky jde o ty souvislosti, takže já nebudu teďka tady dělat rozbor, nejsem ani žádný analytik, výroků, které já bych sám nepoužil, ale nebudu tady dělat tento rozbor, protože nechci, aby pak někdo dělal bez těch souvislostí rozbor mých výroků mé jedné věty z 25minutového interview.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Tak když se podíváme na kontext, tak asi se shodneme na tom, že jak prezident, tak premiér v demisi, tak například Tomio Okamura jsou dlouhodobě kritičtí k veřejnoprávním médiím.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Stejně tak jako veřejnoprávní média jsou velmi kritičtí k těmto 3 politikům mimochodem a kdybysme si udělali nějakou.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Váš názor na tu kritiku například ze strany těchto 3 politiků, které jsem zmínil, je podle vašeho názoru v pořádku, je to oprávněná, konstruktivní kritika a není nic, co by podle vás naznačovalo to, že by mohla být ohrožena nezávislost veřejnoprávních médií.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já tam to ohrožení nevidím. Takhle, ohrožená by byla v momentě, kdy by po té kritice těchto politiků kritika ze strany České televize vůči těmto politikům ustala, tak tam by byla nějaká přímá souvislost mezi tím, že někdo permanentně a někdy mi to přijde skutečně přes čáru, permanentně, za každých okolností kritizuje tyto politiky a ti se ozvou a rázem Česká televize tuto svoji kritiku utlumí. A tak v takovém případě by mohl někdo říct, že tam je nějaká příčinná souvislost.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale nic takového vy nevidíte.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, tak já, když se podívám na některé pořady, tak tam ta kritika je stejně intenzivní před volbami, po volbách, je to úplně jedno. Takže já tam nic takového nevidím. To znamená, že to ohrožení, přece o čem se bavíme, o hrozbě, nějakého ohrožení, právě o těch reakcích podle mě neadekvátních anebo o reálném stavu? Když se podíváte na reálný stav, třeba na pořad 168, tak ten funguje ve vztahu k těmto 3 politikům, a já tady ten rozbor nemám, takže já tady se nemůžu pouštět do nějaké analýzy.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Říkáte váš názor.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ale říkám jako můj názor jako divák, tak tam to běží ve stejném módu, jako to běželo před volbami, jako to běželo před půl rokem a podobně. Jinými slovy já tam fakticky, to znamená tak, že by najednou ve 168 se pěly ódy třeba na Andreje Babiše nebo Tomio Okamuru a byly by neodůvodnění, tak v takovém případě by někdo mohl říct ano, tady někdo zvedl varovný prst, řekl, že se mu to nelíbí a rázem ty pořady se přiklonily a začaly tyto politiky chválit. Ale to tady přece nenastalo. To znamená, že přece někdy i ten politik může, přece Česká televize a obecně novináři, dvojnásob ve veřejnoprávních médiích přece nejsou nekritizovatelní, to přece tohle to tady nemůžeme zavádět. Takže politiky můžeme kritizovat za jakychkoliv okolností a novináře za žádných.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pochopitelně. A podle vašeho názoru tedy, pokud novináři pokračují ve své kritice, tak to je důkazem toho, že na ně není vyvíjen žádný enormní tlak nebo že by byla ohrožena jejich nezávislost. Chápu to správně?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Jako divák jsem tam nic takového nezaznamenal.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Podle twitterového účtu pořadu České televize News room, jak vypadalo to úterní jednání volebního výboru, tak tam Twitter News roomu zaznamenal reakci, respektive citaci poslankyně za ODS Miroslavy Němcové, která řekla, a teď cituji její slova: Je tu tlak na veřejnoprávní média. Začal s tím prezident. Politické spektrum se změnilo. Měla by být debata o tom, jak má být Česká televize objektivní a vyvážená, když je tady jedna politická strana SPD, která se s Českou televizí nechce bavit. Tak mě zajímá, jestli s tímto názorem souhlasíte.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Víte, co já tohle to úplně odmítám komentovat. Já jsem tam včera přednesl svoji zpravodajskou zprávu, která byla plná čísel, faktů a racionálních otázek, na které musím říct, že mi Česká televize skutečně odpověděla. A myslím si, že jednání toho výboru by se mělo zabývat tímto. Tyto politické deklarace, které tam zazněly od kolegyně Němcové, mimochodem ona jediná takhle zazněla, tak to je typicky politická deklarace a já se tohoto skutečně nebudu účastnit.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A nesouhlasíte s tím.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, nesouhlasím a nebudu se k tomu ani vyjadřovat, protože nebudu se účastnit něčeho, co sám říkám, že je neadekvátní. Prostě my jsme včera řešili výroční zprávy o činnosti a o hospodaření. Klidně se pojdme k tomu vrátit a pojdme do těch obsahů, pojdme do těch čísel, pojdme do toho, co Česká televize dělá nebo nedělá a k čemu směřovaly ty dotazy. Ale tyhle ty politické statementy podle mého názoru, a já jsem tam nováček, tak třeba to tam vždycky patřilo, já nevím, ale podle mého názoru tam prostě nepatří, nepatří do té kultury. To ať si kolegyně Němcová vede třeba na plénu, tam zřejmě ta politika hraje větší roli. Tady mně přišlo a šlo a já jsem to takhle i koncipoval, že šlo o věčnost, o to ptát se, kde končí ty peníze, jak je možné, že se mění ten stav majetku a tak dále, jak se vyvíjí disponibilní finanční prostředky České televize a tak dále, fond televizních poplatků, prostě všechny ty věci, jakým způsobem se začít prodal televizních budov v Brně.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A není na místě v kontextu toho během jednání volebního výboru se bavit i o tom, když někteří politici cítí tlak na veřejnoprávní média? To tam podle vás nepatří na tento druh jednání volebního výboru?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ano, když to nějak cítí, ale tím kontaminují to jednání o to, že se pak nebavíme o těch tématech, o těch věcných záležitostech, o těch číslech, ale bavíme se vlastně o mýtech. A mimochodem vlastně poprvé v této výroční zprávě o hospodaření Česká televize sama dala jako úvod po slově generálního ředitele, kde mimo jiné píše o mýtech a faktech hospodaření České televize. To znamená, že prostě tady běží nějaké mýty o hospodaření a já nebudu přispívat tím, že budu podporovat vlastně politický statement, který sám je postaven na nějakém mýtu, že tady je něco ohroženo. Sice nikdo neví, jak se to projevuje, tak já bych se zeptal, jak se to projevuje. Já jsem vám před 5 minutama řekl, že jako divák to vůbec nepoznám, protože ty pořady jsou nastavené úplně stejně.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale obecně s tou tezí je tu tlak na veřejnoprávní média. Začal s tím prezident. Vy byste souhlasil, nebo ne? Teď mimo kontext toho jednání volebního výboru, teď se vás ptám v rámci našeho rozhovoru.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ale podle toho, jaký, nevím. Tak samozřejmě asi, když politici, významní ústavní činitelé se opírají do České televize, tak je to vnímané jako tlak. Já osobně se nebudu stydět za to, že budu chtít po České televizi, a můžete to nazvat tlakem nebo netlakem, víc do hloubky rozebírat hospodaření, větší transparentnost, zveřejňování, jakým způsobem v posledních letech, kdy klesají finanční prostředky a snižuje se ten fond televizních poplatků, jak se to projevuje v těch investicích, jak se to projevuje ve výrobě a vysílání.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale to je ta konstruktivní kritika, nikoliv tlak.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ano, to si myslím, že jo, protože to je veřejnoprávní subjekt, který funguje na základě peněz daňových poplatků, jakkoliv to nejsou daně, ale koncesionářské poplatky, ale ten princip je úplně stejný. A myslím si, že pojdme se o tomto bavit. A pokud i někdo toto a tyto otázky racionální, a já doufám, že včera to všichni vnímali jako racionální, budou vnímat jako tlak, tak už fakt nevím, co by měl člověk dělat.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Jenom dodám pro posluchače upozornění, že Interview Plus s poslancem hnutí ANO Patrikem Nacherem předtáčíme ve středu večer, abychom měli jasno v těch časových souvislostech. Patrik Nacher je ze

sněmovního studia hostem v dnešním Interview Plus. Pane poslanče, je podle vás adekvátní a v pořádku, když prezident opírá svou kritiku České televize o analýzu vedenou týmem Jana Křečka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, na kterou panují, řekněme, eufemisticky rozporuplné reakce, od té analýzy se během toho úterního jednání výboru distancovali předseda Rady České televize Jan Bednář kupříkladu? Je to adekvátní opírat kritiku o tento typ analýzy?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Víte co, a zase se točíme v kruhu. Já už na toto odmítám odpovídat. Já jsem byl zpravodaj výroční zprávy o hospodaření České televize. Pojdme se podívat na ty čísla, to si myslím, že diváky jako zajímá, kolik hodin vysílání vzniklo, kolik hodin premiér vzniklo, jaké je meziroční porovnání, co se dělo v roce 2016.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Jenom, pardon, byl jste zpravodajem výroční zprávy o hospodaření, ale hlasoval jste i o výroční zprávě o činnosti České televize a jste členem výboru, který se Českou televizí zabývá. Tak mě zajímají vaše názory na to, co zaznívá.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ano, to máte pravdu. A vy se mě už 20 minut ptáte na reakce na výroky Tomio Okamury, Andreje Babiše, Miloše Zemana a my jsme se vůbec vlastně nedostali k těm samotným výročním zprávám.

Michael ROZSYPAL, moderátor

No a když se podíváme na to, co řekl předseda Rady České televize Jan Bednář pro Aktuálně, tak cituji jeho slova: Pro mě je nepochopitelné, že okolí pana prezidenta mu nevysvětlilo nedostatky analýzy, protože odborné veřejnosti jsou známé. On žije v omylu, že analýza je v pořádku. Tak mě zajímá, jaký je váš názor na to, že tady vznikla nějaká analýza, která nevzbudila úplné nadšení u části odborné veřejnosti a o tuto analýzu se opírá prezident ve své kritice České televize.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Jak říkám, já bych ty výroky sám nepoužil, protože mám ve zvyku, když už bych se vyjadřoval nějakým způsobem takhle rezolutně a razantně, tak si křížově porovnat ty závěry z vícerozdrojů, nejenom z jedné analýzy, zvláště, je-li ta analýza v některých ohledech, řekněme, černobílá, a to může být jak na stranu černou nebo bílou. Ale to je můj názor. Já spíše jsem vždycky umírněný a konsensuální, než že řeknu nějaký výrok, abych se pak za něj omlouval. Ale, jak říkám, to už jsem řekl jinými slovy dneska v tom interview asi 3krát a nevím, jestli má pro diváky smysl komentovat výroky Miloše Zemana. Na to se zeptejte pana Ovčáčka.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Neměl se výbor například od té analýzy nebo od té kritiky nějakým způsobem distancovat? Nebylo by to na místě? Jaký je váš názor?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Volební výbor Poslanecké sněmovny od analýzy, kterou si zadala velká rada?

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ano.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Nevím, my, až budeme mít nějaký bod, kde bude Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, tak máme v plánu se jich na to zeptat, proč si to zadali, jak si to zadali, jak to oni sami hodnotí, to ano.

Michael ROZSYPAL, moderátor

V tuto chvíli to není téma podle vás na volební výbor.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Nevím, jak souvisí zadání nějaké analýzy od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání s výročními zprávami o hospodaření České televize, kde byla pozvána Rada České televize.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Tak souvisí to tak, že jste schvalovali výroční zprávu o činnosti za rok 2016 a ta analýza se věnuje tomu, jak Česká televize postupovala před komunálními, pardon, krajskými volbami v roce 2016.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, já nechci být nepříjemný, ale myslím si, že vy byste pak byli jako první novináři, kteří řeknete, že my sice jednáme o výroční zprávě o činnosti a hospodaření České televize, ale přitom 90 procent času bysme věnovali úplně něčemu jinému, nikoliv těm samotným dokumentům, které už mimochodem měly být schváleny v minulém roce. To znamená, že já si to nemyslím. Já jsem se poctivě snažil věnovat té výroční zprávě a všechno jiné může být potom zařazeno kdykoliv na jednání volebního výboru, já se určitě tomu vyhýbat nebudu, budu se ptát, jsem jako tedy zvědavý nový poslanec. Ale jako dávat to do souvislostí s projednáváním výroční zprávy o hospodaření České televize, by mně přišlo skoro, bych řekl, nemístné.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Když jste zmínil, že se budete ptát, tak už víte, na co se budete ptát, co vás bude zajímat?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Ne, ještě nevím, na co se budu ptát.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Patrik Nacher, poslanec za hnutí ANO je hostem v Interview Plus. Pane poslanče, rodí se pravděpodobně nebo možná menšinová vláda hnutí ANO a ČSSD tolerovaná komunisty. Vy jako poslanec byste zvedl pro vládu, která by se měla opírat o toleranci KSČM?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já jsem svůj kritický názor na takovéto složení vlády řekl na vnitřním jednání poslaneckého klubu, které se potom dostalo nějakým způsobem ven. V této chvíli nemám potřebu se k tomu vyjadřovat, protože nevím, v jaké podobě to bude, jaké bude programové prohlášení, jak to bude s těmi daněmi, jaké bude personální složení, jak skutečně vlastně ta jednání dopadnou.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pokud to bude tak, aby vám to konvenovalo, tak nemáte problém zvednout pro takovouto vládu ruku, i kdyby byla tolerovaná KSČM? Jde vám hlavně o ten program, ne o ten princip? To mě zajímá.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Mně šlo právě o ten princip, a proto já jsem byl 1 ze 3, který jsem řekl, že mi to z principiálních, řekněme, ideologických, z principiálních důvodů vadí. Ale teďka si počkám na to, jak to jednání o té vládě dopadne a nechci dopředu říkat něco v momentě, kdy nevidím do těch vnitřností, tak by to ode mě nebylo zodpovědné.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Principiálně vám to vadí, ale pokud budete souhlasit s tím programovým prohlášením, tak ruku pro takovou vládu zvednete.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já vám to takhle nebudu říkat. Ještě jednou, já jsem svůj kritický názor, a nestydím se za něj, řekl na interním jednání. A teď se k tomu budu vyjadřovat v momentě, kdy budu znát obsah toho, co se teďka dojednává a samozřejmě první to řeknu uvnitř na klubu. Myslím si, že mě nepodezíráte, že bych byl nějaký introvert, který by nebyl schopen říct otevřeně svůj názor, byť by byl kritický. A poté, co to sdělím a domluvíme se tak na tom, tak to řeknu i navenek. Ale tady teďka dopředu bianco šek vám tady podepisovat nebudu, protože nevím, jak to bude vypadat.

Michael ROZSYPAL, moderátor

To po vás pochopitelně ani nechci. Jen mě zajímá ten váš přístup k celé věci. Čili, nejste zatím rozhodnut a není automatické, že byste automaticky zvedl pro vládu hnutí ANO tolerovanou komunisty ruku. Chápu to správně? Jenom, abych v tom měl jasno.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já už jsem to svoje řekl, proběhlo to médiu a já nemám důvod to teďka ještě nějak rozšiřovat, byť o jedno jediné slovíčko.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Hospodářské noviny ve středu napsaly, a teď cituji z Hospodářských novin: Za to, že zajistí většinovou podporu vlády ANO a ČSSD, chtějí komunisté například zastoupení ve státních podnicích a mediálních radách. A citace Vojtěcha Filipa: Nejde jen o KSČM. Jsem přesvědčen, že tam mají mít všechny politické strany své zastoupení v poměru, který jim dá možnost, aby věděly, co se tam ekonomicky děje. S tím souhlasíte?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Já nevím teďka, co je tím obsahem, co je tím přesně myšleno.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Myšleno je tím, že komunisté chtějí mít svůj podíl v mediálních radách.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Pokud já si dobře vzpomínám, nejsem si úplně jistý, ale v mediálních radách měli svoje zástupce už v minulosti, takže teďka nerozumím tomu požadavku, abych se přiznal.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Není to v rozporu s tím, co prosazoval například Andrej Babiš, předseda hnutí ANO, který chtěl, aby v těch mediálních radách nebo obecně, aby stát zastupovali odborníci například v dozorčích radách i firem polostátních nebo státních firem?

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

No, ale vy už se mě ptáte, jako by Andrej Babiš už jako s tímhle tím vším souhlasil a už se tak děje. Ale ono se tak neděje, to je nějaký výrok Vojtěcha Filipa, který byl v Hospodářských novinách. To znamená, že ta další vaše otázka už jakoby implikovala, že už je to dohodnuto.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili, pokud by KSČM chtěla mít svého zástupce v mediálních radách, tak vzhledem k tomu, že, jak jste řekl, už měli v minulosti, tak vy byste s tím problémem neměl.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Tak já zase říkám, pro mě je vždycky důležitý kontext. Kdyby to bylo jenom proto, že je z KSČM a bylo by to očividné, tak je to úplně jiná situace než v momentě, kdy by to byl člověk, se třeba těmi médii zaobírá dlouhá léta a přitom je členem KSČM. To je to samé, jako když, já nevím, já bych byl někde nominován z hlediska své profese, třeba tématiky týkající se finanční gramotnosti, tak by nikdo asi, doufám, nezpochybnil nějaké profesní mé zázemí a zkušenosti.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili, je důležitější kompetence nežli stranická příslušnost.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Bez ohledu na to, že jsem byl nominován hnutím ANO. To je to samé. A já bych byl v tomto první, kdo by se rozčiloval, protože ta tendence, že vlastně dnem voleb politici ztrácí svoji odbornost, tak s tou já nesouhlasím a budu bytostně proti tomu vždycky bojovat.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Říká Patrik Nacher, poslanec za hnutí ANO, člen volebního výboru, který byl hostem v Interview Plus. Děkuji vám za rozhovor a přeji pěkný do do našeho sněmovního studia.

Patrik NACHER, člen volebního výboru, poslanec /hnutí ANO/

Děkuji za pozvání.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Od mikrofonu se loučí Michael Rozsypal.

V Senátu Ryan vyvolával studenty. Pochválil české pivo a pochlubil se, že jeho syn ví, co byla pražská defenestrace

28.3.2018 iHNed.cz str. 00

Daniel Anyž, Nikos Štěpánek

Paul Ryan je v Praze s rodinou na osobní pozvání amerického velvyslance Stephena Kinga. Dva dny si však vyčlenil na "oficiální návštěvu České republiky".

Na vrcholového politika je relativně mladý, v roce 2012 už byl kandidátem na viceprezidenta.

Na svých osmačtyřicet let toho Paul Ryan v americké politice stihl hodně. Jako předseda Sněmovny reprezentantů je teď třetím nejvyšším ústavním činitelem Spojených států. Ve volbách v roce 2012 si ho republikánský kandidát na prezidenta Mitt Romney dokonce vybral za svého kandidáta na viceprezidenta. Jedním z důvodů byl Ryanův mladistvý a dynamický projev.

O tom se mohl už v roce 2014 přesvědčit tehdejší premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD), který se s Ryanem setkal v americkém Kongresu. Své zhruba desetiminutové zpoždění tehdy rozpumpovaný Ryan omluvil s konstatováním, že se zdržel v kongresovém fitness centru.

Paul Ryan diskutoval se studenty Politologického klubu **FSV UK**

[další >](#) [poslední >>](#)

Ryan diskutoval se studenty

Předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan v úterý ráno v Senátu hodinu diskutoval se studenty Politologického klubu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Celkem nalezeno: 1.

Zobrazuji: 1 - 1.

Přesvědčit se o tom mohli v úterý dopoledne i studenti politologie, kteří s Ryanem v Senátu diskutovali o americké a mezinárodní politice. Ryan na sebe vzal úlohu moderátora, vybavil se mikrofonem a za přecházení uličkou vyvolával studenty. Řeč byla mimo jiné o vztahu USA a Evropské unie, o nebezpečí obchodní války s Čínou, ale došlo i na česká témata. Ryan pochválil místní pivo a pochlubil se, že jeho syn už ví, co byla pražská defenestrace.

V Česku je se svojí rodinou celkem pět dní na osobní pozvání amerického velvyslance Stephena Kinga. Jejich rodiny pojí dlouholeté přátelství, žijí ve stejném městě Janesville ve Wisconsinu. Uplynulé dva dny v Praze Ryan ze svého soukromého programu vyčlenil jako "oficiální návštěvu České republiky". Z bezpečnostních důvodů ambasáda USA nesdělila, kde jeho rodina stráví zbytek týdne, sám Ryan uvedl, že budou "většinu času v Praze". Velvyslanec King ovšem v jednom z rozhovorů s českými novináři uvedl, že by se rád podíval do Českého Krumlova.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66094010-v-senatu-ryan-vyvolaval-studenty>

Ryan ujistil o podpoře z USA, nabourat ji ale může Nikulin. Ptal se i na tendr na armádní vrtulníky, který zrušila Šlechtová

28.3.2018 iHNed.cz str. 00

Daniel Anýž, Jan Wirtitzer

Paul Ryan vyzdvihl 100 let dlouhé česko-americké spojení.
Kauza ruského hackera Jevgenije Nikulina však může tento vztah ohrozit.
Washington požaduje jeho vydání, v Praze je však Hrad proti.

Veřejné projevy Paula Ryana v Praze se od soukromých rozhovorů s českými politiky lišily.

Předseda Sněmovny reprezentantů amerického Kongresu na veřejnosti zdůrazňoval hlavně spojení mezi Českou republikou a Spojenými státy - a také fakt, že Američané stáli u vzniku samostatného Československa. V soukromí ovšem zmínil téma, které může budoucnost vzájemných vztahů zásadně ohrozit.

"Amerika s vámi byla prvních sto let. Budeme s vámi příštích sto let. Budeme s vámi vždy a ještě více," uvedl na závěr úterního vystoupení v Poslanecké sněmovně.

S premiérem Andrejem Babišem (ANO) ale mluvil o vydání ruského občana Sergeje Nikulina, obviněného z hackerských útoků. "Téma Nikulinovy extradice skutečně na jednání s premiérem vznesl," potvrdila mluvčí vlády Barbora Peterová.

Třicetiletý hacker Nikulin byl před dvěma lety v Praze zadržen na americký zatykač a Washington zažádal o jeho vydání. Nikulin se měl nabourat do amerických počítačových sítí a úložišť a ukrást data 80 milionů uživatelů. Podle FBI mohl mít i účast v hackerských útocích proti americké Demokratické straně před prezidentskými volbami v roce 2016.

S žádostí o vydání se ale následně přihlásila i Moskva, kvůli údajné internetové krádeži v řádu desítek tisíc korun. Washington uvádí, že jde o záminku, Rusko podle něj chce, aby Nikulin "nemluvil". Američané jsou přesvědčeni, že na Nikulina mají jasný právní nárok, a celou věc berou jako otázku národní bezpečnosti USA.

"České zákony o vydání jsou velmi jasné, naše zákony jsou taky velmi jasné. Pokud tyto zákony budou dodrženy, pak máme všechny důvody věřit a očekávat, že Nikulin bude vydán do Spojených států," uvedl Ryan v úterý na dotaz HN. "Mluvil jsem se svými protějšky o potřebě dodržovat zákony," popsal dále Ryan svá jednání s českými politiky.

Z české strany ale situace jednoznačná není, konečné slovo bude mít ministr spravedlnosti. Premiér Babiš už dříve uvedl, že by upřednostnil vydání do USA. Proti je však prezident Miloš Zeman, který už třikrát intervenoval u ministra spravedlnosti Roberta Pelikána (ANO), aby byl hacker vydán do Ruska.

"Když bychom Nikulina vydali do Ruska, mohli bychom to tady skoro zavřít," popsal diplomat na české ambasádě ve Washingtonu výbušnost celé kauzy. "To je skutečně věc principu, věc spojenecké důvěry," upozorňuje bývalý velvyslanec v USA Petr Kolář.

V aktuálních česko-amerických vztazích to navíc není jediný otazník. Ryan se v Praze rovněž vypytl na tendr na dodávku bojových vrtulníků, kde jedním z účastníků je americká firma Bell. Podle Petra Koláře je na Česku, jakou techniku si vybere. "Jde ale o další zpackaný tendr," upozorňuje Kolář.

Jak uvedl zdroj z české ambasády ve Washingtonu, Američany "nemile překvapilo", když ministryně obrany Karla Šlechtová (ANO) označila už dva roky dlouhé výběrové řízení za "marketingový průzkum". Teď chce tendr začít znovu. Prodej vrtulníků už přitom odsouhlasil i Kongres.

Podle Tomáše Pojara, bývalého náměstka ministerstva zahraničí, soutěž na vrtulníky potvrzuje "naši do očí bijící neschopnost vůbec nějakou techniku nakoupit". V současnosti ministerstvo obrany chystá dosud největší tendr na nákup více než 200 pásových obrněnců za 53 miliard korun. Jedním z účastníků bude také evropská divize americké firmy General Dynamics.

Paul Ryan diskutoval se studenty Politologického klubu **FSV UK**

další > poslední >>

Ryan diskutoval se studenty

Předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan v úterý ráno v Senátu hodinu diskutoval se studenty Politologického klubu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Ryan diskutoval se studenty

Celkem nalezeno: 1.

Zobrazuji: 1 - 1.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66093990-ryan-ujistil-o-podpore-z-usa-nabourat-ji-ale-muze-nikulin-ptal-se-i-na-tendr-na-armadni-vrtulniky-ktery-zrusila-slechtova>

Enterprise Investors jmenovala Vjačeslava Lypka zástupcem pro Českou republiku

28.3.2018 investujeme.cz str. 00

Enterprise Investors (EI), jedna z největších společností spravující fondy v oblasti private equity ve střední a východní Evropě, jmenovala Vjačeslava Lypka novým investičním ředitelem a zástupcem EI pro Českou republiku.

Enterprise Investors (EI), jedna z největších společností spravující fondy v oblasti private equity ve střední a východní Evropě, jmenovala Vjačeslava Lypka novým investičním ředitelem a zástupcem EI pro Českou republiku.

Před nástupem do Enterprise Investors byl Vjačeslav Lypko manažerem v poradenské společnosti EY Česká republika, kde zodpovídal za projekty v oboru podnikových financí, transakčního poradenství a finančních restrukturalizací v zemích střední a východní Evropy (CEE). Rok působil v EY v Londýně v oddělení specializujícím se na transakční poradenství pro finanční instituce. Vjačeslav vystudoval Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Enterprise Investors je jednou z největších společností spravujících fondy private equity ve střední a východní Evropě. Od svého vzniku v roce 1990 vytvořila společnost devět fondů s celkovou hodnotou přesahující 2,5 mld. eur. Tyto fondy dosud investovaly 1,8 mld. eur do 140 společností z různých odvětví a ukončily 126 investic s celkovým hrubým výnosem 3,6 mld. eur.

URL| <https://www.investujeme.cz/tiskove-zpravy/enterprise-investors-jmenovala-vjaceslava-lypka-zastupcem-pro-ceskou-republiku/>

Rozchodová sukně

28.3.2018 Vlasta str. 53 Fejeton
EVA KADLČÁKOVÁ

„Já to dělám tak,“ poradila mi kamarádka Lenka, „že když se s někým rozejdu, koupím si něco na sebe!“ A dodala, že ji pak celá ta záležitost tolik nemrzí, páč si zároveň udělala radost. Dobřej nápad, kvitovala jsem její metodu, kdybych ji uplatňovala od mládí, mohla jsem mít už slušně vybavenej šatník!

I vypravila jsem se do města pro sukni, kterou jsem měla dlouho vyhlídnutou, ale byla na mě drahá. Ve stadiu rozchodu ovšem holka sama se sebou soucítí natolik, že je opravdu ochotná za sebe i víc utratit. A tak jsem si ji koupila! Ukázalo se, že sukně tato je na mě možná drahá, ale rozhodně je na mě šitá!

Šik sukni jsem si tedy s pocitem uspokojení donesla domů. Jenže... tam se toho ukázalo mnohem víc: Sotva jsem ji totiž vytáhla z tašky, usedavě jsem se rozplakala. Nic, povídám si, když mě to přešlo, slzy textilu jistě neuškodí a píchnutí u srdce třeba funguje stejně, jako píchnutí špendlíku u švadleny: nový kousek nám bude o to víc slušet!

No, ale to přece už víme, že mi ta sukně sluší, krucinál. Zalamentovala jsem o pár dní později, když jsem ji zahlédla viset na ramínku a zrovna by na ni bylo počasí. Ale myslíte, že jsem byla schopná si ji obléct? Jak si na sebe můžu vzít věc, na kterou se nemůžu ani podívat?!

Rozchodová sukně na mě účinkovala úplně jinak než na Lenku.

Neznamenala triumf nad bídákem, ani vítané rozptýlení, ale připomínala mi bolest a vracela mě tam, kam jsem nechtěla. Ke vzpomínkám a ke smutku. Takže skončila... hádejte kde? Na dně skříně. Takovej pěkněj hadřík!

Přešlo jaro. Přešlo léto, přešel podzim a přešla i zima. Akutní porozchodové stadium bylo dávno to tam a já vyklízela šatník pro novou sezonu. A tu jsem na ni narazila! Na červenou kolovou sukni s úponkama, vzdušnou a ladnou, tolik ženskou, jako je ženského rodu láska. Tak proto jsem si ji tenkrát vyhlídla, došlo mi najednou: byla jsem zamilovaná!

Měla jsem si ji koupit hned! Měla jsem se odměnit za to pozitivní, nikoli za to negativní. Měla jsem si ji zapnout v pase, zatočit se jak Maková panenka a vypravit se na rande, plná života, radosti a energie. Posilovat to dobré.

To, na co už teď mám znovu chuť. To, na co je dneska opět počasí. Natáhla jsem si tedy rozchodovou sukni, obula střívíčky a vyrazila ven. A u nás v ulici potkala pána, který mě zastavil a povídá: „Koukám na tu fešnou ženskou. Máte krásnou sukni, mimochodem!“

Dny a svět můžou bejt fajn! A jedna pěkná sukně nemůže za jeden pokaženej vztah. Jsme lidé různí. Ne každá si může dovolit kupovat rozchodové věci. Každá by si ale měla dovolit být hezká a šťastná! "

***

Eva Kadlčáková • Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. • Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě. • Dnes pracuje v Českém rozhlase. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto autor| ILLUSTRACE GABRIELA RYŠKOVÁ / FOTO ARCHIV

Komunisté jsou stále hladovější. Chtějí do státních firem nebo nahradit Pelikána

28.3.2018 Hospodářské noviny str. 03 Události

Tomáš Pergler, Kateřina Frouzová

Pro Andreje Babiše jsou komunisté nejspolehlivějším partnerem v jednáních o podpoře jeho vlády. Vojtěch Filip, šéf KSČM, která byla dlouhá léta odsouzena do role outsidera kvůli svému totalitnímu dědictví, si to dobře uvědomuje. Zatímco dosud zdůrazňoval programové cíle, nyní poodhaluje další karty, s nimiž hraje při jednáních o toleranci kabinetu ve sněmovně.

Za to, že zajistí většinovou podporu vlády složené z Babišova hnutí ANO a ČSSD, chtějí komunisté například zastoupení ve státních podnicích a mediálních radách. „Nejde jen o KSČM, jsem přesvědčen, že tam mají mít všechny politické strany své zastoupení v poměru, který jim dá možnost, aby věděly, co se tam ekonomicky děje,“ zdůvodnil pro HN Filip. Komunisté tím jdou proti Babišovi, který prosazuje, aby stát zastupovali „odborníci“. Politické nominace vztahuje šéf KSČM i na energetický koncern ČEZ, v němž stát drží zhruba 70 procent akcií. „Pokud se dohodneme na konstrukci, že politické strany mají právo být v orgánech, tak tam budeme kandidovat,“ uvedl Filip. V dozorčí radě ČEZ, která má přímý vliv na složení managementu skupiny, sedí kromě odborářů tradičně také zástupci vládních stran (i když je formálně schvaluje zvláštní vládní výbor). Dozorčí radu bude volit červenová valná hromada.

Se zvažováním rozdělení ČEZ, které by mělo usnadnit financování stavby nových jaderných bloků, Filip nesouhlasí. „Jsem přesvědčený, že pokud chceme provést transformaci, což není rozdělení, tak musí směřovat k tomu, že ČEZ z ní vyjde posílen. Ať se na mne drobní akcionáři nezlobí, měli tučná léta, když brali dividendy, tak budou mít hubená léta, protože je třeba investovat,“ prohlásil.

Právě malí akcionáři prosazují, aby se ČEZ rozdělil a nové reaktory se stavěly pouze za státní peníze. Slibují si od toho, že nejaderná část skupiny zůstane zisková.

Kromě státních podniků by se podle politického klíče měly volit také Rada České televize a Rada Českého rozhlasu, tvrdí Filip. Neskryvá přitom, že problém vidí v obsahu zpravodajství veřejnoprávních médií.

„Považuji za zcela mimoústavní řešení, že do těchto rad politické strany nesmí nikoho dávat,“ řekl. Nyní volí členy obou rad sněmovna z kandidátů neziskových a regionálních organizací.

Při jednáních o vládě chtějí komunisté mluvit i do obsazení ministerstev. Podle Filipa nejsou spokojeni se současnými ministry zdravotnictví, průmyslu nebo dopravy.

Navíc požadují změnu v čele ministerstva spravedlnosti – místo Roberta Pelikána by rádi viděli nestranického odborníka z justice. „To je věc dohody tří partnerů, že si neberou právo nominovat svého člověka, ale strany se dohodnou na odborníkovi,“ uvedl Filip.

Babiš také musí počítat s tím, že komunistům bude vadit jednoznačná prozápadní orientace zahraniční politiky. Pokud by kabinet po vyslovení důvěry sáhl k podobnému kroku, jako bylo pondělní vyhoštění tří ruských diplomatů kvůli podezření z použití chemické zbraně proti bývalému špiónovi v Británii, mohl by o podporu komunistů přijít, varoval Filip. „Pokud jde o toleranci, tak tu můžeme kdykoli v průběhu volebního období odejmout,“ řekl.

Obecně však Filip uznává, že v zahraniční politice se s ANO ani s ČSSD neshodne. Právě tím zdůvodňuje, proč KSČM neusiluje o přímou účast ve vládě a omezí se pouze na tichou podporu vlády ve sněmovně. Babiš podle šéfa KSČM nekývne ani na zvýšení daní pro bohatší lidi. Na druhou stranu se prý rýsuje dohoda na snížení DPH u základních potravin na 10 procent.

Dohoda o podpoře menšinové vlády by pro komunisty znamenala potvrzení jejich politické rehabilitace. Ta začala už po říjnových volbách, kdy KSČM ve spolupráci s ANO a SPD Tomia Okamury posílila v obsazení výborů ve sněmovně. Komunisté také uspěli s některými návrhy zákonů, poslanci se například budou zabývat zdaněním finančních náhrad pro církev.

„Hlavní cíl komunistů je respekt. Jejich situace je v tuto chvíli velmi výhodná. Ukazuje se, že jsou plnohodnotnou součástí,“ zhodnotil politolog Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Na podporu komunistů nyní sází i šéf sociálních demokratů Jan Hamáček. V úterý dopoledne Filipovi přinesl 10 požadavků ČSSD, se kterými narazil u ANO. Je mezi nimi například závazek, že se nebudou privatizovat státní podniky, zvýšení rodičovského příspěvku nebo zavedení sektorové daně pro banky. „Jedná se o priority, kde vidíme shodu a průnik levicových programů ČSSD a KSČM, a tudíž i prostor pro jejich společné prosazování ve vyjednávání o nové vládě s hnutím ANO,“ prohlásil po schůzce Hamáček.

Jeho protějšek Filip však zatím nějakou společnou strategii vůči Babišově hnutí nepotvrdil.

***

Ať se na mne drobní akcionáři (ČEZ) nezlobí, měli tučná léta, když brali dividendy, tak budou mít hubená léta, protože je třeba investovat. Vojtěch Filip předseda KSČM

ROZHODNE SJEZD Výsledky vyjednávání mezi ANO a KSČM o podpoře menšinové vlády bude předseda komunistů Vojtěch Filip obhajovat na sjezdu strany 21. dubna v Nymburku. Aby obhájil post šéfa KSČM, potřebuje s premiérem Andrejem Babišem sjednat co nejlepší podmínky. Proti Filipovi bude kandidovat například europoslankyně Kateřina Konečná nebo místopředseda KSČM Josef Skála.

O autorovi | Tomáš Pergler, Kateřina Frouzová, autori@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Andrii Konontsev

Komunisté jsou stále hladovější: Pro podporu vlády chtějí místa ve státních firmách a mediálních radách i výměnu Pelikána

28.3.2018 iHNed.cz str. 00

Tomáš Pergler, Kateřina Frouzová

Komunisté přicházejí s novými požadavky pro podporu vlády Andreje Babiše.

Chtějí obsazovat státní firmy a mediální rady podle politického klíče. Týká se to i ČEZ.

Podle šéfa strany Vojtěcha Filipa by KSČM také ráda vyměnila Roberta Pelikána v čele ministerstva spravedlnosti.

Pro Andreje Babiše jsou komunisté nejspolehlivějším partnerem v jednáních o podpoře jeho vlády. Vojtěch Filip, šéf KSČM, která byla dlouhá léta odsouzena do role outsidera kvůli svému totalitnímu dědictví, si to dobře uvědomuje. Zatímco dosud zdůrazňoval programové cíle, nyní podhaluje další karty, s nimiž hraje při jednáních o toleranci kabinetu ve sněmovně.

Za to, že zajistí většinovou podporu vlády složené z Babišova hnutí ANO a ČSSD, chtějí komunisté například zastoupení ve státních podnicích a mediálních radách.

"Nejde jen o KSČM, jsem přesvědčen, že tam mají mít všechny politické strany své zastoupení v poměru, který jim dá možnost, aby věděly, co se tam ekonomicky děje," zdůvodnil pro HN Filip. Komunisté tím jdou proti Babišovi, který prosazuje, aby stát zastupovali "odborníci".

Politické nominace vztahuje šéf KSČM i na energetický koncern ČEZ, v němž stát drží zhruba 70 procent akcií. "Pokud se dohodneme na konstrukci, že politické strany mají právo být v orgánech, tak tam budeme kandidovat," uvedl Filip.

V dozorčí radě ČEZ, která má přímý vliv na složení managementu skupiny, sedí kromě odborářů tradičně také zástupci vládních stran (i když je formálně schvaluje zvláštní vládní výbor). Dozorčí radu bude volit červnová valná hromada.

Rozhodne sjezd

* Výsledky vyjednávání mezi ANO a KSČM o podpoře menšinové vlády bude předseda komunistů Vojtěch Filip obhajovat na sjezdu strany 21. dubna v Nymburku.

* Aby obhájil post šéfa KSČM, potřebuje s premiérem Andrejem Babišem sjednat co nejlepší podmínky.

* Proti Filipovi bude kandidovat například europoslankyně Kateřina Konečná nebo místopředseda KSČM Josef Skála.

Se zvažovaným rozdělením ČEZ, které by mělo usnadnit financování stavby nových jaderných bloků, Filip nesouhlasí. "Jsem přesvědčený, že pokud chceme provést transformaci, což není rozdělení, tak musí směřovat k tomu, že ČEZ z ní vyjde posílen. Ať se na mne drobní akcionáři nezlobí, měli tučná léta, když brali dividendy, tak budou mít hubená léta, protože je třeba investovat," prohlásil.

Právě malí akcionáři prosazují, aby se ČEZ rozdělil a nové reaktory se stavěly pouze za státní peníze. Slibují si od toho, že nejaderná část skupiny zůstane zisková.

Kromě státních podniků by se podle politického klíče měly volit také Rada České televize a Rada Českého rozhlasu, tvrdí Filip. Neskrývá přitom, že problém vidí v obsahu zpravodajství veřejnoprávních médií.

"Považuji za zcela mimoústavní řešení, že do těchto rad politické strany nesmí nikoho dávat," řekl. Nyní volí členy obou rad sněmovna z kandidátů neziskových a regionálních organizací.

Při jednáních o vládě chtějí komunisté mluvit i do obsazení ministerstev. Podle Filipa nejsou spokojeni se současnými ministry zdravotnictví, průmyslu nebo dopravy.

Navíc požadují změnu v čele ministerstva spravedlnosti - místo Roberta Pelikána by rádi viděli nestranického odborníka z justice. "To je věc dohody tří partnerů, že si neberou právo nominovat svého člověka, ale strany se dohodnou na odborníkovi," uvedl Filip.

Babiš také musí počítat s tím, že komunistům bude vadit jednoznačná prozápadní orientace zahraniční politiky. Pokud by kabinet po vyslovení důvěry sáhl k podobnému kroku, jako bylo pondělní vyhoštění tří ruských diplomatů kvůli podezření z použití chemické zbraně proti bývalému špionovi v Británii, mohl by o podporu komunistů přijít, varoval Filip. "Pokud jde o toleranci, tak tu můžeme kdykoli v průběhu volebního období odejmout," řekl.

Obecně však Filip uznává, že v zahraniční politice se s ANO ani s ČSSD neshodne. Právě tím zdůvodňuje, proč KSČM neusiluje o přímou účast ve vládě a omezí se pouze na tichou podporu vlády ve sněmovně. Babiš podle šéfa KSČM nekývne ani na zvýšení daní pro bohatší lidi. Na druhou stranu se prý rýsuje dohoda na snížení DPH u základních potravin na 10 procent.

Dohoda o podpoře menšinové vlády by pro komunisty znamenala potvrzení jejich politické rehabilitace. Ta začala už po říjnových volbách, kdy KSČM ve spolupráci s ANO a SPD Tomia Okamury posílila v obsazení výborů ve sněmovně. Komunisté také uspěli s některými návrhy zákonů, poslanci se například budou zabývat zdaněním finančních náhrad pro církve.

"Hlavní cíl komunistů je respekt. Jejich situace je v tuto chvíli velmi výhodná. Ukazuje se, že jsou plnohodnotnou součástí," zhodnotil politolog Petr Jůptner z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Na podporu komunistů nyní sází i šéf sociálních demokratů Jan Hamáček. V úterý dopoledne Filipovi přinesl deset požadavků ČSSD, se kterými narazil u ANO. Je mezi nimi například závazek, že se nebudou privatizovat státní podniky, zvýšení rodičovského příspěvku nebo zavedení sektorové daně pro banky. "Jedná se o priority, kde vidíme shodu a průnik levicových programů ČSSD a KSČM, a tudíž i prostor pro jejich společné prosazování ve vyjednávání o nové vládě s hnutím ANO," prohlásil po schůzce Hamáček.

Jeho protějšek Filip však zatím nějakou společnou strategii vůči Babišově hnutí nepotvrdil.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66093930-komuniste-jsou-stale-hladovejsi-pro-podporu-vlady-chteji-mista-ve-statnich-firmach-a-medialnich-radach-i-vymenu-pelikana>

Rektorovo žezlo i Palachova aktovka

Univerzita pro letošní rok chystá dvě velké výstavy, při nichž se lidé projdou posledním stoletím a spatří korunovační klenoty školy.

Nejen králové mohou se chlubit žezlem. Několik jich má v trezoru i Univerzita Karlova, která své skvosty ukáže koncem letošního roku veřejnosti. A to v rámci oslav 670 let od založení školy. „V rámci oslav představíme lidem své korunovační klenoty, kterými jsou univerzitní insignie,“ říká prorektor univerzity Jan Royt.

Mezi insignie se počítá cenné pečetidlo pražské univerzity, které bylo zhotoveno už v počátcích školy. Univerzitními klenoty jsou i medaile, jedna rektorská, 16 věnovaných akademickým hodnostářům a medaile děkanů. Do výčtu patří také univerzitní žezla.

Rektorské žezlo a žezla fakult, která má dnes univerzita ve svém vlastnictví, jsou částečně historickými artefakty. Některá totiž vznikla už v 19. století, kdy se škola dělila na českou a německou část. Tehdy si musela česká škola nechat vyrobit nová žezla, neboť všechna připadla německé části.

Nová česká žezla nenavazovala na středověké artefakty, naopak se oprostila od křesťanského vzhledu. Na žezlu lékařské fakulty je dnes Aeskulapův kůň s hadem. Původně tam však podle Royta byl pelikán krmící mláďata vlastní krví a Tobíáš, který nesl rybu. Na žezlu právnické fakulty zase dříve byla koruna protnuta mečí, na novém jsou pruty se sekýrou.

„Dříve byla univerzita křesťanská, přednášeli na ní klerici, a tak měla náboženská vyobrazení svou logiku. Po sekularizaci univerzity dali Češi přednost obecné, antické symbolice,“ popisuje prorektor. Přesto se historická žezla ještě jednou do Prahy navrátila. Až do roku 1920 byla německá část univerzity pokládána za právoplatnou následovnici historické univerzity. Tehdy bylo díky zákonu Lex Mareš řečeno, že pokračovatelem tradice je česká univerzita, a Němci tehdy museli Univerzitě Karlově dát žezla, která jim při rozdělení v roce 1882 připadla. „K vyrovnání došlo až ve 30. letech, mezitím si německá univerzita nechala vyrobit vlastní žezla a historická dala naší univerzitě. U ní však vydržela jen asi rok a půl a žezla se pak vrátila do majetku německé strany,“ popisuje Royt.

Na konci druhé světové války se Němci snažili žezla převézt do své vlasti, ale kde nakonec skončila, je dodnes záhadou. Na cestě se ztratila. „Byla údajně zničena v roce 1945 v Plzni na nádraží při bombardování, ale nikdo to neví jistě,“ líčí prorektor s tím, že tehdy se také ztratila cenná papežská listina papeže Klementa VI. a listina se zlatou pečetí Karla IV., díky kterým škola ve středověku vznikla. Původní historická žezla, jejichž vznik sahá do středověku, proto bude možné prohlédnout si jen na fotografiích.

PRÁCE STUDENTŮ

Stejně tak budou na místě umělecké návrhy nových žezel, která si německá univerzita nechala v Praze dělat, když musela české části školy předat historická žezla. Jde o návrhy tehdejších studentů Vysoké školy umělecko-průmyslové. „Německá univerzita měla tehdy požadavek, aby žezla navrhli jen němečtí studenti, ale lepší návrhy měli ti čeští, a tak došlo k jejich provedení,“ říká Royt s tím, že ani tato žezla se nakonec nezachovala.

Dnes mají všechny fakulty Univerzity Karlovy svá žezla. Až na jednu výjimku. „Studenti evangelické teologické fakulty přísahají na rektorský kříž,“ uvádí Royt. Ještě loni nebyla tato fakulta jedinou, která neměla vlastní insignii. Žezlo chybělo i **fakultě sociálních věd**.

Ta se ho dočkala až letos. Po více než čtvrt století tak už nemusí studenti fakulty přísahat na zapůjčené žezlo filozofů, ale na své vlastní. V internetové sbírce se na ně vybralo necelých 700 tisíc. Jeho autorem je sochař Otmar Oliva. Podoba insignie vychází z motivu „Společnost jako na dlani“, který tvoří zeměkoule spočívající na konečcích lidské ruky.

CO ROK, TO JEDEN ARTEFAKT

Nejen expozice insignií přiblíží historii Univerzity Karlovy. V květnu začíná v Křížové chodbě Karolina výstava k výročí sta let samostatné republiky, v jejímž rámci škola představí sto exponátů a sto s nimi spojených příběhů – za každý rok existence republiky jeden. S jejím vznikem je ostatně univerzita blízce spjata. „Studenti a profesori Univerzity Karlovy významně ovlivňovali české dějiny. Zakladatelem státu byl profesor Tomáš Garrigue Masaryk, řada jeho kolegů se stala ministry či přijala roli expertů,“ vysvětluje Royt.

Mezi významné exponáty výstavy patří dvě Nobelovy ceny. „Jednu se nám podařilo získat od Washingtonovy univerzity v americkém St. Louis, která spravuje odkaz manželů Curieových. Byli to absolventi pražské německé univerzity, kteří v roce 1947 obdrželi Nobelovu cenu za lékařství,“ popisuje kurátor výstavy

Jakub Jareš. Druhá Nobelova cena, kterou bude možné na výstavě vidět, byla v roce 1959 předána českému vědci Jaroslavu Heyrovskému. Obě ceny jsou kopie.

Zajímavým artefaktem je podle autorů výstavy také aktovka Jana Palacha, v níž si student v lednu 1969 přinesl na Václavské náměstí svůj dopis podepsaný jako Pochodeň č. 1. Brašnu univerzita získala od Palachova bratra.

K roku 1968, kdy invaze vojsk Varšavské smlouvy ukončila pražské jaro, bude vystavena africká soška. Netypický exponát je u významného roku podle kurátora výstavy záměrně. „Souvisí s expedicí Lambaréné, kterou zorganizovali studenti UK. Jednalo se o výpravu do nemocnice Alberta Schweitzera v Gabonu, do níž vezli humanitární pomoc. Z cesty posílali reportáže do československých médií. Vystavenou masku si převezl jeden z účastníků, dnes docent lékařské fakulty, z Nigérie,“ líčí Jareš. Výprava má ilustrovat uvolňování režimu v zemi, než sem vpadla „spřátelená“ vojska.

KOMUNISTICKÝ POPELNÍK I KLOUBNÍ NÁHRADA

K rokům normalizace, která po roce 1968 nastala, bylo podle Jareše těžké přiřadit vhodné předměty. Půjde třeba narazit na popelník odkazující na schůze KSČ na rektorátu univerzity či fotografii, kdy školu navštívili zástupci velitelství středních vojsk. Přesto se na výstavě objeví i zajímavější exponáty, kupříkladu jedna z prvních kloubních náhrad, na níž se podíleli lidé z univerzity.

Snadné nebylo najít předměty ani k období protektorátu, kdy byly české vysoké školy zavřené. Návštěvníci uvidí artefakty, jež odkazují na paradoxní situace. Vystaveny budou například vědecké časopisy, které za války dále vycházely, a řada profesorů v nich mohla publikovat. Někteří měli kvůli zavřeným školám více času na psaní než před válkou.

Jiný paradox doby představuje ročenka Společnosti pro dějiny Židů, která nese razítko Ústřední knihovny v Terezíně. „Nacisté tam zřídili propagandistickou knihovnu, do níž svezli knihy s židovskou tematikou. Ve stejné době, kdy tam odcestovala tato kniha, byl do Terezína poslán i editor svazku Samuel Steiner, který v Terezíně zemřel,“ říká Jareš. Kniha se po válce vrátila na univerzitu.

Připravit celou výstavu a vybrat vhodné předměty trvalo kurátorovi Jarešovi a studentům, kteří mu pomáhali, deset měsíců. U roku 2018 návštěvníci žádný předmět nenajdou. Autoři to vysvětlují tím, že tento rok zatím neskončil a sami návštěvníci výstavy rozhodnou o tom, co by jej mělo reprezentovat.

***

VÝSTAVY

100 PŘEDMĚTŮ, 100 PŘÍBĚHŮ Od 10. května do 1. září, Křížová chodba Karolina Výstava se zaměří na známé i méně známé příběhy z dějin vědy a vzdělávání, ale i politiky a každodennosti.

INSIGNIE UNIVERZITY KARLOVY Od 2. prosince 2018 až 31. ledna 2019, Císařský sál Výstava ukáže, jak se utvářela vysokoškolská symbolika a vztah univerzitního prostředí s dějinami Československa. Datum konání se ještě může změnit s ohledem na promoce. **JAK ŠEL ČAS NA VÝSTAVĚ, KTERÁ PŘEDSTAVUJE STO PŘEDMĚTŮ, LIDÉ SPATŘÍ TEMPLETONOVU MEDAILI, JEŽ JE OZNAČOVANÁ JAKO NOBELOVA CENA ZA**

NÁBOŽENSTVÍ. V ROCE 2014 JI ZÍSKAL PROFESOR TOMÁŠ HALÍK. ROK 1937 REPREZENTUJE POSMRTNÁ MASKA T. G. MASARYKA, JENŽ TEHDY ZEMŘEL. ROK 1969 PŘIPOMÍNÁ AKTOVKA JANA PALACHA, STUDENTA UK.

Foto autor| FOTO: UNIVERZITA KARLOVA A ARCHIV MAFRA

Propaganda ČT. Zvrhlé plány EU. Anekdota s Kalouskem

28.3.2018 euportal.cz str.00 Rozhovory

Lukáš Petřík

Vyhoštění Rusů může být krajně nebezpečné. O svobodě slova řvou lidé, kteří bojují proti ostrůvkům svobody slova, varuje Klausův Jakl

ROZHOVOR „Takže většina lidí si platí propagandu proti svým zájmům. Dokud budou státní média existovat, nelze zabránit tomu, aby si je neuchvátila úzká skupina. Proto takové média nemají vůbec existovat. Státní

noviny také nemáme a nikdo po nich nestůně. Připadá mi ale komické, když o svobodě slova řvou lidé, kteří mají téměř monopol na celý komunikační prostor a kteří vedou kampaň proti těm několika ostrůvkům svobody slova na internetu, které u nás jsou," říká bývalý tajemník prezidenta Klause Ladislav Ják.

ROZHOVOR „Takže většina lidí si platí propagandu proti svým zájmům. Dokud budou státní média existovat, nelze zabránit tomu, aby si je neuchvátila úzká skupina. Proto takové média nemají vůbec existovat. Státní noviny také nemáme a nikdo po nich nestůně. Připadá mi ale komické, když o svobodě slova řvou lidé, kteří mají téměř monopol na celý komunikační prostor a kteří vedou kampaň proti těm několika ostrůvkům svobody slova na internetu, které u nás jsou," říká bývalý tajemník prezidenta Klause Ladislav Ják.

Tolik napjaté vztahy mezi Ruskem a Západem dostávají další vážné trhliny. Velká Británie i další klíčové země Evropské unie obviňují Rusko, že stojí za útokem na bývalého špiona Sergeje Skripala a jeho dceru v anglickém Salisbury, který zásadním způsobem zhoršil vztahy mezi oběma zeměmi. Mayová prosadila v britském parlamentu vyhoštění 23 ruských diplomatů a další sankce. V reakci na vyjádření ruské diplomacie, že smrtící jed mohl pocházet i z Česka, i ČR vyhostí pracovníky ruské ambasády...

Tyhle diplomatické tance mají svá pravidla a ve světě diplomacie jim každý rozumí. Dělat se zpravidla pro domácí veřejnost a s očekáváním, že soupeř to pochopí. Pokud by vše probíhalo tímto způsobem, vše se postupně urovná a uhraje do ztracena. Pokud má ale někdo zájem šponovat napětí výš a výš, je to už krajně nebezpečné. Rozdílnost zájmů u velkých mocností je přirozená a byla tu vždy. Zásadou ale musí být vždy a za všech okolností spolu pořád mluvit, komunikovat, vysvětlovat si. Před očima veřejnosti či mimo ně. Ale když se přestane komunikovat, posílí to extrémisty na obou stranách a svět se stane nebezpečným místem.

Ukrajinská poslankyně Nadija Savčenkova, která se v ČR sešla s Karlem Schwarzenbergem a Miroslavem Kalouskem (který ji věnoval dýku) údajně měla plánovat státní převrat a zamýšlela vraždit poslance Vrchní rady. V parlamentu ji z toho obvinil ukrajinský generální prokurátor Jurij Lucenko. Podle prokuratury chtěla použít granáty, střelit z minometů a z automatických zbraní „dobít přeživší“. Savčenkova obvinění odmítla. Podle ní jde o válku tajných služeb. Co si o tom myslíte?

Sledovat nějak moc podrobně ukrajinské vnitropolitické dění, to už chce trochu masochismu. Postačí se dívat z povzdálí, protože každá událost vlastně jen potvrdí, že od násilného státního převratu před čtyřma lety se Ukrajina potácí v nestabilitě a chaosu. Dokud si bude jedna omezená skupina myslet, že jí musí patřit celá země a všechna moc, nebude tam klid, protože ti ostatní to nepřijmou. Klid může nastat jen nějakým kompromisem, na který tam ale není nikdo připraven.

Anekdota s Kalouskem a Savčenkou – stejně jako dříve s Nulandovou a Jaceňukem – ale dokládá absolutní naivitu západních politiků, kteří si myslí, že když se jim někdo vlísává do přízně, bude to ten pravý, na koho je třeba vsadit. On se ale vždy vlísává jen proto, že očekává zahraniční podporu v boji se svými domácími konkurenty. O ideje mu nejde. Proto vždy dojde k překvapenému zklamání. Možná něco podobného zažíváme i u nás. Možná i u nás si Brusel vybral své miláčky podle toho, kdo nejvíc křičí eurohujerské fráze. A i v tomto případě to bude sázka na špatné koně.

Studenti nedávno protestovali ve výstražných stávkách po celé republice za dodržování ústavních zvyklostí. V reflexu Václav Klaus ml. odmítl, aby se politika míchala do škol. Miroslav Kalousek pak prohlásil, že se mu dělá z Klause nevolno a vmetl mu, že jeho otec byl členem první polistopadové vlády, která vznikla na základě studentských protestů. Bojují studenti za svobodu jako v roce 1989?

Víte, moc bych si tu roli studentů teď ani v listopadu 1989 neidealizoval. Já byl na té demonstraci 17. listopadu také, a to už jsem dávno studentem nebyl. A ve své odrostlejší věkové skupině jsem tam rozhodně tehdy nebyl sám. Pamatuju skupinu středoškoláků na Albertově, která na náš pokřik „Svobodné volby!“ reagovala heslem „Ať žije třetí běl!“ Ano, záminkou byl den studentstva, ale oficiálním cílem byl původně hrob Karla Hynka Máchy na Vyšehradě. Že se pak táhlo do centra a zcela převládl protirežimní charakter akce, to rozhodli možná spíš ti starší v průvodu.

Když už jsem ale vzpomenu tehdejší heslo Svobodné volby, pak se musím svěřit s pocitem, jako kdyby se dnes demonstrovalo pod heslem Pryč se svobodnými volbami, tedy proti výsledkům svobodných voleb. Vágní téma „dodržování ústavních zvyklostí“ přece nikdo nemůže myslet vážně. Ústavu nikdo neporušuje. Jen se někdo neumí smířit s tím, že v rámci Ústavy se nějaký politik rozhoduje podle svého, a ne na přání těch, co volby

prohráli. A účast škol? Celé školství je od dob ministrů za Stranu zelených zamořeno. Děti nikdo pořádně neučí, jen je vychovává v duchu bruselské centralistické a ekoextrémistické ideologie. Za chvíli budou školy učit, že slova jako máma a táta jsou neslušné vulgarismy.

Nebyli tam jen středoškoláci a vysokoškoláci, jak bylo vidět na videozáznamech z náměstí Václava Havla. Zapojily i dvanáctileté děti, které se obávají toho, že nás zpět Babiš se Zemanem „vrhnou do komunismu.“ Část videa malých dětí, které se zapojily do stávk, koluje, a někteří uživatelé internetu píš, že je to „politická pedofilie.“ O čem to svědčí, že se k politice vyjadřují i malé děti a jak vidět tuto akci studentů?

Víte, lidi, kteří pracují, platí daně a řeší denní životní starosti, to nikdy nebude voličská základna probruselských krasoduchů. Zaměstnanci a živnostníci se zajímají o takové přízemní věci, jako jsou bezpečnost, platy, omezování svobody. A podle toho volí. Proto havlistické síly musí lovit v jiných vodách. Idealistická mládež, která nikdy neplatila daně, neřešila bydlení a starost o rodinu, to je skvělé publikum pro žvanění o nové Evropě.

Tisíce lidí rovněž demonstrovaly za Českou televizi. Prezident tento protest komentoval v TV Barrandov: „Víte, za co ti chudáčci demonstrovali? Za svobodu televize ne, ale za Kalouskovu televizi,“ řekl prezident, který to prý dokáže jednoduše tím, že v inauguračním projevu věnoval ČT pouze jednu větu, protože za víc nestojí a protože má zpravodajství a publicistiku vychýlenou ve prospěch TOP 09. „Lidé demonstrovali na základě pouze této jedné věty,“ uvedl. Zmínil, že nikdo ČT nehrožuje a nikdy neútočil na svobodu slova. A z čeho podle vás vyplynulo základní téma demonstrací, že je u nás ohrožena svoboda slova?

Nebudu opakovat, že prezident Zeman věnoval České televizi jediný citát, a to ze zprávy, kterou si sama Česká televize objednala u **Fakulty sociálních věd** a která vypovídá o tendenčnosti zpravodajství a publicistiky. Česká televize i Český rozhlas jsou státní média. Neslouží však všem občanům, ale jen úzké skupině lidí. Skupině, která má velký mediální vliv a také velkou motivaci v podobě peněz, které před státní média protékají. A je to skupina, která nejméně dvacet let tíhne k jednomu menšinovému politickému proudu: k havlismu.

Takže většina lidí si platí propagandu proti svým zájmům. Dokud budou státní média existovat, nelze zabránit tomu, aby si je neuchvátila úzká skupina. Proto takové média nemají vůbec existovat. Státní noviny také nemáme a nikdo po nich nestúně. Případá mi ale komické, když o svobodě slova řvou lidé, kteří mají téměř monopol na celý komunikační prostor a kteří vedou kampaň proti těm několika ostrůvkům svobody slova na internetu, které u nás jsou.

Martin C. Putna řekl, vrahem Jana Kuciaka a jeho snoubenky v duchovním smyslu jsou podle něj Fico a český prezident Miloš Zeman. Oba podle něj patří před soud... Co na to říci?

Já nebudu na Putnovy šíleně přestřelené výroky reagovat snahou o to, abych je přebil svými ještě přestřelenějšími. Spokojím se jen s malým doporučením: kéž by pan Putna vždy, když se chystá na někoho prostě zaútočit, nejdřív popřemýšlel o významu toho svého sousloví „duchovní smysl“.

Maďarský premiér Viktor Orbán řekl, že v současném dění na Slovensku spatřuje rukopis George Sorose a jeho organizací, které podle něj útočí na vlády zemí, jež se migraci brání – včetně Maďarska, Česka a Slovenska. Soros podle něj chce přeměnit Evropu v kontinent migrantů. Co si o tom myslíte? A souvisí protesty u nás s děním na Slovensku?

Na Slovensku šlo o pokus vyrobit trhlinu mezi státy Visegrádské čtyřky a dosadit tam vládu, která bude slepě poslouchat pokyny z Bruselu a Berlína a která začne horlivě na svém území masově vysazovat černochoy a Araby. Doufám, že to byl pokus neúspěšný.

Andrej Babiš opět prioritně vyjednává s ČSSD. Jenže sociální demokracie si řekla o pět resortů, které jí evidentně ANO nedá, a pak je ve hře vnitrostranické referendum ČSSD. Jak vidíte vyjednávání o vládě? A co hrozba předčasných voleb, i když Babiš tvrdí, že je nechce? Jak by asi dopadly?

Nevíme kdy a za jakých okolností by se případné předčasné volby konaly, takže těžko předvídat jejich výsledek. Je ale zjevné, že nejsou v zájmu ani jedné parlamentní síly. Takže k nějaké vládě s většinovou podporou to nakonec doklopýtá. Už z výsledku voleb bylo jasné, že bude vládnout Babiš a že to nebude mít se sháněním podpory snadné. Což se projevuje. Já budu jen rád, když ANO bude korigovat nějaký koaliční partner, ale byl

bych raději, kdyby to byl někdo s rozhodnějším odporem k masové imigraci, než jaký dává najevo současné vedení ČSSD.

V Respektu vyšel s odkazem na průzkumy, které ukazují posilování hnutí ANO, článek, že téma antibabiš prostě nefunguje. Co vlastně udělal Andrej Babiš s českou veřejností? Mimochodem, přichází s tématy jako zvyšování důchodů, slevy na jízdném, objíždí republiku a říká, co všechno zaplatí a postaví. Bude tohle dál fungovat?

Babiš toho nasliboval hodně. Že pozavírá zloděje, že podpoří podnikání, že nezvýší daně a přitomlepší sociální politiku. A že bude bránit masové imigraci. Myslím, že to vše splnit nejde. Ale nějakou dobu může tvrdit, že na tom všem pracuje.

Co by musel udělat špatně, aby ho Češi měli dost?

Slíbit v Bruselu, že Česká republika sehne hlavu a poslušně přijme proud přistěhovalců. To by mu neprošlo a nesmí projít. Pozor ale, aby tak nečinil plíživě, potichu, pozvolna a nenápadně. Je třeba mu v tom denně koukat pod prsty.

V Itálii zvítězily strany, které neskrývají odpor proti Evropské unii a proti migraci do Evropy. Jde o předěl ve vývoji EU? Otrěse se „Brusel“? Bude nutné zcela přehodnotit nejen politiku migrace, nebo bude EU dále stabilní? Třeba i proto, že Merkelová bude v Německu dále pokračovat. Budou „antisystémové“, „populistické“ a „extremistické“ strany v Evropě posilovat, nebo slábnout?

Kdo není slepý, už před mnoha lety tvrdil, že jsou dva možné scénáře. Buď se bruselské elity vzpamatují a přestanou krást členským zemím zbytky samostatnosti a suverenity a nutit jim své zvrhlé plány, nebo se postupně začne zvedat odpor i v podobách, v jakých ho nikdo nebude čekat. Po těch letech už je možný scénář jen jeden. Ne, v Bruselu se nikdo nevzpamatuje. Naopak, ještě víc tam tlačí na pilu. Takže protestní síly budou mohutnět. Všude. A budou mít i takové podoby, které ohrozí fungování států v podobě, v jaké je známe. S tím ale už nikdo nic neudělá. Kdo si léta zacpával uši a nechtěl přehodnotit vůbec nic, ten se srazí s hodně tvrdou realitou.

Čím dál více lidí nevěří Evropské unii. Ve Sněmovně vzniká iniciativa, která má jako hlavní cíl zlepšit povědomí českých občanů o Evropské unii. Plánují se do ní zapojit poslanci všech stran kromě SPD a KSČM. S návrhem vytvořit nadstranický klub, který se bude zabývat evropskou agendou, přišla místopředsedkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová: „Chybí tu hlasy, které o Unii mluví pravdivě a nedemagogicky,“ objasnila svůj záměr. Proevropské strany o pozitivěch EU pro Česko informují málo nebo špatně, naopak euroskeptické strany prý neustále bombardují občany neúplnými nebo zcela nesmyslnými informacemi. Připomeňme, že olomoucká univerzita v rámci osvěty, nejen, co se týká EU, bude prostřednictvím takzvané Občanské univerzity posílat studenty a dobrovolníky do regionů. Budou lidé naslouchat? Skončí v Česku díky osvětě, ať už od politiků nebo dobrovolníků trend euroskepticismu?

Evropská civilizace existuje stovky let. Zažila už mnoho podob svého uspořádání a mnoho revolučních pokusů uspořádat vše nově. Jedním z takových pokusů je evropská integrace tak, jak ji bezohledně razí Evropská unie. To přece není žádná danost, žádný nezvratný jediný možný osud. To je jeden z mnoha plánů, jak uspořádat vztahy na našem kontinentu. Tenhle plán ale selhal. EU je ekonomicky nejméně rostoucí oblast světa. Je to oblast, kde dramaticky každým dnem ubývá svobody. A je prostorem, kde se realizují ty nejbáznivější společensko-inženýrské experimenty.

Opuštěním této slepé uličky přece Evropa neskončí. Naopak dostane novou šanci. Někdy mám pocit, že nálepku „evropský“ dostává ten, kdo chce z Evropy udělat Afriku a Arábii, zatímco kdo chce zachovat Evropu evropskou, má nálepku „protievropský“. Euroskepticismus není mentální defekt, který lze léčit experty z olomoucké univerzity. Je to postoj založený na hluboké zkušenosti. Zkušenosti s nepodařeným projektem zvaným Evropská unie.

www.parlamentnilisty.cz

URL| <http://www.euportal.cz/Articles/18825-propaganda-ct-zvrhle-plany-eu-anekdota-s-kalouskem-vyhosteni-rusu-muze-byt-krajne-nebezpecne-o-svobode-slova-rvou-lide-kteri-bojuji-proti-ostruvkum-svobody-slova-varuje-klausuv-jakl.aspx>

Navzdory SPD prošly dál obě výroční zprávy o ČT

27.3.2018 [mediar.cz](http://www.mediar.cz) str. 00 Články

Ondřej Aust

Po dvou a půl hodinách diskuse dnes sněmovní volební výbor doporučil plénu ke schválení obě předložené výroční zprávy o České televizi, které měl na programu. Z přítomných 17 poslanců výboru - omluven byl Petr Gazdík ze STAN - byli v obou případech proti jenom zástupci SPD Lubomír Španěl a Miloslav Rozner. Pro hlasovalo v případě zprávy o činnosti 14 poslanců, zdržela se jediná zástupkyně KSČM Miloslava Vostrá. V případě zprávy o hospodaření bylo pro 15 poslanců.

Výroční zprávu o činnosti a o výroční zprávu o hospodaření ČT za rok 2016 projednával už volební výbor předchozí sněmovny, na program pléna se ale před volbami nestihl dostat, proto se jím tentýž výbor zabýval znovu dnes, v novém složení. Debatu o obou zprávách přítomní poslanci na návrh Zbyňka Stanjury (ODS) sloučili do jedné. Schůzi výboru přehlížela zaplněná místnost, přítomni byli i herec Ondřej Vetchý nebo režisér Jan Svěrák. Ten spolu s ostatními inicioval začátkem března před předáváním Českých lvů v pražském Rudolfinu výzvu Pět vět, pod níž postupně nasbíral přes 10.000 podpisů. Text vyzývá politiky a veřejně činné lidi, aby se postavili snahám likvidovat nezávislost nejsilnějšího veřejnoprávního média. Svěrák a spol. se nyní s textem obrátili na poslance.

Výzva filmařů reaguje na březnový inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana. Zeman přímo při inauguraci kritizoval Českou televizi, že se ve zpravodajství příliš přiklání ke straně TOP 09. Učinil tak na základě analýzy, kterou si u Centra mediálních studií (CEMES) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) loni objednala rada pro vysílání. Rada ji ale pak pro své rozhodování nepoužila. Analýzu jako metodologicky vadnou následně napadlo vedení ČT, čerstvě i skupina sociologů z různých univerzit a tuzemských výzkumných firem a dnes před poslanci rovněž předseda Rady ČT Jan Bednář. Podle něj prezident "žije v omylu", a to i proto, že ho jeho spolupracovníci neupozornili na kritické reakce na zmíněnou analýzu veřejnosti i odborníků, které byly veřejně známé už před jeho inaugurací.

O výročních zprávách teď má hlasovat plénum sněmovny. Případné dvojí výroční zprávy by mohlo vést k odvolání Rady České televize, potažmo generálního ředitele, kterého radní volí. Právě k personálním změnám prezident Zeman v těchto týdnech opakovaně vyzývá. Premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) nicméně už dříve uvedl, že Česká televize není v ohrožení a on se nechystá veřejnoprávní média napadat.

Podle Petra Dolínka (ČSSD), který byl dnes zpravodajem ke zprávě o činnosti ČT, dokument komplexně hodnotí fungování veřejnoprávní televize, ČT se podle něj dařilo i ve srovnání s ostatními veřejnoprávními médii v Evropě a zvýšil se podíl na sledovanosti na téměř 31 %. Podle výroční zprávy o hospodaření ČT hospodařila s vyrovnaným rozpočtem s výnosy i náklady 6,83 miliardy Kč.

URL| <https://www.mediar.cz/navzdory-spd-prosly-dal-obe-vyrocnizpravy-o-ct/>

Zpráva o hospodaření ČT hladce prošla výborem, proti byla jen SPD. Přišli Svěrák i Vetchý

27.3.2018 [aktualne.cz](http://www.aktualne.cz) str. 00 Domáci

Radek Bartoníček

Proti schválení byli ve výboru jen dva poslanci SPD, Miloslav Rozner a Lubomír Španěl. Praha - Pořádně velký zájem veřejnosti vyvolalo střeďeční jednání

Praha - Pořádně velký zájem veřejnosti vyvolalo střeďeční jednání volebního výboru, který projednával zprávy o činnosti a hospodaření České televize za rok 2016. Všechny židle byly obsazeny, někteří lidé museli i stát. Mimo jiné přišel také režisér Jan Svěrák či herec Ondřej Vetchý. Nakonec odcházeli spokojeni, obě zprávy členové výboru téměř jednohlasně doporučili ke schválení. Hlasovali pro ně i zástupci nejsilnější strany, hnutí ANO.

"Bůh ví, jak by to dopadlo, kdyby se veřejnost ohledně České televize neangažovala," reagoval například režisér Svěrák, který si chce počkat, jak se zachovají všichni poslanci na jednání celé sněmovny. Tam budou zprávy z volebního výboru putovat.

Největší výhrady měli dva poslanci SPD, Miloslav Rozner a Lubomír Španěl, kteří pro zprávy o činnosti a hospodaření ruku nezvedli.

I když se obě zprávy týkají roku 2016, musí je sněmovna projednat, protože to nestihli poslanci, kteří seděli v parlamentu v minulém volebním období. Jde přitom o velmi důležitý akt, protože dvojí neschválení zpráv by mohlo vést k odvolání Rady ČT. Podle výroční zprávy o hospodaření ČT hospodařila s vyrovnaným rozpočtem s výnosy i náklady 6,83 miliardy korun.

Prezident Miloš Zeman, který dlouhodobě Českou televizi kritizuje, nedávno vzpomněl tuto možnost jako příležitost změnit poměry v tomto veřejnoprávním médiu.

Chování prezidenta zmínil na jednání výboru předseda Rady ČT Jan Bednář, a to kvůli tomu, že se Zeman ohání při kritice ČT analýzou **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tuto analýzu ale kritizuje řada odborníků, například webový portál Mediář oslovil šest sociologů a všichni ji označili za nekvalifikovanou.

"Pro mě je nepochopitelné, že okolí pana prezidenta mu nevysvětlilo nedostatky analýzy, protože odborné veřejnosti jsou známé," uvedl Bednář s poukazem to, že ji Zeman zmínil při velmi slavnostní chvíli při inauguračním projevu. "Ještě nepochopitelnější pro mě je to, že to panu prezidentovi nevysvětlili jeho poradci ani po jeho projevu. Znovu se na ni odvolával v rozhovoru pro MF Dnes, kdy opakoval totéž. On žije v omylu, že analýza je v pořádku," prohlásil Bednář.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/poslanci-schvalili-zpravu-o-cinnosti-a-hospodareni-ct-predse/r~83177ab031b011e8a72bac1f6b220ee8/>

Přijde odvěta Ruska za vyhoštění diplomatů? Třetí nejmocnější muž USA navštíví českou sněmovnu

27.3.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Briefing
Lidovky.cz, Petr Vnouček, ČTK

Jak zareaguje Rusko na vyhoštění více než 100 diplomatů z 22 zemí, včetně Česka? To se možná dozvíme už dnes. Třetí nejmocnější muž USA navštíví českou Poslaneckou sněmovnu i Senát. A výbor pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu se dnes bude mimo jiné zabývat dotací na farmu Čapí hnízdo.

Co udělá Rusko? Dnes budeme sledovat vývoj situace po kolektivním vyhoštění více než 100 ruských diplomatů z 22 zemí, včetně Česka, v odvětu za otravu ruského exaganta Sergeje Skripala ve Velké Británii, za níž podle EU i USA stojí Rusko. Ruské ministerstvo zahraničí odpovědělo v pondělí prohlášením, že přijme v následujících dnech vůči dotýčným zemím odvetná opatření. Je možné, že k nim dojde už dnes.

Ryan v Praze. Třetí nejmocnější muž USA, předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan, má dnes v Praze nabitý program. Dopoledne vystoupí na Politologickém klubu **Fakulty sociálních věd** UK, poté na zvláštní schůzi sněmovny. Ryan a předseda sněmovny Radek Vondráček (ANO) by při ní měli podepsat společnou deklaraci, jež mimo jiné odkazuje na vznik samostatného Československa před 100 lety a americký podíl na něm. V Senátu se Ryan zúčastní konference s názvem Role Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře – 100 let poté.

Téma GIBS ve sněmovně. Sněmovna bude odpoledne na podnět TOP 09 jednat o situaci kolem Generální inspekce bezpečnostních sborů. Premiér Andrej Babiš by měl podle návrhu programu vysvětlovat kázeňské řízení s ředitelem GIBS Michalem Murínem.

Referenda a slevy na jízdném. Už od ranních hodin bude jednat vláda v demisi. Na programu má mimo jiné zavedení nové slevy z jízdného ve vlacích a autobusech pro seniory, děti, žáky a studenty, novelu školského zákona, návrh poslanců ČSSD na vydání ústavního zákona o celostátním referendu, návrh poslanců KSČM na zrušení zákona z roku 2000 o zákazu dodávek do íránské jaderné elektrárny Búšehr či usnesení o prioritách koncepce ministerstva vnitra pro asistenci uprchlíkům a státům čelícím migračním tlakům pro rok 2018.

Čapí hnízdo na „eurovýboru“. Výbor pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu se dnes bude mimo jiné zabývat hodnocením kohezní politiky (politiky hospodářské, sociální a územní soudržnosti EU) v Česku, Maďarsku a Polsku od jejich vstupu do EU a také dotací na farmu Čapí hnízdo.

Rathova řeč, díl druhý. Před Krajským soudem v Praze dnes bude pokračovat v závěrečné řeči David Rath, jemuž kvůli korupční kauze státní zástupce navrhuje až 9 let vězení a propadnutí majetku. V pondělí vinu odmítl. Tvrdil, že cílem jeho trestního stíhání bylo, aby vláda přišla o hlasitého kritika a aby sociální demokracie dostala úder. Zopakoval také, že pro jeho odsouzení nejsou důkazy a že žádné úplatky nepřijímal. Pokud odposlechy pořázené policií zachytily debatu o penězích, šlo podle Ratha o peníze pro ČSSD. Až skončí, soud oznámí termín, kdy v kauze vynese nový verdikt.

Dvojí odvolání. Dva pražské soudy dnes budou projednávat odvolání ve dvou medializovaných kauzách. Vrchní soud v Praze dopoledne bude řešit kauzu přípravy teroristického útoku na vlak. Soud anarchisty loni zprostil obžaloby. Městský soud v Praze po poledni projedná odvolání v případě úmyslné záměny léků ve společnosti Zentiva, za kterou bývalý zaměstnanec firmy dostal roční podmínku a náhradu škody ve výši 7,5 milionu korun.

Hospodaření ČT. Sněmovní volební výbor dnes projedná výroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize za rok 2016. Hospodaření ČT bude řešit v době, kdy veřejnoprávní televize čelí tlaku části ústavních činitelů kvůli údajné netransparentnosti.

Taxikáři na Václaváku. Na poledne plánuje Stružení českých taxikářů za podpory části pražských taxislužeb shromáždění na Václavském náměstí proti dopravcům společností Uber a Taxify. V pondělí přitom bratislavský okresní soud zakázal firmě Uber provozovat na Slovensku taxislužbu prostřednictvím osob, které k tomu nemají příslušné povolení nebo nemají vhodné vozidlo.

URL| https://www.lidovky.cz/prijde-odveta-ruska-na-vyhosteni-diplomatu-treti-nejmocnejsi-muz-usa-navstivi-ceskou-snemovnu-i2w-/briefing.aspx?c=A180326_204832_in_briefing_pev

---

Propaganda ČT. Zvrhlé plány EU. Anekdota s Kalouskem. Vyhoštění Rusů může být krajně nebezpečné. O svobodě slova řvou lidé, kteří bojují proti ostrůvk

27.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Lukáš Petřík

ROZHOVOR „Takže většina lidí si platí propagandu proti svým zájmům. Dokud budou státní média existovat, nelze zabránit tomu, aby si je neuchvátila úzká skupina. Proto takové média nemají vůbec existovat. Státní noviny také nemáme a nikdo po nich nestůně. Připadá mi ale komické, když o svobodě slova řvou lidé, kteří mají téměř monopol na celý komunikační prostor a kteří vedou kampaň proti těm několika ostrůvkům svobody slova na internetu, které u nás jsou,“ říká bývalý tajemník prezidenta Klause Ladislav Ják.

Tolik napjaté vztahy mezi Ruskem a Západem dostávají další vážné trhliny. Velká Británie i další klíčové země Evropské unie obviňují Rusko, že stojí za útokem na bývalého špiona Sergeje Skripala a jeho dceru v anglickém Salisbury, který zásadním způsobem zhoršil vztahy mezi oběma zeměmi. Mayová prosadila v britském parlamentu vyhoštění 23 ruských diplomatů a další sankce. V reakci na vyjádření ruské diplomacie, že

smrtící jed mohl pocházet i z Česka, i ČR vyhostí pracovníky ruské ambasády... Tyhle diplomatické tance mají svá pravidla a ve světě diplomacie jim každý rozumí. Dělal jsem zpravidla pro domácí veřejnost a s očekáváním, že soupeř to pochopí. Pokud by vše probíhalo tímto způsobem, vše se postupně urovná a uhraje do ztracena. Pokud má ale někdo zájem šponovat napětí výš a výš, je to už krajně nebezpečné. Rozdílnost zájmů u velkých mocností je přirozená a byla tu vždy. Zásadou ale musí být vždy a za všech okolností spolu pořád mluvit, komunikovat, vysvětlovat si. Před očima veřejnosti či mimo ně. Ale když se přestane komunikovat, posílí to extrémisty na obou stranách a svět se stane nebezpečným místem. Ukrajinská poslankyně Nadija Savčenková, která se v ČR sešla s Karlem Schwarzenbergem a Miroslavem Kalouskem (který jí věnoval díky) údajně měla plánovat státní převrat a zamýšlela vraždit poslance Vrchní rady. V parlamentu ji z toho obvinil ukrajinský generální prokurátor Jurij Lucenko. Podle prokuratury chtěla použít granáty, střel z minometů a z automatických zbraní „dobýt přeživší“. Savčenková obvinění odmítla. Podle ní jde o válku tajných služeb. Co si o tom myslíte? Sledovat nějak moc podrobně ukrajinské vnitropolitické dění, to už chce trochu masochismu. Postačí se dívat z povzdálí, protože každá událost vlastně jen potvrdí, že od násilného státního převratu před čtyřmi lety se Ukrajina potácí v nestabilitě a chaosu. Dokud si bude jedna omezená skupina myslet, že jí musí patřit celá země a všechna moc, nebude tam klid, protože ti ostatní to nepřijmou. Klid může nastat jen nějakým kompromisem, na který tam ale není nikdo připraven. Anekdota s Kalouskem a Savčenkou – stejně jako dříve s Nulandovou a Jaceňukem – ale dokládá absolutní naivitu západních politiků, kteří si myslí, že když se jim někdo vlísává do přízně, bude to ten pravý, na koho je třeba vsadit. On se ale vždy vlísává jen proto, že očekává zahraniční podporu v boji se svými domácími konkurenty. O ideje mu nejde. Proto vždy dojde k překvapenému zklamání. Možná něco podobného zažíváme i u nás. Možná i u nás si Brusel vybral své miláčky podle toho, kdo nejvíc křičí eurohujerské fráze. A i v tomto případě to bude sázka na špatné koně. Studenti nedávno protestovali ve výstražných stávkách po celé republice za dodržování ústavních zvyklostí. V reflexu Václav Klaus ml. odmítl, aby se politika míchala do škol. Miroslav Kalousek pak prohlásil, že se mu dělá z Klause nevolno a vmetl mu, že jeho otec byl členem první polistopadové vlády, která vznikla na základě studentských protestů. Bojují studenti za svobodu jako v roce 1989? Víte, moc bych si tu roli studentů teď ani v listopadu 1989 neidealizoval. Já byl na té demonstraci 17. listopadu také, a to už jsem dávno studentem nebyl. A ve své odrostlejší věkové skupině jsem tam rozhodně tehdy nebyl sám. Pamatuju skupinu středoškoláků na Albertově, která na náš pokřik „Svobodné volby!“ reagovala heslem „Ať žije třetí bé!“ Ano, záminkou byl den studentstva, ale oficiálním cílem byl původně hrob Karla Hynka Máchy na Vyšehradě. Že se pak táhlo do centra a zcela převládá protirežimní charakter akce, to rozhodli možná spíš ti starší v průvodu. Když už jsem ale vzpomenu tehdejší heslo Svobodné volby, pak se musím svěřit s pocitem, jako kdyby se dnes demonstrovalo pod heslem Pryč se svobodnými volbami, tedy proti výsledkům svobodných voleb. Vágní téma „dodržování ústavních zvyklostí“ přece nikdo nemůže myslet vážně. Ústavu nikdo neporušuje. Jen se někdo neumí smířit s tím, že v rámci Ústavy se nějaký politik rozhoduje podle svého, a ne na přání těch, co volby prohráli. A účast škol? Celé školství je od dob ministrů za Stranu zelených zamořeno. Děti nikdo pořádně neučí, jen je vychovává v duchu bruselské centralistické a ekoextrémistické ideologie. Za chvíli budou školy učit, že slova jako máma a táta jsou neslušné vulgarismy. Nebyli tam jen středoškoláci a vysokoškoláci, jak bylo vidět na videozáznamech z náměstí Václava Havla. Zapojily i dvanáctileté děti, které se obávají toho, že nás zpět Babiš se Zemanem „vrhnou do komunismu.“ Část videa malých dětí, které se zapojily do stávky, koluje, a někteří uživatelé internetu píšou, že je to „politická pedofilie.“ O čem to svědčí, že se k politice vyjadřují i malé děti a jak vidět tuto akci studentů? Víte, lidi, kteří pracují, platí daně a řeší denní životní starosti, to nikdy nebude voličská základna probruselských krasoduchů. Zaměstnanci a živnostníci se zajímají o takové přizemní věci, jako jsou bezpečnost, platy, omezování svobody. A podle toho volí. Proto havlistické síly musí lovit v jiných vodách. Idealistická mládež, která nikdy neplatila daně, neřešila bydlení a starost o rodinu, to je skvělé publikum pro žvanění o nové Evropě. Tisíce lidí rovněž demonstrovaly za Českou televizi. Prezident tento protest komentoval v TV Barrandov: „Víte, za co ti chudáčci demonstrovali? Za svobodu televize ne, ale za Kalouskovu televizi,“ řekl prezident, který to prý dokáže jednoduše tím, že v inauguračním projevu věnoval ČT pouze jednu větu, protože za víc nestojí a protože má zpravodajství a publicistiku vychýlenou ve prospěch TOP 09. „Lidé demonstrovali na základě pouze této jedné věty,“ uvedl. Zmínil, že nikdo ČT neohrožuje a nikdy neútočil na svobodu slova. A z čeho podle vás vyplynulo základní téma demonstrací, že je u nás ohrožena svoboda slova? Nebudu opakovat, že prezident Zeman věnoval České televizi jediný citát, a to ze zprávy, kterou si sama Česká televize objednala u **Fakulty sociálních věd** a která vypovídá o tendencích zpravodajství a publicistiky. Česká televize i Český rozhlas jsou státní média. Neslouží však všem občanům, ale jen úzké skupině lidí. Skupině, která má velký mediální vliv a také velkou motivaci v podobě peněz, které před státní média protékají. A je to skupina, která nejméně dvacet let tíhne k jednomu menšinovému politickému proudu: k havlismu. Takže většina lidí si platí propagandu proti svým zájmům. Dokud budou státní média existovat, nelze zabránit tomu, aby si je neuchvátla úzká skupina. Proto takové média nemají vůbec existovat. Státní noviny také nemáme a nikdo po nich nestůně. Připadá mi ale komické, když o svobodě slova řvou lidé, kteří mají téměř monopol na celý komunikační prostor a

kteří vedou kampaň proti těm několika ostrůvkům svobody slova na internetu, které u nás jsou. Martin C. Putna řekl, vrahem Jana Kuciaka a jeho snoubenky v duchovním smyslu jsou podle něj Fico a český prezident Miloš Zeman. Oba podle něj patří před soud... Co na to říci? Já nebudu na Putnovy šíleně přestřelené výroky reagovat snahou o to, abych je přebil svými ještě přestřelenějšími. Spokojím se jen s malým doporučením: kéž by pan Putna vždy, když se chystá na někoho sprostě zaútočit, nejdřív popřemýšlel o významu toho svého sousloví „duchovní smysl“. Maďarský premiér Viktor Orbán řekl, že v současném dění na Slovensku spatřuje rukopis George Sorose a jeho organizací, které podle něj útočí na vlády zemí, jež se migraci brání – včetně Maďarska, Česka a Slovenska. Soros podle něj chce přeměnit Evropu v kontinent migrantů. Co si o tom myslíte? A souvisí protesty u nás s děním na Slovensku? Na Slovensku šlo o pokus vyrobit trhlinu mezi státy Visegrádské čtyřky a dosadit tam vládu, která bude slepě poslouchat pokyny z Bruselu a Berlína a která začne horlivě na svém území masově vysazovat černochoy a Araby. Doufám, že to byl pokus neúspěšný. Andrej Babiš opět prioritně vyjednává s ČSSD. Jenže sociální demokracie si řekla o pět resortů, které jí evidentně ANO nedá, a pak je ve hře vnitrostranické referendum ČSSD. Jak vidíte vyjednávání o vládě? A co hrozba předčasných voleb, i když Babiš tvrdí, že je nechce? Jak by asi dopadly? Nevíme kdy a za jakých okolností by se případné předčasné volby konaly, takže těžko předvídat jejich výsledek. Je ale zjevné, že nejsou v zájmu ani jedné parlamentní síly. Takže k nějaké vládě s většinovou podporou to nakonec doklopýtá. Už z výsledku voleb bylo jasné, že bude vládnout Babiš a že to nebude mít se sháněním podpory snadné. Což se projevuje. Já budu jen rád, když ANO bude korigovat nějaký koaliční partner, ale byl bych raději, kdyby to byl někdo s rozhodnějším odporem k masové imigraci, než jaký dává najevo současné vedení ČSSD. V Respektu vyšel s odkazem na průzkumy, které ukazují posilování hnutí ANO, článek, že téma antibabiš prostě nefunguje. Co vlastně udělal Andrej Babiš s českou veřejností? Mimochodem, přichází s tématy jako zvyšování důchodů, slevy na jízdném, objíždí republiku a říká, co všechno zaplatí a postaví. Bude tohle dál fungovat? Babiš toho nasliboval hodně. Že pozavírá zloděje, že podpoří podnikání, že nezvýší daně a přitom zlepší sociální politiku. A že bude bránit masové imigraci. Myslím, že to vše splnit nejde. Ale nějakou dobu může tvrdit, že na tom všem pracuje. Co by musel udělat špatně, aby ho Češi měli dost? Slíbit v Bruselu, že Česká republika sehne hlavu a poslušně přijme proud přistěhovalců. To by mu neprošlo a nesmí projít. Pozor ale, aby tak nečinil plíživě, potichu, pozvolna a nenápadně. Je třeba mu v tom denně koukat pod prsty. V Itálii zvítězily strany, které neskrývají odpor proti Evropské unii a proti migraci do Evropy. Jde o předěl ve vývoji EU? Otrěse se „Brusel“? Bude nutné zcela přehodnotit nejen politiku migrace, nebo bude EU dále stabilní? Třeba i proto, že Merkelová bude v Německu dále pokračovat. Budou „antisystémové“, „populistické“ a „extremistické“ strany v Evropě posilovat, nebo slábnout? Kdo není slepý, už před mnoha lety tvrdil, že jsou dva možné scénáře. Buď se bruselské elity vzpamatují a přestanou krást členským zemím zbytky samostatnosti a suverenity a nutit jim své zvrhlé plány, nebo se postupně začne zvedat odpor i v podobách, v jakých ho nikdo nebude čekat. Po těch letech už je možný scénář jen jeden. Ne, v Bruselu se nikdo nevzpamatuje. Naopak, ještě víc tam tlačí na pilu. Takže protestní síly budou mohutnět. Všude. A budou mít i takové podoby, které ohrozí fungování států v podobě, v jaké je známe. S tím ale už nikdo nic neudělá. Kdo si léta zacpával uši a nechtěl přehodnotit vůbec nic, ten se srazí s hodně tvrdou realitou. Čím dál více lidí nevěří Evropské unii. Ve Sněmovně vzniká iniciativa, která má jako hlavní cíl zlepšit povědomí českých občanů o Evropské unii. Plánují se do ní zapojit poslanci všech stran kromě SPD a KSČM. S návrhem vytvořit nadstranický klub, který se bude zabývat evropskou agendou, přišla místopředsdkyně TOP 09 Markéta Pekarová Adamová: „Chybí tu hlasy, které o Unii mluví pravdivě a nedemagogicky,“ objasnila svůj záměr. Proevropské strany o pozitivěch EU pro Česko informují málo nebo špatně, naopak euroskeptické strany prý neustále bombardují občany neúplnými nebo zcela nesmyslnými informacemi. Připomeňme, že olomoucká univerzita v rámci osvěty, nejen, co se týká EU, bude prostřednictvím takzvané Občanské univerzity posílat studenty a dobrovolníky do regionů. Budou lidé naslouchat? Skončí v Česku díky osvětě, ať už od politiků nebo dobrovolníků trend euroskepticismu? Evropská civilizace existuje stovky let. Zažila už mnoho podob svého uspořádání a mnoho revolučních pokusů uspořádat vše nově. Jedním z takových pokusů je evropská integrace tak, jak ji bezohledně razí Evropská unie. To přece není žádná danost, žádný nezvratný jediný možný osud. To je jeden z mnoha plánů, jak uspořádat vztahy na našem kontinentu. Tenhle plán ale selhal. EU je ekonomicky nejméně rostoucí oblast světa. Je to oblast, kde dramaticky každým dnem ubývá svobody. A je prostorem, kde se realizují ty nejláznivější společensko-inženýrské experimenty. Opuštěním této slepé uličky přece Evropa neskončí. Naopak dostane novou šanci. Někdy mám pocit, že nálepku „evropský“ dostává ten, kdo chce z Evropy udělat Afriku a Arábii, zatímco kdo chce zachovat Evropu evropskou, má nálepku „protievropský“. Euroskepticismus není mentální defekt, který lze léčit experty z olomoucké univerzity. Je to postoj založený na hluboké zkušenosti. Zkušenosti s nepodařeným projektem zvaným Evropská unie.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Propaganda-CT-Zvrhle-plany-EU-Anekdota-s-Kalouskem-Vyhosteni-Rusu-muze-byt-krajne-nebezpecne-O-svobode-slova-rvou-lide-kteri-bojuji-proti-ostruvkum-svobody-slova-varuje-Klausuv-Jakl-529708?utm_source=nm&utm_medium=xml

---

Zprávy v 10 27. 3. 2018

27.3.2018 ČT 24 str. 01 10:00 Zprávy

Roman FOJTA, moderátor

ZPRÁVY V 10

Vláda podpořila návrh ČSSD na zavedení obecného referenda.

Ruské diplomaty vyhostí taky Austrálie a Makedonie.

Mimořádná schůze sněmovny ke GIBS, Babiš má vysvětlit kázeňské řízení s ředitelem inspekce Murínem.

Šéf americké Sněmovny reprezentantů Paul Ryan pokračuje v návštěvě ČR.

Údajná příprava teroristického útoku na vlak, kauzu projednává odvolací Vrchní soud v Praze.

Dobré dopoledne u ZPRÁV České televize.

Vláda v demisi souhlasí s návrhem na zavedení obecného referenda, který předložila sociální demokracie.

Kabinet ale sněmovně doporučí, aby lidé nemohli hlasovat o mezinárodních smlouvách.

Ministři by se dnes měli dostat i ke slevám na jízdné pro studenty a seniory.

Další informace připojí ze Strakovy akademie Klára Bazalová.

Víme, jakou má tento návrh podporu mezi členy kabinetu?

-Jak hlasování o tomto bodu dopadlo, zatím s přesností říci nemůžeme.

Když sem ministři dnes přicházeli, panovala obecná shoda, že chtějí podpořit slevu na jízdném pro studenty a seniory.

V programovém prohlášení stojí, že obě skupiny by měly mít jízdné zdarma.

Pokud budou změny schválené, by měly platit od 10. června.

Stát by měly vyjít na 6 mld. Kč ročně.

Dle ministryně financí si to státní rozpočet dovolit může.

-Souvisí to s tím, že jsem už někdy v lednu nebo únoru navrhla kolegům pravidelné vykazování čerpání kapitol státního rozpočtu.

První informaci jsem dostala k 28. únoru.

Další dostanu v dubnu. Už z toho je vidět, že nejsou schopny resorty kapitoly vyčerpat,

takže jsme po konzultaci s nimi tam našli rezervy.

-Vláda v demisi podpořila návrh ČSSD na zavedení celostátního referenda.

To neznamená, že by lidé mohli rozhodovat o všech otázkách týkajících se ČR.

Lidé by nemohli hlasovat o státním rozpočtu, o daních, o významných zahraničních otázkách,

jako je třeba vystoupení z EU a NATO.

Ministři podpořili změnu volebních zákonů.

Ty by měly eliminovat problémy, které nastaly při minulých volbách.

Hnutí ANO a ČSSD se večer sejdou

k dalšímu jednání o možné vládní spolupráci.

Řešit budou mimo jiné i téma proplácení nemocenské

v prvních 3 dnech nemoci.
ANO trvá na tom,
aby zaměstnanci dostávali 30 % denního výdělků.
-Určitě preferujeme variantu s 30 %,
-Určitě preferujeme variantu s 30 %, jak jsme předkládali včera.
-Zástupci vlády, odborů a zaměstnavatelů se zatím nedomluvili na parametrech proplácení prvních 3 dnů nemoci.
V příštích týdnech tak o nich budou dál jednat.
Pokud by prošel návrh sociálních demokratů, zaměstnavatele by to stálo celkem 1,5 mld. Kč.
-My jsme zásadně proti zrušení karenční doby.
Karenční doba je běžný standard, který je ve vyspělých ekonomikách, jako je Německo, Francie, Itálie, Rakousko.
K zemím, které vyhostí ruské diplomaty, se přidala taky Austrálie a Makedonie.
K zatím neupřesněnému kroku se chystá Irsko.
Reagují tak na útok jedem na bývalého ruského agenta Sergeje Skripala na jihu Anglie před 3 týdny.
Velká Británie viní z činu Rusko. Moskva to odmítá.
Austrálie se rozhodla vyhostit 2 ruské diplomaty.
Tamní vláda to oznámila v tiskovém prohlášení.
Píše v něm, že chce krokem podpořit Velkou Británii a další spojence a partnery.
-16 zemí Evropské unie včetně Česka, Spojených států, Kanady, Ukrajiny, Norska, Albánie a Makedonie vypoví dohromady více než stovku diplomatů a dalších pracovníků ruských zastupitelských úřadů.
Silnou reakci ze světa ocenil britský ministr zahraničí Boris Johnson.
-To, co svět dnes říká, je, že tento způsob chování je nepřijatelný.
Projevuje se po celém světě od Sýrie až po Salisbury a lidé ho mají dost, a proto si myslím, že přišla tato velmi silná globální reakce.
-Česká reakce patří vzhledem k velikosti země i zastupitelského úřadu mezi ty silnější.
Premiér v demisi Andrej Babiš prohlásil, že zemi budou muset opustit 3 ruští diplomaté.
-Pro evropské státy je nepředstavitelné a neakceptovatelné, že jiné státy operují s takovými látkami na evropském území.
Rusové překročili všechny hranice, když řekli, že jedovatá látka novičok mohla pocházet od nás.
Je to naprostá lež.
-Prezident Miloš Zeman přijal na zámku v Lánech ministryni obrany v demisi Karlou Šlechtovou a šéfa Bezpečnostní informační služby Michala Koudelku.
Tomu uložil, aby BIS prošetřila, jestli byl jed typu novičok na území Česka někdy vyvíjený nebo skladovaný.
Šéfka resortu obrany úkol nepovažuje za zbytečný nebo nadbytečný.
-Není to vůbec nic navíc a určitě to není zbytečné.
Já se domnívám, že právě BIS je určená k tomu, aby tyto informace zjistila.
-Většina sněmovních stran stojí za rozhodnutím vlády a společný krok 20 zemí vítá. Vadí jen SPD a komunistům.
-Nejde jen o solidaritu s našimi spojenci,

a to je důležitá věc, o to, ale jde i o to,
že ČR byla Ruskem osočena,
že by mohla být spojená s původem toho jedu.
-Je mi líto, že Česká republika naslouchá říkance,
která odkudsi přichází bez důkazů, a podle toho se řídí.
To není krok svébytného státu.
-Podle Británie je to, že za útokem na bývalého agenta
Sergeje Skripala a jeho dceru na jihu Anglie stojí Rusko,
vysoce pravděpodobné.
Jiné logické vysvětlení se podle Londýna nenabízí.
Moskva to jednoznačně odmítá.
Armádnímu neurotoxinu typu novičok mohlo být v souvislosti s otravou
dvojího agenta Skripala vystaveno až 130 lidí.
Na padesát z nich skončilo v nemocnici.
V britském parlamentu to uvedla premiérka Theresa Mayová.
Hovořila taky o zdravotním stavu Skripala a jeho dcery.
-Sergej a Julia Skripalovi jsou stále v nemocnici
v kritickém stavu.
Bohužel už koncem minulého týdne lékaři uvedli,
že je nepravděpodobné,
že se v blízké budoucnosti jejich stav změní.
Ani jeden se možná nikdy zcela neuzdraví.
To ukazuje, jak barbarský útok byl na Británii vykonán.
Nebezpečí bylo vystaveno na 130 našich občanů.
Na místech, kde se v neděli 4. března Skripalovi nacházeli,
teď pracují kriminalisté.
I díky tomu máme jasnou představu o tom, co se stalo.
Odpoledne má začít mimořádná schůze Poslanecké sněmovny k situaci
kolem Generální inspekce bezpečnostních sborů.
Iniciovala ji TOP 09 poté, co hnutí ANO minulý týden odmítlo
zařadit bod na program řádné schůze.
Premiér v demisi Andrej Babiš by měl podle návrhu programu
vysvětlovat kázeňské řízení
s ředitelem inspekce Michalem Murínem.
K širší diskusi ale dojít nemusí,
pokud nebude dostatek hlasů pro schválení programu.
TOP 09 a některé další strany
mluví o politickém ovlivňování nezávislé instituce.
Podle šéfa poslanců strany Miroslava Kalouska se Babiš snaží
prostřednictvím Generální inspekce bezpečnostních sborů ovlivnit
bezpečnostní složky státu.
-To je útok na nezávislou instituci,
která je ze zákona nezávislá, nemá podléhat politickým tlakům.
Tady dochází k tomu politickému tlaku
a mocenské zvržení.
Tohle podle mého názoru nemůže sněmovna přejít mlčením.
-Podle některých opozičních stran stojí za Babišovým tlakem
na odchod Murína z čela inspekce snaha zpochybnit vyšetřování
kauzy Čapí hnízdo a práci jejího vyšetřovatele Pavla Nevtípila.
ANO to odmítá a Andrej Babiš trvá na tom, že v Murína nemá důvěru.
-Zaprvé je to v kompetenci pana premiéra a zadruhé se domníváme,
že není dobré na veřejnosti řešit tyto události,
které podléhají určitému stupni utajení.
-Svolání mimořádné schůze svými hlasy podpořili taky piráti,
sociální demokraté, lidovci a starostové.
-Pokud by ta schůze nebo bod byl,
tak by to mělo být v neveřejném režimu,
aby mohl vystoupit taky pan Murín.

A druhá možnost je případné zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny.

- Generální inspekce na konci února oznámila, že Babiš Murína opakovaně vyzval, aby z funkce odešel. Šéf inspekce ale krok udělat odmítl.

Předminulý týden Babiš řekl, že hodlá Murína dočasně zprostit výkonu služby. Ze zákona o služebním poměru vyplývá, že je to možné v případě podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku.

Kázeňské řízení začalo minulé pondělí, není ale veřejné.

- Přeci nedává smysl, aby trestně stíhaný premiér bez důvěry odvolával pro ztrátu důvěry policajta policajtů. To je zacyklené a opravdu to je naprosto absurdní situace.
- Aby mimořádná schůze proběhla, musí poslanci schválit její program.

V případě, že hlasů nebude dost, budou moci diskutovat jen poslanci s přednostním právem a dál jednání pokračovat nebude. Podobně to dopadlo například s mimořádnou schůzí k odvolání Tomia Okamury z vedení sněmovny nebo se schůzí k personálním změnám, které dělá vláda v demisi.

Třetí nejvyšší politik Spojených států Paul Ryan už víc než půl hodiny promlouvá ke studentům na konferenci v Senátu. Po vystoupení na Politologickém klubu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy se šéf americké Sněmovny reprezentantů setká s předsedou sněmovny Radkem Vondráčkem. K budově Senátu teď míříme živě za kolegyní Kateřinou Etrychovou. Co dalšího dnes Paula Ryana čeká?

- Zdá se, že P. Ryan má opravdu program dopoledne nabitý. V tuto chvíli promlouvá se studenty a akademiky na půdě Senátu. Diskutuje se o americko-evropských vztazích. Možná i dojde na jeho vztahy s D. Trumpem, které ne vždy byly bezproblémové. Čeká ho rozhovor s M. Řezníčkem. Sejit by se měli v následujících minutách. Pak navštíví Ryan Poslaneckou sněmovnu. Tam ho pozdraví R. Vondráček, předseda PS. Poté by měl proběhnout zápis do pamětní knihy a slavnostní oběd.

Odpoledne je na programu mimořádná schůze PS, během které by měl P. Ryan pronést svůj projev. To je neobvyklá záležitost. Málokdy zahraniční politici mluví před zákonodárným sborem. Večer se P. Ryna vrátí do Senátu.

- Já jsem zvědavý na pana Ryana, protože věkově jsme si docela blízko. Jsme mladí předsedové. Provází ho velmi dobrá pověst, takže si myslím, že to bude více neformální. Na to se opravdu těším. Ta symbolika je důležitá. Všechno si nějakým způsobem sedlo. Výročí, jeho návštěva, dění ve světě. Otázka bezpečnosti je teď velice důležitá. Návštěvu P. Ryana probereme v Interview ČT24. Hostem bude Petr Fiala. Nové vládě Petera Pellegriniho vyslovil pozdě večer

slovenský parlament důvěru.

Po dvoudenní rozpravě o jeho programovém prohlášení podpořilo kabinet 81 ze 144 přítomných poslanců.

Vládu vytvořila dosavadní koalice po demisi bývalého premiéra Roberta Fica.

Ten skončil kvůli tlaku slovenské veřejnosti po vraždě novináře Jána Kuciaka.

Policie včera zveřejnila

první podrobnější informace z vyšetřování.

2 roky před řádným termínem voleb získává mandát nová vláda staré koalice.

Většina Ficových ministrů v ní bude pokračovat pod Pellegrinim.

Kromě předsedy vlády se vyměnili jen vicepremiér pro investice a ministři vnitra, spravedlnosti, kultury a zdravotnictví.

-Budu dělat vše pro to, aby Slovensko pokročilo kupředu, aby bylo moderní a prosperující zemí.

-Kromě poslanců vládních stran Smer-sociální demokracie, Slovenské národní strany a strany Most-Híd kabinet

při hlasování podpořili i 3 nezařazení poslanci, kteří už dřív často zvedali ruku společně s členy koalice.

-Takto jednotně hlasovat za vládu Fico 4.0, to se jen tak nevidí.

Nenašel se ani jeden statečný. Ukázalo se, že vládní koalice má pojištěnou většinu ještě 2 poslanci, kteří se tváří jako nezávislí.

-Pár hodin před hlasováním o důvěře vládě

se slovenská veřejnost dozvěděla první podrobnější informace z vyšetřování vraždy novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky, která k pádu premiéra Fica vedla.

Kriminalisti prohlásili, že oběti zemřely ve středu 21. února, tedy 4 dny před tím, než byla nalezena jejich těla.

Prokurátor, který zůstává kvůli bezpečnosti v anonymitě, potvrdil, že výstřely vyšly z krátké zbraně a byly tři.

Jána zasáhly dva do srdce, Martinu jeden do hlavy.

-Nebyly zjištěné žádné stopy zápasu

a s největší pravděpodobností nebylo nic odcizené.

Tyto okolnosti nasvědčují tomu, že šlo o vraždu na objednávku.

-Podle prokuratury se dál pracuje s více vyšetřovacími verzemi a všechny se prověřují se stejnou pozorností.

Úřad odmítl, že by policie jakkoli pochybila.

Právě nejasnosti v prvních dnech po vraždě vyvolaly kritiku policejního prezidenta Tibora Gašpara.

Stejně jako jeho vazby na lidi, o kterých Ján Kuciak psal.

Pražský vrchní soud projednává kauzu údajné přípravy teroristického útoku na vlak.

Loňský nepravomocný rozsudek 5 obžalovaných osvobodil mimo jiné kvůli pochybnostem o postupu policie.

Ta do vyšetřování nasadila utajené agenty.

Obhájci argumentovali tím, že případ je policejní provokací.

Podrobnosti doplní Aneta Lednová.

Proti zprošťujícímu verdiktu se odvolal státní zástupce.

Proč?

-Státní zástupce se neztotožnil s verdiktem městského soudu.

Nesouhlasí s jeho závěry a dnes je chce zvrátit.

Na řadu by se měl dostat státní zástupce a přednést odvolání.

O dostatku důkazů je přesvědčen.

Městský soud se ocitl v důkazní nouzi.

Případ byl vyprovokován policií.
Městský soud uvedl,
že za dobu několika měsíců,
co policisté měli sledovat obžalované,
do spisů nenapsali nic.
Obžalovaní měli plánovat útok na vlak,
který měl převážet vojenský materiál,
a to za pomoci zápalných lahví.
Vítkov na Opavsku je dalším městem v Moravskoslezském kraji,
které chce ještě letos vyhlásit bezdoplatkové zóny.
V jedné z lokalit by tak lidé v budoucnu nedosáhli
na příspěvek na bydlení.
Podrobnosti zjišťoval kolega Tomáš Indrei.
Proč radnice chce opatření zavést?
-Bездoplatkové zóny chce radnice zavést
u autobusového nádraží.
Dle starosty sem městská policie často jezdí řešit
rušení nočního klidu a další případy.
Jde hlavně o tuto ubytovnu,
kde se často mění obyvatelé.
Vítkov nebude zavádět bezdoplatkové sezony
v celých ulicích, ale jen na 2 až 5 popisných číslech.
K podobnému kroku chtějí přistoupit v Bruntále,
a to ve 22 ulicích.
Největší problém v Bruntále je v objektu
bývalých ruských kasáren.
V Moravskoslezském kraji další město je Orlová.
Tam už zastupitelé začali vytipovávat lokality.
Nejhlubší zatopená propast v Hranicích je světovým unikátem.
Prvenství drží už rok.
Tehdy vedení města slibovalo lepší propagaci celé lokality.
Ve zchátralé nádražní budově, přes kterou musí turisté procházet,
chtělo vybudovat informační stánek.
Ten ale ještě nefunguje.
-Otvíráme 1. června.
Důvodem zpoždění je nepřipravenost technického stavu budovy
a také sociálního zařízení.
Je to celkem složitější s tím,
že se tady potkávají 2 organizace, SŽDC a město.
Je to vstupní brána k celé této oblasti.
Vidí zde řez samotným terénem,
kde jsou vidět proporce nadzemní části propasti a části pod vodou.
Větší část je pod vodou.
Jsou zde očíslované rekordy ponorů až k tomu poslednímu,
který má číslo šestnáct.
Dobré dopoledne se sportem.
Hokejisté Hradce Králové porazili v rozhodujícím 7. čtvrtfinále
Generali play-off hokejové Tipsport extraligy
úřadujícího vicemistra z Liberec 2:1
a po loňské premiérové účasti mezi nejlepšími 4 celky
si znovu zahrají semifinále, v tom se utkají s Třincem.
Hokejistům Mountfieldu se v 7. zápase
čtvrtfinálové série podařilo ustát úvodní tlak Liberce.
Už po 20 vteřinách páčil Krenželok a puk se zastavil na brankové čáře.
Šťěstí měl brankář Rybář i ve 3. minutě,
kdy opět střílel Krenželok, a do tyče.
Druhá třetina naopak patřila domácím.
Z první šance ještě gól nebyl.

Zámorský střelil do tyče a Koukala vychytal brankář Will.
Právě Koukal pak ale v přesilové hře zamíchal puk před libereckým brankářem a dostal Mountfield do vedení.
O 4 minuty později ho pak zdvojnásobil Smoleňák, který do sítě ztečoval střelu Kukumberga.
Liberec už v poslední minutě jen zkorigoval skóre zásluhou Krenželoka.
Do semifinále ale díky výhře 2:1 postoupil Hradec.
-Já jsem hrozně zklamaný, že jsme to nezvládli.
Myslím si, že jsme si víc zasloužili postoupit.
To nic ale nemění na tom,
že Hradci gratuluji a přeju mu hodně štěstí,
ale myslím si,
že nám tam od začátku sezony chybělo trochu štěstí nebo něco.
Takový je hokej.
Hradci gratuluji a přeju mu hodně štěstí do dalších bojů.
-Měli jsme kliku. 1. třetinu Liberec hrál líp.
Tam 2 tyčky, možná břevno.
V 2. třetině jsme to zase otočili.
Naštěstí my jsme tam dali 2 góly,
které se ukázaly jako klíčové.
Na stadionech hokejistů Jihlavy a Litvínova,
kteří hájí extraligovou příslušnost,
začne dvanáctikolová baráž o účast v nejvyšší soutěži.
Od 16.50 h se na ČT sport
můžete podívat na střetnutí Jihlava - Kladno.
S Kladnem se na vstup do baráže připravoval na ledě i Jaromír Jágr.
Bude ale působit spíš v roli poradce trenérů a spoluhráčů.
Jeho start v utkání je nepravděpodobný.
-Abych já byl nějakým přínosem, tak musím být stoprocentně zdravý
a musím být ve stoprocentní formě,
abych nějakým způsobem tomu týmu pomohl.
A pokud to tak nebude, tak by bylo zbytečné se někam cpát.
-I bez slavné osmašedesátky chce Kladno zabojovat
o návrat do extraligy, odkud vypadlo před 4 lety.
Od té doby baráž nikdy nehrálo.
Hokejový útočník Filip Chytil si připsal ve třetím startu v NHL
první bod, když asistencí zmínil
porážku New Yorku Rangers 2:4 s Washingtonem.
Mezi střelce se v nočním programu soutěže z Čechů zapsal T. Hertl,
který pomohl San José k výhře v Chicagu.
Hokejisté San José hrají v nejlepší formě za poslední roky.
Na ledě Chicaga dokázali vyhrát poosmé v řadě,
což je pro Žraloky nejdelší šňůra od prosince 2008.
Sharks přiblížil k vítězství už v základní hrací době Tomáš Hertl,
který se v závěru třetí třetiny natlačil před bránu
a vstřelil svůj 21. gól v sezoně.
Jenže za Chicago vzápětí vyrovnal Patrik Sharp
a zápas se nakonec protáhl až do samostatných nájezdů.
Rozdílový gól zaznamenal ve 4. sérii Kevin Labanc,
a San José tak vyhrálo 4:3.
2 čeští tenisté se dnes dostali
na kurty v rámci turnaje Miami Open.
Střetnutí Tomáše Berdycha s Američanem Tiafoem
je za stavu 1:1 na sety a 4:5 ve třetí sadě
z pohledu českého tenisty přerušeno pro tmou.
A nedařilo se Petře Kvitové,
která v osmifinále nestačila na Lotyšku Ostapenkovou.

Zápas Kvitové s Ostapenkovou byl přerušen kvůli dešti a skončil téměř hodinu po půlnoci místního času. Česká tenistka dokázala v 1. setu stáhnout manko 3 her a vynutila si tie-break. Ten ale za stavu 4:4 nezvládla. Ve 2. sadě pak nastrádala příliš mnoho nevynucených chyb a bylo jasné, že v Miami nevyrovná své maximum z roku 2014. Kvitová podlehl 20leté Lotyšce ve vzájemné bilanci po 3 výhrách v řadě. V Key Biscayne s ní prohrála po setech 6:7 a 3:6. Victoria Azarenková vyhrála v lednu soudní spor o péči o syna a už se zase naplno může věnovat tenisu. 28letá Běloruska narazila v osmifinále turnaje v Miami na Radwaňskou, se kterou si naposledy zahrála před 4 lety. Azarenková sebrala soupeřce 7 z 8 servisů a sama měla úspěšnost při vlastním podání téměř 80 %. Azarenková vyhrála 6:2 6:2 a ve čtvrtfinále se utká se světovou pětkou Karolínkou Plíškovou. Ze sportu vše. Pěkný den.
Skryté titulky: Věra Kotlínová

Sociologové médií: Studii o ČT, na kterou se odvolává Zeman, nelze brát vážně

26.3.2018 denikreferendum.cz str. 00 Domov
Jakub Patočka

Skupina předních českých sociologů médií vydala prohlášení, v němž hájí Českou televizi před analýzou Jana Křečka z Centra pro mediální studia **FSV UK**. Prezident Zeman a další politici opakovaně vyzvali na jejím základě k výměně vedení ČT.

Půltucet předních českých sociologů se ohradil vůči analýze, již používá řada politiků coby podklad pro napadání veřejnoprávních médií. Dokument nazvaný *Reakce na analýzu předvolebního vysílání České televize a Českého rozhlasu – Krajské a senátní volby 2016* (**FSV UK** – CEMES 2017) kritizuje práci týmu Jana Křečka z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity jako odborně zcela nedostatečnou. V poslední době se ni přitom opakovaně odvolával prezident Miloš Zeman ve svých výzvách ke změně vedení České televize. (Celý dokument je přiložen ke stažení pod textem zprávy.)

Poslanci budou v nejbližší době rozhodovat o Výroční zprávě o hospodaření České televize, což jim dává možnost vyměnit celou Radu ČT a v návaznosti na to prosadit i změny ve vedení suverénně nejvlivnějšího českého média. Volební výbor Sněmovny se bude tématem zabývat v úterý 27. března. Svým zájmem prosadit změny ve vedení České televize se netají ani jedna ze tří stran faktické sněmovní většiny: ANO, SPD a KSČM.

Kritizovaná analýza, která vznikla pod vedením Jana Křečka v Centru pro mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, tvrdí, že vysílání České televize před volbami v roce 2016 bylo neobjektivní, nevyvážené, a zejména stranilo TOP 09. Kritikům České televize tak poskytuje municí s puncem odbornosti. Reakce českých sociálních vědců ale ukazuje, že Křečkova analýza před odbornou kritikou neobstojí.

„Netransparentní“, „účelová“, „zcela neprůkazná“

V Reakci na analýzu, kterou podepsali Martin Buchtík ze STEM, Petr Lupač z Univerzity Karlovy, Pavel Pospěch z University Vídeň, přední český sociolog Daniel Prokop, Jan Schmid z Perfect Crowd a Václav Štětka z Loughborough University se o Křečkově textu doslova říká: „Celkově analýza obsahuje množství nedostatků natolik závažných, že její závěry nelze brát jako relevantní podklad pro posouzení vyváženosti vysílání ČT a ČRo.“

Kritika označuje klíčový indikátor Křečkovy analýzy za „teoreticky nezakotvený a metodologicky velmi problematický“. Způsob konstrukce zvoleného indikátoru podle autorů kritiky „nemá oporu v literatuře ani dosavadní praxi“, a proto jej pokládají za „zcela neprůkazný“.

Podle autorů oponentury se „kvalitativní část analýzy vyznačuje vysokou mírou netransparentnosti, účelovosti a nahodilostí interpretací.“ Křečková analýza se podle oponentů „dopouští řady prohřešků proti dobré praxi kvantitativního výzkumu“, „redukuje otázku vyváženosti na mechanický výpočet prostoru, který dostaly jednotlivé strany a jejich představitelé, přičemž v interpretaci pomíjí či nezhledňuje množství dílčích faktorů, které tyto hodnoty ovlivňují.“ Poslední bod shrnutí námitek zní: „Závěry zprávy jsou ve vztahu k prezentovaným zjištěním výrazně zkrslující.“

Úvod sumarizující hlavní závěry kritiky obsahuje i větu: „Celkově analýza obsahuje množství nedostatků natolik závažných, že její závěry nelze brát jako relevantní podklad pro posouzení vyváženosti vysílání ČT a ČRo.“ V dalším textu jsou potom všechny výtky propracovány podrobně a obsahují pro tým Jana Křečka řadu odborně zdrcujících námitek. Například: „Autoři zaměňují kvalitativní výzkum za subjektivní interpretaci nenáhodně až účelově vybraných příkladů.“

Jeden ze signatářů reakce na „analýzu“ Petr Lupač z katedry sociologie Filosofické fakulty UK Deníku Referendum na otázku, zda Českou televizi nelze kritizovat za pravicovou předpojatost i oprávněně, odpověděl: „Především si myslím, že by se Rada pro rozhlasové a televizní vysílání měla kvůli porušení zákona zabývat úplně jinými případy, než je Česká televize, případy, v nichž se jedná o evidentní a křiklavé porušení norem. Že sama Česká televize v něčem nenaplnuje ideály dokonalé žurnalistiky, je možné, ale žádné odborné argumenty pro to nemáme. A smysl našeho textu spočívá v tom, že kritizovanou analýzu za takový argument prostě pokládat nelze.“

Křečkovu analýzu zneužívají nepřátelé nezávislosti České televize „Analýzu“ vysílání České televize přitom cituje řada politiků, kteří se stali obětí její kritiky. Vydávají ji při tom za důkaz, že Česká televize pracuje systematicky nepoctivě a předpojatě zvyhodňuje českou pravici, zejména TOP 09.

Prezident Zeman z „analýzy“ citoval dokonce ve svém inauguračním projevu: „Uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně TOP 09,“ řekl. Zeman v poslední době opakovaně vyzývá k personálním změnám ve vedení České televize, a to v Soukupově dezinformační TV Barrandov a na stránkách Babišova stranického tisku Mladé fronty Dnes. O všech případech informoval Ondřej Aust v Mediáři.

V podobném duchu jako český prezident z „Analýzy“ Centra mediálních studií citoval předseda rasistické SPD Tomio Okamura: „Potvrzuje se tak to, na co po celou dobu upozorňuji – Česká televize i Český rozhlas manipulují vysílání ve prospěch svých oblíbenců, a naopak znevýhodňují subjekty s jiným názorem, jako je naše hnutí SPD. To je skutečně skandální v situaci, kdy vysílání platí občané ze svých kapes formou koncesionářských poplatků,“ napsal.

Stejně tak se na Křečkovu „analýzu“ odvolává poslanec ANO Martin Kolovratník: „Nelze nevnímat sílící kritiku České televize. Od mediálních odborníků i od široké veřejnosti. Pro Radu velké téma k diskuzi, pro sněmovní mediální výbor potřeba klást přísné otázky a hledat řešení! Hned v lednu,“ napsal po zveřejnění Křečkovy analýzy vloni v prosinci na Twitteru.

Česká televize: autoři by se měli omluvit

Podle řady názorů je právě Česká televize pravděpodobným terčem dalších snah ovládnout stát současnou sněmovní aliancí ANO, SPD, KSČM, kterou v tom podporuje i Hrad. Politici všech tří stran se netají tím, že by chtěli veřejnoprávní média zpacifikovat, Andrej Babiš na tom podle řady názorů pracuje dlouhodobě a systematicky. Právě Babiš novináře pořadu 168 hodin, který mnohokrát upozornil na to, že v politice ve skutečnosti hájí primárně své podnikatelské zájmy, označil za „pakáz“. Tomio Okamura reportéra téhož pořadu Jana Nováka před pár dny označil za „ksindl“.

Sama Česká televize se proti „Analýze“ Centra pro mediální studia ohradila již dříve. V pětadvacetistránkové reakci zpochybnila závěry analýzy Centra pro mediální studia například z pohledu organizace veřejnoprávního vysílání. „Výpočty vyváženosti prostoru politických stran obsahují elementární matematické chyby. Například

prostor pro politické strany v kategorii "ostatní" nemůže být logicky umenšen o 250 procent," napsala Česká televize ve své reakci. Výzkumníci podle oponentury ČT také naprosto opomenuli to, že někteří politici pozvání do vysílání odmítli.

Autoři analýzy podle České televize publikovali „celou řadu z kontextu vytržených, tendenčních, nedostatečně obhájených a někdy až lživých tvrzení“. V závěru pak doslova stojí, že by autoři analýzy měli mít zájem na přehodnocení způsobu vypracování a prezentace analýzy a pro zachování vlastního dobrého vědeckého jména by měli posoudit, zda není na místě omluva České televizi a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání.

Nejedná se přitom o první případ zpochybňující odbornou úroveň Institutu komunikačních studií a žurnalistiky při Univerzitě Karlově, pod nějž Centrum pro mediální studia spadá. Pracoviště v uplynulých několika letech nejen v akademické obci nechvalně proslulo skandálem s masivním publikováním v predátorských časopisech. Na akademické půdě neobhajitelných praktik se účastnila i tehdejší vedoucí Institutu a současná děkanka **Fakulty sociálních věd**, Alice Němcová Tejkalová.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/27332-sociologove-medii-studii-o-ct-na-kerou-se-odvolava-zeman-nelze-brat-vazne>

Předseda Sněmovny reprezentantů USA na návštěvě Česka 26.3.2018 TV Nova str. 04 17:00 Odpolední Televizní noviny

Michaela ŠMÍDOVÁ, moderátorka

Třetí nejvyšší ústavní činitel USA je v Česku. Předseda Sněmovny reprezentantů amerického Kongresu Paul Ryan se sešel s premiérem v demisi Andrejem Babišem v sídle vlády. Zítra navštíví obě komory parlamentu. Podrobnosti zjišťoval Jan Mareš.

Jan MAREŠ, redaktor

Paul Ryan má na dnešek naplánovanou také návštěvu americké ambasády, zítra se zúčastní zvláštní schůze Poslanecké sněmovny a následně i Senátu, kde by měl mluvit o roli Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře. Je to v návaznosti na 100. výročí založení československého státu. Dopoledne se předseda Sněmovny reprezentantů setká se studenty a akademiky a spolu s předsedou Poslanecké sněmovny Radkem Vondráčkem se zúčastní diskuse na **fakultě sociálních věd**. Většina schůzek bude neveřejných. Právě Vondráček Ryanem do Česka před několika měsíci pozval a oba politici by měli podepsat deklaraci o 100. výročí vzniku Československa a americkém podílu na něm. Setkání s hlavou státu Milošem Zemanem na programu není. Americký politik do Prahy přiletěl zřejmě už v sobotu odpoledne. Posledním ústavním činitel Amerických spojených států byl v roce 2010 prezident Barack Obama.

Sociologové nesouhlasí s Křečkovou kritikou ČT 26.3.2018 mediar.cz str. 00 Články Ondřej Aust

Šestice českých sociologů z tuzemských i zahraničních firem a univerzit se vymezila vůči závěrům analýzy vysílání České televize a Českého rozhlasu před krajskými a senátními volbami 2016, kterou pro radu pro vysílání vypracoval tým výzkumníků **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, respektive jejího Centra pro mediální studia (CEMES). Pro regulátora vysílání analýzu loni vypracoval tým vedený Janem Křečkem. Vyšlo jim, že obě veřejnoprávní média v daném období protežovala stranu TOP 09, které v té době předsedal Miroslav Kalousek. "Promlouvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě," konstatovalo výzkumníci CEMES stran veřejnoprávní televize i rozhlasu. Právě tento závěr se stal nástrojem kritiky České televize v

projevech prezidenta Miloše Zemana. Ten na něj upozornil dokonce v proslovu při své březnové inauguraci. V televizi Barrandov a následně v Mladé frontě Dnes přitom opakovaně vyzval poslance, aby se neschválením výročních zpráv České televize postarali o výměnu rady, respektive vedení televize.

Analýza vysílání ČT a Českého rozhlasu od CEMES

Kritiku České televize o Křečkovu analýzu ale opřít nejde, tvrdí teď vědci z jiných fakult. Ti ji považují za metodologicky neobhajitelnou a její závěry za neprůkazné. "Analýza obsahuje množství nedostatků natolik závažných, že její závěry nelze brát jako relevantní podklad pro posouzení vyváženosti vysílání České televize a Českého rozhlasu. V žádném případě nelze na základě této analýzy jednoznačně tvrdit, že 'docházelo k porušování § 31 odst. 3 zák. 231/2001 Sb.' či doporučovat Radě pro rozhlasové a televizní vysílání realizaci sankčních opatření vůči České televize, respektive Českému rozhlasu," prohlašují společně Petr Lupač z katedry sociologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, Pavel Pospěch působící na Universität Wien, sociolog médií Václav Štětka z Loughborough University a výzkumníci Martin Buchtík reprezentující Středisko empirických výzkumů (STEM), Daniel Prokop známý z Medianu a Jan Schmid z agentury Perfect Crowd.

Vedení České televize už dřív zmíněnou analýzu obsáhle kritizovalo a označilo ji za „velmi nekvalitní ve svém metodickém i analytickém zpracování“. Generální ředitel České televize Petr Dvořák nedávno v rozhovoru pro Blesk prohlásil, že "studie, kterou pan prezident v projevu citoval, [...] je udělaná tak nešťastně a tak manipulativně, že i její zadavatel - Rada pro rozhlasové a televizní vysílání - ji nepoužil pro účel, pro který si ji zadal". Šestice sociologů má nicméně za to, že dosud "nebyla publikována žádná relevantní, nezávislá odborná oponentura". "Kritickým posudkem" chtějí mimo jiné "iniciovat obecnější debatu na téma parametrů metodiky odborných zpracování otázek vyváženosti a objektivity v televizním či rozhlasovém vysílání".

Kritický posudek analýzy od šestice sociologů

Poslanecký volební výbor, který má na starosti právě mediální záležitosti, se bude výročními zprávami o hospodaření a o činnosti České televize z roku 2016 zabývat na své schůzi v úterý 27. března. Na ni má rovněž zveřejnit zúžený výběr kandidátů do kontrolních rad obou veřejnoprávních médií. S nimi se poslanci seznámili při veřejném slyšení v půli března. Jedním z uchazečů o pozici člena Rady Českého rozhlasu je zmíněný Jan Křeček, hlavní autor analýzy vysílání ČT. Ten před poslanci své dílo hájil. "To, co se kolem ní odehrálo, odvedlo pozornost od možnosti vést racionální debatu," cituje Marketing & Media jeho slova ze sněmovny. Reakce z obou stran sporu považuje za nešťastné a svůj rozklad výhrad České televize k odborným postupům poslancům zkopíroval, přičemž v půli března tvrdí, že "České televizi odešel 2. února, a když se na ni ptali členové Rady ČT 28. února, řekl jim ředitel, že dorazila teprve před pár dny". Následně avizoval, že jeho tým brzy zveřejní další analýzu, tentokrát zaměřenou na vysílání České televize před volbami v roce 2017.

Reakce na analýzu předvolebního vysílání České televize a Českého rozhlasu - Krajské a senátní volby 2016 (FSV UK – CEMES 2017)

Ve veřejném prostoru vzbudila v posledních několika měsících značnou kontroverzi analýza Centra pro mediální studia (výzkumné pracoviště Institutu komunikačních studií **FSV UK**), vypracovaná na zakázku RRTV s cílem posoudit, „zda předvolební vysílání jako celek, i v rámci jednotlivých pořadů, dodržovalo zásady objektivního a vyváženého informování“. Analýza vyvolala množství reakcí, především ze strany novinářů a mediálních komentátorů, některých politiků a také ze strany České televize; doposud však, pokud je nám známo, nebyla publikována žádná relevantní, nezávislá odborná oponentura, což zejména vzhledem k dopadům analýzy CEMESu na probíhající spory o vyváženost a objektivitu vysílání České televize pokládáme za velmi nešťastné. Tento kritický posudek, který si rozhodně nečiní nároky na úplnost, je tak pokusem tento stav částečně napravit; současně je naší ambicí iniciovat obecnější debatu na téma parametrů metodiky odborných zpracování otázek vyváženosti a objektivity v televizním či rozhlasovém vysílání, která podle našeho názoru v českém prostředí výrazně chybí.

Shrnutí hlavních výtek

Analýza se opírá o teoreticky nezakotvený a metodologicky velmi problematický způsob výpočtu „faktoru společenské/politické relevance“, který je základem pro posouzení, zda byly konkrétní strany ve vysílání nad- či podreprezentovány. Způsob konstrukce tohoto klíčového indikátoru nemá oporu v literatuře ani dosavadní praxi, a pokládáme ho za zcela neprůkazný.

Kvalitativní část analýzy se vyznačuje vysokou mírou netransparentnosti, účelovosti a nahodilosti interpretací.

Kvantitativní část analýzy redukuje otázku vyváženosti na mechanický výpočet prostoru, který dostaly jednotlivé strany a jejich představitelé, přičemž v interpretaci pomíjí či nezohledňuje množství dílčích faktorů, které tyto hodnoty ovlivňují, ať již na úrovni novinářských rutin či konkrétních obsahů zpravodajství. Analýza rovněž marginalizuje otázku valence (tonality) promluv o jednotlivých stranách a jejich představitelích.

Analýza se dopouští řady prohřešků proti dobré praxi kvantitativního výzkumu, jako je např. absence informací o reliabilitě obsahové analýzy či neadekvátní aplikace a interpretace statistických postupů.

Závěry zprávy jsou ve vztahu k prezentovaným zjištěním výrazně zkreslující.

Celkově analýza obsahuje množství nedostatků natolik závažných, že její závěry nelze brát jako relevantní podklad pro posouzení vyváženosti vysílání ČT a ČRo. V žádném případě nelze na základě této analýzy jednoznačně tvrdit, že „docházelo k porušování § 31 odst. 3 zák. 231/2001 Sb.“ či doporučovat RRTV realizaci sankčních opatření vůči ČT/ČRo.

V Praze dne 26. 3. 2018

Autoři (v abecedním pořadí):

PhDr. Martin Buchtík, Ph.D., STEM
Mgr. Petr Lupač, Ph.D., Univerzita Karlova
Mgr. Pavel Pospěch, Ph.D., Universität Wien
Mgr. Daniel Prokop, sociolog
Mgr. Jan Schmid, Perfect Crowd
PhDr. Václav Štětka, Ph.D., Loughborough University

Podrobný posudek

1) Nepodložená metoda výpočtu „faktoru relevance“ jednotlivých politických stran

Těžiště analýzy spočívá v pokusu o exaktní měření toho, do jaké míry odpovídají zjištěné četnosti výstupů jednotlivých stran ve vysílání jejich „reálnému postavení v politickém a společenském životě“ (§ 31 odst. 2 a 3 zákona č. 231/2001 Sb.). Klíčovým nástrojem pro operacionalizaci tohoto „reálného postavení“ je v podání autorů analýzy tzv. „faktor relevance“, který „zprůměroval volební výsledek dané strany v posledních (parlamentních) volbách 2013 a průměr preferencí v aktuálních (červen 2016) volebních modelech agentur STEM, CVVM a Median“ (str.20). V textu bohužel není vysvětleno, na základě čeho byl zvolen právě tento způsob měření. Autoři neodkazují k žádné konkrétní literatuře nebo výzkumu, který tento model navrhl resp. otestoval (včetně odborné oponentury); jedná se zjevně o jejich vlastní autorskou licenci.

Použitý způsob měření konceptu „relevance“ resp. „reálného postavení“ strany vnímáme jako nezdůvodněný a ve výsledku neakceptovatelný. I kdybychom přistoupili na argument, že tento koncept lze vyjádřit kvantitativně, jednoduché zprůměrování výsledků z voleb do PSP 2013 a aktuálních stranických preferencí coby indikátoru „relevance strany“ je metodologicky neobhájitelné, a to mj. z toho důvodu, že takový způsob výpočtu:

nezohledňuje zastoupení jednotlivých stran v Senátu, v Evropském parlamentu, ani jejich pozici v krajských či lokálních zastupitelstvech (což se zdá být v kontextu kampaně pro krajské a senátní volby 2016, která je předmětem analýzy, zcela zásadní opomenutí);

nebere v úvahu míru chybovosti použitých výzkumů stranických preferencí, která se může v tomto případě pohybovat okolo 3-5 %;

nevysvětluje, proč jsou pro výpočet průměru preferencí použity výsledky průzkumů právě těchto tří agentur (CVVM, STEM a Median);

nezohledňuje další možné ukazatele společenské/politické významnosti strany (některé z nich analýza s odkazem např. na judikáty Nejvyššího správního soudu zmiňuje, avšak do kvantitativního modelu nezařazuje). Významnost strany může v konkrétních časových obdobích posilovat i vazba na aktuální témata veřejné a politické agendy, tj. témata nastolovaná v politice a ve veřejném prostoru (v období po hospodářské krizi měly např. nové, do té doby okrajové strany typu Syriza, Podemos či AfD v médiích větší pokrytí, než jaké by odpovídalo jejich volebním preferencím).

Zvolený způsob výpočtu společenské/politické relevance je tak podle nás značně reduktivní a zavádějící. V žádném případě ho nelze věrohodně použít k určení toho, zda byly určité strany ve vysílání ČT/ČRo „podreprezentovány“ či „nadreprezentovány“, jak autoři analýzy provádějí v grafech č. 5 a 6.

2) Netransparentní „kvalitativní analýza“ a nahodilost interpretací

Kvalitativní analýza je prováděna značně netransparentním způsobem, její metodologie je popsána natolik nedostatečně, že není zřejmé, jakou konkrétní metodu kvalitativní analýzy autoři využili a proč. Z textu spíše vyplývá, že autoři zaměňují kvalitativní výzkum za subjektivní interpretaci nenáhodně až účelově vybraných příkladů. Výběr konkrétních ukázek, na kterých jsou demonstrovány dílčí techniky favorizace resp. defavorizace, není podřízen žádným viditelným pravidlům, a u množství uvedených příkladů je možná i odlišná interpretace.

Do této úrovně analýzy vstoupily (v případě ČT, str. 21-25) pouze tři strany, které vykazovaly v předchozí kvantitativní analýze (na základě výše shrnutého a námi zpochybněného empirického výpočtu) tendenci k nadreprezentaci jejich výskytu. Tím, že se autoři zabývají pouze těmito třemi subjekty (TOP 09, ČSSD a KDU-ČSL), ovšem zákonitě rezignují na možnost komparace s ostatními stranami, takže nemohou potvrdit ani vyvrátit, zda jsou citované postupy redaktorů a moderátorů ve vztahu k představitelům těchto stran skutečně natolik specifické, aby potvrdily argument autorů o tom, že dotyčné strany tyto postupy opravdu zvyhodňují.

Dále lze hovořit až o předpojatosti autorů zprávy vůči ČT a TOP 09, nejviditelněji patrná u TOP 09:

zatímco zjištění u TOP 09 jsou důvodem k závažným závěrům, zjištění u ANO je „náhodné“ (s. 20);
u negativních interpretací obsahu převažují velmi výrazně mluvčí z TOP 09, aniž by bylo zřejmé, zda moderátoři nepoužívají stejné postupy i vůči ostatním politickým stranám (viz např. s. 21-23, kde se uvádí pouze příklady o TOP 09);

po kvantitativní analýze v kapitole Promluvy subjektů se autoři následně věnují konkrétním příspěvkům TOP 09. Fakt, že si vybrali právě TOP 09 jako stranu, které se věnují nejvíce a jako první, vysvětlují tím, že z kvantitativní části vyšla TOP 09 jako strana nejvíce nadreprezentovaná. V další kapitole publicistika ČT, kde TOP 09 vyšla až jako čtvrtá nadreprezentovaná strana a dokonce jako pátá v pořadí podle délky promluv, se přesto opět věnují konkrétním příspěvkům TOP 09.

Neplatí tedy ani na příslušné příklady navázané závěry, jako je např. závěr ze s. 23: „Uvedené dva příklady dokládají, že kvalitativní část zde nevyvrací, ale naopak potvrzuje závěry kvantitativní části“ – z několika málo arbitrárně vybraných příkladů nelze ve vědecké analýze dovozovat potvrzení zjištění jakékoli empirické analýzy.

3) Redukcionistický způsob měření a interpretace vyváženosti

Analýza pracuje primárně s časovým zastoupením jednotlivých stran ve vysílání (měřeným ve vteřinách) – není přitom jasné, jakým normativním rámcem pro hodnocení vyváženosti se zde autoři řídí, a čím by se měla z hlediska deklarovaného pochybení řídit ČT a ČRo. Mechanická interpretace časového zastoupení jednotlivých stran a jejich reprezentantů jako „indikátoru stranění“ naráží na řadu problémů, neboť:

nezohledňuje realitu tvorby zpravodajských a publicistických příspěvků, do níž se může promítat řada dalších faktorů a praktických omezení, včetně možnosti odmítnutí vystoupení ze strany zvaných politiků, jejich „výmluvnost“ resp. asertivitu, či rychlost řeči v rozhovoru s reportérem, navyšující stopáž, atp.;

nebere v úvahu obsahovou skladbu zpravodajství a publicistiky, které musí reagovat na veřejnou a politickou agendu s rozdílnou relevancí ve vztahu ke konkrétním politickým stranám, např. v závislosti na tom, zda byla ve sledovaném období určitá strana předkladatelem zákona, o kterém média informují (jako tomu bylo v případě novely zákona o střetu zájmů ve sledovaném období, jehož předkladatelem byla TOP 09, která tak logicky vystupovala v příspěvcích o této novele častěji);

nezohledňuje skutečnost, že vyváženost v přístupu do vysílání se média snaží obvykle naplňovat jak na osách vláda vs. opozice, tak levice vs. pravice; v této perspektivě může být relativně vyšší prostorové zastoupení TOP 09 dané snahou konfrontovat představitele vlády (vedené ČSSD a vnímané jako středo-levicové) s představiteli pravicové opozice;

navzdory deklaracím z úvodu dostatečně neakcentuje faktor „mocenského bonusu“, který může zahrnovat častější oslovení jednak stran a osob spojených s předchozím vládním angažmá (v tomto případě TOP 09), jednak osob, které v minulosti zastávaly významné posty relevantní ve vztahu k rozebíranému tématu (v tomto případě M. Kalousek coby ex-ministr financí, hovořící k problematice státního rozpočtu).

nevěnuje dostatečnou pozornost valenci (tonalitě) příspěvků; této proměnné jsou věnovány v zásadě pouze dva grafy, kombinující zpravodajské a publicistické pořady, navzdory tomu, že valence je pro posouzení objektivitu a vyváženosti zcela klíčová proměnná, zejména ve vztahu k tomu, kdo pronáší hodnotící komentář o konkrétní straně – zda je to novinář, expert či představitel jiné strany – tyto důležité informace v analýze zcela chybí.

4) Neadekvátní používání inferenčních statistik a absence testů reliability

Analýza pracuje kromě deskriptivních statistik také se statistikami inferenčními, a to navzdory faktu, že autoři dle vlastního vyjádření nevytvářeli „žádný výběrový vzorek (který by měl ambice nést

v sobě vlastnosti celku), ale analyzovali jsme všechny pořady dodané, resp. poptávané „zadavatelem“ (str. 9). V takovém případě, kdy zkoumaná populace je shodná s cílovou, nedává použití inferenčních statistik typu Chí-kvadrátu či F-testu smysl, protože výsledek není dále zobecňován na základní (cílovou) populaci. Interpretace hodnot pocházejících z těchto statistických operací jsou tak v rámci analýzy spíše matoucí a komplikující porozumění základním deskriptivním údajům. Označení využitých statistických postupů za „solistikovanější statistické nástroje“ (str. 9) či „komplexní statistické zhodnocení“ (s. 17) je současně velmi nepřipadné, vzhledem k tomu, že jde o základní nástroje, které jsou typicky obsahem výuky sociálněvědních oborů na bakalářském stupni. Tyto a další zjištěné skutečnosti, uvedené v této reakci, vyvolávají oprávněné otázky o kompetenci autorů analýzy v oblasti metodologie sociálněvědního výzkumu.

Některé formulace vážící se k této části analýzy vzbuzují otázky, do jaké míry jsou autoři obeznámeni s pravidly, možnostmi a limity statistických postupů. Velmi zmatečná je v této souvislosti poznámka pod čarou č. 7 na str. 4, která upozorňuje, že „jinak namixovaný celek (zadaný soubor obsahů k analýze) by logicky pozměnil i konkrétní (číselné, procentuální...) výsledky celé analýzy – i když základní zjištění by zřejmě zůstala víceméně shodná (a těžko zde stavět základ jejich oponentury)“. Inferenční statistiky (které autoři v analýze aplikují) jsou přitom používány právě s cílem zjistit, zda mají vztahy mezi daty ve zkoumaném souboru nenáhodnou povahu, tj. zda je lze na zvolené hladině pravděpodobnosti očekávat i v základní populaci.

Analýza také neobsahuje uspokojivé informace o testech reliability (shody mezi kodéry), především o tom, jaká konkrétní metoda testování reliability byla použita (z nejfrekventovanějších např. Scottovo pi, Cohenovo kappa, Krippendorffovo alpha aj.), na jakém vzorku byly testy provedeny a jaké byly jejich výsledné hodnoty pro každou obsahovou proměnnou. Absence těchto informací, jejichž zveřejnění patří k dobré praxi výzkumů na bázi obsahové analýzy a bez nichž dnes již prakticky není možné publikovat výzkum v seriózním recenzovaném časopise, zavdává vážné pochybnosti o tom, do jaké míry jsou prezentované výsledky měření vůbec důvěryhodné.

5) Disproporce mezi dílčími zjištěními a závěry analýzy

V závěru zprávy autoři do značné míry účelově vybírají zjištění z jednoho, a to navíc silně problematického (viz výše) způsobu měření vyváženosti, zatímco další zjištění, která vyznívají pro ČT a ČRo pozitivně (viz dílčí závěry ze stran 41, 45, 62 a 73), vůbec v závěru nezohledňují. Při čtení analýzy je zřetelné, že pokrytí oběma médii je z jiných hledisek neutrální a vyvážené (i bez problematizace použitých kritérií). Tato dílčí zjištění nejsou dostatečně zohledněna ve formulaci závěrů, hovořících jednoznačně o protěžování jedné strany a dokonce o porušení zákona.

URL| <https://www.mediar.cz/sociologove-nesouhlasis-s-kreckovou-kritikou-ct/>

Předseda Sněmovny reprezentantů USA na návštěvě Česka 26.3.2018 TV Nova str. 02 12:00 Polední Televizní noviny

Petra SVOBODA, moderátorka

Třetí nejvyšší ústavní činitel Spojených států amerických je v Česku. Během několika dnů se má předseda Sněmovny reprezentantů amerického Kongresu Paul Ryan sejít s premiérem v demisi Andrejem Babišem, nebo navštívit obě komory parlamentu. Jeho další program zjišťoval Jan Mareš.

Jan MAREŠ, redaktor

Před malou chvílí se setkali premiér v demisi Andrej Babiš s americkým politikem tady v sídle vlády. Paul Ryan má na dnešek naplánovanou také návštěvu americké ambasády, zítra se zúčastní zvláštní schůze Poslanecké sněmovny a následně i Senátu, kde by měl mluvit o roli Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře. Je to v návaznosti na 100. výročí založení československého státu. Dopoledne se předseda Sněmovny reprezentantů setká se studenty a akademiky a spolu s předsedou Poslanecké sněmovny Radkem Vondráčkem se zúčastní diskuse na **fakultě sociálních věd**. Většina schůzek bude neveřejných. Právě Vondráček Ryanem do Česka před několika měsíci pozval a oba politici by měli podepsat deklaraci o 100. výročí vzniku Československa a americkém podílu na něm. Setkání s hlavou státu Milošem Zemanem na programu není. Americký politik do Prahy přiletěl zřejmě už v sobotu odpoledne. Posledním ústavním činitelem Amerických spojených států byl v roce 2010 prezident Barack Obama.

V SÍTÍCH

26.3.2018 Marketing & Media str. 07 Komentáře

Téma: Institut komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) lákal uchazeče o studium internetovým memem. Na Facebooku vyvolal diskusi o sexismu i o češtině.

Tomáš Kresnička Zaráží mě laciný sexismus, který bych čekal spíš v komunikaci soukromého učiliště Vimperk. Chci věřit, že tohle nemá IKSŽ zapotřebí.

Alice Němcová Tejkalová (děkanka) Milé kolegyně, milí kolegové, zejména kolego Kresničko... Upozorňuju studenty a studentky na řadu problematických aspektů... Nesnáším vulgární a sexistické poznámky, vadí mi obnažení lidí bez ohledu na pohlaví v reklamách, se kterými nahota nemá nic společného. Na této stránce už bylo několik memů, jsou na nich legrační muži, i jedno zvíře. Nevím, proč by na nich neměly být ženy...

Lenka Vochocová Kdo z vedení IKSŽ schválil tenhle post? A ano, je to sexistické. Navíc to propaguje hodnoty, které bychom jako obor na **Fakultě sociálních věd** určitě propagovat neměli.

Jonáš Klos > Lenka Vochocová Obrázek jsem vytvořil 10. září 2017, kdy jsem jej také poprvé postnul. Tehdy vyvolal velký dosah a stoprocentně pozitivní reakci, proto jsem jej včera použil znovu. Mohu vás ujistit, že na obrázku nic sexistického není. Jedná se o takzvaný internetový mem, tedy většinou obrazovou informaci, která se virálně šíří ve stejné podobě s mírným obměněním.

Kateřina Ella Křenová Prosím vás, co to je přesně ta „výška“ (v doprovodném statusu – pozn. red.), na kterou se mají lidé hlásit? To se teď na profilu IKSŽ nešíří jen lacině lascivní obrázky, ale i obecná moravština, ačkoliv je vysoká škola v Praze?

Daniel Janoško Mohu doporučit chození po horách, běhání nebo třeba zahrádkářství. To všechno jsou neutrální aktivity, které dokážou neškodně naplnit váš čas, aniž byste museli v memech hledat sexismus. Pomůžete tím sobě i světu.

Irena Ryšánková Jojo, vášnivě debaty o dekonstrukci a sexismu a pak nastoupí do nějaký redakce, kde budou psát o zadku Ewy Farne.

Foto popis|

Přehled k pláči: koho všeho už "prezident sjednotitel" Zeman za tři týdny po inauguraci stihl urazit?

26.3.2018 G.cz str. 00 Politika

Běží třetí týden od inaugurace znovuzvoleného prezidenta Zemana. V projevu ve Vladislavském sále hned v úvodu řekl, že by chtěl rozdělený národ sjednotit, což se jevílo poněkud úsměvně vzhledem k tomu, že v povolebním proslovu několik týdnů předtím pozurážel, koho mohl a svými rýpavými, mnohdy nevhodnými a někdy i vulgárními výroky je proslulý. Napravila se tedy hlava státu, nebo si jede pořád to svoje?

Muž mnoha slov

MilošZeman.jpg

Miloš Zeman má kritiku a urážky rád. Tedy samozřejmě jen v případě, že je sám rozdává. Profimedia.cz Popis:

Sjednocuje prezident Zeman národ, jak slíbil v úvodu inauguračního projevu, nebo nesjednocuje? My víme, že je to spíš řečnická otázka. Jsou to necelé tři týdny, co hlava státu řečnila ve Vladislavském sále a od té doby už stihla urazit nebo alespoň ostře a po svém zkritizovat několik lidí a institucí. Ostatně pár útoků proběhlo hned 8. března...

1. Česká televize Poté, co Zeman v inauguračním projevu vyjádřil touhu sjednocovat rozhádaný národ, opřel se okamžitě do svého oblíbeného Bakaly a "jeho médií". Ale s tím si nevystačil. "Samozřejmě že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize," řekl prezident s tím, že ČT je neobjektivní "Kalouskovou televizí". Ono to totiž pokračovalo...

2. TOP 09

kalousek.jpg

O ČT mluví Zeman jako o Kalouskově televizi, tvrdí totiž, že médium v minulosti viditelně přilnulo ke straně TOP 09. www.top09.cz Popis:

Zeman zmínil studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Ta uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přičliveností ke straně, která se jmenuje TOP 09," řekl. V reakci na to poslanci TOP 09 odešli ze sálu, protože napadat je a především veřejnoprávní médium tímto způsobem se jim zdálo nemístné (a taky, že ano). Odešla i Miroslava Němcová, a to s komentářem, že nemůže poslouchat prezidenta, který něco slíbí a za dvě minuty to poruší.

3. Chudáčci demonstranti O cca týden později v Praze proběhla demonstrace za svobodu slova a mimo jiné právě jako vyjádření nesouhlasu se Zemanovým útokem na ČT. Pochválil prezident demokratické právo demonstrantů vyjít do ulic a slušně vyjádřit svůj názor? Nikoliv! V TV Barrandov je označil za "chudáčky" se špatnou motivací, kteří si nechají nakukat cokoli, a kterých je mu líto. Velmi vkusné!

4. Režisér Marek Najbrt Kromě "obyčejných" lidí, voličů, to od Zemana za kritiku slízli také osobnosti z umělecké sféry, které se k protestům přidaly. Nejhuř to odnesl režisér Marek Najbrt, kterému prezident uštedřil přízvisko "blbec".

Miloš Zeman úřadující a urážející

Celá galerie

5. Redaktor MF DNES Kolář V rozhovoru pro MF DNES z 22. března, který vedl novinář Petr Kolář, řekl prezident žurnalistovi, že mu pokládá tak stupidní otázky, že by se měl stydět. Byla to odpověď na to, kdo platil čínskou cestu Mynářovi, Nejedlému a Tvrdíkovi. Opravdu tupý dotaz, jen co je pravda.

A tady čtěte o té výjimečné chvíli, kdy Miloš Zeman celý týden nikoho neurazil.

URL| <http://g.cz/prehled-k-placi-koho-vseho-uz-prezident-sjednotitel-zeman-za-tri-tydny-po-inauguraci-stihl-urazit/>

LIDÉ

26.3.2018 Marketing & Media str. 33 Lidé

Martin Mareš, kreativní ředitel, Leo Burnett

Agentura Leo Burnett po více než 10 letech mění kreativní vedení. Novým kreativním ředitelem se v polovině března stal Martin Mareš, který od října 2017 zastával pozici creative group head. Do Leo Burnett tehdy přišel po několika letech v agentuře Triad, kde byl také kreativním ředitelem. Pracoval například pro značky Gambrinus, Pepsi nebo Granko. Předtím působil ve společnosti Web Design Factory (2009-2010 a pak znovu 2012-2014) nebo krátce ve VCCP.

Zkušenosti sbíral dále v agenturách Pedro Rozenkraft (práce pro Kraft Food, Nestlé a DM drogerii) nebo Lundegaard (mj.

klienti 3M, Cetelem nebo PRE). Dosavadní kreativní šéf Leo Burnett Martin Pasecký se přesouvá do role senior idea makera v rámci Leo Burnett Praha a skupiny Publicis One.

Mária Hrablíková, brand manažerka Studentské pečeti, Nestlé Česko

Komunikaci tabulkové čokolády Studentská pečeť má nově ve společnosti Nestlé na starost Mária Hrablíková. Za úkol má budovat image značky především mezi mileniály. Do firmy nastoupila v prosinci, Nestlé její angažmá zveřejnilo po skončení zkušebního období. V minulosti se Hrablíková věnovala aktivačním kampaním pro značku Adidas, necelé čtyři roky (v období 2012-2016) byla také brand manažerkou nápoje Metaxa ve společnosti Rémy Cointreau. Několik let na stejné pozici pracovala pro Poděbradku (2009-2012) nebo Kofolu (2006-2008).

Na klientskou stranu přešla z agenturního prostředí, jako accountka působila v Publicisu, Mark BBDO nebo Ogilvy & Mather.

Jan Pfeifer, generální ředitel, IPG Mediabrands

Od začátku dubna bude mít skupina mediálních agentur IPG Mediabrands nového generálního ředitele – Marka Svobodu nahradí Jan Pfeifer. Změna se promítne i ve statutárních orgánech subjektů, které pod skupinu spadají na českém a slovenském trhu.

Pfeifer je matador reklamní branže, ve které působí od roku 1993. V minulosti byl skoro deset let obchodním ředitelem a spolujednatel společnosti Media Marketing Services, od roku 2004 měl svou mediální agenturu Chilli Pfeifer, zastával také post ředitele klientského servisu a v letech 2010-2012 i výkonného ředitele mediální agentury OMD. Marek Svoboda skupinu IPG Mediabrands po 17 letech opustí.

Gabriela Šamanová, client service manager, STEM/MARK

Jana Probošťová, client service manager, STEM/MARK

Tereza Kyselová, client service manager, STEM/MARK

Výzkumná agentura STEM/MARK oznámila, že rozšířila svůj tým služeb zákazníkům o nové kolegyně. Nejzkušenější z nich, Gabriela Šamanová, působí v oblasti marketingových výzkumů a výzkumů veřejného mínění řadu let. Během své předešlé pracovní dráhy prošla jak akademickou tak i soukromou sférou. Před nástupem do současného působiště pracovala čtyři roky jako projektová specialista ve společnosti Datank. Svou kariéru začala v Centru pro výzkum veřejného mínění v roce 2001, zpočátku jako fieldwork manager, poté osm let na pozici analytičky. Ve STEM/MARKU se dnes specializuje na klienty z oblasti public relations.

Její kolegyně Jana Probošťová nastoupila do agentury STEM/MARK ještě v průběhu studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl její hlavní specializací kvalitativní výzkum. Spolupracovala na projektech z oblasti antropologie náboženství a antropologie jídla.

Tereza Kyselová se na pozici client service manager posunula po necelém roce a půl ve STEM/MARKU, kam původně nastoupila jako analytička.

S pracovníky Ústavu populačních studií Fakulty sociálních studií v Brně, kterou absolvovala, v minulosti spolupracovala na několika výzkumných projektech týkajících se například porodnosti a sociální stratifikace.

Aneta Šaferová, vedoucí magazínu Proč ne?!, *Economia*

Lifestylový magazín *Hospodářských novin Proč ne?!* povede od 1. května Aneta Šaferová. Do vydavatelství *Economia* se vrací po působení ve sféře firemních magazínů: od podzimu 2016 připravovala a vedla zákaznický časopis *Centra Chodov* pod názvem *Unexpected Magazine*.

S mediálním domem *Economia* spolupracovala už při vysoké škole.

Začínala před několika lety ve zpravodajství na webu *Hospodářských novin*, v deníku připravovala rubriku *Business Lunch* a byla redaktorkou páteční přílohy *Ego!*. Stávající šéf měsíčníku *Proč ne?! Petr Matějček Economii* opouští, od května povede českou verzi *Elle*.

Foto popis|

Budvar neumí vařit levné pivo

26.3.2018 Týden str. 40 Ekonomika

Marek Kerles

Česká pivní kultura není ve světě tak známá, jak by si zasloužila. A to se musí změnit, říká PETR DVOŘÁK, ředitel Budějovického Budvaru. Šéf jediného českého pivovaru, který je v majetku státu, se proto chce zaměřit na propagaci českého piva na zahraničních trzích a na prezentaci Budvaru jako prémiové značky.

* Předtím, než jste se stal ředitelem Budějovického Budvaru, jste měl na starosti zahraniční marketing Plzeňského Prazdroje. To je, jako kdyby trenér Slavie najednou přestoupil do Sparty. Nedávají vám tenhle přestup budějovičtí patrioti takzvaně sežrat?

Spíše v Budějovicích slyším, že jsem nastrčený agent firmy Anheuser-Busch. Ještě před Plzeňským Prazdrojem jsem totiž pracoval pro společnost InBev, která se s Anheuser-Busch spojila. Já jsem však krátce po této fúzi odcházel. Američané mě, s nadsázkou řečeno, pak připravili o práci ještě jednou. Koupili totiž i společnost SABMiller, tehdejšího vlastníka Prazdroje, což opět předcházelo mému odchodu z firmy. Takže já mám společnosti Anheuser-Busch spíše co vracet, než jí být vděčný (smích).

* Neobáváte se, že vás Anheuser-Busch dožene i v Budvaru?

Snad ne. Rozhodně to tak nevypadá. Stát chce pivovar naopak dlouhodobě rozvíjet. Proto tolik investujeme do navýšení výrobních a logistických kapacit.

* Prazdroj se donedávna vyráběl i v Rusku a Polsku, zatímco propagace Budvaru je založena na tvrzení o nepřenositelnosti výroby piva. Jak se jako manažer vyrovnáváte s tím, že dnes musíte hájit zcela opačnou strategii, než jakou razil váš předchozí zaměstnavatel?

Já samozřejmě nemohu komentovat dřívější kroky Prazdroje. Ale je pravda, že své licenční výroby už uzavřel. A asi pro to tedy nějaké důvody má. Podle mne jde o celkové nastavení obchodní strategie konkrétního pivovaru. Budvar tradičně vychází z toho, že jeho zákazníci nechtějí pozlátko, ale jen pravý produkt. A jsou přesvědčeni, že pravý Budweiser Budvar musí pocházet jen z Budějovic. Mimochodem, nebudějovický Budweiser už ve světě existuje, takže i z tohoto pohledu je smysluplnější vyvážet do světa více toho budějovického.

* Pivovar jste převzal po dlouholetém řediteli Jiřím Bočkovi v dobré kondici – má rekordní výstav i zisk. Kam dál by se měl podle vás posunout?

Kdybych měl svou dosavadní zkušenost z Budvaru shrnout do jedné věty, pak jsem se utvrdil v tom, že nemůže vyrábět levné pivo. A z toho plyne všechno ostatní. Investice, marketingová strategie, věci, na kterých potřebujeme pracovat.

* V jakém smyslu?

Hodně jsem toho čekal, ale opravdu mě překvapil ten nekompromisní přístup k vaření piva. Třeba ležácké tanky, které už jsou dnes u pivovarů srovnatelné velikosti naprostou raritou. Budvar používá vlastní vodu, hlávkový žatecký chmel, celá výroba je založena na tradičních výrobních postupech bez kompromisů. To je určitě dobře. Na druhou stranu takové technologie a přístup prostě neumožňují výrobu levného piva. Měli bychom být schopni si za naše pivo říci cenu, jaká odpovídá tomu výrobnímu úsilí a našemu přístupu k výrobě. Zvlášť když se pivovar pohybuje na hraně své výrobní kapacity.

* Vy máte pocit, že se Budvar prodává pod cenou?

To určitě ne. Ale jedna z věcí, která mě potěšila méně, zejména u lahvového piva, byl fakt, že jsme chodili relativně nízkou do promoci.

* Myslíte do slevových akcí supermarketů?

Ano. Pokud se chceme pohybovat v oblasti prémiového segmentu, opravdu nemůžeme podporovat akce s velmi nízkými promočními cenami našeho piva.

* Jak ale chcete řetězce donutit, aby nelákaly zákazníky na akční ceny? Přestanete jim potom dodávat pivo?

To ne. Záleží na individuální dohodě. Řada jednání s řetězci už proběhla, dospěli jsme k nějakým ročním ujednáním.

* Chystáte změny v obchodní politice?

Budvar je obrovsky silný na exportních trzích, z českých pivních značek má v zahraničí z hlediska objemu vývozu nejsilnější pozici. Co nám ale trochu chybí, je ucelený mezinárodní marketing. My jsme tu marketingovou strategii možná až příliš nechávali na našich dcerách a importérech. A já si myslím, že tady je obrovský prostor k tomu, abychom vytvořili jednotnější přístup k propagaci značky na zahraničních trzích.

* Počkejte, tomu nerozumím. Na jednu stranu říkáte, že žádná česká pivní značka není z hlediska vývozu tak úspěšná jako Budvar, na straně druhé chcete tuhle úspěšnou exportní strategii měnit...

To není otázka nějaké změny za každou cenu. Spíše prostě přemýšlím o tom, jak naše pivo ještě lépe etablovat na zahraničních trzích. Jestliže Budvar dosáhl takového úspěchu v exportu s decentralizovaným přístupem k marketingu, pak si říkám, kam bychom to mohli dotáhnout, když se do toho ještě více obujeme.

* Podle mých informací se řada zaměstnanců pivovaru podivuje nad tím, že jste přesunul marketingové oddělení podniku do Prahy. A opět stejná otázka. Když to za vašeho předchůdce šlo tak dobře z Budějovic, proč by to v Praze mělo jít novým marketingovým specialistům lépe?

Je tu několik věcí. My jsme významně úspěšní v exportu, na domácím trhu nás ale čeká ještě velký kus práce. Doma v Česku totiž Budvar podle mého názoru svou tradiční, vrcholnou pozici v prémiovém segmentu trochu opustil. Mimo jiné bychom se měli více soustředit na hospody, na gastronomii. Marketing není jen o reklamě, ale také o tom, kde a jak se lidé s tím produktem setkávají.

* Domníváte se, že když povedete marketing z Prahy, Češi si budou Budvaru vážit více?

Chápu ten princip lokálního patriotismu. Budvar ale vždycky zůstane budějovickým podnikem, bude se vyrábět v Budějovicích z budějovické vody. Na druhou stranu devadesát procent naší výroby se prodává mimo město. My chceme být významněji vidět na domácím hřišti, zároveň ale říkáme, že ten nový, další byznys bude pocházet z jiných oblastí. A já prostě potřebuji část lidí, kteří rozumějí marketingu, přesunout tam, kde je zdroj toho byznysu.

* Máte v plánu vývoj nějaké nové značky piva ve vašem portfoliu?

Obecně se chceme věnovat spíše prémiovému segmentu trhu a značce Budvar. Na to, komentovat konkrétní kroky kolem portfolia, je v tuto chvíli příliš brzy. Nechte se případně překvapit, dáme vědět, když bude něco aktuální.

* Sám jsem z Českých Budějovic a vím, že řada zaměstnanců Budvaru by si ve firmě, která je tak úspěšná, představovala vyšší mzdy. Budete zvyšovat platy?

Platy budou ještě horké téma, protože zaměstnancům budeme změnu mzdové politiky de facto oznamovat koncem měsíce. Mzdy se budou v pivovaru samozřejmě zvedat. Zároveň ale opouštíme jednotný tarifní systém a měníme ho na individuálnější. To znamená, že platy budou více vztaženy k výkonu jednotlivců.

* Co to znamená? Větší důraz na pohyblivou složku mzdy?

Právě že ne. Jde o základní mzdu. My jsme si porovnali veškeré pozice a pracovní místa s tím, kde se dnes pohybuje trh. A podle toho budeme postupovat. Platy se celkově zvednou, ale ne všem stejně. Bude záležet na konkrétní pozici a konkrétním výkonu, abychom byli na pracovním trhu konkurenceschopní.

* Očekáváte mezi zaměstnanci spíše jásot, nebo naopak zklamání?

Já chci dosáhnout toho, abych se komukoli ze zaměstnanců mohl podívat do očí a říct: „My tady platíme férově.“ To je můj cíl.

* Petr Bendl, bývalý ministr zemědělství za ODS, Budvaru vyčetl, že údajně špatně vede spory o značku Budweiser s americkým pivovarnickým gigantem Anheuser-Busch, a měl by se proto raději snažit o dohodu. Jak průběh a dosavadní výsledky tohoto sporu hodnotíte vy?

Já to beru tak, že jsme tady od toho, abychom prodávali pivo tady a teď, ale zároveň pivovar připravili pro naše následovníky. Aby i oni měli možnost exportovat pivo na světové trhy. A mohli bránit své právo prodávat na nich pravý Budweiser Budvar. Tahle strategie se ukázala jako správná, úspěšná a nevidím důvod, proč bychom ji měli měnit. Navíc jsme vyhráli sedmdesát procent případů.

* Budvar stále zůstává národním podnikem. Co říkáte na opakovaná vyjádření některých politiků, že stát by neměl vařit pivo a váš pivovar by se měl zprivatizovat?

To není otázka pro mě. Ta obrovská investiční expanze, která v Budvaru probíhá, ale nenaznačuje, že by stát nevěděl, co s pivovarem dělat. Já v tuto chvíli nemám sebemenší důvod pochybovat, že by si stát nechtěl Budvar udržet a dál ho rozvíjet.

* Nedávno jste přišel s myšlenkou, že by Budvar mohl ve své zahraniční distribuční síti nabízet i piva malých českých pivovarů. Jak si to konkrétně představujete?

V tuto chvíli to není nic jiného než úvaha. Z našeho pohledu bychom mohli na našich trzích pracovat s větším portfoliem a zároveň bychom pomohli českému pivu obecně. Ještě ale nejsme tak sebevědomí, abychom řekli: „To je přesně ta cesta.“

* Není váš návrh tak trochu proti samému smyslu lokálních pivovarů, založených právě na tom, že si jejich pivo nekoupíte nikde jinde než na konkrétním místě?

To je přesně otázka, který typ pivovarů by o využití naší distribuční sítě mohl mít zájem. Mikropivovarům by to asi moc nepomohlo, v jiných případech by ale mohla být taková spolupráce skutečně výhodná pro obě strany. Jak už jsem ale řekl, jsme ve stadiu úvah.

* Měly by podle vás české pivovary obecně více spolupracovat při propagaci tuzemského piva v zahraničí?

Určitě ano. Má to i zcela racionální důvody. Celý trh se zahušťuje novými pivy a jde tím směrem, že se lidé začnou nejprve zajímat o určitou kategorii piva a až poté, v druhém sledu, o konkrétní značku. Já mám takovou vizi, že když přijde třeba Newyorčan do baru, nebude se nejprve pít po značce, ale po tom, jestli

dostane český ležák. Protože ho má rád jako druh piva. A teprve pak se může hrát na to, jaký pivovar má na vývozu českého ležáku jaký podíl.

* Jak byste toho chtěl dosáhnout?

Prostě důslednější a širší propagací. V tom mají čeští pivovarníci ještě obrovský kus práce před sebou. My sice vypijeme nejvíce piva na zeměkouli a vaříme nejlepší ležák, ale zároveň je pravda, že německá, belgická, ale třeba i irská pivní kultura je známější než česká. A to se bohužel projevuje i na spotřebě. Ve světě mimo Českou republiku se vypije kolem dvou miliard hektolitřů piva, z toho ovšem jen 0,2 procenta připadají na vývoz z českých pivovarů. Ve chvíli, kdy by se nám podařilo tento podíl zvednout třeba na jedno procento, by byl pozitivní efekt na celý pivní průmysl v Česku někde úplně jinde.

* Není trochu chyba státu, že se více nestará o propagaci českého piva? Někdy mám pocit, že většina našich politiků mnohem raději propaguje moravské vinaře...

To nemohu posoudit. Pravda ale je, že vinaři mají v Česku výhodnější podmínky než pivovarníci, na rozdíl od nás třeba neplatí spotřební daň. Což mi nepřijde úplně fér. Každopádně je to tak, že jsme malý národ a jedna z mála věcí, které umíme nad světovou úroveň, je výroba piva. A měli bychom tuhle skutečnost umět lépe prodat.

* Pivovar jste převzal po populárním Jiřím Bočkovi, který ho vedl celé čtvrtstoletí a jako pivovarník v něm začínal od píky. Vy pivovarnické vzdělání nemáte, jste ekonom. Jak snášíte srovnávání se svým předchůdcem?

To, co se v pivovaru podařilo do doby, v níž jsem ho přebíral, určitě vzbuzuje velkou úctu. Už jsem někde říkal, že jsem dostal obrovské boty, do kterých mám ještě příležitost dorůst. Na druhou stranu jsem si ve své hlavě říkal, že nemá cenu snažit se být lepší Boček, než byl Boček. Já mám nějakou svoji vizi a tu teď musím pivovaru vtisknout a ukázat, že je životaschopná.

* V Budějovicích se povídá, že výběrové řízení na ředitele ve skutečnosti vyhrál sládek Budvaru Adam Brož, ale ministr Jurečka dal přesto přednost vám. Co na to říkáte?

To se tedy asi musíte zeptat tam, kde se to povídá.... Za sebe mohu říci, že ne, v Budvaru necítím žádné tlaky a s Adamem Brožem spolupracujeme velmi dobře.

***

Petr Dvořák (42) Ředitelem národního podniku Budějovický Budvar je od loňského května. Nahradil Jiřího Bočka, který po 26 letech odstoupil ze zdravotních důvodů. Rodák z Liberce, absolvent ekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, mimo jiné řídil marketing v Pivovarech Staropramen a byl ředitelem značky a marketingové komunikace v Telefónica O2. Před nástupem do Budějovického Budvaru pracoval sedm let jako mezinárodní ředitel značky Pilsner Urquell, vlastněné tehdy společností SABMiller. Petr Dvořák je ženatý a má dvě děti. S rodinou žije v Českém Krumlově. K jeho koníčkům patří lyžování a cyklistika. Budějovický Budvar Národní podnik Budějovický Budvar, založený v roce 1895, zůstal jediným státním pivovarem na území Česka. Výsledky loňského roku pivovar zveřejní až po auditu, předloni vyrobil rekordních 1,6 milionu hektolitřů piva a dosáhl hrubého zisku 337,3 milionu korun. Celkem 60,4 procenta své produkce Budvar vyvezl do zahraničí. Pivovar zaměstnává 670 lidí. Výroba piva v Budějovickém Budvaru se pohybuje na hranici výrobní kapacity, proto už minulé vedení pivovaru rozhodlo – se souhlasem státu – o masivních investicích v celkové hodnotě dvě miliardy korun, což by mu umožnilo zvýšit výstav až na dva miliony hektolitřů ročně.

Foto autor| Foto: David Veis

Foto autor| Foto: ČTK

Foto popis| EKONOM V ČELE PIVOVARU. Ředitel Budvaru Petr Dvořák nemá na rozdíl od svého předchůdce pivovarnické vzdělání. V podniku by chtěl uplatnit své zkušenosti z mezinárodního marketingu.

Foto popis| MILIARDOVÉ INVESTICE. Poptávka po Budějovickém Budvaru dnes převyšuje kapacitu. Pivovar se proto neobejde bez masivních investic. Modernizace se dočká i stáčírna (na snímku).

Skandál Cambridge Analytica

25.3.2018 ČT 24 str. 01 21:05 Horizont

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Facebook jen v uplynulém týdnu ztratil na burze 75 miliard dolarů. O víkendu se jeho vedení v amerických a britských denících omlouvalo za manipulaci s osobními daty desítek milionů uživatelů. Své účty na této sociální síti ruší vlivné osobnosti i firmy. Úřady v Evropě i USA vyšetřují možné zneužití citlivých dat uživatelů k agresivní politické reklamě. To vše a mnohem víc se skrývá za skandálem, kterému se začalo říkat Cambridge Analytica.

redaktor

Cambridge Analytica. Firma, která se měla účastnit volebních kampaní po celém světě, včetně Česka. Co nabízela? Shromažďování dat ze sociálních sítí, psychologickou analýzu a cílenou politickou reklamu. Praxe, kterou mnozí považují za přinejmenším spornou. Už proto, že osobní informace byly zpracovány bez vědomí uživatelů. Ve firmě donedávna pracoval i tento mladý muž. Pod avantgardní image se skrývá špičkový analytik, který v Cambridge Analytica ještě před rokem a půl hrál jednu z klíčových rolí. I během prezidentských voleb v USA a o půl roku dříve při referendu o brexitu.

Chris WYLIE, bývalý ředitel výzkumu, Cambridge Analytica

Musíte pochopit, že vše vychází z nápadu, který můžeme pojmenovat informační dominance. Vše vychází z toho, že pokud můžete získat všechny informace o nějaké osobě a následně jí podstrkovat obsah, jste schopni změnit její vnímání toho, co se děje.

redaktor

Největší zdroj citlivých dat dnes představují sociální sítě. Cambridge Analytica se před americkými volbami logicky zaměřila na tu největší - Facebook. Společnost získala informace o více než 50 milionech Američanů. To je asi čtvrtina lidí s volebním právem.

Chris WYLIE, bývalý ředitel výzkumu, Cambridge Analytica

Data zpracovávali psychologové, kteří létali mezi Londýnem a Ruskem. Mezitím se mluvilo s druhou největší ropnou společností v Rusku. Moje práce se posílala výkonnému řediteli Lukoilu, který je napojený na ruskou tajnou službu.

redaktorka

Stanice Channel 4 upozorňuje na to, že mateřská společnost Cambridge Analytica SCL se měla věnovat i volbám v Česku. Týdeník Observer pak dodává, že spolupracovala s ruskou ropnou společností Lukoil a zároveň tak spekuluje o vlivu Lukoilu prostřednictvím poradce Martina Nejedlého na český prezidentský úřad.

redaktor

Facebook, stejně jako společnost Cambridge Analytica, popírá veškerá obvinění, která plní titulní strany. Dramatický vývoj. Facebook počítá ztráty na burze v desítkách miliard dolarů. Společnost Cambridge Analytica oznamuje, že pozastavuje činnost svého výkonného ředitele Alexandera Nixe. Šéfa Facebooku, Marka Zuckerberga, kvůli tomu chtějí zpovídat poslanci britského i evropského parlamentu.

Theresa MAYOVÁ, britská premiérka

Očekávala bych od Facebooku, Cambridge Analytica a dalších organizací, že se plně zapojí do probíhajícího vyšetřování.

redaktorka

Šedé tričko, případně mikina s kapucí. Obyčejná fasáda, za kterou se skrývá neobyčejný příběh. 5. nejbohatší člověk na světě. Muž, který má v rukou data víc než 2 miliard lidí. Teprve 33letý Mark Zuckerberg zatím spíš sklízel gratulace, než že by se omlouval.

Mark ZUCKERBERG, šéf Facebooku

Bylo to obrovské porušení důvěry. A je mi moc líto, že k tomu došlo.

redaktorka

Skandál kolem firmy Cambridge Analytica připomněl, jak velkou moc má síť, která ještě před 15 lety neexistovala. A muž, který ji stvořil.

Mark ZUCKERBERG, šéf Facebooku

Máme základní odpovědnost chránit údaje lidí. A pokud to nezvládneme, nezasloužíme si mít možnost jim sloužit.

redaktorka

Firma, kterou řídí, zaměstnává po celém světě asi 25 tisíc lidí. Vydělává na reklamě a online marketingu. Otec 2 dcer, který si každý rok dává osobní předsevzetí, v lednu na svém profilu napsal, že Facebook má před sebou hodně práce. Třeba chránit uživatele před špatným zacházením a nenávisť.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A s námi je teď Denisa Hejlová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Existuje něco jako etika marketingu na síti a nebo je dovoleno všechno, co není zakázáno?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Zatím se ty pravidla spíše ustavují a každá země to má posunutou trošičku jinak, vždycky to souvisí s tím konkrétním prostředím. Třeba v Americe je to o hodně uvolněnější, než například ve Skandinávii.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Liší se nějak komerční a politická reklama na sociální síti nebo využívají stejná data, stejné prostředky?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

I když využívají podobné prostředky, tak se v něčem liší. Dneska je pro uživatele poměrně těžké rozpoznat, co přesně je všechno reklama na internetu, na sociálních médiích. A ta komerční reklama se častokrát maskuje jako nějaké osobní doporučení, zatímco ta politická reklama se častokrát tváří jako běžné zprávy, novinářské reportáže.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Právě možná kvůli tomu varovala eurokomisařka Věra Jourová v souvislosti s kauzou Cambridge Analytica před ohrožením demokracie. Nakonec to, že Facebook škodí demokracii, si myslí 60 % Němců podle čerstvého průzkumu. Co o tom soudíte vy?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

To není jenom Facebook. Facebook už pro tu nejmladší generaci je také trošičku zdiskreditovaný. Ti nejmladší uživatelé už ho vlastně ani používat nechtějí, ale používají jiné sítě a jiná média, na kterých sdílí obrovské množství informací ze svého soukromí. To není jenom problém jedné firmy. Cambridge Analytica. To je celospolečenský problém o tom, že lidé sdílí a budou do budoucna sdílet obrovské množství dat sami o sobě a ty se prostřednictvím různých softwarů a technologických nástrojů dají skvěle analyzovat a potom prostřednictvím různých manipulací i využívat proti nim.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Jedna věc je data poskytnout, ale pak je tam ta absorpce těch informací. Jak se tedy jako uživatel nenechat ovlivnit nějakou nekalou kampaní, tak jako v tomto případě?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

To je opravdu velmi těžké. A je i těžké to poznat. Vezměte si, že dneska ani běžný čtenář nepozná vlastně v novinách, co to je advertoriál, což je směsice inzerátů a novinového článku. Poznat to na těch sociálních médiích je ještě těžší. Ale co bych tady chtěla vyzdvihnout, je práce těch novinářů. Protože Facebook o tom 4 roky věděl a nic neřekl, protože věděl, že by to vedlo k poklesu ceny jejich akcií. Novináři na tom pracovali rok, na této kauze, takže tady je dobré si uvědomit, že tady ta role novinářů chrání vlastně tu veřejnost a chrání spotřebitele.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Mimochodem, šéf Facebooku Mark Zuckerberg se teď omlouvá v tištěných médiích, tedy v listech, ať už v Británii nebo v Americe, není to paradox, že představitel sociálních sítí se omlouvá v tak tradičních médiích, jako je Print?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

On to v podstatě musí udělat, aby zasáhl tu cílovou skupinu, která má velkou rozhodovací moc a ta třeba Facebook ani nepoužívá. Takže on opravdu potřebuje zasáhnout i ty lidi, kteří na Facebooku nejsou.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A teď výhled do budoucna, myslíte si, že tato celá kauza, o které se opravdu informuje téměř všude, bude mít nějaký pozitivní efekt třeba na chování uživatelů na sociálních sítích?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Alespoň v jednom směru by to pozitivní dopad mít mělo. V Čechách je velmi nepopulární hovořit o nařízeních Evropské unie, že by nám přinášeli něco dobrého. A teďko přichází jedno nařízení, které nám zrovna tady v tom docela pomůže a to je GDPR, General Data Protection Regulation, které se vlastně zabývá velmi jednoduše ochranou osobních údajů, a to v tomhle případě, i když je to komplikované, tak nám docela pomůže.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Říká Denisa Hejlová, díky za váš komentář.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR, **FSV UK**

Díky a na shledanou.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Na shledanou.

Do Prahy dorazí předseda dolní komory amerického Kongresu. Zeman se s ním nesetká, chce funkční období zahájit cestou na Slovensko

25.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

mp

U příležitosti stého výročí vzniku našeho státu navštíví Česko předseda dolní komory amerického Kongresu Paul Ryan. Půjde o návštěvu neoficiální. Jde o první návštěvu některého amerického ústavního činitele od roku 2010, kdy do Prahy zavítal tehdejší prezident Barack Obama. Tehdy Obama jednal s prezidentem Václavem Klausem. Ryan prý o jednání s dnešním prezidentem Milošem Zemanem nestojí. Zeman stejně tak nestojí o jednání s Ryanem. Proč tomu tak je?

Naše republika letos slaví sté narozeniny. Na jejím vzniku měly v roce 1918 nemalý podíl i Spojené státy. Také proto v tomto důležitém roce navštíví Česko jeden z amerických ústavních činitelů – předseda Sněmovny reprezentantů USA Paul Ryan. Sněmovna reprezentantů je dolní komorou amerického Kongresu. Půjde o neoficiální návštěvu. Ryan se v Praze setká s předsedou Sněmovny Radkem Vondráčkem (ANO) nebo s americkým velvyslancem v Praze Stephenem B. Kingem. S prezidentem Milošem Zemanem se však neuvidí. Podle informací deníku Právo chtějí dát Američané tímto krokem najevo, že nesouhlasí s kritikou svobodných médií v Česku, která tak často zaznívá z úst Miloše Zemana. O setkání s Ryanem nestojí ani Miloš Zeman. Hradní mluvčí Jiří Ovčáček vysvětlil proč. „V zahraničněpolitické oblasti nyní klademe důraz na dodržení prezidentské tradice v podobě první zahraniční cesty v novém funkčním období na Slovensko. V příštích pěti letech bude jistě ještě celá řada příležitostí k diskusi s našimi americkými přáteli,“ řekl mluvčí deníku Echo24.

Celou zprávu najdete zde. Místo setkání s prezidentem se Ryan setká s vysokoškolskými studenty na půdě politogického klubu **Fakulty sociálních věd**.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Do-Prahy-dorazi-predseda-dolni-komory-americkeho-Kongresu-Zeman-se-s-nim-nesetka-chce-funkcni-obdobi-zahajit-cestou-na-Slovensko-529432?utm_source=nm&utm_medium=xml

---

Třetí muž USA v Praze. Proč se nepotká s prezidentem Zemanem?

25.3.2018 echoprime.cz str. 00 Události

Ladislav Šustr

Na neoficiální, soukromou návštěvu do České republiky dorazil v neděli odpoledne předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan. Osmáctyřicetiletý republikán se během pobytu sejde s premiérem v demisi Andrejem Babišem, předsedou sněmovny Radkem Vondráčkem či se svým přítelem a velvyslancem Spojených států Stephenem Kingem. S kým se nepotká, je prezident Miloš Zeman. Podle mluvčího prezidenta Jiřího Ovčáčka si prezident schovává první oficiální návštěvu pro Slovensko. Spíše ale Ryan nemá o setkání vůbec zájem.

„V zahraničněpolitické oblasti nyní klademe důraz na dodržení prezidentské tradice v podobě první zahraniční cesty v novém funkčním období na Slovensko. V příštích pěti letech bude jistě ještě celá řada příležitostí k diskusi s našimi americkými přáteli,“ řekl mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček pro deník Echo24.

Podle informací deníku Právo nemá ani Paul Ryan zájem se setkat s českou hlavou státu. Dle deníku jsou Spojené státy pobouřeny vystupováním Zemana při své inauguraci, kdy při své řeči kritizoval novináře a média. Problémem jsou i Zemanova proruská prohlášení. I proto mu zřejmě žádný představitel Spojených států dosud negratuloval ke zvolení. „V USA panují jiné zvyklosti v případě prezidentských gratulací, proto nejde o nic překvapivého,“ omlouval to pro Lidové noviny Ovčáček.

Ryanův příjezd je také symbolický. Právě před sto lety bylo založeno Československo a při vzniku státu měla americká strana významnou roli. O té by chtěl mluvit například předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček, který se má s republikánem sejít v neděli. „Vzhledem k délce schůzky asi nebude možné se podrobně věnovat konkrétním tématům. Já si hlavně velmi cením, že Paul Ryan mé pozvání přijal. Věnovat bych se chtěl připomenutí role Washingtonu pro vznik našeho státu a zdůraznit hodnoty, které v dnešním světě

sdílíme. Pak bude možná čas se věnovat aktuálnímu dění v USA a u nás, a další spolupráci. Předpokládám, že zajímavá by mohla být debata o bezpečnosti," řekl pro deník Echo24 předseda sněmovny Radek Vondráček.

Před setkáním s Vondráčkem má Ryan naplánovanou besedu na Politologickém klubu **Fakulty sociálních věd**. „Byli jsme v kontaktu s americkým centrem, které když zjistilo, že Ryan přijede, projevilo zájem, že by rádi uspořádali debatu se studenty. Nabídli jsme se, protože pořádáme různé debaty s jinými ústavními činiteli. Loni jsme například uspořádali superdebatu s českými ústavními činiteli, takže v této oblasti máme relativně zkušenost. V tom byl ten prvotní impuls," řekl Martin Hvězda z Politologického klubu pro Echo24.

Podle Martin Hvězdy si témata k debatě vybere sám Paul Ryan. „Samozřejmě se ale budeme bavit o jeho postavení v rámci amerického ústavního systému nebo se budeme snažit probrat českoamerické vztahy. Ta témata jsou poměrně obecná. Vzhledem k tomu že tam nebude ani moderátor, protože to chtěl dělat Paul Ryan sám, tak bude záležet hodně na dotazech studentů," uvedl Martin Hvězda pro Echo24.

Přátelství s Kingem

Předseda Sněmovny reprezentantů se setká také se svým kamarádem a nyní velvyslancem v České republice Stephenem Kingem. Společně se znají od roku 1988, kdy Ryan pomáhal Kingovi v kampani do amerického Senátu. Oba politici pochází ze státu Wisconsin, kde Stephen King vedl republikánskou stranu v letech 2007 až 2017

Great to welcome my good friend, and fellow Wisconsinite, @USAmbPrague Stephen B. King to the Capitol today. He's been doing great work representing our country to the Czech people. pic.twitter.com/KQE7dK9ZkY
— Paul Ryan (@SpeakerRyan)
19. března 2018

Posledním vysokým ústavním činitelem, který přiletěl ze Spojených států oficiálně do České republiky, byl bývalý demokratický prezident Barack Obama v roce 2010. V Praze se tehdy konal americko-ruský summit, během něhož Obama s tehdejší ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem podepsali smlouvu o omezení jaderných arzenálů. Oba státníci tehdy jednali i s tehdejší prezidentem Václavem Klausem.

URL| <http://echoprime.cz/a/ScXRT>

Do Prahy přiletěl třetí muž USA. Proč se nepotká s prezidentem Zemanem?

25.3.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz
Ladislav Šustr

Na neoficiální návštěvu do České republiky přiletěl předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan. Osmáctýřicetiletý republikán se během pobytu sejde s premiérem v demisi Andrejem Babišem, předsedou sněmovny Radkem Vondráčkem či se svým přítelem a velvyslancem Spojených států Stephenem Kingem. S kým se nepotká, je prezident Miloš Zeman. Podle mluvčího prezidenta Jiřího Ovčáčka si prezident schovává první oficiální návštěvu pro Slovensko. Spíše ale Ryan nemá o setkání vůbec zájem.

Na neoficiální návštěvu do České republiky přiletěl předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan. Osmáctýřicetiletý republikán se během pobytu sejde s premiérem v demisi Andrejem Babišem, předsedou sněmovny Radkem Vondráčkem či se svým přítelem a velvyslancem Spojených států Stephenem Kingem. S kým se nepotká, je prezident Miloš Zeman. Podle mluvčího prezidenta Jiřího Ovčáčka si prezident schovává první oficiální návštěvu pro Slovensko. Spíše ale Ryan nemá o setkání vůbec zájem.

„V zahraničněpolitické oblasti nyní klademe důraz na dodržení prezidentské tradice v podobě první zahraniční cesty v novém funkčním období na Slovensko. V příštích pěti letech bude jistě ještě celá řada příležitostí k diskuzi s našimi americkými přáteli," řekl mluvčí prezidenta Jiří Ovčáček pro deník Echo24.

Podle informací deníku Právo nemá ani Paul Ryan zájem se setkat s českou hlavou státu. Dle deníku jsou Spojené státy pobouřeny vystupováním Zemana při své inauguraci, kdy při své řeči kritizoval novináře a média. Problémem jsou i Zemanova proruská prohlášení. I proto mu zřejmě žádný představitel Spojených států dosud negratuloval ke zvolení. „V USA panují jiné zvyklosti v případě prezidentských gratulací, proto nejde o nic překvapivého,“ omlouval to pro Lidové noviny Ovčáček.

Ryanův příjezd je také symbolický. Právě před sto lety bylo založeno Československo a při vzniku státu měla americká strana významnou roli. O té by chtěl mluvit například předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček, který se má s republikánem sejít v neděli. „Vzhledem k délce schůzky asi nebude možné se podrobně věnovat konkrétním tématům. Já si hlavně velmi cením, že Paul Ryan mé pozvání přijal. Věnovat bych se chtěl připomenutí role Washingtonu pro vznik našeho státu a zdůraznit hodnoty, které v dnešním světě sdílíme. Pak bude možná čas se věnovat aktuálnímu dění v USA a u nás, a další spolupráci. Předpokládám, že zajímavá by mohla být debata o bezpečnosti,“ řekl pro deník Echo24 předseda sněmovny Radek Vondráček.

Před setkáním s Vondráčkem má Ryan naplánovanou besedu na Politologickém klubu **Fakulty sociálních věd**. „Byli jsme v kontaktu s americkým centrem, které když zjistilo, že Ryan přijede, projevilo zájem, že by rádi uspořádali debatu se studenty. Nabídli jsme se, protože pořádáme různé debaty s jinými ústavními činiteli. Loni jsme například uspořádali superdebatu s českými ústavními činiteli, takže v této oblasti máme relativně zkušenost. V tom byl ten prvotní impuls,“ řekl Martin Hvězda z Politologického klubu pro Echo24.

Podle Martin Hvězdy si témata k debatě vybere sám Paul Ryan. „Samozřejmě se ale budeme bavit o jeho postavení v rámci amerického ústavního systému nebo se budeme snažit probrat českoamerické vztahy. Ta témata jsou poměrně obecná. Vzhledem k tomu že tam nebude ani moderátor, protože to chtěl dělat Paul Ryan sám, tak bude záležet hodně na dotazech studentů,“ uvedl Martin Hvězda pro Echo24.

Přátelství s Kingem

Předseda Sněmovny reprezentantů se setká také se svým kamarádem a nyní velvyslancem v České republice Stephenem Kingem. Společně se znají od roku 1988, kdy Ryan pomáhal Kingovi v kampani do amerického Senátu. Oba politici pochází ze státu Wisconsin, kde Stephen King vedl republikánskou stranu v letech 2007 až 2017

Great to welcome my good friend, and fellow Wisconsinite, @USAmbPrague Stephen B. King to the Capitol today. He's been doing great work representing our country to the Czech people. pic.twitter.com/KQE7dK9ZkY
— Paul Ryan (@SpeakerRyan)
19. března 2018

Posledním vysokým ústavním činitelem, který přiletěl ze Spojených států oficiálně do České republiky, byl bývalý demokratický prezident Barack Obama v roce 2010. V Praze se tehdy konal americko-ruský summit, během něhož Obama s tehdejší ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem podepsali smlouvu o omezení jaderných arzenálů. Oba státníci tehdy jednali i s tehdejší prezidentem Václavem Klausem.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Čtěte také:

Paul Ryan povečeří s Babišem. Se Zemanem se však nesetká
Sněmovna reprezentantů schválila Trumpovu daňovou reformu

URL| <http://echo24.cz/a/ScXRT>

O „budování protektorátu“

24.3.2018 ČRo - vltava.cz str. 00 Historie
Martin Groman

Autor pořadu Martin Groman hovoří s historiky Radkou Šustrovou z Masarykova ústavu a Archivu AV ČR a s Jaromírem Mrňkou z Ústavu pro studium totalitních režimů. O filmech roku 1939 se v pořadu také zmíní Petr Bednařík z **Fakulty sociálních věd** UK v Praze.

V Praze nepozdraví prezidenta

24.3.2018 Blesk str. 02 Politika

(ht)

Třetí muž USA

PRAHA – Do Prahy přicestuje Paul Ryan (48) – předseda Sněmovny reprezentantů, který má mezi nejvyššími politiky USA číslo 3. Přestože přijde na řadu setkání s premiérem v demisi Andrejem Babišem (63, ANO) či projev před Poslaneckou sněmovnou, návštěva Hradu na programu není. Kongresman dokonce upřednostní i studenty na **fakultě sociálních věd**, se kterými bude debatovat. Pro prezidenta Miloše Zemana (73), který také například marně čekal na pozvání do Bílého domu, jde o další americké zklamání.

Poprvé v Praze

24.3.2018 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova

Vojtěch Srnka Robert Oppelt

Třetí nejvýše postavený muž americké administrativy dorazí v neděli do Prahy. V plánu má politické oficiality, ale i rodinnou dovolenou.

oficiální setkání prezidenta Miloše Zemana s jeho americkým protějškem, až z Ameriky přicestuje alespoň třetí nejvýše postavený ústavní činitel. Šéf americké Sněmovny reprezentantů Paul Ryan, který by měl na pražské letiště Václava Havla dorazit v neděli, se však s Milošem Zemanem také nesetká. Zájem nebyl ani z jedné strany.

Na Ryana se tak těší spíše jeho český protějšek předseda české Poslanecké sněmovny Radek Vondráček z hnutí ANO. „Dozvěděl jsem se, že je přítelem současného amerického velvyslance v Praze Stephena Kinga. Když jsem se s ním po jeho nástupu do úřadu setkal, tak jsem mu nastínil možnost pozvání Paula Ryana do Prahy,“ popisuje Vondráček, co předcházelo historicky první návštěvě předsedy americké sněmovny. Jedním s témat by podle něj mělo být plánované setkání prezidentů Spojených států a Severní Koreje, ale také stále napjatější vztahy mezi západními státy a Ruskem. „Bude mě zajímat jeho názor na ruské aktivity, stejně jako mě zajímal názor britského velvyslance, se kterým jsem se teď několikrát sešel,“ naráží Vondráček na nedávnou otravu bývalého ruského špiona v Británii, z níž Západ podezřívá Rusko.

Dá se očekávat, že Ryana budou naopak zajímat české armádní výdaje. Amerika dlouhodobě tlačí na své spojení v NATO, aby dodržovali závazek, podle nějž mají členové Severoatlantické aliance utrácet na obranu alespoň dvě procenta hrubého domácího produktu. Česko loni vydalo zhruba polovinu.

Tohoto tématu se týká také již schválený, avšak odložený nákup amerických vrtulníků, který mají Američané velký zájem dokončit.

Se Zemanem se nesetká

Překvapivé je, že se Ryan během své návštěvy nesejde s prezidentem Milošem Zemanem. Podle mluvčího Jiřího Ovčáčka Zeman hodlá dodržet tradici a jako znovuzvolený prezident nejdříve podniknout první zahraniční cestu na Slovensko.

„V příštích pěti letech bude jistě celá řada příležitostí k diskusi s našimi americkými přáteli,“ dodal Ovčáček. Podle zdrojů z diplomatických kruhů to však bylo spíše tak, že se Ryanovi nechtělo příliš sejit s českým prezidentem proslulým svými proruskými názory.

Ondráček nechtěl tyto spekulace komentovat. „Proč se nesejde s panem Zemanem, nevím. Musíte se zeptat těch dvou stran. Pro náš protokol je složitě vyřešit všechny bezpečnostní otázky. Napnuli jsme všechny naše síly na jeho vystoupení ve Sněmovně a to se podařilo. Je to předseda Sněmovny reprezentantů, a patří tedy především do Sněmovny,“ konstatoval.

Trochu práce, trochu zábava

Miloš Zeman se rád chlubí tím, že patřil k menšině evropských lídrů, kteří v amerických prezidentských volbách veřejně podpořili Donalda Trumpa. Paul Ryan, ač republikán, se však mezi jeho zastánce rozhodně neřadí.

Trumpa kritizoval třeba za jeho rasistické poznámky na adresu afrických zemí a naposledy se do něj opřel, když oznámil zavedení cla na ocel a hliník.

V minulosti byl ostatně Paul Ryan spojencem bývalého republikánského kandidáta na prezidenta Mitta Romneyho a s tím má Trump vztahy velmi napjaté. V roce 2012 Ryan kandidoval po boku Romneyho na post amerického viceprezidenta.

První politické krůčky však udělal právě po boku současného amerického velvyslance v Česku Stephena Kinga. Oba se znají z Janesville ve Wisconsinu, kde se narodili, a v roce 1988 tehdy osmnáctiletý Ryan působil jako dobrovolník v Kingově neúspěšné volební kampani do Senátu. A o deset let později zase King pomáhal v kampani Ryanovi, tentokrát už úspěšně.

Ryanova pražská cesta proto bude kombinací soukromé návštěvy Kinga a práce. O to je podle Vondráčka těžší ji zorganizovat. Rád by Ryana provedl Sněmovnou, kde bude v úterý připraveno slavnostní shromáždění na jeho počest, při kterém by měl pronést pár slov.

Navštívit by měl také Senát a rovněž se sejde s premiérem Andrejem Babišem. Vyrazí také na Univerzitu Karlovu, kde s ním pořádá diskusi Politologický klub **fakulty sociálních věd**.

To vše bude muset Ryan stihnout během pondělí a úterý. Zbytek týdne si vyhradil pro soukromou dovolenou s rodinou. „Překvapuje mě, že tu ještě nikdy nebyl,“ dodává Vondráček.

Foto autor| Foto: ČTK

Foto autor| Foto: Getty

Foto popis| Republikáni Paul Ryan se s Donaldem Trumpem nemají příliš v lásce.

Jde to i bez frází

24.3.2018 penize.cz str. 00 Rozhovor

Ondřej Tůma

„Sportovci nejsou upoceně stroje na góly, které nemají co říct,“ říká spoluzakladatel webu Bezfrází.cz František Suchan. Rozhovor o úrovni české sportovní žurnalistiky, touze rozjet vlastní projekt na internetu jako komunistickém médiu.

Sedíme spolu v prosklené kavárně a pozorujeme promrzlou Prahu. Bavíme se o zimní olympiádě, ale taky o spolupráci sportovců a novinářů. Františku Suchanovi se totiž spolu s dalšími zakladateli projektu Bez frází daří bořit stereotypní pohled na profesionální sportovce. Od října 2016 už publikovali víc než stovku příběhů ze sportovního prostředí. Nejen o dřině, která je potřeba k tomu, dostat se na vrchol, ale i o depresích, rozvodech, tahanicích o děti, závislostech, ztrátách nejbližších a vážných zraněních.

Jak jste se dostal ke sportovní žurnalistice?

Odmala jsem byl blázen do hokeje. Jako spousta děcek jsem měl nad postelí plakát Jardy Jágra a snil, že si zahraju NHL. Až do juniorského věku jsem sice hrál za Písek na docela slušné úrovni, na republikových šampionátech jsem se dokonce potkával s klukama, co dnes válí v reprezentaci, ale na mně bylo od začátku vidět, že to nemá budoucnost. Spíš jsem lepil díry v sestavě. Kde bylo potřeba, tam pláclí Suchana.

V šestnácti jsem blbě onemocněl s mandlemi, dlouho jsem ležel a nemohl sportovat. Tak jsem si řekl, že budu o hokeji aspoň psát. Po vzoru reportáží, které vycházely na NHL.cz, jsem začal psát o našich dorosteneckých zápasech. Jednou jsem se vypravil do Píseckých postřehů, plátku, který dneska čtou už jenom důchodci. Na disketě jsem měl několikastránkový elaborát a zajímalo mě, jestli to nechtějí vydat.

Vydali?

V podstatě se mi vysmáli a řekli, ať to zkusím někde na internetu. To mi ale pomohlo, předtím jsem nikdy neuvažoval o tom, že by se dalo psaním na web vydělávat. Bylo to někdy v roce 2002, kdy jsme se doma

připojovali vytáčením přes pevnou linku. Nakonec jsem začal psát na stránky píseckého klubu a postupně se zapojoval do dalších aktivit společnosti eSports.cz.

Pak jste se ale stejně přesunul k tištěným novinám...

Vždycky jsem miloval deník Sport. Jako kluk jsem měl předplatné, každé ráno jsem před snídaní seběhl ke schránce pro noviny a celý den je louskal, nejvíc na hodinách matematiky a chemie. Pak se v Písku objevil na tréninkovém kempu Dominik Hašek a já si s ním domluvil rozhovor. Tam jsem se potkal s klukama z redakce Sportu a tak trochu jim vymluvil díru do hlavy. Když viděli, co jsme s Haškem stvořili, líbilo se jim to a nabídli mi místo v redakci. Po maturitě jsem k nim rovnou nastoupil. Najednou jsem se podílel na něčem, co jsem jako malý kluk obdivoval.

Proč jste po osmi letech odešel?

Do Sportu jsem nastoupil v době, kdy internet ještě nebyl v takovém laufu a noviny měly mnohem větší význam. Prvních zhruba šest let jsem byl nadšený. Pro mladého kluka, který má rád sport a nemá rodinu, je to úžasná práce. Jezdil jsem po světě, od roku 2010 jsem byl na všech mistrovstvích světa, potkával jsem lidi, ke kterým bych se jinak těžko dostal. Od zkušenějších kolegů jako Luboš Brabec, Petr Dias, Míra Horák a Pavel Bárta jsem se toho spoustu naučil, to mi žádná škola nemohla dát. Časem ale nadšení vyprchalo.

Jak to?

Začal jsem mít pocit, že nikoho nezajímá, jestli svoji práci děláme pořádně. Hlavní bylo, abychom měli na webu článek s Jágrem a v novinách tři strany o fotbalové Spartě. Přišlo mi, že když tam zůstanu do důchodu, budu celý život dělat to samé. V lednu si pojedu na extraligu do Litvínova poslechnout, kdo hraje špatně přesilovky. Po play-off rozeberu, koho trenér národáku nominoval na mistrovství světa a tak pořád dokola. Když někdo vyhraje, oslavíme ho, jak je borec. A když se mu pak něco nepovede, napíšeme, co je to za vola. Uvědomil jsem si, že sportovnímu prostředí nijak nepomáháme.

Jde to ve sportovních novinách dělat jinak?

Určitě. Chápu, že hlavní je poptávka čtenářů, takže podobné články budou vycházet vždycky, i když jsou na jedno brdo. Nebylo mi ale příjemné, že nás ve Sportu za každou cenu pasovali do role soudců. Spousta z těch, kdo takhle vystupují, přitom nemá potřebné znalosti ani zkušenosti. Když vidím, jak kluk, co píše pár měsíců na web, sestřeluje zkušené trenéry za taktiku a výběr sestavy a od stolu rozkrývá fungování klubů, musím kroutit hlavou. Mediální domy tomu jdou ještě naproti. Stlačují náklady, nabírají mladou a levnou pracovní sílu. A zdaleka se to netýká jen sportovních redakcí.

Jak vás napadlo založit web Bez frází?

Když jsem skončil v novinách, pomáhal jsem kamarádovi se sportovním festivalem pro děti, ale zjistil jsem, že mi chybí prostředí, ve kterém jsem se za ty roky už vcelku dobře orientoval. Pak jsem přemýšlel, co dál. Dokonce jsem uvažoval, že se zase vrátím do Sportu. Nakonec zvítězila touha pustit se do něčeho vlastního. Všude čtu o lidech, kteří měli odvahu vrhnout se do vlastních projektů, tak jsem si řekl, že to zkusím taky.

V té době jsem narazil na web The Players' Tribune, který ve Spojených státech založil baseballista Derek Jeter. Jde o platformu, na které vychází texty profesionálních sportovců psané v první osobě. Okamžitě jsem začal hlítat všechny články o hokeji, co tam měli. Říkal jsem si, že přesně tohle je ono. Že okolo sebe sice slyším, jak lidi nečtou dlouhé texty, a už vůbec ne na internetu, ale přitom tenhle formát skvěle funguje. Uvědomil jsem si, že by mě bavilo dělat něco podobného. Vždycky mě lákaly sportovní životopisy a velké rozhovory, ve kterých nešlo jen o fráze a dojmy ze zápasu. Chtěl jsem jít do hloubky a tady jsem najednou viděl, že existuje forma atraktivní i pro dnešní dobu.

Jak dlouho jste projekt připravoval?

Ze začátku jsem spíš jen dlouho přemýšlel a zjišťoval. Bylo jasné, že budu potřebovat někoho, kdo mi pomůže projekt zaštitit. Zavola jsem hokejistovi Kubovi Koreisovi, se kterým jsme se dobře znali z mého působení ve

Sportu. Má úžasný všeobecný rozhled a díky svému podnikání se perfektně orientuje v oblasti financí. Nápad se mu líbil a řekl, že do toho půjde se mnou. V létě 2016 jsme na tom začali intenzivně makat.

Pak se k vám ještě přidal další hokejista Radim Vrbata...

Když jsem dával dohromady první příběhy, začínal jsem se sportovci, se kterými jsem měl nadstandardní vztahy. Kdybych šel za někým úplně cizím a vysvětloval mu, že jsem Franta, co psal dřív do Sportu, a byl bych rád, aby se na neznámém webu rozpoval o svém soukromí, asi by se na to moc netvářil.

Radim Vrbata – se kterým byla vždycky radost spolupracovat, a náš vztah nebyl jen ryze profesní – byl jedním z prvních zpovídáných. Když mu skončila sezóna v NHL, přijel jsem za ním do Boleslavi. Ještě než jsem zapnul diktafon, se začal zajímat o to, jaké máme plány a jak chceme přesně fungovat. Nakonec jsem odjížděl s tím, že by se k nám rád připojil a že je ochotný dát na rozjezd projektu nějaké peníze. Za další tři týdny jsme zakládali společnost.

Šlo by vůbec spustit Bez frází bez Jakuba s Radimem?

Asi ano, ale hrozně těžko. A rozhodně ne takhle profesionálně. Až ve chvíli, kdy jsme si všichni tři plácli, jsem věděl, že se tomu můžu věnovat naplno. Do té doby jsem ještě psal o hokeji jinak. Byl jsem nadšený, že když se v projektu aktivně angažují známá sportovní jména, bude to brát veřejnost jinak, než kdybych se do toho pustil na vlastní pěst.

Jak se vaši společníci zapojují do chodu webu?

Texty mám na starost já spolu s dalším editorem Frantou Prachařem, který se mnou dřív dělal ve Sportu. S Radimem a Jakubem jsme v kontaktu na denní bázi. Probíráme, na jakých příbězích zrovna pracujeme, koho dál oslovíme, jaká je návštěvnost stránek. Chodíme spolu na jednání s obchodními partnery. Jsou vážně aktivní, i když má Kuba svůj hlavní byznys jinde a Radim přes hokejovou sezonu hraje v Americe.

Bylo v začátcích těžké přesvědčit sportovce, aby vám odkryli své soukromí?

Vlastně ne. Začínal jsem se známými, kteří ke mně už měli důvěru. A postupně se nabalovali další. Radim doporučil fotbalistu Marka Matějovského, Tomáš Plekanec zase bývalého stolního tenistu Petra Korbela. Hlavní bylo, že první příběhy měly velký ohlas u veřejnosti i u samotných sportovců. Lidi si uvědomili, že texty ze sportovního prostředí můžou vypadat takhle. Pak už jsme všem mohli říkat, že bychom s nimi rádi udělali něco podobného.

Taky je důležité říct, že Bez frází není o mně nebo dalších lidech, co se podílejí na chodu. Je to prostor pro sportovce, my jim jen dáváme možnost vystoupit a mluvit, jak jim je vlastní. Jejich myšlenky pomáháme zformulovat do souvislého příběhu. A k tomu jim naše kouzelnice Jana Mensatorová udělá jedinečné fotky.

Sportovci přece mohli otevřeně mluvit i do tradičních médií. Proč se v takové míře začali svěřovat až vám?

Má to víc důvodů, ale obecně jde asi o to, že se dnes v médiích jede víc na rychlost a kvantitu. Když někomu voláte po telefonu a on zrovna chvátá, je jasné, že z toho moc nevytěžíte. A když má nějaký frajer odehráno pět set zápasů v NHL, těžko bude otevřeně vyprávět o svých životních strastech mladému klukovi, se kterým mluví prvně.

V jednom rozhovoru jste řekl, že ze sportovců dělají blbce špatní novináři...

Nebylo to moc taktické, spousta kolegů se asi naštvala. Ale v podstatě je to pravda. Nesnáším banální otázky. Když se někdo zeptá fotbalisty po devadesáti minutách běhání za míčem, jestli chtěl vyhrát, případně jestli může popsat gól, který všichni diváci viděli v mnoha opakováních, jakou čeká odpověď? My chceme ukázat, že sportovci nejsou upoceně stroje na góly. Ano, jsou mezi nimi intelektuálně slabší i silnější, ale to i mezi bankéři, politiky nebo novináři. Rozhodně to neberte tak, že házím všechny sportovní novináře do jednoho pytle. Je tu spousta skvělých novinářů, co odvádějí parádní práci. Jen to bohužel často zanikne v tom balastu kolem.

Jak často se stává, že s prosbou o zpracování příběhu nepochodíte?

Naštěstí máme dost vysoké procento úspěšnosti. Počítáme ale samozřejmě s tím, že se s námi někdo nechce bavit. Někdy je to definitivní, jindy spíš kvůli tomu, že ještě nepřišel správný čas. Taky se nám párkrát stalo, že jsme dali dohromady příběh, ale dotyčný si jeho zveřejnění na poslední chvíli rozmyslel. S tím nic nenaděláme, nikoho do ničeho netlačíme.

Nemáte někdy problémy s autorizací finálního textu?

Píšeme o důvěrných věcech, takže platí, že sportovci mají absolutní kontrolu nad každým slovem, které vyjde. Přes to nejede vlak. V jiných médiích se může stát, že se nějaké vyjádření zásahem editora – třeba prací s titulkou a perexy – překrouťte nebo vyzní jinak. To u nás nepřipadá v úvahu.

Kdo vám dal při editování a autorizaci nejvíc zabrat?

Asi Tomáš Plekanec, který je hrozný perfekcionista. Několikrát jsem za ním jel, průběžně jsme si volali, seděli jsme snad nad každou větou.

Takže novinářská noční můra?

Tahle to neberu. S Tomášem jsem už dělal řadu větších rozhovorů, takže jsem věděl, do čeho jdu. Je to extrém, ale příjemný. Práce s ním mě obohacuje. Nelpí na pitomostech, jen se snaží vyjadřovat co nejprecizněji. Jasně, člověku to sebere spoustu času, ale jsem přesvědčený, že se to vyplatilo. Jeho příběh totiž přesně charakterizuje práci, kterou děláme. Dává nahlédnout do hlavy člověka, který je maximálně úspěšný ve svém oboru. Ne nadarmo byl jedním z nejdéle sloužících hráčů v historii nejslavnějšího a nejstaršího klubu NHL. Věřím, že když si tenhle článek přečtou malí kluci, co touží po kariéře hokejisty, může jim to hodně dát.

Které příběhy měly největší ohlas?

Je zajímavé, že snad každý řekne, že ho zaujal nějaký jiný příběh. V mnohých situacích vidí čtenáři sami sebe. Co se týká absolutní čtenosti, na lidi nejvíce zapůsobily příběhy fotbalisty Daniela Koláře a basketbalistky Kateřiny Elhotové. Oba měly zásadní přesah mimo sportovní prostředí. Dan popisoval dobu, kdy mu umírala partnerka a v jeho okolí, natož mezi sportovními fanoušky, o tom skoro nikdo nevěděl. Katka se zase rozhodla vyprávět o domácím násilí, které dřív na vlastní kůži zažívala, aby ostatním holkám ukázala, že se nemají nechat mlátit. Oba jsou pro mě velcí hrdinové. Nejen za to, jak se dokázali se svými životními situacemi poprat, ale taky proto, že o nich dokážou otevřeně mluvit a ukazují lidem, kteří prožívají něco podobného, že v tom nejsou sami.

Máte nějakou vysněnou osobnost, jejíž příběh byste chtěl odvyprávět?

Ivana Lendla. Pokud by se nám jednou podařilo zpracovat jeho příběh, nebo dokonce životopis, byl by to pro nás vrchol.

Doteď jsme se bavili hlavně o obsahu vašeho webu. Jak je to s finanční stránkou projektu?

Radim a Kuba dali do rozjezdu peníze, které pokryly fungování až doteď. Zároveň nám jejich investice umožnila vytvořit podobu Bez frází bez kompromisů a neohlížet se na prodej reklamy. Nedělali jsme si žádný byznysplán, kde by byly termíny, kdy a kolik nám to musí vydělávat. Nejdřív jsme chtěli vyzkoušet, jaká bude odezva a jestli bude o náš obsah dostatečný zájem. Tuhle fázi máme úspěšně za sebou. Teď musíme zajistit, aby to bylo dlouhodobě udržitelné i ekonomicky.

Pořád nemáte žádné reklamní bannery. Proč?

Rozhodli jsme se, že touhle cestou nepůjdeme. I když je čtenost našeho webu pro inzerenty atraktivní. Bez frází je vzhledem k publikovanému obsahu příliš intimní místo, abychom tam nekontrolovaně nechávali vyskakovat reklamní okna. Pro články tohohle typu, by to nebylo důstojné prostředí.

To jste dobrodruzi. Spousta lidí považuje webové stránky bez reklamních bannerů za ekonomickou sebevraždu. Jak chcete vydělávat?

Budujeme portfolio dlouhodobých partnerů, se kterými jsme hodnotově na jedné vlně. Jejich značku pak můžeme citlivě zakomponovat do našeho webu. Můžeme jim dát prostor odvyprávět jejich příběh stejnou formou, jakou u nás využívají sportovci.

Jak to zhruba bude vypadat, nám ukázala zimní olympiáda, pro kterou se nám povedlo dotáhnout spolupráci s Prazdrojem na kampani Každé zlato má svůj příběh. Ta se týká čtyř příběhů českých olympioniků. Pilsner Urquell je dlouhodobě spojený se sportem a jeho marketingová komunikace má vzbuzovat emoce, ukazovat příběhy vášně a odhodlání. V tomhle jsme si sedli.

O zpoplatnění webu jste nikdy neuvažovali?

Vím, že se s tím pere celý internet. Samozřejmě jsme o tom ze začátku přemýšleli, ale kdybychom články zamkli, popřeli bychom princip naší práce, zprostředkovávání inspirativních příběhů těm, kterým mohou pomoci. Navíc bychom neměli tak velkou čtenářskou základnu. Internet je pořád komunistické médium – člověk je zvyklý, že tam dostává věci zadarmo. Myslím, že bude hrozně obtížné naučit lidi za obsah na internetu platit. V dohledné době se spíš vrhneme do printu.

Vydáte knížku?

Dáváme dohromady best of našeho prvního roku. A nebude to jen překlopení textů z webu. Příběhy budou doplněné, čtenář se dozví, jak se vyvíjely dál. Rádi bychom taky časem pod hlavičkou Bez frází začali vydávat životopisy a plánujeme i další velké věci. Výzev máme dost.

Fotografie: Jana Mensatorová/bezfrazi.cz

=====

František Suchan (31)

Jeden ze spoluzakladatelů portálu Bez frází. V roce 2016 ho rozjížděl s hokejisty Radimem Vrbatou a Jakubem Koreisem. Jako sportovní novinář začínal na střední škole ve společnosti eSports a externě spolupracoval s MF Dnes či Deníkem. Mezi lety 2006 až 2015 byl hokejovým redaktorem deníku Sport. Pro nakladatelství Jota dokončuje autobiografii významné postavy české sportovní historie. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Na krajské úrovni hraje lední hokej.

=====

Natvrdo. Bez frází

V únorovém sportovním speciálu magazínu Finmag se Jakub Koreis bez frází rozepsal

- * o kariéře v NHL, která skončila příliš brzy
- * ohloupých nákupech nemovitostí – nejdražší podnikatelské škole, která ale naučila
- * Bez frází

Pro předplatitele digitální verze Finmagu je speciál dostupný spolu s celým archivem, plným chytrého čtení.

Zkratka pro předplatitele rovnou na článek.

=====

Další čtení

Sláva, cestování, výhry. Pak jejich profesionální dráha skončí a sportovci se učí žít znovu. Často s depresí – a bez peněz. I příběh šestatřicetiletého Davida Appela ukazuje, že život profi sportovce je tak trochu životem na dluh. A dluhy musí člověk časem začít platit.

Střílíš góly. Ale co pak?

=====

URL| <https://www.penize.cz/spotrebitel/334779-jde-to-i-bez-frazi>

Jde to i bez frází

24.3.2018 finmag.cz str. 00 Rozhovor

Ondřej Tůma

„Sportovci nejsou upoceně stroje na góly, které nemají co říct,“ říká spoluzakladatel webu Bezfrází.cz František Suchan. Rozhovor o úrovni české sportovní žurnalistiky, touze rozjet vlastní projekt na internetu jako komunistickém médiu.

Sedíme spolu v prosklené kavárně a pozorujeme promrzlou Prahu. Bavíme se o zimní olympiádě, ale taky o spolupráci sportovců a novinářů. Františku Suchanovi se totiž spolu s dalšími zakladateli projektu Bez frází daří bořit stereotypní pohled na profesionální sportovce. Od října 2016 už publikovali víc než stovku příběhů ze sportovního prostředí. Nejen o dřině, která je potřeba k tomu, dostat se na vrchol, ale i o depresích, rozvodech, tahanicích o děti, závislostech, ztrátách nejbližších a vážných zraněních.

Jak jste se dostal ke sportovní žurnalistice?

Odmala jsem byl blázen do hokeje. Jako spousta děcek jsem měl nad postelí plakát Jardy Jágra a snil, že si zahraju NHL. Až do juniorského věku jsem sice hrál za Písek na docela slušné úrovni, na republikových šampionátech jsem se dokonce potkával s klukama, co dnes válí v reprezentaci, ale na mně bylo od začátku vidět, že to nemá budoucnost. Spíš jsem lepil díry v sestavě. Kde bylo potřeba, tam pláclí Suchana.

V šestnácti jsem blbě onemocněl s mandlemi, dlouho jsem ležel a nemohl sportovat. Tak jsem si řekl, že budu o hokeji aspoň psát. Po vzoru reportáží, které vycházely na NHL.cz, jsem začal psát o našich dorosteneckých zápasech. Jednou jsem se vypravil do Píseckých postřehů, plátku, který dneska čtou už jenom důchodci. Na disketě jsem měl několikastránkový elaborát a zajímalo mě, jestli to nechtějí vydat.

Vydali?

V podstatě se mi vysmáli a řekli, ať to zkusím někde na internetu. To mi ale pomohlo, předtím jsem nikdy neuvažoval o tom, že by se dalo psaním na web vydělávat. Bylo to někdy v roce 2002, kdy jsme se doma připojovali vytáčením přes pevnou linku. Nakonec jsem začal psát na stránky píseckého klubu a postupně se zapojoval do dalších aktivit společnosti eSports.cz.

Pak jste se ale stejně přesunul k tištěným novinám...

Vždycky jsem miloval deník Sport. Jako kluk jsem měl předplatné, každé ráno jsem před snídaní seběhl ke schránce pro noviny a celý den je louskal, nejvíc na hodinách matiky a chemie. Pak se v Písku objevil na tréninkovém kempu Dominik Hašek a já si s ním domluvil rozhovor. Tam jsem se potkal s klukama z redakce Sportu a tak trochu jim vymluvil díru do hlavy. Když viděli, co jsme s Haškem stvořili, líbilo se jim to a nabídli mi místo v redakci. Po maturitě jsem k nim rovnou nastoupil. Najednou jsem se podílel na něčem, co jsem jako malý kluk obdivoval.

Proč jste po osmi letech odešel?

Do Sportu jsem nastoupil v době, kdy internet ještě nebyl v takovém laufu a noviny měly mnohem větší význam. Prvních zhruba šest let jsem byl nadšený. Pro mladého kluka, který má rád sport a nemá rodinu, je to úžasná práce. Jezdil jsem po světě, od roku 2010 jsem byl na všech mistrovstvích světa, potkával jsem lidi, ke kterým

bych se jinak těžko dostal. Od zkušenějších kolegů jako Luboš Brabec, Petr Dias, Míra Horák a Pavel Bárta jsem se toho spoustu naučil, to mi žádná škola nemohla dát. Časem ale nadšení vyprchalo.

Jak to?

Začal jsem mít pocit, že nikoho nezajímá, jestli svoji práci děláme pořádně. Hlavní bylo, abychom měli na webu článek s Jágrem a v novinách tři strany o fotbalové Spartě. Přišlo mi, že když tam zůstanu do důchodu, budu celý život dělat to samé. V lednu si pojeďu na extraligu do Litvínova poslechnout, kdo hraje špatně přesilovky. Po play-off rozeberu, koho trenér národňáku nominoval na mistrovství světa a tak pořád dokola. Když někdo vyhraje, oslavíme ho, jak je borec. A když se mu pak něco nepovede, napíšeme, co je to za vola. Uvědomil jsem si, že sportovnímu prostředí nijak nepomáháme.

Jde to ve sportovních novinách dělat jinak?

Určitě. Chápu, že hlavní je poptávka čtenářů, takže podobné články budou vycházet vždycky, i když jsou na jedno brdo. Nebylo mi ale příjemné, že nás ve Sportu za každou cenu pasovali do role soudců. Spousta z těch, kdo takhle vystupují, přitom nemá potřebné znalosti ani zkušenosti. Když vidím, jak kluk, co píše pár měsíců na web, sestřeluje zkušené trenéry za taktiku a výběr sestavy a od stolu rozkrývá fungování klubů, musím kroutit hlavou. Mediální domy tomu jdou ještě naproti. Stlačují náklady, nabírají mladou a levnou pracovní sílu. A zdaleka se to netýká jen sportovních redakcí.

Jak vás napadlo založit web Bez frází?

Když jsem skončil v novinách, pomáhal jsem kamarádovi se sportovním festivalem pro děti, ale zjistil jsem, že mi chybí prostředí, ve kterém jsem se za ty roky už vcelku dobře orientoval. Pak jsem přemýšlel, co dál. Dokonce jsem uvažoval, že se zase vrátím do Sportu. Nakonec zvítězila touha pustit se do něčeho vlastního. Všude čtu o lidech, kteří měli odvahu vrhnout se do vlastních projektů, tak jsem si řekl, že to zkusím taky.

V té době jsem narazil na web The Players' Tribune, který ve Spojených státech založil baseballista Derek Jeter. Jde o platformu, na které vychází texty profesionálních sportovců psané v první osobě. Okamžitě jsem začal hltat všechny články o hokeji, co tam měli. Říkal jsem si, že přesně tohle je ono. Že okolo sebe sice slyším, jak lidí nečtou dlouhé texty, a už vůbec ne na internetu, ale přitom tenhle formát skvěle funguje. Uvědomil jsem si, že by mě bavilo dělat něco podobného. Vždycky mě lákaly sportovní životopisy a velké rozhovory, ve kterých nešlo jen o fráze a dojmy ze zápasu. Chtěl jsem jít do hloubky a tady jsem najednou viděl, že existuje forma atraktivní i pro dnešní dobu.

Jak dlouho jste projekt připravoval?

Ze začátku jsem spíš jen dlouho přemýšlel a zjišťoval. Bylo jasné, že budu potřebovat někoho, kdo mi pomůže projekt zaštitit. Zavolaal jsem hokejistovi Kubovi Koreisovi, se kterým jsme se dobře znali z mého působení ve Sportu. Má úžasný všeobecný rozhled a díky svému podnikání se perfektně orientuje v oblasti financí. Nápad se mu líbil a řekl, že do toho půjde se mnou. V létě 2016 jsme na tom začali intenzivně makat.

Pak se k vám ještě přidal další hokejista Radim Vrbata...

Když jsem dával dohromady první příběhy, začínal jsem se sportovci, se kterými jsem měl nadstandardní vztahy. Kdybych šel za někým úplně cizím a vysvětloval mu, že jsem Franta, co psal dřív do Sportu, a byl bych rád, aby se na neznámém webu rozpovídal o svém soukromí, asi by se na to moc netvářil.

Radim Vrbata – se kterým byla vždycky radost spolupracovat, a náš vztah nebyl jen ryze profesní – byl jedním z prvních zpovídaných. Když mu skončila sezóna v NHL, přijel jsem za ním do Boleslavi. Ještě než jsem zapnul diktafon, se začal zajímat o to, jaké máme plány a jak chceme přesně fungovat. Nakonec jsem odjížděl s tím, že by se k nám rád připojil a že je ochotný dát na rozjezd projektu nějaké peníze. Za další tři týdny jsme zakládali společnost.

Šlo by vůbec spustit Bez frází bez Jakuba s Radimem?

Asi ano, ale hrozně těžko. A rozhodně ne takhle profesionálně. Až ve chvíli, kdy jsme si všichni tři plácli, jsem věděl, že se tomu můžu věnovat naplno. Do té doby jsem ještě psal o hokeji jinak. Byl jsem nadšený, že když se v projektu aktivně angažují známá sportovní jména, bude to brát veřejnost jinak, než kdybych se do toho pustil na vlastní pěst.

Jak se vaši spolupracovníci zapojují do chodu webu?

Texty mám na starost já spolu s dalším editorem Frantou Prachařem, který se mnou dřív dělal ve Sportu. S Radimem a Jakubem jsme v kontaktu na denní bázi. Probíráme, na jakých příbězích zrovna pracujeme, koho dál oslovíme, jaká je návštěvnost stránek. Chodíme spolu na jednání s obchodními partnery. Jsou vážně aktivní, i když má Kuba svůj hlavní byznys jinde a Radim přes hokejovou sezonu hraje v Americe.

Bylo v začátcích těžké přesvědčit sportovce, aby vám odkryli své soukromí?

Vlastně ne. Začínal jsem se známými, kteří ke mně už měli důvěru. A postupně se nabalovali další. Radim doporučil fotbalistu Marka Matějovského, Tomáš Plekanec zase bývalého stolního tenistu Petra Korbela. Hlavní bylo, že první příběhy měly velký ohlas u veřejnosti i u samotných sportovců. Lidi si uvědomili, že texty ze sportovního prostředí můžou vypadat takhle. Pak už jsme všem mohli říkat, že bychom s nimi rádi udělali něco podobného.

Taky je důležité říct, že Bez frází není o mně nebo dalších lidech, co se podílejí na chodu. Je to prostor pro sportovce, my jim jen dáváme možnost vystoupit a mluvit, jak jim je vlastní. Jejich myšlenky pomáháme zformulovat do souvislého příběhu. A k tomu jim naše kouzelnice Jana Mensatorová udělá jedinečné fotky.

Sportovci přece mohli otevřeně mluvit i do tradičních médií. Proč se v takové míře začali svěřovat až vám?

Má to víc důvodů, ale obecně jde asi o to, že se dnes v médiích jede víc na rychlost a kvantitu. Když někomu voláte po telefonu a on zrovna chvátá, je jasné, že z toho moc nevytěžíte. A když má nějaký frajer odehráno pět set zápasů v NHL, těžko bude otevřeně vyprávět o svých životních strastech mladému klukovi, se kterým mluví prvně.

V jednom rozhovoru jste řekl, že ze sportovců dělají blbce špatní novináři...

Nebylo to moc taktické, spousta kolegů se asi naštvála. Ale v podstatě je to pravda. Nesnášíme banální otázky. Když se někdo zeptá fotbalisty po devadesáti minutách běhání za míčem, jestli chtěl vyhrát, případně jestli může popsat gól, který všichni diváci viděli v mnoha opakováních, jakou čeká odpověď? My chceme ukázat, že sportovci nejsou upoceně stroje na góly. Ano, jsou mezi nimi intelektuálně slabší i silnější, ale to i mezi bankéři, politiky nebo novináři. Rozhodně to neberte tak, že házím všechny sportovní novináře do jednoho pytle. Je tu spousta skvělých novinářů, co odvádějí parádní práci. Jen to bohužel často zanikne v tom balastu kolem.

Jak často se stává, že s prosbou o zpracování příběhu nepochodíte?

Naštěstí máme dost vysoké procento úspěšnosti. Počítáme ale samozřejmě s tím, že se s námi někdo nechce bavit. Někdy je to definitivní, jindy spíš kvůli tomu, že ještě nepřišel správný čas. Taky se nám párkrát stalo, že jsme dali dohromady příběh, ale dotyčný si jeho zveřejnění na poslední chvíli rozmyslel. S tím nic nenaděláme, nikoho do ničeho netlačíme.

Nemáte někdy problémy s autorizací finálního textu?

Píšeme o důvěrných věcech, takže platí, že sportovci mají absolutní kontrolu nad každým slovem, které vyjde. Přes to nejede vlak. V jiných médiích se může stát, že se nějaké vyjádření zásahem editora – třeba prací s titulkou a perexy – překrouťte nebo vyzní jinak. To u nás nepřipadá v úvahu.

Kdo vám dal při editování a autorizaci nejvíc zabrat?

Asi Tomáš Plekanec, který je hrozný perfekcionista. Několikrát jsem za ním jel, průběžně jsme si volali, seděli jsme snad nad každou větou.

Takže novinářská noční můra?

Tahle to neberu. S Tomášem jsem už dělal řadu větších rozhovorů, takže jsem věděl, do čeho jdu. Je to extrém, ale příjemný. Práce s ním mě obohacuje. Nelpí na pitomostech, jen se snaží vyjadřovat co nejprecizněji. Jasně, člověku to sebere spoustu času, ale jsem přesvědčený, že se to vyplatilo. Jeho příběh totiž přesně charakterizuje práci, kterou děláme. Dává nahlédnout do hlavy člověka, který je maximálně úspěšný ve svém oboru. Ne nadarmo byl jedním z nejdéle sloužících hráčů v historii nejslavnějšího a nejstaršího klubu NHL. Věřím, že když si tenhle článek přečtou malí kluci, co touží po kariéře hokejisty, může jim to hodně dát.

Které příběhy měly největší ohlas?

Je zajímavé, že snad každý řekne, že ho zaujal nějaký jiný příběh. V mnohých situacích vidí čtenáři sami sebe. Co se týká absolutní čtenosti, na lidi nejvíc zapůsobily příběhy fotbalisty Daniela Koláře a basketbalistky Kateřiny Elhotové. Oba měly zásadní přesah mimo sportovní prostředí. Dan popisoval dobu, kdy mu umírala partnerka a v jeho okolí, natož mezi sportovními fanoušky, o tom skoro nikdo nevěděl. Katka se zase rozhodla vyprávět o domácím násilí, které dřív na vlastní kůži zažívala, aby ostatním holkám ukázala, že se nemají nechat mlátit. Oba jsou pro mě velcí hrdinové. Nejen za to, jak se dokázali se svými životními situacemi poprat, ale taky proto, že o nich dokážou otevřeně mluvit a ukazují lidem, kteří prožívají něco podobného, že v tom nejsou sami.

Máte nějakou vysněnou osobnost, jejíž příběh byste chtěl odvyprávět?

Ivana Lendla. Pokud by se nám jednou podařilo zpracovat jeho příběh, nebo dokonce životopis, byl by to pro nás vrchol.

Doteď jsme se bavili hlavně o obsahu vašeho webu. Jak je to s finanční stránkou projektu?

Radim a Kuba dali do rozjezdu peníze, které pokryly fungování až doteď. Zároveň nám jejich investice umožnila vytvořit podobu Bez frází bez kompromisů a neohlížet se na prodej reklamy. Nedělali jsme si žádný byznysplán, kde by byly termíny, kdy a kolik nám to musí vydělávat. Nejdřív jsme chtěli vyzkoušet, jaká bude odezva a jestli bude o náš obsah dostatečný zájem. Tuhle fázi máme úspěšně za sebou. Teď musíme zajistit, aby to bylo dlouhodobě udržitelné i ekonomicky.

Pořád nemáte žádné reklamní bannery. Proč?

Rozhodli jsme se, že touhle cestou nepůjdeme. I když je čtenost našeho webu pro inzerenty atraktivní. Bez frází je vzhledem k publikovanému obsahu příliš intimní místo, abychom tam nekontrolovaně nechávali vyskakovat reklamní okna. Pro články tohoto typu, by to nebylo důstojné prostředí.

To jste dobrodruzi. Spousta lidí považuje webové stránky bez reklamních bannerů za ekonomickou sebevraždu. Jak chcete vydělávat?

Budujeme portfolio dlouhodobých partnerů, se kterými jsme hodnotově na jedné vlně. Jejich značku pak můžeme citlivě zakomponovat do našeho webu. Můžeme jim dát prostor odvyprávět jejich příběh stejnou formou, jakou u nás využívají sportovci.

Jak to zhruba bude vypadat, nám ukázala zimní olympiáda, pro kterou se nám povedlo dotáhnout spolupráci s Prazdrojem na kampani Každé zlato má svůj příběh. Ta se týká čtyř příběhů českých olympioniků. Pilsner Urquell je dlouhodobě spojený se sportem a jeho marketingová komunikace má vzbuzovat emoce, ukazovat příběhy vášně a odhodlání. V tomhle jsme si sedli.

O zpoplatnění webu jste nikdy neuvažovali?

Vím, že se s tím pere celý internet. Samozřejmě jsme o tom ze začátku přemýšleli, ale kdybychom články zamkli, popřeli bychom princip naší práce, zprostředkovávání inspirativních příběhů těm, kterým mohou pomoci. Navíc bychom neměli tak velkou čtenářskou základnu. Internet je pořád komunistické médium – člověk je zvyklý, že tam dostává věci zadarmo. Myslím, že bude hrozně obtížné naučit lidi za obsah na internetu platit. V dohledné době se spíš vrhneme do printu.

Vydáte knížku?

Dáváme dohromady best of našeho prvního roku. A nebude to jen překlopení textů z webu. Příběhy budou doplněné, čtenář se dozví, jak se vyvíjely dál. Rádi bychom taky časem pod hlavičkou Bez frází začali vydávat životopisy a plánujeme i další velké věci. Výzev máme dost.

Fotografie: Jana Mensatorová/bezfrazi.cz

=====

František Suchan (31)

Jeden ze spoluzakladatelů portálu Bez frází. V roce 2016 ho rozjížděl s hokejisty Radimem Vrbatou a Jakubem Koreisem. Jako sportovní novinář začínal na střední škole ve společnosti eSports a externě spolupracoval s MF Dnes či Deníkem. Mezi lety 2006 až 2015 byl hokejovým redaktorem deníku Sport. Pro nakladatelství Jota dokončuje autobiografii významné postavy české sportovní historie. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Na krajské úrovni hraje lední hokej.

=====

Natvrdo. Bez frází

V únorovém sportovním speciálu magazínu Finmag se Jakub Koreis bez frází rozepsal

- * o kariéře v NHL, která skončila příliš brzy
- * ohloupých nákupch nemovitostí – nejdražší podnikatelské škole, která ale naučila
- * Bez frází

Pro předplatitele digitální verze Finmagu je speciál dostupný spolu s celým archivem, plným chytrého čtení.

Zkratka pro předplatitele rovnou na článek.

=====

Další čtení

Sláva, cestování, výhry. Pak jejich profesionální dráha skončí a sportovci se učí žít znovu. Často s depresí – a bez peněz. I příběh šestatřicetiletého Davida Appela ukazuje, že život profi sportovce je tak trochu životem na dluh. A dluhy musí člověk časem začít platit.

Střlíš góly. Ale co pak?

=====

URL| <https://finmag.penize.cz/kaleidoskop/334779-jde-to-i-bez-frazi>

Šéf Sněmovny reprezentantů Ryan se setká s Babišem. Se Zemanem ne

23.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

mp

Předseda Sněmovny reprezentantů amerického Kongresu Paul Ryan se v pondělí setká s českým premiérem v demisi Andrejem Babišem (ANO). Na dotaz ČTK to dnes potvrdila mluvčí vlády Barbora Peterová. Ryanova návštěva v Česku je soukromá, podle informací ČTK se v zemi Ryan zdrží několik dní. V úterý se zúčastní

uzavřené debaty se studenty a konference v Senátu, vystoupí také na zvláštní schůzi Poslanecké sněmovny. S prezidentem Milošem Zemanem se nesetká.

Rayn přiletí do Prahy v neděli i s rodinou. Pondělní schůzka s premiérem bude stejně jako většina jeho programu neveřejná. Všechny akce, na kterých se třetí nejvyšší představitel USA objeví, jsou pouze pro zvané hosty. V pondělí Ryan podle informací ČTK zavítá na americkou ambasádu a poskytne rozhovor Rádiu Svobodná Evropa. S dalšími českými politiky se Ryan setká během svých vystoupení v Poslanecké sněmovně a v Senátu. V jeho programu není návštěva u prezidenta Miloše Zemana, sdělil ČTK mluvčí Hradu Jiří Ovčáček. V úterý Ryan promluví na zvláštní schůzi Poslanecké sněmovny, která začne ve 14:00. Následně, od 15:30, by se měl přesunout do Senátu na konferenci s názvem Role Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře – 100 let poté. Dopoledne bude Ryan debatovat se studenty a akademiky. Původně se diskuse, kterou organizuje Politologický klub **Fakulty sociálních věd**, měla konat v Karolinu. Z bezpečnostních důvodů však bude zřejmě v Senátu. O návštěvě Ryana mluvil předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček (ANO) už začátkem ledna při setkání s americkým velvyslancem Stephenem Kingem. Ambasador návštěvu později potvrdil. Posledním ústavním činitelem Spojených států, který oficiálně navštívil Českou republiku, byl prezident Barack Obama v roce 2010. V Praze se tehdy konal americko-ruský summit, během něhož Obama s tehdejší ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem podepsali smlouvu o omezení jaderných arzenálů. Oba státníci tehdy bilaterálně jednali i s hlavou českého státu Václavem Klausem.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Sef-Snemovny-reprezentantu-Ryan-se-setka-s-Babisem-Se-Zemanem-ne-529232?utm_source=nm&utm_medium=xml

Třetí nejmocnější Američan podebatuje se studenty i politiky

23.3.2018 tyden.cz str. 00 Politika

ČTK

Předseda Sněmovny reprezentantů amerického Kongresu Paul Ryan se v pondělí setká s českým premiérem v demisi Andrejem Babišem (ANO). Na dotaz to potvrdila mluvčí vlády Barbora Peterová. Ryanova návštěva v Česku je soukromá, podle informací ČTK se v zemi Ryan zdrží několik dní. V úterý se zúčastní uzavřené debaty se studenty a konference v Senátu, vystoupí také na zvláštní schůzi Sněmovny. S prezidentem Milošem Zemanem se nesetká.

Rayn přiletí do Prahy v neděli i s rodinou. Pondělní schůzka s premiérem bude stejně jako většina jeho programu neveřejná. Všechny akce, na kterých se třetí nejvyšší představitel USA objeví, jsou pouze pro zvané hosty. V pondělí Ryan podle informací zavítá na americkou ambasádu a poskytne rozhovor Rádiu Svobodná Evropa.

S dalšími českými politiky se Ryan setká během svých vystoupení ve Sněmovně a Senátu. V jeho programu není návštěva u prezidenta Miloše Zemana, sdělil mluvčí Hradu Jiří Ovčáček.

V úterý Ryan promluví na zvláštní schůzi Poslanecké sněmovny, která začne ve 14:00. Následně, od 15:30, by se měl přesunout do Senátu na konferenci s názvem Role Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře - 100 let poté.

Dopoledne bude Ryan debatovat se studenty a akademiky. Původně se diskuse, kterou organizuje Politologický klub **Fakulty sociálních věd**, měla konat v Karolinu. Z bezpečnostních důvodů však bude zřejmě v Senátu.

O návštěvě Ryana mluvil předseda sněmovny Radek Vondráček (ANO) už začátkem ledna při setkání s americkým velvyslancem Stephenem Kingem. Ambasador návštěvu později potvrdil.

Posledním ústavním činitelem Spojených států, který oficiálně navštívil Českou republiku, byl prezident Barack Obama v roce 2010. V Praze se tehdy konal americko-ruský summit, během něhož Obama s tehdejší ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem podepsali smlouvu o omezení jaderných arzenálů. Oba státníci tehdy bilaterálně jednali i s hlavou českého státu Václavem Klausem.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/treti-nejmocnejsi-american-podebatuje-se-studenty-i-politiky_472787.html

---

Do Prahy přijede šéf amerických poslanců Ryan, se Zemanem se nesetká

23.3.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domáci
iDNES.cz, Michaela Pavlisová

Do Prahy přijede třetí muž americké administrativy, předseda Sněmovny reprezentantů Paul Ryan. Během několikadenní návštěvy se setká například s premiérem v demisi Andrejem Babišem a vystoupí v Poslanecké sněmovně i Senátu. S prezidentem Milošem Zemanem se nesejde.

V úterý od dvou hodin odpoledne se Ryan představí na zvláštní schůzi Poslanecké sněmovny a následně se přesune do Senátu, kde promluví na konferenci s názvem Role Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře – 100 let poté.

„Česká republika v letošním roce oslaví 100. výročí založení novodobého československého státu. Spojené státy americké sehrály klíčovou roli při cestě středoevropských národů ke svobodě a nezávislosti. Vůdčí schopnosti prezidenta Woodrowa Wilsona a oběti amerických vojáků na evropském bojišti napomohly ke svržení habsburské monarchie a k ukončení 1. světové války,“ uvedla pro server Lidovky.cz Vladka Votavová, ředitelka Asociace pro mezinárodní otázky, která konferenci spolu s americkým velvyslanectvím v Praze a ministerstvem zahraničí organizuje. Záštitu nad akcí převzali předseda Senátu Milan Štěch a ministr zahraničí Martin Stropnický.

Dopoledne se předseda Sněmovny reprezentantů setká se studenty a akademiky a spolu s předsedou Poslanecké sněmovny Radkem Vondráčkem a rektorem Univerzity Karlovy Tomášem Zimou se zúčastní diskuse, kterou pořádá Politologický klub **Fakulty sociálních věd**. S Babišem se setká, se Zemanem ne

O den dříve by se měl potkat také s premiérem v demisi Andrejem Babišem, jak ČTK potvrdila mluvčí vlády Barbora Peterová. S prezidentem Milošem Zemanem se však Ryan nesejde.

Podle mluvčího Jiřího Ovčáčka Zeman klade důraz na dodržení prezidentské tradice v podobě první zahraniční cesty v novém funkčním období na Slovensko. „V příštích pěti letech bude jistě celá řada příležitostí k diskusi s našim americkými přáteli,“ dodal Ovčáček pro iDNES.cz.

O Ryanově návštěvě České republiky mluvil předseda Sněmovny Radek Vondráček už na začátku ledna po setkání s americkým velvyslancem Stephenem Kingem. Oficiálně pak informaci potvrdil o měsíc později (více čtěte v článku [Česko navštíví koncem března předseda Sněmovny reprezentantů USA Ryan](#)).

Ryan od roku 2015 předsedá dolní komoře amerického Kongresu a po prezidentovi Donaldu Trumpovi a viceprezidentovi Mikeu Penceovi je třetím nejvyšším ústavním činitelem Spojených států.

Posledním ústavním činitelem Spojených států, který Česko oficiálně navštívil, byl v roce 2010 prezident Barack Obama. V Praze se tehdy během americko-ruského summitu setkal s tehdejším ruským prezidentem Dmitrijem Medvěděvem a společně podepsali smlouvu o omezení jaderných zbraní.

URL| https://zpravy.idnes.cz/paul-ryan-usa-navsteva-praha-poslanecka-snemovna-senat-milos-zeman-1fo-domaci.aspx?c=A180323_112847_domaci_mpl

---

Do Prahy míří nejvýše postavený Američan od návštěvy Obamy. Ryan promluví s Babišem, o Zemana nemá zájem

23.3.2018 info.cz str. 00 Česko

ČTK,lup

Předseda Sněmovny reprezentantů amerického Kongresu Paul Ryan se v pondělí setká s českým premiérem v demisi Andrejem Babišem (ANO). Jeho návštěva v Česku je soukromá, podle informací ČTK se v zemi zdrží několik dní. V úterý se zúčastní uzavřené debaty se studenty a konference v Senátu, vystoupí také na zvláštní schůzi Sněmovny. S prezidentem Milošem Zemanem se neseťká. Jak uvedl deník Právo, Ryan o to ani nemá zájem.

Ryan přiletí do Prahy v neděli i s rodinou. Pondělní schůzka s premiérem bude stejně jako většina jeho programu neveřejná. Všechny akce, na kterých se třetí nejvyšší představitel USA objeví, jsou pouze pro zvané hosty. V pondělí Ryan podle informací ČTK zavítá na americkou ambasádu a poskytne rozhovor Rádiu Svobodná Evropa.

S dalšími českými politiky se Ryan setká během svých vystoupení ve Sněmovně a Senátu. V jeho programu není návštěva u prezidenta Miloše Zemana, sdělil ČTK mluvčí Hradu Jiří Ovčáček.

Deník Právo uvedl, že Ryan o setkání se Zemanem ani nemá zájem, do Prahy přitom přilétá v souvislosti s připomínkou americké role při vzniku Československa. Jedná se o další náznak, že Zeman a jeho vstřícný postoj k Rusku jsou pro Američany nestravitelnou překážkou. Právo připomíná aktuální kauzu kolem údajného hackera Jevgenije Nikulina, za jehož vydání do Ruska Zeman aktivně lobbuje, a také odložený miliardový nákup amerických vrtulníků pro armádu. Zemanova aktivně proruská linie je pro Bílý dům dlouhodobě problematická. I proto se prezident nikdy nedočkal vysněného přijetí v Bílém domě, ačkoli o něj velmi usiloval.

V úterý Ryan promluví na zvláštní schůzi Poslanecké sněmovny, která začne ve 14:00. Následně, od 15:30, by se měl přesunout do Senátu na konferenci s názvem Role Spojených států amerických v evropské bezpečnostní architektuře - 100 let poté.

Dopoledne bude Ryan debatovat se studenty a akademiky. Původně se diskuse, kterou organizuje Politologický klub **Fakulty sociálních věd**, měla konat v Karolinu. Z bezpečnostních důvodů však bude zřejmě v Senátu.

O návštěvě Ryana mluvil předseda Sněmovny Radek Vondráček (ANO) už začátkem ledna při setkání s americkým velvyslancem Stephenem Kingem. Ambasador návštěvu později potvrdil.

Posledním ústavním činitelem Spojených států, který oficiálně navštívil Českou republiku, byl prezident Barack Obama v roce 2010. V Praze se tehdy konal americko-ruský summit, během něhož Obama s tehdejší ruským prezidentem Dmitrijem Medveděvem podepsali smlouvu o omezení jaderných arzenálů. Oba státníci tehdy bilaterálně jednali i s hlavou českého státu Václavem Klausem.

URL| <http://www.info.cz/clanek/26597/do-prahy-miri-nejvyse-postaveny-american-od-navstevy-obamy-ryan-promluvi-s-babisem-o-zemana-nema-zajem>

Raketáři

22.3.2018 Haló noviny str. 14 Humor

Z NOVINÁŘSKÉHO BLOKU JANA STERNA

Milí čtenáři, v prvé řadě bych vás chtěl požádat, abyste překontrolovali šuplíky. A ověřili si tak, zda se v nich nenachází nějaká ta studie **fakulty sociálních věd**. Víím, že je to nepravděpodobné, ale sichr je sichr. Kdybyste náhodou takovou mršku vyštrachali, tak prosím okamžitě kontaktujte záchranný integrovaný systém. Neboť, věřte nevěřte, máte v zásuvce zbraň hromadného ničení.

Aspoň tedy k takovému objevu dospěla takřečená pražská kavárna, volné sdružení největších duchů této země (že duchové jsou strašidla, za to já nemohu). Objev byl učiněn po projevu prezidenta Zemana během inaugurace, během něž, jak jistě víte, odpálil prezident jednu takovou studii **FSV UK** do tváře demokracie, již takto zjizvil.

Jak zjistila elita, pouhou citací takové zlotřilé studie lze podkopat celou jednu miliardovou instituci. Minimálně tedy Českou televizi, tu křehkou éterickou krásku.

Taková citace, to je teroristická puma – aspoň pokud je v ústech jedince z blacklistu některé z »nadací« pana Sorose. A komu leží kráska na srdci, musí se ozvat (zvláště ten, kdo zmužněl sosáním životadárného mléka z kyprých veřejnoprávních prsů). Na Lvech, na Andělech a vůbec kdekoli, kde si kavárna mezi sebou rozdává uznání.

Ovšem během »legrace se studií« to na vrchol hitparády tentokrát dotáhl 507. rektor Univerzity Karlovy v Praze, pan Hampl. Tenhle pan rektor v televizi povídal, když se ho k jeho smůle na tu studii zeptali, že jako teda on tu fakultu, kde to sepsali, zná, a tý by teda jako moc nevěřil. Což je dobrá zpráva. Když nám bývalý rektor univerzity říká, že jedna z fakult té jeho univerzity je k ničemu. Je fajn, že teď víme od toho nejpovolanějšího, kam to ti nejpovolanější přivedli. Ale to není vše. Ta studie totiž měřila – musím připomenout méně zasvěceným – délku času promluv představitelů jednotlivých stran na obrazovkách České televize před volbami. A zjistila, že reprezentanti TOP 09 dostali dvakrát tolik prostoru, co reprezentanti třeba ODS (mimořádně, to je ta strana, z níž pochází ona odvážná knihkupkyně, jež odešla ze třídy bez dovolení pana učitele). A povídal pan Hampl, že to je blbost něco takového vůbec měřit, poněvadž někdo mluví rychle a někdo pomalu, takže čas nic neznamená.

No, já myslím, že k tomuto argumentu již netřeba nic dodávat a zbývá už jen apel na politiky netopových stran: proboha, vy rakeťáci, zpomalte! Zastavte ty své řečové kulometry! A povězte to hezky pomaloučku, tak jako páni z topky. Jinak nevím, jak to s tou naší demokracií dopadne.

Zemana přestává bavit „nevděčná“ SPD. Naštvaly ho hlasy proti Mynářovi

22.3.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, MF DNES, Petr Kolář, MF DNES, Jaroslav Plesl

U prezidenta Miloše Zemana opadly sympatie k hnutí SPD Tomia Okamury. Podle něj strana není dost vděčná. On jí projevili „několik gest“, ale poslanci SPD přesto hlasovali pro návrh, aby kancléř prezidenta republiky musel mít prověrku na nejvyšší stupeň přísně tajné. Prezident v rozhovoru pro MF DNES uvedl, že nyní má u něj SPD utrum.

„I když jsem až dosud vůči SPD udělal několik gest, tak musím říci, že mě to v poslední době přestává bavit,“ prohlásil Zeman v exkluzivním rozhovoru pro MF DNES. Exkluzivní rozhovor

První povolební novinový rozhovor s prezidentem Milošem Zemanem najdete ve čtvrteční MF DNES.

„Víte proč? No, protože tato strana hlasovala pro návrh hnutí STAN, aby kancléř prezidenta republiky musel mít nejvyšší prověrku, to znamená prověrku na přísně tajné. Takhle se nechová strana, které jsem poskytl svoje – byť omezené – sympatie. Pan Okamura se tedy nemůže divit, že do doby, než toto stanovisko změní, tyto mé sympatie už nebudou,“ vyjásnil prezident změnu svého postoje vůči SPD.

Přesto v rozhovoru připustil, že by byl rád, kdyby se SPD připojila k nově vznikající vládě Andreje Babiše. Podle jeho představ by ovšem měla vzniknout primárně na půdorysu ANO, ČSSD a KSČM.

Stále však platí, že žádný termín, dokdy musí Babiš novou vládu vyjednat, neexistuje. „Vyjádřil jsem subjektivní pocit, že si myslím, že by se toto vše dalo zvládnout do konce června,“ zopakoval dřívější slova Zeman. Majdan nepřipustím

V rozhovoru se pak Zeman vrátil ke kritice a protestům, které následovaly po jeho inauguračním projevu. „Chtěl bych konstatovat, že dokud budu prezidentem, nikdy nepřipustím Majdan, barevnou revoluci. Ať demonstranti v ulicích vyjadřují jakékoli názory, vždy se budu řídit větou, kterou Klementu Gottwaldovi řekl, ale bohužel nedotáhnul do konce Edvard Beneš. Nikdy nepřipustím, aby o osudu republiky rozhodovala ulice,“ prohlásil Zeman.

Odmítl zároveň kritiku Institutu Václava Klause. „Třeba má rád Zdeňka Bakalu, to je první varianta. Druhou variantou je, že má rád česká média. Protože v mém inauguračním projevu zazněly dva útoky. Útok na Bakalu a útok na česká média včetně České televize. Nu, a Václav Klaus má svaté právo milovat Zdeňka Bakalu a svaté

právo milovat ať už Českou televizi, nebo jiná česká média,“ míní Zeman (více zde: Zemana hluboce urazila reakce Klausova institutu).

V případě kritiky České televize Zeman zdůraznil, že měl v projevu pouze větu o studii **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy, podle níž ČT protežovala TOP 09 v publicistických pořadech (více v článku Zeman zaútočil na ČT a další novináře).

„Jestliže tato jediná věta vyvolala pochodové cvičení topkařů Vladislavským sálem, je to jejich problém. Mě spíš zajímá, že dochází při demonstracích ke zneužívání mladých lidí, z nichž řada si ani tuto jedinou větu nepřečetla. Klíčovým příkladem je dvanáctiletá holčička, která vyzývala ke svržení Babiše, Zemana a Okamury. To pokládám za stejně obłudné zneužívání dětí,“ zmínil Zeman (o protestech studentů jsme psali zde).

URL| https://zpravy.idnes.cz/milos-zeman-rozhovor-mf-dnes-tomio-okamura-vyjednavani-o-vlade-vaclav-klaus-inaugurace-projev-i1x-/domaci.aspx?c=A180321_170906_domaci_fer

Nedovolím český Majdan

22.3.2018 Mladá fronta DNES str. 01 Titulní strana

Jaroslav Plesl Petr Kolář

Exkluzivní rozhovor s prezidentem Zemanem

Prezident Miloš Zeman ve vůbec prvním povolebním novinovém rozhovoru mluví o „čínských potížích“, sestavování vlády, opilých umělcích i o tom, že „o osudu republiky nemůže rozhodovat ulice“.

* Váš poradce a šéf skupiny CEFC Jie Tien-ming je v Číně vyšetřován. Víte přesně kvůli čemu?

Nevím kvůli čemu. Je to záležitost čínských institucí, nikoli moje. Vůbec se nechci vměšovat do čínských vnitřních záležitostí. Byl jsem informován, že tento muž opustil vedení CEFC, a důvod, proč jsem poslal do Číny své tři emisary, se týkal toho, aby zjistili, zda CEFC bude i nadále vlajkovou lodí čínských investic v České republice. Dostalo se mi ujištění, že ano. Ale co více, CEFC Europe bude posíleno čtyřiceti devíti procenty minoritního podílu státní firmou CITIC Group. Což je jedna z nejvýraznějších firem na světě. Nu, a já doufám, že to pomůže čínské expanzi. Mimochodem, jste slávisti?

* Ne.

Já také ne. Ale v každém případě je Slavia krásný příklad, jak fotbalový klub, který byl dole, se díky čínským investicím dostal až na mistra ligy. Moje přání je dosáhnout toho, aby došlo k dalším Slaviím v české ekonomice.

* Nicméně zrovna Slavia nepředstavuje typ investic, které mají Číňané rádi. Raději investují do síťových odvětví, energetiky, telekomunikací. Nepromění se vstupem společnosti CITIC do CEFC způsob, jakým budou o investicích uvažovat?

Nu, myslím, že především je třeba dokončit rozpracované investice. Z nichž nejdůležitější je vstup CEFC Europe do J&T. Tam měla deset procent, aspiruje na padesát. Díky problémům, kvůli kterým jsem poslal do Číny své emisary, se to všechno opozdilo. Ale teď mohu doufat, že ten proces bude pokračovat. Mluvil jsem o tom s guvernérem Jiřím Rusnokem. Česká národní banka naprosto logicky požádala o doplnění údajů, pokud jde o vlastnickou strukturu CEFC. Ta s tím souhlasila. Nu, a doufám, že když se nyní vyřešily tyto problémy, tak CEFC podá novou žádost a záleží jen na J&T, zda k dohodě dojde, nebo ne.

Pokr. na str. 2

Nedovolím...

Český Majdan za mě nebude, říká na adresu protestů Miloš Zeman. O předčasné volby nestojí a Babišovi radí spojit se i s SPD.

Pokračování ze str. 1

* Kdy jste se poprvé dozvěděl o problémech šéfa CEFC?

Je to tak zhruba měsíc zpátky plus minus. Byl jsem tím trochu překvapen, protože prezident Si Ťin-pching byl přítomen dohodě o kapitálovém vstupu CEFC do ruské Rosněfti. Tato skutečnost mě rozhodně nevedla k obavám. Nicméně prezident Si vede boj proti korupci, je klidně možné - i když u mě platí v zahraničí i doma presumpce nevin - že tam k něčemu došlo. Ale chtěl bych upozornit, že jak jsme si ověřili v Šanghaji, druhý muž CEFC normálně pracuje a normálně tuto firmu řídí.

* Tresty v Číně jsou velice tvrdé. Pokud je prokázáno, že někdo okradl stát anebo se zúčastnil korupce, hrozí mu i trest smrti. Jste připraven na to, že by vašeho poradce mohli v Číně popravít?

Tak já myslím, že nemáte přehánět. Vyčkejme výsledků vyšetřování. Jenom z mediálních zdrojů jsem slyšel cosi o tom, že šlo o korupční aktivity v Africe, nikoli tedy v České republice. A protože se nechci vměšovat do čínských vnitřních záležitostí, počkám, jak toto vyšetřování dopadne.

* Bude mít tato věc dopad na pověst čínských investorů v Česku?

Naprosto ne. Když si vzpomenete, jak jsem ve svém inauguračním projevu mluvil o Zdeňku Bakalovi, tak zjistíte, že každý z potenciálních investorů může být - ať už právem, nebo neprávem, v Bakalově případu právem - napaden z tunelování nebo z neetického jednání. To je bohužel součást ekonomiky a já jsem vděčný každému politikovi, který proti těmto jevům bojuje.

* Myslíte, že si čínská státní společnost CITIC ponechá Jaroslava Tvrdíka ve funkci svého reprezentanta v Česku?

To se zeptejte jich, proboha. Proč zrovna já bych o tom měl rozhodovat?

* Mohl byste o tom mít nějaké informace, když jste poslal Vratislava Mynáře, Martina Nejedlého a Jaroslava Tvrdíka do Číny, ne?

Neposlal jsem je tam kvůli tomu, aby nominovali prezidenta této společnosti, ale kvůli tomu, aby zjistili, zda má tato společnost nadále zájem investovat v České republice. Pokud máte pocit, že bych se měl stát prezidentem této společnosti, děkuji vám za nabídku, ale já jsem úplně spokojen s funkcí, kterou zastávám.

* Kdo cestu vašich vyslanců do Číny platil?

To je tak stupidní otázka, že byste se měl stydět. Tuto otázku klade také nějaký poslanec ze zahraničního výboru, který podniká řadu zahraničních cest. Samozřejmě že šlo o služební cestu. Samozřejmě že byla hrazena z rozpočtu mé kanceláře. Samozřejmě že byla uskutečněna na můj příkaz, což byl mimochodem asi druhý nebo třetí příkaz za pět let, který jsem dal, pokud jde o služební cesty. Mám pocit, že ta trojice udělala velký kus práce. Samozřejmě jí to ale nikdo neuzná, naopak.

* Znamená to, že prezidentská kancelář platila cestu i šéfovi CEFC Europe Jaroslavu Tvrdíkovi? To byl na tuto cestu najatý do služeb státu, přestože se problémy týkají hlavně jeho společnosti?

Upřímně řečeno, vůbec nevím. Víím, že jsme to zcela určitě platili kancléři Mynářovi. A pokud jde o ty zbývající dva, nemám tušení. Pokládám tuto otázku za poněkud povrchní. Je to, jako když se zachrání továrna, která hořela, ale hasičovi uhoří uniforma. No a vy byste se chtěl bavit o nákladech na tu uniformu.

* Pojdme k tuzemské politice. Nedávno jste řekl, že jste z počínání Andreje Babiše při sestavování vlády „nepatrně nervózní“. Od té doby Babiš několikrát změnil strategii a mluvil o několika variantách. Jaký je aktuální stav vaší nervozity?

Dlouhodobě jsem vyjádřil přání - nikoli příkaz, ale přání - aby vznikla vláda na půdorysu ANO, ČSSD a komunistů. Jak dobře víte, tento půdorys se skutečně rýsuje. Budu rád, když se k němu připojí i strana SPD.

Ostatně i Andrej Babiš řekl, že to u této strany vidí jako takzvaná zadní vrátka. Ale to už je věc druhá, protože i kombinace ANO, ČSSD a komunistů by měla 108 hlasů. Ovšem za předpokladu, že zejména sociální demokraté a jejich poslanci budou opravdu pro tuto vládu hlasovat.

* Právě. Řada z nich naznačuje, že by mohla být proti. Například bývalý předseda Bohuslav Sobotka. Dokáže si vedoucí tandem ČSSD Jan Hamáček s Jiřím Zimolou situaci srovnat?

Pokládám za neobyčejnou drzost, jestliže člověk, který ČSSD dovedl k sedmi procentům, dnes rozdává knížecí rady. To zaprvé. Zadruhé bych chtěl věřit, že ona dvojice vedoucích představitelů sociální demokracie bude natolik silná, aby toto dokázala.

* Jak si podle vás Hamáček se Zimolou zatím počínají?

Já jsem se s nimi na jejich žádost sešel. Měl jsem z tohoto setkání velmi pozitivní dojem. Samozřejmě vycházím z toho, že jednání o vládě vede premiér, jeho partnery jsou tito lidé a prezident má pro toto jednání vytvořit dostatečný časový prostor, což jsem také udělal.

* Babišovi jste dal čas do začátku prázdnin. Sjezd ČSSD je na začátku dubna, Hamáček se Zimolou slíbili vnitrostranické referendum o účasti ve vládě. Podle nálady řadových socialistů to nebude nic jasného, také se může stát, že účast v kabinetu zamítnou. Pak by měl šéf ANO docela málo času a do konce prázdnin by to nemusel stihnout, ne? Jaké byste pak viděl řešení?

Zaprvé jsem nedal žádný limit, vyjádřil jsem subjektivní pocit, že si myslím, že by se toto vše dalo zvládnout do konce června. To není limit, jen subjektivní pocit. Nic víc, nic méně. No, nechci samozřejmě vycházet z analogií, ale tzv. GroKo neboli Grosse Koalition v Německu je inspirací i pro nás. Víte, že tam to v referendu u SPD dopadlo 66 procent pro. Přičemž tzv. mladí sociální demokraté byli ostře proti. U nás jsou dnes Mladí sociální demokraté -pokud vím - také ostře proti. Ale chtěl bych věřit, že převládne zdravý rozum, a nikoli pubertální exhibice. A že nakonec v referendu ČSSD tuto dohodu akceptuje.

* Sám jste před chvílí zmínil SPD Tomia Okamury. Ta se ovšem nyní dostala úplně mimo hru. Pokládáte to ze strany Andreje Babiše za chybu?

Především jsem zaznamenal prohlášení pana Okamury, že nebude podporovat Babišovu vládu, pokud bude založena na spolupráci se sociální demokracií. Ale i když jsem až dosud vůči SPD udělal několik gest, tak musím říci, že mě to v poslední době přestává bavit. Víte proč? No, protože tato strana hlasovala pro návrh hnutí STAN, aby kancléř prezidenta republiky musel mít nejvyšší prověrku, to znamená prověrku na přísně tajné. Takhle se nechová strana, které jsem poskytl svoje - byť omezené - sympatie. Pan Okamura se tedy nemůže divit, že do doby, než toto stanovisko změní, tyto mé sympatie už nebudou.

* Premiér Babiš také v poslední době několikrát zmínil možnost předčasných voleb. Vy jste je opakovaně ostře odmítl. Co však v případě, že dají sociální demokraté Babišovi v referendu opravdu košem?

Když ty hlasy Andrej Babiš mít nebude, tak klidně počkáme dál. Jestli se třeba nerozhodne pro tu kombinaci, která je takřkajíc záložní a obsahuje 115 hlasů ve Sněmovně (ANO, SPD a KSČM, pozn. red.). Jasně jsem řekl, že předčasné volby nevypíšu, protože bych to ani ne rok po řádných volbách pokládal za urážku voličů a jejich inteligence. Samozřejmě že Sněmovna má možnost si vynutit předčasné volby tím, že o tom rozhodne alespoň 120 a více hlasů. Ale nepředpokládám, že by se to stalo. Mimo jiné proto, že pětiprocentní trpaslíci nebudou riskovat, že zmizí z politické scény.

* Zajímalo nás spíš, zda byste v případě, že by ČSSD v referendu vstup do vlády odmítla a Babiš se nedokázal dohodnout s okamurovci, proti nimž je i řada politiků ANO, vůbec připustil třetí pokus šéfa Sněmovny Radka Vondráčka. Babiše jste totiž premiérem nejmenoval a klidně byste ve druhém pokusu ještě mohl jmenovat někoho úplně jiného. I řada vlivných sociálních demokratů vykládá, že máte v záloze připravenou úřednickou vládu.

Nemám připravenou žádnou úřednickou vládu. V takovém případě bych doporučil Andreji Babišovi podle bonmotu Jana Wericha „Když tu není ta, kterou mám rád, mám rád tu, která tu je“, aby uzavřel onu dohodu na 115 hlasech ve Sněmovně. Pokračování na protější straně Pokračování z protější strany

* Nepokládáte dosavadní působení Babišovy menšinové vlády za poněkud rozpačité?

Myslím si, že vláda funguje normálním způsobem a nevidím v jejím počínání nic nenormálního.

* Hodně se probírají třeba její personální zásahy. Jak vnímáte například urputnou snahu Andreje Babiše odvolat šéfa Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS) Michala Murína?

Tak zaprvé je to v kompetenci vlády, respektive jejího předsedy. Zadruhé jsem zaregistroval, že se proti panu Murínovi výrazně postavil i nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman. Nu, a já nevidím důvod, proč by vláda neměla odvolat pana Murína, pokud k tomu má dostatečné důvody.

* Ty, které uvádí Babiš, za dostatečné pokládáte?

Tak především je za dostatečné uvádí Pavel Zeman. A myslím si, že to jsou důvody, nad kterými minimálně stojí za to přemýšlet.

* Bezprostředně po svém zvolení jste tvrdil, že chcete být pokornější a méně arogantní. Od té doby se několik vašich projevů hemžilo tu „blbci“ či „chudáčky“, jindy jste svým příznivcům vzkázal, že „budoucnost je na pět let naše“. To přece za projevy větší pokory a menší arogance považovat nelze, ne?

Rád vám odpovím, protože jsem si připravoval dvě varianty inauguračního projevu. Ta první byla se jmény, druhá beze jmen. Nu, a protože jsem se rozhodl, že budu pokornější, tak až na pana Bakalu jsem uvedl pokornější variantu beze jmen. Ale vám na závěr našeho rozhovoru ta jména mohu říct. Takže Honzejk nebo Tabery jsou placeni Zdeňkem Bakalou a podle mého názoru si každý, kdo bere peníze od Zdeňka Bakaly, zaslouží opovržení. Zadruhé, Mitrofanov, který rozděluje lidi na občany a obyvatele, si rovněž zaslouhuje opovržení. A měl by si uvědomit, že rodák z Rostova na Donu by neměl příliš zasahovat do českých politických struktur. Nu, a zatřetí, jestliže má Jiří Pehe pocit, že zemře půl milionu mých voličů a situace bude jiná, tak je to tak trošku hyenismus. Líbil se mi výrok Jana Kellera, který řekl, že nebude komentovat lejno hyeny. Úplně na závěr vám řeknu ještě jednu věc: To Pche, jak říkal Miroslav Šimek, tak to Pche napsalo další článek, kde vyjadřuje názor, že demonstrace by ještě mohly změnit politickou strukturu České republiky oproti výsledkům demokratických voleb. Ať už prezidentských, nebo parlamentních. Chtěl bych konstatovat, že dokud budu prezidentem, nikdy nepřipustím Majdan, barevnou revoluci. Ať demonstranti v ulicích vyjadřují jakékoli názory, vždy se budu řídit větou, kterou Klementu Gottwaldovi řekl, ale bohužel nedotáhnul do konce Edvard Beneš. Nikdy nepřipustím, aby o osudu republiky rozhodovala ulice.

* Ironicky řečeno, tím jste tu svoji „větší pokoru a méně arogance“ právě podtrhl...

Byl jsem pokornějším právě proto, že jsem ve svém inauguračním projevu tato jména neuvedl.

* Přesto vás za něj velice strhal i institut jednoho z vašich obvyklých největších zastánců, jakým je váš předchůdce Václav Klaus. Čím jste si to vysvětloval?

Třeba má rád Zdeňka Bakalu, to je první varianta. Druhou variantou je, že má rád česká média. Protože v mém inauguračním projevu zazněly dva útoky. Útok na Bakalu a útok na česká média včetně České televize. Nu, a Václav Klaus má svaté právo milovat Zdeňka Bakalu a svaté právo milovat ať už Českou televizi, nebo jiná česká média.

* Když už jsme u České televize, je kolem ní teď obrovský povyk. Co podle vás bude výsledkem této vřavy?

V mém inauguračním projevu je o ČT jedna jediná věta. Ta říká, že existuje studie **Fakulty sociálních věd** UK, podle níž ČT ve své publicistice protežovala TOP 09. Tečka. Jestliže tato jediná věta vyvolala pochodové cvičení topkařů Vladislavským sálem, je to jejich problém. Mě spíš zajímá to, že dochází při demonstracích ke zneužívání mladých lidí, z nichž řada si ani tuto jedinou větu nepřečetla. Typickým příkladem je dvanáctiletá holčička, která vyzývala ke svržení Babiše, Zemana a Okamury. To pokládám za obludné zneužívání dětí. Stejně jako pokládám za obludné, že podle Blesku tam, kde jakýsi režisér měsíc po prezidentských volbách vyzýval, aby mě lidi nevolili, se po schodech váleli opilí účastníci naší umělecké obce. Zatímco ve Španělském sále jsem seděl s jinými členy umělecké obce, vypili jsme skleničku vína, dobře jsme si

popovídali a šli spát. To je asi ten rozdíl mezi hysteriky pražské kavárny a normálním chodem prezidentské kanceláře.

* Zůstaňme u ČT a vašeho tvrzení, že není objektivní. Co by se podle vás mělo v ČT změnit?

Navrhl jsem - ale samozřejmě to nemám právo sám uskutečnit - aby podle minulého příkladu byla dvakrát zamítnuta zpráva o hospodaření ČT. Podle platných zákonů pak dochází k personálním změnám. Záleží ale nikoli na mně, nýbrž na politikách, kteří k tomu mají vztah, aby rozhodli, jaké vedení ČT si vlastně přejí.

* Vidíte ve Sněmovně vůli dostatečného počtu politiků, aby se ta změna odehrála?

Myslím si, že ano.

* Angažujete se v tom nějak?

Já se v tom nijak neangažuji, pouze jsem upozornil, že už jednou byla dvakrát zamítnuta zpráva o hospodaření ČT a následovala personální změna. To je vše.

* Jak hodnotíte události na Slovensku, kde podala demisi vláda Roberta Fica? Prezident Andrej Kiska ale odmítl jmenovat kabinet Petera Pellegriniho navržený dosavadní koalicí. Postupuje podle vás Kiska správně?

Tak vláda v demisi vykonává svoji funkci po celou dobu, než je jmenována vláda nová. To je ostatně i u nás, to není nic nového. Vláda v demisi je podle ústavy vládou plnohodnotnou. Takže nechť tato vláda vládne a nechť se diskutuje o tom, kdo má a kdo nemá být jejím členem. Já bych pokládal za nešťastné, kdybych se jakkoli vměšoval do slovenských vnitřních záležitostí. Ale teď pojedu na Slovensko do Tater, předpokládám, že se tam setkám se slovenskými politiky a zeptám se jich, o co jde.

* V tuhle chvíli si netroufáte říct, o co na Slovensku jde?

Mohu se domnívat, že jde o pokus o další barevnou revoluci. Ale to je zatím jenom moje domněnka a rád si tuto domněnku ověřím právě těmito rozhovory.

* Nedávno zemřel váš dlouholetý přítel a spolupracovník Miroslav Šlouf, s nímž jste se po svém prvním zvolení prezidentem rozešel. S jakými pocity jste se s ním loučil?

Tak poslal jsem tam kytičku. Teď si myslím, že není dobré připomínat i to, co bylo zlé. Všichni, kdo se o to zajímají, tak vědí, že můj důvod pro náš rozchod byla jeho komunikace s Františkem Mrázkem, šéfem podsvětí. Nicméně to jsem zapomněl, udělal jsem za tím tlustou čáru. A budu rád vzpomínat na naše společné cesty v autobusu Zemák. On to sice byl původně návrh Saši Kwasniewského, který Mirek Šlouf okopíroval, ale to nevadí. Okopíroval to skvěle a fungovalo to. Říká se, že člověk má z minulosti vždycky vzpomínat na to dobré a zapomenout na to špatné.

***

O vyšetřovaném čínském poradci „Prezident Si vede boj proti korupci, je klidně možné - i když u mě platí presumpce nevinny - že tam k něčemu došlo.“

O Babišovi, nepůjde-li ČSSD do vlády „Doporučil bych mu bonmot Jana Wericha: Když tu není ta, kterou mám rád, mám rád tu, která tu je.“

O Bohuslavu Sobotkovi a jeho názoru na koalici „Pokládám za neobyčejnou drzost, jestliže člověk, který ČSSD dovedl k 7 %, dnes rozdává knížecí rady.“ O Václavu Klausovi a kritice inauguračního projevu „Třeba má rád Zdeňka Bakalu, to je první varianta. Druhou variantou je, že má rád česká média.“

O zesnulém Miroslavu Šloufovi „Všichni vědí, že můj důvod pro náš rozchod byla jeho komunikace s šéfem podsvětí.“

Co řekl Zeman o... * Tomio Okamurovi „I když jsem až dosud vůči SPD udělal několik gest, tak musím říci, že mě to v poslední době přestává bavit.“ * České televizi „Navrhl jsem, aby byla dvakrát zamítnuta zpráva o hospodaření ČT. Pak dochází k personálním změnám.“ * O demonstracích „Dochází ke zneužívání mladých lidí. Příkladem je dvanáctiletá holčička, která vyzývala ke svržení Babiše, Zemana a Okamury.“

Foto autor| Foto: David Neff, MAFRA

ŽIVE: Rusko přítelem, nebo hrozbou? Debatují Procházková, Romancov, Sedláček, Bašta a Weigl

21.3.2018 irozhlas.cz str. 00

Je Rusko v čele se znovuzvoleným prezidentem Vladimírem Putinem přítel, nebo spíše hrozba? Český rozhlas Plus hledá ve středeční veřejné debatě odpověď. Diskuse se koná v Olomouci během rozhlasového festivalu Prix Bohemia Radio a přijít může každý.

Kam míří Rusko po prezidentských volbách? Je tato země svobodná? Je agresivní velmocí vůči ostatním státům? A rozumíme Rusku vůbec?

Debatovat přišli politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, známá novinářka Petra Procházková a ekonom Tomáš Sedláček. Pozvání přijali také bývalý velvyslanec v Rusku a na Ukrajině Jaroslav Bašta a ekonom a ředitel Institutu Václava Klause Jiří Weigl. Moderuje Michael Rozsypal.

Diskuse se koná od 18.30 do 20.00 v Uměleckém centru UP (Auditoriu maximu) v Olomouci, kde je součástí programu rozhlasového festivalu Prix Bohemia Radio. Více informací na facebookové stránce debaty.

Rozhlasový festival Prix Bohemia Radio

Mezinárodní festival rozhlasové tvorby Prix Bohemia Radio je tradiční soutěžní přehlídkou toho nejlepšího z rozhlasové tvorby.

Koná se od pondělí 19. do čtvrtka 22. března, pořádá ho Český rozhlas. Návštěvníky čekají čtyři dny nabitě poslechem toho nejlepšího z rozhlasových dokumentů, dramát a reportáží, workshopy, debaty, koncerty i divadelní představení.

Na čtvrtčním slavnostním zakončení festivalu budou v každé kategorii vyhlášeny tři vítězné příspěvky.

Prezident Herecké asociace Ondřej Kepka předá Cenu Thálie za nejlepší herecký výkon v rozhlasové hře a generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral uvede do Síně slávy vybranou rozhlasovou osobnost.

Ambicí festivalu je rozvíjet a sdílet rozhlasovou tvorbu veřejnoprávních médií v zemích střední Evropy s důrazem na členy visegrádské čtyřky.

Informace včetně programu najdete na speciálním webu www.prixbohemia.rozhlas.cz nebo na facebookové stránce Prix Bohemia Radio.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/rusko-vladimir-putin-debata_1803211829_ako

---

Vladimír Pelc: Česká televize jako návěs TOP 09

20.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

V našich luzích a hájích je častým zvykem, že se souhlasí, nebo naopak nesouhlasí s něčím, co souhlasí i ti druzí pořádně neznají. Stačí jim, že se mohou přidat ke své politické aj. předloze a už křičí – tu na náměstí, tam na pódiu akce, která má být údajně akcí kulturní (Český lev).

V inaugurační řeči po svém druhém zvolení prezidentem ČR ing. Miloš Zeman - při kritickém hodnocení politického působení České televize - v jedné větě zmínil výsledky studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A hned se strhl poprask. Protože potrefená husa se vždy, jak známo, ozve. Velmi pochybuji o tom, že kritici prezidentova vystoupení zmiňovanou studií znají. Je to téměř osm desítek stran A4; práce je pečlivá, metodicky přesná, odborně kvalifikovaná. Obsahuje kvantitativní i kvalitativní analýzu politické publicistiky a zpravodajství v České televizi a Českém rozhlase. Při použití všech aktuálních metod hodnocení autoři studie dospěli k závěru, že veřejnoprávní sdělovací prostředky vyvážené, objektivní, pravdivé atd. atd. zpravodajství a

publicistiku nepřinášejí; zejm. u České televize je politické vysílání výrazně ovlivněno, jak to autoři mazlivě nazvali, její přičylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Zkrátka vysílací prostor, věnovaný této straně je zjevně disproporční vůči všem parametrům, ke kterým lze politickou či společenskou relevanci této strany vztahovat, a ve výrazném nepoměru k politickým stranám a hnutím ostatním. Přitom analýzu nelze odbyť přihlouplým argumentem, že někdo mluví rychleji, jiný pomaleji. Můžete si ji celou přečíst; je to poučné - Analýza předvolebního vysílání České televize a Českého rozhlasu (Krajské a senátní volby 2016). **Fakulta sociální věd** Univerzity Karlovy – CEMES (Centrum pro mediální studia). 2017. Hlavní řešitel: Jan Křeček (**FSV UK**). Statistické zpracování dat: Ondřej Dvouletý (VŠE). Dále se podíleli: Jan Jiráček, Petra Mílková a další pracovníci a studenti **FSV UK**: <https://www.mediar.cz/wp-content/uploads/2017/12/analiza-ct-cemes-2017.pdf>. Ocituji závěry analýzy: „V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize (viz zejm. str. 16?31 této analýzy) byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluví jejích zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě. Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování KSČM, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran. Obdobné závěry lze učinit i u analyzované tvorby Českého rozhlasu: V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů Českého rozhlasu (viz zejm. str. 50?60 této analýzy) byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluví jejích zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě. V analyzovaném celku vysílání Českého rozhlasu naopak mohlo dojít ke znevýhodnění některých parlamentních a některých neparlamentních stran. Na podkladě této analýzy lze dospět k závěru, že ze strany České televize a ze strany Českého rozhlasu ve sledovaném období v celku jimi vysílaných zpravodajských a politickopublicistických pořadů docházelo k porušování § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Lze tedy dospět i k oprávněnosti RRTV realizovat sankční opatření ve smyslu ust. § 58 až 61 citovaného zákona.“ Vladimír Pelc Vyšlo na Vasevec.cz. Publikováno se souhlasem vydavatele.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Vladimir-Pelc-Ceska-televize-jako-naves-TOP-09-528742?utm_source=nm&utm_medium=xml

Černý scénář: V Itálii se mohou spojit populisté. Hnutí pěti hvězd by mohlo vládnout s protiimigrantskou Ligou severu

20.3.2018 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

V Itálii by mohly vládu společně vytvořit protestní strany Hnutí pěti hvězd a Liga severu. Chtějí například výrazně zvýšit schodek italského rozpočtu nebo zrušit některé reformy. Obě strany ale cílí na rozdílné skupiny voličů, a tak není jisté, jestli se domluví.

Protestní strany v Itálii na sebe vždy ostře útočily. Levicově populistické Hnutí pěti hvězd a krajně pravicová Liga severu se však v posledních týdnech postupně sbližují.

Poté co výrazně uspěly v nedávných volbách, začínají rozhovory, které mohou vést až k vytvoření společné vlády. Z hlediska finančních trhů i Evropské unie by šlo asi o nejhorší variantu.

Ve volbách 4. března získalo zdaleka nejvíc hlasů Hnutí pěti hvězd, jež chce Itálii řídit pomocí internetových referend. Prosazuje také například zavedení zaručeného příjmu od státu pro chudší občany. A protiimigrantská Liga severu se stala nejsilnější stranou v rámci pravicové koalice, když překvapivě porazila stranu Vzhůru Itálie bývalého premiéra Silvia Berlusconiho.

"Nic není nemožné nebo neuskutečnitelné," prohlásil šéf Ligy severu Matteo Salvini ohledně možné spolupráce s Hnutím pěti hvězd. S jeho lídrem Luigim Di Maiem se už začal domlouvat na tom, že si obě strany tento měsíc rozdělí posty předsedů Poslanecké sněmovny a Senátu, což by podle komentátorů mohlo následně vést i ke spolupráci na vládní úrovni.

Hnutí pěti hvězd a Liga severu mají společně pohodlnou většinu hlasů.

Kdo ovládne Itálii

* Hnutí pěti hvězd získalo ve volbách skoro třetinu hlasů a je nejsilnější samostatnou stranou.

V součtu mandátů ho ale předstihla pravicová koalice, již tvoří několik stran včetně Ligy severu a strany Vzhůru Itálie premiéra Silvia Berlusconiho. Samotná Liga získala zhruba 17 procent hlasů. Berlusconi hrozí, že pokud se Liga severu spojí s Hnutím pěti hvězd, pravicová koalice končí.

* Hnutí pěti hvězd dříve odmítalo jakoukoliv koaliční spolupráci, po volbách ale změnilo názor.

* Koaliční jednání naplno začnou koncem března poté, co se strany domluví na vedení obou komor parlamentu.

Obě strany kritizují Evropskou unii i eurozónu. Před volbami ale svůj program pozměnily, například ustoupily od dřívějšího požadavku na vyhlášení referenda o tom, jestli by se Itálie neměla vrátit od eura zpět k liře.

Ohledně možnosti, že by obě strany získaly podíl na moci, vyjadřovaly před volbami obavy ostatní země EU i finanční trhy. Navzdory překvapivě velkému úspěchu obou formací však zatím žádná negativní reakce trhů nepřišla. Italské státní dluhopisy se tak nedostaly pod tlak. Podle odborníků je důvodem to, že o možnosti italského odchodu z EU nebo z eurozóny nikdo vážně neuvažuje, což platí i o populistech. "Italové moc dobře vědí, jak je pro ně EU důležitá," zdůrazňuje Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Mejstřík zároveň pochybuje o tom, že by se Hnutí pěti hvězd a Liga severu nakonec dokázaly na vytvoření společné vlády dohodnout. Obě strany se zaměřují na odlišné skupiny voličů. Liga severu prosazuje třeba radikální snížení daní a podporují ji hlavně drobní podnikatelé z bohatších severních regionů Itálie. Hnutí pěti hvězd naproti tomu dominuje na chudším jihu, kde bodovalo slibem výrazného zvýšení finanční podpory pro lidi bez práce.

V řadě věcí se ovšem obě strany shodují, mimo jiné v požadavku zrušení důchodové reformy, která před několika lety zvýšila věk odchodu do penze. Odmítají taky snižovat vysoký italský státní dluh podle pravidel platných v EU. "V italské politice je možné vše," připouští politolog Mejstřík i možnost, že populisté přes řadu rozporů budou vládnout společně.

Přestože obě strany utlumily svoji kritiku EU, jejich nástup k moci by mohl pro unii znamenat nestabilitu. A to především v tom případě, že by populisté začali plnit své předvolební sliby, jež by zvýšily schodek státního rozpočtu o desítky miliard eur. Itálie by pak překročila povolený rozpočtový deficit ve výši tří procent HDP a dostala by se do střetu s Brusel. V takovém případě nelze vyloučit ani zvýšenou nervozitu trhů ohledně udržitelnosti italského státního dluhu. Ten je se 130 procenty HDP druhý nejvyšší v EU hned po Řecku.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66084460-cerny-scenar-v-italii-se-mohou-spojiti-populiste-hnuti-peti-hvezd-by-mohlo-vladnout-s-protiimigrantskou-ligou-severu>

Drahoš odhalil svůj nový politický plán. A řekl, kdo mu na něj dá peníze

20.3.2018 blesk.cz str. 00 Politika

Jakub Veinlich

Poražený finalista boje o Hrad Jiří Drahoš chce na podzim dobýt Senát. Kandidaturu z pozice nezávislého kandidáta ohlásil v hotelu na Praze 1, o hlasy ale bude bojovat ve čtvrtém pražském obvodu. Podpoře politických stran se nicméně nebrání, pomoc mu nevylučují Starostové, TOP 09 ani lidovci. O schůzku podle Blesk Zpráv žádal také Piráty. Ještě před kampaní se chce Drahoš věnovat práci pro nově vzniklý spolek Společně pro Česko.

„Mám vizi demokratického svobodného státu, který je schopen postarat se o slabší, státu bezpečného, státu, který je založen na moderní vzdělanosti, státu, který se postará o naše okolí – přírodní prostředí,“ řekl Drahoš. A

to je podle něj důvod, proč se chce i po prohraných prezidentských volbách dál věnovat působení ve veřejném životě.

Po bitvě o Hrad Drahoš avizoval, že utlumuje práci svého volebního týmu, ale je připraven začít zase kdykoliv do předvolebního maratonu naskočit. Okolo bývalého předsedy Akademie věd bude působit nadále jeho pravá ruka Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu.

Drahoš chce zjišťovat, co lidi trápí

Společně s Mejstříkem a Kleindienstem Drahoš v těchto dnech zakládá spolek Společně pro Česko, se kterým chce cestovat po celé republice a zjišťovat, co lidi trápí. Získané podněty plánuje pak přetavit do podoby zákonů. Na jaké konkrétní politiky by se chtěl ve Sněmovně či Senátu obracet, ale zatím neřekl. Chystá se ale využít svých kontaktů z prezidentské kampaně, které má prý v různých sněmovních výborech.

„Jsem přesvědčen o tom, že většina našich politiků je schopna rozumnou věc postavit nad své stranické zájmy,“ řekl neurčitě.

Spolek chce Drahoš financovat dary od sponzorů a partnerů, které už například využil v prezidentské kampani. Někteří už se prý hlásí sami, jiné chce oslovit. Že by se uskupení přeměnilo v budoucnu na politickou stranu, Drahoš na dotaz Blesk Zpráv zatím vyloučil.

„Nemám takovéto ambice. V tuto chvíli je politických stran na politickém kolbišti dostatek. Spolek Společně pro Česko má skutečně charakter jen spolku,“ dodal Drahoš, který by chtěl, aby se jednou z tváří Spolku stala také jeho žena Eva. Právě ona ho výrazně podporovala také v prezidentské volbě.

Boj o Senát v Praze

„Naše společnost je do značné míry rozdělena. Snaží se o to někteří politici, kteří vysílají spíše signály strachu a dokonce i nenávisti, a jsem přesvědčen, že s tím je potřeba něco dělat,“ narážel Drahoš například na prezidenta Miloše Zemana. Jako zvoleného prezidenta ho prý sice respektuje, ale neztotožňuje se s jeho názory.

Drahoše prý překvapilo, kolik mladých lidí v minulých dnech vyšlo do ulic a dalo svými protesty najevo, co si o současné politické situaci myslí. „Tyto názory slyším a nemohl jsem o nich vážně nepřemýšlet,“ řekl novinářům a rovnou zahájil nábor. Všichni nespokojení lidé se mohou do spolku přihlásit také, uvedl. O spolupráci už mluvil také s neúspěšnými prezidentskými kandidáty Pavlem Fischerem a Markem Hilšerem, oba chtějí kandidovat do Senátu také.

„Máme ambice témata spolku prosazovat také na politické scéně – logickou součástí je proto má zvažovaná kandidatura do Senátu na Praze 4, kde jsem strávil velkou část svého života,“ oznámil vstup do další předvolební kampaně. V Praze Drahoš bydlel už jako student na koleji a žije tu také část jeho rodiny.

Souboj dvou vědců

Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do Senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, kterou nad ním vyhrál o 154 tisíc hlasů Miloš Zeman. Protikandidátkou Drahoše bude současná senátorka za ČSSD Eva Syková. Bude to tak zajímavý souboj dvou vědců.

Právě Sykovou nechal Drahoš po sporech na Akademii věd v roce 2016 vyhodit. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ řekla nedávno senátorka týdeníku Euro.

Volby do třetiny Senátu by měly být na podzim. Pravděpodobně v říjnu s komunálními volbami. Strany v těchto týdnech ladí strategii, koho do voleb postaví a v jakých koalicích budou kandidovat. Senátoři jsou voleni na šest let s tím, že každé dva roky se obměňuje třetina – tedy 27 křesel.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/531412/drahos-odhalil-svuj-novy-politicky-plan-a-rekl-kdo-mu-na-nej-da-penize>

Černý scénář: v Itálii se mohou spojit populisté

20.3.2018 Hospodářské noviny str. 06 Události

Ondřej Houska

Protestní strany v Itálii na sebe vždy ostře útočily. Levicově populistické Hnutí pěti hvězd a krajně pravicová Liga severu se však v posledních týdnech postupně sblíží. Poté co výrazně uspěly v nedávných volbách, začínají rozhovory, které mohou vést až k vytvoření společné vlády. Z hlediska finančních trhů i Evropské unie by šlo asi o nejhorší variantu.

Ve volbách 4. března získalo zdaleka nejvíc hlasů Hnutí pěti hvězd, jež chce Itálii řídit pomocí internetových referend. Prosazuje také například zavedení zaručeného příjmu od státu pro chudší občany. A protiimigrantská Liga severu se stala nejsilnější stranou v rámci pravicové koalice, když překvapivě porazila stranu Vzhůru Itálie bývalého premiéra Silvia Berlusconiho.

„Nic není nemožné nebo neuskutečnitelné,“ prohlásil šéf Ligy severu Matteo Salvini ohledně možné spolupráce s Hnutím pěti hvězd. S jeho lídrem Luigim Di Maiem se už začal domlouvat na tom, že si obě strany tento měsíc rozdělí posty předsedů Poslanecké sněmovny a Senátu, což by podle komentátorů mohlo následně vést i ke spolupráci na vládní úrovni. Hnutí pěti hvězd a Liga severu mají společně pohodlnou většinu hlasů.

Obě strany kritizují Evropskou unii i eurozónu. Před volbami ale svůj program pozměnily, například ustoupily od dřívějšího požadavku na vyhlášení referenda o tom, jestli by se Itálie neměla vrátit od eura zpět k liře.

Ohledně možnosti, že by obě strany získaly podíl na moci, vyjadřovaly před volbami obavy ostatní země EU i finanční trhy. Navzdory překvapivě velkému úspěchu obou formací však zatím žádná negativní reakce trhů nepřišla. Italské státní dluhopisy se tak nedostaly pod tlak. Podle odborníků je důvodem to, že o možnosti italského odchodu z EU nebo z eurozóny nikdo vážně neuvažuje, což platí i o populistech. „Italové moc dobře vědí, jak je pro ně EU důležitá,“ zdůrazňuje Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Mejstřík zároveň pochybuje o tom, že by se Hnutí pěti hvězd a Liga severu nakonec dokázaly na vytvoření společné vlády dohodnout. Obě strany se zaměřují na odlišné skupiny voličů. Liga severu prosazuje například radikální snížení daní a podporují ji hlavně drobní podnikatelé z bohatších severních regionů Itálie. Hnutí pěti hvězd naproti tomu dominuje na chudším jihu, kde bodovalo slibem výrazného zvýšení finanční podpory pro lidi bez práce.

V řadě věcí se ovšem obě strany shodují, mimo jiné v požadavku zrušení důchodové reformy, která před několika lety zvýšila věk odchodu do penze. Odmítají taky snižovat vysoký italský státní dluh podle pravidel platných v EU. „V italské politice je možné vše,“ připouští politolog Mejstřík i možnost, že populisté přes řadu rozporů budou vládnout společně.

Přestože obě strany utlumily svoji kritiku EU, jejich nástup k moci by mohl pro unii znamenat nestabilitu. A to především v tom případě, že by populisté začali plnit své předvolební sliby, jež by zvýšily schodek státního rozpočtu o desítky miliard eur. Itálie by pak překročila povolený rozpočtový deficit ve výši tří procent HDP a dostala by se do střetu s Bruslem. V takovém případě nelze vyloučit ani zvýšenou nervozitu trhů ohledně udržitelnosti italského státního dluhu. Ten je se 130 procenty HDP druhý nejvyšší v EU hned po Řecku.

***

Některé programové body máme společné. Nic není nemožné. Matteo Salvini lídr Ligy severu o možné koalici s Hnutím pěti hvězd

KDO OVLÁDNE ITÁLII

Hnutí pěti hvězd získalo ve volbách skoro třetinu hlasů a je nejsilnější samostatnou stranou. V součtu mandátů ho ale předstihla pravicová koalice, již tvoří několik stran včetně Ligy severu a strany Vzhůru Itálie expremiéra Silvia Berlusconiho. Samotná Liga získala zhruba 17 procent hlasů. Berlusconi hrozí, že pokud se Liga severu spojí s Hnutím pěti hvězd, pravicová koalice končí.

Hnutí pěti hvězd dřív odmítalo jakoukoliv koaliční spolupráci, po volbách ale změnilo názor.

Koaliční jednání naplno začnou koncem března poté, co se strany domluví na vedení obou komor parlamentu.

O autorovi| Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor| Foto: ČTK/AP

Foto popis| Konec spojenectví? Šéf Ligy severu Matteo Salvini by spoluprací s Hnutím pěti hvězd vyřadil z boje o moc Berlusconiho stranu Vzhůru Itálie.

Petra Procházková: Volby v Rusku byly předem rozhodnuté. Lidé nevslyšeli výzvy k bojkotu. Petr Kolář: Rusové nezvládli demokracii 90. let a viní z to

20.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jan Rychetský

REPORTÁŽ Vítězství Vladimira Putina v ruských prezidentských volbách nikoho nepřekvapilo. Opozice je rozhádaná, místní se demokracie obávají – za Jelcina jí říkali lejnokracie, a navíc s tím prezident jako bývalý agent KGB umí pracovat. Taková je situace v Rusku, alespoň se na tom shodli novinářka Petra Procházková a bývalý diplomat Petr Kolář v Malostranské besedě v Praze.

„Nešťastník, co je tady prezidentem, Putinovi slouží jako užitečný idiot pro domácí publikum. Rusové si uvědomí, že jsou tady dobří hokejisté, dobré pivo, Karlovy Vary, taky prezident, takže je Češi mají rádi, mají v Evropě spojence. Ten mrav je nemravem. Zavlékat sem tyhle nemravny prostřednictvím Zemana je nebezpečné,“ prohlásil někdejší velvyslanec v USA a Rusku Petr Kolář s tím, že si s výroky „popleteného českého prezidenta občas ani Putin už neví rady“, například, když při návštěvě Číny mluvil o likvidaci novinářů. Na debatě v Malostranské besedě v Praze promlouvali i novinářka Petra Procházková a historička Daniela Kolenovská. A tady jsou některé postřehy z akce... Nevyslyšený bojkot Navalného Debata se jmenovala S Putinem na věčné časy? Znovuzvolený ruský prezident Vladimir Putin totiž získal ve volbách téměř sedmašedesát procent hlasů. A překvapilo účastníky debaty v Malostranské besedě vůbec něco? „Volby byly předem rozhodnuté. Trochu mě překvapil neúspěch akce Alexeje Navalného, jenž vyzýval k neúčasti ve volbách. Bojkot ale skoro nikdo nevslyšel,“ řekla Procházková. Volební účast přesáhla sedmašedesát procent. „Od ruských přátel jsem slyšel, že kdyby byla větší účast vypadalo by to nevěrohodně. Při fejkování demokracie si vládnoucí garnitura musí dávat pozor, aby to vypadalo navenek věrohodně,“ doplnil exdiplomat Kolář. „Většina voličů se shodla na uzavření státu ostatnímu světu, což není moc pozitivní zpráva pro partnery,“ podotkla Kolenovská z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která se specializuje na studenou válku.

Jak zmínila novinářka Lidových novin Procházková, tak volební podvody neměly až takový vliv na výsledek. „Mně vadilo, jak znevěrohodňovala volby již předvolební kampaň,“ a hovořila třeba o krásných polonahých ženách, které měly na různých místech portrét Putina či obrovském množství filmů, projevů a pořadů o státníkovi v ruských médiích. Prý šlo spíše o plebiscit o důvěře Putinovi. Rusko versus Sojuz

Diskutovalo se i o určitých paralelách s bývalý Sovětským svazem. „Systém ztrácí schopnost vnitřní obnovy. Kdyby se Putin stáhl v roce 2008, odešel by podle některých na vrcholu a většina expertů by jej hodnotila jako úspěšného státníka. Paralelou může být to, jak se vyhocuje vztah Ruska k ostatnímu světu. Rusko se stáhlo z dohod, které podepsalo,“ řekla historička Kolenovská. „Během studené války v bipolárním světě byly proti sobě postaveny liberální demokracie a komunistický svět. Jakousi sjednocující ideologií tam dnes vytváří mix komunismu, pravoslaví a nacionalismu v ruském pojetí. Říkají tomu řízená demokracie. Volby, opozice a média, některá i s vlastními názory, jako třeba televizní stanice Dožd’.

Alternativní scéna nabízí takové hry jako třeba Berlusconi v podání TEATRU.DOC,“ vysvětlil Kolář s tím, že současné Rusko je přeci jen jiné než SSSR. Ve zmíněné hře jde krátce o to, že má Putin vážné zranění hlavy a pro záchranu života mu neurochirurgové implantují polovinu zdravého mozku Silvia Berlusconiho.

Podle bývalého diplomata vymezení se Ruské federace proti vnějšímu světu a volání po jednotě ale připomíná doby Sovětského svazu. Navíc: „Běžní Rusové mají největší noční můry z jelcinovského období. Tehdy se začalo říkat demokracii děrnokracija, slušně to lze přeložit jako lejnokracie. Když viděli reklamy na úžasné výrobky, chtěli se mít dobře, ale moc to nevyšlo, takže si vytvořili legendu, že je Západ přišel okrást. Nechtějí si připustit, že sami nezvládli transformaci.“ Rozdrobená opozice Ohledně slabé

opozice v Rusku Procházková reagovala: „Je tam několik druhů opozice. Ta, jen naoko, v Parlamentu. Třeba Žirinovský. Je vyšinutý a v prezidentských volbách získal šest procent, takže si voliči mohli říct, že je dobře, že mají Putina. Tou mimoparlamentní jsou Navalný, kterému bylo znemožněno kandidovat, a Xenija Sobčaková, která kandidovala. Ruská opozice ale od devadesátých let trpí tím, že všichni chtějí být tím hlavním a nikdo nechce dělat tým. Na demonstracích jsem byla svědkem, jak se mezi sebou hádali, kdo bude první hovořit. Nedávná hádka Sobčakové s Navalným je symbolická.“ Kolář téma shrnul tak, že liberální

opozice trpí nedostatkem disciplíny. „Opozice v Rusku se stala uzavřenou, je sama pro sebe a hledá obtížné

svá témata," dodala Kolenovská. „Rusové nejsou zvyklí na parlamentní demokracii. Mají rádi vůdce, co má pevnou ruku a může zavést pořádek. Chaos devadesátých let si ztotožnili s demokracií a semknutí vyplývá i ze strachu, že přijdou i o to málo, co si zatím nasýlili. Mají se raletivně nejlíp, než se kdy měli, a chtějí, aby to tak raději zůstalo," navázala Procházková. O trojských koních „Pro celou Evropu je vytvářen dojem, že je Rusko poslední pojistkou křesťanských hodnot před tím Západem, který je zmítán homosexuály, devianty, Sorosem a tak. Bakalu v Moskvě ještě neidentifikovali. Jde o strach v nás a Putin s ním umí pracovat. Navíc má mezi námi trojské koně, co mu pomáhají. Svým angažmá v Sýrii prodlužuje migrační krizi, odvádí pozornost od Ukrajiny, udržuje chaos v Evropě, ale také podporuje zdejší extremistické síly a tak dále. Kdybychom byli sebejistější, tak bude mít menší vliv," sdělil s ironií a postesknutím Kolář. Novinářka Procházková také zmínila hybridní konflikt s Ruskou federací. „Internet je podle hesla: dobrý sluha, špatný pán. Vyhledáváme to, co se nám hodí do krámu, což pro kritické myšlení není moc dobré. Aeronet a Parlamentní listy provádějí propagandu méně či více šikovně. Vytrhnou pravdu a zasadí ji do jiného kontextu. Není proti tomu moc obrana. Asi jen nevěřit zprávám, co jsou podepsané Broukem Pytlíkem," podotkla s tím, že publikum v Malostranské besedě z nedostatku kritického myšlení nepodezřívá. Diskuse s Putinem na věčné časy? tak vlastně skončila nezpochybnitelným faktem, že přinejmenším na šest let určitě.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Petra-Prochazkova-Volby-v-Rusku-byly-predem-rozhodnute-Lide-nevyslyseli-vyzvy-k-bojkotu-Petr-Kolar-Rusove-nezvladli-demokracii-90-let-a-vini-z-toho-Zapad-528780?utm_source=nm&utm_medium=xml

Rusko povede Putin

19.3.2018 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

Rusové mají jasno v tom, že dalších 6 let je povede dosavadní prezident Vladimir Vladimirovič Putin. Toho podle oficiálních výsledků dostal rekordních téměř 77% hlasů. Ale ani to vládcí Kremlu nestačí. Putin ve svém projevu před příznivci vyzval k tomu, aby se podařil, podařilo přesvědčit i ty voliče, kteří hlasovali pro jeho protikandidáty. Putinova vláda se proto soustředí na zvýšení životní úrovně obyvatel, zlepšení zdravotní péče a školství. Rusko se bude snažit o urovnání sporů se svými partnery a nebude závodit ve zbrojení. Volby ale provází pochybnosti. Mezinárodní pozorovatelé z OBSE kritizují omezování základních svobod při ruských prezidentských volbách, především omezování svobody shromažďování slova nebo také na nesrovnalosti při registraci jednotlivých kandidátů. Podle koordinátora OBSE Michael Georg Linka vedlo potlačení konkurence k malému výběru mezi prezidentskými kandidáty.

Michael Georg LINK, koordinátor OBSE

Výběr bez skutečné konkurence, tak jak jsme to viděli v těchto volbách, bohužel není skutečným výběrem. V okamžiku, kdy právní struktura omezuje základní svobody a konečný výsledek není nejasný, volby v podstatě postrádají svůj smysl. Tedy šanci, aby si lidé mohli zvolit své lídry.

Martin KARLÍK, moderátor

OBSE také upozornila na nekritický přístup ruských médií k dosavadnímu prezidentovi Vladimíru Putinovi. Sdělovací prostředky mu prý poskytly více prostoru než jiným kandidátům. Evropská západní média předpokládají, že znovuzvolený ruský prezident Vladimir Putin bude nyní vůči Západu suverénnější. A na lince máme Michaela Romancova, politického geografa z katedry politologie Institutu politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Hezký večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie, Institut politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Martin KARLÍK, moderátor

Je i přes ty pochybnosti nad regulérností voleb ten Putinův výsledek vzkaz na Západ, že Rusko se nějak nezmění?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie, Institut politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Především oni to nebyly volby. To je koneckonců to, co zaznělo tedy i z úst, byť to tak neřekl, nebo z té zprávy, kterou jste citovali, OBSE. A vzkaz to v podstatě je jen jeden jediný. Rusko i nadále bude takové, jakým bylo dosud. A to ne takové, jaké bylo, protože Putin vládne nepřetržitě od roku 2000. Tak ne jakým bylo do roku 2007, ale jakým bylo po roce 2007.

Martin KARLÍK, moderátor

A jak se tedy podle vás změní zahraniční politika Ruska? Bude podle vás Putin k Evropské unii ještě suverénnější nebo se bude snažit hledat nějaký konsensus?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie, Institut politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno já netuším, proč by se měl Putin snažit měnit zahraniční politiku. Pokud se domnívá, že jeho zahraniční politika je úspěšná, pokud je evidentní, že jeho zahraničněpolitickou linii podporují v Rusku v zásadě úplně všichni včetně například komunistů, jejichž kandidát se takzvaně umístil na druhém, na druhém místě, takže tam není důvod, aby on měnil svou zahraniční politiku. Jiná věc je, že on se bude snažit, aby se Evropská unie, potažmo další aktéři, snažili akceptovat, nebo aby, on se bude snažit dostat je do situace, aby tito akceptovali jeho politiku a navrhli mu vlastně pokračování spolupráce za těchto změněných, změněných podmínek.

Martin KARLÍK, moderátor

A co vlastně ten silný mandát umožňuje Putinovi na domácí scéně? Skutečně se ten stav blíží éře Sovětského svazu, jak o tom píše dnešní německý Handelsblatt?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie, Institut politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono se to blíží éře Sovětského svazu z hlediska toho, jakým způsobem funguje ruský režim dnešní. Tehdy tam samozřejmě měla absolutní mocenský monopol Komunistická strana Sovětského svazu, dneska má téměř monopol Jednotné Rusko a ty ostatní politické strany tomu dělají takovou stafáž, které v zásadě nikdo nevěří, že by to mohlo fungovat jinak. Rozhodnutí nevznikají a nejsou kontrolována. Řekněme jejich vykonávání na základě toho, jakým způsobem je moc rozdělena v ústavě nebo jakým způsobem je to v ústavě deklarováno. Ale v zásadě podle toho, co si Putin, anebo v některých regionech, typicky v Čečensku, přeje nebo nepřeje ten místní silný vládce. Čili v tomto ohledu to samozřejmě tu sovětskou realitu připomíná, a to čím dál tím víc. Podobně to připomíná tu sovětskou realitu tím, jakým způsobem se neustále mobilizuje veřejnost proti zahraničnímu nepříteli a jakým způsobem se mluví o ruských problémech, jakým způsobem se hovoří o reformách, ale ty reformy se nedělají.

Martin KARLÍK, moderátor

Rusko, rusko-evropským vztahům aktuálně dominují britská obvinění vůči Moskvě v kauze Sergeje Skripala, který byl v Británii otráven ruským bojovým plynem. Je to zásadní téma, které naznačí budoucí vztahy mezi Uníí a Ruskem?

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie, Institut politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

V tento okamžik samozřejmě ano, ale nesmíme zapomenout, že takovýhle problémů ve vztahu k Rusku už bylo vícero. Je tady ten známý případ otravy pana Litviněnka, je tady podle mého názoru ještě horší případ, a to je sestřelení malajsijského letadla nad územím Ukrajiny, do kterého je Kreml namočen. Já bych v tento okamžik si netroufal říct, jak se to bude vyvíjet dál, ale bude zajímavé, jestli bude v Evropě vůle politicky nějakým způsobem to sestřelené malajsijské letadlo a teďka tuhle novou kauzu prostě brát jako ukázkou nebo jako důkaz ruského chování vůči zemím Evropské unie. Pokud ano, pak to bude Rusko mít velice těžké. Pokud ne, tak to bude jeho výhra.

Martin KARLÍK, moderátor

Říká Michael Romancov, politolog a politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky za váš čas a hezký večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, katedra politologie, Institut politických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Hezký večer i vám, na shledanou.

Svět bude komentovat opětovné zvolení Putina, Britové podají informace o otravě exšpiona

19.3.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Briefing
Lidovky.cz

Vladimir Putin se na dalších 6 let stal prezidentem Ruska. Dnes by měly být známé oficiální výsledky ruských voleb, stejně jako reakce státníků z celého světa.

Vladimir Putin získal v prezidentských volbách podle odhadů kolem přes 70 procent hlasů a byl zvolen v prvním kole. Putin si tak podle všeho zajistil mandát do roku 2024, kdy mu bude 71 let. Politickou scénu největší země světa ovládá už 18 let - čtrnáct let byl prezidentem a čtyři roky předsedou ruské vlády. Jeho popularita se udržovala na stabilně vysoké úrovni, Rusové oceňovali stabilitu země, připojení ukrajinského Krymu k Rusku a operace ruské armády v Sýrii.

V pondělí by měly být známé konečné výsledky voleb, čekají se gratulace a komentáře z celého světa.

V Praze v Malostranské besedě se od 19:00 koná beseda na téma S Putinem na věčné časy? Zúčastní se historička Daniela Kolenovská z **Fakulty sociálních věd** UK, novinářka Petra Procházková z Lidových novin a bývalý velvyslanec v Rusku Petr Kolář.

V Bruselu proběhne jednání ministrů zahraničí zemí EU. Britský ministr Boris Johnson seznámí své kolegy z unijních zemí se situací kolem nedávného útoku nervovou látkou v Salisbury, ze kterého Londýn viní Rusko. Zabývat se budou i vývojem na Ukrajině a děním v Sýrii a na Korejském poloostrově.

Organizátoři čtvrtěční výstražné stávky studentů předají do kanceláře Senátu sebrané podpisy pod iniciativou *VyjdiVen i shromážděné fotografie či videa z protestů.

V 10:00 proběhne oslava 25 let Hospodářské komory. Představitelé komory, podnikatelé a zástupci státních orgánů se ohlédnou za čtvrtstoletím svobodného podnikání v Česku. Prezident komory Vladimír Dlouhý představí vize pro podnikatelské prostředí, nové logo i knihu o historii komorového hnutí. Akce se zúčastní mimo jiné i premiér Andrej Babiš a ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner. Na programu je také audiozdravice prezidenta Miloš Zemana.

Soud bude pokračovat v projednávání žaloby bývalého hejtmana Davida Ratha, který chce po státu 30 tisíc korun za to, že byl k soudu kvůli údajné korupci podle svých slov „vlečen v poutech“.

Jak se píše historie reklamy? Jedním slovem? Těžko!

19.3.2018 Brands & Stories str. 46 Příloha - Stories - Odborné knihy

Dušan Pavlů

Už jako studenta žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy mne poměrně hodně rozčiloval fakt, když se o nějakých jevech přednášelo, aniž by bylo zřejmé, jaké je jejich základní ukotvení v širších sociálně ekonomických, politických, kulturních, komunikačních a dalších souvislostech. S věkem ale tento iritující moment kupodivu nemizel, ale prohluboval se. Proto jsem se ve své první monografické publikaci Propagace – specifická forma sociální komunikace (Praha Novinář ....) také snažil o zařazení propagace do širších společenských souvislostí, jakkoliv to bylo v dané době poměrně obtížné.

Ale ve své pedagogické činnosti jsem stále narážel na fakt, že nám chybí skutečně vědecké zpracování vlastních dějin propagace (reklamy), ačkoliv první teoretická publikace o reklamě vychází na našem území již roku 1906, kdy jeden z prvních majitelů reklamní agentury, Zdenko Šindler, vydává již v roce 1906 svou publikaci Moderní reklama a za tři roky vychází ještě obsáhlejší a komplexnější kniha o reklamě z pera Vojty Holmana – 1909 – Reklama a život. Právě Holman se snažil o hlubší a systémové, logické zapojení reklamy do kulturních, ekonomických, sociálních a dalších vazeb tehdejší společnosti.

Když jsem spolu s Bohušem Häcklem, Zdeňkem Červeným a Alfonsem Kachlíkem založil obor propagace na nově vzniklé Fakultě žurnalistiky UK v roce 1971, bylo jasné, že nový vysokoškolský obor bude nezbytně vyžadovat také zpracování vlastních dějin, alespoň národních, protože k zahraniční literatuře byl přístup velmi omezený. Na větší a širší historický záběr nebyly v té době síly, prostředky, časové kapacity.

Nicméně stále jsem hledal a archivoval informace k dějinám české a československé reklamy, zpovídal pamětníky a aktivní funkcionáře nejslavnější předválečné etapy české reklamy – etapy existence Reklubu – Reklamního klubu československého, ale i soudobých reklamních aktivit, činnosti institucí (Rapid, Merkur, Made in publicity, Sportpropag, atd.) s cílem, někdy jednou – až bude čas – takové dějiny reklamy napsat. Měl jsem štěstí, že třeba právě doc. B. Häckl – tehdy můj kolega na katedře, byl dlouholetým funkcionářem Reklubu a jedno funkční období jeho předsedou a že náš externí spolupracovník z Rapidu Josef Poláček byl také starým Reklubákem. Podařilo se mi získat dr. Čeňka Adamce pro výuku základů výzkumů veřejného mínění (první ředitel odbočky Gallupova ústavu po válce v ČSR), mohl jsem dělat pro časopis Typografia velký rozhovor s Jiřím Solarem o jeho reklamní životní dráze apod. V antikvariátech jsem kupoval knihy o reklamě z meziválečného období, sledoval inzeráty nabídek knih a časopisů, takže se mi podařilo získat téměř celý časopis TYP, několik ročníků časopisů jako byl ORO – Organizace, reklama, obchod, Průkopník moderního podnikání, atd.

Alespoň částečně jsem se tedy dlouhodobě připravoval na úkol, který jsem si sám vytýčil – napsat dějiny Reklubu, protože Reklamní klub československý byl hlavním hybatelem maloobchodní reklamy v meziválečném a poválečném Československu do roku 1948. Částečně se také zabýval trhem B2B, vývojem nových médií a jejich nasazením do reklamní komunikace (foto, film, televize, rozhlas, OOH atd.). Hledal jsem zdroje i v Národním archivu ČR, v čítárně časopisů Národního muzea, v Národní knihovně, atd.

Po 3 letech práce jsem dokončil rukopis publikace, která obsahuje objektivní a ověřitelné údaje o významné a skutečně unikátní etapě vývoje české reklamy.

Podařilo objevit skutečné poklady, informace, které dosud nikdo nepublikoval. Popsal jsem akce, které Reklub jako unikátní zorganizoval a které potvrzují právě ono širší kulturně politické a ekonomické propojení reklamy se životem prvorepublikové společnosti: snaha pomoci republice v oblasti aktivní zahraniční propagace v roce 1938, iniciativy po roce 1945, kdy Reklub organizuje významnou státně propagační akci Startujeme do dvouletky, řadu zákonodárných aktivit a podání, snahy o etické principy reklamní práce, objektivizaci údajů o nákladech periodického tisku jako předpokladu efektivní reklamy, vzdělávací a uvědomovací – osvětové aktivity Reklubu v době nacistické okupace apod.

Obzvláště pyšný jsem to, že se mi ve spolupráci se Slovenským národním archívem podařilo objevit dokumentaci o Slovenském reklamním klubu (1946-1949), při jehož založení bratrsky pomáhal Reklub.

Já osobně si velice vážím toho, co naši předchůdci – marketéři 1. republiky – dokázali ve svém stavovském spolku, kolik knih a odborných článků dokázali napsat. Velmi významně ovlivnili kulturu prodeje, zásadním způsobem přispěli k uvědomění si významu značky v celém reklamním procesu a posílení postavení značky nejen v komerčním komunikačním projevu, ale i v praktickém uplatňování značky a tvorbě brandu.

Určitě si zasloužili, aby jejich celoživotní úsilí nebylo nikdy zapomenuto, a proto také vznikla tato kniha.

Foto popis|

Čtvrtý Putinův mandát: operace následník, nebo Putin navždy?

19.3.2018 ct24.cz str. 00 Svět
hosenseidlovap

Vladimir Putin bude stát v čele Ruska i nadále. V nedělních volbách získal dokonce více, než jím očekávaných 70 procent hlasů. O Putinově vítězství nikdo nepochyboval, a analytici se proto už před volbami zaobírali spíše tím, jak by mohl jeho další šestiletý mandát vypadat. A hlavně – co by mohlo následovat po něm.

Právě to je totiž patrně nejpálčivější otázka, kterou si pozorovatelé Ruska kladou. Podle ruské ústavy nesmí prezident vykonávat funkci déle než dvě funkční období po sobě, a je proto nasnadě se ptát, co nastane poté, až mu šestiletý mandát vyprší.

Analytici se shodují, že se Putin ani po skončení mandátu nebude chtít moci vzdát. Ostatně nic jinému mu ani nezbývá.

„S ohledem na to, že ze zákonů učinil nástroj státní politiky a soukromé vendety, že přeměnil legislativu na karikaturu bez síly nezávislosti a že povzbuzoval masožravou kulturu sledování vlastního prospěchu a sebeobohacování – může si Putin dovolit stát se exprezidentem? Všeobecně se má za to, že nemůže; bez toho, aby byl na vrcholu systému, je v nejlepším případě zranitelný, v nejhorším mrtvý, a on to ví.“

Mark Galeotti
analytik z pražského Ústavu mezinárodních vztahů pro New Eastern Europe

Další „rošáda“ asi nebude

Různí se ale názory na to, jakým způsobem si Putin svůj vliv uchová. Podobné řešení jako v roce 2008, které vešlo ve známost jako „rošáda,“ je považováno za nepravděpodobné.

Tehdy Putin po dvou čtyřletých prezidentských mandátech přepustil funkci hlavy státu dosavadnímu premiérovi Dmitriji Medveděvovi a sám se přesunul do čela vlády, aby se po Medveděvově čtyřletém funkčním období do Kremlu zase vrátil. A to za nových podmínek, které prodloužily prezidentský mandát na šest let.

„V roce 2008 věděl, že se vrátí, ale v roce 2024 bude starým mužem. Ví, že pokud by k rošádě znovu sáhl, mohli by mu (představitelé ruské politické elity – pozn. red.) bránit, pokud by se pokoušel v mezidobí vměšovat,“ řekla listu Financial Times Taťána Stanovaja z think-thanku Centrum politických technologií.

Odkaz

Zpravodaj ČT Karas: V očích běžných Rusů je Putin moderní člověk, který postavil zemi na nohy

Bude Putin hledat následníka?

Někteří analytici předpokládají, že Putin odejde, pokud se mu podaří přesunout moc na jemu loajální lidi.

Podle komentátora nezávislé televize Dožd' Konstantina Eggerta by Putin mohl z funkce odejít už před koncem mandátu, například v roce 2022, kdy mu bude 70 let (maximální věková hranice pro odchod do důchodu pro

seniorní úředníky). Stalo by se tak ale samozřejmě za předpokladu, že by si do té doby vybral loajálního a spolehlivého nástupce.

Odkaz

Škatulata v Rusku: Putin vyměňuje vysoce postavené úředníky

Ivan Krastev z European Council on Foreign Relations a bývalý kremelský poradce Gleb Pavlovskij se zase domnívají, že Putin sám nevnímá následující roky jako éru hledání následovníka, ale jako éru přesunu moci ze své generace na generaci mladších politiků, kteří už byli formováni jím vedeným systémem.

Neznamená to, že by se Putin chtěl zbavit svých starých přátel, jimiž se po nástupu do čela Ruska obklopil. Spíše chce systém otevřít mladším příbuzným členů vládnoucí elity a mladým technokratům, kteří jsou k němu loajální, a zvýšit tak šance na přežití systému, dodávají Krastev a Pavlovskij. O přesunu moci na celou generaci mluví i Galeotti.

Podle některých by si Putin mohl zachovat vliv a získat tak určité bezpečnostní garance přesunem do jiné důležité funkce. Zdroj blízký Kremlu řekl listu Guardian, že poté, co do úřadu prezidenta instaluje někoho z okruhu jemu nejbližších lidí, by Putin mohl vykonávat určitou ceremoniální roli, která by mu ale umožnila udržet si kontrolu nad politickou situací v zemi. Zdroj Guardianu mluvil konkrétně o funkci předsedy Státní dumy. Putin navždy?

Mnohem častěji se ale mezi analytiky objevují názory, že Putin zůstane v také či oné podobě přímo na špici mocenské pyramidy. Jan Šír, odborník na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, pro web ČT24 uvedl, že neočekává odchod Putina z funkce po vypršení mandátu.

„Tipoval bych, že Putin ve funkci zůstane až do konce života nebo do rozpadu Ruska, podle toho, co nastane dříve. Možnost dobrovolného odchodu z funkce v jakékoli podobě pokládám za nepravděpodobnou.“

Jan Šír
odborník na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Šír ale zároveň dodal, že v tomto ohledu nepodceňuje kreativitu Putinova nejbližšího okolí.

Právě určitá kreativní práce s politickým systémem země by mohla hrát klíčovou roli. Například Vladimir Inozemcev z moskevského Centra pro postindustriální studia mluví o možné ústavní změně, která by z ruského prezidentského systému udělala parlamentní a Putin by zůstal nejdůležitějším politickým představitelem coby premiér.

Analytici ale častěji zmiňují jinou variantu ústavní změny, která by pro Putina vytvořila úplně novou funkci s výraznými pravomocemi. V této souvislosti uvádějí, že by mohl vzniknout nový post předsedy Státní rady, přičemž rada by zároveň byla z dosavadního prezidentova poradního tělesa přeměněna v mnohem vlivnější instituci.

Podle některých by se Státní rada mohla dokonce stát nejsilnějším vládním tělesem podobným centrální čínské vládě. A Putin v čele takové rady by nebyl omezen počtem mandátů. „Prezidenství by dál existovalo jako ceremoniální post, nebo by bylo úplně zrušeno. Můžete to také nazvat model Putin navždy,“ řekl podle listu Financial Times zdroj obeznámený s diskuzí ohledně této varianty.

přečíst

video

Sestřih poselství ruského prezidenta Putina o stavu země (1. března 2018)

Otec národa na cestě k fašismu?

Právě možnost, že se Putin bude chtít převtělit v jakéhosi doživotního „otce národa“ (analytik a konzultant Jevgenij Minčenko nazval tuto prezidentovu možnou budoucí pozici „ruským ajatolláhem“), je také často skloňovanou variantou dalšího vývoje Putinovy politické dráhy.

Někteří analytici si myslí, že přesun Putina do takové pozice, která je typická mimo jiné pro asijské země jako je Čína nebo Singapur, by mohl být riskantní. „Zkušenosti těchto asijských zemí nemohou být zcela aplikovány v Rusku, kde se moudrosti a zásluhám starší generace neprokazuje úcta v takové míře, jako je tomu v asijských konfuciánských kulturách,“ myslí si Eggert.

„Možná budou snahy o to, aby si (Putin) zachoval určitý vliv i po formálním odchodu do důchodu, což je ale také riskantní. Neboť Rusko, na rozdíl od Číny, nemá zkušenost s neformálním vůdcovstvím,“ řekl listu Financial Times bývalý analytik moskevského Carnegie Centra Nikolaj Petrov.

Naopak nezávislý analytik Jurij Fjodorov se domnívá, že Putin „po své květnové inauguraci učiní řadu kroků, které vyústí v plnokrevný fašistický režim“ včetně toho, že „zahájí svoji proměnu v doživotního vůdce země,“ řekl webu iRozhlas v rozhovoru, kde rovněž zmínil možnou změnu ústavy legalizující totalitní režim s oficiální státní ideologií.

S Fjodorovem se shoduje i Šír, který rovněž očekává postupující fašizaci režimu.

Fakta

Průvodní znaky fašizace Putinova režimu podle Jana Šíra

Militarizace veřejného života, rostoucí opora o represivní aparát, posilování role státu v ekonomice na pozadí vleklé hospodářské stagnace a prohlubujícího se technologického zaostávání, demografická krize, mobilizace obyvatel proti vnějšímu nepříteli jako poslední zdroj legitimacy režimu, ideologizace veřejného diskursu, hodnotové vymezování vůči Západu, balancování na hraně otevřené konfrontace se Západem, avanturismus na mezinárodní scéně a akceptace zvýšených nákladů s tím spojených; to se týká i zapojení do ozbrojených konfliktů za hranicemi vlastního státu.

Ztrácí Putin kontrolu?

Podle Andreje Kolesnikova z ruského Carnegie Centra nemůže Putin pro své další funkční období nabídnout nic lepšího, než „status quo bez zhoršení“ a právě o to se podle něj bude snažit. Kolesnikov se ale zároveň domnívá, že následující období bude mírně horší, protože „Putin bude postupně ztrácet přímou kontrolu nad událostmi, myšlenkami a jednáním“.

Odkaz

Ruský exministr dostal osm let za korupci. Tvrdí, že je obětí provokace

Analytici si totiž všímají, že Putin už nedrží tak pevně v rukou otěže domácího dění jako dřív, což dovoluje některým členům elity prosazovat své zájmy bez ohledu na jeho názor.

Dokládá to třeba případ bývalého ministra hospodářství Alexeje Uljukajeva. Jeho zatčení si podle analytiků prosadil bez Putinova souhlasu Igor Sečín, šéf státní ropné společnosti Rosněft, proti jejímuž plánu na koupi menší konkurenční firmy se Uljukajev stavěl. Právě Uljukajevův případ svědčí podle analytiků o rozbrojích uvnitř elity.

„Skutečnost, že Uljukajev byl stíhán v systému, jehož insideři zřídka čelí spravedlnosti, svědčí o rozštěpení kremelské mocenské struktury na základě konkurenčních zájmů. Putina to nutí, aby zredukoval elitu, která ho držela u moci – jde o nebezpečnou hru, která může nakonec oslabit celý systém a Putinovu moc,“ myslí si Lukasz Kondraciuk z Mezinárodního republikánského institutu.

Naopak Šír si nemyslí, že by pnutí uvnitř elity představovalo pro prezidenta zásadní nebezpečí. „Že to povede k fatálnímu oslabení Putina, bych si jist nebyl. Ale může to přispět k nárůstu kritické hmoty, která se projeví v momentě nějakého výbuchu nebo krize,“ připustil.

Podle Eggerta souvisejí vnitřní rozbroje s tím, že vlivem ekonomické situace „se ztenčují příjmy státu a pro členy mocenské elity tak ubývá příležitostí si ze státního něco uzmut. Za těchto podmínek je komplikovanější udržet způsob vládnutí založený na principu beztrestnosti za loajalitu,“ píše Eggert.

Fakta
Vladimir Putin

Vladimir Putin

Vladimir Putin zcela ovládá ruskou politickou scénu již téměř dvacátým rokem. Do čela Ruska nastoupil jako ne příliš známý politik v prosinci 1999, kdy si ho jako svého nástupce vybral Boris Jelcin. Již nedlouho poté ale bylo těžké nalézt ve světě hlavu státu, která má takový vliv a popularitu jako on. Pětašedesátiletý Putin postupně ovládl domácí politiku a pro Rusy se stal ideálním vůdcem, protože podle nich dokáže tvrdě hájit zájmy své země v zahraničí a z Ruska učinil po letech chaosu a úpadku opět stabilizovanou velmoc.

Putin poprvé zvítězil v prezidentských volbách v březnu 2000 a o čtyři roky později vítězství s přehledem zopakoval. S ohledem na ústavu se poté nemohl ucházet o třetí mandát v řadě, stal se premiérem a jako svého nástupce v prezidentském křesle si vybral Dmitrije Medveděva. A i ve funkci premiéra byl Putin stále vnímán jako skutečný vůdce. V roce 2012 si s Medveděvem své funkce vyměnili: Putin opět vyhrál prezidentské volby a znovu se ocitl v čele státu.

Putin si po nástupu do čela státu získal popularitu nejprve rozhodným postupem ve druhé rusko-čečenské válce. Nejvýraznější změny, které upevnily Putinovu moc, přinesly zákony, které prosadil v rámci boje proti terorismu po přepadení školy v severoosetském městečku Beslan, kde v roce 2004 při teroristickém útoku zahynulo přes 330 lidí. Jednalo se například o nové volební zákony, které zvýhodňují velké strany. Putin také zpřísnil restriktive vůči nevládním organizacím a změnil pravidla voleb gubernátorů, kteří začali podléhat doporučení prezidenta. V letech 2008 až 2012 byl Putin také šéfem hlavní politické strany v zemi Jednotné Rusko, která ovládá Státní dumu. Centralizace ústřední moci v čele s Putinem se promítá i do ekonomiky.

Putinovi odpůrci kritizují stav demokracie v Rusku, rostoucí koncentraci moci a budování kultu osobnosti, zvyšující se vliv státu na média a ekonomiku nebo nevysvětlené vraždy novinářů. Kritické hlasy se ozývaly či ozývají i ze zahraničí, hlavně při tažení Kremlu proti opozici, během rusko-gruzínské války v Osetii v roce 2008 a nejnověji kvůli postoji Ruska ke konfliktu na Ukrajině a kvůli ruské anexi Krymu. Současně ale mnozí zahraniční vůdci Putina označují za svého přítele. Dobré vztahy má také s českým prezidentem Milošem Zemanem, se kterým se několikrát setkal.

Šéf Kremlu důrazně odmítá, že by vracel Rusko do éry sovětského diktátora Josifa Stalina, což mu předhazuje opozice, a popřel jakékoli politické motivy procesů s oponenty. Podle kritiků ale kult vlastní osobnosti sám podporuje, například svými dobrodružnými kousky. Představil se jako automobilový závodník, všestranný sportovec, byl také zachráncem tygrů a levhartů a na deltaplánu v roli „vůdce hejna“ trénoval mladé jeřáby k přeletu do teplejších končin. Putin sice přiznal, že některé kousky jsou zinscenované, mají prý Rusy povzbudit ke sportování a ochraně přírody. Do této kategorie zařadil například potápěčský výkon, při němž ze dna

Černého moře „náhodou“ vyzdvihl dvě antické amfory. „Bylo to samozřejmě nahrané, ale mělo to lidi přivést ke studiu dějin,“ prohlásil.

Putin se narodil 7. října 1952 v Petrohradě. Jeho otec bojoval na frontě u námořnictva a matka byla dělnicí v továrně. Putin měl dva bratry, kteří zahynuli ještě před jeho narozením během blokády Leningradu.

V roce 1991 opustil kdysi obávanou sovětskou tajnou službu KGB, do které vstoupil hned po studii práv v roce 1975. V KGB měl pověst zastávce tvrdé linie a svými kolegy z tajných služeb se obklopuje v politice. Po dráze špiona v Německu, díky níž perfektně ovládá němčinu, se stal asistentem prorektora Leningradské státní univerzity. Na počátku 90. let se jeho někdejší profesor Anatolij Sobčak stal primátorem Petrohradu a Putina jmenoval svým zástupcem.

V blízkosti bývalého prezidenta Jelcina se objevil poprvé v červnu 1996 jako zástupce šéfa správy kremelského majetku. V březnu 1997 byl jmenován zástupcem šéfa prezidentské kanceláře a v červnu 1998 nastoupil do čela nástupkyně KGB - Federální bezpečnostní služby (FSB). O rok později začal vládnout Rusku.

Putin je známým a zaníceným judistou, rád se také ukazuje na lyžích. S manželkou Ljudmilou, se kterou se seznámav roce 1980 během jejích studií v Leningradě, má Putin dvě dcery - Mášu a Káťu, je již dvojnásobným dědečkem. V roce 2013 se Putinovo manželství oficiálně rozpadlo. V roce 2007 americký časopis Time jmenoval Putina osobností roku za to, že stabilizoval Rusko.

Zdroj: ČTK

Válčí lednička s televizí?

Právě špatná ekonomická situace je dalším faktorem, který by podle některých analytiků mohl režim oslabit. Podle Eggerta „nemá Kreml ruským občanům co nabídnout, kromě stability bez ekonomického růstu a jasné perspektivy“.

Předjímá proto, že Putinovo poslední funkční období by mohlo kvůli vyčerpané autoritě režimu a nespokojenosti aktivní menšiny společnosti skončit politickou krizí, která by mohla režim ohrozit. Aby se tomu Putinovi následovníci (kteří ale nebudou pocházet z opozice, protože ta je zatím příliš slabá) vyhnuli, budou podle Eggerta muset „odhalit Putinovy mýty a nabídnout atraktivní a realistický obraz budoucnosti“.

Naopak Krastev a Pavlovskij se domnívají, že případná post-putinská éra rozhodně nebude anti-putinská. Rusko se podle nich sice nachází v hluboké sociální, politické a ekonomické krizi, ve společnosti ale není dostatečná poptávka po radikální změně.

Odkaz

Autor biografie o ruském prezidentovi: Putin je podmanivý řečník, který dokáže kalkulovat

Západní analytici podle nich věří, že pokud lednička zvítězí nad televizí, tedy pokud zhoršující se životní podmínky přebijí vládní propagandu, většina obyvatel se proti režimu obrátí. Nechápu ale, že pro většinu Rusů není Putin pouhým prezidentem, ale historickou osobností, o které se nediskutuje, dodávají Krastev a Pavlovskij. Přijde podnět ke změně zvenčí, nebo zevnitř?

Podle Šíra nelze v tuto chvíli odhadnout, jak bude ruský režim po Putinovi vypadat. Záležet bude na tom, kdy konec Putinova vládnutí nastane a jakým způsobem. Nastínil ale, za jakých okolností by k případnému konci režimu mohlo dojít.

„Spouštěčem změny v režimech tohoto typu bývá často nějaká zahraničněpolitická porážka. Z domácích problémů, které jsou způsobily uspořádat budoucí změnu, bych se soustředil především na vztahy mezi centrem a periferií; s ohledem na rozlohu Ruska, různorodost jeho území a rozsah přerozdělování znamená jakékoli narušení finančních toků současně narušení vazeb, které drží stát pohromadě. Kdyby se to tam s Putinovým koncem rozpadlo, byl bych asi ten poslední, kdo by byl překvapen,“ uzavřel.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2420509-ctvrty-putinuv-mandat-operace-naslednik-nebo-putin-navzdy>

„Stačí intonace nebo způsob, jak položí otázku, a už to cítíte.“ Senátor Chaloupek, který pracoval pro ČT, nabízí své vlastní zkušenosti. K hospodařen

18.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

Občané by měli vědět, jak se zachází s penězi z jejich koncesionářských poplatků. Podle senátora Václava Chaloupka by bylo naprosto v pořádku zveřejnit informace, kolik stojí určitý pořad, inscenace, publicistika i zpravodajství. Jako autor oblíbených večerníků vzpomíná, že za prodej seriálu Méďové do Německa dostala Česká televize prakticky tu samou částku, kterou mu vyplatila jako autorovi, takže na spolupráci s ním rozhodně netrčila. Ve zpravodajství veřejnoprávní televize šest let působil a žádný nátlak při natáčení reportáží nezažil, ale je přesvědčen, že do vysílání se politický názor redaktorů promítá.

Děni kolem České televize lze chápat jako boj o peníze, které do její kasičky přibývají po miliardách z koncesionářských poplatků, ale také jako boj o politický vliv, což ilustrovala dlouho utajovaná analýza Centra mediálních studií **Fakulty sociálních věd** UK, která potvrdila přichylnost veřejnoprávního média k TOP 09. Vedle toho se hraje také o transparentnost všemi domácnostmi dotovaného média, ať už jde o požadavek na kontrolu Nejvyšším kontrolním úřadem nebo povinnost respektovat právo na informace o těch, kteří pobírají veřejné prostředky. S tím posledním má evidentně problém generální ředitel Petr Dvořák, jenž v pondělním vydání pořadu 90' ČT24 s tématem „Úlohy pro veřejnoprávní media“ na žádost diváka o zveřejnění honorářů pro moderátory zareagoval takto: „Já si nejsem jist, že česká společnost je na takovou situaci připravena.“ Senátor Václav Chaloupek, který byl zvolen za hnutí Občané a Patrioti (OPAT) a je členem Stálé komise Senátu pro sdělovací prostředky, by větší transparentnost veřejnoprávního média uvítal. „Domnívám se, že by občané měli vědět, jak se zachází s penězi, které vydali. Je ale dobré zmínit, že kromě koncesionářských poplatků platí daně, které jsou jejich téměř půlroční výdělek, a také nevědí, jak se s nimi nakládá. Přesto by to, jak Česká televize hospodaří s penězi, měla být veřejně přístupná informace, ale s určitými mantinely, které by nezahrnovaly osobní údaje. Měli bychom se dozvědět, kolik stojí určitý pořad, inscenace, publicistika, zpravodajství, to zveřejnit je v pořádku. Ale jestli konkrétní člověk bere hodně, nebo málo, to si myslím, že by se zveřejňovat nemělo, protože to nikdo nedokáže posoudit,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz senátor Václav Chaloupek. Senátor Václav Chaloupek, autor populárních večerníků jako Méďové či Vydrýsek. Moderátor, který není za to, jakou práci odvádí, určitě ani zaplacený S Českou televizí má zkušenosti nejen jako divák, ale také jako zaměstnanec zpravodajství a především proslul jako režisér a scénárista televizních seriálů pro děti, v nichž nejčastěji přibližuje osudy zvířecích mláďat. „Dělal jsem nejen pro Českou televizi, ale také pro německou. A když to přepočtu na stejný čas, tak v německé televizi, pro kterou na tom bylo o hodně méně práce, jsem dostával pětkrát až desetkrát více než v České televizi. Nemyslím si tedy, že by Česká televize – alespoň v dětském vysílání – rozhazovala,“ říká autor nejen nezapomenutelných večerníků jako Méďové či Vydrýsek, ale i dokumentárních filmů. „Ale pokud se televizní divák domnívá, že platí za veřejnoprávní Českou televizi, ale neplatí za ty komerční, tak je na omylu. Protože ty žijí z reklam a v těch výrobcích je započítaná i cena té reklamy. Čili televizní divák v podstatě platí úplně všechno,“ podotýká Václav Chaloupek. V koncesionářských poplatcích platí divák i Václava Moravce, který způsobem vedení nedělních Otázek působí na mnohé z nich jako červený hadr na býka. „Tak já vůbec ani netuším, kolik může brát Václav Moravec. Nebo Daniel Stach, kterého považuji za úplnou špičku. Za to, jakou práci odvádí, určitě není v České televizi ani zaplacený,“ vyzdvihuje senátor výkony moderátora pořadů Hyde Park Civilizace a Věda 24. „Ničím jiným než platem nelze kvalitu diferencovat. Něco jiného asi je, když pořad moderuje Marek Eben, něco jiného je, když si najmou nějakého herce. Onehdy jsem se dozvěděl, když jsem o tom mluvil s jedním kolegou, že veškeré státní podniky

budou muset sdělovat všechny platy včetně zlatých padáků. Ale zase určitá hranice, co by se mělo sdělovat a co ne, existuje," domnívá se Václav Chaloupek. Česká televize zaplatila za seriál tolik, kolik pak dostala z Německa. Připomíná také, že jeho spolupráce s ČT byla pro veřejnoprávní televizi naprosto výhodná. „Já jsem jí dodal 176 dílů večerníčku ve 12 seriálech. A Česká televize na nich rozhodně netratila. Když jsem natočil seriál Méďové, dělal jsem ho víceméně na klíč, tak jsem za něj dostal v podstatě tu samou částku, za kterou ho tenkrát Česká televize prodala do Německa jako hotový výrobek," poukazuje režisér a scénárista na to, jak se veřejnoprávnímu médiu jako autor vyplatil. Vzato do důsledku získala takto Česká televize „produkt“ zdarma a navíc na něm dále vydělávala, protože Chaloupkovy večerníčky se líbily i v zahraničí, a tak je Česká televize s úspěchem prodala do pětadvaceti zemí. Proto podle svých zkušeností soudí, že ze strany veřejnoprávní televize nejde vzhledem k autorům o rozhazování peněz. „Já jsem se nikdy nezajímal, kolik bere ten nebo onen za určitý pořad, ale i tak nemám pocit, že by Česká televize prachama nějak mrhala, že by autory zbytečně přeplácela, to rozhodně ne. Ale ještě se vrátím k těm platům. Když bude moderátor v Německu dostávat za pořad 50 tisíc eur, tak se s tím bude chlubit, protože výška platu je na Západě určitým dokladem kvality. Kdežto u nás, když to kdokoli zveřejní, tak mu to budou lidé závidět a otloukat mu to o hubu, protože se jim bude zdát, že jenom otvírá pusku a dostává za to prachy," poznamenává senátor. Ve zpravodajství nátlak nezažil, ale politický názor redaktora pozná K častým steskům na ovlivňování či stranění některým politickým subjektům může hovořit z vlastní zkušenosti. „Ve zpravodajství České televize jsem pracoval od března 1990 do roku 1996, tedy šest let. Za celou tu dobu, co jsem tam dělal a připravil stovky příspěvků, co se odvysílaly, mi nikdy nikdo neřekl, že z politických důvodů se to a to vysílat nebude. Nebo aby po mně někdo chtěl, abych natočil něco proti někomu nebo proti nějaké partaji. Myslím, že hodně záleží na úrovni redaktorů. Nikdy nemůžete zaručit zpravodajství, které bude naprosto vyrovnané, protože do každého příspěvku se vám chtějí nechťej promítá politický názor, po případě názor toho redaktora. Tak to prostě je. Stačí intonace nebo jakým způsobem položí otázku a už to z toho cítíte. Ale, bohužel, s tímhle nikdy nikdo nehne," dodává pro ParlamentníListy.cz senátor Václav Chaloupek.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/-Staci-intonace-nebo-zpusob-jak-polozi-otazku-a-uz-to-citite-Senator-Chaloupek-ktery-pracoval-pro-CT-nabizi-sve-vlastni-zkusenosti-K-hospodareni-platum-politickym-nazorum-redaktoru-528062?utm_source=nm&utm_medium=xml

Pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem

18.3.2018 prvnizpravy.cz str. 00 politika

"Jestliže někdo řekne, že mě nemají volit měsíc po prezidentské volbě, tak je blbec, jak říkal Jan Werich," konstatoval prezident Miloš Zeman třetí březnový čtvrtek v pravidelném rozhovoru pro TV Barrandov.

"Já snad neprozradím nic tajného, když řeknu, že jsem ho několikrát upozorňoval, že politik se nemá bát demonstrací. Za moji politickou kariéru jsem přežil řadu demonstrací, o kterých už jsme si spolu povídali. A jak vidíte, žiju, jsem relativně zdravý, až na bolavé nohy, a všechno je v pořádku. Takže očekávat, že demonstrace proti výsledku demokratických voleb mohou na těchto volbách něco změnit, je naivní. Teď jsme slavili, tedy někdo slavil, výročí února, vítězného února, a já si vzpomínám, jak jsem četl, že Beneš říkal Gottwaldovi, nikdy nepodlehnu tlaku ulice, která tehdy demonstrovala. Bohužel podlehl. Čili když ulice demonstruje, já nevím, za zrušení protikuřáckého zákona, za levnější pivo nebo za cokoli jiného, má na to svaté právo. Ale když demonstruje proti výsledkům svobodných voleb, tak ti, kdo demonstrují, jenom dokazují, že sami nejsou demokraté," konstatoval prezident Miloš Zeman třetí březnový čtvrtek v pravidelném rozhovoru pro TV Barrandov.

Stejně, jako třeba určitě mají právo umělci v přímém přenosu České televize vyjádřit svůj názor?

"Já ani v prvním, ani ve druhém případě jim toto právo neberu. Pouze bych chtěl říci, a teď budu citovat Norberta Wienera, zakladatele kybernetiky, který napsal, aktivně žít znamená žít s přiměřenými informacemi," řekl český prezident a zmínil se o demonstracích za svobodu slova.

"Víte, za co ti demonstranti demonstrovali? Za svobodu televize vůbec ne. Demonstrovali za Kalouskovu televizi. Pozor na to. Kalouskovu televizi, a já Vám to mohu naprosto jasně dokázat. Já jsem ve svém

inauguračním projevů totiž věnoval České televizi jednu jedinou větu. Mimochodem ona za to víc nestojí. A v této jediné větě jsem řekl, existuje studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která říká, že Česká televize má zpravodajství a publicistiku obecně vychýlenou ve prospěch TOP 09, a já věřím, že po posledních volbách toto vychýlení zmizí. To je vše. Naprosto chápu, že pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem. Ale uvědomte si, že ti, kdo demonstrovali na základě této jediné věty, svatá prostoto, tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovy televize a ničeho jiného."

Já jsem ve Vladislavském sále byl a následně mě poměrně překvapilo, že média ten inaugurační projev neotiskla celý. Nebo pracovala pouze s dojmy, které právě byly mnohdy ovlivněny tím, těmi vyjádřeními těch lidí, kteří tam odtud odešli. Jedno z mála médií, které ten projev otisklo, byly Lidové noviny. Nejsem si jist, jestli, jestli Lidové noviny četli ti demonstranti nebo lidé, protože tam by skutečně bylo vidět, že České televizi jste věnoval opravdu pouze dvě věty, a byly z mého pohledu poměrně nevinné. Ano, byly kritické vůči České televizi. Samozřejmě, že lidé jsou jaksi citliví na kritiku novinářů zvláště v dnešní době. Nicméně podle mého názoru skutečně ta kritika České televize pokud si tu větu přečtu, byla poměrně nevinná. Domníváte se tedy, že to bylo politicky zneužito právě třeba TOP 09, paní Němcovou a lidé tedy demonstrovali v dobré víře.

"Vzhledem k tomu, že to je skutečně stále ještě Kalouskova televize, i když TOP 09 se s odřehýma ušima dostala do Parlamentu, tak si myslím, že těmto demonstrantům musíme jasně říci, nikdo neohrožuje Českou televizi. Kritizujeme to, že byla a dosud je ve vlaku jedné mini strany vedené stále ještě de facto Miroslavem Kalouskem, velmi oblíbeným politikem, není-liž pravda."

Podle průzkumu Miroslav Kalousek skutečně příliš oblíbený není. Nicméně ta taktika se mu poměrně povedla. Zvedl velký zájem veřejnosti. Dnes dokonce se k protestům přidaly školy, studenti. Ty protesty jsou tedy trochu jinak zaměřené než včerejší protesty za Českou televizi. Ale máte pravdu v tom, že boj za svobodu slova je v pořádku, a já ho podepisuji. Důvod, pro který ta svoboda má být ohrožená, de facto neexistuje. Protože těch několik vět, které jste České televizi věnoval, nebylo tedy příliš agresivních.

"U těch demonstrantů, kteří vyjadřovali své sympatie Kalouskově televizi, jsem jenom řekl, svatá prostoto, a tím to pro mě skončilo. Nicméně pokud jde o Českého lva a o naši uměleckou frontu obecně, tak pane Soukupe, tady musím být poněkud drsnější. Tam byl totiž jakýsi režisér, který vyzval diváky na Českém lvu, aby mě nevolili. Zhruba měsíc po volbách. A já si, a teď přijde to drsné vyjádření, vždycky vzpomenu na krásný citát Jana Wericha, kde blbec, tam nebezpečno. Tento člověk je blbec, a teď očekávám, že se zase na mě sesype kritika, že používám ostré až nesprávné výrazy."

"Chtěl bych říci, že svoboda slova zahrnuje i svobodu kritizovat novináře, že novináři zdaleka nejsou jakousi kastou, která má výsadní právo. Kromě toho zrovna dnes byl uveřejněn výzkum, kde například na otázku, zda jsou pro zrušení koncesionářských poplatků, osmdesát tři procent lidí odpovědělo, že ano. Takže Česká televize z každého z nás vymáhá, kolik to je? Sto třicet?"

Sto třicet pět korun měsíčně.

"Sto třicet pět měsíčně. Podle mého názoru za to nabízí drek. Omlouvám se za tento výraz, ale hodnotím jako divák kvalitu jejího vysílání. Díky bohu si mohu přepnout na jiné stanice, a toho si taky vážím. Ale tyto jiné stanice ode mě nevyžadují koncesionářské poplatky."

Víte, jsou velmi zajímavé ty hysterické a agresivní reakce České televize. Ředitel České televize se nechal slyšet, že na mě podá trestní oznámení a takové věci. Já tedy upřímně řečeno nevím, za co. Všechny tvrzení kritizující jejich hospodaření máme podložené, tak ať jej podává. Nicméně, já jsem s Vámi chtěl polemizovat o těch umělcích, pane prezidente. Já si skutečně myslím, že to právo se vyjádřit měli, a na tom si stojím. Proti tomu, že vystoupili veřejně byť, i proti Vám, do určité míry proti nám, to je v pořádku.

"Pane Soukupe, nezlobte se na mě, ale jestliže celý národ žil prezidentskou volbou, a jestliže více než pět milionů volilo a všichni ostatní o tom věděli, tak jestliže někdo řekne, že mě nemají volit měsíc po prezidentské volbě, tak je blbec, jak říkal Jan Werich. To není kritika umělecké obce. To je kritika jednoho mírně řečeno neinformovaného člověka."

V tom je ta svoboda. Víte, já jsem si tady ještě přinesl citát z dnešního deníku Blesk, který včerejší demonstrace krásně popisuje, a v tom je tedy skrytá otázka. Tady je napsáno, ten redaktor, já vím, že byste ho asi tituloval ne

příliš vlídným slovem. Napsal, čtyři tisíce lidí protestovaly proti výrookům prezidenta a za zachování svobody slova. No, nemá tedy i prezident republiky svobodu slova?

"Doufám, že ano, ale především ty čtyři tisíce lidí protestovaly proti dvěma větám, které jsme si teď opět oživil. Buď je neznají a je to jejich chyba, anebo dokonce tam jdou se zlou vůlí a to je ještě horší. Jinými slovy, pane Soukupe, uzavřeme tohle téma, protože za blbost se musí platit a mě je těch chudáčků líto. Jdou tam demonstrovat, opakují to po třetí, za Kalouskovu televizi. Já neútočím na svobodu slova. Nikdy jsem proti ní neřekl ani jednu jedinou větu. Moje kritika České televize je podléhání Kalouskovi a jeho straně, což mimochodem odchod těch topkařů z Vladislavského sálu dokonale prokázal.

Na to mohu dát repliku tu, že moje kritika České televize nemá nic společného s obsahem jejich zpravodajství, ale s jejich hospodařením. Tak v tom se asi shodujeme. Mimo jiné z České televize odečte takřka miliarda korun externím produkcím ročně a ty smlouvy zveřejňovány nejsou. Já nevím, co bych tedy ještě měl mít za podnět, abychom takovou věc, na ní upozornili.

"Ale já jsem zažil totéž v televizní krizi v roce 2001, a to už jsme si říkali. Tam byly desetimilionové smlouvy s autory různých scénářů, ale protože jim hrozilo ředitelem České televize Hodačem, že ty smlouvy budou zrušeny, tak oni zorganizovali boj za svobodu slova. A to byly ty spacáky na Kavčích horách a tak dál. To už si skoro nikdo nepamatuje, protože kdyby Vám někdo řekl, já chci, aby se zpřehlednilo vyplácení honorářů, tak Vám řeknu, dobře, je to v pořádku. Když Vám někdo řekne, bojuji za svobodu slova, tak jdete do ulic."

[BANNER]

"Já se dívám občas na zprávy a před zprávami je nějaký publicistický pořad. A teď jsem tam viděl nějakého moudře pokyvujícího muže, který měl k dispozici asi patnáct, dvacet minut v tomto pořadu, proč ne. Ale já ho znám, a to byl člověk, který byl poslanec, který byl nasazen teď v posledních volbách jako jednička ve Středočeském kraji. A propadl, protože mu voliči nedali důvěru. A já si říkám, ve Sněmovně je dvě stě poslanců, kterým voliči důvěru dali, proč Česká, objektivní, nezávislá, nestranná televize nedává rozhovory s lidmi, kteří mají důvěru občanů? Proč tam stále ze setrvačnosti uchovává lidi, kteří tu důvěru nezískali."

"Samozřejmě, že v mém projevu si prakticky nikdo nevšiml mé vize, a to je vize aktivního občanství. Prezident by měl propagovat tuto vizi, aby se alespoň částečně zacelila mezera mezi, chcete-li to tak nazvat, ovládajícími a ovládanými. Mezi zaměstnanci a zaměstnavateli. Mezi politiky a občany a tak dále a tak dále. Tak na tohle vůbec nikdo nereagoval. Institut Václava Klause reagoval na Bakalu. Já nevím, jestli je tento institut spojen se Zdeňkem Bakalou. Nicméně věta, že o tom se má mluvit v Ostravě a nikoliv v Praze, mě hluboce urazila, protože Bakala je celostátní problém, nikoliv pouze ostravský problém."

(ps, Hrad.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/pak-vstali-topkari-a-udelali-pochodove-cviceni-vladislavskym-salem/>

Zahnívání pod Putinem

17.3.2018 Mladá fronta DNES str. 08 Názory

Karel Svoboda

Zítra se v Rusku uskuteční prezidentské volby. Nikdo nepochybuje, že opět vyhraje Vladimir Putin. Zemi však dostal do stavu, který se blíží stagnaci Sovětského svazu.

Nejprve je dobré si zrekapitulovat, v jakém stavu se dnes Rusko nachází. A v té souvislosti musíme mít stále na paměti, že jestli prezident Vladimir Putin a jeho okolí něco doopravdy umí, tak je to PR. Od počátku staví svůj obraz do kontrastu s Borisem Jelcinem. Putinovy síly, zdraví, schopnost zajistit bezpečnost a silnou pozici Ruska ve světě, odhodlanost bojovat s oligarchy a korupcí proti Jelcinově slabosti, nemocem, alkoholismu,

slabé armádě i neschopnosti oponovat Západu a vnitřnímu rozvratu zkorumpovatelné země. Jenže realita není tak černobílá a výsledky působí přece jen poněkud rozporuplně.

Stačí se podívat na ruskou ekonomiku.

Za poslední rok oslavila země růst hrubého domácího produktu o 1,4 procenta. To je velmi slabý výsledek, zvláště ve srovnání s celosvětovými 3,5 procenta a dvěma procenty vyspělých ekonomik. Nejde přitom o ojedinělý výkyv, od roku 2008 ruská ekonomika prakticky nevzrostla. Země tak již někdy od roku 2012, kdy se Putin vrátil do prezidentské funkce, stagnuje.

A přitom každým rokem Rusové slýchají, že bude lépe, že růst již klepe na dveře.

Vše se nedá svádět na sankce či na nízké ceny ropy. Obojí sice mělo svůj vliv na konci roku 2014, ale teď je jejich efekt pro růst ekonomiky jen omezený. Potěšit tak může jen inflace, kterou se, alespoň podle oficiálních údajů, podařilo dostat pod kontrolu. Naproti tomu ohlášené zvýšení reálných příjmů bylo jen statistickým trikem, kdy nezapočtení jednorázových výplat důchodů na začátku roku 2016 snížilo základ, a tedy vyrobilo růst pro rok 2017.

Ještě větší problém tkví ve struktuře ekonomiky. Rusko dlouhodobě není schopné se vymanit ze závislosti na ropě a zemním plynu. Skolkovo, tedy ruské Silicon Valley, nelze označit zrovna za úspěch a ani další projekty směřované k modernizaci ekonomiky nezaznamenaly výrazně lepší výsledky. O vývozu hotových výrobků s vysokou přidanou hodnotou nemluví. A i když je Rusko po USA druhým největším světovým exportérem zbraní, situaci to nezachrání.

Většinu produkce obranného průmyslu spotřebovává ruská armáda.

Země se tak stále nedaří modernizovat.

Rusko drží krok s ostatním světem prakticky jen ve vývozu zbraní. Ze stability, kterou tak rád prezident zdůrazňuje, se stává spíše stagnace. I proto není Putinovo Rusko srovnáváno s jelicinovským, ale se SSSR. Stále více se totiž začíná podobat Sovětskému svazu, který sice měl vždy dost na propagandistické akce typu letů do vesmíru či rozšiřování okruhu přátel z řad soudruhů třetího světa, ale obilí musel dovážet a jeho ekonomika byla zoufale nefunkční.

Časem se však i propagandistické úspěchy a geopolitická vítězství poněkud zajídala.

Lidé nehladověli a země nekrachovala, jen tak nějak zahnívala. Ne nadarmo se dnes v Rusku rozšířil obrázek pozdního Sovětského svazu jako relativně úspěšného státu, který, nebýt Gorbačova a Jelcina, mohl svoje dočasné problémy v klidu přežít.

O víkend se očekává vítězství Vladimira Putina v prezidentském klání. Má tak před sebou poslední volební období, tedy pokud neprosadí změnu ústavy či se nevrátí ke scénáři loutkového prezidenta, jehož by řídil z pozice premiéra. To mu dává možnost věnovat se reformám, které země nezbytně potřebuje. Nemusí se ohlížet na voličské preference a může sáhnout i k nepopulárním opatřením. Část jich už ruští úředníci naznačili, byť jen velmi opatrně. O zvýšení věku odchodu do důchodu jako nezbytném prostředku boje se stárnutím obyvatelstva se mluví už delší dobu, i když před volbami je snaha se tomu vyhnout.

Hlavně se však čeká, co udělá Vladimir Putin s hlavním problémem, který trápí nejen ruskou ekonomiku, ale i ostatní odvětví – s všeobecnou korupcí a neefektivitou státní správy, která nevytváří předvídatelné a srozumitelné podmínky. Vzájemně kolidující předpisy jen ztěžují orientaci pro podnikatele.

Časté kontroly, nejisté vlastnické právo a další obtíže představují prostředí, ve kterém se těžko může dařit soukromému podnikání. A navíc, díky moderním technologiím se stále více dostávají na povrch korupční kauzy. Stačí si jen připomenout pojmy jako prostitutka Nas'ja Rybka či Medveděvův domek pro kachny z filmů opozičníka Alexeje Navalného. Jistě, ten kandidovat nemůže a ani Putina svými filmy nesvrhne, ale to, že naleptává obraz úspěšného boje proti korupci, je více než zjevné.

Putin v té či oné podobě vládne Rusku už téměř dvacet let. Systém, který nyní v zemi existuje, je důsledkem vertikály, kterou sám vystavěl. A v tom je pro něj nebezpečná i Navalného kritika. Filmy o Putinových blízkých naleptává ono pečlivě budované PR. Boj proti korupci vypadá nedůvěryhodně, pokud má váš premiér chaty za miliardy a pokud se zakázky až podezřele často dostávají k lidem z vašeho nejbližšího okolí. Jen těžko pak můžete mluvit o likvidaci oligarchie. A jak dlouho bude obyvatelstvo ochotné poslouchat o dalších geopolitických úspěších, pokud se jeho materiální situace nebude zlepšovat?

Putina čeká hora problémů. Jak se zdá, stále se může opírat o vykreslování Ruska jako země ohrožované ze Západu. Nicméně to nic nemění na tom, že bude muset, nechce-li zůstat doživotním vůdcem jako jeho čínský kolega, hledat svého nástupce. On sám přitom doufá, že si nevybere jako Jurij Andropov nového Michaila Gorbačova. A snad ještě obtížnější bude, zvláště s ohledem na bezmála dvacet let pokusů, zemi znovu nastartovat.

***

Putin doufá, že si jako Jurij Andropov nevybere za nástupce nového Michaila Gorbačova.

O autorovi| Karel Svoboda, Institut mezinárodních studií **Fakulta sociálních věd** UK
Foto popis|

Beseda s Miroslavem Donutilem

17.3.2018 polar.cz str. 00 Ostrava/Ostrava-Centrum/Ostrava-Jih/Ostrava-Mariánské hory
PR článek

Pondělí 16. dubna v 14-15 hodin – Miroslav Donutil a Petr Čermák: Pan Herec Miroslav Donutil. Beseda a autogramiáda jednoho z nejuznávanějších a nejpopulárnějších herců u nás. Doslova legendární jsou jeho role např. ve filmech Pelíšky, Tankový prapor, Černí baroni a další. Autor knihy Petr Čermák se zajímal, co si o této osobnosti myslí a co také řeknou další slavní. Vznikla tak jedinečná biografie, která nabízí nový pohled na tohoto výjimečného umělce.

Co řekli o Miroslavu Donutilovi nejen slavní?

Podle svých slov šel Miroslav Donutil studovat herectví na brněnskou JAMU hlavně proto, že tam nemusel studovat matematiku. Daleko spíše v něm však zvítězily rodinné geny. Jeho rodiče byli ochotníky, dědeček pak vynikajícím a nadšeným vypravěčem. Již na studiích hrál Donutil v divadle Husa na provázku, kde pak v letech 1973-1990 odehrál několik skvělých rolí (Balada pro banditu, Bratři Karamazovi, Tótovcí, ...). Poté se stal členem činohry Národního divadla, kde působil až do roku 2013, a stal se hvězdou první scény.

Oceňován je rovněž jako vynikající vypravěč a dabér. Je např. hlavním dabérem Gérarda Depardieua, Kevina Costnera či Philippa Noireta. Za sebou má bezpočet rolí i jako televizní či rozhlasový herec.

Už čtyři desetiletí žije s manželkou Zuzanou, mají dva syny. Tomáš pracuje jako informatik, mladší Martin je herec.

Petr Čermák

Autor je absolventem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Společně s novinářskou i vydavatelskou činností na sebe upozornil recenzemi a esey zejména v oblasti literatury a výtvarného umění. V posledním období se věnuje tvorbě portrétů významných osobností a Čechů, kteří svou zemi proslavili ve světě, a globálních sportovních hvězd.

Více na www.kniha-mesice.cz

URL| <https://polar.cz/zpravy/ostravsko/ostrava/11000012081/beseda-s-miroslavem-donutilem>

Rusko se prý stále více začíná podobat Sovětskému svazu. Toto musí Putin udělat po volbách

17.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
vef

Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK se ve svém komentáři pro MF Dnes zamyslel nad zítřejšími prezidentskými volbami v Rusku. „Nikdo nepochybuje, že opět vyhraje Vladimir Putin. Zemi však dostal do stavu, který se blíží stagnaci Sovětského svazu,“ poznamenal Svoboda.

Putin podle Svobody staví svůj obraz do kontrastu s Borisem Jelcinem. „Putiny síly, zdraví, schopnost zajistit bezpečnost a silnou pozici Ruska ve světě, odhodlanost bojovat s oligarchy a korupcí proti Jelcinově slabosti, nemocem, alkoholismu, slabé armádě i neschopnosti oponovat Západu a vnitřnímu rozvratu zkorumpovatelné země. Jenže realita není tak černobílá a výsledky působí přece jen poněkud rozporuplně,“ poznamenává Svoboda a nabízí pohled na ruskou ekonomiku. Růst HDP je pomalý, za poslední rok pouze o

1,4 procenta. Celosvětově je totiž růst 3,5procentní, 2 procenta pak mají vyspělé ekonomiky. „Země tak již někdy od roku 2012, kdy se Putin vrátil do prezidentské funkce, stagnuje,“ poznamenává Svoboda. Podle něj se rozhodně vše nedá svádět na sankce či na nízké ceny ropy. Velký problém pak Svoboda vnímá ve struktuře ekonomiky, kdy Rusko dlouhodobě není schopné se vymanit ze závislosti na ropě a zemním plynu. „Země se tak stále nedaří modernizovat. Rusko drží krok s ostatním světem prakticky jen ve vývozu zbraní. Ze stability, kterou tak rád prezident zdůrazňuje, se stává spíše stagnace. I proto není Putinovo Rusko srovnáváno s jelcinovským, ale se SSSR. Stále více se totiž začíná podobat Sovětskému svazu, který sice měl vždy dost na propagandistické akce typu letů do vesmíru či rozšiřování okruhu přátel z řad soudruhů třetího světa, ale obilí musel dovážet a jeho ekonomika byla zoufale nefunkční,“ dodal Svoboda. Po prezidentských volbách se tak podle Svobody čeká, co udělá Vladimir Putin s hlavním problémem, jenž trápí nejen ruskou ekonomiku, ale i ostatní odvětví. „S všeobecnou korupcí a neefektivitou státní správy, která nevytváří předvídatelné a srozumitelné podmínky. Vzájemně kolidující předpisy jen ztěžují orientaci pro podnikatele,“ míní Svoboda. Závěrem pak dodal, že Putina tedy čeká hora problémů. „Jak se zdá, stále se může opírat o vykreslování Ruska jako země ohrožované ze Západu. Nicméně to nic nemění na tom, že bude muset, nechce-li zůstat doživotním vůdcem jako jeho čínský kolega, hledat svého nástupce. On sám přitom doufá, že si nevybere jako Jurij Andropov nového Michaila Gorbačova. A snad ještě obtížnější bude, zvláště s ohledem na bezmála dvacet let pokusů, zemi znovu nastartovat,“ uzavřel.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Rusko-se-pry-stale-vice-zacina-podobat-Sovetskemu-svazu-Toto-musi-Putin-udelat-po-volbach-528420?utm_source=nm&utm_medium=xml

Pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem

17.3.2018 prvnizpravy.cz str. 00 politika

"Jestliže někdo řekne, že mě nemají volit měsíc po prezidentské volbě, tak je blbec, jak říkal Jan Werich," konstatoval prezident Miloš Zeman třetí březnový čtvrtek v pravidelném rozhovoru pro TV Barrandov.

"Já snad neprozradím nic tajného, když řeknu, že jsem ho několikrát upozorňoval, že politik se nemá bát demonstrací. Za moji politickou kariéru jsem přežil řadu demonstrací, o kterých už jsme si spolu povídali. A jak vidíte, žiju, jsem relativně zdravý, až na bolavé nohy, a všechno je v pořádku. Takže očekávat, že demonstrace proti výsledku demokratických voleb mohou na těchto volbách něco změnit, je naivní. Teď jsme slavili, tedy někdo slavil, výročí února, vítězného února, a já si vzpomínám, jak jsem četl, že Beneš říkal Gottwaldovi, nikdy nepodlehnu tlaku ulice, která tehdy demonstrovala. Bohužel podlehl. Čili když ulice demonstruje, já nevím, za zrušení protikuřáckého zákona, za levnější pivo nebo za cokoli jiného, má na to svaté právo. Ale když demonstruje proti výsledkům svobodných voleb, tak ti, kdo demonstrují, jenom dokazují, že sami nejsou demokraté," konstatoval prezident Miloš Zeman třetí březnový čtvrtek v pravidelném rozhovoru pro TV Barrandov.

Stejně, jako třeba určitě mají právo umělci v přímém přenosu České televize vyjádřit svůj názor?

"Já ani v prvním, ani ve druhém případě jim toto právo neberu. Pouze bych chtěl říci, a teď budu citovat Norberta Wienera, zakladatele kybernetiky, který napsal, aktivně žít znamená žít s přiměřenými informacemi," řekl český prezident a zmínil se o demonstracích za svobodu slova.

"Víte, za co ti demonstranti demonstrovali? Za svobodu televize vůbec ne. Demonstrovali za Kalouskovu televizi. Pozor na to. Kalouskovu televizi, a já Vám to mohu naprosto jasně dokázat. Já jsem ve svém inauguračním projevu totiž věnoval České televizi jednu jedinou větu. Mimochodem ona za to víc nestojí. A v této jediné větě jsem řekl, existuje studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která říká, že Česká televize má zpravodajství a publicistiku obecně vychýlenou ve prospěch TOP 09, a já věřím, že po posledních volbách toto vychýlení zmizí. To je vše. Naprosto chápu, že pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem. Ale uvědomte si, že ti, kdo demonstrovali na základě této jediné věty, svatá prostoto, tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovy televize a ničeho jiného."

Já jsem ve Vladislavském sále byl a následně mě poměrně překvapilo, že média ten inaugurační projev neotiskla celý. Nebo pracovala pouze s dojmy, které právě byly mnohdy ovlivněny tím, těmi vyjádřeními těch lidí,

kteří tam odtud odešli. Jedno z mála médií, které ten projev otisklo, byly Lidové noviny. Nejsm si jist, jestli, jestli Lidové noviny četli ti demonstranti nebo lidé, protože tam by skutečně bylo vidět, že České televizi jste věnoval opravdu pouze dvě věty, a byly z mého pohledu poměrně nevinné. Ano, byly kritické vůči České televizi. Samozřejmě, že lidé jsou jaksi citliví na kritiku novinářů zvláště v dnešní době. Nicméně podle mého názoru skutečně ta kritika České televize pokud si tu větu přečtu, byla poměrně nevinná. Domníváte se tedy, že to bylo politicky zneužito právě třeba TOP 09, paní Němcovou a lidé tedy demonstrovali v dobré víře.

"Vzhledem k tomu, že to je skutečně stále ještě Kalouskova televize, i když TOP 09 se s odřenýma ušima dostala do Parlamentu, tak si myslím, že těmto demonstrantům musíme jasně říci, nikdo neohrožuje Českou televizi. Kritizujeme to, že byla a dosud je ve vlaku jedné mini strany vedené stále ještě de facto Miroslavem Kalouskem, velmi oblíbeným politikem, není-liž pravda."

Podle průzkumu Miroslav Kalousek skutečně příliš oblíbený není. Nicméně ta taktika se mu poměrně povedla. Zvedl velký zájem veřejnosti. Dnes dokonce se k protestům přidaly školy, studenti. Ty protesty jsou tedy trochu jinak zaměřené než včerejší protesty za Českou televizi. Ale máte pravdu v tom, že boj za svobodu slova je v pořádku, a já ho podepisuji. Důvod, pro který ta svoboda má být ohrožená, de facto neexistuje. Protože těch několik vět, které jste České televizi věnoval, nebylo tedy příliš agresivních.

"U těch demonstrantů, kteří vyjadřovali své sympatie Kalouskově televizi, jsem jenom řekl, svatá prostoto, a tím to pro mě skončilo. Nicméně pokud jde o Českého lva a o naši uměleckou frontu obecně, tak pane Soukupe, tady musím být poněkud drsnější. Tam byl totiž jakýsi režisér, který vyzval diváky na Českém lvu, aby mě nevolili. Zhruba měsíc po volbách. A já si, a teď přijde to drsné vyjádření, vždycky vzpomenu na krásný citát Jana Wericha, kde blbec, tam nebezpečno. Tento člověk je blbec, a teď očekávám, že se zase na mě sesype kritika, že používám ostré až nesprávné výrazy."

"Chtěl bych říci, že svoboda slova zahrnuje i svobodu kritizovat novináře, že novináři zdaleka nejsou jakousi kastou, která má výsadní právo. Kromě toho zrovna dnes byl uveřejněn výzkum, kde například na otázku, zda jsou pro zrušení koncesionářských poplatků, osmdesát tři procent lidí odpovědělo, že ano. Takže Česká televize z každého z nás vymáhá, kolik to je? Sto třicet?"

Sto třicet pět korun měsíčně.

"Sto třicet pět měsíčně. Podle mého názoru za to nabízí drek. Omlouvám se za tento výraz, ale hodnotím jako divák kvalitu jejího vysílání. Díky bohu si mohu přepnout na jiné stanice, a toho si taky vážím. Ale tyto jiné stanice ode mě nevyžadují koncesionářské poplatky."

Víte, jsou velmi zajímavé ty hysterické a agresivní reakce České televize. Ředitel České televize se nechal slyšet, že na mě podá trestní oznámení a takové věci. Já tedy upřímně řečeno nevím, za co. Všechny tvrzení kritizující jejich hospodaření máme podložené, tak ať jej podává. Nicméně, já jsem s Vámi chtěl polemizovat o těch umělcích, pane prezidente. Já si skutečně myslím, že to právo se vyjádřit měli, a na tom si stojím. Proti tomu, že vystoupili veřejně byť, i proti Vám, do určité míry proti nám, to je v pořádku.

"Pane Soukupe, nezbobte se na mě, ale jestliže celý národ žil prezidentskou volbou, a jestliže více než pět milionů volilo a všichni ostatní o tom věděli, tak jestliže někdo řekne, že mě nemají volit měsíc po prezidentské volbě, tak je blbec, jak říkal Jan Werich. To není kritika umělecké obce. To je kritika jednoho mírně řečeno neinformovaného člověka."

V tom je ta svoboda. Víte, já jsem si tady ještě přinesl citát z dnešního deníku Blesk, který včerejší demonstrace krásně popisuje, a v tom je tedy skrytá otázka. Tady je napsáno, ten redaktor, já vím, že byste ho asi tituloval ne příliš vlídným slovem. Napsal, čtyři tisíce lidí protestovaly proti výrokům prezidenta a za zachování svobody slova. No, nemá tedy i prezident republiky svobodu slova?

"Doufám, že ano, ale především ty čtyři tisíce lidí protestovaly proti dvěma větám, které jsme si teď opět oživil. Buď je neznají a je to jejich chyba, anebo dokonce tam jdou se zlou vůlí a to je ještě horší. Jinými slovy, pane Soukupe, uzavřeme tohle téma, protože za blbost se musí platit a mě je těch chudáčků líto. Jdou tam demonstrovat, opakují to po třetí, za Kalouskovu televizi. Já neútočím na svobodu slova. Nikdy jsem proti ní neřekl ani jednu jedinou větu. Moje kritika České televize je podléhání Kalouskovi a jeho straně, což mimochodem odchod těch topkařů z Vladislavského sálu dokonale prokázal."

Na to mohu dát repliku tu, že moje kritika České televize nemá nic společného s obsahem jejich zpravodajství, ale s jejich hospodařením. Tak v tom se asi shodujeme. Mimo jiné z České televize odeče takřka miliarda korun externím produkcím ročně a ty smlouvy zveřejňovány nejsou. Já nevím, co bych tedy ještě měl mít za podnět, abychom takovou věc, na ní upozornili.

"Ale já jsem zažil totéž v televizní krizi v roce 2001, a to už jsme si říkali. Tam byly desetimilionové smlouvy s autory různých scénářů, ale protože jim hrozilo ředitelem České televize Hodačem, že ty smlouvy budou zrušeny, tak oni zorganizovali boj za svobodu slova. A to byly ty spacáky na Kavčích horách a tak dál. To už si skoro nikdo nepamatuje, protože kdyby Vám někdo řekl, já chci, aby se zpřehlednilo vyplácení honorářů, tak Vám řeknu, dobře, je to v pořádku. Když Vám někdo řekne, bojuji za svobodu slova, tak jdete do ulic."

[BANNER]

"Já se dívám občas na zprávy a před zprávami je nějaký publicistický pořad. A teď jsem tam viděl nějakého moudře pokyvujícího muže, který měl k dispozici asi patnáct, dvacet minut v tomto pořadu, proč ne. Ale já ho znám, a to byl člověk, který byl poslanec, který byl nasazen teď v posledních volbách jako jednička ve Středočeském kraji. A propadl, protože mu voliči nedali důvěru. A já si říkám, ve Sněmovně je dvě stě poslanců, kterým voliči důvěru dali, proč Česká, objektivní, nezávislá, nestranná televize nedává rozhovory s lidmi, kteří mají důvěru občanů? Proč tam stále ze setrvačnosti uchovává lidi, kteří tu důvěru nezískali."

"Samozřejmě, že v mém projevu si prakticky nikdo nevšiml mé vize, a to je vize aktivního občanství. Prezident by měl propagovat tuto vizi, aby se alespoň částečně zacelila mezera mezi, chcete-li to tak nazvat, ovládajícími a ovládanými. Mezi zaměstnanci a zaměstnavateli. Mezi politiky a občany a tak dále a tak dále. Tak na tohle vůbec nikdo nereagoval. Institut Václava Klause reagoval na Bakalu. Já nevím, jestli je tento institut spojen se Zdeňkem Bakalou. Nicméně věta, že o tom se má mluvit v Ostravě a nikoliv v Praze, mě hluboce urazila, protože Bakala je celostátní problém, nikoliv pouze ostravský problém."

(ps, Hrad.cz, Prvnizpravy.cz, foto: ps)

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/pak-vstali-topkari-a-udelali-pochodove-cviceni-vladislavskym-salem/>

Z vraždy Skripala a jeho dcery se stává hlavní téma napětí mezi Moskvou a Západem

16.3.2018 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Stává se z vraždy bývalého dvojitého agenta Skripala a jeho dcery hlavní téma současného napětí mezi Moskvou a Západem? Je budoucí koalice hnutí ANO a ČSSD podpořená komunisty prakticky hotovou věcí? Jak průkazné je obvinění soudce pražského vrchního soudu Ivana Elischera, který měl ovlivnit tři případy projednávané jeho senátem? Jsou studenti chudáčkové, kteří stávkují za Kalouskovu televizi, jak pravil prezident Miloš Zeman? Co dál chtějí "chudáčci" na Slovensku, kde pod tlakem demonstrací podal demisi premiér Fico? A zahrávají si astronauté se svou genetickou výbavou? Podle NASA rok ve vesmíru změní DNA. Já vám DNA, ani nic jiného nezměním, ale chci věřit, že se v následujících 50 minutách nebudete nudit. Přejí příjemný poslech.

Otrávení bývalého dvojitého agenta Sergeje Skripala nervově paralytickou látkou Novičok nařídil podle britského ministra zahraničí Borise Johnsona s největší pravděpodobností osobně ruský prezident Vladimir Putin. Kreml prohlášení vzápětí ústy Dmitrije Pěškova označil za šokující a neodpustitelné porušení diplomatické slušnosti. Šéf britské diplomacie zdůraznil, že Británie není ve sporu s obyčejnými lidmi, ale s Putinovým Kremlem. Moskva pak reagovala, že zahájí trestní stíhání a bude s Londýnem spolupracovat. Také vyhostí britské

diplomaty, ale neví se kolik a kdy. V neděli se v Rusku konají prezidentské volby, v nichž je Putin jasným favoritem. A my jsme teď ve spojení s politickým geografem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michaelem Romancovem. Zdravím vás a přeji dobré odpoledne.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Dobré odpoledne.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Já bych ještě měla připomenout, že Rusko zodpovědnost za útok od počátku odmítalo, zatímco Británie, Spojené státy, Francie a Německo se včera ve společném prohlášení shodly, že za ním stojí. Londýn vypověděl 23 ruských diplomatů a generální tajemník NATO Jens Stoltenberg označil použití vojenské nervové látky na území Aliance za nepřijatelné. Tak, když se vrátím k tomu, pane Romancove, že Johnson obvinil Putina, že útok na Skripala s nejvyšší pravděpodobností nařídil on sám osobně, což je skutečně silné obvinění. A hovoří se dokonce i o článku 5 severoatlantické smlouvy, tak už jen to, že se zmiňuje, to je také poměrně ostrá reakce, o čem to podle vás vypovídá?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Evidentně to vypovídá o tom, že vztahy mezi Ruskem a Západem, které už teď byly špatné, tak jsou ještě horší. Někteří ruští odborníci dokonce se nechali slyšet, že pomyslné dno, kde se zdálo, že jsme toho dna dosáhli, že bylo proraženo a klesáme tedy stále hlouběji.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Teď se ale zdá, podle posledních zpráv, že Moskva možná zmírňuje svá razantní odmítnutí. Myslíte si, že tedy už připouštějí, nebo dříve či později připustí, že látka mohla z Ruska uniknout? A zdá se tedy možná, že nátlak, ten nátlak smysl měl a má.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Já jsem pevně přesvědčen o tom, že má obrovský smysl ruským akcím, ať už jde o tuto, nebo o jakoukoliv jinou velmi jednoznačným způsobem vzdorovat. Jestli Moskva připustí nebo nepřipustí, to v tento okamžik nejsem schopen odhadnout, respektive o tom spekulovat. Nicméně faktem je, že v posledních několika letech jsme byli opakovaně svědky toho, že na západě se, nebo někde ve světě něco stane. Naše zpravodajská komunita k tomu prostě řekne, za tímhle tím stojí Rusové. Oni to odmítají. Aby to za pár dní nebo týdnů v zásadě potvrdili. To samozřejmě nahrává potom tomu, že tomu tak může být i v téhle té situaci.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Na stranu druhou, čeho chce podle vás Londýn a západní země, které jej podporují, vůči Moskvě docílit? Já ještě připomenu, že podle Stoltenberga se Aliance bude mimo jiné snažit dál prosazovat mezinárodní smlouvy kontrolující zbrojení a hledat, cituji: "Smysluplný politický dialog s Ruskem." Otázkou ale je, zda existuje vůbec představa, nemluvě o konsensu, jak by takový smysluplný politický dialog s Ruskem vlastně měl vypadat. Sem mířím.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
NATO se o politický dialog s Ruskem snažilo. Mělo pocit, že se mu podařilo dosáhnout řady pozitivních záležitostí. Nicméně minimálně od roku 2007, od té takzvané slavné Putinovy řeči v Mnichově je jasné, že Moskva je přesvědčena, že dialog se Západem nemá smysl. Protože Západ si představuje, že bude komunikovat s Ruskem, jako kdyby to byl jakýkoliv jiný stát. A to je něco, co je pro Rusko nepřijatelné. To je evidentní. A myslím si, že v tento okamžik na to všichni konečně na Západě přišli o iluze. Na druhou stranu to chování Ruska, kterého jsme byli svědky v posledních letech, to znamená útok na cizí stát, případně teď tedy používání těch bojových látek na území členských států NATO, to je vlastně věc, která má jako jednoznačně negativní konotace. A vracíme se k těm, svým způsobem do těch 90. let, kdy byly obavy, že přesně tímhle tím způsobem se v tom post sovětském prostoru začnou chovat ať už státní nebo nestátní aktéři. Tam bylo tenkrát

napřeno obrovské úsilí na to, aby se podařilo zlikvidovat arzenály zbraní hromadného ničení, aby se podařilo vlastně stáhnout jaderné zbraně, dejme tomu, z Ukrajiny, z Běloruska, z Kazachstánu. Jenom do Ruska a tak dál. To obecně bylo pro světovou bezpečnost dobré. Teď se zdá, že jsme v jakémsi druhém kole. A snad se podaří dosáhnout podobně pozitivních výsledků jako v těch 90. letech.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. Rozumím. Ruská představitelka se před několika dny ptala, proč by celou akci Rusko dělalo, když je před volbami. Já to přeci jen otočím do otázky. Proč podle vás Rusko k tomu útoku přistoupilo teď před prezidentskými volbami a před Mistrovstvím světa ve fotbale?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Především v Rusku žádné volby nejsou, nebyly a nebudou. Oni tomu tak sice říkají, ale to je naprostý nonsens. To, čeho my budeme teďka svědky v Rusku, to bude rituální potvrzení Vladimira Putina jako absolutního šampióna, jako někoho, za kým stojí nějaká zásadní rozhodně větší než 50procentní většina Rusů. A to je asi tak všechno. My se vlastně sami dostáváme do pastí, když akceptujeme, aby ten tyjatr, který tam Rusové organizují, abychom mu také říkali, říkali volby. Takže s tímhle tím to v zásadě jaksi nemá vůbec žádný, žádnou spojitost. V tom slova smyslu, že by to snad, proboha, Vladimira Putina mohlo jakkoliv ohrozit. Na druhou stranu se dá spekulovat ovšem o tom, že právě tehle ten razantní krok proti západní mocnosti, kterou Británie samozřejmě je, tak vlastně to může utvrdit určité kruhy v Rusku v tom, že Putin je stále jaksi ten dravý agresivní aktér, kterého si přejí mít v čele Ruska.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Zdravý agresivní aktér, ale zároveň tedy z minulosti "kágebešnik". A teď, jestliže tady Boris Johnson říká, že s největší pravděpodobností útok na Skripala a jeho dceru nařídil přímo Putin, tak by se dalo ale říci, že i vrah potom. A to, toto, jak toto může jaksi přijmout ruský volič? Já vím, že popularita Vladimira Putina je velmi vysoká. Ale přeci jen, někde to musí mít nějakou mez. Nebo myslíte, že nemá?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Víte, to já nevím, jestli to má nějakou, nějakou mez, o které bychom v tento okamžik mohli hovořit. Ale rozhodně použití fyzické síly, to je něco, co provází ruský režim už od jelcinovských dob. Putina samozřejmě nevyjímaje. Evidentně se zdá, že drtivě většině Rusů je tohleto buďto naprosto lhostejné, anebo jim to dokonce lichtsí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Hm. Já se ještě přeci jen od té hrubé síly vrátím k jemné diplomacii. Evropská unie teď hledá podle diplomatů odpovídající reakci na celou kauzu, na nedávný útok. Co podle vás může přinést pondělní jednání ministrů zahraničí? A může třeba dojít, a dojde-li i na případnou aktivitu..., aktivaci článku 42 Lisabonské smlouvy, která, který předpokládá, že ostatní státy EU poskytnou veškerou pomoc a podporu té členské zemi, která se stala na svém území terčem nějakého ozbrojeného napadení, tak co to, co to vlastně může přinést?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak já si myslím, že to může v první řadě přinést prostě jaksi prohloubení jaksi toho pocitu odpovědnosti. Toho takzvaného mušketýrského principu, který by měl fungovat jak v NATO, tak v Evropské unii. Že pokud se jeden stát dostane do problémů, nebo jeden stát je ohrožen, že mu všechny ostatní poskytnou maximální možnou pomoc, kterou jsou schopni poskytnout, nebo tu pomoc, o kterou si ten daný stát řekne. To je koneckonců to, co z Evropské unie činí silného aktéra v otázkách ekonomických. A to je samozřejmě to, co z Evropské unie může učinit silného aktéra i v oblasti politické. Bylo by to více než záhodné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říkáte, že by to bylo záhodné, ale může takový mušketýrský princip, dalo by se, dá se podle vás očekávat, že vydrží třeba i na čtvrtek, kdy se téma má dostat na pořadí, na pořadí jednání, dokonce šéfů států a vlád, kteří do Bruselu přijedou na březnový summit Unie. Že zkrátka tato věc bude moci třeba stmelit Evropu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Předpokládáme, že ano. Samozřejmě bude hodně záležet na tom, jaký typ důkazů, o kterých třeba v tento okamžik ještě ani nevíme, tam bude prezentován. To vlastně, jak razantním způsobem britská politická reprezentace v této kauze teď vystupuje, to podle mého názoru je věc, se kterou jsme se v Evropě už dlouhá jaksi, dlouhé roky neměli možnost setkat. To znamená, předpokládám, že Britové jsou si setsakra dobře vědomi toho, co se děje, kdo za tím stojí. A to je něco, co by mělo pošouchnout i všechny ty případné váhavce k tomu, aby za Británií jednoznačným způsobem stáli.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká politický geograf Michail Romancov z **FSV UK**, který byl naším hostem. Tedy z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vám moc děkuji za váš čas. Na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Na slyšenou.

Merkelová s Macronem o reformě EU

16.3.2018 ČT 24 str. 07 21:31 Horizont

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Ve středu dopoledne se stala počtvrté kancléřkou. A dnes už jedná v Paříži o reformě Evropské unie se svým spojencem prezidentem Macronem. Rychlost, jakou se na svou první zahraniční schůzku Angela Merkelová vydala, svědčí o naléhavosti změn v eurozóně i unii celkově. V Paříži jednali také ministři financí obou zemí. Plán na reformu eurozóny chtějí představit do tří měsíců.

Bruno LE MAIRE, francouzský ministr financí

Naším cílem je dosáhnout společného francouzsko-německého plánu pro eurozónu před zasedáním Evropské rady v červnu.

Olaf SCHOLZ, německý ministr financí

Musíme učinit pokrok například v bankovní unii. Musíme učinit pokrok ve všech otázkách a návrzích, které leží na stole. Těší nás iniciativa francouzského prezidenta. Je to dobrý signál pro Evropu.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A po telefonu teď zdravím politoložku Bělu Plechanovovou z **Fakulty sociálních věd**, dobrý večer.

Běla PLECHANOVOVÁ, politoložka **FSV UK**

Dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Francouzsko-německý motor se znovu rozbíhá. Francouzský prezident je netrpělivý a rád by reformy, zejména eurozóny tedy, přijal co nejdřív. Německá kancléřka zase si je velmi dobře vědomá rozdílných postojů ve své velké koalici doma. Jak tedy bude ten staronový tandem fungovat?

Běla PLECHANOVOVÁ, politoložka **FSV UK**

No, především, zda bude fungovat, není zatím vůbec jaksi jasné. Určitě nebude fungovat tak, jak fungoval jaksi v dřívějších obdobích. A těch rozdílů, vlastně v podstatných evropských otázkách, je zatím mezi Francií a Německem více nežli shody. Zejména samozřejmě reforma měnové unie, kde doposavad, řekněme, obě strany nenašly úplně společnou řeč. Ale týká se to i dalších otázek. Vztahu k Turecku, vztahu k Rusku i k vlastně ke Spojeným státům. Alespoň, pokud můžeme, řekněme, říci na základě snah z francouzské diplomacie, ve vztahu k současným hlavám, hlavám vlastně těchto klíčových zemí. Pro podobu evropské politiky. Takže je velmi obtížné, řekněme, konkrétně předjímat, jakou podobu tedy tento tandem bude mít. Bude to, myslím, zejména ze strany Německa určitě velmi opatrný přístup /nesrozumitelné/.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A vy jste zmínila ty třecí plochy, pardon. A pokud zmíníme ty oblasti, kde se naopak shodne Macron s Merkelovou, které byste zmínila?

Běla PLECHANOVÁ, politoložka **FSV UK**

Tak samozřejmě měnová politik..., měnová politika je jaksi pro obě země velmi důležitá. A bude snaha nějakým způsobem jaksi postoupit dál. Jsou samozřejmě i další témata, azylová politika. Ale třeba i otázka, jako konkurenceschopnost jaksi Evropské unie. Ale ty neshody ohledně vlastně té konkrétní podoby, reformy měnové politiky, zejména problém bankovní unie, otázka zajištění vkladu a podobně. Tam je těch, těch rozdílů skutečně zatím, zatím hodně. Takže myslím si, že obě strany budou postupovat velmi pomalu. A jestli se podaří tedy dodržet ten předjímaný časový horizont té dohody, to se mi zdá, jako příliš optimistický odhad /nesrozumitelné/.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

A nemyslíte si, že může být naopak dostatečný tlak na to, neříkám nutně na sjednocení, ale na společný postup poté, co jsme viděli vítězství, řekněme, antisystémových nebo protiunijních stran, naposledy v Itálii, ale i v dalších zemích. Není tohle to ten dostatečný impuls pro to, aby se Francie a Německo dokázalo lépe shodnout?

Běla PLECHANOVÁ, politoložka **FSV UK**

No, určitě to samozřejmě tlak vytváří. Ale na druhou stranu je si třeba uvědomit, že tomuto tlaku jaksi se snaží čelit, řekněme, řada dalších zemí, že jo. Takže na jedné straně se čeká na německo-francouzskou iniciativu, ale na druhé straně je obava vlastně, zejména samozřejmě ostatních zemí, nebo alespoň některých členských zemí eurozóny, jakou konkrétní podobu vlastně by ten, ta francouzsko-německá dohoda mohla přinést. A do jaké míry vlastně budou brány v potaz, řekněme, vzájemného postoje těch ostatních zemích eurozóny. A pak je tam především jaksi problém pro Německo samotné z dlouhodobého hlediska, při současné situaci, kdy tedy se opakuje vlastně ten, ta velká koalice, která vlastně v dlouhodobějším horizontu může vlastně jaksi ohrozit i německou politickou scénu. Protože to oslabení vlastně těch klíčových politických stran jsme už viděli teď. A samozřejmě zejména sociální demokraté jsou ohroženi v tom delším časovém horizontu. Dalším poklesem, vzhledem tedy k té pozici v rámci koalice a potenciálně samozřejmě jsou ohroženy i CDU a CSU a může, mohlo by to znamenat vlastně další posílení té nesystémové politické scény i v samotném Německu. Takže domnívám se, že kancléřka Merkelová si je toho vědoma a ten její postoj, to, to bude nebo ten její postup bude pro to určitě velmi opatrný.

Martin ŘEZNÍČEK, moderátor

Já jenom dodám, že jako váš bývalý žák před 20 lety si vzpomínám na to, jak jste při jedné z přednášek mluvila o tom, že Evropská unie se vždy nejvíc posouvá kupředu v době krizí. Tak uvidíme, jestli to bude i v tomhle tom případě. Běla Plechanová, my vám děkujeme za rozhovor a hezký zbytek večera.

Běla PLECHANOVÁ, politoložka **FSV UK**

Děkuji. I vám hezký večer i divákům, na shledanou.

Schůzka Merkelové a Macrona jako start reformy EU. Míč bude brzy na straně Česka, tvrdí expert

16.3.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Jen dva dny poté, co byla počtvrté jmenována do funkce německé kancléřky, se dnes Angela Merkelová sejde s francouzským prezidentem Emmanuelem Macronem. Nejvýše postavený muž Francie, který už v polovině loňského roku přišel s návrhem na reformu eurozóny, čekal na sestavení nové německé vlády velmi netrpělivě. Německo s Francií totiž plánují do června představit kompromis unijní reformy, která bude postavená především na změnách eurozóny tak, aby se do budoucna předešlo finančním krizím, jako byla ta, kterou EU musela řešit od roku 2008. Poté, co dvě nejsilnější země Evropy sladí svoje často rozdílné pozice, se do procesu přidají i ostatní země unie včetně těch stojících mimo eurozónu. Česko a další se tak budou muset velmi brzy rozhodnout, zda se k reformě připojí, nebo zůstanou pozadu.

„Je to určitě den, na který Macron dlouho čekal,“ komentuje dnešní schůzku francouzského prezidenta s německou kancléřkou odborník z Institutu Jacquese Delorse Sebastian Maillard s tím, že obě země ovládá jakýsi pocit naléhavosti. Čas na reformu Evropské unie a potažmo eurozóny se totiž krátí – dílo by mělo být dokonáno ještě před volbami do Evropského parlamentu, které se odehrají v příštím roce a ve kterých by mohly ještě víc zesílit hlasy euroskeptických stran. Ty ovládly i nedávné volby v Itálii, které se tak staly posledním důkazem rozpolcených nálad evropských voličů.

Francouzský prezident, který požaduje zcela zásadní reformu eurozóny, ale musel půl roku čekat, než vítězná strana CDU kancléřky Merkelové sestaví novou vládu. Ta byla po měsících složitých vyjednáváních zpečetěna tento týden, kdy se Merkelová také počtvrté v řadě stala německou kancléřkou.

„Na německou vládu se už velmi nervózně čekalo, protože vláda v demisi byla samozřejmě plně funkční, ale jen pro zabezpečení běžné agendy, ale ne pro dlouhodobá strategická řešení. Takže teď na to konečně nastal čas a dnešní schůzka je takový první výkop,“ říká pro INFO.CZ odborník z Katedry německých a rakouských studií **FSV UK** Vladimír Handl s tím, že si je německá politika velkého tlaku vědomá také díky poslednímu vývoji v Evropě.

Dnešní schůzka tak bude pro budoucí reformu eurozóny zásadním startovacím bodem. O nutných změnách se však začalo hovořit už v souvislosti s ekonomickou krizí, která před osmi lety nejsilněji zasáhla Řecko, ale i další země, jako jsou Portugalsko nebo Irsko. Německo v čele s Angelou Merkelovou krizi řešilo především mezivládním přístupem, který podle Handla ale nepředstavuje řešení do budoucna.

„Dosavadní koncept Angely Merkelové, jak reagovat na krizi eurozóny, se už vyčerpal. Byl samozřejmě velmi úspěšný a eurozóna se díky tomu stabilizovala, ale dlouhodobé řešení to není. Dnes už německá politika chápe, že mezivládní princip nedostačuje tomu, aby se situace trvale stabilizovala, a ví, že jsou reformy nezbytné,“ říká Handl. Tuto změnu přístupu navíc posílil nástup Emmanuela Macrona, který ale ve svých návrzích jde mnohem dál, než by si Německo představovalo. Hledat kompromis mezi Francií a Německem, na kterém jejich lídři začnou pracovat už dnes, proto nebude žádný med.

„Myslím, že to jako vždy v německo-francouzském vztahu nebude jednoduché, nicméně to nesmí trvat příliš dlouho. Společný návrh Francie a Německa musí být na stole poměrně brzy – určitě před letním summitem v červnu. Do léta by tedy německo-francouzská strategie už měla být projednávána v rámci EU, což samozřejmě vytváří tlak na ostatní, například i pokud jde o nás. Česká politika už nebude moct jen pasivně čekat a přihlížet, ale bude se muset k návrhům nějak vyslovit,“ říká Handl.

Vícerychlostní Evropu Merkelová nechce

Jaké reformy tedy možná velmi brzy budou mít země Evropské unie na stole? Návrhy Emmanuela Macrona počítají například se zřízením společného rozpočtu nebo postu ministra financí eurozóny. Místo ministrů financí jednotlivých zemí platících eurem by pak podle něj eurozónu měl řídit parlament složený ze zvolených zástupců. Ještě před zářijovými volbami do německého Bundestagu Berlín připustil, že by na některé návrhy byl ochotný kývnout, rozdíly však panují nad případnou podobou změn – například rozpočet eurozóny by měl být podle Berlína menší, než navrhla Francie. Jak to ale s pozicí Německa vůči reformě eurozóny vypadá dnes – půl roku od voleb?

„Koaliční smlouva ukazuje, že si je německá vláda vědomá, že mezivládní princip nestačí a reforma je potřeba. Je tam tedy příslib, že budou reformní proces podporovat, zatím to ale není příliš konkrétní. Určitě je pro Německo nepřijatelná jakákoliv představa o transformaci eurozóny do nějaké dluhové unie – prostě žádné přebírání odpovědnosti za rozpočtové deficity států eurozóny. To nepřichází v úvahu,“ říká Handl s tím, že například o zřízení společného rozpočtu nebo funkce ministra financí eurozóny koaliční smlouva zatím nehovoří.

S vlastním návrhem však vedle Francie už za minulé vlády Angely Merkelové přišlo i Německo – bývalý ministr financí Wolfgang Schäuble se hlasitě vyslovoval pro přeměnu Evropského stabilizačního mechanismu (ESM) do jakési nové formy Evropského měnového fondu, o čemž hovoří i nově uzavřená koaliční smlouva mezi CDU/CSU a německou sociální demokracií.

„Zatím je v koaliční dohodě vidět transformace ESM do nějaké podoby Evropského měnového fondu a vytvoření rozpočtu, ze kterého by EU mohla finančně intervenovat v zemích, které zažívají sociálně ekonomické problémy. To by byl jakýsi investiční rozvojový mechanismus, ale ne dluhový – tedy neplatit za ty státy dluhy, to určitě ne. Zároveň s tím jdou – jako tradičně v německé politice – ruku v ruce plány na zesílení kontrolních pravomocí eurozóny, pokud jde právě o rozpočtovou zodpovědnost členských států eurozóny. To znamená: výměnou za podporu má být zajištěna větší disciplína, aby se peníze neutrácely nesmyslně. Toto je zatím německá pozice a o tom bude i debata s Francií,“ říká Handl.

Právě na tato témata se dostane i během dnešní schůzky v Paříži, kde se kromě Merkelové a Macrona sejdou také ministři financí obou zemí – Bruno Le Maire a nově zvolený Olaf Scholz z německé sociální demokracie. „Myslím, že nyní uvidíme velmi svižný francouzsko-německý postup formování jejich pozice a následně i pozice jednotlivých evropských institucí a ostatních národních států EU. Teď se dostáváme do zcela jiné dynamiky diskuze o reformě Evropské unie,“ poznamenává Handl.

Brzy se tak dostane i na Česko, které se bude muset rozhodnout, zda jako nečlen eurozóny reformu podpoří, nebo se bude držet zpátky. Jak upozorňuje odborník **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Německo se bude určitě snažit o to, aby Česko a další země střední a východní Evropy pozadu nezůstaly.

„Německá priorita je udržet Evropu 27 zemí, a bude tedy dělat vše pro konsenzus s ostatními. Angela Merkelová stejně jako další němečtí politici má obavy, že pokud se bude proces vícerychlostní Evropy prohlubovat a projeví se i v institucionální výstavbě Evropské unie – tedy že na reformu přistoupí jen část a ostatní země budou stát stranou –, bude se soudržnost Evropské unie oslabovat a bude hrozit její případný rozpad. Německo v čele s Merkelovou je tedy v tomto ohledu největší spojenec střední a východní Evropy, nebo členských zemí EU mimo eurozónu, protože nechce, aby se tyto státy dostávaly na periferii a vzdalovaly se od jádra EU,“ říká odborník.

Handl přitom zmiňuje, že se podobnému scénáři bude Německo snažit všemožně bránit také proto, že si jsou země střední a východní Evropy s Německem velmi blízké. Stejně jako Německo například podporují politiku vyrovnaného rozpočtu v EU. „Německo a země severu jsou v rámci eurozóny vůči zemím jihu v menšině, a tlak na rozvolnění rozpočtové odpovědnosti tam je proto trvalý. Čili Německo ty země, které sdílejí podobné principy hospodářské politiky, potřebuje, a bude nás tam chtít udržet,“ vysvětluje politolog.

Nicméně tam je ale stále jedno velké „ale“ a pokud se země mimo eurozónu nebudou chtít na reformě podílet a dohodnout, německá politika bude muset (sic nerada) na reformu eurozóny přistoupit bez nich. Reforma by se tak rozeběhla pouze v rámci zemí platících eurem.

„Myslím, že to je jasný scénář: pro Německo je tu zcela jasná a prioritní funkčnost EU. Jestliže ale některé státy nebudou ochotny reformní proces podpořit a budou se samy vydělovat, soudržnost EU jako celku spadne pod stůl, protože v tomto kontextu Německo nakonec přijme fakt, že se ve více rychlostech skutečně pojede. Ten míč tedy bude velmi brzy na straně české, polské nebo maďarské politiky, aby se k tomu nějakým způsobem postavily a zabránily tomu, aby se ocitly na periferii. A to teď bude skutečně hrozit,“ varuje Handl na závěr.

URL| <http://www.info.cz/clanek/26106/schuzka-merkelove-a-macrona-jako-start-reformy-eu-mic-bude-brzy-na-strane-ceska-tvrdi-expert>

Moderátor Soukup prezidenta opravil, aktivisté ho nemůžou mít za lháře

16.3.2018 idnes.cz - blog str. 00

Už i Jaromír Soukup, jehož televize každý čtvrtek věnuje hodinové okénko prezidentovým myšlenkám, a on sám překypuje k tázanému úctou až na hranici devótnosti, pocítil nutnost některým výrokům oponovat a uvést je na pravou míru.

Ostatně televizní licence i pro komerční vysílání jasně formuluje zásady pravdivosti, objektivity a vyvážené skladby.

Proto ve chvíli, kdy prezident zmiňoval svůj šťouchanec do ČT při inaugurační projevu, který jako jiskra zažehl mohutný plamen středečních a čtvrtečních demonstrací a vyburcoval ke stávce i školní mládež, a kdy se po týdnu prezident snažil výrok bagatelizovat tím, že šlo o jednu větu, moderátor - majitel do jeho řeči odvážně vstoupil, aby předeštel skutečná fakta.

Prezident totiž neměl se zmínkou o jedné větě na adresu ČT pravdu. Ve skutečnosti ji kritizoval ve větším rozsahu, objemově dokonce o 30%! J. Soukup prezidenta opravil, že šlo o věty hned dvě. Prezident však dělal, jakoby neslyšel, a mluvil dál o jedné větě!

Je otázkou, proč na svém omylu trvá. Taková zarputilost je přece vodou na mlýn všem, kdo o něm hovoří jako o usvědčeném lháři. Má to zapotřebí? Lidé by přece pochopili, že ve svém věku má už nárok na dřavější paměť a že to, co řekl před týdnem, si už nemusí pamatovat doslova a do písmene. Kdyby připustil, že šlo o věty dvě, vůbec to neznamena, že by se tím zhroutil z piedestalu neomylnosti. Výjimky přece potvrzují pravidlo, že má pravdu vždycky – a čím jich je více, tím je pravidlo neotřesitelnější.

Je dobře, že moderátor Soukup počet vět upřesnil. Je to mnohem lépe, než aby kvůli jedné větě vláčeli nějací šťouralové prezidenta po serveru Demagog.cz.

Co prezident při inauguraci k ČT řekl:

Věta č. 1 (6 řádků při 60 znacích na jeden)

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize, rád bych vám připomněl nedávnou studii **fakulty Sociálních věd** UK, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09.

Věta č.2 (2 řádky)

Budu předpokládat, že vzhledem k nedávnému volebnímu výsledku této strany se Česká televize stane napříště poněkud vyváženější.

URL| <http://jdvorak.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=654272>

Zeman: Lidé nedemonstrovali za svobodu slova, ale za Kalouskovu televizi. Je mi těch chudáčků líto

16.3.2018 irozhlas.cz str. 00

Prezident Miloš Zeman, Barrandov Zdroj

Lidé, kteří ve středu demonstrovali na Václavském náměstí a dalších místech za svobodu slova, ve skutečnosti demonstrovali za Kalouskovu televizi, řekl ve čtvrtek prezident Miloš Zeman v TV Barrandov.

Česká televize je podle něj médium TOP 09, což dokazuje i odchod jejích zástupců z Vladislavského sálu během Zemanova inauguračního projevu.

„Když tady včera (ve středu – pozn. red.) byla demonstrace za svobodu slova, víte, za co ti demonstranti demonstrovali? Za svobodu televize vůbec ne. Demonstrovali za Kalouskovu televizi,“ myslí si prezident.

Lidé ve středu demonstrovali na podporu svobody slova a České televize, kterou ve svém inauguračním projevu kritizoval právě Miloš Zeman.

Ten v něm řekl: „Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její

příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější.“

Po těchto slovech z Vladislavského sálu odešlo několik poslanců a senátorů z různých stran a hnutí, většina z nich byla z TOP 09. A to podle vyjádření prezidenta pro TV Barrandov dokazuje, že Česká televize je Kalouskova televize.

'Milá ženo Ivanko...'Přečtete si celý inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

Číst článek

„Naprosto chápu, že pak vstali TOPkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem. Ale uvědomte si, že ti, kdo demonstrovali na základě této jediné věty, svatá prostoto, tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovi televize a ničeho jiného,“ řekl prezident Zeman.

Podle bývalého premiéra a expředsedy ČSSD byl protest kvůli kritice v inauguračním projevu přehnaný.

„Buď ty dvě věty neznají a to je jejich chyba, anebo tam jdou se zlou vůlí a to je ještě horší. Za blbost se musí platit. A mně je těch chudáčků líto. Já neútočím na svobodu slova. Nikdy jsem proti ní neřekl ani jednu jedinou větu. Moje kritika České televize je podléhání Kalouskovi a jeho straně. Což mimochodem odchod TOPkařů z Vladislavského sálu dokonale prokázal,“ zopakoval prezident Miloš Zeman.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/milos-zeman-ceska-televize-demonstrace_1803160802_pj

Kalousek udeřil na Zemana za „chudáčky“: Nemáš žádnou budoucnost, Miloši!

16.3.2018 blesk.cz str. 00 Politika

zst

Miroslav Kalousek hodně nelibě nesl poznámku prezidenta Miloše Zemana, který nazval demonstrující studenty „chudáčky“. Bývalý šéf TOP 09 hlavě státu vmetl, že mladým na rozdíl od Zemana patří budoucnost a že „tak prská“ proto, že dostává strach. Kalousek byl jedním z politiků, kteří během inauguračního projevu opustili na protest proti napadání veřejnoprávních médií sál.

„Pan prezident nám zdvořile doporučil, abychom demonstrovali za levnější pivo a nestarali se o svobodu slova. Ty tisíce studentů, kteří dnes v celé zemi vyšly před školy, na to mají jiný názor, Miloši. A budoucnost patří jim. Ty už žádnou nemáš,“ napsal v noci po demonstracích, do kterých se zapojily desítky škol, na sociální síti předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek.

Zeman se do protestujících, kteří hájili svobodu slova, opřel v pořadu s Hradem spřízněné TV Barrandov. „Když včera byla demonstrace za svobodu slova, víte, za co ti demonstranti demonstrovali? Za svobodu televize vůbec ne. Za Kalouskovu televizi,“ řekl v rozhovoru Zeman. „Čtyři tisíce lidí protestovaly proti dvěma větám – buď je neznají a je to jejich chyba, anebo dokonce tam jdou se zlou vůlí. Jinými slovy uzavřeme toto téma, protože za blbost se musí platit a je mi těch chudáčků líto,“ pokračoval prezident.

A právě proti těmto slovům se Kalousek ohradil. „Kritické hlasy proti aroganci moci, ohýbání ústavy a omezování svobody neumlčí. To jim ti studenti řekli včera úplně jasně. Babiš i Zeman je dobře slyšeli a dostávají strach. Proto prezident tak prská,“ dodal ke čtvrtěčným akcím v jiném příspěvku.

Vášeň rozpoutal už inaugurační projev prezidenta Zemana, ve kterém obvinil veřejnoprávní televizi z neobjektivní a nadřozování Kalouskovi. Co na Hradě zaznělo?

„Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.“

Ke Kalouskovi se připojil také jeho stranický šéf. Europoslanec Jiří Pospíšil pochybuje, že se nad sebou Zeman zamyslí. „Na Václavském náměstí jsem byl ve středu taky a nepřišlo mi, že jsem mezi chudáčky. Byl to celkem

jasný apel na prezidenta a další politiky, aby neútočili na novináře a média, primárně ČT. Pochybuji ale, že se Miloš Zeman někdy zamyslí, co říká nebo dělá," napsal na Twitteru.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/530812/kalousek-uderil-na-zemana-za-chudacky-nemas-zadnou-budoucnost-milosi>

Nejde o svobodu slova, lidé demonstrovali jen za Kalouskovu televizi, tvrdí Zeman

16.3.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz
red, drb

Podle prezidenta České republiky Miloše Zemana demonstrovali lidé ve středu za „Kalouskovu televizi“, nikoliv za zachování svobody České televize (ČT). Zeman to řekl ve čtvrtečním pořadu Týden s prezidentem na TV Barrandov.

Podle prezidenta České republiky Miloše Zemana demonstrovali lidé ve středu za „Kalouskovu televizi“, nikoliv za zachování svobody České televize (ČT). Zeman to řekl ve čtvrtečním pořadu Týden s prezidentem na TV Barrandov.

„Ti lidé za svobodu televize vůbec nedemonstrovali. Demonstrovali za Kalouskovu televizi. Pozor na to. Mohu vám to naprosto jasně dokázat. Ve svém inauguračním projevu jsem České televizi věnoval jednu jedinou větu. Mimochodem, ona za víc nestojí. Řekl jsem, že existuje studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která říká, že Česká televize má zpravodajství a publicistiku obecně vychýlenou ve prospěch TOP 09. Já věřím, že po posledních volbách toto vychýlení zmizí,“ řekl Zeman směrem k analýze.

Rada České televize přitom uvedla, že ve zmiňované analýze chyběl kompletní výčet zpravodajských pořadů, ze kterých analýza vychází. Proto také analýzu ani oficiálně nezveřejnila.

Prezidenta nejspíš nepotěšilo ani to, že se všichni poslanci TOP 09 během jeho inauguračního projevu zvedli a následovali poslankyni Miroslavu Němcovou (ODS), která na protest proti Zemanovým útočným slovům směrem k podnikateli Bakalovi, ČT a TOP 09 odešla. K nim se přidalo i několik poslanců KDU-ČSL.

„Pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem. Svatá prostoto. Tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovy televize a ničeho jiného,“ dodal prezident, který bezprostředně po svém zvolení sliboval, že jeho druhý pětiletý mandát bude umírněnější než ten předchozí.

Podle prezidentova vyjádření není třeba obávat se o svobodu České televize. „Myslím, že těmto demonstrantům musíme jasně říci, že nikdo neohrožuje Českou televizi. Kritizujeme to, že byla a dosud je ve vleku jedné mini strany vedené stále ještě de facto Mirkem Kalouskem (TOP 09), není-liž pravda,“ notoval si Zeman s generálním ředitelem televize během rozhovoru. Jméno bývalého předsedy TOP 09 ve čtvrtek večer bylo zmiňováno několikrát.

Podle předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Miroslava Kalouska Česká televize stranu, kterou donedávna vedl, nezvýhodňuje. „Ta studie je nesmysl. Byla zpochybněna, konstatovala to i Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. ČT nikoho nezvýhodňuje a ani neznevýhodňuje. Pan prezident má obsesi z nezávislých médií a ze mě. Nevynechá jedinou příležitost, aby si nekopl. Za nejostudnější pokládám to, že urazil všechny demonstrující, když jim řekl, že jsou chudáčci a navedl je, aby demonstrovali za levnější pivo a nevěnovali se svobodě slova. Tisíce studentů, kteří vyšly včera před školy, mají jiný názor. Budoucnost patří jim, pan prezident už žádnou budoucnost nemá,“ řekl Kalousek deníku Echo24.

Čtěte také: Tibetské vlajky vyvěsily kraje i TOP 09, Praha odmítla

URL| <http://echo24.cz/a/Sxjyb>

Týden s prezidentem každý čtvrtek ve 20:15

16.3.2018 TV Barrandov str. 12 18:30 Naše zprávy

Petr PŘEVRÁTIL, moderátor

Také včera jste mohli sledovat další díl pořadu Týden s prezidentem. Generální ředitel Televize Barrandov Jaromír Soukup v něm tentokrát s Milošem Zemanem probral především kritiku, která se na hlavu stát snesla po inauguračním projevu.

redaktor

Inaugurační projev prezidenta Zemana vzbudil veliké vášně. Na čtyři tisícovky lidí se kvůli tomu vydalo ve středu demonstrovat před Pražský hrad a prezident na to nemohl nereagovat.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Když tady včera byla demonstrace za svobodu slova, víte za co ti demonstranti demonstrovali? Za svobodu televize vůbec ne, demonstrovali za Kalouskovu televizi, pozor na to.

redaktor

Prezident Zeman v inauguračním projevu mluvil o studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, podle které má prý česká televize zpravodajství a publicistiku vychýlenou ve prospěch TOP 9.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Naprosto chápu, že pak vstali topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem, ale uvědomte si, že ti, kdo demonstrovali na základě této jedné jediné věty, svatá prostoto, tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovy televize a ničeho jiného.

redaktor

Prezident pak také řekl, že se cítí uražen výrokem Institutu Václava Klause, který reagoval na jeho slova o Zdeňku Bakalovi.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Nevím, jestli je tento institut spojen se Zdeňkem Bakalou, nicméně věta, že o tom mám mluvit v Ostravě a nikoliv v Praze, mě hluboce urazila, protože Bakala je celostátní problém, nikoli pouze ostravský problém.

redaktor

Ostrá slova pak Zeman volil, když komentoval výrok režiséra Marka Najbrta, který na udílení Českých lvů měsíc po prezidentských volbách vyzval, aby lidé nevolili Zemana.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

A já si a teď přijde to drsné vyjádření vždycky vzpomenu na krásný citát Jana Wericha. Kde blbec, tam nebezpečno. Tento člověk je blbec a teď očekávám, že se zase na mě sesype kritika, že používám ostré až nesprávné výrazy.

redaktor

Sledujte Týden s prezidentem každý čtvrtek ve dvacet patnáct na TV Barrandov.

Ruské diplomaty by další státy vyhošťovat neměly. Hrozila by studená válka, míní exministr Svoboda

16.3.2018 irozhlas.cz str. 00
Ladislav Křivan, Fotobanka Profimedia

Velká Británie chce vyhostit dvě desítky ruských diplomatů. Ukončí tak diplomatické kontakty na nejvyšší úrovni.

Rusko viní z vraždy bývalého agenta Sergeje Skripala, který měl být otráven smrtící nervovou látkou. Další státy by ale podle exministra zahraničí Cyrila Svobody z KDU-ČSL měly být zdrženlivější a ruské diplomaty nevyhošťovat. Mohlo by to rozpoutat studenou válku, řekl ve vysílání Českého rozhlasu Plus.

„Vyhoštění diplomatů je velmi vážné. Myslím, že Britové mají pravdu, určitě by nepřišli s takhle silným obviněním, pokud by neměli vážné podezření, že ruská strana je v otravě bývalého agenta angažovaná,“ soudí exministr zahraničí Cyril Svoboda.

Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 10:23

Ruské diplomaty by další státy vyhošťovat neměly. Rozpoutalo by to studenou válku, míní exministr Cyril Svoboda

Týdeník Respekt ve středu informoval o požadavku Velké Británie na českou vládu, aby vypověděla ruské špióny, jimiž podle časopisu zdejší ambasáda „doslova přetéká“.

České ministerstvo zahraničí ale ve čtvrtek uvedlo, že žádný požadavek od Britů na vyhoštění ruských diplomatů nedostalo.

Spor ohledně smrti někdejšího ruského agenta Sergeje Skripala je ale podle Svobody záležitostí Británie a Ruska. Nedomnívá se proto, že by ruské diplomaty měly začít vyhošťovat i další státy Severoatlantické aliance.

„To by rozpoutalo studenou válku, a to, myslím, nikdo nechce. Důležitá je politická podpora našeho spojení, ale nedoporučuji kvůli tomu vyhošťovat ruské diplomaty,“ zdůrazňuje.

Eskalace sporu?

Podle politického geografa Michaela Romancova z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je vyhošťování ruských diplomatů z Británie a rušení bilaterálních schůzek opodstatněné. Očekává také vyhoštění 23 britských diplomatů z Ruska, jde prý o standardní reakci.

Text je převzatý z Českého rozhlasu Plus

Otravu bývalého ruského agenta ovšem Romancov považuje za nevídanou v Evropě uplynulého čtvrtstoletí.

„Zdá se, že došlo k použití podle mezinárodního práva zakázané chemické látky na území cizího státu, který je členem Severoatlantické aliance. A to s vědomím, nebo dokonce na příkaz ruské vlády. To tu ještě nebylo,“ upozorňuje.

Přestože si prý nikdo nepřeje další eskalaci, je otázka, kam ještě můžeme zajít a jakým způsobem se Rusko bude v budoucnu chovat, pokud se nedočká tvrdé a pádné odpovědi.

Britská premiérka Theresa Mayová v pondělí řekla, že pokud Moskva neposkytne Británii věrohodné vysvětlení, bude to Londýn považovat za užití síly na svém území. Jaké důsledky si lze představit?

„Je to určitě v diplomatické rovině. Může se to projevit ve zmrazení politických vztahů nebo omezení těch ekonomických. Ale dále to nepůjde,“ domnívá se Svoboda.

Bývalý ruský agent otráven

Bývalý ruský agent Sergej Skripal byl otráven minulý týden v jihoanglickém Salisbury smrtící nervovou látkou vyvinutou v Rusku a podle Mayové není jiné vysvětlení, než že je za čin odpovědná Moskva.

V Británii došlo podle NATO k vůbec prvnímu útoku nervovým plynem na území aliance od jejího vzniku v roce 1949. Rusko jakoukoli spojitost s otravou odmítá a chce, aby mu Británie dala informace o vyšetřování případu.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/sergej-skripal-vyhosteni-diplomatu-brtanie-rusko_1803160700_ako

---

Zemana „hluboce urazila“ reakce Klausova institutu k inaugurační řeči

16.3.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, ČTK

Prezidenta Miloše Zemana hluboce urazila věta Institutu Václava Klause, že kritika miliardáře Zdeňka Bakaly nepatřila do inauguračního projevu. Prezident to ve čtvrtek řekl v televizi Barrandov. Prezident se také zmínil o středních demonstracích na podporu České televize a svobody slova. Demonstrující označil za chudáčky, kteří demonstrovali za „Kalouskovu televizi“.

Bakala je podle Zemana celostátní problém. Institut, který založil Zemanův předchůdce v nejvyšší ústavní funkci, k projevu uvedl, že Zeman v něm dal průchod své mstivosti a posvátnost chvíle poskvřnil skrytým vyrovnáváním si svých osobních účtů (více v článku [Nechal průchod své mstivosti, kritizuje Klausův institut Zemanův projev](#)).

Institut se v komentáři k Zemanovu inauguračnímu projevu pozastavil mimo jiné nad tím, že se v něm nenašlo zamýšlení nad hodnotovou krizí západoevropské civilizace, ale do televizního přímého přenosu se dostal Bakala. „I zde Zeman neovládnul sám sebe a nepochopil, že inaugurační projev je jiný žánr než beseda s občany v Ostravě,“ napsal člen správní rady institutu Ivo Strejček.

Prezident Miloš Zeman hovoří o Zdeňku Bakalovi: [InsertSingleVideo](#)

„Institut Václava Klause reagoval na Bakalu. Já nevím, jestli je tento institut spojen se Zdeňkem Bakalou. Nicméně věta, že o tom mám mluvit v Ostravě, a nikoli v Praze, mě hluboce urazila, protože Bakala je celostátní problém, nikoli pouze ostravský problém,“ reagoval Zeman.

V inauguračním projevu prezident minulý týden Bakalu obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v uhelné společnosti OKD a označil ho za velkou skvrnu. Bakala se k projevu nechtěl vyjadřovat.

Klaus přišel v lednu Zemanovi pogratulovat ke znovuzvolení prezidentem do jeho volebního štábu. Bývalý a současný prezident Česka se při tom spolu bavili jako dobří přátelé. Klaus Zemana před volbami podpořil. [InsertSingleVideo](#) Kalouskova televize a protestující chudáčky

„Když tady byla včera (ve středu, pozn. red.) ta demonstrace za svobodu slova, víte, za co ti demonstranti demonstrovali?“ nadnesl hned krátce po úvodu Zeman. „Za svobodu televize vůbec. Demonstrovali za Kalouskovu televizi,“ zdůraznil prezident.

Narážel na to, že zatímco na Pražském hradě byl ve středu večer slavnostní koncert ke znovuzvolení Miloše Zemana hlavou státu, na Václavském náměstí ve stejnou chvíli protestovat lidé proti útoku Zemana na veřejnoprávní Českou televizi (více v článku [Tisíce lidí demonstrovaly za svobodná média před Hradem, kde slavil Zeman](#)). Lidé se sešli v reakci na Zemanovu kritiku České televize, která zazněla během jeho inauguračního projevu.

Zeman dodal, že České televizi věnoval ve svém inauguračním projevu pouze jednu jedinou větu. „Ona za víc nestojí,“ uvedl. „A v této jediné větě jsem řekl - existuje studie **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy, která říká, že Česká televize má zpravodajství a publicistiku obecně vychýlenou ve prospěch TOP 09 a já věřím, že po posledních volbách toto vychýlení zmizí,“ dodal.

Po těchto slovech odešlo z Vladislavského sálu několik poslanců a senátorů z různých stran a hnutí (více v článku [Zeman zaútočil na ČT a další novináře. Část politiků na protest odešla](#)). Zeman uvedl, že pro tuto reakci politiků má pochopení.

„Naprostou chápou, že pak vstali ‚topkaři‘ a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem,“ prohlásil. Podle něj právě toto dokazuje, že Česká televize je Kalouskovou televizí. „Uvědomte si, že ti, kteří demonstrovali jen na základě jediné věty, tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovy televize a ničeho jiného.“

Než se společně s moderátorem Jaromírem Soukupem přesunuli k dalšímu tématu, označil střeďeční demonstrující za „chudáčky“. „Mně je těch chudáčků líto. Jdou tam demonstrovat za Kalouskovu televizi, já neútočím na svobodu slova,“ uvedl Zeman. „Moje kritika České televize je podléhání Kalouskovi a jeho straně,“ uzavřel téma. Demonstrujícím doporučil, aby si jeho projev znovu přečetli.

URL| https://zpravy.idnes.cz/zeman-hluboce-urazila-kritika-institutu-vaclava-klause-bakala-inauguracni-projev-gjk-/domaci.aspx?c=A180316_084905_domaci_lre

Možná zapomíná, že těch chudáčků a blbců je možná půlka národa

16.3.2018 idnes.cz - blog str. 00

Pan prezident svým hodnocením středečních demonstrací nezklamal. Sebereflexi nikdo nečekal, ale že se prezident ani nezamyslí nad tím, proč lidé vychází do ulic, a proč se angažují studenti a umělci, působí, že už je někde jinde.

Tedy, možná se zamyslel, ale to, co potom prezentoval, nebyla myšlenka, ale jen laciný a vulgární útok paušálně na všechny, kdo protestují, a konkrétně na instituce i jednotlivce, kteří se vůči němu jakkoli vymezují. Je vskutku ubohé říkat České televizi, že je Kalouskova, a to jen na základě toho, že má někdo pocit, že TOP 09 dostala větší prostor než jiné strany. Je pozoruhodné, jak se prezidentovi hodil průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, předpokládám (asi marně), že bude respektovat i jiné závěry z akademické pudy. Je smutné, označit za blbce někoho, kdo vyjadřuje nesouhlas s jeho politikou a vystupováním, a je také zcela nepravdivé prezidentovo tvrzení, že demonstrace zpochybňují výsledky voleb.

Nikdo nepochybuje, že Miloš Zeman byl demokraticky zvolen a na základě této volby legálně vykonává úřad. Jenomže tentýž Miloš Zeman asi zapomíná, že ho zvolila jen nepatrně nadpoloviční většina občanů, a že deklaroval, že bude prezidentem dolních deseti milionů, a ne svých 51% (pokud oněch 51% vůbec ještě má). Naopak výsledky parlamentních voleb zpochybňuje prezident, protože nechává vládnout politickou stranu, která nedostala ani tu jeho nadpoloviční většinu, ale zvolila ji ani ne třetina voličů. Více jak dvě třetiny občanů volili jiné strany, a jejich vůle musí být promítnuta ve spoluprádu nebo podporu nové jednobarevné vlády. V každém případě vláda, která nedostala důvěru Sněmovny, není legitimní a může vládnout jen v provizorním režimu jen omezenou dobu.

Moc se panu prezidentovi nepovedl bonmot, který aktuální demonstrace přirovnává k demonstracím za levnější pivo. Asi se se svými kumpány a patolízaly z řad servilních umělců příliš zasníl o době normalizace, kde národ asi vskutku prioritně zajímalo udržování nízkých cen piva. Důstojný prezident by měl být spíše hrdý na „svůj národ“, který třeba prostřednictvím studentů přemýšlí o morálce, etice, politické orientaci a demokratických principech, a ne o tom, jak ušetřit na úkor státu nebo jak ho podojit. Tyto demonstrace vskutku nejsou o zvýšení platů a snížení cen, ale o neřádu, politickém marasmu, jehož zosobněním je hlava státu.

V perexu jsem zmínil, že prezident Zeman je už někde jinde. Mám ten pocit. Začíná se podobat více senilnímu monarchovi, než prezidentu demokratického státu. A to jsme pár týdnů po volbách, co bude za rok, a co za pět let, když to takhle půjde dál? Ty obavy jsou asi na místě. Kdo bude tou silou, která, až nastane ten čas, bude volat po odstoupení prezidenta z úřadu ze zdravotních důvodů (mám na mysli mentální nezpůsobilost, problémy s chůzí není žádný problém)? Pochybuji, že prezident bude schopen takové sebereflexe a jeho klaka se sama o korytka nepřipraví, naopak nesvéprávný prezident jí bude vyhovovat. Budou to politici, kterým jde na ruku? Asi těžko. Budou to pravděpodobně opět občané v ulicích, ze kterých dostanou politici strach a něco se začne dít, stejně jako to aktuálně probíhá na Slovensku.

Přečetl jsem si dnes několik komentářů, které s legitimitou demonstrací polemizují nebo je dokonce odsuzují. Demokratické je demonstrovat i proti demonstracím, stejně jako na podporu něčeho nebo někoho. I na podporu špatného prezidenta. Včera takto demonstrovalo prezidentem svolaných tisíc lidí v prostorách Pražského hradu, jenom si to možná neuvědomovali. Budiž jim přáno, i když nevidím důvod, proč by se tam měli veselit i z mých daní. Ale to je detail. Podstatné je to, že není nedemokratické veřejně kritizovat politiky, ale nedemokratické je za to kritiky napadat. Tak tedy, milí příznivci Miloše Zemana, svolajte na Václavské náměstí demonstraci na jeho podporu, vystupte veřejně, vyložte karty na stůl. Řekněte jasně a s patřičnými argumenty, že to, co prezident dělá, a jak se chová, je správné. Je to zcela legitimní a demokratické. Obávám se, že to udělá málokdo, protože nikdo nechce vypadat jako člověk, který neumí rozlišit dobré od špatného.

URL| <http://turnerjiri.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=654258>

Studenti ze zhruba 300 vysokých a středních škol se připojili k půlhodinové výstražné stávce

16.3.2018 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Studenti ze zhruba 300 vysokých a středních škol po celé zemi se včera připojili k půlhodinové výstražné stávce. Cílem protestu bylo bránit společenské a ústavní hodnoty. Stávkující studenti kritizují přístup vrcholných politiků k ústavě či vůči médiím. Zejména pak postoj premiéra v demisi a předsedy hnutí ANO Andreje Babiše a také prezidenta Miloše Zemana. Ve svém inauguračním projevu Zeman věnoval několik slov České televizi. Její zpravodajství bylo podle něj v minulosti ovlivněno přichylností ke straně TOP 09. Řekl to s odvoláním na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ke studentským demonstracím se Zeman vyjádřil včera ve svém pravidelném rozhovoru s ředitelem televize Barrandov.

Miloš ZEMAN, prezident republiky /zdroj: televize Barrandov/

Ty čtyři tisíce lidí protestovaly proti dvěma větám, které jsme si teď opět oživil. Buď je neznají, a je to jejich chyba, anebo dokonce tam jdou se zlou vůlí, a to je ještě horší. Jinými slovy, pane Soukupe, uzavřeme tohle téma, protože za blbost se musí platit. A mně je těch chudáčků líto. Jdou tam demonstrovat, opakuji to potřetí, za Kalouskovu televizi.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tolik Miloš Zeman. A já teď ve vysílání vítám jednoho z iniciátorů výstražné stávky. Je to student DAMU Luboš Louženský. Hezký den přeji.

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávky

Hezký den.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Asi bychom měli na úvod připomenout, co bylo vlastně smyslem tedy včerejšího protestu?

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávky

Smyslem našeho protestu je poukázat na to, že dochází k porušování těch nepsaných ústavních zvyklostí a postupnému narušování morálních hodnot, na kterých stojí naše společnost. My nechceme útočit na žádného konkrétního politika, my chceme poukázat na to, že možná se jako společnost postupně posouváme do bodu, který nám studentům už není úplně komfortní. Že občas se stává to, že dokonce v případě naší výstražné stávky bylo některým ředitelům zakazováno shora povolovat studentům účast či v komunikaci s některými vedoucími pracovníky uměleckých organizací nám bylo sděleno, že nám nemohou veřejně přiznat podporu. A my si myslíme, že toto postupné rozdrobování společnosti a to, že nám vládnou lidé, kteří jsou trestně stíháni, kteří nám objektivně lžou, není ta země, do které chceme vyrůstat.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A pane Louženský, víte, odkud shora bylo ředitelům škol toto doporučováno, nebo zakazováno tedy, aby vám povolili?

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávky

My se to snažíme zjišťovat. Protože toto jsou informace, které mám neověřené od těch studentů, tak, jak se nám schází. A ne vždycky mi dodají informace o tom přesně, kde a jak. Já se to teď snažím dořešit, abych se mohl těch ředitelů zeptat na, na to, odkud a proč to přichází.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rozumím. Trošku mi to připomíná rok 89. Nicméně jak hodnotíte vyjádření Miloše Zemana, které jsme uvedli v ukázce, že jste stávkovali za Miroslava Kalouska a jeho televizi?

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávky

Já bych poukázal, že to se ještě Miloš Zeman nevyjadřoval vůči nám. A ještě se vyjadřoval vůči té demonstraci, která nám předcházela den předtím. A nemyslím si, že to označení je vůbec správné. Ono trochu připomíná i ty výroky z roku 89. A myslím si, že označovat obecně demonstranty, který svojí občanskou aktivitou chtějí vyjádřit svůj názor, jako nějaké chudáčky, nebo snad někoho, kdo je v područí někoho dalšího a bojuje za někoho dalšího, je podle mě dehonestace občanstva. A nepřijde mi to jako správné. Je to podle mě další porušení morálních hodnot, které by měl prezident České republiky zastávat.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, ale povězte, jak byste si představoval nějakou adekvátní nebo ideální reakci ze strany, co já vím, právě politiků, na které jste mířili?

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávk

My jsem výzvu adresovali Senátu a senátorům. A senátoři i tu naši hozenou rukavici s naší výzvou zvedají. Alespoň podle těch zpráv, které od nich máme. Jsou připraveni o tom jednat. A skrze média proběhla informace o tom, že by snad měla být v nějakém zvláštním speciálním jednání k naší výzvě. A budou se snažit vystoupit na obranu těch ústavních zvyklostí a morálních hodnot. My tam spatřujeme toho partnera v diskusi, protože Senát považujeme za to místo, kde žádat tu snahu o nápravu.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ale jinak podpořit nějakou konkrétní politickou stranu nebo konkrétní politiky, to cílem vaší stávk nebylo, předpokládám.

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávk

Ne. My jsme se od začátku snažili vyvarovat jakékoliv asociaci s jakoukoliv politickou stranou či jakýmkoliv politickým názorem. A celá výzva je sepsaná opravdu na obranu ústavních zvyklostí a morálních hodnot. A nesnažíme se, ani jsme nechtěli, a bránili jsme se tomu od začátku, byti nějakým způsobem zařazení do nějaké politické škatulky.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, a teď mi povězte, co dál? Jak hodláte navázat? A jsou zapotřebí další demonstrace podle vás?

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávk

My doufáme, že ne. Ale přitom jsme připraveni je organizovat. My v současnou chvíli připravujeme jistý manifest, který jsme přednesli poprvé na piacetě, kde máme nějaké 4 základní body, které chceme komunikovat s těmi studentskými organizátory a začít se studenty debatovat o těch problémech, které je trápí. A vlastně pomalu připravovat a propojovat ty studenty mezi sebou. A opět tady rozvíjet ten studentský aktivismus a vynášet ty témata, které my jako studenti cítíme, na světlo světa a přinášet je politikům.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Chápu. A jinak právě těmi demonstracemi v ulicích, myslíte si, že spíše jimi něco změníte, že třeba pořádat nějaké veřejné diskuse, a to mimo Prahu a velká města, že to, to je málo, nebo budete dělat obojí? Víte, zajímá mne, jakým způsobem vlastně chcete docílit toho, co si přejete.

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávk

My, my to teď kon připravujeme. Přece jenom zorganizovat za 11 dní výstražnou stávku a vedle toho ještě připravovat další program, bylo náročné. Snažili jsme se o to. My jsme teď kon připraveni vést diskusi jak s těmi studenty, kteří se zapojili, tak s politiky. A nemyslím si, že je špatné chodit do ulic. Ono, my jsme i tu stávku organizovat, tu výstražnou stávku organizovali tak, aby byla po celé České republice. Aby byl, bylo ukázáno, že to není jenom pár chudáčků někde na náměstí v Praze. Ale že to jsou opravdu studenti po celé České republice,

keré toto téma zajímá. A pokavaď by politici nereagovali na to, že jim studenti říkají, tady je problém, tak ho řešte. Tak by už možná bylo něco opravdu špatně.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Luboš Louženský, student DAMU a iniciátor výstražné stávky na středních a vysokých školách. Já vám moc děkuju, že jste byl našim hostem. Na slyšenou.

Luboš LOUŽENSKÝ, student DAMU, iniciátor výstražné stávky

Na slyšenou.

Celý život jsem byla vyděděnc

16.3.2018 Téma str. 22 Rozhovor

Veronika Šíp Tardonová

O 50. LETECH, POPRAVĚ TATÍNKA I HLEDÁNÍ KOŘENŮ

V jejím rodném listě stojí. Jméno: Hannah Elisabeth. Matka: Elisabeth Henke-Warnholtz. Otec: Ludwig Freund. Herečka a zpěvačka HANA FREJKOVÁ (73) ovšem odjakživa používala počeštěnou podobu svého jména, stejně jako její otec Ludvík Frejka, který byl v roce 1952 popraven v politickém procesu s Rudolfem Slánským. V den 50. výročí této vykonstruované kauzy s „vlastizrádci, kolaboranty a nepřáteli socialismu“ začala pracovat na knize Divný kořeny, kterou vydala o pět let později. Na sklonku loňského roku její povídání o bolestné historii rodu vyšlo také jako audiokniha, kterou sama namluvila. Jak vypadal tehdejší politický proces v očích dítěte? Jak dlouho se s tímto traumatem vyrovnávala? A co si nemohla dlouho odpustit?

* Svou knihu jste nazvala Divný kořeny. Jmenuje se tak proto, že v sobě máte židovskou krev po otci, německou po matce, narodila jste se v Londýně, ale celý život jste žila v Československu, anebo za „divné kořeny“ považujete dobu 50. let, která vám obrátila celý další život vzhůru nohama?

Obojí, ale při výběru názvu knihy hrál důležitou roli ještě třetí faktor. A to jazykový. Správně by se měla jmenovat Divné kořeny, ale já chtěla poukázat také na to, že mě osud zavál do nižších sociálních vrstev a vždy, když v knize mluvím o pocitech, které se mě hluboce dotýkají a evokují úzkostné situace, používám obecnou češtinu, aby bylo vyprávění autentičtější.

* Jazyk je pro vás skutečně zásadní. V knize píšete, že neumíte pořádně žádnou řeč. Jak je to možné?

Když jsme se po válce vrátili z Anglie, uměl česky jenom tatínek. Maminka jako Němka neuměla ani slovo, a protože ze mě chtěli rodiče udělat Češku, mluvil se mnou pouze tatínek, pokud byl ovšem doma, a maminka na mě mlčela. Samozřejmě se česky učila, dokonce u manželky básníka Hořejšího, nicméně ty počátky pro mě byly velmi tristní. A myslím, že mě to poznamenalo. Rodiče spolu mluvili anglicky nebo německy a já u toho být vlastně nesměla. Proto mám stále problémy s cizími jazyky, protože do jisté míry cítím, že jsou mi zakázány.

* V knize píšete, že si na tatínka příliš nepamatujete. V roce 1952, kdy ho zavřeli v souvislosti s vykonstruovaným procesem s Rudolfem Slánským, vám ale bylo sedm let. Opravdu vám vůbec nic nenaskočí?

Já si na něj opravdu moc nepamatuju. Spíš jsou to jen takové záblesky, střípky, které se vynoří, když mi je něco připomene. Třeba matná vzpomínka, jak nám v roce 1952 zabavovali naše věci a lepili na ně evidenční štítky. Tehdy jsem byla nemocná a byla doma sama. I tohle mi ale v paměti naskočilo až po letech, když jsem ty samé štítky viděla na stolech někde v hospodě. Spoustu věcí z dětství jsem asi vytěsnila.

* Záměrně?

Nevím, zřejmě ano. S tatínkem mám ještě spojenou vzpomínku, kdy se se mnou večer, když si pro něj přišli, přišel rozloučit k postýlce. Pak už jsem ho vlastně nikdy neviděla.

* Stýkali jste se s rodinou Slánských?

Ne, my se vůbec neznali. Neznali jsme ani Londona (Artur London, náměstek ministra zahraničních věcí, dostal doživotí, ale v roce 1956 byl propuštěn, pozn. red.), ani třeba Margolia (Rudolf Margolius, náměstek ministra zahraničního obchodu, dostal trest smrti, pozn. red.). Tedy táta je samozřejmě znal, ale přátelé nebyli. Já jsem znala jenom Šlingovy kluky, ale až ze šedesátých let, kdy jsme se vrátili do Prahy (Otto Šling, vedoucí tajemník krajského výboru KSČ v Brně, i on byl v prosinci 1952 společně s dalšími deseti „vlastizrádcí“ popraven, pozn. red.). Byli, stejně jako my, také v Anglii a po návratu do Československa s nimi moji rodiče zůstali v kontaktu.

* Neztratila jste víru v dobro lidí, když se na vás po procesu téměř všichni vykašlali?

Ne, já mám otevřenou povahu a v podstatě lidem věřím.

* Věděla jste už tehdy, co se stalo s vaším tatínkem?

Věděla jsem, že ho popravili, a také mi řekli, že je zrádce. A to bylo to nejhorší, co se mi v životě stalo. Já to vůbec nemohla pochopit.

* Kdo vám to řekl?

To nevím. Asi maminka.

* A vy jste tomu věřila?

Jako dítě nějakou chvíli asi ano. Než mi řekli, že to bylo jinak.

* To bylo kdy?

O pár let později, myslím, že v šestapadesátém. Pamatuju si, že jsem stála u veliké židle, a když mi maminka řekla, že byl tatínek nevinný, zeptala jsem se: „Proč ho tedy zabilí?“ A pak jsem ztratila vědomí.

* Po popravě vašeho otce vám dali 14 dní na to, abyste s maminkou vyklidily byt a odstěhovaly se do severočeského Janova nad Nisou. Jak jste to tehdy vnímala?

Na to si také nepamatuju. To, že jsme na vystěhování měly tak krátkou lhůtu, vím jen díky archivním materiálům, které jsem našla. Pamatuji si až cestu. Jely jsme v noci nákladákem do hor, kde nám přidělili dům, do kterého jsme se ale nemohly dostat, protože v něm někdo bydlel a křičel, abychom odešly. Takže jsme jely zase zpátky na národní výbor, kde nám pak přidělili jiný dům, ještě výš v horách. Tenkrát v tom pohraničí o domy nouze nebyla. Byla to samota, chodila jsem osm kilometrů do školy, a kromě jedné holčičky z rodiny sudetských Němců, kterou tam ani nevím proč nechali, jsem tam cestou nikoho nepotkávala.

* Jak se k vám chovali místní?

Někteří byli dobří. Maminka pracovala v Textilaně, kde ručně zašívala vady v látce. Jednou v zimě šla s výplatou domů a po cestě ji ztratila. Ženské z továrny vzaly lyžařské hůlky a šly s ní celou tu cestu a píchaly do sněhu a zkoušely peníze najít. Marně, a tak se na maminku složily a daly jí 350 korun, abychom měly z čeho žít. Kuchařka v družině mi zase dávala do ešusu jídlo, abychom měly co jíst.

* A co děti?

Všechny děti se se mnou kamarádit nemohly. Některé se se mnou ale bavily i přes zákaz a vzpomínám, že když přišel třeba jejich tatínek domů, radši mě zavřely do sklepa, aby mě neviděl.

* Pociťovala jste jako dítě, že jste byly s maminkou nepřátelé státu?

Nemohla jsem se dostat na gympl. Pak jsem na něj přece jen nastoupila, ale až později, během školního roku, a to jen díky urputnosti maminky. Ta se totiž rozhodla, že na gympl chodit budu. A tak dlouho chodila na okresní národní výbor orodovat, až mě nakonec vzali. Taky u nás dělali domovní prohlídky. Dodnes se směju historce, jak maminka poslala na estébáky četníky. Mamince se totiž po nějaké době podařilo prodat svoje šperky, a tak jsme se přestěhovali z hor dolů do vesnice. Tam jsem měla kamarádku Aninu, která za mnou jednou přiběhla do školy a říkala, že jsou u nás zloději a celý dům je vzhůru nohama. Omluvily jsme se paní učitelce, běžely za mojí maminkou do práce a ta zavolala policii. Nakonec se ale ukázalo, že u nás nejsou zloději, ale že tam estébáci převracejí peřiny a hledají vysílačku. Později mi také máma vyprávěla, jak o nás každý týden sepisovali hlášení, které se posílalo do Prahy, aby ústředí vědělo, co tam my dvě samotný holky, jedna malá a jedna velká, vlastně děláme.

* Když se na pobyt v Janově podíváte dětskou optikou, líbilo se vám tam?

Vlastně ano. Naučila jsem se tam lyžovat. Hned, co jsme přišli domů, vzali jsme práskačky, jak se lyžím říkalo, a šli za barák na kopec, kde jsme si stavěli skokánky. Později jsme se, už jako teenageři, jezdili dívat na skokanský můstek ve Mšeně, který ústil do údolí, kde jezdila tramvaj. To byla velká zábava! Vždy, když byly závody, se totiž tramvaje zastavily (úsměv). Z Janova jsem jezdila do rytmiky a do dramatického kroužku, takže mám i pěkné vzpomínky. Na druhou stranu jsem ale byla často doma sama. Máma strašně toužila po divadle, kterému se před válkou věnovala, a jezdila z Janova do ochotnického spolku v Jablonci. Pendlovala takhle třikrát týdně, a když nestihla poslední spoj, přišla domů až k ránu. Někdy kolem roku 1956 pak jela na vyšetření do nemocnice do Prahy a byla týden pryč. Bylo mi asi jedenáct a sama jsem se musela postarat o slepice, králíky i kozu. Jediné, z čeho byla maminka po příjezdu smutná, bylo, že jsem se ostříhala, protože jsem se neuměla sama učesat. Ale jinak jsem všechno zvládla. Když je situace nějak daná, člověk se jí prostě musí přizpůsobit.

* V knize píšete, že jste měla s maminkou komplikovaný vztah. V čem?

Obviňovala jsem ji z toho, že to byla zřejmě ona, kdo mi řekl, že je tatínek zrádce. To byl ten největší problém mezi námi. Na druhou stranu jsem s ní byla nesmírně svázaná. Měla jsem jen ji a vím, kolik toho pro mě udělala. Když jsme bydlely v Janově, chtěla, abych hrála na klavír, na který jsme samozřejmě neměly. Domluvila mi tedy, že budu jednou týdně cvičit v hospodě. A abych mohla nějak trénovat i doma, nakreslila na karton klaviaturu, u které jsem se pak učila prstoklad.

* Maminka umřela v roce 1990. Stihla jste si s ní všechno vyříkat?

Něco ano. Když jsem byla na JAMU (tu absolvovala v roce 1967, pozn. red.), procházela jsem takovým těžkým životním obdobím a chtěla jsem vědět, kdo vlastně je a odkud pochází. Dokonce jsem si dělala zápisky, které jsem, inspirovaná francouzským romantickým básníkem a spisovatelem Mussetem, nazvala Zpověď dítěte svého věku. Tehdy jsem se dozvěděla alespoň něco o její rodině. Když jsme ale došly na tatínka, sklouzávala k omluvám, protože i ona sama cítila vinu. Snažila se mi vysvětlit, jak to tehdy všechno bylo, ale myslím, že tomu sama úplně nerozuměla. A tohle mezi námi celý život viselo. Ale dnes už vím, že se snažila, jak mohla.

* Vaše maminka byla přesvědčená komunistka, které ale režim, jenž pomáhala budovat, zabil manžela a poslal ji do vyhnanství. Přesto všechno ale svou stranickou knížku, která jí byla po rehabilitaci v roce 1963 vrácena, definitivně odevzdala až po okupaci v roce 1968. To v těch 50. letech o své ideály nepřišla?

Ono je to strašně složité. Našla jsem její korespondenci, ze které vyplývá, že o otcově obžalobě pochybovala. Po procesu jsme byly nepřátelé státu number one. Nikdo z těch pražských lidí se s námi ne bavil, přestaly jsme pro ně existovat. V Janově jsme se najednou dostaly mezi normální lidi, kteří neměli nějak vysoké ambice, někteří se k nám chovali hůř, jiní líp, ale maminka tam byla zničená, byla na konci svých sil. K sestavení jejího obrazu mi pomohlo, když jsem objevila její igelitové pouzdro, ve kterém měla schované tři, pro ni nejspíš nejdůležitější věci: fotku tatínka, moji fotografii a pak stranickou legitimaci z roku 1945, podepsanou Slánským.

* Jak si to vysvětlujete?

Myslím, že se člověk nemůže úplně vzdát sám sebe. Zním více lidí, těchhle starých komunistů, kteří do strany vstoupili, když jim bylo sedmnáct. Dali se na tuto cestu v době, kdy se formovali. A kdyby se po letech té

ideologie, i když už jí až tak úplně věřili, vzdali, ztratili by sami sebe. Proto si myslím, že to maminka definitivně položila až po okupaci.

* V roce 1965 jste s maminkou odjela do Hamburku za její rodinou. Proč jste tam nezůstaly?

Máma nechtěla. Už ve 30. letech se rozhodla, že bude žít tady. Přijala československé občanství a do Německa ji to netáhlo. Prostě kompletně vyměnila tamní život za ten v Československu. Navíc byla šedesátá léta, všechno bylo uvolněnější, máma začala ve svých 56 letech studovat režii a útěk nebyl na pořadu dne. V osmašedesátém to už za zvážení určitě stálo. Já bych bývala chtěla, ale ona ne.

* Proč jste to neudělala, měla jste přece britský pas. Nikoho jiného než maminku jsem neměla. Navíc jsem herečka, což by znamenalo, že už v tomto oboru nikdy pracovat nebudu. A to byla velice těžká představa.

* Nelitovala jste někdy, že jste to neudělala?

Ne. Člověk před sebou neuteče. Vždycky musí řešit svoje problémy a je jedno, zda je tady nebo tam. Emigrací bych nic nevyřešila.

* Cítila jste k někomu nenávisť za to, co se vám stalo?

Obviňovala jsem maminku, ale nenávisť ve své duši příliš nemám. Vždycky u lidí hledám to pozitivní. Když mi někdo blízký není, držím si ho od těla, ale v podstatě jsem optimistická. A myslím, že kdybych tyhle vlastnosti od sudiček do vínku nedostala, nepřežila bych.

* Jaká byla vaše studia na JAMU? Věděli spolužáci, kdo jste?

Vlastně jsem o tom nemluvila. Všichni si mysleli, že jsem dcera Jiřího Frejky, což byl režisér, shodou okolností stejně starý jako můj otec, a také zemřel násilnou smrtí v roce 1952. Až na to, že on si sáhl na život sám. Když jsem před lety napsala knihu, volal mi můj velmi dobrý kamarád z JAMU, který je dnes šéfem činohry v těšínském divadle, a říkal: „Hanko, tak jsem si tu tvou knihu přečetl a zjistil jsem, že tě vůbec neznám.“

* To jste neměla potřebu se někomu svěřit?

Některým kamarádkám jsem to řekla a profesori na JAMU to museli vědět taky, když mě vzali až napotřetí. Ale pokud se mě na tátu někdo vyloženě nezeptal, tak jsem o tom nemluvila.

* Brala jste to tedy jako stigma?

To určitě ano.

* A po roce 1989? Dal vám někdy někdo najevo, že jste dcera komunistů? Že váš otec byl šéfem národohospodářského odboru Kanceláře prezidenta Klementa Gottwalda?

Pamatuju si, jak mi po revoluci maminka tou svou češtinou řekla: „Teď to budeš mít, holko, těžký.“ Ale ono se nic strašného nestalo. Obavy jsem měla, až když jsem v roce 2002 začala pracovat na knize. Někteří lidé mi to dokonce vymlouvali. Jelikož jsem v ní ale šla až na dřeň a v podstatě jsem psala jen o nás třech, tedy o otci, matce a o sobě, protože jsem ani nikoho jiného osočovat nechtěla, dost lidí jsem tím odzbrojila. Dostala jsem pak stovky mailů, kde lidé oceňovali, jakým způsobem jsem to všechno dokázala napsat.

* Sepsání knihy předcházely pětiletý sběr dat, kdy jste četla otcovu i matčinu korespondenci a pátrala v archivech v Praze i Londýně. Nebylo pro vás tohle šťourání se v minulosti horší, než kdybyste ji nechala spát?

K sepsání knihy jsem byla v podstatě donucena. Neustále jsem v sobě musela řešit tu strašnou situaci z 50. let, takže jsem nemohla jinak. Musela jsem se na tenhle problém podívat pořádně. Asi jsou lidé, kteří by to nechali být, ale já jsem takový „pionýrský typ“. Musím věci řešit, a dokonce si myslím, že je to ta nejdůležitější věc v životě. Když člověk problém obejde, už půjde vždycky stranou a všechno ostatní už se na to bude jenom kupit.

* Už jste se pocitu viny zbavila?

Udělala jsem pro to maximum a myslím, že se mi to povedlo, i když úplně zapomenout se nedá. Na druhou stranu se mi podařilo založit rodinu, mám dvě krásné dcery a myslím, že se máme všichni rádi. To považuju za své největší plus. Kdysi, to byla naše mladší dcera Marjánka ještě malá, jsem ji poslala do Londýna, aby si zdokonalila angličtinu. Přišla mi od ní esemeska, kde stálo: „Pozdravuje tě nějaký pán, už jsem zapoměla, jak se jmenuje. Má vousy, taky mu pověsili tatínka a teď tady dělá programátora.“ Prostě mi poslala prostý popis situace bez jakéhokoliv sentimentu. Tehdy mi došlo, že už je to minulost a že jsem na ni snad svoje problémy nepřenesla. Protože ty se většinou táhnou z generace na generaci, ale v tomto případě se mi to doufám povedlo zastavit.

* Vypytávaly se vás dcery, jak to tenkrát bylo?

Nikdy jsem ty věci nezamlčovala, ale ani ty vzpomínky nikterak nehýčkala. Nechtěla jsem, aby litovaly svoji maminku. Když se ale zeptaly, vyprávěla jsem.

* S vyrovnáním se s minulostí vám prý pomohla psychoanalýza. Jak?

Ta mi pomohla asi nejvíc. Taky mi zabrala takových deset let. Nejdůležitější je, že si při ní člověk prožije svůj život znovu. Dokáže se tím do jisté míry zbavit svých strastí a podívat se na svůj příběh z jiného úhlu. Bez ní bych to asi nedokázala. Psychoanalýza mi umožnila podívat se i za roh.

Přestože na vlastní kůži

zažila hrůzy 50. let, nenávidí prý k nikomu necítí. „Vždycky u lidí hledám to pozitivní,“ říká herečka a zpěvačka.

* Pomohlo vám ještě něco dalšího?

Rodina. Ve chvíli, kdy se mi narodily děti, začala jsem konečně žít. Poprvé v životě jsem cítila, že mám nějaké příbuzné, že existuju. Celý život jsem byla vyděděnec. Teď jsem konečně někam patřila.

* Popel vašeho otce použili kdysi estábáci místo šterku, když dostali na zmrzlé vozovce smyk a sjeli autem do příkopu. Mrzí vás, že nemáte jeho ostatky?

Ano, prohlubuje to tu vykořeněnost. A když zemřela máma, řešila jsem klasickou nerudovskou otázku, kam s ní? Shodou okolností jsem narazila na malý hřbitůvek, nedaleko místa, kde vysypali tatínka, tak jsem ji pochovala tam a tátu napsala na náhrobní kámen in memoriam. Pravda je ale taková, že tam jezdím jednou „za sto let“. Nikdy jsem na to nebyla zvyklá, a tak to nemám naučené. Ale chodím tam, když dělám nějaké castingy v němčině, abych si postěžovala, že mě německy nikdy pořádně nenaučili (smích).

* Nechci, aby to znělo morbidně, ale chtěla byste být jednou pochovaná právě tam?

Nevím, zatím jsem o tom nepřemýšlela.

* Dala jste se na židovskou víru?

Na víru ne, já nejsem náboženský typ.

* Vždyť zpíváte jidiš písně.

Ano, vracím se v nich ke svému zapomenutému dětství, připomínají mi zázemí mých rodičů. Jidiš je totiž asi z 80 procent středověká němčina, a tak mám pocit, že je nějak spojuje. Tedy matčinu němčinu a otcovo židovství. Taky nezpívám žádné náboženské písně. Jak říkám, každá píseň má svého adresáta, má svůj důvod, který posluchačům na koncertech také vždycky prozradím. Některé vypovídají o tom, co prožívám teď, jiné mě vrací do dětských let.

* Kdy jste se k nim dostala?

Už v 60. letech jsem je slýchala. Poprvé mi je tenkrát pouštěl Karol Sidon (vrchní zemský a bývalý vrchní pražský rabin, dramatik, spisovatel, bývalý chartista a disident židovského původu, pozn. red.). A já v nich cítila kus sebe. Po revoluci, když se to tady konečně uvolnilo, každý chtěl někam patřit a hrnul se tam, kde měl své předky nebo k čemu inklinoval. Já začala více chodit mezi židy a lidé okolo židovské obce se ptali, jestli bych nechtěla tyhle písně zpívat. Protože jsem už v divadle hodně zpívala a byla jsem často obsazována do her se „zpěvy a tanci“, vrhla jsem se i do toho. V jidiš písních jsem se našla.

***

„Řekla mi, že byl otec nevinný, a já omdlela.“

„Na estébáky v domě zavolala máma četníky.“

„Maminčiny poklady? Fotka moje, otce a stranická knížka.“

„Bez optimismu bych to nepřežila.“

Hana Frejková (73)

Herečka a zpěvačka. Narodila se v lednu 1945 v Londýně, kam její rodiče v roce 1938 emigrovali před Hitlerem a kde se zapojili do protinacistického odboje. Den poté, co s maminkou opustila porodnici, spadla na novorozenecké oddělení bomba. Po válce s rodiči odjela do Československa. Její otec Ludvík Frejka (1904–1952, původním jménem Ludwig Freund) byl komunistický intelektuál z německé židovské rodiny v Liberci. V letech 1948–1952 dělal přednostu národohospodářského odboru v Kanceláři prezidenta republiky. V prosinci 1952 byl odsouzen a spolu s deseti dalšími muži popraven oběšením ve vykonstruovaném politickém procesu kolem Rudolfa Slánského (generální tajemník ÚV KSČ v letech 1945–1951). O rozsudku bylo předem rozhodnuto v Moskvě jakožto výstraha všem komunistickým státům proti odchýlkám od sovětské politiky. V roce 1963 byl posmrtně rehabilitován. Její matka Alžběta Frejková (1907–1990, původním jménem Elisabeth Henke-Warnholtz) pocházela z bohaté obchodnické rodiny v Hamburku. Ve 30. letech odešla do Československa. Propadla myšlenkám komunismu a jako herečka působila v Novém německém divadle v Praze. Po popravě manžela v 50. letech byly s dcerou odsunuty do Janova nad Nisou, kde strávily jedenáct let. V letech 1966–1972 si zahrála ve čtyřech filmech (mj. Vlášilův snímek Adelheid a Jirešův film ... a pozdravuj vlaštovky). Až v roce 1963 se Hana Frejková mohla vrátit s maminkou do Prahy. Napotřetí se pak dostala na JAMU, absolvovala ji v roce 1967. Hrála pak v divadlech v Karlových Varech, Kladně a v Praze. Od roku 1985 je na volné noze. Účinkovala v řadě filmů a seriálů: Zapomenuté světlo (1996), Vyprávěj (2009), Reportéři a ti druzí (2013), Případy 1. oddělení (2014), Život a doba soudce A. K. (2014), Císařovy nové šaty (1994), Colette (2013), Poslední cyklista (2014), Anthropoid (2016), Bohéma (2016), Temný kraj (2016), Tannbach (německá televize ZDF, 2015), Child 44 (USA, 2014) a naposledy v seriálech Dabing Street a Dáma a král. Hrála i v amerických muzikálech Jeptišky I a II. Věnuje se zpěvu jidiš písní. V roce 2007 vydala knihu Divný kořeny, z níž pak udělala audioknihu (představí ji 22. března v Knihovně Václava Havla). S manželem má dvě dcery: Josefínu, jež vystudovala **fakultu sociálních věd**, sociologii, ale věnuje se filmu, a Mariannu, která vystudovala molekulární a vývojovou biologii.

Foto autor| Foto: ČTK, Marianna Borecká, archiv

Foto autor| Foto: Marianna Borecká

Foto autor| Foto: Líba Taylor

Foto popis| Nechvalně proslulý generální prokurátor Josef Urválek při obžalovací řeči v roce 1952 při politickém procesu s Rudolfem Slánským a spol.

Foto popis| Ve dnech 20.–27. listopadu 1952 se (na příkaz z Moskvy) konal proces s vedením „protistátního spikleneckého centra“ v čele s bývalým šéfem československých komunistů Rudolfem Slánským. Ten je na snímku uprostřed na lavici obžalovaných.

Foto popis| Na knize Divný kořeny začala pracovat v roce 2002, kdy si připomínala 50. výročí poprav svého otce. Po pětiletém bádání v archivech knihu vydala a vloni na podzim ji namluvila také jako audioknihu, kterou představí 22. března v Knihovně Václava Havla.

Foto popis| Po roce 1989 začala zpívat jidiš písně, které jí, jak sama říká, připomínají maminku i tatínka.

Foto popis| „Každá píseň má svého adresáta, má svůj důvod, který posluchačům na koncertech také vždycky prozradím. Některé vypovídají o tom, co prožívám teď, jiné mě vrací do dětských let,“ říká o jidiš písních Hana Frejková.

Foto popis | Pasová fotografie jejího otce Ludvíka Frejky z roku 1938.

Noví hlídači: do mediální rady se hlásí i Křeček, kritik rozhlasáka Kroupy

15.3.2018 euro.cz str. 00 Politika

Jan Novotný

Poslanci vybírají nové členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, kteří budou dohlížet na obě veřejnoprávní média. Mezi kandidáty do rozhlasové rady je i mediální vědec a analytik Jan Křeček, který se autorem či spoluautorem dvou obsahových analýz kritizujících vysílání rozhlasu i televize za nevyváženost.

Křeček se členům volebního výboru sněmovny dnes představil jako nominant **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde působí na katedře mediálních studií, a také jako nominant Ekumenické akademie.

„Moje hlavní téma a přínos je porozumění, znalost a praxe v analýze mediálních obsahů,“ uvedl na prvním slyšení před poslanci Křeček. Podílel se mimo jiné na analýze, kterou si letos generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vybral ke kritice práce svého investigativního reportéra Janka Kroupy a dalších redaktorů. Analýza odsoudila Kroupovu práci při reportáži a zpravodajství o podnikání Agrofertu na pozemcích, které mu nepatří.

Křeček byl také hlavním autorem obsahové analýzy vysílání kritizující Českou televizi a Český rozhlas za to, že údajně před krajskými a senátními volbami nadřžovaly TOP 09 a naopak znevýhodnily KSČM tím, že její politici ve vysílání účinkovali méně, než by podle něj příslušelo postavení komunistů ve společnosti.

Jan Křeček

Toto postavení odvozoval od výsledků stran v posledních sněmovních volbách a od jejich preferencí. Opomněl například výsledky stran v senátních volbách, kde se KSČM podařilo získat jen jediného senátora. Křeček do analýzy vysílání před krajskými volbami navíc nezahrnul regionální vysílání.

Analýza, kterou si objednala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, přitom stála více než 300 tisíc korun.

„To, co se kolem této analýzy odehrálo, odvedlo pozornost od možnosti vést racionální debatu,“ míní Křeček, jehož analýzy dokonce několikrát při svých projevech zmínil prezident Miloš Zeman. I na to se Křeček před poslanci odvolával.

Přetlak kandidátů

Celkem se dnes na volebním výboru představilo osm zájemců o volné místo v Radě ČT a sedmnáct zájemců o místo v Radě ČRo. Vedle Křečka kandiduje do Rady ČRo například jeho kolega z **Fakulty sociálních věd** UK Vlastimil Nečas, který je dalším ze spoluautorů analýzy kritizující práci novináře Janka Kroupy. Do rady rozhlasu by rád nastoupil také jediný profesor mediálních studií v Česku Jan Jiráček či dabér Zdeněk Mahdal.

Kandidáti do Rady ČRo

Petr Arenberger, Lenka Havlíková, Jan Jiráček, Eva Kartušáková, Jan Kolář, Miroslav Krupička, Jan Křeček, Zdeněk Mahdal, Richard Medek, Vlastimil Nečas, Jaroslav Růžička, Jan Stanzel, Oldřich Šesták, Milan Trojan, Oldřich Vágnér, Mikuláš Vymětal, Lucie Wittlichová,

Do Rady ČT kandidují například právník a novinář Tomáš Němeček, předseda Syndikátu novinářů Adam Černý či bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík.

Seznam kandidátů volební výbor sněmovny zúží na svém zasedání 27. března jen na tři kandidáty v případě televizní rady a na šest v případě rozhlasové rady. Vznikne tím kandidátní listina, z níž budou svým hlasováním nové radní vybírat všichni poslanci. Konečná volba nových členů by se pak mohla uskutečnit na dubnové schůzi Sněmovny.

Kandidáti do Rady ČT

Adam Černý, Michal Jankovec, Jakub Končelík, Tomáš Němeček, Marta Smolíková, Karel Strachota, Jan Svačina, Vlastimil Venclík,

URL| <https://www.euro.cz:443/udalosti/krecek-kroupa-rada-ct-cro-1398062>

Noví hlídači: do mediální rady se hlásí i Křeček, kritik rozhlasáka Kroupy

15.3.2018 euro.cz str. 00 Události

Jan Novotný

Poslanci vybírají nové členy Rady České televize a Rady Českého rozhlasu, kteří budou dohlížet na obě veřejnoprávní média. Mezi kandidáty do rozhlasové rady je i mediální vědec a analytik Jan Křeček, který se autorem či spoluautorem dvou obsahových analýz kritizujících vysílání rozhlasu i televize za nevyváženost.

Křeček se členům volebního výboru sněmovny dnes představil jako nominant **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde působí na katedře mediálních studií, a také jako nominant Ekumenické akademie.

„Moje hlavní téma a přínos je porozumění, znalost a praxe v analýze mediálních obsahů,“ uvedl na prvním slyšení před poslanci Křeček. Podílel se mimo jiné na analýze, kterou si letos generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral vybral ke kritice práce svého investigativního reportéra Janka Kroupy a dalších redaktorů. Analýza odsoudila Kroupovu práci při reportáži a zpravodajství o podnikání Agrofertu na pozemcích, které mu nepatří.

Křeček byl také hlavním autorem obsahové analýzy vysílání kritizující Českou televizi a Český rozhlas za to, že údajně před krajskými a senátními volbami nadřazovaly TOP 09 a naopak znevýhodnily KSČM tím, že její politici ve vysílání účinkovali méně, než by podle něj příslušelo postavení komunistů ve společnosti.

Jan Křeček

Toto postavení odvozoval od výsledků stran v posledních sněmovních volbách a od jejich preferencí. Opomněl například výsledky stran v senátních volbách, kde se KSČM podařilo získat jen jediného senátora. Křeček do analýzy vysílání před krajskými volbami navíc nezahrnul regionální vysílání.

Analýza, kterou si objednala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, přitom stála více než 300 tisíc korun.

„To, co se kolem této analýzy odehrálo, odvedlo pozornost od možnosti vést racionální debatu,“ míní Křeček, jehož analýzy dokonce několikrát při svých projevech zmínil prezident Miloš Zeman. I na to se Křeček před poslanci odvolával.

Přetlak kandidátů

Celkem se dnes na volebním výboru představilo osm zájemců o volné místo v Radě ČT a sedmnáct zájemců o místo v Radě ČRo. Vedle Křečka kandiduje do Rady ČRo například jeho kolega z **Fakulty sociálních věd** UK Vlastimil Nečas, který je dalším ze spoluautorů analýzy kritizující práci novináře Janka Kroupy. Do rady rozhlasu by rád nastoupil také jediný profesor mediálních studií v Česku Jan Jiráček či dabér Zdeněk Mahdal.

Kandidáti do Rady ČRo

Petr Arenberger, Lenka Havlíková, Jan Jiráček, Eva Kartušáková, Jan Kolář, Miroslav Krupička, Jan Křeček, Zdeněk Mahdal, Richard Medek, Vlastimil Nečas, Jaroslav Růžička, Jan Stanzel, Oldřich Šesták, Milan Trojan, Oldřich Vágnér, Mikuláš Vymětal, Lucie Wittlichová,

Do Rady ČT kandidují například právník a novinář Tomáš Němeček, předseda Syndikátu novinářů Adam Černý či bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík.

Seznam kandidátů volební výbor sněmovny zúží na svém zasedání 27. března jen na tři kandidáty v případě televizní rady a na šest v případě rozhlasové rady. Vznikne tím kandidátní listina, z níž budou svým hlasováním nové radní vybírat všichni poslanci. Konečná volba nových členů by se pak mohla uskutečnit na dubnové schůzi Sněmovny.

Kandidáti do Rady ČT

Adam Černý, Michal Jankovec, Jakub Končelík, Tomáš Němeček, Marta Smolíková, Karel Strachota, Jan Svačina, Vlastimil Venclík,

URL| <https://www.euro.cz:443/udalosti/krecek-kroupa-rada-ct-cro-1398062>

Kandidáti do Rady ČT hájili před poslanci vysílací poplatky

15.3.2018 mediahub.cz str. 00 Média

ČTK

Poslancům z volebního výboru se na dnešní veřejné slyšení přišli představit kandidáti, které společenské organizace navrhly na jedno volné místo v Radě České televize. Rada z nich hájila existenci vysílacích poplatků, někteří připouštějí nezbytnost jejich zvýšení.

Dohlížet na veřejnoprávní televizi chce osm uchazečů. Do funkce je volí Sněmovna. Kandidáti zdůrazňovali hlavně nezávislost veřejnoprávní televize.

Například bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík soudí, že zvýšit vysílací poplatek je rozumné, předseda Syndikátu novinářů Adam Černý míní, že by se poplatek neměl snižovat.

Někdejší ředitelka Knihovny Václava Havla Marta Smolíková poukázala na to, že poplatky už se dlouhou dobu nevyšly a v dnešní době odpovídají ceně jedné vstupenky do kina. Podle se bude muset časem učinit určitá korekce poplatků, problém však je v tom, že ubývá lidí, kteří mají doma televizi a poplatek platí. Režisér a scénárista Vlastimil Venclík řekl, že by poplatky zrušil s tím, ať televizi platí stát. Zdůraznil ale, že televize musí být nezávislá na státu a nesmí sloužit žádné politické straně. Reagovat na výpady ze strany konkurence nebo politiků by považoval za svoji povinnost.

Právník a dlouholetý novinář Tomáš Němeček řekl mimo jiné, že ČT čelí iracionálním útokům a na její podporu se odehrávají demonstrace. Řekl také, že v době, kdy ČT čelí neférovým útokům ze strany menších privátních konkurentů, má pochyby o tom, zda má televize přistupovat ke zveřejňování platů managementu. Kromě toho ocenil kvality uchazečů o místo radního. "Máte letos velmi dobrý výběr, nemůžete udělat chybu," řekl poslancům.

Kritik Jan Svačina řekl, že úkolem rady je chránit ČT před politiky. Argumenty o nevyváženosti jsou podle něj klackem, který kdokoli použije, když na obrazovce zazní něco, s čím nesouhlasí.

Patnáctičlenná Rada ČT je orgán, jehož prostřednictvím veřejnost uplatňuje své právo kontroly veřejnoprávní televize. Do její působnosti náleží například jmenování a odvolání generálního ředitele a na jeho návrh ředitele televizních studií ČT, schvalování a kontrola rozpočtu a závěrečného účtu televize nebo zpracování výročních zpráv pro Poslaneckou sněmovnu.

Ve druhé části slyšení se poslancům představí kandidáti na dvě místa v devítičlenné Radě Českého rozhlasu. Hlásí se jich tam 17.

URL| <https://mediahub.cz/media/1711502-kandidati-do-rady-ct-hajili-pred-poslanci-vysilaci-poplatky>

Je mi těch chudáčků líto, vzkázal Zeman demonstrantům

15.3.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

jm

Prezident Miloš Zeman ve čtvrtek v televizi Barrandov komentoval demonstrace posledních dní, které mimo jiné volaly po zachování svobody slova a nezávislosti České televize. Podle Zemana lidé nedemonstrovali proti jeho inauguračnímu projevu, ve kterém ČT kritizoval, ale za „Kalouskovu televizi“.

„Když byla demonstrace za svobodu slova, tak za svobodu České televize vůbec ne, ale za Kalouskovu televizi,“ řekl Zeman a odkázal na své vyjádření v inauguračním projevu, kdy s odvoláním na odborný průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy uvedl, že v ČT byla zvýhodňována TOP 09.

Zmíněný průzkum si nechala zadat Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, nicméně analýza byla několikrát zpochybněna, a nakonec i sama RRTV uznala, že je nequalitní.

Podle Zemana právě kvůli tomu představitelé TOP 09 provedli „pochodové cvičení“, když demonstrativně opustili Vladislavský sál. „To pak demonstrovaly 4000 lidí proti těmto dvěma větám? Tak, svatá prostoto, demonstrovali ve prospěch Kalouskovy televize a ničeho jiného,“ zdůraznil prezident.

„Anebo tam dokonce jdou se zlou vůlí, a to je ještě horší. Za každou blbost se musí platit a mně je těch chudáčků líto,“ přisadil si.

Oceněného režiséra nazval blbcem

Reagoval také na kritiku ze strany umělců při předávání Českých lvů. „Pokud jde o uměleckou frontu, musím být drsnější,“ uvedl, načež se pustil do režiséra Marka Najbrta, který během slavnostního večera vyzval, aby lidé nevolili Zemana.

„Tento člověk je blbec a čekám, že se na mě opět sesype kritika, že používám ostré výrazy,“ glosoval Zeman. „Pokud toto někdo řekne měsíc po prezidentské volbě, tak je blbec,“ dodal. Režisér Najbrt dostal Českého lva za nejlepší dramatický seriál Svět pod hlavou, jehož ústředním tématem je cestování v čase do minulosti.

Zeman v pořadu také uvedl, že proti demonstracím a svobodě slova nic nemá. Lidé si prý mohou demonstrovat za levnější pivo, ale neměli by prý protestovat proti výsledku voleb. S ohledem na to, že kritiku schytl i premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) Zeman uvedl, že ho několikrát upozorňoval, že politik se nemá bát demonstrací.

Řeč došla i na průběh sestavování vlády. Podle Zemana by mělo být jasno do konce června.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/466355-je-mi-tech-chudacku-lito-vzkazal-zeman-demonstrantum.html>

Německo: Přesun od jádra k obnovitelným zdrojům

15.3.2018 PRO-ENERGY str. 24 Analýzy strategie

Klára Bundová

Je Německo schopné nahradit své jádro jinak než dovozem? Jakou schopnost mají jeho OZE a jsou reálné německé plány na zajištění energetické bezpečnosti bez jádra (a bez přetoků elektřiny do okolních zemí)?

V posledních letech v německé energetické politice došlo k obrovským změnám. V rámci programu Energiewende dochází k masivní podpoře obnovitelných zdrojů energie (OZE) a v důsledku havárie v jaderné elektrárně Fukušima v Japonsku v roce 2011 došlo i k zřejmě již definitivnímu rozhodnutí odstoupit kompletně od jaderné energetiky. Oba tyto vzájemně propojené jevy mají zcela zásadní vliv na podobu německého energetického sektoru.

Odstup od jádra nezapočal v Německu až v roce 2011, protiatomové hnutí je dlouhodobým trendem v německé společnosti. Hlavní otázkou je nicméně rozvoj obnovitelných zdrojů energie, které se začaly ve velkém zavádět po roce 2000. Jakou mají v současnosti pozici OZE v Německu a jsou schopné nahradit výpadky z jaderné energie?

Německé plány na zajištění energetické bezpečnosti bez jádra jsou postaveny na dosavadní opoře ve fosilních zdrojích, které budou v následujících letech postupně nahrazovány OZE. Problematické je to ovšem hned z několika důvodů. V důsledku nutnosti navyšování kapacit uhelných elektráren bude mít Německo

problémy s naplněním klimatických cílů, které se zavázalo splnit. Dále se jedná o finančně a technologicky velmi náročný projekt, který každoročně stojí německé občany více peněz a prognózy do budoucna poukazují na stále rostoucí tendenci. Zároveň jsou OZE nepředvídatelný a obtížně regulovatelný zdroj energie, který by měl do budoucna zásobovat průmyslové Německo elektřinou až z 80 %. Jsou tedy německé plány na zajištění energetické bezpečnosti bez jádra reálné?

NĚMECKÁ ENERGIEWENDE – POSTUPNÝ ODKLON OD JÁDRA A PODPORA OZE

V Německu se otázka ochrany životního prostředí a odklonu od jaderné energie stala centrem pozornosti už od 80. let minulého století a je úzce spojená se vznikem strany zelených (Bündnis90/Die Grünen). Počátky protijaderného hnutí sahají dokonce až do 50. let, kdy byly spojeny s protesty proti jadernému zbrojení. Protesty proti mírovému využití jaderné energie se v Německu objevily až v 70. letech, kdy už se jednalo o protesty na celonárodní úrovni a probíhaly zpravidla na místech výstavby nových jaderných elektráren nebo v místech ukládání jaderného odpadu. Protijaderné hnutí nabíralo na síle postupně během let, přestože z počátku v západním Německu panovalo nadšení pro tuto tehdy moderní technologii, která řešila problém s energií a se závislostí na jejím dovozu. V 70. letech ale začalo nadšení obyvatel opadávat a už se nikdy nezvedlo.

Velkým mezníkem byla jaderná katastrofa v Černobyli v roce 1986. Přestože v době této katastrofy byla již po Německu silně rozšířená skepse vůči jádru, události v Černobyli debatu ještě více zостřily. Od této doby se začala velká část obyvatelstva stále více přiklánět na stranu protijaderného hnutí, konkrétně až 70 % obyvatel Německa se začalo stavět proti jaderným elektrárnám a také strana SPD (Sozialdemokratische Partei Deutschlands), která původně podporovala jaderné elektrárny, po této katastrofě přehodnotila svůj dosavadní postoj a začala se stavět proti nim. Od této doby už nebyla v Německu také postavena žádná nová jaderná elektrárna, protože by byla jejich realizace kvůli odporu obyvatel zcela nemožná (Došlo pouze ke spuštění již postavené jaderné elektrárny Brokdorf v roce 1986.). Od konce 90. let bylo proto už jasné, že Německo brzy odstoupí od jaderné energie, neboť životnost stávajících zařízení byla technicky omezena a společnost nebyla výstavbě nových nakloněna.

Už před volbami v roce 1998 bylo tedy zřejmé, že pokud se utvoří koalice mezi SPD a Zelenými, dojde ke změnám v jaderné politice Německa. Po jejich vítězství a utvoření koalice tak došlo po dlouhé době ke kompletní výměně vlády po vystřídání vládní koalice tvořenou CDU/CSU (Christlich Demokratische Union/Christlich-Soziale Union) s FDP (Freie Demokratische Partei), která v otázkách odklonu od jádra dlouhodobě preferovala reálnější (méně idealistický) přístup a myslela primárně na potřeby německého průmyslu.

Důvody pro odstup od jádra vyjádřily SPD i Zelení ve svých předvolebních programech a následně i v koaliční smlouvě. V jaderné energii viděli příliš vysoké a zbytečné riziko spojené zejména s ukládáním radioaktivního odpadu. Zelení také poukazovali na dlouhodobý nesouhlas široké veřejnosti s využíváním jaderné energie. Zavázali se prosazovat co nejrychlejší odstup od jádra, protože provoz jaderných elektráren nepovažovali za zodpovědný zejména z důvodu produkce radioaktivního odpadu, pro který stále neexistoval sklad na konečné uložení, a nesouhlasili ani s jeho dalším zpracováním. Rudo-zelená koalice vedená kancléřem Gerhardem Schröderem nakonec prosadila své předvolební plány i legislativně a nastavila tak pro Německo zcela nový energetický kurz.

Kromě různých programů na podporu obnovitelných zdrojů energie, jako například programu na podporu větrné energie, programu na podporu fotovoltaických zařízení známého jako „1000 střech“ nebo zavedení ekologické daně, se vládě nakonec podařilo i přes problematická jednání dohodnout se čtyřmi největšími energetickými koncerny na pozvolném ukončení provozu 19 jaderných elektráren v Německu. Jednalo se o koncerny, které dohromady tvoří téměř 90 % výrobní kapacity Německa a kontrolují skoro celou přenosovou síť vysokého napětí, patří mezi ně EnBW, RWE, E. ON a Vattenfall. Jednání s koncerny započala v roce 1998 a ukončena byla až v roce 2000, kdy byla dne 14. června 2000 přijata dohoda nazývaná tzv. „atomový konsenzus“ s oficiálním názvem „Dohoda mezi spolkovou vládou a energetickými společnostmi ze 14. června 2000“ (Vereinbarung zwischen der Bundesregierung und den Energieversorgungsunternehmen vom 14. Juni 2000).

Tato dohoda se zabývala omezením provozu jaderných elektráren a celkovým odstupem od využívání jaderné energie v Německu. Koaliční partneři se nakonec dohodli na 32 letech provozu jaderných elektráren. Pro každý jaderný reaktor bylo také přesně určeno, jaké množství energie smí ještě do ukončení provozu vyrobit. V souvislosti s atomovým konsenzem byl vytvořen zákon o řádném ukončení jaderné energie pro komerční výrobu elektřiny (Gesetz zur geordneten Beendigung der Kernenergienutzung zur gewerblichen Erzeugung von Elektrizität), který byl 10. novelizací zákona o atomové energii. Nový zákon vešel v platnost roku 2002 a vycházel z dohody s energetickými koncerny. Během vlády rudo-zelené koalice došlo tedy v Německu k

razantní proměně energetické politiky. Došlo k nastartování obnovitelných zdrojů energie, které byly ve velkém zvýhodňovány oproti ostatním zdrojům energie.

Vládní opozice tvořená stranami CDU/ CSU a FDP s tímto vývojem nicméně nesouhlasila a několikrát naznačila, že se pokusí tuto politiku revidovat. Když se tedy poté v roce 2009 strany CDU/CSU a FDP opět dostaly do vlády, zahájily v podstatě hned jednání s energetickými koncerny a bylo dohodnuto prodloužení životnosti jaderných elektráren. Jaderné zdroje energie byly podle nich třeba do té doby, než budou dostatečně rozvinuté zdroje obnovitelné, aby Německo bylo schopné naplnit své cíle. Mezi tyto cíle patřila menší energetická závislost na dovozu ze zahraničí, přijatelné ceny za jednotlivé formy energie a také klimatické cíle, které se Německo zavázalo dodržet.

Dne 28. září 2010 byl schválen nový návrh podaný kabinetem Angely Merkelové, který byl předložen parlamentu jako zákon o prodloužení doby životnosti (Gesetz zur Verlängerung der Laufzeiten). Tato 11. novela zákona o atomové energii znamenala prodloužení doby provozu jaderných elektráren v rozmezí 8 až 14 let. Konkrétně starší jaderné elektrárny v provozu ještě před rokem 1980 měly mít prodlouženou životnost o 8 let. Jednalo se o elektrárny Neckarwestheim I, Philippsburg I, Biblis A, Biblis B, Isar I, Unterweser a Brunsbüttel. Zbývajících 10 novějších (Krümmel, Grafenrheinfeld, Brokdorf, Grohnde, Philippsburg II, Gundremmingen I, Gundremmingen II, Isar II, Emsland, Neckarwestheim II) o 14 let. Dvě elektrárny byly touto dobou již odstavené, jednalo se o elektrárny Stade a Obrigheim.

V roce 2011 došlo ovšem k náhlému obratu v jaderné politice Německa v důsledku havárie v jaderné elektrárně Fukušima Daiichi v Japonsku dne 11. března 2011. Tato havárie byla pro Německo tolik šokující zejména z toho důvodu, že se jednalo o katastrofu v obdobně vyspělé zemi jako Německo a předpokládalo se, že bude mít své jaderné elektrárny dostatečně chráněné proti přírodním živlům, které mohou nastat. Poprvé došlo ke sjednocení názorů na využití jaderné energie u všech politických stran zastoupených v parlamentu a také u většiny veřejnosti. Přestože se nezvýšilo riziko katastrofy, lidé si uvědomili, že riziko není čistě hypotetické, ale může reálně nastat.

Hned tři dny po fukušimské havárii dne 14. března vyhlásila německá kancléřka Angela Merkelová tříměsíční moratorium, během kterého došlo k vyřazení z provozu sedmi nejstarších jaderných elektráren a dále k důkladným bezpečnostním kontrolám a prozkoumání rizikovosti u všech jaderných elektráren. Jednalo se tak o zcela mimořádné opatření, které vláda učinila na základě čl. 19 zákona o atomové energii, který umožňuje přijmout mimořádné opatření v případě ohrožení životů, bezpečnosti nebo majetku občanů. Přestože bylo pochybné, že by tento případ nastal, široká veřejnost toto opatření schvalovala. Ihned po havárii ve Fukušimě totiž do ulic vyšlo několik set tisíc lidí, kteří si nepřáli, aby po tříměsíčním moratoriu byly odstavené elektrárny znovu zapojeny do sítě a požadovali naopak jejich úplné uzavření.

Změny v rámci jaderné energetiky Německa tak byly učiněny poměrně krátce po fukušimské havárii a také poměrně radikálně. Dne 27. května 2011 se shodli zemští ministři životního prostředí spolu se spolkovým ministrem životního prostředí Norbertem Röttgenem na definitivním uzavření sedmi nejstarších prozatímně uzavřených jaderných elektráren. Ještě na konci května padlo také definitivní rozhodnutí vládní koalice ohledně jaderné energetiky, konkrétně že Německo do roku 2022 přestane využívat energii z jádra úplně. 13. novela zákona o atomové energii (Das dreizehnte Gesetz zur Änderung des Atomgesetzes), která byla přijata 30. června 2011 s účinností od 6. srpna 2011, zahajovala konečný německý odstup od jádra. Na jejím základě bylo zrušeno prodloužení životnosti jaderných elektráren z podzimu 2010 a v den účinnosti ihned odstaveno 8 jaderných elektráren (7 nejstarších a poruchový Krümmel) a zároveň bylo přesně stanoveno, kdy budou uzavřeny i všechny zbylé. Toto odstavování probíhá postupně a poslední tři elektrárny by měly ukončit provoz nejpozději k 31. prosinci 2022.

Pořadí vypínání bylo určeno na základě rizikovosti zařízení a také jejich důležitosti pro regionální sítě. Již v roce 2003 na základě prvního jaderného odklonu byla uzavřena elektrárna Stade a následně v roce 2005 Obrigheim. Obrovský skok byl učiněn v roce 2011 po katastrofě ve Fukušimě, kdy bylo na základě druhého odstupu od jádra uzavřeno dalších 8 elektráren s reaktory o výkonu celkem 8400 MW. V roce 2015 byla uzavřena elektrárna Grafenrheinfeld a v roce 2017 elektrárna Gundremmingen B. Následující vývoj by měl probíhat následovně: v roce 2019 Philippsburg II, v roce 2021 elektrárny Grohnde, Brokdorf a Gundremmingen C a poslední tři v roce 2022 Isar II, Neckarwestheim II a Emsland. Podíl jaderné energie na celkové výrobě elektřiny v roce 2010 byl 22 %. V roce 2011 po vypnutí osmi jaderných elektráren už jen 18 %.

NĚMECKÉ PLÁNY NA ZAJIŠTĚNÍ ENERGETICKÉ BEZPEČNOSTI BEZ JÁDRA

Energetická bezpečnost v Německu

Neexistuje jednotná definice energetické bezpečnosti, obecně lze ale říci, že označuje schopnost státu zajistit stabilní zásobení energií. Ideálním stavem je energetická nezávislost, tedy schopnost státu pokrýt svou

spotřebu elektrické energie vlastními silami a z vlastních zdrojů – tedy naprostá nezávislost na jejich dovozu. Vývoz a dovoz surovin je tedy rozhodujícím faktorem pro podobu energetických vztahů a energetické bezpečnosti obecně. V praxi energetickou bezpečnost posilují vlastní zdroje pro výrobu energie, kapacita pro její výrobu a schopnost levného dovozu surovin od spolehlivých dodavatelů. U států, které nedisponují vlastními zásobami energetických surovin, je dalším faktorem diverzifikace zdrojů, přepravních tras a jejich dodavatelů (obecně všechny aspekty, které omezují přílišnou jednostrannou závislost).

Příkladem stavu německé energetické bezpečnosti může být analýza Institutu Severního Porýní-Vestfálska pro hospodářský výzkum z roku 2009, která došla k závěru, že se více jak zdvojnásobilo ohrožení německé energetické bezpečnosti v porovnání s rokem 1970. Důvodem je v případě Německa odstup od jaderné energie a také výrazné snížení domácí uhelné produkce, což nutně vede ke zvýšení uhelného a plynového importu (zejména z Ruska). Rusko není jen největší dodavatel zemního plynu Německa (v roce 2008 dováželo Německo asi 41 % svého zemního plynu z Ruska), ale také uhlí a nafty a zajišťuje dohromady okolo 20 % primární energie Německa (zatímco domácí výroba a zajištění primární energie klesla na 27 % celkové spotřeby). Dle analýz se také ukazuje, že s odstupem od jádra se riziko bude nadále zvyšovat a ve výsledku by Německo v rámci zajištění primární energie mohlo být závislé na importu až ze 73 % (zejména vzhledem k plánům na zvýšení produkce z obnovitelných zdrojů energie do roku 2020 na 35 %). A zároveň by také mohlo dojít k navýšení poměru zemního plynu na energetickém mixu Německa z 23 % v roce 2005 na 32 % do roku 2030, což by opět znamenalo ještě vyšší závislost na importu energie z Ruska.

Obecně je tedy v německém případě problémem vysoká závislost na importu, která vychází z německého energetického mixu. Prognózy do budoucna vzhledem k jejich plánům vypadají ještě hůř – hnědé uhlí je jediná komodita, kterou samo Německo má a není nuceno spoléhat na její import. Obnovitelné zdroje energie tak můžeme považovat nejen za příspěvek k ochraně životního prostředí, ale také ke zvýšení energetické bezpečnosti. Závislé je Německo zejména na dovozu ropy, zemního plynu a černého uhlí a ve všech třech případech je jeho hlavním dodavatelem Rusko, dalšími významnými dovozci jsou Velká Británie a Norsko.

Německé plány na zajištění soběstačnosti

Přímo na stránkách německého ministerstva pro hospodářství a energie BMWi (Bundesministerium für Wirtschaft und Energie) jsou vylíčeny plány pro německý energetický sektor do budoucna. Německo nijak neskrývá trvalou nepostradatelnost fosilních zdrojů energie pro zajištění dostatečného množství elektrické energie. Zcela otevřeně přiznává, že výstavba obnovitelných zdrojů energie sice intenzivně postupuje, nemůže ale zatím plně nahradit odkloněné jaderné elektrárny, a proto se i nadále počítá s využitím zdrojů jako je zemní plyn a uhlí.

Z výše zmíněného vyplývá, že Německo trvá na odklonu od jádra a do budoucna s ním ve svém energetickém mixu již nepočítá. Jejich plánem je nadále podporovat masivní výstavbu obnovitelných zdrojů energie, které by se měly dostat až na podíl na celkové výrobě energie 40-45 % do roku 2025 a až 80 % do roku 2050. Poslední jaderné elektrárny budou nicméně vypnuty již v roce 2022, v přechodném období se tedy nadále počítá s využitím fosilních zdrojů (zemní plyn a uhlí). Podíl hnědé uhlí na energetickém mixu v roce 2016 činil 23,1 %, černého uhlí 17,2 % a zemního plynu 12,4 %. Dohromady se tedy fosilní zdroje podílí na energetickém mixu Německa z více než 50 % a toto číslo v nejbližších letech bude ještě narůstat.

Z krátkodobého hlediska tedy Německo jádro jinak než dovozem fosilních zdrojů energie nahradit nemůže a ani to neplánuje. V důsledku odklonu od jádra se Německu zvyšuje nedostatek energetických kapacit z 5 % v roce 2011 na 23 % v roce 2022. Z dlouhodobého hlediska ale plánuje pokrýt svou spotřebu až z 80 % obnovitelnými zdroji – jedná se o výhled do roku 2050, který vzhledem k masivní výstavbě, která v Německu probíhá, vůbec není nereálný. Problémem ovšem zůstávají samotné obnovitelné zdroje, které nejsou stabilní. Jejich závislost na počasí představuje vysokou nejistotu a také riziko pro přetížení sítí.

NĚMCI OZE PODPORUJÍ I PŘES VYSOKÉ NÁKLADY A NESTÁLOST VE VÝKONU

Masivní podpora obnovitelných zdrojů energie byla v Německu zahájena s příchodem rudo-zelené koalice v roce 1998, jak bylo již zmíněno. Kromě podpůrných programů na výstavbu nových zařízení v podobě dotací nebo výhodnějších daní, má navíc veškerá elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů v Německu preferovaný přístup do sítí skrze feed-in-tariff (FIT), který je mnohem výhodnější. Tento systém byl v Německu zaveden už v roce 2000 a od té doby ho převzalo již bezmála 100 dalších států po celém světě. V oblasti zavádění obnovitelných zdrojů energie Německo obecně platí za průkopníka. Tabulka 1 ukazuje masivní nárůst OZE v Německu mezi lety 2000 až 2016. Největší pokrok pozorujeme u fotovoltaických a větrných (onshore) elektráren. V roce 2016 se tedy celková kapacita německých obnovitelných zdrojů energie vyšplhala na necelých 104 GW

a jejich podíl na celkové spotřebě elektrické energie činil 32 %. Tento relativně skromný podíl je dán také tím, že ani fotovoltaické, ani větrné elektrárny neběží 24 hodin denně. Tedy k dosažení německých cílů (podíl 50 % na celkové spotřebě elektřiny do roku 2030 a 80 % do roku 2050) je potřeba ještě mnohonásobně zvýšit dosavadní vybudované kapacity, což s sebou samozřejmě nese i negativní důsledek v podobě dalšího zvyšování cen elektřiny.

Už v tuto chvíli je v Německu cena za elektřinu druhá nejvyšší v rámci EU (viz graf č. 1). Mezi lety 2000 až 2015 se cena za elektřinu více než zdvojnásobila (z 13,94 na 28,68 centů za kWh), a to nejen ceny domácností, ale i průmyslové ceny. Pro typickou německou domácnost o celkové spotřebě 3 500 kWh za rok se jedná o roční navýšení okolo 520 eur.

Do budoucna by mělo dojít k dalšímu zdražování – čím více se totiž instalují nové obnovitelné zdroje energie, tím více se zvyšuje speciální příplatek, který platí každý odběratel elektřiny v Německu. Ten ještě v roce 2000 činil 0,2 centů za kWh a v roce 2017 už se tento příplatek vyšplhal na 6,88 centů za kWh.

Přestože se jedná pro Německo o obrovskou finanční zátěž, zatím stále převládá pozitivní vnímání změn, kterými prochází. Ohledně odstupů od jádra i přechodu na obnovitelné zdroje energie panuje v německé společnosti, ale i na německé politické scéně dlouhodobá shoda a ochota připlatit si za výhody, které v tom vidí. Jedná se zejména o snížení emisí oxidu uhličitého a celkově o snížení ekologické zátěže, kterou představuje vysoce toxický jaderný odpad. V důsledku snížení znečištění ovzduší je připomínán také pozitivní dopad na zdraví obyvatel. Výstavba nových zdrojů energie je vnímána také spíše z perspektivy vytváření nových pracovních pozic a jako podpora energetického průmyslu a investic do nových technologií, nežli z perspektivy vyšších cen za elektřinu.

Nicméně se už začíná ukazovat, že zejména ohledně produkce CO₂ nejsou výsledky takové, jaké si Německo představovalo. V posledních letech se totiž jeho produkce přestala snižovat, ale spíše stagnovala. V roce 2016 dokonce došlo k jejímu lehkému navýšení, což je zapříčiněno odstupem od jádra, které Německo v tuto chvíli musí řešit zvyšováním výroby elektřiny z fosilních zdrojů. Němečtí experti již v roce 2016 vyslovili jistý skepticismus ohledně dosažení cíle snížení produkce CO₂ o 40 % do roku 2020 v porovnání s rokem 1990 (jeden z klimatických cílů, ke kterým se Německo zavázalo). Německo zůstává nadále velmi závislé na fosilních zdrojích k přemostění zatím nedostačujících a nestabilních možností obnovitelných zdrojů. Za současného velmi rychlého odstavování jaderných elektráren se Německo spoléhá zejména na uhlí a zemní plyn.

Nadále se ale dá očekávat podpora německé veřejnosti a ochota si za Energiewende připlatit. V roce 2015 se v průzkumu až 88 % respondentů vyjádřilo příznivě ohledně podpory obnovitelných zdrojů, i přes zvyšování cen za elektřinu. Přestože tedy bude velmi pravděpodobně Německo schopné nové kapacity vybudovat z technologického, finančního i politického hlediska, napanuje ohledně OZE jistota zejména kvůli jejich nestálosti a velké závislosti na počasí. Projekt je o to více unikátní vzhledem k tomu, že se jedná o průmyslový stát vyžadující velké množství stabilního přísunu elektrické energie.

Odborníci už nicméně odhadují, že jim nové technologie umožní přebytky vyrobené elektrické energie z OZE uskladňovat v dostatečném množství a hodně se také spoléhá na lokální trhy s elektřinou. Předpokládá se tedy, že se v dohledném časovém horizontu podaří s nepředvídatelností a proměnlivostí obnovitelných zdrojů účinně pracovat. Německo hovoří o „Strommarkt 2.0“, nicméně se nyní mnohem více než dřív intenzivně zabývá otázkou energetických rezerv. Například prozatímně odstavená uhelná elektrárna Buschhaus bude nyní v příštích letech sloužit jako případná energetická jistota v případě nouze. Stejně tak následovaly v říjnu roku 2017 bloky P a Q elektrárny Frimmersdorf, které budou odteď také sloužit jako nouzový energetický zdroj.

NĚMECKO JE SCHOPNÉ V NASTOLENÉM TRENDU POKRAČOVAT

Rozbor současného stavu obnovitelných zdrojů energie v Německu a zejména pak jejich rozvoj od roku 2000 ukazuje, že je Německo schopné v tomto vysokém tempu pokračovat dál. S každým následujícím rokem mnohonásobně stoupají výrobní kapacity OZE a investuje se do technologického rozvoje tak, aby bylo možné uskladňovat přebytečné toky elektřiny. Odborníci věří, že i přes nestabilitu a nepředvídatelnost těchto zdrojů bude možné zásobovat elektřinou stabilně a v dostatečném množství a nemělo by ani docházet k přetokům do okolních států.

V důsledku urychleného odstupů od jaderné energie si ale Německo své zajištění elektrické energie (tedy energetickou bezpečnost) významně zkomplikovalo. Pokud by nedošlo k jaderné havárii ve Fukušimě, je velmi pravděpodobné, že by se zůstalo u původního plánu vládní koalice CDU/CSU a FDP prodloužit životnost jaderným elektrárnám. I v tomto případě se počítalo s masivní podporou OZE a časově by se tyto dvě události (odstup od jádra a připravenost OZE) mnohem lépe „sešly“. V důsledku urychleného odstupů do roku 2022 nemůže Německo jádro nahradit dosavadními kapacitami obnovitelných zdrojů, a musí proto posilovat zdroje fosilní. Z hlediska energetické bezpečnosti sice na jednu stranu dochází k větší diverzifikaci zdrojů, zároveň ale

„Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přičylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.“

„Demonstrantům musíme jasně říci: Nikdo nekritizuje ČT – kritizujeme, že je ve vleku jedné ministrany a Miroslava Kalouska,“ vzkázal Zeman lidem, kteří vyšli v minulých dnech do ulic.

„Blbec,“ navezl se Zeman do oceněného režiséra

Zeman se v televizi vrátil také k udílení Českých lvů, kdy se ocenění filmaři zastávali ve svých děkovných řečích České televize. Jeden z nich ale trochu vybočil. A to režisér Marek Najbrt, který tak trochu „s křížkem po funose“ vyzval přítomné umělce i diváky u televizí, aby nevolili Zemana.

„Já si vždy vzpomenu na krásný citát Jana Wericha: Kde blbec, tam nebezpečnost. Tento člověk je blbec,“ nešetřil Zeman Najbrta. Teď očekává podle svých slov kritiku, za používání ostrých výrazů.

„To není kritika umělecké obce, to je kritika jednoho, podle mého mírně řečeno neinformovaného režiséra,“ dodal na adresu režiséra Marka Najbrta.

Na filmaře si hned po udílení cen stěžoval také premiér v demisi Andrej Babiš, kterému bylo líto, že na letošní 25. ročník udílení cen nedostal pozvání.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/530652/zeman-bez-obalu-blbec-z-ceskych-lvu-a-chudacci-za-kalouskovu-ct-v-ulicich>

K přímé volbě starostů mají výhrady nejen politologové

15.3.2018 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha

Jan Prokeš

Zavedení přímé volby starostů ještě před letošními komunálními volbami je podle politologů krajně nepravděpodobné.

„A pokud by k tomu náhodou přeci došlo, důsledky by mohly být katastrofální pro místní samosprávu i veřejnou správu. Nikoli kvůli nevhodnosti přímé volby jako takové, ale pro její totální nepřipravenost. Vyžadovalo by to celý balík změn. Vzhledem k času by se to nedalo provést kvalitně,“ varoval například Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** UK.

Hnutí ANO podle něj přímou volbu starostů nejspíš připouští jen „na oko“, protože je populární. „Ve skutečnosti na tom zájem nemají. Znamenalo by to oslabení stran v lokální politice,“ dodal Jüptner.

Referendum na sociálních sítích

Aktuální návrh přímé volby kritizují s podobnými argumenty jako experti i Pražané na sociálních sítích. „Kdyby byl přímo zvolen, jak by byl odvolatelný? A neumím si představit, jak by takový starosta prosazoval své názory v situaci, kdyby neměl většinovou podporu v zastupitelstvu,“ poznamenal Pavel Novák.

I podle dalších diskutujících by mohla být důsledkem narychlo udělané změny „naprosto dysfunkční radnice“. Mnozí obyvatelé metropole by navzdory uvedeným výhradám nové hlasovací právo využili. Drtivá většina oslovených čtenářů by v primátorském klání hlasovala pro starostu Prahy 7 a poslance KDU-ČSL Jana Čížinského (Praha sobě).

Přímá demokracie a starostové

A jak případnou novinku hodnotí současní šéfové a šéfky pražských radnic? Jednoznačně proti je starostka Prahy 2 Jana Černochová (ODS). „V komunální politice se rozhoduje ve sboru. Přímou volený starosta by byl

sám voják v poli, bez většinové podpory zastupitelstva. V tzv. přímé volbě podle návrhu SPD jsou větší pravomoc starostů pouze zbožné přání pana Okamury a spol., ne realita, která by nastala ve skutečném životě," komentovala případný návrh Černochová.

Může to vyvolat chaos

Odmítavě se k přímé volbě staví i starosta Prahy 6 Ondřej Kolář (TOP 09). „Znám příklad Německa, kde tento systém funguje, a vidím, že to není něco, co by bylo dokonale efektivní. Starosta má být součástí zastupitelstva, které je zvoleno, a ne nějakým liberem, které si sjednává ad-hoc koalice pro každé jednání zastupitelstva. V Německu to možná jakž takž fungovat může, ale chaos, který by to vyvolalo u nás, by byl, obávám se, strašlivý," upozornil na neblahý dopad starosta Prahy 6. Lídr nuselské radnice (Praha 4) Petr Štěpánek (Zelení) naopak s přímou volbou obecně souhlasí a Německo uvádí jako inspiraci.

„Přímo volený starosta bude mít silnější vazbu na obyvatele obce. Měl by mít 56letý mandát. V některých německých spolkových zemích má starosta pravomoc ve věci přenesené působnosti (státní správy), v samosprávné působnosti naopak potřebuje usnesení rady či zastupitelstva," podotkl Štěpánek.

Referendum ano, ale ne teď

Starosta Prahy 5 Pavel Richter (TOP 09) se s nápadem přímé volby ztotožňuje. Vedoucí představitelé měst a obcí by tím podle něj získali silnější mandát a větší jistotu při práci v celém funkčním období.

„Bohužel si to v současné zastupitelské demokracii nedokážu představit, muselo by dojít k větším změnám ohledně voleb a zastoupení v komunální politice," dodal k tomu Richter. Podle Jana Čížinského by byla v případě zavedení přímé volby nutná úprava pravomocí starosty. Starosta Prahy 8 Roman Petrus (ČSSD) se k otázce odmítl vyjádřit s připomínkou, že přímá volba starostů může mít klidně padesát variant.

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/k-prime-volbe-starostu-maji-vyhrady-nejen-politologove-20180315.html

K přímé volbě starostů mají výhrady nejen politologové

15.3.2018 Pražský deník str. 04 Česko

JAN PROKEŠ

Praha – Zavedení přímé volby starostů ještě před letošními komunálními volbami je podle politologů krajně nepravděpodobné.

„A pokud by k tomu náhodou přeci došlo, důsledky by mohly být katastrofální pro místní samosprávu i veřejnou správu. Nikoli kvůli nevhodnosti přímé volby jako takové, ale pro její totální nepřipravenost. Vyžadovalo by to celý balík změn. Vzhledem k času by se to nedalo provést kvalitně," varoval například Petr Jüptner z **Fakulty sociálních věd** UK. Hnutí ANO podle něj přímou volbu starostů nejspíš připouští jen „na oko“, protože je populární. „Ve skutečnosti na tom zájem nemají. Znamenalo by to oslabení stran v lokální politice," dodal Jüptner.

REFERENDUM NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

Aktuální návrh přímé volby kritizují s podobnými argumenty jako experti i Pražané na sociálních sítích.

„Kdyby byl přímo zvolen, jak by byl odvolatelný? A neumím si představit, jak by takový starosta prosazoval své názory v situaci, kdyby neměl většinovou podporu v zastupitelstvu," poznamenal Pavel Novák. I podle dalších diskutujících by mohla být důsledkem narychlo udělané změny „naprosto dysfunkční radnice“. Mnozí obyvatelé metropole by navzdory uvedeným výhradám nové hlasovací právo využili. Drtivá většina oslovených členů by v primátorském klání hlasovala pro starostu Prahy 7 a poslance KDU-ČSL Jana Čížinského (Praha sobě).

PŘÍMÁ DEMOKRACIE A STAROSTOVÉ

A jak případnou novinku hodnotí současní šéfové a šéfky pražských radnic?

Jednoznačně proti je starostka Prahy 2 Jana Černoje chová (ODS).

„V komunální politice se rozhoduje ve sboru. Přímou volený starosta by byl sám voják v poli, bez většinové podpory zastupitelstva. V tzv. přímé volbě podle návrhu SPD jsou větší pravomoci starostů pouze zbožné přání pana Okamury a spol., ne realita, která by nastala ve skutečném životě,“ komentovala případný návrh Černochová.

Odmítavě se k přímé volbě staví i starosta Prahy 6 Ondřej Kolář (TOP 09).

„Znám příklad Německa, kde tento systém funguje, a vidím, že to není něco, co by bylo dokonale efektivní. Starosta má být součástí zastupitelstva, které je zvoleno, a ne nějakým liberem, které si sjednává ad-hoc koalici pro každé jednání zastupitelstva. V Německu to možná jakž takž fungovat může, ale chaos, který by to vyvolalo u nás, by byl, obávám se, strašlivý,“ upozornil na neblahý dopad starosta Prahy 6. Lídr nuselské radnice (Praha 4) Petr Štěpánek (Zelení) naopak s přímou volbou obecně souhlasí a Německo uvádí jako inspiraci. „Přímou volený starosta bude mít silnější vazbu na obyvatele obce. Měl by mít 5–6letý mandát. V některých německých spolkových zemích má starosta pravomoc ve věci přenesené působnosti (státní správy), v samosprávné působnosti naopak potřebuje usnesení rady či zastupitelstva,“ podotkl Štěpánek.

REFERENDUM ANO, ALE NE TEĎ

Starosta Prahy 5 Pavel Richter (TOP 09) se s nápadem přímé volby ztotožňuje. Vedoucí představitelé měst a obcí by tím podle něj získali silnější mandát a větší jistotu při práci v celém funkčním období.

„Bohužel si to v současné zastupitelské demokracii nedokážu představit, muselo by dojít k větším změnám ohledně voleb a zastoupení v komunální politice,“ dodal k tomu Richter. Podle Jana Čížinského by byla v případě zavedení přímé volby nutná úprava pravomocí starosty.

Starosta Prahy 8 Roman Petrus (ČSSD) se k otázce odmítl vyjádřit s připomínkou, že přímá volba starostů může mít klidně padesát variant.

Region| Střední Čechy

Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem ČR

15.3.2018 TV Barrandov str. 01 20:10 Týden s prezidentem

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobrý večer vážení diváci televize Barrandov. Vítejte u pravidelného čtvrtletního Týdne s prezidentem. Dobrý den i Vám pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pěkný dobrý den.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, naše povídání dnes začneme nikoliv obecnými tématy, ale pojďme rovnou k sestavování vlády. Já mám takový pocit, že kdyby politická situace, politická scéna byla divadelním představením, tak diváci už tak trochu začínají šustit pytlíky a nervózně si poposedávat, protože ten čas. Vy jste minule v tomto tématu naznačil, že možná začínáte být trochu nervózní, ale že možná nemáte všechny informace, které byste o průběhu vyjednávání měl, už je máte?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Budu je mít v úterý příští týden, kdy jsem si pozval pana premiéra, který mě má informovat o jednání o sestavování vlády. Do té doby nepovažuji za příliš korektní se k tomu vyjadřovat, protože chápu, že některá jednání nemají být medializována a vy novináři, kteří jste až přehnaně zvědaví, byste některá jednání mohla ne zvrátit, na to sílu nemáte. Ale alespoň narušit. No, mě trochu pobavil onen výrok pana premiéra, že chce jednat s ODS. A reakce ODS, která ho poslala k šípku. Nicméně můj názor jak dlouhodobě víte, je stále stejný. Vidím jako nejrozumnější řešení spolupráci ať už v jakékoliv formě. Hnutí ANO, sociální demokracie a komunistů případně strany Svoboda a přímá demokracie a to je vše.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tento váš názor je konzistentní. Zastáváte ho de facto celou dobu od parlamentních voleb v říjnu. Ale o nějaké konzistenci alespoň z mého pohledu Andreje Babiše těžko hovořit, protože jednou je to tedy menšinová vláda s podporou SPD. Po druhé a komunisté. Po druhé je to tedy varianta koaličního uspořádání s ČSSD a teď zase ODS. No, upřímně řečeno ČSSD a ODS jsou jako oheň a voda. A jak by tedy vláda byla směřována? Já se ptám spíše z ohledu, s ohledem na názor voličů, lidí. Musí z toho být nervózní a upřímně řečeno, víte to přirovnávání k situaci třeba v Německu podle mého názoru už pokůlhává. Já se v tom totiž také nevyznám.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, já se v tom trochu vyznám, protože já chápu Andreje Babiše, že ideální model, který by si přál je menšinová vláda složená pouze ze členů nebo alespoň stoupenců hnutí ANO. Tomu rozumím. Já jsem koneckonců měl 4 roky taky menšinovou vládu a fungovalo to docela dobře. Samozřejmě, že ideální model může ale také nemusí být. Záleží na tom, jak se k tomu postaví ty 2 strany, které nechtějí přímo do vlády, což jsou tedy Okamura a Filip, abych to personifikoval.

Jaromír SOUKUP, moderátor

SPD a KSČM.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a záleží samozřejmě i na postoji sociální demokracie. Ale už jsme se dohodli, že dokonce června by mělo být jasno a já doufám, že jasno bude.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, nezlobte se ale podle mého názoru občané by měli tušit, kam tedy vláda bude směřovat, jak bude zeměřena. Když, když dám tu paralelu s Německem. Angela Merkelová nejdříve jednala o té Jamajka koalici a lidé věděli. Ozámila to, věděli. Když ty jednání nedopadla, tak Angela Merkelová řekla, dobře začínáme jednání se sociální demokraty a varianta je tedy velká koalice. Pokud nedopadne, budou předčasné volby. Lidé byli celkem srozumitelně informováni. Ale tohle lavírování já tomu ne úplně rozumím. A hlavně nevím pokud by byla vláda s podporou ODS, tak by byla asi směřována doprava. Pokud z ČSSD tak by byla doleva. Ta situace z mého pohledu je.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já jsem pane Soukupe četl nějaký průzkum, podle něhož 2 třetiny hnutí ANO jsou levicový a pouze 1 třetina pravicová. Ale já vás musím opravit. Ono v tom Německu to nebylo tak idylické, jak vy to líčíte. Nezapomeňte na ty heroické výroky Schulze, Gabriela a dalších. Nikdy nepůjdeme do koalice s Angelou Merkelovou. Niemals jo. No a najednou bylo všechno jinak.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A pane prezidente, já si dovolím takovou hypotetickou otázku. Nezačíná se Andrej Babiš trochu bát reakcí veřejnosti, médií, politických konkurentů. Nezačíná prostě lavírovat, protože se bojí rozhodnout? Já vím, že jsem použil silná slova ale.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já snad neprozradím nic tajného, když řeknu, že jsem ho několikrát upozorňoval, že politik se nemá bát demonstrací. Za mojí politickou kariéru jsem přežil řadu demonstrací, o kterých už jsme si spolu povídali. No a jak vidíte, žiju jsem relativně zdravý až na bolavé nohy a všechno je v pořádku. Takže očekávat, že demonstrace proti výsledku demokratických voleb mohou na těchto volbách něco změnit, je naivní. Teď jsme slavili, tedy někdo slavil výročí února, vítězného února. No a já si vzpomínám, jak jsem četl, že Beneš říkal Gottwaldovi, nikdy nepodlehnu tlaku ulice, která tehdy demonstrovala. Bohužel podlehl. Čili, když ulice

demonstruje já nevím za zrušení protikuřáckého zákona za levnější pivo nebo za cokoliv jiného, má na to svaté právo. Ale když demonstruje proti výsledkům svobodných voleb, tak ti kdo demonstrují, jenom dokazují, že sami nejsou demokraté.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak já myslím k těm demonstracím se i určitě dostaneme. Já nevím, jestli ty demonstrující demonstrovali proti výsledkům voleb. Podle mého názoru většina z nich tam přišla v dobré víře demonstrovat za svobodu médií. To, že médiím nikdo nic nedělá.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No právě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

K tomu se určitě ještě dostaneme. Ale lidé určitě mají právo se shromáždit, vyjádřit stejně jako třeba určitě mají právo umělci v přímém přenosu České televize vyjádřit svůj názor. Já to právo lidí se vyjádřit budu bránit. To se přiznám, že ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já ani v prvním ani ve druhém případě jim toto právo neberu. Pouze bych chtěl říci a teď budu citovat Norberta Wienera, zakladatele kybernetiky, který napsal aktivně žít znamená žít s přiměřenými informacemi. Pane Soukupe, když tady včera byla demonstrace za svobodu slova. Víte za co ti demonstranti demonstrovali? Za svobodu televize vůbec ne. Demonstrovali za Kalouskovu televizi. Pozor na to. Kalouskovu televizi a já vám to mohu naprosto jasně dokázat. Já jsem ve svém inauguračním projevu totiž věnoval České televizi jednu jedinou větu. Mimochodem ona za to víc nestojí. A v této jediné větě jsem řekl, existuje studie **fakulty Sociálních věd** Univerzity Karlovy, která říká, že Česká televize má zpravodajství a publicistiku obecně vychýlenou ve prospěch TOP 09 a já věřím, že po posledních volbách toto vychýlení zmizí. To je vše naprosto chápu, že pak vstali Topkaři a udělali pochodové cvičení Vladislavským sálem. Ale uvědomte si, že ti, kdo demonstrovali na základě této jediné věty, svatá prostoto. Tak demonstrovali ve prospěch Kalouskovi televize a ničeho jiného.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já jsem ve Vladislavském sále byl a následně mě poměrně překvapilo, že média ten inaugurační projev neotiskla celý. Nebo pracovala pouze s dojmy, které právě byly mnohdy ovlivněny tím, těmi vyjádřeními těch lidí, kteří tam odtud odešli. Jedno z mála médií, který ten projev otisklo, byly Lidové noviny. Nejsem si jist, jestli, jestli Lidové noviny četly ty demonstranti nebo lidé, protože tam by skutečně, tam by skutečně bylo vidět, že České televizi jste věnoval opravdu pouze dvě, dvě věty. A byly z mého pohledu poměrně nevinné. Ano, byly kritické vůči České televizi. Samozřejmě, že lidé jsou jaksí citlivý na kritiku novinářů zvláště v dnešní době. Nicméně podle mého názoru skutečně ta kritika České televizi pokud ho si tu větu přečtu, byla poměrně nevinná. Domníváte se tedy, že to bylo politicky zneužito právě třeba TOP 09, paní Němcovou a lidé, lidé tedy demonstrovali.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Vzhledem k tomu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

V dobré víře.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Že to je skutečně stále ještě Kalouskova televize, i když TOP 09 se s odřenýma ušima dostalo do parlamentu, tak si myslím, že těmto demonstrantům musíme jasně říci. Nikdo neohrožuje Českou televizi. Kritizujeme to, že

byla a dosud je ve vlaku jedné mini strany vedené stále ještě de facto Miroslavem Kalouskem, velmi oblíbeným politikem není-li pravda.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, podle průzkumu Miroslav Kalousek skutečně příliš oblíbený není. Nicméně ta taktika se mu poměrně povedla. Zvedl velký zájem veřejnosti. Dnes dokonce se k protestům přidaly školy, studenti. Ty protesty jsou tedy trochu jinak zaměřené než včerejší protesty za Českou televizi. Ale máte pravdu v tom, že boj za svobodu slova je v pořádku a já ho podepisuji. Důvod, pro který ta svoboda má být ohrožená de facto neexistuje. Protože těch několik vět, které jste České televizi věnoval, nebylo tedy příliš agresivních.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Bylo by dobré, aby si to lidé alespoň přečetli.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Přečetli.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pokud to neslyšeli ale já jsem zapomněl reagovat na vaší druhou poznámku. A ta bude poněkud ostřejší. U těch demonstrantů, kteří vyjadřovali své sympatie Kalouskově televizi jsem jenom řekl svatá prostoto a tím to pro mě skončilo. Nicméně pokud jde o Českého lva a o naši uměleckou frontu obecně, tak pane Soukupe, tady musím být poněkud drsnější. Tam byl totiž jakýsi režisér, který vyzval diváky na Českém lvu, aby mě nevolili. Zhruba měsíc po volbách. A já si teď přijde to drsné vyjádření vždycky vzpomenu na krásný citát Jana Wericha. Kde blbec, tam nebezpečno. Tento člověk je blbec a teď očekávám, že se zase na mě sesype kritika, že používám ostré až nesprávné výrazy.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Víte ta kritika České televize se do určité míry nebo ten hněv lidí a některých novinářů se, se zaměřil i na mě, přičemž my pouze upozorňujeme na netransparentní hospodaření České televize s veřejnými prostředky. To je vše. Zajímavé je, že ředitel České televize to okamžitě překlápí, že bojuji proti svobodě slova v České televizi, což prostě je absurdní a jednoduché, zjednodušující a naprosto nesmyslné. Nicméně.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane Soukupe, já jsem dokonce četl.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já jsem s vámi teď chtěl polemizovat.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Četl, že vám někdo navrhoval zrušit licenci Barrandova.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Za to, že útočíte na Českou televizi. No, chtěl bych říci, že svoboda slova zahrnuje i svobodu kritizovat novináře, že novináři zdaleka nejsou jakousi kastou, která má výsadní právo. Kromě toho zrovna dnes byl uveřejněn výzkum, kde například na otázku, zda jsou pro zrušení koncesionářských poplatků. 83 procent lidí odpovědělo, že ano. No, takže Česká televize z každého z nás vymáhá kolik to je? 130?

Jaromír SOUKUP, moderátor

-----
135 korun měsíčně.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

-----
135 měsíčně. Podle mého názoru za to nabízí drek jo. Omlouvám se za tento výraz, ale hodnotím jako divák kvalitu jejího vysílání. Díky bohu si mohu přepnout na jiné stanice a toho si taky vážím. Ale tyto jiné stanice ode mne nevyžadují koncesionářské poplatky.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Víte, je velmi zajímavé ty hysterické a agresivní reakce České televize. Ředitel České televize se nechal slyšet, že na mě podá trestní oznámení a takové věci. Já tedy upřímně řečeno nevím za co. Všechny tvrzení kritizující jejich hospodaření máme podložené, tak ať jej podává. Nicméně, nicméně já jsem s vámi chtěl polemizovat o těch umělcích pane prezidenta. Já si skutečně myslím, že to právo se vyjádřit měli a na tom si stojím. Proti tomu, že vystoupili veřejně byť i proti vám. Do určité míry proti nám.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Počkejte, teď si vůbec nerozumíme.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ne pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane Soukupe, nezlobte se na mě, ale jestliže celý národ žil prezidentskou volbou, a jestliže více než 5 milionů volilo a všichni ostatní o tom věděli, tak jestliže někdo řekne, že mě nemají volit měsíc po prezidentský volbě, tak je blbec, jak říkal Jan Werich. To není kritika umělecké obce. To je kritika jednoho mírně řečeno neinformovaného člověka.

Jaromír SOUKUP, moderátor

On to byl režisér Najbrt a můj názor na jeho vystoupení je ten, že prostě nezvládl v té atmosféře své vystoupení. Byl to přímý přenos. Byla tam velmi exaltovaná atmosféra, tak to asi nezvládl a prostě si tak naběhl. Nicméně právo vystoupit takto měli. Na druhou stranu to právo kritizovat ať už umělce nebo novináře máte vy také stejně jako mám já.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To jistě.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Jako mám já nebo kdokoliv jiný. V tom je ta svoboda. Víte, já jsem si tady ještě přinesl citát z dnešního deníku Blesk, který včerejší demonstrace krásně popisuje a v tom je tedy skrytá otázka. Tady je napsáno, ten redaktor, já vím, že byste ho asi tituloval ne příliš vlídným slovem. Napsal 4 tisíce lidí protestovaly proti výroky prezident a za zachování svobody slova. No, nemá tedy i prezident republiky svobodu slova?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Doufám, že ano ale především ty 4 tisíce lidí protestovaly proti 2 větám, které jsme si teď opět oživil. Buď je neznají a je to jejich chyba a nebo dokonce tam jdou se zlou vůlí a to je ještě horší. Jinými slovy, pane Soukupe, uzavřeme tohle téma, protože za blbost se musí platit a mně je těch chudáčků líto. Jdou tam demonstrovat, opakují to po třetí za Kalouskovu televizi. Já neútočím na svobodu slova. Nikdy jsem proti ní neřekl ani jednu

jedinou větu. Moje kritika České televize je podléhání Kalouskovi a jeho straně, což mimochodem odchod těch Topkařů z Vladislavského sálu dokonale prokázal.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Na to mohu dát repliku tu, že moje kritika České televize nemá nic společného s obsahem jejich zpravodajství ale s jejich hospodařením. Tak v tom se asi, v tom se asi shodujeme. Mimo jiné z České televize odteče takřka miliarda korun externím, externím produkcím ročně a ty smlouvy zveřejňovány nejsou. Já nevím, co bych tedy ještě měl mít za podnět, abychom takovou věc na ní upozornili.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale já jsem zažil totéž v televizní krizi v roce 2001 a to už jsme si říkali. Tam byly deseti milionové smlouvy s autory různých scénářů. Ale protože jim hrozilo ředitelem České televize Hodačem, že ty smlouvy budou zrušeny, tak oni zorganizovali boj za svobodu slova. A to byly ty spacáky na Kavčích horách a tak dál. To už si skoro nikdo nepamatuje, protože kdyby vám někdo řekl, já chci, aby se zpřehlednilo vyplácení honorářů, tak vám řeknu, dobře je to v pořádku. Když vám někdo řekne, bojuji za svobodu slova, tak jdete do ulic.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No právě, no právě. To je případ, kdy kritizujeme hospodaření České televize. No, tak se z toho okamžitě stane boj proti jejich svobodě, což prostě není pravda.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Poslyšte, ale nemáte takový dojem, že té České televizi věnujeme nepřiměřenou pozornost?

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, to možná ano, nicméně po nějaké době, po několika letech jsme měli 3 poměrně slušné demonstrace za sebou. Ale spíše pozornost věnujeme těm demonstracím, vzbouření lidí. Pocitu, že jaksí se něco děje s médii, které je oprávněné. Ten pocit ale myslím, že bysme to měli lidem vysvětlit, že médiím se na rozdíl třeba od Maďarska nebo Polska nic neděje.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dobře, tak přece jenom vám ještě řeknu 1 větu a pojďme už od tohoto tématu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Podívejte se, pane Soukupe, já se dívám občas na zprávy a před zprávami nějaký publicistický pořad. No a teď jsem tam viděl nějakého moudře pokyvující muže, který měl k dispozici asi 15, 20 minut v tomto pořadu, proč ne. No, ale já ho znám a to byl člověk, který byl poslanec, který byl nasazen teď v posledních volbách jako jednička ve Středočeském kraji. No a propadl, protože mu voliči nedali důvěru. No a já si říkám, ve sněmovně je 200 poslanců, kterým voliči důvěru dali. Proč Česká objektivní nezávislá, nestranná televize nedává rozhovory s lidmi, kteří mají důvěru občanů? Proč tam stále ze setrvačnosti uchovává lidi, kteří tu důvěru nezískali.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, s tím obsahem mi nezbyvá než poznamenat to, co jsem řekl, že ten hodnotit nechci obsah České televize. Mají na to své orgány, Radu České televize. Mají zákon o České televizi, tak by pravděpodobně se tím někdo zabývat měl, pokud je to tak, jak říkáte. Ale pojďme tedy k dalšímu tématu, abychom celý dnešní Týden s prezidentem nevěnovali České televizi.

/ Reklama /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, vy jste včera při inaugurační oslavě, koncertu v projevu řekl, že budoucnost je na 5 let naše. Jaká tedy ta budoucnost bude?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, samozřejmě, že v mém projevu si prakticky nikdo nevšiml mé vize a to je vize aktivního občanství. Prezident by měl propagovat tuto vizi, aby se alespoň částečně zacelila mezera mezi chcete-li to tak nazvat ovládajícími a ovládanými. Mezi zaměstnanci a zaměstnavateli. Mezi politiky a občany a tak dále a tak dále. Nu, tak na tohle vůbec nikdo nereagoval. Institut Václava Klause reagoval na Bakalu. Já nevím, jestli je tento institut spojen se Zdeňkem Bakalou. Nicméně věta, že o tom má mluvit v Ostravě a nikoliv v Praze, mě hluboce urazila, protože Bakala je celostátní problém nikoliv pouze ostravský problém.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To ano, ale já jsem se teď neptal na inaugurační projev ve Vladislavském sále. Já jsem se ptal na tu vaši vizi, kterou jste naznačil včera na tom, na tom koncertě.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale televize je naprosto tatáž.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To znamená?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To znamená já i nadále samozřejmě budu jezdit do krajů, protože mám lidi rád a moc rád si s nimi povídám, rád slyším jejich názory. Ale také jim rád říkám svoje názory. To je oboustranné. Takže na tom se samozřejmě nic nemění. Ale navíc tam přibyla ona vize, o níž jsem částečně mluvil už předtím. Ale teď se mě to podařilo zformulovat do jakéhosi uceleného konceptu, který se jmenuje aktivní občanství.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mimo jiné politika lidí zajímá čím dál tím více. Ten zájem lidí o politiku ať už celostátní, tak o tu místní je čím dál tím větší a můžeme to vidět na každém roku. Pane prezidente, vy jste řekl, že dále budete jezdit do krajů. Nemáte tedy v Andreji Babišovi teď významného konkurenta při těch výjezdech do krajů, protože vláda to příliš nedělala a teď se to tedy děje pravidelně.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já jsem jednou Andrejovi říkal, my dva jsme jediní, kdo dokáže naplnit sál. A on byl takový skromný a říkal, Miloši ty dokážeš naplnit i náměstí. Ale já si myslím, že teď v jarních a letních měsících oba dva dokážeme naplnit náměstí.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Já spíše narážím na to, že Andrej Babiš kam přijede, tam slibuje. Slibuje investice, dělá z mého pohledu zajímavé kroky. Třeba, třeba v Novém Boru podepsal petici směřovanou na ministerstvo dopravy, což je tedy rezort pod předsedou vlády a dokonce tu samou petici podepsal i ministr dopravy proti svému vlastnímu úřadu. A tak když jsem počítal zhruba ty sliby, které Andrej Babiš dal, dospěl jsem zhruba k částce až 100 miliard a to před sebou máme ještě dalších 8 krajů.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Máte pravdu, já vždycky, když mluvím ať už ve sněmovně a nebo v našem pořadu tak říkám, něco jiného je slib a něco jiného je jeho finanční zajištění. A právě proto, ať je to nepopulární, tak neustále opakuji jako tibetský modlící mlýnek svoje téze, kde se dají ušetřit prostředky a z těchto ušetřených prostředků se dají financovat tyto sliby.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To určitě ano, pane prezidente, ale když vezmu na mátku sliby Andreje Babiše. Miliarda korun na skokanské můstky v Harrachově. Urychlená dostavba D49. Miliarda korun na pražskou invalidovnu a tak dále a tak dále. 100 miliard korun neušetříte. To je příliš.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale jo, to byste se až divil, protože já už jsem například říkal, když mě k tomu provokujete, že jenom 40 miliard korun naprosto zbytečně každý rok vyhazujeme na dotace na solární energetiku. Počet státních úředníků se zdvojnásobil a objem prostředků, ať už jsou to jejich mzdy nebo další výdaje, je takový, že kdybyste to sečetl s těmi solárními elektrárnami, tak už jste pomalu na 100 miliardách.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, nevím, protože nám zbývá ještě 8 krajů a nevím kam se s těmi částkami dostaneme. Ta otázka je logická. Nevypadá to spíše jako předvolební sliby a nebo jde opravdu o zahájení masivní investiční akce státu?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak za prvé skokanský můstek v Harrachově není žádná masivní investiční akce to za prvé.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, ale chtějí na to půl miliardy.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To je infrastrukturní investice. To jsou dálnice, to je kanál Dunaj, Ondra ale co z dalšího. Já vřele podporuji úmysl Andreje Babiše, aby zde konečně existoval jakýsi integrovaný investiční program, který by byl delší než jenom na 4 roky. On i já jsme se do značné míry inspirovali knihou Jana Antonína Bati, Budujeme stát pro 40 milionů lidí. Ale znovu opakuji, investice to nejsou tyhle ty drobné jako je ten lyžařský můstek. Integrovaný investiční program musí mít například startovací byty pro mladé rodiny, že? To je obrovský program, který mimochodem moje vláda kdysi zahájila. Pak dopravní program, o kterém už jsme mluvili. Ale našli bychom samozřejmě i další témata. A takové to vytírání zraku skokanským můstkem, já mám Rašku rád. Vážím si ho, ale nezlobte se na mě, není to podstatné.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, ale já tomu rozumím. O tom jsme se bavili několikrát, že ucelené investice do dopravní infrastruktury.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Mimo jiné.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Do bydlení, nájemní bytů a tak dále. Jsou v zájmu státu, občanů, zvýší se tím spotřeba. To je naprosto v pořádku. Já se ptám na to, že takovouhle ucelenou koncepci jsem od Andreje Babiše neslyšel. Slyším pouze sliby v jednotlivých krajích na jejich požadavky. Mimo jiné ty skokanské můstky v Harrachově mají stát půl miliardy, což mi tedy jako úplně drobné tedy nepříjde.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dobře, ale počkejme si na druhou verzi programového prohlášení, kde bych už velmi rád něco podobného viděl. Ono zase je to těžké sepsat. Ale nežijeme ve vzduchoprázdnu. Některé projekty byly už předtím. Takže jde o to vzít je a dát je dohromady.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, jaké máte nejbližší plány směrem k zahraničním cestám? Já jsem si přečetl na oficiálních stránkách, že chystáte začátkem dubna cestu na Slovensko.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A tam teď tedy zuří politická krize. Natáčíme náš dnešní pořad odpoledne ve čtvrtek, takže v Lánech a než jsme začali natáčet, tak na internetu šly různé zprávy, že premiér Fico rezignuje. Pak zase to jeho kancelář popřela. Takže možná v době vysílání 8 hodin večer už diváci budou vědět, jak to dopadlo. Jak tam odhadujete tu situaci, že dopadne a jaké jsou její příčiny?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak za prvé je takovým zvykem, že český premiér, prezident se loučí na konci svého funkčního období, což jsem udělal minulý rok v prosinci v Bratislavě. Další zvyk je, že když je náhodou zvolen po druhé, tak přijede na Slovensko jako na první návštěvu. No, tak aby to bylo trochu pestřejší, tak jsme se slovenskou stranou dohodli, že tentokrát to budou Tatry. No alespoň tam nebudou demonstrace a doufám, že mufloni, svišti a podobně jsou natolik spokojeni se svojí situací, že demonstrovat nebudou. Předpokládám, že kromě prezidenta Kisky se tam mám setkat s premiérem ať už s novým nebo předchozím nebo možná s oběma. Já považuji vztahy mezi Českou a Slovenskou republikou za vynikající. Absolutně se nechci vměšovat do vnitřních záležitostí Slovenska. A jediné co v těchto vztazích budu těch 5 let prosazovat, je to, že dosud nemáme český dům v Bratislavě. Na to už jsem několikrát upozorňoval. No a teď budu shánět sponzory. Mimochodem prezident Kiska je také docela zámožný člověk. Takže i jeho se zeptám, jestli by trochu nepřispěl.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, každopádně prezident Kiska s premiérem Ficem si tak víceméně vyměňují vzkazy přes média. Ale situace na Slovensku trochu ovlivňuje náladu veřejnosti u nás, protože tam se také demonstruje. To vzbouření lidí jaksi zapříčinila nebo takovou rozbuškou byla ta tragédie, kdy novinář Kuciak se svojí přítelkyní byli zavražděni. Problém je v tom, že lidé také demonstrují za svobodu slova stejně jako u nás. Samozřejmě, že ta paralela tam existuje. Až na to, že o motivech té tragédie zatím nevíme vůbec nic. Neznáme, neznáme alespoň z veřejných zdrojů jsem nenašel žádné hypotézy nebo oficiální zprávy o stavu vyšetřování těch strašných vražd. A, a lidé tam také brání svobodu slova, protože se domnívají, že ta tragédie se stala v souvislosti s výkonem práce toho novináře. Až na to, že to prostě nevíme.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, já jsem bývalý, zdůrazňuji bývalý čtenář detektivek. A jako takový a jako laik vám řeknu svojí hypotézu. Já si skoro myslím, že ten vrah už ze Slovenska zmizel, pokud to byl nájemný vrah. Ale na druhé straně zcela určitě na Slovensku zůstali, protože museli zůstat. Ti, kdo si tuto vraždu objednali. No a toto je naprosto jasná stopa, já protože o tom nic nevím, tak nechci spekulovat zrovna o italské mafii jo. Ale je to jedna z možností, proč ne.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Samozřejmě. No a pokud by ta jedna z hypotéz motivů vraždy té strašné vraždy toho novináře bylo, že je obří korupce v soudní moci a výkonné moci na Slovensku. To by bylo skutečně systémové selhání premiéra Fica. Systémové selhání slovenského státu. Toho se tam lidé bojí.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, ale zatím to nebylo prokázáno, takže buďme objektivní. U nás taky existují různá podezření vůči justici. Vzpomeňte si na Marii Benešovou, která dokonce použila termín justiční mafie. Teď zrovna včera byl zadržen nějaký soudce Nejvyššího soudu jo.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Vrchního soudu v Praze.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Takže nedělejme z nás ostrov pozitivní deviace a ze Slovenska ostrov negativní deviace. Zatím toto spojení v případech té vraždy nebylo prokázáno. Mimochodem zaujalo mě, že na Slovensku údajně v nedávné době zmizeli dokonce 2 novináři. A nikdo proti tomu neprotestoval, nikdo to pořádně nevyšetřuje. I to je zajímavá informace.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, v té situaci na Slovensku o těchto případech informace nemám, takže na ně neumím, neumím reagovat. Ale ta situace na Slovensku před 2 dny byla tak mně připomínala takovou tu historku jak pronásledují muže vlci a on jim předhodí svůj kabát, aby získal trochu času k úniku a vlci mezitím trhají ten kabát. Tak stejně se nebo podobně se možná zachoval premiér Fico, kdy předhodil vlkům svého ministra vnitra.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Sám sebe.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Svého ministra vnitra.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Jo takhle.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Kaliňáka ale toho času příliš nezískal, to vypadá, i když dnes se bude rozhodovat. No, uvidíme.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Necháme se překvapit. Já až na tom Slovensku budu, tak se na to svých kolegů samozřejmě zdvořile a utajeně zeptám. Ale veřejně jak už jsem říkal, nepovažuji za vhodné radit našim slovenským přátelům, co mají a co nemají dělat.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No ale ještě ještě jedna poznámka pane prezidente k tomu soudnímu systému a selhání justice, korupci v justici. Tak tam je podezření na Slovensku, že jde o organizované systémové selhání propojené s vládou a korupci ovlivňování případu zatím co ten případ na Vrchním soudu v Praze byl poměrně bizarní, kdy ten soudce údajně pro vietnamského, vietnamského odsouzeného udělal nějaké podání a sám ho podepsal jeho jménem a sám si to odnesl do podatelny soudu, a pak si to sám vyřizoval. No, tak to asi nebyl zrovna jak.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak já nejsem znalec slovenských poměrů a tedy ani znalec slovenské justice. Ale na druhé straně to podezření, že justice není úplně nestranná, to funguje v každé zemi žádnou nevyjímaje, a protože jsem prezident České a nikoliv Slovenské republiky, tak mě spíše zajímá a několikrát jsem na to upozorňoval, jestli tady nemáme nějaké soudní procesy, které jsou možná, zdůrazňuji možná objednané. A vždy v těch debatách prezidentských kandidátů jsem upozorňoval na Alenu Vitáskovou, kterou si možná ten proces mohli objednat takzvaní solární baroni.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale Andrej Babiš říká něco podobného ve svém stíhání v kauze Čapí hnízdo. Mimo jiné v tom pořadu Kauzy, který teď tak rozvířil situaci ohledně České televize, tak se pečlivě připravujeme na několik dílů týkající se Aleny Vitáskové, solárních mafií. Korupce s tím související a vztahů. A je to tedy skutečně zajímavé. Je to tedy skutečně zajímavé a opravdu případ Aleny Vitáskové by měl být vytažen zpátky na světlo a my to, my to uděláme.

/ Reklama /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, byl jaksi publikován výzkum centra pro výzkum veřejného mínění o oblíbenosti politiků a představitelů státu. Vy jste skončil na druhém místě a těsně před vámi Pavel Rychetský, předseda ústavního soudu. Je známo, že spolu moc příliš vřelé vztahy nemáte. Co tomu říkáte?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Nic. Za prvé ten rozdíl je 1 procento, abych vás tedy doplnil.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Za druhé Pavel to má poněkud snazší, protože funkce předsedy ústavního soudu nevyvolává negativní emoce.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Soud má u lidí.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale jak jsme už si řekli před chvílí, vzal jsem na vědomí, že nejméně oblíbeným politikem je Miroslav Kalousek. A přiznávám se, že právě proto mě trochu překvapuje postoj generálního ředitele České televize pana Dvořáka, který díky tomu, že hájí tu zprávu, která naopak, že napadá, omlouvám se za přeřeknutí, že napadá tu zprávu té **fakulty sociálních věd**, která cituje tu vychýlenost ve prospěch TOP 09. Zavdává podezření, že sám může být tímto směrem ovlivněn.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak my jsme si zakázali mluvit o České televizi, vy jste se tam vrátil. Vy jste se vrátil. Já bych chtěl poznamenat, že mě tedy osobně poměrně překvapilo v dnešních dnech, že ředitel Dvořák, ředitel České televize, což je prostě významná veřejná instituce placená z daní nevystoupil v tomto směru a neřekl pravdu, že České televizi se nic zvláštního neděje. A nepokusil se tu situaci uklidnit. Naopak se věnoval tedy rozhovoru v nejčtenějším celostátním deníku mě a začal vyprávět, že špatně počítám jejich příjmy z reklamy, protože reklama není sponzoring a tak dále, což mně přišlo v této situaci prapodivné. A ředitel se tedy nevyjádřil k celospolečenským událostem, což je.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale tak to víte, pane Soukupe. V českém prostředí hrát roli oběti, nad kterou roníte slzy jak je pronásledovaná, je daleko snadnější, než hrát roli bojovníka za pravdu. Já si stejně jako vy myslím, že Česká televize není v žádném případě napadena. Ale to, že tam její komentátoři a ne jenom komentátoři byli agenty TOP 09, je ne-li nepochybné, tedy alespoň velmi pravděpodobné.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Tak ona část těch médií skutečně se teď předhání v boji za svobodu slova. Lidé na to logicky slyší, protože ve svém principu lidé jsou prostě spravedliví a nespravedlnosti nechtějí. Problém je, že tedy skutečně Miroslav Kalousek to celkem chytře využil a využívá. A k tomu průzkumu, jemu důvěřuje pouze 10 procent lidí a 82 procent lidí mu zcela nedůvěřuje podle tohoto průzkumu. To jenom na poznámku, na okraj.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A teď pokud vím, navštívil nějaké demonstranty, aby jim vyjádřil svojí podporu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Svojí podporu.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Svatá prostoto jak vždy dodávám.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tak ono z těch 10 procent se udělal pravděpodobně aspoň 15.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky
-----

11. Jo dobře.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Nicméně v tom průzkumu třetím nejoblíbenějším politikem je Martin Stropnický, což je docela zajímavé, protože o něm v podstatě není vůbec slyšet.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A možná právě proto.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Možná právě proto. Pane prezidente, ještě jeden výzkum CVVM a chtěl bych se vrátit k té, k tomu zájmu lidí o politiku. 58 procent lidí podle toho průzkumu se o veřejné události zajímá. 40 procent lidí uvádí, že sleduje i zahraniční události, což je násobek toho, co bývalo skutečně. A my to vidíme i na zájmu lidí o politické pořady v televizi. Čím je ta rostoucí poptávka o události ve veřejném prostoru způsobena u lidí?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já se pokusím odpovědět ze své vlastní zkušenosti občana, nikoliv prezidenta. Už jsem vám jednou říkal, že skoro 80 procent českých domácností má internet. A na internetu máte celou řadu zajímavých serverů, které vám přinášejí informace jež papírová média nebo veřejně právní Česká televize prostě nepublikují. No, takže ten zájem roste s dostupností internetových informací. To je moje odpověď na vaši otázku.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, poslední otázka se týká ekonomiky. Je březen a firmy začaly vydávat buď konečné výsledky hospodaření za rok 2017 a nebo předběžné výsledky. Mě na tom zaujala jedna věc. Škoda Mladá Boleslav vykázala zisk přes 40 miliard korun. 4 největší banky vykázaly zisk přes 55 miliard korun. To je dohromady jen u těchto 5 podniků 100 miliard korun. Zajímavé na tom je, že nikdo z nich nemá českého vlastníka a ty zisky budou odtékat do zahraničí. Měla by s tím vláda začít něco dělat?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak za prvé budme trochu objektivní. Volkswagen do Škody Mladá Boleslav v minulosti investoval značné prostředky a jako každý podnikatel má zájem, aby se mu tyto prostředky vrátily. Za druhé i tak jsou tady reinvestice ať už do Vrchlav, do Kvasin a do řady dalších pobočných závodů Škody Auto Mladá Boleslav. No a za třetí ano v principu souhlasím s tím, že je potřeba hledat způsob, jak zvýšit zdanění těchto dividend, které odtékají do zahraničí a tím zvýšit tlak, aby tyto prostředky byly reinvestovány.

Jaromír SOUKUP, moderátor

K tomu moje otázka směřovala, jestli sektorová daň případně je, je nástrojem, který by toto měl.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Může to být i sektorová daň, která by zahrnovala i energetiku. Podívejte se, vezměte si například to, že obce v minulosti prodali svoje vodárenské zařízení a teď ho namáhavě vykupují zpět a rekonstruují zastaralé trubky. Zatímco si to mohli klidně nechat a profitovat z toho. Totéž energetické akcie, které obce také prodali a mohl bych mluvit o dalších příkladech. Jsem proto, aby jak obce tak stát byli investory a nezbavovali se prostředků, které mají. Ve Francii 40 procent vlastnictví je vlastnictví komunální. To znamená vlastnictví měst a obcí.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, děkuji vám za dnešní dlouhý rozhovor a za vaše argumenty.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a až se vrátím ze Slovenska, i když my se ještě do té doby uvidíme, tak vám řeknu, jak to na tom Slovensku vypadá a jak napětí mezi prezidentem a premiérem, které u nás také bylo, ale teď už zaplat' pán bůh není, se promítá do slovenské politické scény.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Děkuji. Děkuji i vám vážení diváci televize Barrandov za vaši pozornost a těším se zase příští čtvrtek u Týdne s prezidentem.

Tak tohle má být ten opovrženímhodný a nebezpečný útok Zemana na "nezávislou" veřejnoprávní ČT?

14.3.2018 euportal.cz str. 00 Zamyšlení
Tomáš Vyoral

Média, umělci, "Demokratický" blok, aktivisti všeho druhu si (a nám) jako obvykle lžou do kapsy, když tvrdí, že prezident Zeman ve svém projevu útočil na ČT. On přitom opřel o výsledky studie **FSV UK**. Budou demonstrace i proti ní?

Média, umělci, "Demokratický" blok, aktivisti všeho druhu si (a nám) jako obvykle lžou do kapsy, když tvrdí, že prezident Zeman ve svém projevu útočil na ČT. On přitom opřel o výsledky studie **FSV UK**. Budou demonstrace i proti ní?

Cituji z projevu Miloše Zemana:

"A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří účta těm prvním a neúčta těm druhým."

Tohle má být ten opovrženihodný a nebezpečný útok na "nezávislou" veřejnoprávní ČT, jejíž úhel pohledu udává EU? Potažmo na demokracii a svobodu médií? (Bakalovy aktivisty nezmiňuji, tam jde žurnalistika stranou) Kvůli tomu Karlova a Kalouskova skvadra (do níž si dovoluji pro tuto chvíli přiřadit i Miroslavu Němcovou... vlastně nevidím rozdíl mezi TOPkou a většinou údajně pravicové ODSpana soudruha Fialy) odcházela pohoršeně ze sálu v rámci boje za demokracii?

Kvůli tomu na Českém lvovi umělci (spíše profesním zařazením než čímkoliv jiným) předváděli vylomeniny po vzoru Moliérova Lakomce a nemalá část z nich se pro "žold" svého chlebováře předháněla, komu leží ČT v srdci nejvíce (a Zeman nejméně). Z mého pohledu Miloše Zemana v nevhodném chování ještě trumfli. A jako třešnička na dortu, která zkrátka musí přijít, kdyby co bylo, asi tisíce první petice! Jakoby části naší umělecké fronty autogramy příliš nešly na odbyt, tak si vždy vymyslí nějakou petici, aby ta svá srdíčka nezapomněli malovat.

Uniká jim, nebo to úmyslně opomíjí, že hlavním "viníkem" je ona neposlušná studie Univerzity Karlovy? Budou tedy brojit a hanit na demonstracích i ji? Nebo uniká něco mně?o

Dovolím si zmínit, dle mého trefnou, citaci arciděbla Jiřího Ovčáčka: "Demonstrovat v roce 2018 na podporu ČT je stejné, jako demonstrovat v roce 1973 na podporu KSČ."

A na závěr chvilka poezie:

Stohy všemožných petic s pochybnými slohy

množí se jak hejna jepic a z myšlenek dělají vdovy.

URL| <http://www.euportal.cz/Articles/18762-tak-tohle-ma-byt-ten-opovrzenihodny-a-nebezpecny-utok-zemana-na-nezavislou-verejnopravni-ct.aspx>

Merkelová je počtvrté kancléřkou Německa

14.3.2018 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a teď už pojďme k našemu hlavnímu tématu. 4495 dní už stojí v čele Německa Angela Merkelová. Dnes počtvrté složila přísahu a opět se ujala kancléřské funkce. O jedno období víc sloužily už jen pouze dvě legendy německé politiky, kancléři Konrad Adenauer a Helmut Kohl. Angelu Merkelovou minule volily téměř tři čtvrtiny poslanců, dnes se pro vyslovila jen těsná většina, konkrétně 364 poslanců. Pogratulovali jí už přední státníci, kromě čínského nebo ruského prezidenta taky třeba premiéři Francie a Polska. Přání připojil taky spolkový prezident Frank-Walter Steinmeier.

Wolfgang SCHÄUBLE, předseda Spolkového sněmu

Angela Merkelová získala potřebnou většinu nejméně 355 hlasů a podle článku 63 odstavce 2 naší ústavy se stala novou kancléřkou.

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka

Přísahám, že své úsilí zasvětim zlepšování života německého lidu, podpoře jeho blaha, ochraně před újmou a obhajobě ústavy a zákonů naší federace. Budu své povinnosti vykonávat svědomitě a dbát na práva všech, k tomu mi dopomáhej bůh.

Frank-Walter STEINMEIER, německý prezident

Očekávání našich přátel a partnerů jsou velká, speciálně pokud jde o Evropu. Mnozí doufají, že my v Německu ukážeme, že liberální demokracie jsou schopné jednat a postavit se k budoucnosti čelem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je hlavním hostem dnešní Devadesátky. Vítám vás. Dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A začněme rovnou diváckým dotazem. "Strany velké koalice mají ve Spolkovém sněmu 399 křesel, což znamená, že šéfka křesťanských demokratů nezískala podporu všech z nich, což jsme už zmiňovali. Proč si myslíte, že nezískala podporu všech z nich?" Co byl ten důvod?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Velká koalice byla velice nepopulární jak v CDU/CSU, tak teda v SPD. Andrea Nahles nicméně, spolupředsdkyně SPD, prohlásila, že všichni členové SPD ve Spolkovém sněmu hlasovali pro Angelu Merkelovou, takže vlastně posunula ten míč na tu, na pole CDU/CSU. To nevíme, to nemůžeme zjistit, je to tajná volba. V každém případě v obou dvou stranách ten odpor vůči velké koalici byl veliký, protože v nich vlastně funguje určitá obava z toho, že velká koalice, která spojuje ty dva póly, povede k další marginalizaci obou dvou stran, takže ten odpor pochází, myslím, z této strany.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Zajímavé je, že SPD má přehled o tom, jak v tajné volbě hlasovali její poslanci, když ale zůstaneme u CDU, možná i CSU, může za tím určitá revolta mladých členů, především CDU vůči stávající politice, kterou ztělesňuje Angela Merkelová?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Angela Merkelová má skutečně momentálně určitou vnitřní opozici té konzervativní mládeže, která se orientuje spíš na nyní už teda ministra zdravotnictví Jense Spahna, nového člena vlády, 37letého, nadějného politika, který byl skutečně výrazným kritikem Angely Merkelové. A to zaznělo mnohokrát i na sněmu mladých křesťanských demokratů, že skutečně odmítání takové té pragmatické, kompromisní politiky, která posunula CDU, do středu nebo jak oni říkají doleva od středu, tak vůči tomu se skutečně vymezují.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je ta těsná podpora v zásadě pouze číslo, na které si možná někdo vzpomene ještě zítra, ale určitě ne za týden, za měsíc, za dva nebo naopak je to určité varování, že ta koaliční vláda velké koalice může mít problémy s prosazováním vlastních návrhů uvnitř svých táborů.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Myslím si, že to je spíš varování pro politické strany, a to znamená CDU a CSU, ale stejně tak pro SPD, která mohla být tentokrát třeba více disciplinovaná, nicméně ty strany nemohou pouze vládnout, ta vláda musí být úspěšná, musí plnit svůj program, to je jedna dimenze té politiky na příští 4 roky, zároveň paralelně s tím ovšem ty strany se musí měnit. Vědí to, že skutečně jsou na sestupné trajektorii, musí se modernizovat, musí změnit programy a musí se omladit, a to myslím, že je výzva spíš tímto směrem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, to je velká nuance, které se budeme určitě věnovat včetně toho, zda velká koalice těchto subjektů je vlastně pro ně samotné spíše dobře a nebo spíše špatně. Já jenom připomenu, že s Vladimírem Handlem můžete taky chatovat www.hydeparkct24.cz. To jsou internetové stránky, na které můžete taky posílat vaše dotazy. A ještě jedna nuance toho dnešního zvolení Angely Merkelové německou kancléřkou: Nicht meine Kanzlerin. V překladu: Ne moje kancléřka. To napsal na Twitter Petr Bystroň, poslanec za stranu Alternativa pro Německo a dostal pokutu tisíc eur za to, že porušil tajnost volby kancléřky. Bystroň hlasoval proti jejímu zvolení a ve volební kabině svůj vyplněný hlasovací lístek vyfotografoval. Česky mluvící 45letý politik emigroval do Německa z bývalého Československa s rodiči v roce 1987. Do loňského listopadu byl Bystroň předsedou bavorské organizace strany AfD, tedy Alternativa pro Německo. Tu pozorovatelé označují za populistickou či protiimigrační. Před tím byl v letech 2006 až 13 členem Svobodné demokratické strany. A my teď míříme do Berlína za zpravodajem České televize Václavem Černoهورským. Václave, přeju hezký večer.

Václav ČERNOHORSKÝ, zpravodaj ČT v Německu

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ta nuance, kterou jsme teď zmiňovali, ta pokuta pro Petra Bystroně, jak velkou pozornost tomu dnes věnovala média? Byla to okrajová záležitost nebo to bylo něco, o čem se mluvilo?

Václav ČERNOHORSKÝ, zpravodaj ČT v Německu

Německá média to v rámci svého kontinuálního zpravodajství o volbě kancléřky zaznamenaly, ale já myslím, že to, že Angela Merkelová není kancléřkou pana Bystroně, je známé nebo bylo známé ještě před tou dnešní volbou a tento jeho krok bylo čistě PR, které se mu evidentně vyvedlo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem zaznamenal jsem na Twitteru také reakci, že těch tisíc eur nakonec půjde ze státního rozpočtu. To byla reakce mimo nebo v posledku to tak bude?

Václav ČERNOHORSKÝ, zpravodaj ČT v Německu

Pokud to bude platit ze svého poslaneckého platu, tak de facto ano, vždyť ten plat je z veřejných prostředků.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A teď ten těsný výsledek při volbě kancléřky Angely Merkelové, jakou pozornost věnují této nuanci média?

Václav ČERNOHORSKÝ, zpravodaj ČT v Německu

Samozřejmě vzhledem k tomu, co se v posledních měsících v Německu odehrálo, jakým způsobem byla vláda sestavována, jak neochotně zprvu se ty jednotlivé strany opět pouštěly do projektů, velká koalice, tak je to věc, o které se mluví a i ten samotný moment, ve chvíli, kdy předseda Spolkového sněmu Wolfgang Schäuble oznamoval ten výsledek a ukázalo se, že ten nutný počet hlasů Angela Merkelová překonala o pouhých 9, tak bylo chvíli naprosté ticho a pak se ozval poměrně nesmělý potlesk, takže ano, je to věc, o které se tady mluví, ale zase je otázkou, jakým způsobem ta vláda bude fungovat, pokud bude fungovat. Pokud si brzo připomene, zaznamená nějaké úspěchy, tak se na to zapomene. Pokud budou ty rozpory uvnitř jednotlivých stran nebo mezi jednotlivými stranami přetrvávat, tak samozřejmě je to věc, o které se bude mluvit dál.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, co by měly být první kroky nové vlády Angely Merkelové v pořadí už čtvrté? Jak chce reagovat na ta dnešní slova německého prezidenta, že velká koalice musí vládnout jinak než dosud, aby znovu získala důvěru voličů.

Václav ČERNOHORSKÝ, zpravodaj ČT v Německu

No, Frank-Walter Steinmeier těmito slovy myslel to, že německá vláda se podle něho má zajímat o starosti běžných lidí, o dennodenní konflikty, které se odehrávají uvnitř Německa samotného a mimo světovou politiku a myslím, že z vyjádření účastníků té velké koalice je ten důraz na sociální politiku, na starosti běžných lidí i z té samotné koaliční smlouvy je poměrně dobře patrný, to znamená, velká pozornost se věnuje těm vnitroněmeckým tématům, vnitřní bezpečnost, migrace, sociální politika, nedostatek personálu ve zdravotnictví, příspěvky rodinám s dětmi a podobně, takže očekávám, že něco, v tomto podobném duchu možná povedou ty první kroky německé vlády na té, na té mezinárodně-politické scéně už první kroky německé vlády vedly, a to do Paříže, kam hned po svém jmenování, respektive po ustavujícím zasedání německé vlády zamířil novořečený šéf německé diplomacie Heiko Maas.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Koneckonců francouzský prezident Emmanuel Macron čekal půl roku na to, než se v Německu podaří sestavit vládu a než v Německu najde partnera pro řešení svých návrhů na budoucnost Evropské unie. Mimochodem, program německé vlády se jmenuje nebo má podtitul: Probuzení Evropy. A ty sám říkáš, že to gró toho programu logicky spočívá ve vnitřní politice. Není to disproporce?

Václav ČERNOHORSKÝ, zpravodaj ČT v Německu

Ono je potřeba se podívat na to, jak ten, jak ta koaliční smlouva vznikala a velký podíl na tom jejím obsahu má nepochybně osoba Martina Schulze, který si vlastně projekt Evropa nebo prohlubování evropské integrace, nová energie pro Evropu vetkl jako, vetkl jako hlavní část, bod svého programu, měl se stát ministrem zahraničí, ale Martin Schulz už je jenom pouhým poslancem. Každopádně samozřejmě ta evropská politika bude hrát důležitou roli, ale když srovnáme tu koaliční smlouvu mezi CDU/CSU a SPD s tou nakonec, s tím nakonec neschváleným návrhem smlouvy mezi CDU/CSU, Zelenými a liberály, pak tam byla Evropa až úplně na konci. Teď je tedy doopravdy otázka, jakým způsobem se bude vyvíjet ta dynamika mezi Berlínem a Paříží, jestli najdou nějakou, nějaké společné slovo. Když se podíváme do té koaliční smlouvy, tak to rozhodně není žádné objetí těch návrhů, se kterými už před dlouhou dobou přišel Emmanuel Macron, není tam řeč o společném ministru financí eurozóny, o společném rozpočtu eurozóny, v podstatě o ničem, co by jenom trochu zaváňelo transferovou unií, a to v aktuálním rozhovoru po svém jmenování zdůraznila i Angela Merkelová. Ta ho poskytla veřejnoprávní ARD a ZDF a v podstatě tam řekla to samé, že Německo nepůjde do ničeho, co by znamenalo sdílení dluhů, transferová unie, takže uvidíme, jakým způsobem se to prohlubování nebo respektive nová energie pro eurozónu promítne v praxi na té lince Berlín - Paříž.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, to je v disproporci s tím, co navrhuje Emmanuel Macron, který naopak volá po větší solidaritě těch úspěšnějších, bohatších zemí se zeměmi eurozóny v problémech. Téma, které ještě otevřeme. Václav Černohorský pro tuto chvíli. Vrátime se k tobě. Díky. Pane doktore, může se nová, staronová velká koalice podařit vládnout jinak než dosud, jak požaduje prezident Frank-Walter Steinmeier? Může se tím novým způsobem vládnutím těmto stranám podařit znovu získat důvěru voličů?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Budou o to muset usilovat, protože skutečně ztrácely, všechny ty strany ztratily, ta velká koalice v posledních volbách ztratila skoro 15 procent, což je prostě pro ně katastrofický výsledek. Dnes tedy musí bojovat jednak na té, na tom poli praktické politiky, tam si myslím, že pan Černohorský to všechno vyjmenoval, zejména sociální politika, podpora rodin, další téma, velké téma, které by bylo to téma, o kterém hovořil prezident Steinmeier, vlastně zajistit průlom do modernizace Německa ve smyslu hospodářském, to znamená ta digitalizace

Německa, jak teda německé hospodářství, tak německého společenského života, ale také průlom do reformy školství do té míry, aby školství skutečně, které ztrácí posledních 15 let, aby skutečně znova začalo produkovat nebo vychovávat lidi připravené na tu novou éru, abych tak řekl, to bude velká otázka. K tomu například musí překročit ty strany určitý práh, a to znamená, dosavad německá federace neumožňovala federální úrovni vstupovat do vzdělávací politiky nebo vzdělání na úrovni zemí, dnes tedy tento zákaz se bude rušit, aby, aby spolek mohl skutečně vstupovat, financovat, investovat do vzdělání i na té zemské úrovni, čili to jsou, to jsou skutečně jaksi strukturální kroky. Jestli je dotáhnou do konce a uvedou to Německo do toho nového století, abych tak řekl, to je, to by mohl být ten průlom, o kterém hovoří pan, pan prezident.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A mimochodem, k programu se ještě vrátíme pojdme si teď možná zrekapitulovat, co předcházelo tomu dnešnímu dni. Především zásadní termín. Od voleb do Spolkového sněmu uplynulo totiž už půl roku. Jejich výsledek byl tehdy označován za patovou situaci, vyhrála sice konzervativní unie CDU/CSU kancléřky Angely Merkelové. Proti předchozím volbám ovšem utrpěla ztráty, no, a stejně tak její dosavadní koaliční partner, sociální demokracie, který skončil na druhé příčce, dokonce dosáhl nejhoršího výsledku od konce druhé světové války. No, a třetí nejsilnější stranou se stala protiimigrační a protiislámská strana Alternativa pro Německo. Mimochodem po dnešním dni je právě tato strana nejsilnější opoziční strana. Rozhovory o sestavení nové vlády začaly až 3,5 týdne po parlamentních volbách 18. října loňského roku. Zástupci konzervativní unie CDU/CSU v čele s Angelou Merkelovou usedli ke stolu se Svobodnými demokraty a se Zelenými. 20. listopadu ovšem rozhovory ztroskotaly. Velká část Němců si po krachu těchto jednání o vládě začala přát předčasné volby. V průzkumu se pro ně vyslovilo plných 45 procent dotázaných. No, a velkou koalici CDU/CSU a SPD se podařilo 6 měsíců od voleb teprve sestavit. No, a koaliční smlouvu nakonec podepsali jejich zástupci toto pondělí, tedy 12. března roku 2018. Když budeme pokračovat, pane doktore, v těch programových slibech, stát se pustí do masivní výstavby bytů, rychlého internetu, větší prioritou se stane péče o zaostávající regiony, rodiče získají právní nárok na celodenní péči o děti chodící do základních škol a tak dále, a tak dále. To jsou konkrétní kroky, které mohou oslovit voliče? Kromě těch velkých strukturálních reforem, na které Německo čeká?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Myslím si, že to je možné. Ta vláda bude muset trochu jinak také komunikovat, protože vlastně i ta minulá vláda udělala docela dobré a pozitivní sociální kroky, zavedla minimální mzdu, poprvé vlastně to byl taky zlom v chování CDU/CSU v této vládě, zajistila posílení důchodů, čili tam byla také pozitivní kroky. Vlastně SPD v té minulé vládě splnila všechny svoje sliby v té koalici s velkou, s CDU/CSU a stejně SPD spadla na 20,5 procenta a CDU/CSU na 33. Čili já chci říct, že ani to, že minulá vláda vlastně pokračovala v docela dobré sociální politice ji nezachránilo. Tady si myslím, že skutečně musí to být takový jako přesvědčivý vstup do té nové, nové éry, v tomto smyslu, ano, sociální opatření, myslím si, že ta opatření tak, jak jsou dneska nastavena, tak jsou samozřejmě ... Zlepší život milionům lidí, ale nejsou to nějakou revolucí, ta revoluce by musela přijít skutečně spíš v té oblasti modernizace, jak teda toho hospodářství, tak modernizace teda vzdělávacího systému a zvýšení třeba bezpečnosti a tam bych řekl, že potom v tom, v této kombinaci toho, toho, té budoucnosti nebo té investice do budoucnosti a zároveň zlepšování sociálních podmínek, v tom by teda mohl být ten klíč.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak podle vás v praxi bude fungovat ta poměrně pracně dojednaná dohoda na řešení otázek žadatelů o azyl, tedy zastropování ten roční limit a dohoda o zcelování rodin migrantů, která je ovšem taky zastropovaná, tuším, počtem, počtem tisíc, jestli se nemýlím.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Tisíc měsíčně je tam, tisíc měsíčně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak to může fungovat? Protože toto bude zásadní moment s ohledem na rostoucí preference Alternativy pro Německo?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Určitě. Já si myslím, že to je spojená nádoba s tou evropskou politikou. Německo bude muset investovat a investuje velkou, jako politický kapitál i finanční prostředky do toho, aby ten příchod migrantů, uprchlíků do Evropy obecně se minimalizoval nebo snižoval, to se zatím daří v posledních dvou letech, to je základ německého úspěchu, protože i ten strop 220 tisíc, který skutečně, jak jste řekl, byl neformální strop, to není, to je spíš jako smírné číslo, legálně, zákonně by to asi nešlo, neprošlo ani u Ústavního soudu, nějaký, nějaký strop formální, ale neformální strop je možné dodržet právě jenom v situaci, kdy Evropa bude fungovat a kdy bude fungovat nějaká preventivní politika.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Honza z Plzně se ptá: "Němečtí sociální demokraté i přes veškeré ujišťování, že do velké koalice nepůjdou, přesto podleli svodům moci. Nezlomí jim to v příštích volbách vaz a má tato koalice při současných problémech v Německu dlouhodobou životnost?" Možná začneme tím, že sociální demokrati podleli svodům moci, jak to vidí Honza. Jak to vidíte vy? Podleli svodům moci nebo to byl projev odpovědnosti? Protože alternativa B byly s největší pravděpodobností předčasné volby.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Já si myslím, že všechny ty strany se chovaly odpovědně, o tom jako celkem není debata, ale spíš si myslím, že tady to je vědomí si rizika, že kdyby ta velká koalice ne byla ustavena a SPD z tohoto vyjednávání odešla nebo ho odmítla, voliči by právě SPD potrestali za to, že se nezachovala státoctvorně, abych to řekl a v těch dalších volbách, které by musely nastat, tak by SPD spadla o dalších pět procentních, čili vlastně to bylo vědomí si ne ani tak volání po nebo volání moci, ale spíš volání nebo vědomí si toho rizika nebo ohrožení strany v případě dalších voleb, dalších voleb.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Na druhou stranu zatím se nezdá, že by to voliči příliš ocenili, protože zatímco ve volbách SPD získala 20 procent, podle těch posledních průzkumů by přeci ještě ztratila na nějakých 15 procent. Naopak AfD, Alternativa pro Německo se vyhoupla na druhé místo v pořadí.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Teď se to právě trošku změnilo s tím podpisem, jak jste ukazoval, od toho podpisu poslední výzkumy, které ukázaly, že vlastně poprvé ta SPD začala růst, takže z těch 15, 16 procent dneska je na 19 procentech, naopak AfD z 15 spadla na 13, čili tam jako ten efekt toho, že ta strana se postavila k tomu čelem, že šla do toho rizika, že vzala na sebe tu odpovědnost, ten efekt se zdá, že zatím, zatím funguje.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Čím to, že řešení, které dřív v Německu bývalo výjimkou, myslím tím velkou koalici, se zdá jako pravidlo. Je to už potřetí s jednou pauzou, co Německu bude vládnout velká koalice.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Změnila se skutečně ta skladba stran v parlamentu. Je tam najednou 7 stran, které skutečně, to spektrum se rozšířilo a vytváření koalice je čím dál tím složitější momentálně. Čili ten přirozený tlak na to, aby to byly velké strany, které se spojují proti těm menším, ten tady určitě je, myslím, že to nadále nebude tradiční nebo nebude jako standardní řešení, to ví i SPD i CDU/CSU, vlastně na jejich chování je vidět, že oni se připravují na to, aby příští volby, což byly volby jejich, aby se vymezily jeden vůči druhému a vytvořily si svoje tábory. Takže já si myslím, že to skutečně je snaha udělat dobrou koalici, udělat dobrou, dobré volební jaksí období, ale zároveň připravit se na to, že konečně se vrátíme k té klasické levoprávé dichotomii a soutěži.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a právě v této souvislosti mě zajímá ještě jedna věc, do jaké míry i v Německu hrozí to, čeho jsme svědky v České republice, že vzrostou preference populistických stran, které se snaží oslovit voliče napříč spektrem,

nerozlišují mezi levicí a pravicí a naopak ty klasické strany, které jsou ideově vymezené nalevo nebo napravo, jsou marginalizovány.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **FSV UK**

Pokles těch velkých stran sledujeme posledních 20 let, je třeba říct, takže od toho, čemu se říká lidové strany, ty lidové strany jsou čím dál tím menší. Kdysi ještě první velká koalice v roce 2005 měla 76 procent hlasů v parlamentu, ta druhá velká koalice v roce 2013 měla 67 procent hlasů v parlamentu. Ta to má 54 hlasů, čili ten pokles tady prostě trvá, dokonce začal dřív, než nastoupila Alternativa pro Německo. Máte pravdu v tom, že samozřejmě je to velká, je to velký tlak, velká otázka. Já si myslím, že úspěšnost Alternativy pro Německo je spojená zatím, protože to je strana, která pracuje s jedním velkým tématem, momentálně to je uprchlická krize, dřív to byla krize eurozóny. Jestliže se podaří tu uprchlickou krizi skutečně dostat pod kontrolu a jestli se projeví nebo vrátí, posílí pocit občanů, že stát má kontrolu nad vývojem věcí a řeší integraci těch uprchlíků nebo případně odsun uprchlíků, kteří nemají právo na azyl. Jestli toto, ten stát a tato vláda nová, jestli to prokáže a projeví, tak si myslím, že mají šanci stabilizovat a posílit svoji pozici. Nicméně si nemyslím, že by Alternativa zmizela, protože vždycky tady bude ten, část voličů, kteří nejsou spokojeni a nevěří ani té, té etablované politické třídě.

BáSnění Radka Malého

14.3.2018 ČRo - vltava.cz str. 00

Básník, překladatel, autor knížek pro děti a vysokoškolský pedagog představuje své oblíbené básně.

Radek Malý (*1977) vystudoval germanistiku a bohemistiku. Doposud vydal šest básnických sbírek. Je nositelem Ceny Jiřího Orteny za sbírku Vraní zpěvy (Petrov, 2002) a dvou Liter ve výročních knižních cenách Magnesia Litera: v kategorii Poezie za sbírku Větrní, zcestné zpěvy (Petrov, 2005) a v kategorii Literatura pro děti a mládež za knihu Listonoš vítr (Albatros, 2011). Přeložil do češtiny poezii Georga Trakla, Ericha Kästnera, Rainera Marii Rilka, Paula Celana, Hugo Sonnenscheina a dalších. Připravil také antologii německé expresionistické poezie Držice v drzých držkách cigarety a z poezie autorů německého nonsensu sestavil antologii s názvem Malé lalulá. Pro rozhlas napsal původní rozhlasovou hru Hodina mezi vlčicí a psem. (premiéra 1. 6. 2017, Český rozhlas Vltava). Drama Pocit nočního vlaku (2006) získalo čestné uznání v soutěži Alfreda Radoka 2007 a Cenu Českého rozhlasu (audiozáznam rozhlasové hry vydal Radioservis, 2009). Jako pedagog a badatel působí na Univerzitě Palackého v Olomouci a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. S autorem připravila Petra Hynčíková.

Natočeno v roce 2017.

Čtete také

Radek Malý: Přes všechny možné rozdíly jsme si podobní

ÚDAJE O VYDÁNÍ:

URL| <https://vltava.rozhlas.cz/basneni-radka-maleho-6938305>

Drahoš bude kandidovat do Senátu na Praze 4 jako nezávislý

14.3.2018 e15.cz str. 00 Politika
ČTK

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Informoval o tom server Euro.cz. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát.

Ačkoli Drahoš bude kandidovat jako nezávislý, získal podle webu podporu některých stran. Pomoc mu slíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," řekl webu Drahoš.

Podle Eura.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu. Kleindienst se k tomu zatím nechtěl vyjadřovat.

Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do Senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, kterou nad ním vyhrál Miloš Zeman. Současná senátorka za Prahu 4 Syková hodlá svůj post obhajovat i přes Drahošovu konkurenci. "Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát," řekla týdeníku Euro Syková.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1344488/drahos-bude-kandidovat-do-senatu-na-praze-4-jako-nezavisly>

Drahoš bude do Senátu kandidovat na Praze 4 jako nezávislý. Zřejmě se utká s bývalou kolegyní

14.3.2018 info.cz str.00 Česko
ČTK,lup

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Informoval o tom dnes server Euro.cz. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát.

Ačkoli Drahoš bude kandidovat jako nezávislý, získal podle webu podporu některých stran. Pomoc mu slíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," řekl webu Drahoš.

Podle Eura.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu. Kleindienst se zatím k tomu nechtěl vyjadřovat.

Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do Senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, kterou nad ním vyhrál Miloš Zeman. Současná senátorka za Prahu 4 Syková hodlá svůj post obhajovat i přes Drahošovu konkurenci. "Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát," řekla týdeníku Euro Syková.

URL| <http://www.info.cz/clanek/25954/drahos-bude-do-senatu-kandidovat-na-praze-4-jako-nezavisly-zrejme-se-utka-s-byvalou-kolegyni>

Drahoš chce kandidovat do Senátu v Praze 4

14.3.2018 novinky.cz str.00 Domáci

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Informoval o tom ve čtvrtek server Euro.cz. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát.

Ačkoli Drahoš bude kandidovat jako nezávislý, získal podle webu podporu některých stran. Pomoc mu slíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. „Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," řekl webu Drahoš.

Podle Eura.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu. Kleindienst se k tomu zatím nechtěl vyjadřovat.

Drahoš uvažuje o Senátu za Prahu 4 Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do Senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, ve které zvítězil Miloš Zeman.

Současná senátorka za Prahu 4 Syková hodlá svůj post obhajovat i přes Drahošovu konkurenci. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ řekla týdeníku Euro Syková.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/466203-drahos-chce-kandidovat-do-senatu-v-praze-4.html>

Drahoš bude kandidovat do Senátu proti bývalé kolegyni

14.3.2018 tnbiz.cz str. 00

Jiří Drahoš, který se utkal s Milošem Zemanem ve finále prezidentských voleb, se prý definitivně rozhodl, že bude kandidovat do Senátu na Praze 4. Sám Drahoš to potvrdil portálu Euro.cz s tím, že příští týden oznámí podrobnosti.

O místo se bude ucházet jako nezávislý kandidát, jak již v minulosti naznačil. Jeho protikandidátkou bude bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková, která bude obhajovat svůj dosavadní mandát.

Se Sykovou bojoval Drahoš již v minulosti. Na konci května 2016 ji Drahoš jako tehdejší předseda Akademie věd odvolal z funkce ředitelky Ústavu experimentální medicíny. Tu zastávala od roku 2001. O funkci přišla z důvodu možného poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v klinické studii. Následně sama rezignovala. S Drahošem se utkala znovu v roce 2008, a to ve volbě předsedy akademie věd, kdy prohrála.

Podpoří ho například Starostové a nezávislí a TOP 09. S dalšími stranami stále vyjednává. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," sdělil Drahoš.

Členy Drahošova týmu například Jakub Kleindienst nebo Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd**. Oba s ním spolupracovali na prezidentské kampani.

Kromě Drahoše se do Senátu v hlavním městě chystají kandidovat i další prezidentští kandidáti. Na Praze 12 bude kandidovat Pavel Fischer a na Praze 3 a části Prahy 2 Marek Hilšer.

URL| <http://tnbiz.cz/domaci-a-politika/640193>

Drahoš kandiduje do Senátu v Praze, stejně jako Hilšer a Fischer

14.3.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domáci

iDNES.cz, Josef Kopecký

Jiří Drahoš, který se dostal do finále prezidentské volby proti Miloši Zemanovi, se definitivně rozhodl, že bude kandidovat do Senátu na Praze 4. „Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají,“ řekl webu Euro.cz bývalý šéf Akademie věd Drahoš.

O místo v horní parlamentní komoře se chce Drahoš ucházet jako nezávislý kandidát. Jeho protikandidátkou může být jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková, která chce obhajovat svůj dosavadní mandát, který získala za sociální demokracii.

Drahoš bude mít i jako nezávislý podporu TOP 09 a hnutí STAN, které spolu budou kandidovat i v komunálních volbách v Praze. S nimi v koalici budou nejspíš ještě také lidovci, kteří to ale ještě neschválili a jejichž podporu by Drahoš mohl mít taky.

Podle Eura.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu.

Drahoš je už třetí prezidentský kandidát, který se pokusí v hlavním městě získat křeslo v Senátu. Na Praze 12 bude kandidovat Pavel Fischer a na Praze 3 a v části Prahy 2 Marek Hilšer.

URL| https://zpravy.idnes.cz/jiri-drahos-kandidatura-do-senatu-dle-domaci.aspx?c=A180314_154356_domaci_kop

---

Drahoš potvrdil kandidaturu do Senátu. V Praze 4 vyzve bývalou kolegyni 14.3.2018 denik.cz str. 00 Česko Redakce

Neúspěšný kandidát na prezidenta Jiří Drahoš se rozhodl kandidovat v podzimních senátních volbách. Bude usilovat o křeslo v Praze 4, kde byla dosud senátorkou Drahošova bývalá kolegyně z akademie věd Eva Syková (ČSSD). Informovaci jako první přinesl server Euro.

"

O post v horní komoře se bude Drahoš ucházet jako nezávislý kandidát. Podle týdeníku Euro už ale získal podporu i některých politických stran. Pomoc mu nabídli například Starostové a TOP 09. V posledních týdnech jedná i s občanskými demokraty a lidovci.

„Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají,“ sdělil týdeníku Euro Drahoš. Na kampani se bude stejně jako u prezidentských voleb podílet Jakub Kleindienst nebo politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Martin Mejstřík.

Dosavadní senátorka na Praze 4 Eva Syková bude svůj post obhajovat. Už dříve uvedla, že ji práce v Senátu naplňuje. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ uvedla pro týdeník Euro Syková na Drahoše.

Jejich souboj bude podle týdeníku o to atraktivnější, protože se vzájemně nepohodli již během působení Sykové v akademii věd. V letech 2001 až 2016 Syková řídila Ústav experimentální medicíny Akademie věd České republiky. Tehdejší předseda akademie Drahoš ji na konci května 2016 odvolal z funkce ředitelky z důvodu možného poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v klinické studii týkající se léčby kmenovými buňkami. Vědkyně následně sama rezignovala.

„Patřím v Česku mezi nejcitovanější vědce a mám velké renomé v zahraničí. Některé reakce proto tehdy nebyly úměrné výsledkům mé práce. Notabene se žádné mé pochybení v té kauze neprokázalo,“ reagovala pro Euro Syková na svůj tehdejší spor s Drahošem.

"

URL| https://www.denik.cz/z_domova/drahos-potvrdil-kandidaturu-do-senatu-v-praze-4-vyzve-byvalou-kolegyni-20180314.html

---

Drahoš chce kandidovat do Senátu v Praze 4. Utká se s bývalou kolegyní z Akademie věd Sykovou 14.3.2018 iHNed.cz str. 00 ČTK

Neúspěšný prezidentský kandidát Jiří Drahoš chce podle serveru Euro.cz kandidovat v Praze 4 do Senátu. Podporu mu již přislíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09.

Jednou z jeho protikandidátek by měla být i současná senátorka a Drahošova bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Sýková (ČSSD).

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Informoval o tom ve středu server Euro.cz. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Sýková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát.

Ačkoli Drahoš bude kandidovat jako nezávislý, získal podle webu podporu některých stran. Pomoc mu slíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," řekl webu Drahoš.

Podle Euro.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu. Kleindienst se zatím k tomu nechtěl vyjadřovat.

Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do Senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, kterou nad ním vyhrál Miloš Zeman. Současná senátorka za Prahu 4 Sýková hodlá svůj post obhajovat i přes Drahošovu konkurenci. "Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát," řekla týdeníku Euro Sýková.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66079170-drahos-chce-kandidovat-do-senatu-v-praze-4-utka-se-s-byvalou-kolegyni-z-akademie-ved-sykovou>

Drahoš bude kandidovat do Senátu proti bývalé kolegyni

14.3.2018 kurzy.cz str. 00 Z domova

Jiří Drahoš, který se utkal s Milošem Zemanem ve finále prezidentských voleb, se prý definitivně rozhodl, že bude kandidovat do Senátu na Praze 4. Sám Drahoš to potvrdil portálu Euro.cz s tím, že příští týden oznámí podrobnosti.

Jiří Drahoš, který se utkal s Milošem Zemanem ve finále prezidentských voleb, se prý definitivně rozhodl, že bude kandidovat do Senátu na Praze 4. Sám Drahoš to potvrdil portálu Euro.cz s tím, že příští týden oznámí podrobnosti.

O místo se bude ucházet jako nezávislý kandidát, jak již v minulosti naznačil. Jeho protikandidátkou bude bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Sýková, která bude obhajovat svůj dosavadní mandát.

Se Sykovou bojoval Drahoš již v minulosti. Na konci května 2016 ji Drahoš jako tehdejší předseda Akademie věd odvolal z funkce ředitelky Ústavu experimentální medicíny. Tu zastávala od roku 2001. O funkci přišla z důvodu možného poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v klinické studii. Následně sama rezignovala. S Drahošem se utkala znovu v roce 2008, a to ve volbě předsedy akademie věd, kdy prohrála.

Podpoří ho například Starostové a nezávislí a TOP 09. S dalšími stranami stále vyjednává. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," sdělil týdeníku Euro Drahoš.

Členy Drahošova týmu například Jakub Kleindienst nebo Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd**. Oba s ním spolupracovali na prezidentské kampani.

Kromě Drahoše se do Senátu v hlavním městě chystají kandidovat i další prezidentští kandidáti. Na Praze 12 bude kandidovat Pavel Fischer a na Praze 3 a části Prahy 2 Marek Hilšer.

URL| <https://www.kurzy.cz/zpravy/448915-drahos-bude-kandidovat-do-senatu-proti-byvale-kolegyni/>

Drahoš potvrdil kandidaturu do Senátu. V Praze 4 vyzve bývalou kolegyni

14.3.2018 prazsky.denik.cz str. 00 Z regionu

Redakce

Neúspěšný kandidát na prezidenta Jiří Drahoš se rozhodl kandidovat v podzimních senátních volbách. Bude usilovat o křeslo v Praze 4, kde byla dosud senátorkou Drahošova bývalá kolegyně z akademie věd Eva Syková (ČSSD). Informovaci jako první přinesl server Euro.

"O post v horní komoře se bude Drahoš ucházet jako nezávislý kandidát. Podle týdeníku Euro už ale získal podporu i některých politických stran. Pomoc mu nabídli například Starostové a TOP 09. V posledních týdnech jedná i s občanskými demokraty a lidovci.

"Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," sdělil týdeníku Euro Drahoš. Na kampani se bude stejně jako u prezidentských voleb podílet Jakub Kleindienst nebo politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Martin Mejstřík.

Dosavadní senátorka na Praze 4 Eva Syková bude svůj post obhajovat. Už dříve uvedla, že ji práce v Senátu naplňuje. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ uvedla pro týdeník Euro Syková na Drahoše.

Jejich souboj bude podle týdeníku o to atraktivnější, protože se vzájemně nepohodli již během působení Sykové v akademii věd. V letech 2001 až 2016 Syková řídila Ústav experimentální medicíny Akademie věd České republiky. Tehdejší předseda akademie Drahoš ji na konci května 2016 odvolal z funkce ředitelky z důvodu možného poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v klinické studii týkající se léčby kmenovými buňkami. Vědkyně následně sama rezignovala.

"Patřím v Česku mezi nejcitovanější vědce a mám velké renomé v zahraničí. Některé reakce proto tehdy nebyly úměrné výsledkům mé práce. Notabene se žádné mé pochybení v té kauze neprokázalo," reagovala pro Euro Syková na svůj tehdejší spor s Drahošem.

URL| <https://prazsky.denik.cz/z-regionu/drahos-potvrdil-kandidaturu-do-senatu-v-praze-4-vyzve-byvalou-kolegyni-20180314.html>

Drahoš bude kandidovat do Senátu proti bývalé kolegyni

14.3.2018 tn.cz str. 00 TN.CZ/default

Jiří Drahoš, který se utkal s Milošem Zemanem ve finále prezidentských voleb, se prý definitivně rozhodl, že bude kandidovat do Senátu na Praze 4. Sám Drahoš to potvrdil portálu Euro.cz s tím, že příští týden oznámí podrobnosti.

O místo se bude ucházet jako nezávislý kandidát, jak již v minulosti naznačil. Jeho protikandidátkou bude bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková, která bude obhajovat svůj dosavadní mandát.

Se Sykovou bojoval Drahoš již v minulosti. Na konci května 2016 ji Drahoš jako tehdejší předseda Akademie věd odvolal z funkce ředitelky Ústavu experimentální medicíny. Tu zastávala od roku 2001. O funkci přišla z důvodu možného poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v

klinické studii. Následně sama rezignovala. S Drahošem se utkala znovu v roce 2008, a to ve volbě předsedy akademie věd, kdy prohrála.

Podpoří ho například Starostové a nezávislí a TOP 09. S dalšími stranami stále vyjednává. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," sdělil týdeníku Euro Drahoš.

Členy Drahošova týmu například Jakub Kleindienst nebo Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd**. Oba s ním spolupracovali na prezidentské kampani.

Kromě Drahoše se do Senátu v hlavním městě chystají kandidovat i další prezidentští kandidáti. Na Praze 12 bude kandidovat Pavel Fischer a na Praze 3 a části Prahy 2 Marek Hilšer.

Foto příloha: <http://img.cz.prg.cmestatic.com/media/images/440x248/Nov2017/2068298.jpg?85e1>

URL| <http://tn.nova.cz/clanek/drahos-bude-kandidovat-do-senatu-proti-byvale-kolegyni.html>

Drahoš chce na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4

14.3.2018 **tyden.cz** str. 00 **Politika**

ČTK

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát.

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do Senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Informoval o tom server Euro.cz. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát.

Ačkoli Drahoš bude kandidovat jako nezávislý, získal podle webu podporu některých stran. Pomoc mu slíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. "Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají," řekl webu Drahoš.

Podle Eura.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu. Kleindienst se zatím k tomu nechtěl vyjadřovat.

Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do Senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, kterou nad ním vyhrál Miloš Zeman. Současná senátorka za Prahu 4 Syková hodlá svůj post obhajovat i přes Drahošovu konkurenci. "Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát," řekla týdeníku Euro Syková.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/drahos-chce-na-podzim-kandidovat-do-senatu-v-praze-4_471528.html

---

Budeme zase demonstrovat

14.3.2018 **idnes.cz - blog** str. 00

Pavel Ďuran

Budeme zase demonstrovat. Nejprve jsme byli při předávání Českých lvů svědky sympatické protizemanovské politické agitky, dnes se sejdem na Václaváku.

Patrně budeme opět chřestit klíči.

Proč? Protože se prezident 8. března 2018 v rámci inauguračního projevu proti ČT vyjádřil takto (a já cituji): „ Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09.“

Což je fakt, na který soudný člověk nepotřebuje ani studii sociologů.

Druhým faktem je ta skutečnost, že ať by Zeman řekl cokoli, tak ti, co si ho jako prezidenta nepřáli, by si nějaký jiný důvod, proč se proti němu vymezit, stejně našli. A je pravda i to, že je to polovina národa.

Režisér Jan Svěrák svých Pět vět pro obranu ČT přečetl před spuštěním přímého přenosu 25. ročníku Českých lvů.

„Zemanův inaugurační projev v sobě měl málo lásky,“ odpověděl Jan Svěrák na Seznamu.cz na otázku, proč jej prezident svým prvním proslovem po slavnostní přísaze tolik nadzvedl, že sepsal výzvu Pět vět. Tímto svým manifestem se obrací na politiky a osobnosti, kterým záleží na zachování demokracie. Po projevu čerstvě jmenovaného prezidenta, v němž Zeman ostře kritizoval média, včetně těch veřejné služby (viz. citát výše...), totiž usoudil, že už není možné dál mlčet.

Málo lásky v inauguračním projevu prezidenta není myslím si argument k tomu, aby se na Václaváku sešly tisíce lidí. Je to pseudoargument. I přesto všem těm, kteří k soše Sv. Václava dnes dorazí, přeju krásné počasí. Uznejte sami, že v době chřipkové epidemie to málo není.

URL| <http://duran.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=653905>

Drahoš bude v Praze 4 kandidovat do Senátu. Čeká ho znovu souboj s Evou Sykovou

14.3.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
srnovav

Neúspěšný prezidentský kandidát Jiří Drahoš bude na podzim v Praze 4 kandidovat do Senátu. Ve čtvrté městské části je nyní senátorkou jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (za ČSSD). Informaci přinesl server Euro.cz.

O post v horní komoře se bude Drahoš ucházet jako nezávislý kandidát. Podle týdeníku Euro už ale získal podporu i některých politických stran. Pomoc mu nabídli například Starostové a TOP 09. V posledních týdnech jedná i s občanskými demokraty a lidovci.

„Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti,“ řekl týdeníku Euro. Na kampani se bude stejně jako u prezidentských voleb podílet Jakub Kleindienst nebo politolog z **Fakulty sociálních věd** UK Martin Mejstřík.

Dosavadní senátorka na Praze 4 Eva Syková bude svůj post obhajovat. Už dříve uvedla, že ji práce v Senátu naplňuje. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ reagovala na Drahoše.

Odkaz

Drahoš zvažuje založení nové strany. Mluví i o kandidatuře do Senátu

Souboj akademiků

V Praze 4 se tak rýsuje velmi zajímavý souboj. Syková a Drahoš se totiž velmi dobře znají už z Akademie věd, kde ale měli mezi sebou spory. Syková řídila v letech 2001 až 2016 Ústav experimentální medicíny. V roce 2008 ji Drahoš porazil při volbě předsedy akademie a na konci května 2016 ji dokonce odvolal z čela ústavu.

Důvodem bylo možné poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v klinické studii týkající se léčby kmenovými buňkami. Na případ tehdy upozornili i Reportéři ČT. Syková následně sama rezignovala. Jakékoliv pochybení ale odmítá.

Etická komise Univerzity Karlovy tehdy došla k závěru, že vědecký a lékařský tým kolem Sykové porušil etiku. Státní ústav pro kontrolu léčiv ale žádné porušení zákona nezjistil.

Odkaz

Tým špičkové vědkyně si nechal platit za léčbu, která má být zdarma

O křeslo v Senátu zkusí zabojovat i další prezidenští kandidáti. Bývalý diplomat Pavel Fischer na konci února oznámil, že bude o post usilovat v Praze 12. Zatím také jako nezávislý. Stejně jako Drahoš ale jedná i o podpoře stran.

Do horní komory chtějí kandidovat také Marek Hilšer a Jiří Hynek. Zatím ale nevedli, ve kterých obvodech.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2419390-drahos-bude-v-praze-4-kandidovat-do-senatu-ceka-ho-znovu-souboj-s-evou-sykovou>

Jiří Drahoš bude kandidovat do senátu v Praze 4

14.3.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage
Echo24, ČTK

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát. Informoval o tom dnes server Euro.cz.

Finalista prezidentské volby Jiří Drahoš se rozhodl na podzim kandidovat do senátu v Praze 4. O místo v horní parlamentní komoře se chce ucházet jako nezávislý kandidát. Protikandidátkou mu zřejmě bude jeho bývalá kolegyně z Akademie věd Eva Syková (ČSSD), která chce obhajovat svůj dosavadní mandát. Informoval o tom dnes server Euro.cz.

Ačkoli Drahoš bude kandidovat jako nezávislý, získal podle webu podporu některých stran. Pomoc mu slíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. „Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají,“ řekl webu Drahoš.

Podle Eura.cz budou členy Drahošova týmu při senátorské kampani Jakub Kleindienst nebo politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří s ním pracovali i při volbě hlavy státu. Kleindienst se zatím k tomu nechtěl vyjadřovat.

Informace o tom, že Drahoš zvažuje kandidaturu do senátu v Praze 4, se objevily už krátce po prezidentské volbě, kterou nad ním vyhrál Miloš Zeman. Současná senátorka za Prahu 4 Syková hodlá svůj post obhajovat i přes Drahošovu konkurenci. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ řekla týdeníku Euro Syková.

Jiří Drahoš není mezi neúspěšnými prezidentskými kandidáty první, kdo se o senát rozhodl usilovat Již dříve stejný záměr oznámili Pavel Fischer a Marek Hilšer.

Čtěte také: Budu kandidovat do Senátu, potvrdil Pavel Fischer

Ano, budu kandidovat do Senátu, oznámil Marek Hilšer
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/STm7U>

Drahošova náhražka Hradu. Na podzim jde do senátních voleb na Praze 4

14.3.2018 blesk.cz str. 00 Politika

CTK,vei

Neúspěšný prezidentský kandidát Jiří Drahoš bude kandidovat na podzim do Senátu. Chce se ucházet o post jako nezávislý kandidát, i když ho zřejmě podpoří některé politické strany. Současná senátorka Eva Syková se své funkce rozhodně vzdát nehodlá. Už jednou s Drahošem ale prohrála, když usilovala o místo šéfa Akademie věd. Informaci jako první přinesl server Euro.cz.

Neúspěšný prezidentský kandidát Jiří Drahoš se bude ucházet o post senátora jako nezávislý kandidát, i když se mu dostalo podpory i od některých politických stran, jako jsou TOP 09 nebo STAN. Drahoše by také mohly podpořit i ODS a KDU-ČSL, se kterými nyní jedná o podpoře.

„Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají,“ řekl týdeníku Euro Drahoš. Kontroverzní šéf kandidátova týmu z prezidentské kampaně Jakub Kleindienst bude s Drahošem dále spolupracovat. Podrobněji se ale vyjádřit nechtěl. Na kampani neúspěšného kandidáta na prezidenta se bude také podílet politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podpora zřejmě od TOP 09 i STAN

V případě zájmu může Jiří Drahoš počítat i v senátních volbách s podporou TOP 09 a hnutí STAN. Obě uskupení už ho hojně podporovala i v prezidentských volbách, které Drahoš nakonec s prezidentem Milošem Zemanem prohrál zhruba o 150 tisíc hlasů.

„Podpora Jiřího Drahoše i v senátních volbách mně osobně přijde logická. Ale zatím s námi pan profesor nejednal, ani jsme to neprobírali v rámci celé strany TOP 09. Pokud se dohodneme, určitě proti panu Drahošovi nebudeme stavět žádného protikandidáta,“ řekl Blesk Zprávám v reakci na Drahošovu kandidaturu předseda TOP 09 a europoslanec Jiří Pospíšil.

Hnutí STAN už o podpoře Drahošovi vyjednává. Čeká ale na finální stanovisko bývalého předsedy Akademie věd.

Čekal jsem státnický inaugurační projev prezidenta. Místo toho zaznívala jen zloba, kritika veřejnoprávních médií a vybraných politických subjektů. Je mi to líto, změna se nekoná.

— Jiří Drahoš (@jiridrahoš1) 8. března 2018

„Pan profesor se ještě definitivně nevyjádřil za koho a s čí podporou by si přál kandidovat,“ reagoval na dotaz Blesk Zpráv šéf STAN Petr Gazdík.

Soupeřkou bude žena, kterou Drahoš kdysi odvolal

Současná senátorka na Praze 4 Eva Syková chce svoji funkci obhajovat i v případě Drahošovy silné konkurence. „Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ sdělila pro týdeník Euro Syková.

Jejich boj o křeslo senátora bude zajímavější už z toho důvodu, že Drahoš a Syková se v minulosti neshodli, když ještě pracovala na Akademii věd České republiky. Drahoš coby tehdejší předseda akademie ji totiž odvolal z postu ředitelky Ústavu experimentální medicíny kvůli údajnému poškození dobrého jména akademie. Syková si měla brát peníze od pacientů, kteří absolvovali klinickou studii léčby kmenovými buňkami. Ředitelka se nakonec sama vzdala postu.

„Patřím v Česku mezi nejcitovanější vědce a mám velké renomé v zahraničí. Některé reakce proto tehdy nebyly úměrné výsledkům mé práce. Notabene se žádné mé pochybení v té kauze neprokázalo,“ komentuje Syková spor s Drahošem.

V roce 2008 svedla Syková s Drahošem boj o post šéfa Akademie věd, ve kterém prohrála.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/530307/drahosova-nahrazka-hradu-na-podzim-jde-do-senatnich-voleb-na-praze-4>

Drahoš bude kandidovat do Senátu. V Praze 4 vyzve bývalou kolegyni z akademie věd

14.3.2018 euro.cz str. 00 Politika
Jan Novotný

Neúspěšný prezidentský kandidát Jiří Drahoš se rozhodl kandidovat v podzimních senátních volbách. O křeslo v horní komoře parlamentu bude usilovat v Praze 4, kde byla dosud senátorkou Drahošova bývalá kolegyně z akademie věd Eva Syková za ČSSD.

Drahoš bude o post senátora usilovat jako nezávislý kandidát. Ale přesto už se mu podařilo získat podporu některých politických stran. Pomoc mu přislíbili například Starostové a nezávislí a TOP 09. Jako společného středopravicového kandidáta by ho nakonec mohli podpořit i občanští a křesťanští demokraté, s nimiž Drahoš o podpoře v posledních týdnech taktéž vyjednává.

„Příští týden oznámíme na tiskové konferenci podrobnosti. Jednání o podpoře stále probíhají,“ sdělil týdeníku Euro Drahoš.

Věrný pobočník

Šéf Drahošova týmu z prezidentské kampaně Jakub Kleindienst bude pracovat po jeho boku i během senátorské kampaně. O detailech ale zatím nechtěl hovořit.

„Vydržte ještě chvíli, brzy se dozvíte naše další kroky,“ řekl Kleindienst. Na Drahošově kampani se bude podílet i další člen Drahošova týmu z prezidentské volby, politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Dosavadní senátorka na Praze 4 Eva Syková hodlá svůj post obhajovat i přesto, že bude mít v podobě Drahoše silnou konkurenci.

„Nevím, jestli je silným kandidátem. Já mám na Praze 4 velkou podporu, takže si myslím, že jsem také silný kandidát,“ uvedla pro týdeník Euro Syková.

Mám renomé

Jejich souboj bude o to atraktivnější, že se vzájemně nepohodli již během působení Sykové v akademii věd. V letech 2001 až 2016 Syková řídila Ústav experimentální medicíny Akademie věd České republiky. Tehdejší předseda akademie Drahoš ji na konci května 2016 odvolal z funkce ředitelky z důvodu možného poškození dobrého jména akademie v souvislosti s přijímáním peněz od pacientů za účast v klinické studii týkající se léčby kmenovými buňkami. Vědkyně následně sama rezignovala.

Vědkyně a senátorka Eva Syková

„Patřím v Česku mezi nejcitovanější vědce a mám velké renomé v zahraničí. Některé reakce proto tehdy nebyly úměrné výsledkům mé práce. Notabene se žádné mé pochybení v té kauze neprokázalo,“ naráží Syková na svůj tehdejší spor s Drahošem.

Už v roce 2008 se Syková s Drahošem utkala také ve volbě předsedy akademie věd, v níž s ním prohrála.

Syková už dříve uvedla, že ji práce v Senátu naplňuje. Chtěla by se dále zabývat především oblastmi „vzdělávání, školství, zdravotnictví, životního prostředí a dopravy, penzijního systému, sociálními otázkami a záležitostmi Evropské unie, zvláště týkajícími se bezpečnosti a migrační politiky“.

Senátorský obvod Praha 4 je tradičně proslulý tím, že zde dokážou vyhrát i jiní než klasicky pravicoví kandidáti. Voliči zde preferují spíše středové politiky. Senátorem za Prahu 4 byl v minulosti například Josef Zieleniec či Tomáš Töpfer.

URL| <https://www.euro.cz:443/politika/jiri-drahos-volby-senat-praha-4-sykova-1397755>

OBĚD Z KVĚTINÁČE

14.3.2018 Dům a zahrada str. 44 Bio

Květiny v domácnosti mají hlavně dekorativní úlohu, do vaření fušují tak maximálně bylinky. Nebo ne? Proč nezkusit trochu toho kvetoucího připravit třeba jako vynikající dezert... Jako to dělá Jana Vlková.

Jana Vlková se s humorem představuje jako expertka jedlého kvítí a býlí. Vystudovala ekologii na Přírodovědecké fakultě UK a žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd**. Živila se jako překladatelka francouzštiny, ale i jako novinářka v oboru cestování a gastronomie. Vaření a jídlo ve všech podobách je její velkou vášní a stejně tak to platí pro květiny. Dlouholeté zkušenosti z těchto dvou oborů se postupně spojily a nyní Jana své znalosti s radostí předává dál. V roce 2015 vydala Květinovou kuchařku, která sklídila velký úspěch, a kromě toho pořádá i nejrůznější přednášky o jedlých květech, včetně seminářů přímo v přírodě. Nový titul Kytky k jídlu je jen přirozeným vývojem její tvorby a volně navazuje na její první kuchařku. www.kytkykjidlu.cz

ANTIDEPRESIVNÍ KULIČKY

Pro 4 osoby * 250 g čerstvého sýra * 1/2 lžičky soli * 1 lžička drceného kmínu * 1 sáček slaných sušenek * na obalení květy chrpy modré, měsíčku lékařského, aksamitníku rozkladitého, yzopu lékařského a cibule kuchyňské (rozebrané na korunní lístky a jednotlivá kvítka) a kulinární popel

Čerstvý sýr rozmělněte v mističce vidličkou, zamíchejte do něj sůl a kmín a v dlaních vyvalujte kuličky. Kvítka a popel nasypete do samostatných malých mističek a kuličky v nich obalujte. Podávejte na malých sušenkách jako luxusní aperitivní chuťovku jen nejdražším hostům, protože jen jim chcete věnovat tolik pečlivé práce a času.

ČUMBRKOVÉ OPOJENÍ

Pro 2 osoby Na párky v těstíčku * 12 stonků lopuchu * sůl * 3 lžičce balzamikového nebo bezinkového octa * 1 lžička mletého římského kmínu * 4 plátky prorostlé slaniny * vajíčko na potření * 1 lžička semínek laskavce ohnutého na posypání

Na miniquiche * 150 g stonků lopuchů * 1 velká cibule * 1 lžičce másla * 1 lžička mletého římského kmínu * sůl a mletý pepř * květy křenu selského na ozdobení

* Na obojí jedno 450g balení listového těsta a hladká mouka na jeho vyválení

Všechny stonky lopuchu zbavte vláken, podobně jako se to dělá s rebarborou nebo fazolkami. Na párky v těstíčku vyberte 12 výstavních stonků lopuchu, které se budou dobře balit do listového těsta podobně jako kremrole, a srovnejte je na stejnou délku. (Odřezky potom použijete na miniquiche.) Stonky povařte v osolené vodě a dejte rychle zchladit do misky se studenou vodou s ledem. Z balzamikového nebo bezinkového octa, soli a římského kmínu udělejte marinádu a stonky v ní nechte minimálně 24 hodin. Z vyváleného listového těsta nakrájejte 4 plátky široké asi 2 cm a dlouhé asi 20 cm. Marinované lopuchy složte do otýpek po třech, zaviňte je

do plátků slaniny a pak do proužků listového těsta. Potřete vajíčkem a posypte semínky laskavce ohnutého. Zbytek stonků z prvního receptu a ještě další celé použijte na výrobu náplně do slaných koláčků: Cibuli nakrájejte na drobné kostičky a zpěňte na másle. Lopuchové stonky nakrájejte na malé kousky a přidejte k cibulce. Přikryjte pokličkou a duste podle stáří rostliny 10-25 minut. Nakonec přidejte římský kmín, osolte a opepřete. Z vyváleného listového těsta nakrájejte čtverečky. Na každý čtvereček dejte asi lžičku náplně a lehce spojte. Stiskněte pouze tak, aby náplň nevytekla, ale zároveň byla vidět, podobně jako se dělají tvarohové šátečky. „Párky“ i koláčky pečte v troubě při 150 °C asi 20 minut.

KACHNA S KAŠTANOVÝMI KNEDLÍKY

Pro 4 osoby * 4 kachní stehna nebo prsa nebo kombinace obojího * 1/2 lžičky soli * 2 cibule nebo 4 šalotky * svazeček sušeného pelyňku černobýlu Na knedlíky * 4 žemle * 60-70 g másla * 180 g oloupaných jedlých kaštanů * 100 ml mléka * 3 vejce * velká špetka soli * 2 lžíce hrubé mouky * špetka muškátového oříšku * svazeček listů totenu menšího

Maso zprudka opečte na suché nepřilnavé pánvi. Pak je přendejte do velkého pekáče, jemně osolte. Přidejte cibuli nakrájenou po délce na čtvrtky nebo šalotku nakrájenou na poloviny. Pečte zvolna přikryté poklicí při 150 °C asi hodinu. Pak přidejte pelyněk a pečte ještě další hodinu, ke konci pečení odklopte poklici a nechejte zvolna dojít, aby se udělala kůrčička.

Mezitím udělejte knedlíky. Žemle nakrájejte na kostičky. 20 g másla rozpustíte a nechte rovnoměrně nasáknout do žemlí. Opečte je dozlatova v troubě na plechu. Ve vlažném mléku rozpustíte zbylých 50 g másla a přidejte žlutky. Směsí přelijte kostičky žemlí a nechejte asi 10 minut stát. Mezitím ušlehejte z bílků tuhý sníh. Do namočených žemlí přidejte sůl, muškátový oříšek, nasekaný toten, hrubou mouku a nasekané kaštany. Promíchejte a do směsi lehce zapracujte tuhý sníh. Z hmoty vytvořte dva malé válečky, zabalte je a utáhněte do potravinářské folie, zaviňte do alobalu a dejte vařit do vroucí vody na 25 minut. V průběhu vaření knedlíky obraťte. Podávejte na nahřátých talířích, s pivem.

LESNÍ PĚNA A BROWNIES

Pro 4 osoby * 100 g smrkových výhonků * 100 g krupicového cukru * 3 plátky želatiny * 250 ml smetany ke šlehání * 20 ml citronové šťávy * květy vistárie na ozdobení Na brownies (do pekáčku 25 x 30 cm) * 200 g kvalitní hořké čokolády * 200 g másla * 150 g třtinového cukru * 3 vajíčka * 110 g hladké mouky

Smrkové výhonky a cukr rozmixujte na kaši. 200 ml vody uveďte do varu a následně stáhněte ze sporáku. V trošce vody rozpustíte změkklou želatinu. Smíchejte smrkovou kašičku, smetanu a citronovou šťávu a ke směsi přilijte vodu se želatinou. Propasírujte jemným cedníkem a nechte alespoň 4 hodiny vychladit v lednici. Před podáváním ušlehejte jako normální šlehačku. Na brownies rozpustíte čokoládu s máslem nad vodní lázní a nechte lehce zchladnout. Cukr prošlehejte s vajíčky a zlehka postupně vmíchejte nejprve rozpuštěnou čokoládu s máslem a potom i mouku, těsto vlijte do pekáčku vyloženého pečicím papírem a pečte při 180 °C asi 20 minut. Střed brownies musí zůstat lehce krémový. Na talířky aranžujte kousky brownies, smrkovou pěnu a zdobte květy.

Pokud se vám nechce péct, můžete k pěně podávat jen čokoládovou zmrzlinu.

KYTKY K JÍDLU V RECEPTECH I V HERBÁŘI Jana Vlková

Jedlého kvítí a býlí je u nás v Česku taková spousta, že už při vydávání první květinové kuchařky autorka Jana Vlková litovala všech těch, jež nemohla zařadit. Nešlo nepokračovat a nechat ty další báječné kytky a stromy stranou. Kniha Kytky k jídlu tak přináší popis a ilustrace 40 nových druhů a téměř sto receptů na 60 fotografiích, které jsou prostě k sežrání. Kniha je rozdělena na čtyři roční období květožrouta - brzké jaro, pozdní jaro, horké léto a babí léto. Najdete v ní také nápady a inspirace, jak přežít zimu, období, kdy je příroda ke květožroutům tak trochu krutá. Na knize navíc spolupracovali milí, do oboru nadšení lidé, jako je například všemělkyně Denisa Bartošová, Hanka Rawlings, autorka knihy Sladký design, nebo michelinský šéfkuchař Radek Kašpárek.

Foto autor| FOTO Z KNIHY KYTKY K JÍDLU A SHUTTERSTOCK

Bundeskanzlerin počtvrté. Merkelová se opět ujala vlády nad Německem

14.3.2018 ct24.cz str. 00 Svět

dolejší

Německý parlament znovu zvolil kancléřkou křesťanskou demokratku Angelu Merkelovou. Třiašedesátiletá politička, která v poledne složila přísahu, do čela vlády usedla už počtvrté. Stejně jako v předchozích čtyřech letech opět vede velkou koalici konzervativní unie CDU/CSU a sociální demokracie (SPD).

Merkelová v tajné volbě obdržela 364 ze 688 platných hlasů, a poměrně těsně tak překonala potřebnou většinu 355 hlasů. Strany velké koalice mají ve Spolkovém sněmu 399 křesel, což znamená, že šéfka křesťanských demokratů nezískala podporu všech z nich.

„Proti bylo více hlasů, než jsem čekala,“ připustila šéfka poslanců SPD Andrea Nahlesová. Právě někteří členové její strany zřejmě Merkelovou nepodpořili.

Proti Merkelové hlasoval například politik protiimigrační strany Alternativa pro Německo (AfD) a český emigrant Petr Bystroň. Svůj hlasovací lístek zveřejnil na Twitteru s textem „Ne moje kancléřka“. Tím však porušil tajnost volby a dostal tak pokutu 1000 eur (25 400 korun).

Nicht meine Kanzlerin. pic.twitter.com/lrJ4Ry5899— Petr Bystron (@PetrBystronAfD) March 14, 2018

Po ohlášení výsledků se přesto dočkala potlesku a gratulací koaličních i opozičních poslanců. „Ano pane předsedo, volbu přijímám,“ prohlásila na dotaz předsedy Spolkového sněmu Wolfganga Schäubleho, jak je v Německu zvykem. Po poledni pak do jeho rukou složila přísahu, když ji předtím v sídle hlavy státu do funkce jmenoval prezident Frank-Walter Steinmeier.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Angela Merkelová přijímá květiny krátce po svém zvolení kancléřkou

Zdroj: ČTK/AP

Autor: Michael Sohn

S ním se Merkelová, jejíž volbě přihlížela i její devětaosmdesátiletá matka, setkala ještě odpoledne, kdy Steinmeier do úřadu jmenoval 15 ministrů. Ti pak po 13:30 ve Spolkovém sněmu složili přísahu, čímž skončilo téměř půlroční hledání vlády.

Merkelová se vyrovnala velkánům německé poválečné politiky Konradu Adenauerovi a Helmutu Kohlovi, kteří také po vyhraných volbách čtyřikrát usedli do čela vlády. Již v podvečer by měla poprvé zasednout staronová vláda velké koalice.

Fakta

Základní údaje o dosavadních německých vládách velké koalice

Základní údaje o dosavadních německých vládách velké koalice

Kabinet Kurta Geoga Kiesingera (1966–1969)

V říjnu 1966 se pouhý rok po volbách rozpadla vládní koalice tvořená CDU/CSU a Svobodnou demokratickou stranou (FDP). Kabinet kancléře Ludwiga Erharda (CDU) opustili liberálové kvůli sporu o vyrovnaný rozpočet. Křesťanští demokraté následně vyjednali koalici s opozičními sociálními demokraty a 1. listopadu 1966 zvolili novým kancléřem Kurta Geoga Kiesingera z CDU. Sociálním demokratům v kabinetu připadl mimo jiné post vicekancléře a ministra zahraničí, který obsadil Willy Brandt.

Zejména díky ministrům hospodářství Karlu Schillerovi (SPD) a financí Franzi Josefu Straussovi (CSU) dokázala velká koalice vyvést SRN z první vážné poválečné hospodářské recese. Odsouhlasila také kontroverzní nouzové zákonodárství, ovšem nedokázala se vypořádat s dalšími velkými tématy své doby – například s uznáním polské západní hranice či se vztahem k NDR.

Navíc přispěla ke vzniku protestního hnutí Mimoparlamentní opozice, jehož část se uchýlila k extrémně levicovým a protidemokratickým postojům.

Vláda velké koalice vydržela do voleb v září 1969, po nichž ji poprvé v poválečných dějinách SRN nahradila koalice sociálních demokratů a FDP.

Kabinet Angely Merkelové (2005–2009)

Volby do Spolkového sněmu v září 2005 skončily patem, neboť CDU/CSU a SPD získaly téměř shodné procento hlasů. Předsedkyně vítězná CDU Angela Merkelová sondovala možnost vytvoření koalice spolu s FDP a Zelenými, nakonec ale zvítězila varianta velké koalice. Koaliční smlouvu uzavřeli zástupci CDU, CSU a SPD v polovině listopadu 2005. Na jejím základě byla funkce spolkového kancléře poprvé obsazena ženou – Angelou Merkelovou.

Kabinet čtyřletým funkčním obdobím proplul bez větších nehod a podařilo se mu prosadit mimo jiné nepopulární zvýšení daně z přidané hodnoty či posunutí věkové hranice pro odchod do důchodu. Ve druhé polovině funkčního období vláda musela bojovat s nastupující světovou finanční krizí, jejíž důsledky se jí podařilo zmírnit například zavedením šrotovného (prémie za sešrotování starého vozu při nákupu nového) či dvojitě stimulačních balíčků.

Zejména sociální demokraté na vládní angažmá po boku svých tradičních ideologických soupeřů doplatili. Ve volbách v září 2009 utrpěla SPD největší volební debakl v poválečných dějinách. Rovněž CDU/CSU dosáhla nejhoršího volebního výsledku od roku 1949, podařilo se jí ale sestavit vládu s liberální FDP.

Kabinet Angely Merkelové (2013–2018)

V září 2013 CDU/CSU pod vedením Angely Merkelové vyhrála potřetí v řadě volby a v prosinci se moci ujala opět vláda velké koalice CDU/CSU a SPD. Popularitu Merkelové výrazně snížila v roce 2015 migrační krize, později však získala část důvěry zpět a vládu Merkelové mají Němci kromě migrační krize spojenou s érou hospodářské stability a prosperity.

Třetí vláda velké koalice dále prosadila například mytné pro osobní auta či manželství osob stejného pohlaví.

přehrát

video

Studio ČT24 k Angele Merkelové

Studio ČT24 k Angele Merkelové

Zpravodaj ČT Václav Černohorský ke zvolení Merkelové

Publicista Jaroslav Šonka ve Studiu ČT24

Události, komentáře: Merkelová a česko-německé vztahy

Merkelové ke zvolení gratuloval Putin i Tusk

Merkelové ke znovuzvolení německou kancléřkou gratuloval ruský prezident Vladimir Putin, francouzský prezident Emmanuel Macron, šéf Evropské rady Donald Tusk nebo polský premiér Mateusz Morawiecki. Putin věří v dobrou spolupráci s Merkelovou, které stejně jako celé německé vládě popřál zdraví, prosperitu a úspěch. Kreml také zdůraznil, že Moskva a Berlín musí konstruktivně spolupracovat při řešení aktuálních mezinárodních otázek.

Tusk ve svém blahopřání ocenil „jasně proevropský postoj nové německé vlády“. Těší se na pokračování dobré spolupráce a setkání s Merkelovou v Bruselu příští týden. Ještě předtím staronová šéfka německého kabinetu zavítá do Paříže, kde by se v pátek měla setkat s francouzským prezidentem Emmanuelem Macronem, který německé kancléřce ve středu také gratuloval. „Jednejme společně, rychleji a intenzivněji, abychom Evropu posunuli dopředu,“ vyzval na Twitteru.

V posílení partnerství v bilaterálních a evropských otázkách věří polský premiér Mateusz Morawiecki, který Merkelové gratuloval na Twitteru. Blahopřání přidal i ukrajinský prezident Petro Porošenko, jenž kancléřku označil za přítelkyni Ukrajiny. Přeje jí úspěch na cestě k dalšímu posílení německé role na mezinárodní scéně. Merkelovou považuje za výjimečnou političku současnosti. Vláda vznikala rekordně dlouho

Řádné parlamentní volby se v Německu konaly loni 24. září. Sociální demokracie, která dosud s konzervativní unií vládla, oznámila kvůli rekordně nízkému volebnímu zisku odchod do opozice. CDU/CSU získala 33 procent hlasů, SPD 20,5 procenta. Obě strany si tak oproti předchozím volbám značně pohoršily.

Pokračování velké koalice si sociální demokraté nepřáli z obavy, že by vedla k jejich dalšímu oslabování, a naopak posilování okrajových stran jako je protiimigrační Alternativa pro Německo (AfD). Ta ve volbách skončila na třetím místě se ziskem 12,6 procent hlasů, a stala se tak první pravicově populistickou stranou ve Spolkovém sněmu.

Odkaz

Strana, se kterou nikdo nechce vládnout. AfD štikou německých voleb

Nakonec však došlo k obratu. „Vědomí si rizika, že kdyby velká koalice nebyla ustanovena a SPD z jednání o ní odešla, voliči by právě ji potrestali, že se nezachovala státoctvorně,“ uvedl ve středeční Devadesátce České televize Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

A podle něj by si naopak vládní strany mohly polepšit. „Úspěšnost AfD je spojená s tím, jestliže se podaří uprchlickou krizi dostat pod kontrolu. Pokud posílí pocit občanů, že stát má kontrolu nad vývojem věcí a řeší integraci nebo odsun uprchlíků, kteří nemají právo na azyl, pokud toto nová vláda prokáže, mají šanci stabilizovat i posílit svoji pozici,“ řekl Handl.

přehrát

video

90' ČT24: Merkelová se opět ujala vlády nad Německem

Zdroj: ČT24

Krach jamajské koalice Merkelovou oslabil

Německá kancléřka následně začala jednat se svobodnými demokraty (FDP) a Zelenými. Sondovací rozhovory o vzniku takzvané jamajské koalice ale v listopadu ztroskotaly. Nespokojená FDP tehdy rozhovory o vládě ukončila a Merkelová, která v čele Německa stojí už dvanáct let, tím utrpěla jednu z nejvýraznějších porážek své dlouhé politické kariéry.

Podle prosincového průzkumu institutu YouGov obliba německé kancléřky od jejího vítězství v zářijových volbách značně poklesla. Takřka každý druhý Němec si podle sondáže přál, aby Merkelová kancléřský post opustila ještě před završením svého čtvrtého mandátu, který jí nyní vyprší v roce 2021.

Odkaz

Klopýtání k německé koalici. Spolupráci CDU/CSU a SPD ohrožuje vratká pozice stranických šéfů

Po selhání rozhovorů sociální demokraté otočili

SPD po debaklu „jamajky“ a apelech spolkového prezidenta Franka Waltera Steinmeiera následně začala svůj nesmlouvavý postoj k pokračování velké koalice postupně měnit.

Zatímco ještě 20. listopadu tehdejší šéf SPD prohlásil, že sociální demokraté nejsou k dispozici pro vstup do velké koalice a občané by znovu měli zhodnotit situaci, o pár dní později uvedl, že jeho strana cítí zodpovědnost za zemi i Evropu v momentálně těžké situaci, a proto přijme nabídku k rozhovorům o vzniku vládní koalice. Pro její pokračování se ve vnitrostranickém referendu vyslovila dvoutřetinová většina.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2418784-nemeccky-parlament-zvolil-merkelovou-poctvrte-v-rade-kanclerkou>

Skleněná jablka

14.3.2018 Host str. 74 Beletrie
Lidmila Kábrtová

Původní povídka české autorky

Je úplná tma. I když jdu hodně opatrně, stejně cítím, jak šlapu na jablka. Je jich tolik, že se jim nedá vyhnout, tak se jim nevyhýbám. Křupou mi pod nohama a mění se na lepkavou, nakysle vonící kaši. Jsou to letní jablka, ale babi, co jsem u ní teď na prázdninách, jim říká sklenáče, protože mají takovou bílou a křehkou slupku, takže vypadají skoro jako ze skla. Snadno se otlučou, vlastně na ně stačí jen neopatrně sáhnout, a na té jejich hebké jablečné kůžičce se skoro hned objeví nevzhledné fleky, které za chvíli zhnědnou. Ani chuť takhle jablka nemají nic moc, nejdřív jsou tvrdý, kyselý a trpký, pak skoro okamžitě moučný a vůbec ne sladký jako třeba malináče nebo renety, takže se nehodí do ničeho kromě štrúdlu. Babi z nich ten štrúdl pečce, pravidelně, dvakrát v týdnu. Dokonce i z těch obouchaných a nahnílých. Což jsou teda skoro všechny. Pokaždý je musíme spolu hodně vykrájet. Babi umí vykrájet i ty hodně, hodně špatný. Ale tady z těch by nic nezvládla vykrájet už ani babi.

I moje kůže je hodně jemná. Jako skleněná. To říká babi, podle těch jablek. Říká to pořád. Když mi to opakovala v desíti letech, tak se mi to ještě líbilo, ale teď, v šestnácti, už to je otravný. Otravný je i to, jak mě pořád hlídá. Aby věděla, kam jdu, s kým, v kolik se vrátím! Prostě pruda! Je mi šestnáct a nechci mít babi za zadkem!

Ještě vloni jsem si s ní povídala o spoustě věcí. Ale teď jí nic povídat nechci. Ani o jablkách, a už vůbec ne o Štěpánovi. O tom tedy fakticky ne. A taky o ničem z téhle noci. Prostě chci jen potichu dojít domů, aby mě babi neslyšela. Musím si taky umýt lodičky, budou celý zasviněný od té jablečný kaše.

Já vím, že jsem slíbila, že na tu tancovačku nepůjdu.

A pak jsem vylezla ven oknem v pokoji. Je to v přízemí, takže se neseskakuje z žádný velký výšky.

Ještě nikdy jsem babi nepodvedla. Nebo aspoň ne takhle moc. Ale já prostě musela. Jít ven bylo životně důležité. Jenže babi by to asi nepochopila. Řekla by, Terinko, bude i další taneční zábava. Za rok, za dva, až budeš větší, starší, zodpovědnější... Ale copak babi ví, jaký to je nevidět Štěpána, když je jasný, že na té zábavě bude? Že se dá ležet pod peřinou a snažit se zavřít oči, když v hlavě běží stejně jen představy o hospodském sále a holkách, co kolem něj piští, jen aby si jich všimnul?

Já pištět nemusím.

Zahvízdal sám dneska odpoledne, když jsem byla na zahradě: „Terko, přijdeš? Jen blbá vesnická tancovačka, ale lepší než nic...“ Hlavu měl přitom tak hezky skloněnou ke straně a čutil do kamínku na zemi.

Štěpán. Nejhezčí kluk ve vesnici. Všechny holky po něm jdou. Jasně že jsem o něm taky věděla, ale předchozí dva roky se tvářil, že jsem pro něj míň než vzduch.

Že neregistruje. Že neexistuju.

„Přijdu.“ „Tak čau v devět,“ řekl a zmizel.

Devět bylo na babi pozdě. Jinak než se zdechnout to prostě nešlo. I tak se mi to nepovedlo hned v devět, protože babi dnes prostě nechtěla jít spát. A to jindy leží už v osm! Jako by to věděla, dělala mi to naschvál. Pořád se hrabala mezi svojí světnicí a kuchyní, rozsvěcela, aby mohla najít to nebo ono, zašla si pro sklenici s vodou, pak pro koláč.

Prostě naschvál!

Kvůli tomu jsem přišla pozdě. Až kolem půl desátý.

A to jsem běžela. Jinak bych tam byla ještě pozdějc.

Zastavila jsem kousek od vchodu, opřela se o kmen mohutného ořešáku, abych se vydýchala. Opatrně jsem přitom koukla ke vstupu. Kde asi bude Štěpán čekat?

Před hospodou? Nebo bude uvnitř, u stolu, který nám vybral? Bude se netrpělivě rozhlížet, pokukovat po čase na hodinkách, těkat očima od jedné dveří do sálu k druhým?

Všimne si mě hned, jak vejdu do sálu, to jsem věděla docela určitě. I když jsem přišla jen v obyčejným triku a džínách, mikinu uvázanou kolem pasu. Přitom bych chtěla mít šaty, bílý, ze šifónu, s kolovou sukni, co když se roztočí, tak se ukážou vysoko stehna i kalhotky. Viděla jsem to v jednom filmu. Přijde mi to romantický. A taky sexy. Jenže žádný takový šaty nemám a tady jsou stejně všichni v džínách.

Muzika z hospody byla otevřenými okny slyšet až k ořešáku. Místní kapela, hrajou se všechny odrhovačky z rádia. Ale na to, jaký to tady je zapadákov, vlastně dobrý.

Odepila jsem se od stromu a docourala ke dveřím.

Pomalou, co noha nohu mine. Aby si Štěpán nemyslel, že jsem zjančená.

Jenže Štěpán u dveří nebyl. Nakoukla jsem do sálu.

U stolů až na pár starších dvojic a samotných chlapů s pivem vylidněno.

Takže parket. Z reproduktorů se táhla Dajána. Skoro všechno tady byli místní, co jsem je znala od vidění.

Většina jen o málo starší než já. Ze stroboskopu zavěšeného vprostřed sálu sršely do přítmi blyštivé odlesky. Stíny a světlo. Obličejé tanečnicků mizely a zase se objevovaly.

Taky mizely a objevovaly se ruce. Položený kolem pasu, na zadku, přes boky.

Štěpán byl namáčkнутý na krátkovlasou blondýnu s velkýma prsama a výstřihem, ze kterého koukala růžová podprsenka. Vlastně ani ne tak namáčkнутý jako přilepený jak moucha k mucholapce.

„Ahoj,“ řekla jsem nahlas, když jsem se k nim přes tančící páry dostala.

„Ahoj,“ odpověděl Štěpán. Holka ani nemukla.

„Tancuješ?“ zeptala jsem se a až pak mi došlo, že ptát se na to, když jsou na parketu, vypadá víc než hloupě.

„Jo, trochu,“ pověděl Štěpán a holku od sebe asi tak na milimetr poodstrčil. Ale pořád ji držel kolem pasu.

„Terko, to je Jola, teda Jolana, taky je tady na prázdninách...“ představil ji Štěpán konečně.

Holka přešlápla z jedné nohy na druhou: „Jola, čau.“ Zatvářila jsem se, že neslyším. Holka vypadala vykuleně. Mohla být stejně stará jako já. Nebo možná i o trochu mladší.

To mlčení bylo trapný. Štěpán kouknul nejdřív na holku, pak zas na mě. „Dáme si chvilku pauzu, jo?“ řekl jí a Jolana si šla sednout.

„Takhle to máš se všema?“ „To je přece Jola... neblázni, Terino... taky sem přijela na prázdniny... ani jsem nevěděl, že tady bude... a tys dlouho nešla.“ „Aha...“ „Fakt o nic nešlo, jeden ploužák,“ řekl a rukou mi jemně sáhl do vlasů. „Takhle jsem tě ještě neviděl, sluší ti to...“ „Co teď teda?“ pověděla jsem smířlivě.

Hlavou kývnul směrem k venkovním dveřím sálu.

„Nebudeme tancovat?“ zeptala jsem se trochu překvapeně.

„Až pak. Něco ti chci ukázat, jo?“ Vzal mě za ruku a já ho nechala razit cestu ven, i když mi bylo jasné, že mě místní holky zítra roznesou na kopytech: náplava, co sem jezdí jen na prázdniny, má tolik drzosti, že sbalí nejhezčího místního kluka.

Štěpán se probíjel zaplněným parketem. Držel mě pevně. Pak jsme byli venku. Začalo jemně mrholit. Země zůstala po včerejším lijáku ještě rozměklá. Moje šedivé lodičky s mašličkou se podpatky zarývaly do hlíny.

„Pojď,“ šeptnul mi do ucha, když vycítil, že váhám.

Šli jsme nejdřív kolem hospody a pak dvorem až dozadu, kde začíná zahrada. Tam už dopadalo světlo z oken sálu jen zastřeně, vlastně tam byla víc tma než světlo.

„Kam jdeme?“ odhodlala jsem se zeptat.

„Ještě kousek, abychom měli klid...“ Nechala jsem ho, aby mě vedl dál.

Šel, jako by to tady znal metr po metru. I v té tmě věděl, kde je potřeba se vyhnout větví, kde je rigol nebo podmáčené místo. Šel rychle, i když byla tma. Ačkoli všude kolem byla vysoká tráva, teď mokrá od deště, kalhoty jsem měla prakticky suché, jako by to nebyla cesta naslepo zpustlou zahradou, ale předem vyšlapanou pěšinkou.

Byla to velká zahrada. Vlastně jsem do té doby neznala žádnou hospodu s takovou zahradou. Prý to kdysi býval statek, velká usedlost, říkala babi. Když ji po válce vzali Němcům, vystřídalo se v ní mnoho lidí. Ti poslední tu udělali hospodu. Výčep, pár stolů, taneční sál. Barák zachránili, ale jabloňový sad zpustl. Kmeny stromů zarostly trávou a bodláčím, na větvích se usadily mechy a lišejníky. Stromy pozvolna umíraly. Přesto pořád plodily. I teď se větve prohýbaly pod záplavou jablek, která nikdo nečesal. Jablka padala na zem a lákala vosy, mravence, slimáky, ležela na zemi, jedno na druhém, až nakonec shnila a zarostla trávou.

Štěpána stromy ani jablka nezajímaly. Zastavil v tmavém koutě: „Terko, podívej, hvězdy,“ řekl a stoupl si za mě, rukama mě objal v pase a přitáhl k sobě.

To objetí bylo hezký, takový zvláště jemný. Tak jsem se o něj opřela, hlavu mu dala na prsa a podívala se nahoru, k nebi. Ale obloha byla jak připálená kaše: „Žádný hvězdy tam nejsou. Jen mraky.“

„To není pravda. Jsou jich tam spousty. Nevidíš je jen proto, že neumíš očima rozhánět mraky.“

„Rozhánět mraky? Kecáš!“ řekla jsem lehce výsměšně.

„Ty mi nevěříš?“ odpověděl naoko vážně.

„Blbina, blbina, blbina,“ opakovala jsem, aby mu bylo jasné, co si o tom myslím.

„Tak blbina, jo?“ nedal se Štěpán.

„Ta největší, co jsem kdy slyšela! Pohádky pro malý holky!“ chtěla jsem se už nahlas.

„Tak pohádky, jo? Tak abys věděla, musíš na to intenzivně myslet. Pak to jde. No a když se to nedaří myšlenkami, tak jsou i jiné cesty,“ řekl tajemně Štěpán.

„Jaký?“ „Magický. Čarovací. Temný. Co se při nich používá kamení. Nebo jablka...“ řekl, shýbnul se, naslepo nahmatal jedno jablko a hodil ho proti nebi: „Zmizte, mraky, zmizte!“ A pak zdvihl a hodil další jablko a ještě jedno.

I když jsem napínala uši, nezaslechla jsem, že by ty jablka někde v dálce dopadly. Jablka rozrážející mraky... Ta představa byla tak hezká, i on byl v tom okamžiku tak hezký, tím obrazem, těma jablkama mířícíma k nebi nebo až k Měsíci. Byl tím vším nádherný, i když jsem věděla, že někde o kus dál jablka dopadla do trávy a při tom se roztránila, vystříkla z nich sladká voňavá šťáva a jablka se změnila na cosi beztvareho, co záhy napadnou zástupy mravenců, pak se vyrojí vosy, sršni a vykousou do hmoty díry, jejichž okraje začnou záhy hnědnout, aby se na nich během pár hodin objevily zárodky hniloby, až se nakonec jablka rozpadnou. Ale to bylo ještě relativně daleko.

V tenhle okamžik jablka vzlétala k nebi a já je neslyšela dopadat. A vůbec nevadilo, že je neslyším kvůli vysoké trávě a taky hudbě z hospody a vím to.

Tu hru jsem nechtěla pokazit: „Dobry! Fakt to funguje?“ „Posledně to zabralo.“ „Fakt?“ „Za tři dny byly všechny mraky pryč,“ uculoval se Štěpán.

Nenechala jsem ho domluvit: „Ty bídáku!“ rozesmála jsem se a začala do něj tlouct pěsti.

„Žádný násilí, holčičko,“ rozesmál se Štěpán, „ale abys věděla, ono to účinkuje na všechno. Na cokoli, co chceš odehnat. Nejen na mraky... Prostě čáry, máry, fuk!“

Pak mě levou rukou chytil za zápěstí za obě ruce. Silně, až to bolelo. Druhou rukou si mě přitáhl k sobě.

„Tebe ale odehnat nechci. Jsi krásná.“ Rukou mi přešel linii zadku, pak boků, aby se zastavil u hrany pásku.

„Krásná... žádná tady není hezčí...“ Cítit jeho pohazení, toužila jsem po tom. Ale jeho ruce mi jen divoce cestovaly po těle. Zběsile ho tiskly, mačkaly, drtily, tlačily na něj. Silně, tvrdě, aby jim ani přes látku neunikly žádné záhyby těla, kontury poprsí.

Nedokázala jsem se pohnout z místa, přikovaná k zemi jeho dotyky, jak hadrová panenka. Jen pod nohama jsem cítila rozdrčený jablka, zničený jablka, kluzký a rozšlapaný do kaše. Jejich vlhkost se promísila s deštěm a teď se mi vpíjela do bot.

Štěpánovy ruce byly pořád u pásku, šátraly okolo něj. Pak dotek na holé kůži, jak vyhrnul triko.

Asi jsem hlasitě polkla. Nervozitou, strachem. Nevím. Tvářil se, jako by to neslyšel. Ale jeho ruce mi najednou hezký nepřišly. Byly vlhký, studený a podivně měkký a beztvary, podobný kaprovi, kterého prodavač vytáhne před svátky z kádě, aby ho klepnul.

Sunul je pořád výš a výš, až pod lem podprsenky.

Nejdřív jednu ruku, pak i druhou, až se zastavil prsty na bradavkách.

Vždycky jsem si myslela, že to bude příjemný. I poprvé, že to prostě bude hodně příjemný. Ale tohle bylo jen studený a upocený. A tak divně odtažitý. Nic víc.

Pak sjel rukama zase níž, k pásku kalhot a začal ho uvolňovat.

Konečně jsem dokázala ucuknout. „Co blbneš? To ne...“ „Co jako ne?“ „Tohle ne...“ „A co sis jako myslela? Že budu koukat na hvězdy?“ Podívala jsem se nad sebe. Přestalo mrholit a obloha se najednou vyjasnila.

„Takhle to fakt nechci.“ „Ty seš fakt nána, Terino. To seš taková blbka? Myslíš, že jinak bych se sem tím sajrajtem okolo vláček?“ vztekle kopnul do shnilého jablka. To vylétlo do vzduchu a pak neslyšně dopadlo na zem kdesi o pár metrů dál.

Zase se rozpršelo. Vlastně začalo pršet víc, kapičky vody mi doklouzaly po obličejí až ke rtům. Olízla jsem je. Byly slany. A za nimi přišly další kapky.

Když mi obličej oschnul, Štěpán tam už nebyl.

Z hospody pořád zněla hudba. Měla bych se tam vrátit a tvářit se, že se nic nestalo, a možná si i zatancovat, jako že všechno dobrý, anebo vyrazit domů, za babi. To by bylo asi nejlepší.

Ale místo toho jsem si sedla na zem. Bylo mi jedno, že je mokro a tráva studí deštěm a budu mít kalhoty od hlíny a od rozmaširovaných nahnilých jablek, co voní sladce kvašením a rozkladem. Seděla jsem na jablkách a hlíně a trávě, z hospody dunělo něco rockového. Lehce jsem pokrčila kolena a hlavu dala mezi ně. Je to přesně ta poloha, co se má udělat v letadle před nouzovým přistáním. Co ji letušky vždycky ukazují před vzletnutím pro případ, kdyby se něco porouchalo a místo pohodlného dosednutí na letiště by hrozilo, že stroj sebou uhodí o zem tvrději a ošklivěji, než by bylo komukoli příjemný. Poloha, která vám může zachránit život. Ale taky nemusí. Tahle poloha měla i další výhodu — přes kolena přitisknutá k uším nebylo nic slyšet. Zmizela hudba i doléhající šum z hospody... Nevím, jak dlouho jsem mezi nimi hlavu nechala. Zvuky zmizely.

Ty kroky mě proto překvapily. Že jsem je zaslechla.

A taky že sem vůbec někdo šel. Už muselo být hodně pozdě, i když hudba ještě pořád hrála. Klepala jsem se zimou.

Nechtěla jsem, aby mě někdo viděl takhle, špinavou, s červenýma očima, potichu jsem po zemi zalezla pod nejbližší jablko, přitiskla se k jejímu kmeni. Opěla se a za zády ucítila drsnost popraskané kůry.

Kroky už byly blízko. Jedny hlučnější, druhé tišší.

Velký stín, za ním menší. Ještě víc jsem se přitiskla ke stromu. Pak se kroky zastavily.

„Nelži, rozrážet mraky, jo? Taková blbost, tomu se nedá věřit...“ dolehl ke mně chichotavý dívčí sopránek.

„Tak si tomu nevěř, no. Za trest ti neřeknu, jak to udělat,“ odpověděl povědomý hlas.

„Tak si to nech. Mě to stejně nezajímá. Hele, ještě někam dál půjdem? Ty jabka na zemi, to je fakt humus.“ „Už jen kousek,“ odpověděl druhý hlas.

„A co tam jako?“ ozval se znovu ten holčičí.

„Překvapení, uvidíš...“ Pak hlasy utichly, vysoká tráva zašustila. Opatrně jsem vykoukla z pod stromu, jejich siluety se pomalu vzdalovaly. Mraky se najednou na kratinkou chvíli protrhly a v tom nepatrném měsíčním světle se u menší postavy zaleskly světlé vlasy.

Byl to jen okamžik. Mohlo se mi to taky jen zdát.

Vlastně nevím. Vlastně není ani důležitý, jaký ty vlasy byly, jestli blondřatý, nebo jiný.

Noc mi najednou přišla jiná. I nebe bylo jiné. Pořád bylo sice temný jako předtím, ale taky zároveň jiný. Takový, že najednou platilo všechno to, co říkal Štěpán. Že jde očima rozhánět mraky. A pokud to nejde očima, že jsou i jiné cesty.

A tak jsem ze země sebrala jablka, ty křehký skleněný jablka, co se jim udělají fleky i při tom nejmenším neopatrným dotyku, a začala je házet proti nebi. Házela jsem je jedno za druhým, všemi směry, ale nejvíc tím, kterým zmizely ty dvě siluety, protože tam byly mraky nejtemnější a nejhustší. Házela jsem, jak nejvýš a nejdál jsem uměla, celý spousty jablek, který se povalovaly okolo na zemi, protože přesně k tomu byly určeny. Rozrážela jsem jimi nebe, protože nikde jinde skončit nemohly, protože nebylo slyšet, že by dopadaly na zem. A ten výkřik, co náhle zazněl? Nejspíš to byl jen odraz hudby z hospody. Určitě.

To přece muselo být jasný každému.

Pak už jablka nebylo třeba házet, protože jsem věděla, že se mraky za nějakou dobu rozestoupí. Kouzlo fungovalo.

Ted' je ještě pořád noc a já jdu. Jdu sadem domů za babi. Je úplná tma. I když jdu hodně opatrně, stejně cítím, jak šlapu na jablka. Je jich tolik, že se jim nedá vyhnout, tak se jim nevyhýbám. Křupou mi pod nohama a mění se na lepkavou, nakysle vonící kaši. Jsou to letní jablka, sklenáče.

Lidmila Kábrtová (nar. 1971) vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a později také obor Marketingové komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Několik let se věnovala žurnalistice, pak se zaměřila na oblast public relations, v níž pracuje už více než dvacet let. Je autorkou několika rozhlasových her v projektu Českého rozhlasu 3 — Vltava Minutové hry. Knižně debutovala experimentální prózou Koho vypijou lišky (Host, 2013), již tvoří kapitoly přesně o padesáti slovech. Povídka „Skleněná jablka“ pochází z připravované knihy Místa ve tmě, která vyjde na podzim v nakladatelství Host.

Foto autor| Foto Tomáš Zástěra

Zeman "útočil" na ČT analýzou FSV UK. Budou "demokrati" demonstrovat i proti ní?

13.3.2018 idnes.cz - blog str. 00
Tomáš Vyoral

Média, umělci, "Demokratický" blok, aktivisti všeho druhu si (a nám) jako obvykle lžou do kapsy, když tvrdí, že prezident Zeman ve svém projevu útočil na ČT. On přitom opřel o výsledky studie **FSV UK**. Budou demonstrace i proti ní?

Cituji z projevu Miloše Zemana:

"A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým."

Tohle má být ten opovrženímhodný a nebezpečný útok na "nezávislou" veřejnoprávní ČT, jejíž úhel pohledu udává EU? Potažmo na demokracii a svobodu médií? (Bakalovy aktivisty nezmiňuji, tam jde žurnalistika stranou) Kvůli tomu Karlova a Kalouskova skvadra (do níž si dovoluji pro tuto chvíli přiřadit i Miroslavu Němcovou... vlastně nevidím rozdíl mezi TOPkou a většinou údajně pravicové ODS pana soudruha Fialy) odcházela pohoršeně ze sálu v rámci boje za demokracii?

Kvůli tomu na Českém Ivovi umělci (spíše profesním zařazením než čímkoliv jiným) předváděli vylomeniny po vzoru Moliérova Lakomce a nemalá část z nich se pro "žold" svého chleboďárce předháněla, komu leží ČT v srdci nejvíce (a Zeman nejméně). Z mého pohledu Miloše Zemana v nevhodném chování ještě trumfli. A jako třešnička na dortu, která zkrátka musí přijít, kdyby co bylo, asi tisíce první petice! Jakoby části naší umělecké fronty autogramy příliš nešly na odbyt, tak si vždy vymyslí nějakou petici, aby ta svá srdíčka nezapomněli malovat.

Uniká jim, nebo to úmyslně opomíjí, že hlavním "viníkem" je ona neposlušná studie Univerzity Karlovy? Budou tedy brojit a hanit na demonstracích i ji? Nebo uniká něco mně?o

Dovolím si zmínit, dle mého trefnou, citaci arciděbla Jiřího Ovčáčka: "Demonstrovat v roce 2018 na podporu ČT je stejné, jako demonstrovat v roce 1973 na podporu KSČ."

A na závěr chvilka poezie:

Stohy všemožných petic s pochybnými slohy množí se jak hejna jepic a z myšlenek dělaj vdovy.

URL| <http://tomasvyoral.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=653727>

Studenti vyjdou kvůli politikům ze škol. Chtějí bránit ústavní a společenské zvyklosti

13.3.2018 info.cz str. 00 Česko
nek,ČTK

Více než 60 pražských škol se hodlá zapojit do čtvrtelní výstražné stávky studentů na obranu ústavních a společenských zvyklostí a hodnot. Přihlásilo se 30 gymnázií, devět vyšších a středních odborných škol a většina vysokých škol. Z největší české vysoké školy, Univerzity Karlovy v Praze, je mezi přihlášenými deset ze 17 fakult. Vyplývá to ze seznamu zapojených škol k dnešním 14:00. Pražské školy tvoří na seznamu zveřejněném pořadateli zhruba polovinu. Studenti vyjdou v poledne na půl hodiny před školní budovy.

„Vedení Univerzity Karlovy v Praze respektuje stanovisko studentů a aktivitě studentů nebrání,“ řekl ČTK mluvčí univerzity Václav Hájek. K protestu se přihlásila její filosofická, přírodovědná a pedagogická fakulta, **fakulty sociálních věd** a humanitních studií, 2. a 3. lékařská fakulta a evangelická a katolická teologická fakulta.

Stávky se zúčastní také studenti Vysoké školy ekonomické, Českého vysokého učení technického, Vysoké školy chemicko-technologické, Vysoké školy umělecko průmyslové a Akademie múzických umění.

Hlavní město zřizuje 101 středních škol, dalších 75 je soukromých.

„Nejsme usmrkanci, jak nás někteří označují, nejsme ani nikým financováni. Jednotlivé školysi stávku organizují samy, my jim jen poskytujeme zastřešení a koordinaci. Je potřeba se včas postavit na obranu ústavních zvyklostí a morálních hodnot, než bude pozdě,“ uvedl v tiskové zprávě ke stávce její iniciátor Luboš Louženský. Stávku studentů podporuje i Studentská komora Rady vysokých škol, někteří senátoři a dvě desítky divadel.

URL| <http://www.info.cz/clanek/25868/studenti-vyjdou-kvuli-politikum-ze-skol-chteji-branit-ustavni-a-spolecenske-zvyklosti>

Valašské Meziříčí je nadprůměrným zadavatelem veřejných zakázek

13.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
Bc. Robert Stržínek

vydáno 08.12.2014 Podle hodnocení zadavatelů veřejných zakázek patří město Valašské Meziříčí k nadprůměrným zadavatelům veřejných zakázek. Ukázal to nový zIndex, který spustili výzkumníci z Univerzity Karlovy.

ZIndex hodnotí například kolik firem o zakázky soutěží, jestli města zakázky často ruší či zda o nich špatně neinformují. Jsou zakázky dodavatelům dostupné? Probíhá o zakázky kvalitní soutěž? Má veřejnost možnost zjistit, kam tekly peníze? To jsou témata, která hodnotil akademický výzkum na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V hodnocení větších měst podle praxe ve veřejných zakázkách skončilo Valašské Meziříčí na 23. místě s hodnotou 65 bodů ze sta. V čele žebříčku měst nad 20 tisíc obyvatel je Orlová a Třebíč (74), na konci jsou naopak Hodonín (44) a hlavní město Praha (45). Při hodnocení zIndex vychází z tvrdých dat o zakázkách města za poslední tři roky. Z nich odborníci počítají jedenáct ukazatelů pokrývajících různé fáze veřejné zakázky od vypsání až po plnění. Zároveň hodnotí, zda zadavatel postupoval transparentně, hospodárně a jestli mu nevznikla korupční rizika. Index sleduje, zda města postupují podle dobré praxe, tedy podle mezinárodně uznávaných „pravidel slušného chování“ ve veřejných zakázkách. „Máme výborný tým lidí, který je připravuje,“ uvedl starosta Valašského Meziříčí Robert Stržínek. „Každá změna v zadání zakázky je komplikace a práce navíc. Je pravda, že někdy prostě není možné se jim vyhnout, podstatné ale je, aby se to nestávalo často,“ dodal starosta.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/profily/Bc-Robert-Strzinek-123451/clanek/Valasske-Mezirici-je-nadprumernym-zadavatelem-verejnych-zakazek-84791?utm_source=nm&utm_medium=xm1

Proč mě inaugurační projev prezidenta Zemana nepobouřil

13.3.2018 nazory.aktualne.cz str. 00 1159

David Zahumenský

Projevy umělců v rámci udílení filmových cen Český lev navázaly na množství vyjádření, kterými ti nebo oni odsuzují čtvrtěční projev Miloše Zemana. Nejvíce pobouření Zeman vyvolal tím, že prý zaútočil na nezávislost České televize.

S údivem jsem si znovu přečetl prezidentský projev, který jsem na sklonku minulého týdne poslouchal ze záznamu. Osobně pochybuji, že řada z kritiků si svůj „domácí úkol“ také splnila. Spíše si myslím, že buď projev ani neposlouchali, nebo slyšeli jen to, co chtěli a ne to, co zaznělo.

Útok na nezávislost ČT?

Zeman konkrétně ve vztahu k České televizi uvedl: „Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější.“

Připomeňme si, v čem nezávislost ČT spočívá a k čemu slouží. Podle zákona o české televizi má ČT zejména poskytovat objektivní, ověřené a ve svém celku vyvážené a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů. Interní směrnice ČT pak uvádí, že „Redakční odpovědnost a nezávislost jsou dotčeny tehdy, pokud Česká televize ztratí kontrolu nad obsahem či výběrem pořadů a dalších částí vysílání a jejich chronologickým uspořádáním ve skladbě příslušného programu.“

Bylo Zemanovo konstatování útokem na nezávislost veřejnoprávní televize? Naopak, prezident zde předvedl věcnou kritiku možná přílišné závislosti televize. Opřel se o analýzu, která loni v předvánočním čase možná trochu zapadla, kterou si ale objednala sama Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která vyváženost vysílání rozhlasu a televize v ČR kontroluje. Analýza přitom dospěla k závěru, že jak Česká televize tak Český rozhlas před krajskými a senátními volbami porušovaly zákon, když znevýhodňovaly KSČM a další nevládní parlamentní strany, s výjimkou TOP 09, které dávaly nepřiměřeně velký prostor.

Jedná se podle všeho o první podobnou analýzu, která by zkoumala, zda některé politické straně není přidělován ve veřejnoprávních médiích větší prostor, než odpovídá jejímu významu. Analýza mohla obsahovat nedostatky a je tedy vhodné ji podrobit kritice. Pokud se ale nepodaří analýzu vyvrátit, je zároveň potřeba se zabývat tím, co nám sděluje. Fakta nelze odmítat jen proto, že je prezentuje někdo, komu zrovna nefandíme.

Namísto diskuse znemožnění protivníka

Byl čtvrtěční projev prezidenta Zemana konfrontační? Jistě. Dotknul se tam Zeman někoho osobně? Nepochybně. Zároveň ale pro mě obsahoval silné poselství, spočívající v tom, že množství lidí se u nás cítí stále více opomíjeno. Jsou označováni za zpátečníky, rasisty, xenofoby či slovy Zemana „lůzu“. Případně je jim předhazováno, kdy už konečně dostanou rozum nebo dokonce vymřou, aby to těm slušným občanům nekazili.

Jak Miloš Zeman ve svém projevu řekl: „vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid“. Já dodávám, že označovat ty, se kterými nesouhlasíme, za lůzu, je časovanou bombou. Pokud budeme nadále umlčovat své odpůrce namísto toho, abychom naslouchali jejich argumentům, předkládali svoje a vedli věcnou diskusi (a možná také přehodnocovali, co jsme dosud považovali za jediné správné), dojde k takovému oslabení naší společnosti, ztrátě sounáležitosti a chuti bránit to, na čem naše státnost i Evropa dosud stály, že nebudeme schopni čelit hrozbám, které přicházejí.

Nejde vlastně ani tolik o Miloše Zemana. Nejen proti němu, ale proti každému, kdo se se více či méně názorově odlišuje od těch, kdo se u nás považují za elity, se zformovala opozice těch slušných. Já sám jsem Zemanovi ve druhém kole prezidentské volby hodil svůj hlas. Nemám radost z řady jeho nápadů (včetně přílišné orientace na Rusku či budování těsnějších vztahů s Čínou), nechci se ale zaštiťovat slušností a přitom plivat na ty, kteří vidí věci jinak.

Přichází Vogue ve správný čas?

12.3.2018 Marketing & Media str. 16 Agenda
Denisa Hejlová

Světový módní magazín vstupuje na český trh v době, kdy jiní vydavatelé tištěné časopisy naopak zavírají. Redakce musí čtenáře přesvědčit, že netancuje, jak pískají zadavatelé.

MÓDNÍ ČASOPISY

Otom, že Vogue vstoupí na český trh, kolují v mediálním světě naprosto zaručené zprávy už minimálně patnáct let, možná déle. Je s podivem, že se tak stalo až v době, kdy se tištěná média ocitají téměř ve stavu klinické smrti a z výdělečných podniků se stávají spíše koníčky, které dotují bohatí byznysmeni.

Připomeňme si fakta: podle britského týdeníku The Economist klesla hodnota mediálních domů na 10 procent ceny, kterou měly v roce 1993. Časopisy si stále udržují poměrně dobrou čtenost, ale tuto kategorii táhne směsice oddechovek a „drbáren“ (dámy prominou).

Měsíčníky v posledních pěti letech ve čtenosti vytrvale klesají, a to i v kategorii „časopisy životního stylu pro ženy“, které mají stále tu nezpochybnitelnou výhodu, že když vám spadnou do vany nebo je zapomenete ve vlaku, budete toho litovat podstatně méně, než když to bude váš telefon.

Kdo by četl, když má mobil?

Mobilní telefony se staly totiž obrovskou konkurencí této kategorie – nabízejí nepřeborné množství zábavného obsahu, rad i informací, ať už prostřednictvím sociálních médií typu Instagram, Pinterest, ale i přímo prostřednictvím značek, jejich „brand journalismu“, nebo nových celebrit – módních blogerů a youtuberů.

Proč byste se dívali na novou kolekci Chanelu na stránkách magazínu o měsíc později, když ji můžete vidět ihned on-line? A novou kabelku vám představí vaše oblíbená instagramerka – stejně ji od značky dostane zadarmo. Rozpočty módních značek na influencer marketing totiž stoupají právě na úkor časopisů.

Módní časopisy zažívají kromě toho i krizi identity – jsou kritizovány za to, že ukazují modelky moc hubené, moc bílé a vůbec moc vyumělkované. I proto nastoupil do britského Vogueu po pětadvaceti letech vlády Alexandry Shulmanové Edward Enninful. Nejen, že je to první muž, navíc původem z Ghany, ale především je stylistka – a nikoliv novinář. A jeho úkolem je dodat Vogueu novou image, která přitáhne více čtenářů.

Zachrání je muži?

Petr Matějček, první muž v čele Elle – což mimochodem v překladu neznámá nic jiného než „ona“ – bude v podobné situaci. Musí Elle natolik ztraktivnit, aby náraz Vogueu ustála se ctí.

Se čteností se Elle drží poměrně dobře se 143 tisíci čtenářek (podle Media Projektů za 3. a 4. čtvrtletí 2017), ale to je dané i tím, že skončila konkurence InStyle. Další licenční módní časopis, Cosmopolitan, se u nás dlouhodobě zaměřuje spíše na „ženské otázky“ a lifestyle, než na módu. Harper's Bazaar se pod vedením Barbory Nesvadbové propadá stále hlouběji, s deklarovanou čteností pouze 40 tisíc.

Je zřejmé, že nově nastupující konkurence v podobě Vogue těmito čísly ještě zamává a výrazně oťese s přes dvacet let budovaným prvenstvím Elle jako hlavního módního časopisu na českém trhu.

Módní časopisy už dnes musejí jít na ruku inzerentům, které z nich dělají takové levnější reklamky. Jestliže dřív bylo ve Vogue 80 procent reklamy, dnes abyste pohledali obsah, který komerční nijak není. Firmy si dokonce nárokují mít tzv. full look v módních fotografiích – tedy aby redaktoři nemíchali jejich oblečení například s kabelkou od konkurence.

V redakcích je stále méně lidí, méně peněz z klasické inzerce, zadavatelé chtějí čím dál tím víc advertoriálů a skrytou reklamou si nikdo hlavu neláme. Uvidíme, nakolik to ale odpustí čtenáři, kteří přece jenom za ten časopis – na rozdíl od sociálních médií – zatím platí. Elle i Vogue musejí svým čtenářům dodat pocit, že svému obsahu redakce skutečně věří, a že jenom netancují podle toho, jak značky pískají.

O autorovi| Denisa Hejlová, Autorka je vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy

Foto autor| Foto: Archiv MAM

Foto popis| Až v srpnu vyjde první české vydání módního měsíčníku Vogue, bude mít na místním trhu tři přímé konkurenty. Do kategorie licencovaných módních časopisů totiž spadají už jen Elle, Marie Claire a Harper's Bazaar. Dlouhodobě úspěšná Marianne se totiž nevěnuje jen módě a přes „licencovaně“ znějící název se taky jedná o domácí projekt. Podle Media projektu je ovšem nejčtenějším titulem kategorie „životní styl pro ženy“ domácí Žena a život.

Velká koalice bude vládnout v Německu

12.3.2018 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Německu povládnou opět velká koalice. Povede ji kancléřka Angela Merkelová. Zástupci konzervativní unie CDU/CSU a sociálních demokratů totiž právě dnes podepsali po téměř půl roce od parlamentních voleb koalici smlouvu. U telefonu je teď Jakub Eberle z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který je zároveň výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů. Dobrý večer.

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Dobrý večer.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Je tu tedy opět velká koalice. Je to perspektivní spojení i s ohledem na činnost předchozích vlád Angely Merkelové, které byly sestavené na stejném půdorysu?

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

To záleží na tom, co myslíte tím perspektivní. Ve smyslu, jestli je to vláda, která v Německu pravděpodobně nějakou dobu, tedy zřejmě do konce volebního období, vydrží. Spíše ano ve smyslu vlády, která bude schopna prosazovat svoji legislativu, pravděpodobně taky ano. V tom nikdy nebyl problém. Ve smyslu vlády, která bude schopna té zemi dát nějaký nový ethos a trošku probudit tu letargickou politiku, to stěží.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Proč? Z jakého důvodu?

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tak ta vláda je chápána vlastně úplně všemi, jak veřejností, tak všemi vlastně těmi, kteří se na ni podílejí. Jako vlastně vláda nejméně špatné možnosti. Tuhle vládu si v podstatě, v podstatě nikdo nepřál. Sociální demokraté do ní dlouho jít nechtěli, křesťanští demokraté si představovali spíše koalici buď s pravicovou FDP nebo se Zelenými a nakonec na sebe prostě zbyli. Takže v tuhle chvíli je to tak, že každý by chtěl nějakou jinou variantu, nicméně ty varianty, které jsou v tuhle chvíli k dispozici, to byla jenom menšinová vláda nebo předčasné volby. Takže v tuhle chvíli je to opravdu takový sňatek, neřekl bych ani z rozumu, řekl bych opravdu z donucení.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A nebude tedy z toho nejvíce těžit vlastně Alternativa pro Německo, která se teď stává nejsilnější opoziční stranou?

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

To je otázkou, protože Alternativa pro Německo je strana, která přestože už existuje poměrně dlouhou dobu od toho roku 2013, tak se vlastně celou dobu profiluje na jedné jediné věci, a to je protest. Takže ona je schopna mobilizovat, mobilizovat ty voliče vlastně na dvou věcech. Jedna věc je nějaký obecný odpor vůči establishmentu, který je ztělesněn nejen těmihle dvěma stranami, to znamená, nebo třemi - CDU/CSU a SPD, ale vlastně i těmi ostatními tradičními stranami. A tou druhou věcí je otázka, otázka migrace samozřejmě. Takže tady, tady jde o to, oni nejsou strana, která by dlouhodobě měla schopna přitáhnout zatím nějaké jádro, oni jsou strana kampaní. Takže tam jako na jejím, její úspěch je odvislý od toho, jak zrovna v konkrétní dobu rezonuje třeba konkrétně téma té uprchlické krize. To znamená, kdyby bylo zhoršení situace, je to možné. Kdyby naopak to vypadalo, že se daří všechno řešit, že vlastně v Německu se daří celkově sociální problémy spíše uklidňovat, pak spíše ne.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jaké vlastně priority si strany stanovily v koaliční smlouvě? Například šéf CSU Horst Seehofer mluví o koaliční smlouvě pro obyčejné lidi. Co to, jak tomu rozumět?

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tak obecně takový, takový leitmotiv té koaliční smlouvy je, že je vlastně potřeba snižovat sociální nerovnosti, že je potřeba dbát na to, aby vlastně v době těch překotných sociálních změn, ten /výpadek signálu/ hodně objevuje, to znamená digitalizace například, globalizace, migrace a další velké výzvy pro ty společnosti, aby v této době se dařilo najít právě nějaký nebo udržet sociální smír. To znamená, je tam právě spousta sociálních opatření, které vycházejí vstříc těm "obyčejným" lidem. To znamená, je tam modernizace školství, je tam snaha digitalizovat, rozšiřovat třeba, třeba rychlý internet, je tam snaha zlepšovat pozici zaměstnanců, je tam snaha demokratizovat zdravotní pojišťovny a podobné věci. Takže ten sociální narativ je tam velmi silný.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Spolkový sněm tedy ve středu zvolí Angelu Merkelovou už počtvrté v řadě do čela německé vlády. Je to pro ni jednoznačný úspěch být tedy kancléřkou i v čele této vlády, o které teď mluvíme? Je to zásluhou jejího politického talentu?

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Tentokrát spíše ne. Je to pro ni velká úleva, protože vlastně pro ni neexistovala. Ona od těch voleb, těch půl roku zhruba, byla v poměrně paradoxní situaci, že vlastně nikdo jiný se nemohl stát premiérem. Prostě nikdo jiný neměl šanci složit žádnou koalici proti ní. Ale zároveň složit tu koalici za ni nebylo vůbec, ale vůbec jednoduché. Takže ona vlastně v tuhle tu chvíli si může spíše oddechnout, než že by se radovala. Nicméně ta koalice ona při tom vyjednávání vlastně nebyla tím člověkem, který by tam přinesl tu rozhodující dynamiku. To bylo spíše pravicové křídlo sociální demokracie se svým takovým, takovým, řekněme, ne maskotem, ale velkou autoritou prezidentem Steinmeyerem, které vlastně dokázalo vnést určitou, určitou vůli do těch jednání. Ona navíc musela na sociální demokracii udělat spousta ústupků, třeba personálních. Ona obětovala řadu klíčových ministerstev proti těm bývalým vládám, například finance. Takže pro ni je to úleva, ale že by prostě jako bouchalo šampaňské, to si myslím, že spíš ne.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Podotýká Jakub Eberle z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkujeme za rozhovor. Na slyšenou.

Jakub EBERLE, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, výzkumný pracovník Ústavu mezinárodních vztahů

Na slyšenou.

NEWS

12.3.2018 **MARKETING SALES MEDIA** str. 06 **News/Média**

O dvě uvolněná místa v Radě Českého rozhlasu má zájem 17 uchazečů.

Je mezi nimi někdejší ředitel veřejnoprávního rozhlasu Richard Medek nebo mediální analytici Jan Jiráček či Jan Křeček. V Radě České televize je jedno volné místo, o které se chce ucházet např. bývalý novinář Tomáš Němeček, předseda Syndikátu novinářů Adam Černý, bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík nebo bývalý radní České televize Michal Jankovec. Internetové televizi Stream.cz přibude na konci roku nový konkurent od Mall Group, proto nechce zůstat pozadu. Na jaře uvede pokračování komediálního cyklu Krmelec U Muflona, třetí sérii Mrazivých tajemství a nový seriál z taxikářského prostředí Štafl. Televizní operátor DIGI CZ, jenž je provozovatelem stejnojmenné satelitní i internetové televize, získal exkluzivní práva na vysílání německé fotbalové Bundesligy do roku 2021. Dětský televizní kanál Cartoon Network, který byl uveden na český trh v září minulého roku, se dostal do nabídky největších lokálních operátorů UPC, Digi TV, O2 TV a Skylink. Zároveň začal spolupracovat i s obchodním zastoupením Atmedia při prodeji reklamy. Televize Prima na jaře odvysílá poslední řadu seriálu Ohnivý kuře, jenž běží dvakrát týdně v prime time. Oproti plánovaným 80 dílům se jich seriál dočkal 204, jeho sledovanost ale postupně klesala.

Kritika ČT v projevu prezidenta Zemana

12.3.2018 **ČT 24** str. 01 **20:00 90' ČT24**

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, média veřejné služby, tedy Česká televize a Český rozhlas, budou hlavním tématem dnešní Devadesátky, a to proto, že se v posledních dnech stávají terčem kritiky. Podle některých politiků a médií neplní své poslání veřejné služby. Objektivitu zpravodajství České televize napadl například prezident Miloš Zeman ve svém inauguračním projevu minulý týden.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky /8. 3. 2018/

Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu, a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu od novinářů, kteří hledají senzace.

Osudy Zdeňka Kirschnera

12.3.2018 **ČRo - vltava.cz** str. 00

Historik a teoretik literatury a fotografie, publicista, překladatel z angličtiny Prof. PhDr. Zdeněk Kirschner (1928) působil v Památníku národního písemnictví, v Uměleckoprůmyslovém muzeu Praha a jako pedagog a prorektor na pražské FAMU. Jako historik fotografie se věnoval především dílu českých fotografů Františka Drtíkova a Josefa Sudka (monografie Josef Sudek, 1982), sestavil řadu výstav z jejich díla i z děl jiných výtvarníků a připravil mnoho výtvarných publikací. Z angličtiny překládal zejména beletrii. Až do svých 85 let přednášel na

Fakultě sociálních věd UK a na New York University (NYU) v Praze. Dnes je odkázán na invalidní vozík a čas si krátí psaním povídek. Poslechněte si jeho rozhlasové vzpomínání.

Že bude jeho profesní život spjat s literaturou, na tom měl velkou zásluhu Bohuslav Brouk ze známé firmy Brouk a Babka. Když byl Zdeněk Kirschner v posledním ročníku gymnázia, jeho otec, který pracoval pro velkou pojišťovnu a znal mnoho významných podnikatelů, navštívil pana Brouka, aby se s ním poradil, který z oborů Filozofické fakulty by mohl být pro syna nejvhodnější. A pan Brouk doporučil srovnávací dějiny literatur, zejména přednášky profesora Václava Černého. K tomuto oboru si Zdeněk Kirschner přibral anglistiku a o jeho budoucím směřování bylo rozhodnuto.

Tři osobnosti významnou měrou ovlivnily životní názory a kulturní rozhled mladého Zdeňka. Jednou z nich byl profesor Václav Černý, díky kterému se naučil zkoumat smysl literárního díla v souvislostech doby, historického vývoje i ve vztahu k jiným druhům umění.

Architekt Otto Rothmayer, žák a spolupracovník Jože Plečnika, mu odhalil význam detailu pro celek, ať už v architektonickém či jiném uměleckém díle. Díky němu objevoval významové, estetické i etické souvislosti mezi architekturou a literaturou.

S láskou vzpomíná i na fotografa Josefa Sudka:

Naučil mě, co je to osobnost, a jak přijímat osobnostní projev, i když je ukryt pod starým, špinavým kabátem. Leckdo měl Sudka za podivína, za takovou zvláštní figurku, ale svým významem byl – nejen v kontextu českého umění – velikánem. Jsem rád, že jsem měl možnost pozorovat ho a vnímat jeho soustředění a do jisté míry i osamocení, izolovanost v okamžiku tvorby, když hledal a nalézal konkrétní motiv, když se mu v hlavě rodil určitý obraz, který pak zachytil svým fotoaparátem.

V pořadu *Osudy* se Zdeněk Kirschner zamýšlí také nad vývojem naší země.

Obávám se, že to, co je český národ dnes, je něco úplně jiného, než jak se náš národ po staletí vyvíjel. Chybí v něm Němci a Židé. Neříkám to sentimentálně. Po staletí tu byla velká skupina jazykově dvoustranných lidí, kteří byli nedílnou součástí našeho národa a kultury, a ti tu dnes nejsou. Byli součástí našeho vývoje a najednou zmizeli. Dnešní Češi už jsou jiní.

Zdeněk Kirschner ve svých rozhlasových vzpomínkách přibližuje i pocity aktivního, tvůrčího člověka ve chvíli, kdy kvůli zdravotním potížím musí přestat pracovat. Bylo mu tehdy 85 let. Do té doby přednášel na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a na New York University (NYU) v Praze, ale ze dne na den, když mu přestala sloužit kolena, musel práci opustit.

Poprvé v životě jsem seděl v tom svém bytě vypolstrovaném knihami a neměl jsem co dělat. Strašně dlouho mi trvalo, než jsem se s tím vyrovnal. Nemůžu užít jiného slovesa, než že jsem čuměl do prázdna a nevěděl, co si počít. Pak jsem najednou přišel na to, co mi říkali známí celý život: Proč nepíšeš? A tak jsem začal psát povídky. Jsou takovou léčbou proti nudě a nicnedělání a taky proti brzké smrti, ať už je duševní nebo tělesná.

Připravila: Marina Feltlová

Natočeno v roce 2018.

URL| <https://vltava.rozhlas.cz/osudy-zdenka-kirschnera-6935405>

Česká umělecká obec a její boj s větrnými mlýny

12.3.2018 blisty.cz str. 00

Daniel Veselý

Předávání Českých lvů se pro přední české filmaře stalo jedinečnou příležitostí, která během sobotního primetimu apelovat na nezávislost České televize, jakož i varovat před ohroženými demokratickými pořádky v České republice. Mám ale neodbytný pocit, že se exponovaní čeští kumštýři dokáží semknout a bít za demokracii jako lvi pouze v případě, kdy mají pocit, že jim teče do bot.

Mnozí liberálové angažovanost českých filmařů vítají, říká, že se konečně někdo ohradil proti nehorázným Zemanovým útokům na adresu veřejnoprávní televize a upozornil na prohlubující se demokratické deficit na tuzemské politické scéně. Tato angažovanost se - alespoň dle mého soudu - mine účinkem a spíše napáchá víc škody než užítku.

Zdá se, jako by se pražští filmaři ozývali pouze v případě, kdy jsou v sázce jejich vlastní zájmy. Česká televize je totiž trvalým partnerem české filmové tvorby. Významně ji podporuje a její role je v tomto ohledu nezastupitelná. Logicky se nabízí domněnka, že silící útoky na integritu České televize - a to nejen ze Zemanovy strany, v českých filmařích vzbuzují obavy, že by nežádoucí politické tlaky mohly ohrozit jejich

živobytí. Na tom by samozřejmě nebylo nic divného, protože spousta z nás má často důvod k existenční tísní. Navíc jakákoli snaha o kontrolu veřejnoprávních médií není nikdy žádoucí. Pokud ale vytáhneme do boje za demokracii jen tehdy, kdy nám samotným teče do bot, nemůžeme se divit, že na svou stranu masy nestrhneme.

A jestliže našim filmařům leží na srdci nezávislost veřejnoprávní televize, proč nikdy neprotestovali proti ideologicky tendenčnímu zpravodajství a publicistice ČT, jež dlouhá léta líčí Západ v téměř nevinných barvách, zatímco systematicky laje „orientálním despotismem“ v Rusku a Číně? Proč se tito aktivisté neozvali, když autoři studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy dospěli k názoru, že Česká televize v předloňských krajských a senátních volbách zvyhodňovala TOP 09? A tak bychom mohli pokračovat dále.

Česká umělecká obec se čerta starého zajímá o starosti obyčejných lidí a jejich motivaci volit antisystémové politické strany a hnutí. Kdyby tomu tak bylo, byla by ostře protestovala proti asociálním reformám Nečasovy vlády, to jest v době, kdy Miloš Zeman rozjímal na Vysočině a Andrej Babiš teprve snil o tom, jak zvalcuje politickou scénu. Tuzemská filmařská obec by nikdy nemohla být lhostejná k faktu, že přes milion Čechů trápí chudoba, další statisíce jsou lapeni v bludném kruhu exekucí a že 40 procent lidí si nemůže dovolit jednorázový výdaj ve výši 10 tisíc korun.

Čeští umělci měli spoustu příležitostí, jakožto i privilegií stát se tribuny nespokojené ulice. Nikdy tak však neučinili, a nemohou se proto nyní divit, že se veřejně útočí na veřejnoprávní sdělovací prostředky a že lidé volí antisystémově. Ti, kdo se ke společenské frustraci dlouhá léta stavěli zády, demokracii spasit nemohou.

URL| <https://blistry.cz/art/90192-ceska-umelecka-obec-a-jeji-boj-s-vetrny-mlyny.html>

Vykašlete se už konečně na emoce a nenechte ze sebe dělat ovce!

12.3.2018 idnes.cz - blog str. 00

Zase vás rozeštvávají a nutí vás věnovat se hloupostem, namísto věcem důležitým a zásadním. Už opět účel světlí prostředky a každá příležitost je k tomu dobrá. Tou (prozatím) poslední je inaugurační projev prezidenta.

Všude jej kritizují... od poslední kavárny, až po Institut Václava Klause. Kdy vám už konečně začne být podezřelé, že jde vždy jenom o emoce. Nikoli argumenty.

Máte uši k slyšení, ale neslyšíte.

Pan prezident přece nemluvil ani tak o Bakalovi. To, že je Bakala lump, to celý národ už dávno věděl. Tím podstatným byly dvě věty, kterými zmínku o Bakalovi uzavřel : „Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále. „

Tomu byste se měli věnovat! Tam byste měli chodit s červenými kartičkami a od nich byste měli požadovat skládání účtů z jejich odpovědnosti. Před

Ministerstvo spravedlnosti a Nejvyšší státní zastupitelství. Tím byste svému národu skutečně pomohli.

Raději se opět už rozehříváte a plivete na pana prezidenta, že nezařadil do svého projevu vznešené kecy o šťastných zítřcích a nevyzdvihl patřičně stoleté výročí vzniku našeho státu... Vyčítáte mu, že se raději „obouvá“ do nějakého Bakaly a ne (např.) do Babiše, kterého má hned vedle sebe i s čapím hnízdem (namísto másla) na hlavě...

Stejně emoce jsou opět na pořadu dne z toho, že si prý musel (zase) kopnout do veřejnoprávní televize. To je sprostá lež a nechápu, jak je možné, že tomu opět tolik lidí uvěřilo a už opět „střílí“, či alespoň "nabíjejí".

Pan prezident mluvil o manipulaci s veřejným míněním. A vůbec nemluvil za sebe a vůbec neuváděl svůj názor – jasně to přece řekl : „Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přičylností ke straně, která se jmenuje TOP 09.“

Jak jen vám takové sdělení může být úplně "volné"? Kam až to musí dojít, než se oprostíte od emocí a začnete opět vidět svět svýma – a nikoli Orwellovskými očima. I toto (zvrácené) vidění je právě důkazem oné manipulace.

Ta studie je velmi znepokojující. Uvádí, že „skutečně věnovaný prostor TOP 09 byl o 60 % vyšší, než by odpovídalo významu této strany.

U ČSSD a KDU-ČSL byl vyšší o 50 %.

U ODS jsme délku jejich promluv ve vysílání našli o 10 % nižší
KSČM dokonce o 90 %.

U (SZ, ČPS, SPD-SPO a Úsvitu) byly o celých 250 % nižší. “

A vy tedy opět – namísto toho, abyste s červenými kartičkami a transparenty šli na Kavčí hory ukázat „naší“ veřejnoprávní televizi, že máte nyní v rukou skutečné důkazy její nevyváženosti a poplatnosti jistým (mnohého schopným) politickým stranám, tak plivete na toho, kdo vám otevírá oči a snaží se navracet vám svobodu a vlastní vidění světa...

URL| <http://maj.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=653270>

Zdeněk Tůma: Automobilový průmysl předčil očekávání

12.3.2018 Český autoprůmysl str. 05 Rozhovor

Miroslav Konvalina

Hlavním hostem valné hromady AutoSAP v prosinci 2017 v Průhonicích byl ekonom, bývalý guvernér České národní banky Zdeněk Tůma. Tématem jeho vystoupení byla udržitelnost ekonomického růstu.

* Pane Tůma, stojíme na prahu roku 2018; jak vnímáte vývoj české ekonomiky v uplynulém roce? Narazila na svůj vrchol?

Výhled na rok 2017 byl optimistický, výsledek byl ale nakonec ještě lepší než původní očekávání. Přispěla k tomu jak rostoucí domácí, tak zahraniční poptávka. České domácnosti se dívají do budoucnosti s důvěrou a nebojí se utrácet, zároveň i naši hlavní obchodní partneři v zemích eurozóny mají dobré výsledky. Po většinu roku samozřejmě také pomáhala slabší koruna. Další akceleraci ekonomického růstu neočekávám, a to z několika důvodů. Narazili jsme na bariéru na trhu práce, což platí prakticky bez ohledu na odvětví. Dochází také ke zpříšňování měnové politiky – jak prostřednictvím silnějšího kurzu, tak přes zvyšování úrokových sazeb. Osobně tedy věřím, že si česká ekonomika i v letošním roce povede dobře, nicméně nemyslím, že by překonala tempo růstu z předchozího roku.

* Dokážeme do budoucna těžit z dobrých výsledků zdejších automotive firem?

Automobilový sektor je hodně technologické odvětví a mohl by proto velmi dobře sehrát roli tahouna Průmyslu 4.0. Samozřejmě velmi záleží na tom, do jaké míry automobilky a jejich subdodavatelé dokáží udržet krok v oblasti výzkumu. Tady má česká ekonomika obecně velké rezervy, protože například ve srovnání s Německem dosahuje ve zpracovatelském průmyslu daleko nižších marží. Odráží se to pak i na průměrné mzdě či celkové ekonomické úrovni, což jsou oblasti, kde doháníme vyspělé země pomaleji, než bychom si přáli.

* Automobilový průmysl si přeje jen mírné zpomalování růstu, které se očekává. Stane se tak?

Nenapadá mě odvětví v ekonomice, kde by si manažeři přáli rychlé zpomalení růstu, či ještě obecněji řečeno velkou volatilitu v ekonomice. Snad s výjimkou finančních trhů, kde je možné z větších výkyvů „profitovat“. Já nemohu říci nic jiného, než že současné prognózy naznačují pozvolné zpomalení ekonomiky. Jak ale dobře víme, klíčovou charakteristikou šoků je, že je neumíme předvídat. Připluje-li tedy příští rok nějaká „černá labuť“, to opravdu nevím.

* Jak vidíte automobilový průmysl v kontextu české ekonomiky a její závislosti na jeho prosperitě?

V debatě, která bude zřejmě věčná, o závislosti české ekonomiky na autoprůmyslu můžeme pozorovat dva protichůdné tábory. Jeden konstatuje, že je závislost příliš vysoká a při zpomalení poptávky po autech bude dopad na celkový výkon ekonomiky značný a promítne se do celé ekonomiky. Oproti tomu lze namítnout, že autoprůmysl českou ekonomiku dlouhodobě táhne. Kromě toho může být i tahounem technologického pokroku, jak jsem se již zmínil. Oba názory jsou legitimní. Faktem je, že struktura ekonomiky se nemůže změnit „přes noc“ a autoprůmysl v dosavadním vývoji české ekonomiky sehrál pozitivní roli.

* Jak jsme na tom s růstem produktivity práce a doháněním vyspělých zemí?

V předcházející dekádě se nám dařilo dohánět vyspělejší země, pochopitelně se rychlejší ekonomický růst opíral i o slušný nárůst produktivity. Během krize začátkem tohoto desetiletí ale došlo u nás ke zlomu a produktivita začala stagnovat. Jednoznačné vysvětlení pro to bohužel nemám. Na první pohled nám přitom řada faktorů hraje do karet, například poměrně nízká zadluženost, stabilní inflace či nízká nezaměstnanost. Na druhé straně ale zaostáváme v oblasti budování moderní infrastruktury, efektivnosti státní správy a nedostatečně pružném trhu práce. V každém případě je zřejmé, že nedokážeme dostatečně vytěžit kapitál, který máme k dispozici, a že investice šly více do výrob s nižší přidanou hodnotou.

* Jaký má význam příliv zahraničních investic a rozšiřování výroby, když to zvyšuje závislost ČR na zahraniční práci?

Já to takto nevnímám. Příliv zahraničního kapitálu neznamená nutně vyšší závislost české ekonomiky na zahraniční práci. To vyplývá teprve z typu konkrétní investice. A jak jsem již naznačil u předchozí otázky, musíme investovat tak, abychom byli schopni dosahovat vyšších marží, resp. vyšší produktivity. A to platí jak pro domácí, tak pro zahraniční investory. Zároveň je ale zřejmé, že posunout se více směrem k růstu, který bude založený více na R&D, je dlouhodobější proces.

* Většina firem autoprůmyslu se přiklání k rychlejšímu zavedení eura. Jaké vidíte klady a zápory pro tento obor?

Pro mě jako bývalého centrálního bankéře je euro jen jistá forma fixního kurzu a z pohledu celé ekonomiky a jejího růstu je euro neutrální. Fixní či plovoucí kurz mohou ovlivnit pouze kolísání růstu kolem dlouhodobého trendu, nikoli trend samotný. Autoprůmysl je ale hodně závislý na vývozu a kolísání kurzu je pro něj pochopitelně významné z pohledu hospodářského výsledku. Převažující preferenci eura v tomto odvětví proto rozumím.

* Jakým autem si myslíte, že budete za 10–15 let jezdit?

Alternativní pohony či paliva budou pravděpodobně podporovány i regulací, resp. dotacemi, takže za 10–15 let budeme mít jistě výrazně vyšší podíl aut tohoto typu. Jestli ale budu mít auto na plyn, elektřinu či jestli výrazněji prorazí syntetická nafta, si nedovoluji odhadnout. Troufám si ale tvrdit, že auto budu řídit sám a budu ho vlastnit. Samozřejmě stoupne podíl sdílených aut či rychlých a pružných půjčoven, ale pokud člověk najezdí desítky tisíc kilometrů ročně, tak se i do budoucna vyplatí mít auto své a po ruce. Navíc mě řízení baví, takže to hned tak nějakému robotovi nepřenechám.

***

Zdeněk Tůma od roku 2011 působí ve společnosti KPMG Česká republika jako Partner odpovědný za služby pro finanční sektor. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze. Pracoval v Prognostickém ústavu ČSAV, vedl katedru makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** UK, byl poradcem ministra průmyslu a obchodu a hlavním ekonomem společnosti Patria Finance, a.s. Působil jako výkonný ředitel a zástupce skupiny zemí v Evropské bance pro obnovu a rozvoj. Byl viceguvernérem a následně guvernérem ČNB. Působil a působí v řadě vědeckých či správních rad a věnuje se přípravě mnoha odborných ekonomických textů, analýz a prezentací.

Foto autor| Fota: ŠKODA AUTO a archiv Zdeňka Tůmy

Foto popis| Panelisté na valné hromadě AutoSAP. Zleva: Ivan Hodač, Bohdan Wojnar, Zdeněk Tůma a Jaroslav Souček

Foto popis| 89. valná hromada AutoSAP v Průhonicích

Foto popis| Expozice finálních výrobců AutoSAP v rámci valné hromady v Průhonicích

---

Veřejnoprávní média pod palbou kritiky

12.3.2018 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tolik tedy nejnovější vyjádření hlavy státu, tolik inaugurační projev Miloše Zemana. My jsme dnes do vysílání Devadesátky pozvali kritiky České televize, pozvali jsme zastánce vysílání veřejné služby, ale v první řadě také generálního ředitele České televize Petra Dvořáka. Vítejte. Dobrý večer.

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Příznám se, že přišlo nepočítaně diváckých otázek, budeme dnes většinu našeho času věnovat právě tomu, co zajímá diváky České televize, třeba Terezu Příbylovou, zda tento projev Miloše Zemana bude mít nějaký vliv na financování České televize? A já bych to možná s dovolením rozšířil na Českou televizi jako takovou.

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Tak záleží na tom, nakolik ten projev budou brát vážně ti, kteří..., kterým byl asi určen, a to jsou zákonodárci, protože financování České televize vlastně je definováno ze zákona o České televizi a ten, kdo může rozhodnout o tom, jestli se financování má změnit, tak to jsou zákonodárci, to jsou poslanci, následně senátoři, kteří by mohli změnit zákony, na základě kterých my financování získáváme a pokud ti tenhle, tuhle výzvu vyslyší, no, tak, pak samozřejmě to na nás vliv mít bude. Já věřím tomu, že Poslanecká sněmovna je samostatná instituce, že je sebevědomá instituce a že jedná podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že bude velmi zvažovat jakoukoli změnu v tomto směru.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a vy jako vrcholný představitel managementu České televize tušíte už, jakým směrem se třeba uvažování poslanců ubírá? Protože kupříkladu Pražský hrad, není to tak dávno, avizoval, že se máte sejít s prezidentem republiky, k tomu setkáním došlo a toto bylo předmětem?

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Tak možná začnu odzadu. Já jsem prezidenta ještě před koncem loňského roku vyzval k pravidelné schůzce, kterou jsme vždy mívali buď těsně před, nebo těsně po 28. říjnu, většinou jsme se bavili hlavně o vysílání státního svátku a zároveň jsme se bavili o vysílání dalších pořadů, které prezident na konci roku mívá, což je třeba vánoční poselství. Vzhledem k tomu, že přes média jsem se dozvěděl, že tématem té schůzky nemají být standardní témata, na které jsem byl zvyklý, ale že mi chce prezident vyčítat jakousi tiskovou konferenci, kterou jsme neodvysílali živě, tak jsem zvažil svoji účast na té schůzce a tu schůzku jsem zrušil.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže, co se týče prezidenta, a jeho názory známe asi i z vysílání ostatně, které jsme přenášeli coby ČT 24, a teď ti zákonodárci.

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Z Poslanecké sněmovny slyším různé nápady, je to i dáno tím, že Poslanecká sněmovna je poměrně nová, je tam řada nových poslanců, kteří tam před tím nebyli, a vlastně takové to nejzásadnější sdělení nebo takovou výzvu ke změně jsem slyšel vlastně od strany Tomia Okamury, který vyzval k zestátnění, zestátnění České televize, Českého rozhlasu a který se snažil získat příznivce k tomu, aby Česká televize, Český rozhlas byly placeny ne z koncesionářských poplatků, ale ze státního rozpočtu. Řekl to v afektu, řekl to ve chvíli, kdy měl interview v Českém rozhlase a kdy zrovna asi redaktorka nepokládala ty správné dotazy. Uvidíme, nakolik to myslel vážně. Od těch ostatních politických stran jsem zatím takové otevřené prohlášení neslyšel.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My to za malou chvíli shrneme. To, co zatím víme z vyjádření zákonodárců, ale v mezičase, prosím, k tomu, co říkal prezident republiky přímo ve svém projevu. Divačka Katka se ptá: "Podle analýzy předvolebního vysílání,

kteřou vypracovala Univerzita Karlova, činila délka promluv TOP 09 ve zpravodajství České televize více než dvojnásobek promluv KSČM nebo ODS. Proč dochází k této nadreprezentaci TOP 09 ve zpravodajství ČT, zejména pana Kalouska?"

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Já bych obecně k té analýze chtěl říct, že jejím zadavatelem byla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, ta tu analýzu zadala a ta zároveň poté, co jí získala, tak si jí vyhodnotila jako nedůvěryhodnou a vlastně netransparentní a vůbec ji pro žádné účely nepoužila, a to z toho důvodu, že to kritérium, které tady bylo zmíněno, to znamená, ta délka promluv je opravdu zavádějící. Je úplný nesmysl porovnávat vyváženost České televize na tom ... Já vám řeknu konkrétní příklad.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Prosím.

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Představte si, že Petr Fiala a Andrej Babiš, každý z nich řekne tu samou větu, jenom Petr Fiala ji řekne pomalým rozvážným hlasem, zatímco Andrej Babiš ji řekne rychle, protože je zvyklý rychle mluvit. Na základě tohoto testu potom znamená, že jsme zvýhodnili Petra Fialu, protože jsme mu dali větší prostor ve vysílání bez ohledu na to, jaký je kontext, bez ohledu na to, jakou informaci on sdělil a bez ohledu na to, jakou formou vlastně ty věci sděloval. To je nesmysl. My děláme analýzy dlouhodobě, snažíme se hlídat to, abychom opravdu přinášeli divákům vyvážený mix informací, na základě kterých si naši diváci dělají svůj vlastní názor a takovéhle analýzy vlastně děláme od roku 2012. Zavedli jsme systém, kde jsme se inspirovali britskou BBC a holandskou veřejnoprávní televizí a myslím si, že v té části Evropy, ve které jsme, jsme velkou výjimkou a jsme tou televizí, která něco takového vůbec dělá, kde sledujeme nejenom ty okamžité, okamžité nastavení, ale zároveň sledujeme i dlouhodobě trendy a nemyslím si, že strana TOP 09 by byla jakýmkoli způsobem protěžovaná u nás ve zpravodajství.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže jinými slovy ta analýza, o které jsme slyšeli z úst Miloše Zemana, tak nebude mít žádný dopad na jiné přidělování váhy, řekněme, nebo i délky promluv, pokud vezmeme ten atribut, který uvádí **fakulta sociálních věd**, protože ta samotná analýza je ve svém výsledku irelevantní, rozumím tomu dobře?

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Ten systém, ten systém je velmi nestandardní a já jsem neviděl jinou analýzu, která by délku promluv používala jako relevantní kritérium.

Nekontrolované investice z východu ohrožují národní bezpečnost, varují odborníci

12.3.2018 euractiv.cz str. 00

Lukáš Hendrych

K přímým zahraničním investicím je Česká republika čtvrtá nejotevřenější na světě. Nemáme žádné kontrolní mechanismy, které by nás před rizikovými investicemi chránily. Před pronikáním cizích mocností do strategických oblastí u nás pravidelně varuje BIS i další odborníci. Nic se však neděje a ekonomický a politický vliv Číny a Ruska se pomalu zvětšuje. A to nejen v ČR.

Prezident Miloš Zeman při svém nástupu do úřadu v roce 2013 zdůraznil, že jednou z jeho priorit bude tzv. ekonomická diplomacie. V inauguračním projevu minulý týden pak ujistil, že v této aktivitě bude i nadále pokračovat.

Řada podnikatelů na jeho kroky pohlíží pozitivně. Odborníci na národní bezpečnost jsou naopak čím dál nervóznější. Důvodem jsou tzv. přímé zahraniční investice, a to především z východu.

„Nová éra vzájemné spolupráce České republiky s Čínou, kterou dokazuje podepsání smlouvy o strategické spolupráci z března 2016, se neodráží pouze ve vyšší obchodní bilanci nebo častějšími politickými a obchodními kontakty, ale také zvýšeným zájmem čínských investorů o kritickou infrastrukturu v ČR,“ upozornil v nedávné době Petr Lang, programový ředitel Pražského institutu bezpečnostních studií (PSSI).

Podobný názor má i Ivana Karásková z Asociace pro mezinárodní otázky, která zároveň působí na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. Na paměti bychom podle ní měli mít hlavně to, že čínská iniciativa s názvem The New Silk Road (Nová hedvábná stezka) je ve skutečnosti jen snahou čínské vlády rozšířit svůj geopolitický vliv do zemí střední a východní Evropy.

Karásková: Zavíráme oči nad tím, jakým způsobem a s jakým záměrem tady Čínská lidová republika operuje.

„Strategické záměry Číny vnímám jako primární motivaci. Čína k jejich naplnění používá tu oblast, ve které je momentálně silným hráčem, a to je ekonomika. Čína vždy dělá to, co je užitečné pro Čínu,“ myslí si.

„Druhá věc je, jakým způsobem otevíráme Číně svůj trh, bez podmínek a otázek, kdo z toho reálně profituje a zavíráme oči nad tím, jakým způsobem a s jakým záměrem tady Čínská lidová republika operuje,“ dodává.

Ignorujeme nebezpečí i přes varování BIS

Karásková tím naráží na tzv. screening investic, tedy mechanismus, na základě kterého by si evropské státy měly určité druhy zahraničních investic lépe prověřovat a popřípadě mít možnost jim zabránit.

Česká republika v současnosti žádný takový mechanismus kontroly (s výjimkou obchodů s vojenským vybavením) nemá. Podle studie OECD jsme v otevřenosti vůči zahraničním investorům dokonce čtvrtí nejbenevolentnější na světě.

„Na problém ekonomického pronikání cizí moci do strategicky významných odvětví v České republice pravidelně upozorňují výroční zprávy BIS, Bezpečnostní strategie ČR nebo Audit národní bezpečnosti z roku 2016,“ připomněl v minulém roce Lang.

„Přesto tomuto problému není věnována dostatečná a systematická pozornost a Česká republika žádný komplexní mechanismus na posuzování možných rizik spojených se vstupem investora ze třetí země zatím nemá,“ dodal.

Evropská komise loni v září sice představila návrh nařízení, na základě kterého by měl být screening investic ve všech členských státech povinný, pravidla jsou ale pouze obecná a příliš možností pro zákaz investic nedávají.

Lang: Česká republika žádný komplexní mechanismus na posuzování možných rizik spojených se vstupem investora ze třetí země nemá.

„Cílem návrhu je koordinovat mezi členskými státy informace o plánovaných zahraničních investicích. Určitě jsme pro sdílení informací na úrovni EU. Rozhodující slovo ohledně toho, kdo a jak, v jaké míře a v jaké formě bude na jejich teritoriu investovat, však musí mít stále členské státy,“ upozorňuje český europoslanec Jan Zahradil (ODS, ECR).

Obecně je ale podle něj prověřování zahraničních investic jedním z nejdůležitějších témat, kterým je třeba se zabývat.

S tím souhlasí i česká europoslankyně Dita Charanzová (ANO, ALDE).

„Na úrovni EU půjde především o to, aby si členské státy vyměňovaly informace o možných rizikových investicích a také dobré praktiky, jak se proti těmto rizikům bránit,“ uvedla. Obecným smyslem screeningu investic je ale podle ní určení a případné zamezení takové investice, která by měla za cíl převzít strategicky významný podnik nebo jeho velkou část.

„Polovina členských zemí již takový mechanismus v rámci národní legislativy má a využívá jej,“ dodala.

Karásková: V době, kdy měla CEFC podíl ve vydavatelství Empresa Media, byly všechny výstupy TV Barrandov a časopisu Týden vůči Číně výhradně pozitivní.

Lang zároveň připomíná, že při posuzování se nesmíme zaměřovat jen na Čínu. „Stejně jako v Číně je i většina nejdůležitějších ruských firem přímo nebo nepřímo kontrolovaná státem a je využívána k naplňování zahraničně-politických cílů vlády, která na oplátku jejich podnikání podporuje různými subwencemi a výhodnými půjčkami,“ uvedl.

Česko jako brána pro cizí mocnosti

PSSI na konci února vydal doporučení o tom, jak by takový mechanismus mohl fungovat v ČR. V něm mimo jiné stojí, že pokud by česká vláda takový systém kontroly nezavedla, Česko by se mohlo stát vstupní branou pro rizikové investory na vnitřní trh EU.

Odborníci v něm upozorňují na investice do společností z oblasti kritické infrastruktury, mezi kterou můžeme zařadit energetiku, dopravu, komunikace, finanční infrastrukturu či datová úložiště. Stejně tak je podle expertů třeba začít prověřovat investice v oblasti umělé inteligence, robotiky, jaderné technologie nebo kybernetické bezpečnosti.

„Je pravděpodobné, že některé firmy to budou vnímat jako negativní zásah do svobody podnikání. Stát by jim měl vysvětlit, proč je na seznam zahrnul a osvětlit jim dopady jejich případné kontroly rizikovým investorem nejen pro ně a jejich zaměstnance, ale i pro bezpečnost státu,“ stojí mimo jiné v dokumentu.

A kdo je podle bezpečnostních analytiků největším rizikem?

PSSI: Česká republika nemá žádná omezení pro nákupy médií zahraničními investory.

Jde zejména o firmy přímo vlastněné státem, soukromé firmy s úzkou vazbou na stát anebo obecně společnosti s nejasnou vlastnickou strukturou. Takové subjekty by v případě ovládnutí strategického podniku nebo ekonomického sektoru mohly svůj vliv zneužít k ovlivňování politiků nebo veřejného mínění.

A problémem nemusí být jen získání kontroly nad podnikem. Prosazování cizích zájmů se může dít i cestou získání vlivu na nejvyšší výkonné orgány firmy včetně těch státních nebo pomocí zaměstnávání bývalých vysokých státních úředníků.

„Česká republika nereguluje zastoupení cizích státních příslušníků ve výkonných a dozorčích radách a stejně tak nemá žádná omezení pro nákupy médií zahraničními investory,“ upozorňuje PSSI.

Ovládnutí médií znamená ovlivnění veřejnosti

Dobrym příkladem je v poslední době často skloňovaná čínská investiční skupina CEFC, která je podezřívána z úzké vazby na čínskou vládu. Společnost nikdy nebyla schopná doložit původ svého majetku a její rozpínání nejen v Evropě, ale třeba v Africe budí rozpaky.

Karásková v této souvislosti upozorňuje mimo jiné na ovládnutí médií a následné ovlivňování veřejného mínění ve prospěch cizích zájmů.

„V době, kdy měla CEFC podíl ve vydavatelství Empresa Media, byly všechny výstupy TV Barrandov a časopisu Týden vůči Číně výhradně pozitivní. Ani jeden analyzovaný text nebyl vůči Číně negativní nebo „jen“ neutrální,“ upozorňuje (TV Barrandov provozuje a časopis Týden vydává právě vydavatelství Empresa Media, pozn. red.). Zahradil: Rozhodující slovo ohledně toho, kdo a jak, v jaké míře a v jaké formě bude na jejich teritoriu investovat, musí mít členské státy.

Skupina CEFC získala ve vydavatelství 49% podíl v roce 2015. V březnu 2017 však společnost z vydavatelství opět odešla a vrátila akcionářský podíl zpět Jaromíru Soukupovi. Smlouva o vstupu skupiny CEFC do vydavatelství byla podepsána v Šanghaji během návštěvy prezidenta Zemana v Číně.

V současné době se skupina CEFC uchází o koupi mediálního impéria Central European Media Enterprises (CME), která působí v šesti zemích střední a východní Evropy. Součástí CME je mimo jiné i česká televize Nova.

A zdaleka nejde jen o média. Skupina CEFC v České republice již koupila podíly například v aerolinkách Travel Service, v cestovní agentuře Invia.cz, vstoupila do J&T Finance Group a ovládla Pivovary Lobkowicz Group nebo strojírenský a metalurgický podnik Žďas Žďár nad Sázavou. Stejně tak vlastní fotbalovou Slávii, stadion v Edenu, dva pražské hotely či pražský administrativní komplex Florentinum.

Údajný zakladatel a šéf představenstva skupiny CEFC Jie Tien-ming, který je zároveň poradcem prezidenta Zemana, je podle organizace Sinopsis v současnosti v Číně zřejmě zadržován a vyšetřován tamními vládními orgány.

(3)

URL| <http://euractiv.cz/clanky/visegradaska-ctyrka-v-eu/nekontrolovane-investice-z-vychodu-ohrozuj-i-narodni-bezpecnost-varuji-odbornici/>

HEADLINES

12.3.2018 Marketing & Media str. 03

Lidé, kampaně a události, o kterých musíte vědět.

1. Zeman v inauguračním projevu zaútočil na média

Novináři Hospodářských novin, Respektu, Aktuálně.cz a České televize se stali terčem urážek v projevu prezidenta Miloše Zemana u příležitosti jeho inaugurace do druhého funkčního období. Redaktorům mediálního domu Economia vyčetl, že berou peníze od Zdeňka Bakaly, veřejnoprávní televizi obvinil z příchyllosti k TOP 09. „Tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně,“ poznamenal Zeman s poukazem na Bakalovo podnikání v OKD. „Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým,“

dodal. V reakci na jeho výpady opustilo sál několik poslanců a senátorů. Politici prezidenta kritizovali, že podobné vyřizování účtů nemá ve slavnostním projevu místo. Proti Zemanovým slovům se ohradily jak *Economia*, tak Česká televize. „Absolutně odmítáme jakékoli útoky na novináře a nezávislost médií, a to zvláště po aktuálních událostech na Slovensku, a obzvláště z úst nejvyššího ústavního činitele České republiky,“ sdělila tisková mluvčí ČT Karolína Blinková a připomněla, že Hrad sám používal přenos ČT z ceremonie na velkoplošné obrazovce pro veřejnost na Hradčanském náměstí. „Novináři našich titulů nehledají senzaci, ale pravdu. Budou pokračovat v tom, co dělají, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Vedení vydavatelství bude své novináře i kritickou a objektivní žurnalistiku jako takovou i nadále plně podporovat,“ prohlásil generální ředitel *Economie* Roman Latuske.

2. ČSOB nově s herci Doležalovou a Taclíkem

Banka ČSOB přichází s novým komunikačním konceptem. Tvářemi reklamy jsou herci Marie Doležalová a Marek Taclík. Na přípravě se podílela agentura J. Walter Thompson. Kreativita je postavena na zážitcích dvou hlavních hrdinů, manželského páru Jindry a Jindry. Kampaň startuje 12. března a bude zaměřena na běžný účet od ČSOB. Objeví se ve formě televizních spotů, outdoorové reklamy, on-line kampaně a prostřednictvím vizuálů na pobočkách. V průběhu roku zahrne koncept také ČSOB Pojišťovnu a banka ho využije i pro podporu společensky odpovědných projektů. Zajímavostí je, že Marek Taclík dříve namlouval maskota konkurenční banky Moneta. Její kocour Tomio proto má od února v reklamách hlas Tomáše Racka.

3. Rituals ruší věrnostní program, prý kvůli GDPR

Firma Amerigo, která v Česku a na Slovensku provozuje síť kosmetických obchodů Rituals, zruší zákaznický klub. Důvodem je podle ní evropské nařízení o ochraně osobních údajů GDPR. „Museli bychom do této oblasti vynaložit velké finanční prostředky a zaměstnat nové pracovníky na správu agendy osobních údajů,“ vysvětluje značka Rituals v e-mailu pro zákazníky. Český klub Rituals proto skončí k 24. květnu 2018, den před platností GDPR. Provozovatel obchodů smaže všechny osobní údaje zákazníků a přestane posílat i newsletter s nabídkou slev a přehledem nových produktů. Zrušeny budou i zákaznické karty. Firma se chystá věrnostní klub nahradit blíže neurčenými „zajímavými akcemi zaměřenými na naše stálé zákazníky“.

4. Dohlížet na rozhlas chce 17 lidí, i jeho bývalý ředitel

Dvě volná místa v Radě Českého rozhlasu a jedno místo v Radě České televize přilákalo řadu zájemců, kteří by chtěli dohlížet na činnost veřejnoprávních médií. Nejvíce adeptů je do Rady ČRo: přihlášek dorazilo celkem 17, v případě televize jich je osm. Všichni se představí 15. března na veřejném slyšení ve sněmovně. Do Rady Českého rozhlasu by rád usedl třeba bývalý ředitel Richard Medek, který instituci krátce vedl na přelomu let 2009 a 2010. Na seznamu jsou i další rozhlasoví manažeři – bývalý provozní náměstek Oldřich Šesták nebo dlouholetý šéf vysílání do zahraničí Miroslav Krupička. Zájem mají také mediální analytici Jan Jiráček a Jan Křeček. V televizní radě by mj. rádi působili bývalý novinář Tomáš Němeček, předseda Syndikátu novinářů Adam Černý nebo bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík.

5. Noví majitelé OC Futurum plánují jeho přestavbu

Brněnské obchodní centrum Futurum má nové majitele. Staly se jimi developerská společnost Tri kaya a venture kapitálová skupina Opifer, která se dosud zaměřovala na investice do biotechnologických startupů. Obchodní centrum si vybraly pro realizaci dlouhodobě připravovaného retailového projektu, který jeho přestavbou vznikne. Centrum se má rozšířit a vytvořit tak prostor pro nové typy prodejen, které dnes v Brně podle nových majitelů úplně chybí. „Investiční náklady na tuto akvizici tak celkově dosáhnou jedné miliardy korun,“ prohlásil Lukáš Foral, partner společnosti Opifer. Projekty jako je OC Futurum hodnotí firma Opifer jako rizikovější než jiné, přesto jsou prý investičně velmi atraktivní. Dosavadním majitelem OC Futurum byla společnost Atrium European Real Estate Management. 6. Prodělečné muzeum Grévin na českém trhu končí

Francouzská společnost Compagnie des Alpes se kvůli špatným výsledkům rozhodla stáhnout z českého trhu značku Grévin a na začátku března zavřela pražskou pobočku tohoto muzea voskových figurín. Posledním projektem byla speciální hokejová výstava k dvaceti letům od vítězného olympijského zápasu v Naganu. Podle českého managementu se sice výsledky zlepšovaly, jenže nakonec provoz znovu skončil ve ztrátě, už čtvrtý rok po sobě. „Opětovně ztrátě nedokázalo zabránit ani úsilí pražského týmu, který docílil mimo jiné významného zvýšení povědomí o této značce,“ uvedla firma. Kampaň pro muzeum připravovala agentura Havas.

7. Prima Krimi začne vysílat na Velikonoční pondělí

Nový tematický televizní kanál s názvem Prima Krimi zahájí své vysílání 2. dubna, tedy na Velikonoční pondělí. Začátkem března to oznámilo vedení skupiny Prima na tiskové konferenci. Jak název napovídá, program se zaměří na zahraniční seriály s detektivní tematikou. Podle generálního ředitele FTV Prima Marka Singera se bude jednat zejména o krimi pořady, které aktuálně vysílá Prima Love. „Není to tak, že vytváříme něco nového. Chceme Primu Love očistit od kriminálního žánru,“ řekl Singer. V odpoledním vysílání Primy Krimi se tedy objeví seriály jako Vraždy v Midsomeru, Julie Lescautová nebo Odpadlík. Večerní prime time bude patřit pořadům Sběratelé kostí, Rizzoli & Isles: Vraždy na pitevně nebo Castle na zabití. Všechny už se v nabídce Primy protočily, jedinou seriálovou novinku nabídne Prima Krimi ve formě American Crime Story: Versace. Vysílání zahájí televizní premiéra filmu Dívka ve vlaku. Nový kanál bude šířen terestricky prostřednictvím digitálního multiplexu 3 společnosti Czech Digital Group, ve kterém vysílají také Prima Love, Prima Zoom a Prima Max. Program si budou moci naladit i zákazníci satelitních, kabelových a IPTV systémů, například u operátorů Skylink, UPC, O2 TV, Digi CZ nebo T-Mobile TV. Ženská stanice Prima Love se má podle generálního ředitele po spuštění nového programu vrátit k čistě romantické a odpočinkové tvorbě pro ženy. Zařadí seriály typu australských McLeodových dcer a amerického Ranče Heartland, tureckou telenovelu Tisíc a jedna noc nebo filmy podle námětů britské spisovatelky Rosamunde Pilcherové.

8. Soud zrušil předběžné opatření proti Fashion Areně

Outletové centrum Fashion Arena v Praze-Štěrboholích zatím může zachovat ve smlouvách s nájemci doložku, která omezuje vzdálenost od tohoto centra, v níž může obchodník otevřít další outletovou prodejnu. Vrchní soud v Praze totiž zrušil předběžné opatření, které zkraje roku vydal Městský soud v Praze na základě návrhu chystaného konkurenčního outletového centra u letiště. Fashion Arena ve svém odvolání argumentovala, že takzvaná radius clause je u outletových center obvyklou věcí a nájemci ji navíc mají ve smlouvách dlouhodobě. Pro předběžné opatření, které má řešit naléhavou potřebu, tedy podle ní nebyl důvod. Soud se s její argumentací ztotožnil. „Věřili jsme, že předběžné opatření bude zrušeno, neboť jde o naprosto běžnou praxi v našem segmentu napříč evropským trhem. Doložky o dosahu v nájemních smlouvách v outletových centrech jsou zde za účelem ochrany značných investic pronajímatelů,“ řekla ředitelka Fashion Areny Lenka Čapková. Spor o doložku ale nekončí, řeší ji antimonopolní úřad a je předmětem žaloby u Městského soudu v Praze.

9. Majitel Parlamentních listů si koupil Pravdu

Slovenský deník Pravda po osmi letech pod podnikatelem Karolem Biermannem mění majitele. Druhé nejčtenější noviny na tamním trhu kupuje společnost Our Media SR, kterou přes českou akciovou společnost Our Media ovládají podnikatelé Ivo Valenta a Michal Voráček. „Na slovenském trhu vidíme potenciál pro rozvoj našich aktivit. Pravda je silná značka a máme zajímavé projekty a plány,“ uvedl k transakci Voráček. Prodaný náklad Pravdy se na konci loňského roku pohyboval kolem 37 tisíc výtisků, její web v lednu navštívilo více než 1,5 milionu reálných uživatelů. Nejznámějším projektem v portfoliu Our Media je server Parlamentní listy, který má českou i slovenskou podobu. Dále do něj spadá Regionální televize CZ, lokální stanice Praha TV, TVS a TV Brno 1. Biermannovo vydavatelství Perex bylo podle dostupných údajů v letech 2011-2016 ztrátové, finanční výsledky za loňský rok zatím publikovány nebyly.

10. Mall Group plánuje vlastní internetovou televizi

Bývalí producenti serveru Stream.cz Lukáš Záhoř a Milan Kuchynka, kteří z něj odešli na konci loňského roku, povedou nově vznikající internetovou televizi skupiny Mall Group. Projekt má nabídnout vlastní seriálovou produkci i původní populárně-naučné a zábavní pořady. „Plánujeme spolupráci s renomovanými autory i mladými talenty. Při hledání atraktivních témat se však zaměříme i na evropskou tvorbu nebo vývoj vlastního seriálu, který by rezonoval v dalších zemích, v nichž Mall Group působí,“ říká Kuchynka. Spuštění on-line televize je v plánu koncem tohoto roku. Mall, který bude prvním tuzemským e-commerce subjektem poskytující vlastní hranou tvorbu, působí v sedmi zemích a jeho obrat loni překročil 17 miliard korun.

Foto popis| „Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům TOP 09 se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější,“ prohlásil Zeman při slavnostním projevu.

Foto popis| Brněnské nákupní centrum Futurum o rozloze 35 tisíc metrů čtverečních funguje od roku 2001.

Foto popis| Herci Marie Doležalová a Marek Taclík budou v nové kampani pro ČSOB představovat manželský pár Jindru a Jindru.

Foto popis| Svou figurínu měla v Grévinu i Jolana Voldánová z České televize.

Foto popis| Na tiskovce k nové krimi televizi nechyběli moderátoři Krimi zpráv, tedy Bára Holá a Matěj Rychlý.

Foto popis| Spolumajitelem Parlamentních listů, a teď i slovenské Pravdy, je senátor a podnikatel Ivo Valenta.

Veřejnoprávní média pod palbou kritiky

12.3.2018 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pokaždé jiný názor na Českou televizi, podle toho, kdo ho zrovna vyslovuje. A možná teď jen pro vysvětlení, proč to zatím vypadá, že generální ředitel České televize Petr Dvořák sedí ve studiu Devadesátky sám. Jednak to nebude v této situaci dlouho a za druhé jsme se samozřejmě také snažili pozvat sem do vysílání Devadesátky aktivní politiky, kteří v minulých týdnech vyjádřili nespokojenost, kritiku nebo výhrady k fungování televize veřejné služby. Zvali jsme například Martina Kolovratníka, který svůj názor vtělil do tweetu, který se teď objevil za mými zády. "Nelze nevnímat sílící kritiku České televize. Sněmovní mediální výbor bude klást přísné otázky a hledat řešení." Zvali jsme také dalšího poslance za hnutí ANO, pana Stanislava Berkovce, předsedu sněmovního volebního výboru, kterému se také někdy ve sněmovní hantýrce přezdívá výbor mediální, a to z toho důvodu, že to byl právě pan Berkovec, který si vyžádal na radě ony zmíněné zprávy o hospodaření České televize, o jejichž významu jsme slyšeli před malou chvílí v příspěvku z úst prezidenta republiky. Zvali jsme také Jiřího Zimolu, toho času prvního místopředsedu sociální demokracie. To je tweet starý skutečně jen několik málo dní, také upozorňuje na údajné dlouhodobé problémy České televize. To jsou všechno politici, kteří mohli přijít k nám do Devadesátky, ale z nejrůznějších důvodů odmítli se vysílání účastnit. No, a nakonec v neposlední řadě jsme zvali také Jaromíra Soukupa, generálního ředitele televize Barrandov, který taktéž odmítl svou účast v Devadesátce, a to, řekněme, s vysvětlením, že nejprve by Česká televize měla zveřejnit všechny své smlouvy v registru smluv, protože jinak by se na vysílání nemohl dostatečně připravit. Tak to je tedy pro vysvětlení, proč to snad zatím vypadá jenom jako monolog, ale můžu slíbit, že rozhodně nebude dlouho. Nicméně tak jako tak Petr Dvořák, generální ředitel České televize, s námi stále v televi..., ve vysílání zůstává a zůstane ještě po celou dobu vysílání Devadesátky. Divák Petr se ptá, zda vy budete vystupovat v televizi Barrandov a obhajovat Českou televizi? Doufám, že tu první část otázky, zda jsme pozvali, nebo nepozvali pana Soukupa, tak to už je vysvětleno.

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Víte co, pokud bych měl vystupovat někde a obhajovat Českou televizi, tak bych to rád dělal v diskusi, která bude relevantní, která bude vedena férovým způsobem, která nebude jednostranná a já se trochu obávám ze zkušenosti, jakým způsobem jsou vedeny debaty na TV Barrandov, a to není jenom můj názor, to je například i názor Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, tak že ty debaty nejsou vedeny rovným způsobem a pak mi připadá čelit výmyslům, lžím, dezinformacím, to se strašně špatně dělá, pokud si člověk chce udržet nějakou svoji integritu a pokud chce vlastně reagovat takovým způsobem, že předkládá argumenty. Takže neočekávám, že bych se účastnil vysílání TV Barrandov a nejsem si jistý, jestli pan Soukup mě tam bude chtít někdy vidět.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak uvidíme, možná po tomto vysílání se dozvíme další kroky televize Barrandov. Ale teď další kroky České televize, právní kroky proti obviněním ze strany televize Barrandov, budou následovat? Ptá se divák Stanislav.

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Tak my velmi pečlivě sledujeme veškeré ataky, které na Českou televizi jsou a samozřejmě zvažujeme různé kroky, snažíme se vyhnout těm mediálním, protože ty nám připadají trochu laciné, ale tam, kde bude šance, ať už právním způsobem podat žalobu, trestní oznámení, případně stížnost na některý z regulačních orgánů, tak to samozřejmě dělat budeme, protože máme zodpovědnost nejenom vlastně za dobré jméno České televize, ale já mám zodpovědnost jako generální ředitel i vlastně za práci všech zaměstnanců České televize, a to, co občas z

těch prohlášení slyším, tak to se dotýká mě osobně samozřejmě, ale ještě víc se dotýká těch lidí, kteří v České televizi pracují a myslím si, že pracují dobře. Takže už jenom díky nebo vůči nim mám ten dluh, abych se snažil Českou televizi bránit a budu to dělat, jak to jenom půjde.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Možná vysvětlím, proč se ta otázka týkala právních kroků, protože v pořadech Jaromíra Soukupa často bývají, řekněme, nepřesnosti nebo omyly, které se týkají České televize, také se k nim dostaneme, ale teď možná ještě k onomu gró, argumentaci Jaromíra Soukupa: "Zveřejněte své smlouvy, potom dorazím do vysílání České televize." A na to se ptá Miroslav Dobrotivý s poddotekem, že věří jako Václav Havel, že zvítězí pravda, láska, slušnost, úcta a čestné jednání, tedy, že Česká televize a Český rozhlas začnou zveřejňovat smlouvy v registru smluv, na svém webu hospodaření a budou zrušeny koncesionářské poplatky. Tak zůstaňme, prozatím, u té první části tedy, zveřejňování smluv, proč ne?

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Tak my zveřejňujeme smlouvy a zveřejňujeme je dlouhodobě. Od doby platnosti zákona o registru smluv jsme zveřejňovali smlouvy všechny tak, jak nám nařizoval zákon a děláme to i dnes, kdy nám zákon dal lehkou možnost, abychom, abychom některé z těch smluv vlastně do toho registru nedávali, i přesto je tam dáváme, zároveň zveřejňujeme podle zákona o veřejných zakázkách všechny smlouvy, které tímto způsobem uzavíráme, a to, že některé věci začerňujeme, není čistě jenom náš výmysl, ale každá smlouva je vždycky dohodou mezi dvěma stranami a ten zákon umožňuje, že některé věci, které se týkají obchodního tajemství na základě dohody obou dvou stran, je možné začernit. Takže tam, kde se s protistranou dohodneme a protistrana má pocit, že některé té části, které nejsou zákonem definovány jako povinné, můžeme začernit, tak tam vycházíme vstříc těm protistranám a ty věci začerňujeme. Každopádně neznamená to ani v nejmenším, že bychom se nesnažili být transparentní a spoustu věcí ten, kdo chce znát, najde na internetu, ať už v registru smluv, ať už na našem profilu, na kterém zveřejňujeme veřejné zakázky a zároveň je dobré číst všechny dokumenty, které dáváme do Poslanecké sněmovny a které zároveň dáváme volně přístupně na internetu, což jsou třeba naše výroční zprávy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, na druhou stranu ani ve výroční zprávě se ale člověk nedoče to, co teď proběhlo médií, že jeden divák žádal zveřejnění platu jednoho z pracovníků České televize. Veřejný je toliko váš plat, tak z jakého důvodu se toto nelze dozvědět?

Petr DVOŘÁK, generální ředitel ČT

Protože tam je, proti sobě jsou vlastně dvě práva. Jedno právo je právo na transparentnost, které samozřejmě chápeme, ale na druhou stranu je tam právo na ochranu osobních údajů a já mám pocit, že se snažíme být natolik transparentní, abychom ale zároveň neškodili našim zaměstnancům, proto i z toho důvodu je jasné, že moje smlouva včetně všech benefitů, včetně základního platu, včetně způsobu, jakým je vyplácen bonus, včetně všech kritérií je veřejná a já můžu všem garantovat, že v České televizi nemá nikdo vyšší plat, než má generální ředitel.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Říká generální ředitel Petr Dvořák. My jsme před malou chvílí říkali, proč někteří námi pozvaní politici do studia nedorazili, což ovšem neznamená, že nedorazil žádný politik. A dva pánové po mé levici budiž toho důkazem. Je tu s námi senátor, nezávislý senátor Václav Hampl, vítejte, dobrý večer.

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A vedle něj, pravda tedy bývalý poslanec, ale stále ještě člen hnutí ANO, pokud se nepletu, a publicista Martin Komárek. Vítejte. Dobrý večer.

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Komárku, s dovolením, to, co jsme teď slyšeli před malou chvílí z úst prezidenta Miloše Zemana, ta výzva k tomu, jak by se mělo konat proti České televizi, jak by on to rád viděl, je to na místě?

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Takhle, na místě nebo ne na místě, to je v zákonu, který já, jak víte, považuju za špatný i v tomhle tom i v řadě jiných bodů.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Promiňte, dvojí neschválení výroční zprávy, jenom dovysvětlím.

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

To jako je prezidentovo přání, to si můžu přát já, může si to přát Šípková Růženka, ve skutečnosti se tak skutečně musí rozhodnout jediné sněmovně, jediné ta na to má právo a já do ní teďka nevidím, já už tam, chválabohu, nejsem.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To je pravda, sice neříkám, že chválabohu, ale nejste, to je pravda, ale když jste byl a byl jste šéfem volebního výboru, toho takzvaného mediálního, kterému se tak přezdívá, tak jste analýzám zpráv České televize věnoval velkou porci času, kritizoval jste jejich formální náležitosti, kritizoval jste celou řadu textů, tak by mě zajímalo skutečně, ta kvalita textu, která vychází z České televize pro informování poslanců, tak nahrává tomu, že by snad z nějakého důvodu měla být zamítnuta?

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Já si myslím, že by mohla být zamítnuta, kdybyste měli přísný měřítko. Jako když mně pejsek neposlechne, tak já ho můžu nechat chvíli, ať si to tam očuchá, očurá a pak možná přijde a když ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Promiňte, ten pejsek je Česká televize, chápu to dobře?

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Ne, tak já vám říkám příklad určitý. A je to, on mě vlastně poslechl. A můžu bejt přísněj páníček a řeknu: "No, tys mě neposlechl, tak tě zbiju." Čili ta zpráva podle mýho není dobrá, já jsem to říkal mnohokrát veřejně, protože ta zasedání výboru jsou veřejná, kdokoliv to mohl slyšet, je to zaznamenáno na věčné časy a nikdy jinak a ten důvod můj nejsou textové chyby nebo formální nedostatky krom toho, že je na mě příliš dlouhá, já nerad čtu dlouhé texty, když je to zbytečně dlouhý, ale že, a to se netýká Český televize, že Rada České televize nedostatečně kontroluje hospodaření České televize. Částečně je to proto, že zákon je špatný a tuto možnost jí dává jenom omezeně skrze svoje dozorcí orgány. Lidi to většinou nevědí. Druhá věc je, že ta rada, se kterou jsem měl dočinení, byť v ní seděli velice moudří a inteligentní lidé ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, ale už to nebyli ti lidé, kteří jsou aktuálně.

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Někteří jsou, někteří nejsou. Jak víte, rada se volí postupně ve sněmovně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je to tak.

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

A tak ona ta rada prostě ani těch svých pravomocí nevyužívala, prostě ona dávala, a možná právem, já nevím, já jsem nebyl v tom a nechci se k tomu vyjadřovat, jakýsi bianco šek panu generálnímu řediteli, že mu věřila, že hospodaří správně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale zároveň tu není nikdo z rady, aby vám teď mohl oponovat, tak s dovolením nechme tedy argumentů Radou České televize ...

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Já, ne, já říkám to, co jsem říkal veřejně na výborech ...

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Ano, ale toto je jako konstatování ...

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

... jo, takže to je konstatování, já se o to nehádám, to je zaznamenáno, to ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím. Pane Hampl, vy jste byl jeden ze zákonodárců, kteří odešli během prezidentovu projevu, když hovořil v té části o České televizi, ale i o jiných médiích, zejména z vydavatelství Economia. Proč vlastně?

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

No, tak, ono, že jsem odešel, že jsem odešel zrovna v té části, kdy začal mluvit o České televizi, bylo spíš vyvrcholení toho, že už to jako ve mně kypělo, protože těch jako, řekněme, hodně problematických částí toho projevu tam bylo už před tím hodně a člověk přece jenom takovouhle věc nechce udělat nějak jako lehkomyšlně, lehkovážně, ale prostě ta část o České televizi skutečně už byla poslední kapkou. Já si myslím, že to, že pan prezident jakoby nasazuje na média obecně, dlouhodobě, si myslím, že je velmi problematické, prostě média jsou tu od toho, aby politiky kontrolovala, ne, aby politici kontrolovali média nebo ano, dobře, veřejná moc také musí trochu veřejnoprávní média na ně nějak jakoby dohlížet, ale v zásadě potřebujeme média ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Má k tomu orgány, to je pravda.

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

... k tomu, aby kontrolovala moc a musím říct, že zejména v situaci, kdy jako sledujeme na bratrském, sesterském Slovensku, co udělala vražda novináře investigativního, tak mně to připadá obzvláště jako chupe, když to tak řeknu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jenom možná poddotek, já to ještě jednou připomenu, cože to vlastně Miloš Zeman říkal, on upozorňoval na analýzu **fakulty sociálních věd**, která srovnávala délku promluv jednotlivých stran v předvolebním vysílání, tak to neberete čistě jenom jako konstatování tedy té délky, čistě jako citaci zprávy? To je útok na média.

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

Víte já, já jsem nějaké roky byl rektorem Univerzity Karlovy, takže trochu vím něco o těch analýzách, v uvozovkách, Univerzity Karlovy, jo. Umím si představit analýzu Univerzity Karlovy, umím si představit analýzu sociálních věd, ale to by vypadalo trošičku jinak, to vypadalo fakt dost jinak. Tohle je analýza jednoho konkrétního pracovníka, který je shodou okolností zaměstnancem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A ta kvalita té zprávy, myslím, že už to tady zaznělo. Prostě si myslím, že je velmi jednoduché ji po odborné stránce zpochybnit, jo, takže to, že si pan prezident ... A ještě navíc teda, jo, ono, když si, ona ta zpráva je dlouhá, souhlasím, takže spousta lidí ji nepřečte celou, pan prezident ji nejspíš nepřečetl celou a nijak mu to nezazlívám, ale ten obsah té zprávy je přece jen trochu jiný než to executive summary, než ten, než to závěrečné shrnutí, což jsou v podstatě tři věty nebo tři odstavce, které z přece jen trochu komplexnějšího textu vypichují jakoby jednu konkrétní věc, jo. Takže ne, jakožto člověk zvyklý na trochu kritický myšlení, dívat se na ty zdroje, o které běží, tak to skutečně jako věcný argument neberu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Martin Komárek vrtě hlavou celou dobu, jsem viděl, proč?

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Zejména proto, že pokud ta analýza má pravdu, tak je to výraznej problém Český televize, protože ona je natolik neefektivní, že tím, že panu Kalouskovi pomáhala, tak mi výrazně uškodila, protože on se do té sněmovny dostal doslova o facku.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak to je možná sporné, jak díl na tom měla Česká televize, neřku-li, pokud máme k dispozici coby Česká televize jiné analýzy, které to neříkají.

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Já to řeknu divákům, když vy to nepoznáte, to byl žert, prosím vás.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, dobrá, tak tedy ale, ale přesto, jak už jsme slyšeli, tak analýz je celá řada a je to pouze tato, která tvrdí to, že by snad Česká televize v tomto vyvážená nebyla, ale je pravda, že podobný žert jsem slyšeli od prezidenta republiky. Pane Hample, to, co slyšíme od různých politiků, také to tady padlo, zestátnění České televize, tak to je model, který by se nějak dle vás výrazně odlišoval od toho, který známe teď?

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

No, já si myslím, že to je výborný nápad, že bychom mohli následovat, že jo, dneska, myslím, bylo v médiích, že Číňani zrušili tu klauzuli, že jako prezident může být jenom dvakrát ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Teď se přiznám, že nerozumím, co to má co dělat s Českou televizí.

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

No, ne, tak jako že můžeme se posunovat k nějakým autoritářským režimům, jako kde nebudeme to moc příliš kontrolovat a podobně, že jo, tak prostě státní televize je prostě podle mě něco jako podobného, že jo. My potřebujeme jako, pokud možno, co nejméně rozumně nezávislou veřejnoprávní televizi. Když jí budeme zestátnovat, tak nebude nezávislá.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, tak, rozdíl je v tom, že by peníze nešly z koncesionářských poplatků, ale šly by ze státního rozpočtu, přičemž i kritici České televize říkají: "Koncesionářský poplatek to je svého druhu daň," to je poplatek, který je ustanoven v zákoně, takže co jiného je to?

Václav HAMPL, senátor, bývalý rektor UK /nestr./

No, že jo, tak jednak ten koncesionářský poplatek teď jakoby já nechci říkat, že nějaký peníze jsou malé peníze, ale na druhou stranu, jestli někdo byl v poslední době v biografu, v kině, tak tuší, že jako když chce jít s celou rodinou třeba čtyřčlennou, co je typická česká rodina dneska možná nebo tříčlennou do biografu, no, tak ho to za jeden večer stojí dramaticky víc než to, že jako měsíc platí koncesionářský poplatky, že jo. Ale tam spíš jde opravdu o to, že v momentě, kdy to bude součástí státního rozpočtu, tak o tom přímo, bezprostředně o tom financování rozhodují, rozhoduje aktuální politická konstelace ve sněmovně, to znamená, má přímou páku na tu televizi.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Nesouhlasí Martin Komárek?

Martin KOMÁREK, novinář, spisovatel, bývalý poslanec /ANO/

Já tentokrát budu mluvit výjimečně vážně. Není to tak, protože skutečně kdyby si parlament umnul, tak může koncesionářské poplatky prostě snížit na nulu. Naopak, když bude televize nikoliv zestátněna, pozor, to slovo používáte blbě, nikdo ani ten Okamura, kterého nemám příliš rád, ji nechce zestátnit, on chce, aby byla financována ze státního rozpočtu a kdybychom ji teďka udělali čas nula, že ze státního rozpočtu dáváme přesně to, co dostává televize z koncesionářských poplatků plus něco málo za to, co nevybere, lidi by nic neplatili a dali bychom ústavní pojistku, že to může parlament změnit pouze případně ústavní většiny ve sněmovně i v Senátu. Tak má televize větší komfort a větší nezávislost než teď. Čili pozor, používejme ta slova správně. Jde o to, že žádné zestátnění se nechystá a placení televize ze státního rozpočtu samo o sobě není nic špatného, koneckonců jste sám říkal, že budete tady prezentovat evropské systémy, v některých zemích to tak samozřejmě je, jak uvidíme.

Týden v české justici 5.3.-11.3.2018

12.3.2018 epravo.cz str. 00 Články, Články a komentáře

Plénum Ústavního soudu (ÚS) v čele se soudcem zpravodajem Josefem Fialou odmítlo zasáhnout do dříve platné úpravy týkající se daně z příjmů v části pojednávající o možnosti uplatnění daňového zvýhodnění na manžela, manželku či dítě. Podle ÚS mohli poplatníci sami zvolit, jestli je pro ně výhodnější paušál, nebo sleva. Zákon se navíc od poloviny loňského roku změnil. ÚS se problematikou zabíral na základě stížnosti podnikatelky, které se nelíbilo, že by některé rodiny měly přijít o zvýhodnění jen proto, že některý z partnerů neuplatňuje prokazatelně vynaložené výdaje a využívá zákonnou možnost odečítat výdaje paušální sazbou.

p.p1 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)

p.p2 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 17.0px)

p.p3 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)

p.p4 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 14.0px)

span.s1 (text-decoration: underline ; color: *e4af0a)

p.p1 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)

p.p2 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 17.0px)
p.p3 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)
p.p4 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 14.0px)
span.s1 (text-decoration: underline ; color: *e4af0a)

p.p1 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)
p.p2 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)
p.p3 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 14.0px)
p.p4 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 17.0px)
span.s1 (text-decoration: underline ; color: *e4af0a)

p.p1 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)
p.p2 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545)
p.p3 (margin: 0.0px 0.0px 0.0px 0.0px; font: 12.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 14.0px)
p.p4 (margin: 0.0px 0.0px 2.0px 0.0px; font: 14.0px 'Helvetica Neue'; color: *454545; min-height: 17.0px)
span.s1 (text-decoration: underline ; color: *e4af0a)

Nejvyšší žalobce by GIBS sebral premiérovi

Andrej Babiš dál tlačí na odchod šéfa Generální inspekce bezpečnostních sborů Michala Murína. Záležitost bude opět posuzovat sněmovní bezpečnostní výbor, vyslechne vedoucí státní zástupce. Do sporu premiéra v demisi Andreje Babiše se šéfem Generální inspekce bezpečnostních sborů Michalem Murínem se vložil nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman. Podle něj by inspekce neměla spadat přímo pod předsedu vlády. Řekl to po jednání Bezpečnostní rady státu, která se zabývala situací v GIBS. Zemana a také vrchní žalobce Lenku Bradáčovou a Ivo Lštvana mají příští týden na návrh Babiše kvůli věci vyslechnout poslanci (E15 9/3).

Zeman složil slib

Druhé pětileté období zahájil staronový prezident ostrým projevem mířeným proti médiím. Někteří politici na protest odešli ze sálu. Jedním z problémů České republiky je podle staronového prezidenta Miloše Zemana „pokus manipulovat tuzemskou veřejností“. Poté co složil prezidentský slib do rukou předsedy Senátu Milana Štěcha (ČSSD), to řekl v inauguračním projevu ve Vladislavském sále na Pražském hradě. Kritice médií předcházela část projevu o hospodářské kriminalitě, kde prezident mířil opět především na podnikatele Zdeňka Bakalu a privatizaci OKD. Zeman pokračoval kritikou vybraných médií patřících do Bakalova vydavatelství **Economia**. Část politiků však rozohnila především kritika České televize, kde Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (E15 9/3).

Zeman nepoložil ruku na Ústavu

Prezident Miloš Zeman při skládání prezidentského slibu nepoložil ruku na výtisk Ústavy, jak ho vyzval předseda Sněmovny Radek Vondráček (ANO). Platnost slibu podle odborníků tím porušena nebyla. Na začátku inaugurace Vondráček vyzval Zemana, aby přistoupil společně s předsedou Senátu Milanem Štěchem (ČSSD) ke stolečku, na kterém ležel výtisk Ústavy, položil ruku na ústavu a přečetl slib prezidenta. Zeman se ale jen lehce o stoleček opíral. Zpoměti poté odřikal slib (Právo 9/3).

Chystá se vládní rošáda. Místo Pelikána Mlsna

Ministr spravedlnosti Robert Pelikán (ANO) si v posledních dnech nerozumí se strategií vlády, která má podle premiéra fungovat „jako jeden tým“. Namítal proti zvolení komunisty Zdeňka Ondráčka šéfem komise pro kontrolu GIBS či setrvání Tomia Okamury ve vedení sněmovny. Podle informací LN se zrodila dohoda premiéra v demisi Andreje Babiše (ANO) s prezidentem na Pelikánově nástupci v příští vládě. Má jím být právník a náměstek ministra vnitra Petr Mlsna, který se pružně drží ve státní správě bez ohledu na vládní garnituru (LN 9/3).

Vládní ostuda

Petr Mlsna je nejhorší volba ministra spravedlnosti. Málokdo se dokáže prosazovat do funkcí tak urputně, že jako ministr na okrasu – neboli bez portfeje – obchází kolegy a lobbuje za své dosazení na prestižní post

evropského soudce. Nic nebylo Petru Mlsnovi platné ani to, že bez ostychu zvedl ruku pro své vlastní jméno. Snaha Nečasovy vlády protlačit do Lucemburku politika ze svého středu, bez výběrového řízení a potřebných zkušeností z právní praxe, byla na Evropský soudní dvůr už opravdu silná káva, a tak ho odmítl pustit do svých řad. Tahle ostuda, kterou způsobil Česku v celé EU, ale pana Mlsnu nezastavila, aby se v další vládě udržel v čele důležité legislativní rady a postupně se doškrábal znovu na posty legislativních náměstků (LN 9/3).

Ústavní soud může smést nové zákony

Už téměř tři měsíce vládne bez důvěry jednobarevný kabinet Andreje Babiše. A jednání o podpoře vlády ve sněmovně zatím výrazně nepokročila. Přesto se v uplynulých týdnech dala do pohybu tvorba důležitých zákonů. Do dalších čtení se posunulo i několik návrhů, u nichž se liší podpora jednotlivých poslaneckých klubů. Společná je ale vyhlídka, že po finálním schválení mohou narazit u Ústavního soudu. Ten by tak mohl opět výrazněji vstoupit do politiky. Podobně už zasáhl v minulosti, například v roce 2009 dokonce zrušil zákon o zkrácení volebního období. Předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský v posledních měsících několikrát zopakoval, že soud se postaví na obranu ústavy (HN 9/3).

Soud potrestal soudkyni Královou

Kárný senát Nejvyššího správního soudu snížil Heleně Králové z Obvodního soudu pro Prahu 1 plat o 15 procent na jeden rok. Chybovala v kauze údajného zneužití Vojenského zpravodajství. Návrhu ministra spravedlnosti Roberta Pelikána (ANO) na odvolání Králové z funkce senát nevyhověl. V dalších čtyřech případech totiž její postup nepřesáhl meze kárného provinění (E15 8/3).

Ochranu dat provázejí zmatky, stát zaspal

Nařízení je zaměřeno především na velké a nadnárodní společnosti typu Facebook či Google, telefonní operátory nebo zdravotní pojišťovny. Uzpůsobit se ale musí nejen firmy s více než 250 zaměstnanci. GDPR se stejně tak týká soukromých kadeřnic, které si vedou evidenci zákazníků, či malých e-shopů. Předpokládá se, že nařízení zasáhne až pětinu tuzemských firem zcela nepřipravenou. Zavést příslušná opatření totiž může trvat i několik měsíců, záleží na velikosti firmy i objemu údajů, které shromažďují, upozornila Právo Hospodářská komora ČR (Právo 8/3).

Okamura přežil, podrželi ho ANO a komunisté

Šéf SPD Tomio Okamura zůstává i po středečním jednání Sněmovny jejím místopředsedou. Poslanci SPD, ANO a KSČM totiž odmítli již podruhé jednat o jeho odvolání z funkce kvůli jeho výrokům o koncentračním táboře v Letech. Jediným poslancem z těchto tří stran, který podpořil, aby poslanci o sesazení Okamury jednali, byl Rostislav Vyzula z ANO, jemuž se dostalo potlesku a poděkování Právo 8/3).

Dalík neuspěl, zůstane v cele

Lobbista Marek Dalík si musí odpykat pětiletý trest. Nejvyšší soud odmítl jeho dovolání. Poslední naděje bývalého lobbisty Marka Dalíka na zvrácení odsuzujícího rozsudku, který ho poslal na pět let do vězení v kauze Pandur, zhasly. Nejvyšší soud odmítl jeho dovolání. Dveře cely se za bývalým blízkým přítelem expremiéra Mirka Topolánka (ODS) zavřely nadobro. Z trestu si zatím odseděl jedenáct měsíců. Lobbista si odpykává trest za pokus o podvod (LN 8/3).

Rathův případ spěje k závěru

Bývalý středočeský hejtman David Rath včera neúspěšně žádal soud, aby byly v jeho korupční kauze doplněny důkazy. Chtěl například vyslechnout současného předsedu sociální demokracie Jana Hamáčka, který byl před šesti roky volebním manažerem strany. Rath dlouhodobě tvrdí, že by jeho kauza mohla souviset s financováním ČSSD. „Finanční záležitosti nebyly v mé kompetenci,“ reagoval na to Hamáček pro Českou televizi. Soud dokazování ukončil a na 20. března naplánoval závěrečné řeči (LN 8/3).

Bez prověrky ne. Lex Mynář má u poslanců šanci

Prezidentův kancléř možná bude muset mít ze zákona prověrku na nejvyšší stupeň utajení, získat by ji musel do roka. Zavádí to novela poslanců STAN. Sněmovna včera předlohu neodmítla, na rozdíl od menšinové vlády ANO. Hlasy ANO a KSČM na zamítnutí nestačily. Před dalším schvalováním normu projedná sněmovní ústavně právní výbor. Novela je reakcí na spory o chybějící prověrce současného prezidentova kancléře Vratislava Mynáře (LN 8/3).

Ondráček odstoupil

Poslanec KSČM Zdeněk Ondráček odstoupil po třech dnech z pozice předsedy komise pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů. Poslanecká sněmovna chtěla včera hlasovat o odvolání Zdeňka Ondráčka (KSČM) z postu šéfa komise pro kontrolu GIBS, ale předběhl ji a sám oznámil rezignaci. Podle svých slov se tak rozhodl, aby ochránil svou rodinu před výhrůzkami. Kvůli jeho volbě se v pondělí konaly demonstrace v jedenácti místech Česka, neboť Ondráček byl v roce 1989 členem pohotovostního pluku zasahujícího proti tehdejšími protirežimním demonstracím (E15 7/3).

Nikulino vydávání rozkývá židli pod Pelikánem

Prezident si přeje, abych ruského hackera poslal do Moskvy. Prohlášení ministra spravedlnosti Roberta Pelikána (ANO) z minulého týdne způsobilo zemětřesení. Podle něj kvůli případu Jevgenije Nikulina intervenoval u šéfa české justice i hradní kancléř Vratislav Mynář. Eminentní zájem prezidentské kanceláře o kauzu zopakoval Pelikán i během čtvrtěčních interpelací ve sněmovně. „Žádal mě (prezident Zeman – pozn. red.) opakovaně a řekněme důrazně LN 7/3).

Milion pojištěnců může mít problém

Že se budou pojišťovny bránit soudně, potvrdila i mluvčí České asociace pojišťoven Monika Bartlová. „Podle našich informací se pojišťovny proti tomuto překvapivému názoru finančního arbitra brání u soudu. Je tedy nutné vyčkat na soudní rozhodnutí, ostatně to uvádí i finanční arbitr,“ míní mluvčí. Každopádně by zdaleka nešlo o první právní názor finančního arbitra, který před soudem neobstál. „Klienti by měli obezřetně posoudit, zda se nestávají předmětem podnikatelského záměru advokátů,“ dodala k tomu Bartlová. Pojišťovny se též brání tím, že finanční arbitr rozhodl pouze o konkrétních případech, a nálezy proto nelze vztahovat plošně na ostatní smlouvy (LN 7/3).

Tejc si chválí novou práci, post ministra ho neláká

Když se ke konci loňského roku rozhodl ministr spravedlnosti za ANO Robert Pelikán vzít si za svého náměstka jednoho z nejznámějších politiků ČSSD Jeronýma Tejce, vyvolalo to hodně velké překvapení. I mnohé spekulace. Zvláště když to bylo krátce poté, co Tejc vystoupil z ČSSD. Léta v ní patřil k nejviditelnějším straníkům. Při včerejší panelové diskusi o exekucích a dlužnících na Právnické fakultě Univerzity Karlovy nastala jedna z mála možností vidět oba muže přímo „v akci“. A na první pohled bylo patrné, jak Pelikán potřebuje zkušeného Tejce k vyjednávání, aby své návrhy změn zákonů prosadil (HN 7/3).

Soud zrušil stamilionové pokuty stavebním firmám

Krajský soud v Brně zrušil pokuty v souhrnné výši 300,7 milionu korun za kartel stavebních firem. Případ se vrací na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Mezi pokutovanými byly například společnosti Hochtief, OHL ŽS nebo Strabag. Podle soudce Krajského soudu v Brně Davida Rause se kartelové jednání firmám nesmí vyplácet, ale potrestání musí nastat při respektování procesních pravidel, což se v tomto případě nestalo (HN 7/3).

ÚS: Zákon o daních z příjmu nebyl protiústavní

Plénum Ústavního soudu (ÚS) v čele se soudcem zpravodajem Josefem Fialou odmítlo zasáhnout do dříve platné úpravy týkající se daně z příjmů v části pojednávající o možnosti uplatnění daňového zvýhodnění na manžela, manželku či dítě. Podle ÚS mohli poplatníci sami zvolit, jestli je pro ně výhodnější paušál, nebo sleva. Zákon se navíc od poloviny loňského roku změnil. ÚS se problematikou zabíral na základě stížnosti podnikatelky, které se nelíbilo, že by některé rodiny měly přijít o zvýhodnění jen proto, že některý z partnerů

neuplatňuje prokazatelně vynaložené výdaje a využívá zákonnou možnost odečítat výdaje paušální sazbou (Právo 6/3).

Financování politických stran se měnit nebude, rozhodl ÚS

Marně se pokoušela skupina osmnácti senátorů změnit pravidla pro fungování politických stran. Jejich návrh na zrušení několika ustanovení zákona zamítlo plénum Ústavního soudu (ÚS). Podle jeho rozhodnutí současná pravidla volnou soutěž politických stran nijak neomezují. Senátoři napadli především podmínku tří procent hlasů ve sněmovních volbách pro dosažení nároku na stálý státní příspěvek. „Zavedené politické strany čerpají značnou část svých finančních prostředků nepokrytě od státu, zatímco ty, které mají být jejich vyzyvateli, ve státním financování výrazně zaostávají,“ napsali do svého návrhu senátoři (Právo 6/3).

Exekutorský střet mřenek s velrybami

Exekutoři si koncem března zvolí nové vedení na příští tři roky. Dosavadní prezidentka Pavla Fučíková již oznámila, že znovu kandidovat nebude. Přestože po svém zvolení avizovala snahu o pozvednutí veřejné image nejméně populární právnické profese, po třech letech je její skóre v čele Exekutorské komory ČR přinejmenším rozpačité. Po věcné stránce nelze rázné dámě z Ostravy tolik vytknout. Lobbing ve prospěch profese zásadně ztížil fakt, že v křesle ministra spravedlnosti usedl Robert Pelikán (ANO), který si exekutory zvolil za fackovacího panáka (LN 5/3).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo / www.epravo.cz

URL| <https://www.epravo.cz/top/clanky/tyden-v-ceske-justici-53-1132018-107276.html>

Součástí taktiky politiků je útočit na novináře, říká děkanka Tejkalová

11.3.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Michaela Bůnová

Už dva měsíce stojí v čele **Fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity Alice Němcová Tejkalová. Chce, aby se při výuce více využívaly nové technologie a aby se studenti naučili debatovat. „Přímá diskuse je pro lidi čím dál tím méně komfortní a to je alarmující,“ říká děkanka. Stále častější útoky na novináře ze strany politiků jsou podle ní snahou oslabit oponenty ve veřejném prostoru.

Než jste se stala děkankou, vedla jste Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Produkuje dnes institut kvalitní žurnalisty?

Pokud se studenti studiu opravdu věnují, odchází ze školy solidně připraveni. Je to ale stejné jako s jakýmkoliv jiným povoláním. Abyste mohla rozvinout to, co jste se naučila ve škole, potřebujete praxi. Rada našich studentů proto v praxi působí již během studia. Pokud to nezasahuje do jejich studijních povinností a studenti zvládají školu spolu s prací, tak nám to nevadí.

Vadí nám, když se studenti vylouvají, že jsou v práci a proto nemohou být ve škole. Sama jsem od devatenácti pracovala v České televizi, ale nikdy jsem se nevylouvala, že musím být jinde než ve škole.

Víte, kolik absolventů žurnalistiky se uchytí v oboru, který vystudovali?

Zhruba třetina se po vystudování skutečně věnuje žurnalistice, ostatní jdou do PR nebo tiskových odborů. Nemáme problém se zaměstnaností našich absolventů právě díky tomu, že sídlíme v Praze, kde je řada mediálních i veřejných institucí.

Na Facebook jste nedávno napsala: „Bývaly časy, kdy rodiče studenty na žurnalistiku cpali horem dolem. V posledních letech se setkáváme s větami, které jsme dříve neslychali: ‚Já nechci, aby můj XY studoval na novináře. Ta práce nemá prestiž, každěj na novináře nadává,‘ nebo: ‚Naši nechtěj, abych studovala žurnalistiku, chtěj, abych dělala něco, za co si mě lidi budou vážit.‘“ Proč si myslíte, že tomu tak je? Co se změnilo?

Společenská situace směrem k pozici novinářů je čím dál tím horší. Tato slova jsem napsala po prezidentské volbě, po projevu Miloše Zemana, kdy jsem také napsala, že Zeman promarnil svoji šanci, aby elegantně vyhrál,

aby začal nanovo s těmi, se kterými nemá dobré vztahy. Zeman byl vždy tím, kdo se proti novinářům vymezoval. Ale není to jen on, dělají to i jiní politici.

Celkem proto chápu rodiče, kteří říkají, že nechtějí, aby se někdo takto otíral o jejich děti. Dřív měla žurnalistika daleko větší společenskou prestiž. Není to nic, čím bychom se mohli chlubit jako společnost, a je to špatně. Mezi novináři jsou lidé dobří a špatní, tak jako v každé jiné profesi. Často to není tak, že by novináři odvedli opravdu špatnou práci, ale politici na ně útočí účelově, je to součást jejich taktiky. Oslabují si tím oponenty ve veřejném prostoru.

Nedávno byl na Slovensku zastřelen novinář Ján Kuciak. Miloš Zeman přitom dříve pronesl, že by se měli novináři likvidovat. Myslíte, že by se měl za své výroky omluvit v souvislosti s tím, co se teď stalo?

Mně by stačilo, kdyby jeho mluvčí Jiří Ovčáček neřekl, že to nechá bez vyjádření. Pokud má Miloš Zeman takovou hrdost, že se nechce omlouvat za své výroky, stačilo by mi, kdyby řekl, že to, co se stalo, je zavrženíhodný čin, pokud ta vražda souvisí s prací novináře. V tom případě bych měla pocit, že je v čele státu člověk, kterého takové věci zajímají. (Zeman se nakonec po silném tlaku prostřednictvím svého mluvčího vyjádřil na Twitteru – pozn. red.)

V koncepci směřování fakulty jste uvedla, že byste chtěla zmodernizovat její fungování. Jakým způsobem?

Chtěla bych, aby na **Fakultě sociálních věd** byly daleko více využívány nové technologie ve výuce. Máme na to rozvojový projekt, nového člena v kolegiu děkanky a věřím, že se v této oblasti posuneme dál. Zároveň bych chtěla, aby byla jednodušší a rychlejší komunikace mezi školou a studenty. Ovšem je stejně důležité, aby studenti fyzicky chodili za svými vyučujícími. Nechci školu robotizovat. Potýkáme se s tím, že se lidé neumí spolu normálně bavit, jsou zvyklí na zprostředkovanou komunikaci přes sociální sítě a je pro ně obtížné mluvit jeden s druhým. Úkolem každé školy, včetně vysoké, je schopnost mezilidské komunikace kultivovat.

Pozorujete to i na svých studentech?

Záleží, jak na kterých. Ve chvíli, kdy frontální přednáškovou výuku přesunete do on-line prostředí, získáte víc času, který můžete trávit v menších skupinách, kde k diskusi dochází. Ale dochází k ní i v současné škole, studenti nejsou pasivní. Začala jsem přednášet roku 2005, během třinácti let jsme v tomto směru udělali velký pokrok. Nicméně je to pořád rozdíl. Jezdím přednášet do zahraničí, kde jsou studenti aktivnější.

V čem společnost postižená smartphony a on-line komunikací selhává, je to, že se vytrácí ochota i umění diskutovat a obhájit svoje argumenty přímo, bez toho, aniž byste měla čas se na to připravit u obrazovky, kde s vámi ten druhý není. Přímá diskuse, ve které musí lidé rychle reagovat, je čím dál tím méně komfortní a to je alarmující.

Váš předchůdce Jakub Končelík mluvil před několika roky o tom, že i na **Fakultě sociálních věd** jsou rychlostudenti. Podařilo se problém vyřešit?

Pan děkan Končelík nastupoval v době, kdy byla kauza rychlostudentů živá. Jak ale později ukázala hloubková kontrola, jednalo se o doktorandy, kteří v době studia již byli výraznými oborovými odborníky, proto dokázali doktorské studium zvládnout rychleji než za tehdy stanovené tři roky. Studium na fakultě je čím dál náročnější a pro studenty je tak obtížné jej dokončit nějakým „turbo“ způsobem. Já o žádném „turbostudentovi“ momentálně nevím. Naopak, studenti neukončují studium v řádné době, protože čím dál častěji vyjíždí do zahraničí na Erasmus a protahují si studium.

Sama jste odbornicí na menšinová témata. Jak byste řekla, že se vnímání české společnosti v tomto ohledu posunulo?

Záleží na tom, o jakou společnost se jedná. Co se týče například handicapovaných, věnovala jsem se dlouho tématu handicapovaných sportovců a tato skupina je většinovou společností přijímána daleko víc než dřív. Můj manžel je dvojnásobný paralympijský vítěz v hodu diskem, s reakcemi lidí na člověka na vozíku se tak setkávám denně. A je to tak, že čím víc lidí s handicapem kolem sebe vidíte, tím normálnější vám to připadá, a v souvislosti s pokračující bezbariérovostí je jich v ulicích čím dál více. Co se týče tolerance směrem k etnické odlišnosti, tam bych tak pozitivní nebyla. Souvisí to zejména s rozšířením antiimigrantských nálad. Sice se zdá, že v médiích ubylo negativní romské stereotypizace, jenže tuto pozici vykryla stereotypizace imigrantů.

A je otázka, kam se nenávisť posune příště...

Ano, je to tak. Na tom je dobře vidět, jak se střídá subjekt rámcování, ale pořád zůstává všudypřítomné xenofobní naladění k čemukoliv odlišnému.

V koncepci směřování fakulty jste také uvedla, že chcete rozšířit spolupráci s prestižními zahraničními univerzitami. Jak by spolupráce měla vypadat?

Snažíme se spolupracovat na vzdělávací, výzkumné a vědecké úrovni. Vzdělávání probíhá formou rozvoje meziuniverzitních, mezifakultních smluv. Výzkumná spočívá v navazování kontaktů s předními pracovišti, se kterými spolupracujeme na vědeckých projektech. Teď pracujeme na zapojení do velké vědecké sítě v rámci European University Initiative. Jedeme na Dny Univerzity Karlovy v Kanadě, kde se setkáme s kolegy z různých škol. **Fakulta sociálních věd** je oproti jiným fakultám výrazně internacionalizovaná, ale pořád se máme kam posouvat.

Na vaší fakultě se ovšem nestuduje jen žurnalistika, ale také třeba bezpečnostní studia nebo finance. Nebojíte se, že budete žurnalistiku upřednostňovat před jinými obory, protože k ní máte nejbližší?

Nebojím se toho, že bych preferovala svůj vlastní institut, protože jsem od roku 2003 působila v akademickém senátu a žiji ve fakultním prostředí – jsem zvyklá na lidi z různých oborů, kteří spolu spolupracují. Když se podíváte na moje kolegium, je složené z lidí ze všech institutů, takže mají všichni zastoupen svůj hlas. Podpora kolegů napříč fakultou je také jednou z věcí, která mě vedla k tomu, že jsem kandidovala.

Nicméně to nebyla jen podpora. Kvůli vašemu jmenování děkankou protestovala přibližně stovka akademiků, kteří se vyhradili vůči tomu, že jste dřív publikovala v takzvaných predátorských časopisech. Jak na tuto kauzu teď s odstupem času pohlížíte?

Myslím, že to není nic, co by neznali jiní kolegové, kteří se pustili do politiky, protože akademická politika je politika jako kterákoliv jiná. Bylo by naivní očekávat, že to v ní bude odlišné. Když máte odpůrce, vždycky se chopí nějakého tématu. Z naší strany k tomu bylo řečeno všechno, ze strany druhé také. Pro mě je příjemné, že s některými lidmi, kteří podepisovali petici za to, abych nebyla jmenována, se dnes setkávám, spolupracují s nimi, diskutují o tom, jakým směrem budeme formovat fakultu dál. Žádná vzájemná hořkost tam není.

Já jsem zastávkyní přímé diskuse, při které si můžete vyjasnit spoustu důležitých věcí. Neosobní diskuse na sociálních sítích jsou plné nepravdivých informací a vedou k tomu, že se hloubí příkopy, zatímco když se s lidmi setkáváte, daří se příkopy zakopávat. Zároveň to neznamená, že z věcí, které se historicky odehrály na fakultě, bychom se nechtěli poučit. Byla to stará věc vytažená do současné doby. Teď můžu říct, že se posouváme dopředu, vzniká spousta zajímavých prací, fakulta je velmi dobře vědecky připravená, jdeme správným směrem.

Čili situace se už uklidnila, nebo pořád pociťujete nenávist?

Nikdy jsem žádnou nenávist namířenou vůči mně necítila. Když potkám aktéry, kteří se o mně negativně vyjadřovali na sociálních sítích, tak mě pozdraví, někteří se nechtějí bavit, tak pak dají hlavu stranou, jiní mě dokonce pozdraví a pográtulují mi. Já sama jsem jiný typ – když mi někdo vadí a potkám ho osobně, tak si to s ním vyříkám, ale zprostředkované vyříkávání si věcí na internetu mi přijde strašně nefunkční. Daného člověka osobně nevidíte, nemáte od něj zpětnou vazbu, přebíráte útržky diskuse. Ukazuje se to nejen na tomto případě, ale i na tom, co se děje v české společnosti. Polarizace, která u nás probíhá, je spojována s tím, že lidé častěji a raději diskutují na sociálních sítích.

Do médií jste na podzim opakovaně říkala, že jste nepodváděla a za svými texty si stojíte. To platí?

Ano, za tím si pořád stojím.

Kvůli vašemu jmenování rezignovalo několik profesorů na členství ve vědecké radě. Mluvila jste s někým z těch, kteří rezignovali? Nelitují zpětně svého rozhodnutí?

Jsem člověk, který lidi nelustruje ve smyslu, že bych za někým šla a ptala se, jestli mu není líto toho, co udělal. Respektuji jiný názor. Na druhou stranu jsem měla velkou radost, že jsme si mohli popovídat s emeritním děkanem Lubomírem Mičochem (jedním z těch, kteří rezignovali – pozn. red .). To bylo velmi příjemné. Nebudu nikoho lámat, aby si o mně myslel něco jiného, ale je dobře, když si můžeme objasnit svoje stanoviska a rozejít se s tím, že si podáme ruku. Tak to má být. A jsem velmi ráda, že pan profesor přijal mou nabídku být čestným členem mojí nové vědecké rady.

URL| https://zpravy.idnes.cz/alice-nemcova-tejkalova-fakulta-socialnich-ved-dekanka-rozhovor-predatorske-casopisy-gq2-/domaci.aspx?c=A180302_131344_domaci_nub

Odstoupení Zdeňka Ondráčka z funkce šéfa kontrolní komise

11.3.2018 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Jan VÁVRA, moderátor

Tento týden byl od samého počátku bohatý na zajímavé události. Hned v pondělí jsme zažili po dlouhé době masové demonstrace v řadě českých měst. Spouštěcím mechanismem bylo zvolení komunisty a bývalého příslušníka pohotovostního pluku Veřejné bezpečnosti Zdeňka Ondráčka do vedení stálé parlamentní komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. Poslanci následující den volání lidu vyslyšeli a chystali se skutečně o jeho odvolání hlasovat. Zdeněk Ondráček ale mezitím odstoupil sám. A ve čtvrtek ukončil prezident Zeman své první pětileté funkční období a složením slavnostní slibu vstoupil do toho druhého a hned se zapsal do dějin, když jeho inaugurační projev skončil malým skandálem. O tom budeme následujících 50 minut diskutovat u kulatého stolu Českého rozhlasu Plus. Od mikrofonu vás všechny zdraví Jan Vávra. Nejdůležitější událostí týdne teď ve studiu rozebereme s filosofem Danielem Kroupou z Filosofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Dobrý den.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Dobrý den.

Jan VÁVRA, moderátor

Politologem Michalem Kubátem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Dobrý den.

Jan VÁVRA, moderátor

A novináři Petrem Honzejkem z Hospodářských novin.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Dobrý den.

Jan VÁVRA, moderátor

A Jaroslavem Fialou ze čtrnáctideníku A2larm. Dobrý den.

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Tak pánové, co najednou vyvolalo takové protesty. Bylo to to, že byl jaksi zpochybněn symbol sametové revoluce, nebo ten Palachův týden jako symbol odporu vůči komunistickému režimu? Předtím jsme dlouho žádné takové demonstrace nezažili. Daniel Kroupa.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Podle deklarace těch, kteří svolali veliké demonstrace, se jednalo nejen o to, že pan Ondráček se podílel na Palachově týdnu, takových policistů jsou jistě desítky. Ale že pan Ondráček k tomu zaujímal stanovisko, že vlastně všechno bylo v pořádku. To znamená, popíral skutečnost, že to potlačení demonstrací bylo součástí jakési represe vůči společnosti a že tedy se za to vlastně nejen neomluvil, ale že na tom trval. A tento zástupce komunistické strany se měl dostat do vysoké funkce, která může kontrolovat GIBS, tedy instituci, která má možnost vlastně nahlížet do různých policejních činností a může obžalovávat policisty a podobně. To znamená, funkce s potenciálně velkým vlivem.

Jan VÁVRA, moderátor

Čili jaksi ten vyvolávací model byla snaha řekněme komunistů přepsat historii? Souhlasíte?

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Spíše to, že komunisté od řekněme roku 1990 předstírali, že jsou demokratickou stranou, která se s tím minulým režimem rozešla a nyní zcela ostentativně dávají najevo, že pokračují v tom totalitním režimu, respektive v ideologii toho totalitního režimu. Hlásí se k Vítěznému únoru, konali oslavu. A do toho spadá i jaksi snaha nominovat symbolicky policistu, který mlátil studenty na Národní třídě a který se k tomu hrdě hlásí do dneška.

Jan VÁVRA, moderátor

Michal Kubát.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

-----
Já myslím, že to Ondráčkovo zvolení bylo takovým symbolickým prozatímním vyvrcholením jakéhosi vzestupu Komunistické strany Čech a Moravy v české politice v poslední době. KSČM sice získala ve volbách nejméně hlasů za posledních 25 let nebo kolik, a přesto vidíme, že ten její vliv je největší za celé toto období. A tento vliv komunistické strany je doplněn rostoucím vlivem SPD, strany, která je také považována za krajní nebo extrémní. Samozřejmě nikdy z toho druhého konce, dejme tomu, nějaké té osy, levicově pravicové, ne socioekonomické, ale kulturní a jestliže je zvolen do takové funkce člověk, který se hrdě hlásí k tomu, že sloužil u toho pohotovostního pluku, tak to si myslím, že byla ta poslední kapka, která vybudila společnost k tomu, aby tedy se sešla na náměstí v různých městech a demonstrovala. Čili myslím si, že ten Ondráček je jen tou poslední kapkou, tím symbolem, ale je to proces, který je větší. Je to proces, kterého jsme svědky, proces vzestupu významu Komunistické strany Čech a Moravy v české politice, jak tady správně zaznělo, jsme tady svědky vzestupu strany, která nejenže se od té své minulosti jaksi neodstříhla, ale naopak zdá se, že v poslední době čím dál tím intenzivněji se k tomu starému režimu s čím dál tím větší nostalgií hlásí.

Jan VÁVRA, moderátor

Myslíte, pánové, že kdyby se omluvil, takže by to bylo jiné, Petr Honzejek?

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Kdyby se omluvil, tak by to asi jiné bylo. My jsme viděli už v roce 1989 na Letné případ, kdy tam přišli na tribunu dva členové pohotovostního pluku SNB, pokud si to pamatují správně. Řekli, že hluboce litují toho, že se podíleli na rozhánění demonstrací. Dav jim tak vlažně zatleskal a tím to tak nějak skončilo. Opravdu ta bezostyšnost Zdeňka Ondráčka a vlastně komunistů, kteří ho do té funkce nominovali, protože o bylo rozhodnutí KSČM. To asi opravdu bylo na společnosti příliš. Ale já myslím, že tam je důležitější ještě něco jiného. To nebyly demonstrace proti pouze proti vzestupu komunistů. To byla demonstrace proti člověku, který vlastně ten vzestup komunistů umožňuje a ten člověk se jmenuje Andrej Babiš. Když jsme ty demonstrace sledovali, tak tam většina sloganů skandovaných například v Praze na Václavském náměstí, ta nebyla protikomunistická, tak byla antibabišovská, tam se skandovalo například Nechceme koblíhy. Takže bylo evidentní, že ta společnost, nebo ta část společnosti, která protestuje a já si vůbec nemyslím, že to je větší část společnosti, ale část společnosti, která protestuje, si uvědomuje, že ten vzestup komunistů na straně jedné a vzestup nahnědlé SPD umožňuje mocenská ambice Andreje Babiše, který potřebuje s někým vládnout, potřebuje najít podporu pro svůj mocenský projekt, a protože jak říká, je pragmatik. Já bych spíš řekl, že je morální nihilista, ale to už je na každém. Tak umožňuje i tyto záležitosti a když to dojde do takto absurdních rovin, že bývalý příslušník pohotovostního pluku SNB, který rozhání v průběhu Palachova týdne v roce 1989 prodemokratické demonstranty, nyní má kontrolovat orgán, který má dohlížet mimo jiné na to, aby se policie nechovala brutálně, tak si lidé řeknou: Dost. To zkrátka Andrej Babiš přehnal. A on to ví. Protože když se objevilo tedy to riziko, že dojde k demonstracím, tak rychle zacouval a začal říkat: Já jsem to vlastně nechtěl, oni mě vlastně moji poslanci neposlouchají. Ale to je přece absurdní. Ta strana je konstruovaná, takže Andrej Babiš může všechno zařídit jednou hromadnou SMSkou. On to zkrátka nezvládl, neodhadl, a potom se to snažil nějakým způsobem vyžehlit. To jak se mu to podařilo, to už je na každém.

Jan VÁVRA, moderátor

Souhlasí Jaroslav Fiala, že to bylo nebo protest píše proti Babišovi, než proti Ondráčkovi nebo komunistům?

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Já bych souhlasil právě spíš co tady říkal kolega Honzejk. Jako tady se nám vytváří momentálně, ona tedy už existovala před tím hlasovací blok nebo mašinérie ANO, SPD a KSČM, kteří nějakým způsobem více či méně jsou schopni spolupracovat a takže ta hesla, která tam byla vykřikovaná, prostě nebo která se tam objevovala, byla prostě namířena hodně proti Andreji Babišovi. Já bych možná ještě tam vypíchnul jako na tý problematice dvě věci. Ono vůbec je, si myslím, nebo domnívám se, problém, jestli v čele komise GIBS by měl stát policista. Jako líbí se mi poměrně v tomhle tom argument Pirátů, kteří říkají, že nebo nejen Pirátů, tuším že to zmínila Eliška Wagnerová, že samozřejmě jako mezi policisty je nějaká stavovská solidarita a to znamená, v čele komise GIBS, pokud bude stát policista, notabene tedy policista jako byl pan Ondráček, který nějakým způsobem nejenže se nějakým způsobem jako nějak nemá problémy ve veřejném vystupování s tím, co dělal v roce 1989, ale dejme tomu, že jako vystupuje velmi ostrým způsobem, nebojí se prostě celkem, nemá problémy vlastně nebo řekl bych, zdůrazňuje prostě, že má rád disciplínu, uniformy, že prostě opravdu jako se hlásí stavovsky k té policii, tak je otázka, zda by takovýhle člověk skutečně byl schopen jako zda by nekryl přečiny policie a víme z minulosti, že u té komise GIBS, že bylo odmítnuta řada stížností jako tuším, že v roce 2015 to bylo asi přes 130 stížností, které byly smeteny docela masivní vlastně počet stížností na chování policie, takže myslím si, že v tomhle tom smyslu by ještě jako bylo lepší, kdyby v čele té komise stál civilista. Co se týče té minulosti, pan Ondrášek působil kde působil. Máme tady další postavy, je tady ministr vnitra Lubomír Metnar třeba, který taky, když se podíváme na jeho životopis, tak působil v pohotovostním pluku VB do února 1989. Jsou tady jiné postavy a zároveň se angažoval v takovém tom poměrně kontroverzním hnutí BOS, což je sdružení bývalých policistů, vojáků, ale i pohraničnicků třeba a kteří nějakým způsobem se vyjadřují k tomu, že by včetně třeba těch pohraničnicků, že ti pohraničníci měli získat nějaký morální uznání nebo ocenění ve společnosti, což vnímám také jako dosti problematický.

Jan VÁVRA, moderátor

To je také přepisování historie.

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Anebo přítomnosti spíš.

Jan VÁVRA, moderátor

Přítomnosti. Pánové, proč ale třeba nevádí takový Radek Koten v čele bezpečnostního výboru, což je bezesporu dost důležitý výbor sněmovny. Který jako je velkým příznivcem různých konspiračních webů tedy pravděpodobně placených z Ruska, kde jsou jako neuvěřitelné teorie o Němcích a zlych Američanech a tak dále. A to prochází celkem jeho zvolení prošlo ve společnosti bez problémů. Daniel Kroupa.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Já bych k tomu ze své zkušenosti mohl poznamenat, že je toto důsledkem vlastně nutnosti po volbách ustavit nějakým způsobem Poslaneckou sněmovnu. Tu sněmovnu musíte ustavovat s lidmi, kteří tam jsou a pokud možno podle poměrných hledisek. To znamená, kdo dostane více ve volbách, měl by mít nějaké větší zastoupení. A tito lidé řekněme, reprezentují strany, které byly více zastoupeny a zkrátka při té dohodě, která se dělá mezi všemi subjekty zastoupenými ve sněmovně, tak prostě se přidělí jednotlivým klubům funkce. Všichni s tím víceméně souhlasí a má se zato, že ty kluby do těch funkcí nominují osoby, které jsou v nějakém ohledu kompetentní. A když máte jeden ten klub, kde tam nikoho kompetentního nebo kompetentnějšího nenajdete, tak zkrátka a dobře, musíte spolknout žabu a respektovat.

Jan VÁVRA, moderátor

Dobře, ale nikomu to jaksi myslím veřejnosti to nijak zvlášť nevádílo. Ale ten mechanismus je jasně. Ale proč Radek Koten s jeho konspiračními teoriemi z daleka tak nevádí jako Zdeněk Ondráček. Petr Honzejk.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Já jsem vysvětloval ty.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Já myslím, že ty důvody jsou dva. Zaprvé to dědictví komunismu vzpomínka na komunismus zejména v době výročí takzvaného Vítězného února, to je něco, co je zapsáno do těla české společnosti velice emocionálně, mnohem je to prožíváno mnohem emotivněji než záležitosti, které jsou spojeny s hnutími, které může leckdo nazvat fašizujícími. Ale není to prostě zkrátka prožíváno tak úkorně. To je jedna věc. A druhá věc je potom dialektický zákon přechodu kvantity v kvalitu. Když zahříváte vodu, tak se také začne vařit až v určitém bodě a tím bodem bylo jmenování Zdeňka Ondráčka do pozice šéfa komise pro kontrolu GIBS.

Jan VÁVRA, moderátor

Čili Ondráček měl smůlu, že byl poslední. Michal Kubát.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

-----
Smůlu. On podle mě představoval jistý velmi srozumitelný symbol pro tu společnost. Přeci jen ta sféra těch konspiračních webů je taková pro mnoho lidí mlhavá, těžko si pod tím něco představí, ale tohle to je naprosto jasný, srozumitelný symbol, který lze velmi dobře mediálně ukázat, lze pustit záběry z Národní třídy z listopadu 1989, nebo z Václavského náměstí z Palachova týdne. Je to něco, čemu všichni velmi dobře rozumí, a proto ta odezva je taková prudká. Ale já už jsem to říkal předtím. Myslím si, že to je nějaká gradace, vzestup nějakých sil, které jsou považovány za krajní a tenhle ten srozumitelný symbol zkrátka to jako překlopil do těch protestů.

Jan VÁVRA, moderátor

Myslíte si, že je to projevem nějaké rostoucí síly občanské společnosti nebo nějakého občanského sebevědomí. Petr Honzejek hovořil o tom, že ne všichni, ale že část společnosti se nějakým způsobem tato aktivizuje.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Já jsem dokonce řekl, že menší část společnosti. Já jsem opravdu hluboce přesvědčen o tom, že to co jsme viděli v ulicích nebylo žádné masové hnutí, že to není žádný společenský zlom, žádný začátek něčeho jiného, nějakého nového směru vývoje v české společnosti. Ne to je prostě protest části společnosti, která nesouhlasí s tím vývojem, který byl nastoupen, řekněme po říjnových volbách a stvrzen ve volbách prezidentských.

Jan VÁVRA, moderátor

Myslí si ostatní totéž, Daniel Kroupa?

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Já si myslím, že přeci jen určitý pohyb v té společnosti je. Já mám občas možnost sledovat ta shromáždění různá na Václavském náměstí z určitého nadhledu a řekl bych, že v posledních tak pěti letech počet těch lidí, kteří se tam objevují narůstá. A narůstá nejen tam, kde je to, řekněme, dobře organizováno nějakou silnou společností, nějakou silnou občanskou iniciativou. Ale tento protest zjevně byl organizován lidmi, kteří se do toho pustili víceméně nahodile a dá se říci, že to byl protest, který neměl ani pořádnou infrastrukturu, neměl ozvučení, neměl žádné prostředky, se kterými by to dělali, a to znamená, ti lidé se shromáždili na základě sociálních sítí a na základě jaksi předávané informace a ta ochota roste. Čili v té společnosti se podle mého mínění cosi děje, cosi posouvá a bude záležet na tom, zda se toho chopí někdo nebo politicky nebo zda to vyvine tak jako jiné podobné atmosféry.

Jan VÁVRA, moderátor

Souhlasí Jaroslav Fiala?

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

To já si nejsem jistý, jestli se zatím tady dá hovořit o větším pohybu ve společnosti. Spíš si myslím, že zatím ne. Myslím si, že ten řekněme antikomunistický prvek u toho Ondráčka hrál velkou roli, že to je něco, co tady určitá část společnosti zná, reaguje na to prostě a je ochotna prostě v tomhle tom případě, když přeteče pohár trpělivosti, vyjít do ulic na druhou stranu z mého pohledu jsou tady závažnější věci, je to místopředseda sněmovny Tomio Okamura třeba, který podle mě by si zasloužil mnohem nebo který by si zasloužil neméně silné protesty občanů. Neviděli jsme nic takového tady a považuji to za velký nedostatek nebo velký deficit, že něco takového se neděje, že vlastně předseda jako hnědnoucí strany nebo nahnědlý strany je v tak významný funkci. Tohle zatím tady nefunguje. Takže jakoby tahle ta asi antikomunistická karta má pořád ten mobilizační prvek, který měla, na druhou stranu je to prvek, který je hodně obrácený do minulosti. Ten Zdeněk Ondráček se stal asi takovým symbolem nebo tou poslední kapkou, ale myslím si, že demonstrace proti Tomio Okamurovi by byla v tomto případě neméně důležitá.

Jan VÁVRA, moderátor

Dočkáme se demonstrace proti Tomio Okamurovi, Michal Kubát?

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Nevím, jestli se dočkáme demonstrace proti Okamurovi, ale já bych souhlasil s tím co říkal Daniel Kroupa, že přeci jenom ta společnost se nějakým způsobem aktivizuje, ale ona se aktivizuje, řekl bych, dvojm směrem. Ono to začíná už dneska znít jako klišé, když budeme říkat, že společnost je rozdělená. Ono se to mluví tak často, že už to zní jako fráze, ale já si myslím, že to fráze není a že ta společnost je skutečně rozdělená a že ty dvě části se od sebe vzdalují, tím pádem se radikalizují a tím pádem prostě ta aktivita té společnosti roste. Různým způsobem to nemusí být jenom demonstrace samozřejmě, to jsou různé aktivity na sociálních sítích a tak dále. A myslím a uvidíme, kam to povede, takže možná se dočkáme demonstrace proti Okamurovi, anebo se dočkáme demonstrace nějakého širšího rázu, jak tady bylo řečeno, že to vlastně to nebyla úplně demonstrace jen proti Ondráčkovi, ale také proti premiérovi Babišovi. Takže ten ferment v té společnosti je a uvidíme, kam půjde a kde se případně zastaví nebo v co se to překlopí.

Jan VÁVRA, moderátor

Daniel Kroupa už jen krátce.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Ano, já bych chtěl jenom říci, že z těchto protestů, které vyvanou krátce poté, co se vzepjaly. Zůstane ve společnosti jenom pachuč, ale zároveň je to příležitost, že se té věci může chopit někdo politicky a vytvořit z toho určité hnutí. Takové pokusy už tady jsou.

Jan VÁVRA, moderátor

Tak, pánové, nyní naši debatu na pár minut přerušíme, protože je čas na aktuální zprávy.

Kritika inauguračního projevu prezidenta 11.3.2018 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Jan VÁVRA, moderátor

Po zprávách opět pokračujeme v pravidelné nedělní debatě, ve které diskutujeme o nejdůležitějších událostech minulého týdne. Pozvání ke kulatému stolu Českého rozhlasu Plus tentokrát přijali filosof Daniel Kroupa z Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, politolog Michal Kubát z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Petr Honzejek komentátor Hospodářských novin a Jaroslav Fiala ze serveru A2larm. Tak další

velice významnou událostí, možná nejvýznamnější právě uplynulého týdne byla inaugurace Miloše Zemana. Pánové, jak vůbec hodnotíte to první období vlády nebo prezidentování Miloše Zemana. Jakou stoupu v českých dějinách zanechal. Michal Kubát.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

-----
To je těžká otázka. Bylo to prezidentování velmi kontroverzní, bylo to prezidentování velmi konfliktní, bylo to prezidentování, které posunulo ten význam prezidentské funkce ve společnosti a v české politice. Prezidentská funkce tradičně v české společnosti je vnímána jako něco mimořádného prezident je vnímán tradičně ne jako obyčejný politik, ale jako téměř morální autorita. A prezident Zeman svým působením spíš tedy se stal tím praktickým politikem, který se snaží provozovat každodenní politiku, to znamená, že on tuhle tu tradici toho nadstranického morálně vlivného prezidenta porušil nebo ukončil a zavedl tady úplně nový model českého prezidentství. Ze začátku se pokoušel stát se prezidentem vládnoucím, což se mu nakonec nepodařilo. Nicméně je to zkrátka úplně jiný prezidentský styl, než na jaký jsme doposud byli zvyklí a čeká nás dalších pět let zřejmě podobného prezidentování a je otázka, jestli do budoucna ta funkce prezidenta České republiky se stane v uvozovkách obyčejnou politickou nebo ústavní funkcí tak jako třeba premiér nebo předseda něčeho jiného a už to nebude ten prezident, který stojí nad těmi stranami a nad těmi ústavními institucemi.

Jan VÁVRA, moderátor

A není to dobře? Někdo by mohl namítnout, že to je jaksi pozitivní jev, že už nemáme toho nebo tam není ten monarcha nebo jakoby tedy vládce, jak jsem říkal, ale normální politik?

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

-----
Tak záleží, co od toho prezidenta očekáváme, jestli to od prezidenta očekáváme, jestli bude normální politik, že to bude provozovat každodenní politiku, tak potom bychom podle mého názoru měli upravit ústavní systém, který by tuto prezidentovu roli umožňoval a český ústavní systém tuto roli prezidenta nepředpokládá. Český ústavní systém přestože prezidentů čeští nikdy nebyli úplně slabými prezidenty, vždy měli velký politický nebo dokonce snad i morální vliv, tak zkrátka ale takový ten prezident každodenní politik nezapadá do toho ústavního systému České republiky a nezapadá do tradic československé a české politiky jako takové.

Jan VÁVRA, moderátor

Souhlasíte, pánové, že Miloš Zeman úplně posunul to jaksi postavení prezidenta. Daniel Kroupa.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Já se domnívám, že ho paradoxně příliš neposunul, dovnitř ve vnitřní politice vlastně Miloš Zeman vedl permanentně volební kampaň po celých pět let a žádný výraznější vliv vlastně neměl. Co lze hodnotit pozitivně je, že na rozdíl od svého předchůdce řekněme uvedl v činnost Ústavní soud. Už upadlo v zapomenutí, že prezident Klaus se ho pokusil paralyzovat. Miloš Zeman ho doplnil a Ústavní soud funguje. Trošku horší je to s bankovní radou, která ale také tedy funguje. Takže v tomto ohledu pár takových kroků bylo, ale jinak to byl vlastně permanentní volební kampaň. A v zahraničí politice, kde se očekává od prezidenta skutečně mimořádné role, kde on může svůj politický vliv uplatnit daleko větším způsobem, než dovnitř, tak tam naprosto selhal. On měl přeci původní ambice získat řekněme pro svojí osobu a tím možná i pro Českou republiku respekt v Evropské unii, slavnostně vyvěsil vlajku na Pražský hrad a zdůrazňoval svůj eurofederalismus. Ale ukázalo se, že sám sobě tedy a republice žádný respekt u evropských zemí nesjednal. Jeho hlas v Evropě nemá vůbec žádný význam. A za oceánem se hovořilo při tedy nástupu nového prezidenta Trumpa, kterému už v kampani pan prezident poněkud nadbíhal, tak se očekávalo, jak bude slavnostně přijat v Bílém domě, a je to jeden z mála prezidentů, který si v Bílém domě ani neškrtnul. Přes všechny Kmoničky. A tudíž prezident se obrátil směrem na Východ. Začal hovořit o ekonomické diplomacii. Ale když se podíváte na výsledky té ekonomické diplomacie z Východu, tak nezlobte se, zahraniční obchod s Ruskem nebo s Čínou se pohybuje v řádu jednotek procent tak, jak to bylo před nástupem prezidenta Zemana. A pokud v Číně někomu pomohl, nebyla to Česká republika, ale jedna podnikatelská instituce pana Kellnera Home Credit, který potřeboval příslušná razítka pro své podnikání v Číně. A jiný efekt to nepřineslo.

Jan VÁVRA, moderátor

Petr Honzejek.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Já myslím, že role Miloše Zemana byla nesmírná a bude ještě nesmírná. Je to dáno tím, že role prezidenta v očích české společnosti je role jaksi nadpolitická, ale ne mimo politická, takže prezident svými názory a svými vstupy do veřejné debaty tu debatu nejen moderuje, ale do jisté míry vlastně určuje její tón a její obsah. A Miloš Zeman to udělal hned v několika ohledech velmi zásadně. Miloš Zeman je totiž především velice dovedný, ba nebál bych se říci, geniální populist. Nejen v tom smyslu, že udělá vždycky to, co se domnívá, že by mu mohlo vynést politické body. Ale dokáže velmi dobře vytušit, vycítit, kudy vane a kudy v nejbližší době povane dech doby. Přifouknout mu a postavit se do jeho čela. On to udělal v roce 2015, kdy vycítil, že velkým tématem bude otázka migrační krize a postavil se na pódium vedle otevřených já se nebudu bát říct to slovo, vedle otevřených fašistů, jako byl Martin Konvička. A tím vlastně dosáhl dvou věcí. Tím dosáhl toho, že si Česká republika stala i v evropském kontextu vlastně vůči migraci a vůči jiným kulturám nejbezpečnější, nejpodezřívavější a de facto i samofóbní zemí. To je jedna věc, a to se potom propsala do celé české politiky. Když se podíváme, jak se politika proměnila, tak vlastně odpor k jakékoliv migraci, k jakékoliv pomoci komukoliv, nakonec všichni včetně Andreje Babiše říkali: Ne, my tady nechceme vůbec nikoho a to je jedno, jestli ten člověk prchá z ekonomických důvodů nebo mu skutečně hrozí smrt v zemi původu. Tak takto Miloš Zeman dokázal změnit celou politickou debatu. To je bod jedna a bod dvě, Miloš Zeman dosáhl toho, že se v České republice de facto legitimizovaly síly, se kterými se ještě v 90. letech nikdo nebavil, a proti kterým Miloš Zeman mimochodem velice silně vystupoval. Například republikáni Miroslava Sládka, nyní se zcela vážně debatuje s Tomio Okamurou, Miloš Zeman ho má jako největšího podporovatele a zdá se, že to je v pořádku takže opravdu to působení Miloše Zemana se řekněme podepsalo v těle a ve společenském vědomí české společnosti jako velice, velice intenzivní.

Jan VÁVRA, moderátor

Takže souhlasíte s tím, co vlastně říkal Michal Kubát, že tedy skutečně posunul někam to postavení prezidenta v našem systému?

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

No, neřekl bych, že bych ho někam posunul, protože takoví čeští prezidenti byli vždy. Oni tu tu možnost měli, protože vnímání prezidentské funkce takové je, ale on ho dokonale využil k tomu, aby jednak posílil politicky svoji pozici, ale také něco propsal do české společnosti a i do parlamentní politiky.

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

No, vzhledem k tomu, že Miloš Zeman se stal prvním přímo zvoleným prezidentem, to znamená, on se může odvolávat na přímý mandát lidí. Je to posun sám o sobě. To, že dělal volební kampaň, dělá na druhou stranu, vyplývalo to z toho, že on prostě usiloval o hlasy v přímé volbě. Což vlastně tenhle ten jev přímo zvolený prezident, bych řekl jako posiluje nebo právě posouvá tu rovinu někam jinam, přestože jako v ústavě to nemáme zakotveno, že bychom byli nějaký prezidentský nebo poloprezidentský systém. Tak on samozřejmě se kromě té své symbolické moci, kterou nepochybně tímhle tím získal, snaží prostě nebo snažil politicky tu prezidentskou funkci posouvat ještě někam dál, to znamená, on jakkoliv ten náš prezident má vlastně politicky velmi omezený pravomoce, tak ty svoje politicky omezený pravomoce využíval, bych řekl, na 150 % a jednal vlastně a vidíme to teď v případě třeba Babišovy vlády, která se jako protahuje a kde vlastně ten Miloš Zeman hraje roli prostě arbitra a využívá to maximálně.

Jan VÁVRA, moderátor

A souhlasíte s tím, co říkal Petr Honzejek, že vlastně tedy jaksi pomohl k vzestupu těch jako neofašistických nebo neonacistických sil?

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

To je druhá věc, která je určitě významná. Souhlasím s tím, že vystoupení v roce 2015 na jednom pódiu s Konvičkou bylo nejen pro mě, ale prostě pro spoustu dalších lidí nepřijatelným krokem, který ovšem bohužel legitimizoval tyhle ty síly. Ne, že by tady existovaly, ale tím, že vlastně jim jako hlava státu dává nějakým způsobem legitimitu, dává jim zapravdu, tak že je určitě velmi silný signál tý společnosti, že vlastně tyhle ty protimigrantské síly jsou nějakým způsobem tady legitimní.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Já bych chtěl říci. Ono je nepopíratelné, že Miloš Zeman svým působením tu společnost poměrně významným způsobem proměnil. Ale jako politik, který by měl předložit nějakou vizi, ke který nějaký směr, kterým tu zemi chce vést dál, tak v tomto se nepohnul ani o milimetr. Dá se říci, že řekněme, v té zemi způsobil určitý chaos nebo určité, přivedl k moci určité chaotické síly, ale řekněte mi jediný vlastně pozitivní krok, kterým by tu zemi někde vedl.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

To záleží v čích očích. To byl jen tento případ, nic jiného jsem říci nechtěl.

Jan VÁVRA, moderátor

Ano, Jaroslav Fiala.

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Ještě jsem chtěl říci jednu věc. Tady samozřejmě se často říká jako společnost rozdělená, nerozdělená. Jsou tady prostě objektivní problémy socioekonomického charakteru. Jsou tady prostě jasný různý ekonomický kulturní rozdíly. Miloš Zeman, dá se říci prostě jako brilantně dokázal tu nespokojenost nějakým způsobem uchopit. Z mého pohledu špatným směrem, nicméně uchopit, oslovit lidi a prostě spousta lidí mu dává ten hlas právě proto, že má pocit, že za ně mluví. A dokud vlastně tady ty ostatní, řekněme, politické strany nebo síly nebudou schopny přijít s něčím, co by, řekněme, tu nespokojenost těch lidí uchopilo lepším směrem, tak se obávám, že Miloš Zeman stále bude mít podporu.

Jan VÁVRA, moderátor

Pánové, jak se vám líbil jeho inaugurační projev, co nám naznačil o tom nebo vzkázal, co můžeme čekat dalších pět let? Michal Kubát.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

-----
Mě ten inaugurační projev za tak až tolik nepřekvapil, protože vlastně to byl projev pořád stejného typu. Podobné projevy Miloš Zeman pronáší už dlouho, samozřejmě můžeme diskutovat o tom, do jaké míry tento typ projevu je vhodný při této příležitosti. Já si úplně ne. Já si myslím, že přeci jen ten projev měl vypadat jinak. Ale on vypadal tak jak vypadal, protože Miloš Zeman je takový jaký je a bylo by podle mě naivní předpokládat, že najednou po pěti letech se dramaticky změní, takže ten projev zkrátka odpovídal jeho povaze a jeho politickému působení, ten projev vůbec nebyl v ničem nový. Ten projev byl ještě možná trošku radikálnější než některé ty předchozí projevy, ale ten projev zkrátka odpovídal tomu, co prezident Zeman pět let říkal a dělal a v tomto smyslu vůbec nebyl překvapivý pro mě.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Já myslím, že člověk se má utvrzovat v jistotách a Miloš Zeman nás v jistotách utvrdil. Například nás utvrdil v tom, že když po volbách říkal, že bude smířlivější, pokornější, že si z nás zkrátka dělal legraci.

Jan VÁVRA, moderátor

Takže je to vždycky obráceně než.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Není to vždycky obráceně, ale zase tam jsou některé jistoty, na které se můžeme spolehnout, řekněme v tom ne úplně pozitivním smyslu, ale v tom, že to skutečně myslí tak, jak to myslí a že bude dělat to, co říká. Velmi upřímně nenávidí některá média, v tom nesporně bude pokračovat. Víme také, že těžko se od něj dočkáme někdy nějakého vstřícného gesta, která by směřovala k zakopávání příkopů ve společnosti, ale spíše, že to druhé funkční období spíše využije k tomu, že se bude chovat jako politik, který už ví, že žádná porážka mu nehrozí, takže se bude chovat bez limitu.

Jan VÁVRA, moderátor

Ale k čemu to povede? On samozřejmě může se chtít zapsat nějak do dějin a nebo nemusí už usilovat o své zvolení, to už tady bylo řečeno, že vede permanentní volební kampaň anebo už se tedy nebude jako takzvaně utržený ze řetězu. Takže která varianta, myslíte, se spíše pravděpodobná. Daniel Kroupa.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Pokud to funkce dovolí, tak jaksi ta druhá se domnívám, to utržení ze řetězu. V tomto projevu bylo jedno takové novum. On si opět vytvořil velkého zlého nepřítele, kterého nyní personifikoval v panu Bakalovi. Já říkám, že tím pan Bakalovi prokázal zcela nemístnou poctu, kterou si pan Bakala nezaslouží, protože v inauguračním projevu je jedno, jestli toho člověka hodnotíte kladně nebo záporně, ale fakt, že ho tedy zmíníte, mu ten status velmi zvyšuje. A podobně jako pan Orbán, má svého Sorose nyní i pan Fico, tak pan prezident si vytvořil tuhle tu postavu. Za druhé se pokusil podnitit u svých příznivců neob posílit jejich averzi vůči určitým médiím, médiím vlastněným panem Bakalou na jedné straně a veřejnoprávními médii. Shodou okolností jsou to ta média, nechci to teď se dopustit nějakého lichocení, ale ta která reprezentují špičkovou českou žurnalistiku a média, která se vyznačují vysokým stupněm nezávislosti, to znamená, také kritičnosti vůči politikům. A je jedno těm politikům, že kritizují jiné politiky, zejména jejich zlost probouzí, když jsou mezi nimi kritizováni i oni. Tedy Miloš Zeman jaksi vůči těmto médiím nasměroval svůj hněv a za třetí v rámci tedy své role, kterou sliboval kratičce po volbách, ale jen tak okrajově, že bude sjednocovat, tak za nepřítele označil také některé politické strany nebo zmínil na čele stojí TOP 09. Takže to je celkem malý svět, do kterého se mentálně pan prezident uzavřel a je strašně zajímavé, jak všechna ostatní politická témata z jeho horizontu zmizela. Žádné skutečné vize čeho by do budoucna v pěti letech chtěl dosáhnout, tak jestli starostové v nějakých obcích budou voleni přímo nebo nebudou voleni přímo, může způsobit řekněme nesváry v obcích, ale většího významu to mít možná nebude. To není žádná důležitá vize, kterou by je v té společnosti předkládal. A já bych k tomu ještě dodal něco, co už asi opakuji, ale myslím, že to stojí za opakování, my jsme si zvykli, že žijeme v období klidu, míru, pohody a relativní prosperity. Ale toto se může v těch nadcházejících pěti letech zásadním způsobem změnit. A v takové situaci krize prezident může sehrát velmi důležitou roli na záchranu či obnovu té společnosti a na zmírnění té krize. A to, co z toho projevu pana prezidenta vyplynulo, je vlastně, že s ním počítat nemůžeme. On tuto roli hrát nebude, protože vlastně ani nemůže. Za ním se nemůže sešikovat celý národ, ale jen skupiny jeho příznivců. A to je to, co u prezidenta České republiky, role tedy toho prezidenta spíše symbolického, založeného na mravní autoritě budeme postrádat nejvíc.

Jan VÁVRA, moderátor

Souhlasí Jaroslav Fiala?

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Já bych k tomu dodal, v něčem nesouhlasím, protože vzhledem k tomu, že Miloš Zeman je dneska nebo chápe tu prezidentskou funkci jako politickou funkci, tak u něj se očekává, že prostě on klade tady řezy v téhle společnosti. Označuje nepřátele, prostě což, ať se nám to líbí nebo ne, do politiky patří. On jako politická figura prostě si vytyčí ty nepřátele. Samozřejmě nám to může připadat úsměvný v tom smyslu, že nadává na pana Bakalu. Média pana Bakaly sám prostě má pravidelnou televizní show na Barrandově s panem Soukupem, která je prostě revoltní a má kolem sebe další řadu revoltních novinářů, který vlastně nemusíme ani.

Jan VÁVRA, moderátor

A nejsou to jsou vlastně trošku imaginární nepřátele, jako má Orbán pana Sorose.

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Samozřejmě, ale jakoby bohužel z definice politika, částečně zvláště populistickýho politika jako je Zeman, patří vlastně jako kladení těchto pólů do té společnosti. Kdyby ta společnost samozřejmě byla nějakým způsobem spokojenější, kdyby už nebyla předem nějakým způsobem polarizovaná, nebo kdyby tady byla nespokojenost, pak on by samozřejmě tak jednoduchý pole neměl a ono někdy se tomu Miloši Zemanovi vyloženě jako klade za vinu, že on je tím strůjcem. On jako samozřejmě se veze na něčem, co už tady nějakým způsobem jako existuje. To jsem chtěl říct jako první věc. Ta druhá věc je, že to že vlastně klade tyhle ty dělicí čáry do společnosti, je samozřejmě také otázka nějaký míry a v kusu a zrovna jako v době, kdy na Slovensku dochází prostě k vraždě novináře s jeho snoubenkou, tak vlastně zaútočit v inauguračním projevu právě proti novinářům mi přijde naprosto za čárou a naprosto jako nepřijatelná věc. To je asi třeba také zmínit. Asi poslední věc, co mě k tomu napadá, je že prostě ta jako a to souvisí zase s tím, co jsem tady řekli na začátku, ať už v případě Zdeňka Ondráška nebo v případě Andreje Babiše, Tomio Okamury, tak vlastně ty síly jako který se staví pro nim, bych řekl, se potýkají s velkým deficitem, protože ten systém tak jak jsme ho znali v posledních prostě pětadvaceti plus minus letech zhruba, je destabilizovaný a destabilizovaný politicky. Jsou tady noví hráči, a vlastně ta opozice proti nim je vlastně otázka, co vlastně hájí, co hájí strany typu TOP 09, co hájí ODS. Někakým způsobem asi velká část společnosti cítí, že ty strany hájí něco, co jsou vlastně jakoby pořádky nějakých 90. let, ale ty lidi s těmito pořádky jsou nespokojení, to znamená, když ten protest vlastně je součástí společnosti veden na nějakou obranu demokracie, tak vlastně velká část společnosti v tyhle té demokracii tak, tak si to představují tyhle síly, nevěří, jsou s tím nespokojeni, ale nemají vlastně jako sílu lepší, ke který by se přimkli a která by vlastně vyjádřila tu jejich nespokojenost, než je Zeman, Okamura, dejme tomu, než je Babiš. Což mě se osobně nelíbí, ale chvíli, kdy tady jako nebude ta síla lepší, která by uchopila tuhle tu nespokojenost lepším směrem, tak se obávám, že vlastně ta opozice tak jak zatím vystupuje proti ať už SPD, Babišovi, Ondráčkovi, tak bohužel je dost zatím bezzubá.

Jan VÁVRA, moderátor

Pánové, souhlasíte s tím, že vlastně Miloš Zeman využívá vlastně nějakých prostě nálad?

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Přizívuje samozřejmě.

Jan VÁVRA, moderátor

Ano, přizívuje a dále využívá nálad ve společnosti, které už tady jsou a že to tedy souvisí s odporem k tomu, co jsme zažili v 90. letech? Michal Kubát.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Prezident Zeman určitě využívá nálad ve společnosti. Celkem jaksi z jeho úhlu pohledu velmi šikovným způsobem. Mně se zdá, že prezident Zeman nenabídl v tom projevu a obecně nenabízí nějaké ty obecnější vize budoucnosti nebo vize toho, jak by měla vypadat společnost pro to, že jeho hrozně asi baví taková ta konkrétní politika, jakou politickou stranu podpořit proti jaké politické straně vystoupit, jak to udělat, aby vznikla taková vláda nebo jiná vláda. On je tím bytostným politikem toho ražení 90. let, opoziční smlouva a tak dále, to všechno jsou věci, otázky, které souvisí s nějakou politickou taktikou, ale takovou tou každodenní politickou taktikou. To je to, co podle mě on má rád, to je to co ho baví, to je to v čem je velmi dobrý. A je otázka, jestli chceme, aby prezident byl takový anebo jestli chceme, aby prezident byl spíš nad těmi stranami a nabízel nějaké ty vize společnosti nebo vize prostě nějaké budoucnosti. Ten prezident Zeman podle mě toho není schopen, protože on mentálně je zasazen do takové té každodenní praktické politiky, tak jak to dělal v těch 90. letech. To je prostě jeho povaha.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Já se domnívám, že právě ta státnická dimenze, to znamená, ten výhled v širším časovém horizontu mu absolutně chybí. Můžeme spekulovat o tom, proč. Je to paradox, když tomu tak je v případě prognostika.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Já myslím, že stopa Miloše Zemana, kterou by on sám rád chtěl zanechat, by byla v proměně českého politického systému směrem k systému, který se dá nazvat kryptoprezidentský. To znamená, systém, kde sice prezident nemá významné formální pravomoci, ale má nesmírný ba klíčový vliv na celý politický provoz. Viděli jsme to v politické praxi Miloše Zemana v roce 2013, kdy si navzdory poměrům Poslanecké sněmovny, navzdory vůli většiny Poslanecké sněmovně pořídil vlastní prezidentskou vládu Jiřího Rusnoka. Pak tedy byly volby, takže to mu úplně nevyšlo, ale jsem přesvědčen o tom, že na tuto krásnou dobu, kdy skutečně držel veškerou moc v tomto státě pro něj krásnou dobu, prezident Miloš Zeman nezapomněl. A nyní, když se jedná o sestavování druhé vlády Andreje Babiše, on nepochybně udělá všechno pro to, aby maximalizoval moc pro sebe a pro své okolí. K čemu ji použije, to už je další věc. A myslím, že bude chtít být klíčovým hráčem. A ještě jedna záležitost, ústava jak říkal Vojtěch Cepl, není návod k automatické pračce. Ústava se dotváří tím, jakým způsobem je používána. Takže jestliže se Miloš Zeman chová k ústavě tímto způsobem, tak tím vlastně předjímá každé další použití ústavy. Takže každým řečením přestoupením nějaké dosud platné zvyklosti vytváří nové mantinely nebo respektive rozšiřuje mantinely pro jakéhokoliv svého nástupce. Tedy rozšiřuje prostor pro prezidenta jakožto mocenského aktéra. Myslím, že Miloš Zeman bude chtít, aby jeho dědictvím bylo cosi jako zavedení kryptoprezidentského systému v České republice.

Jan VÁVRA, moderátor

Tak, tolik tedy pravidelná debata Českého rozhlasu Plus o nejdůležitějších událostech, které přinesl právě končící týden. Doufám, že jsme vás inspirovali k vlastním úvahám a k utváření si vlastního názoru na současné události. Děkuji mým hostům, kterými byli tentokrát filosof Daniel Kroupa.

Daniel KROUPA, filosof, Filosofická fakulta Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Na shledanou.

Jan VÁVRA, moderátor

Politolog Michal Kubát.

Michal KUBÁT, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

-----
Děkuji, na shledanou.

Jan VÁVRA, moderátor

Komentátor Petr Honzejek.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny

Na shledanou.

Jan VÁVRA, moderátor

A novinář Jaroslav Fiala.

Jaroslav FIALA, novinář, čtrnáctideník A2larm

Na shledanou, díky.

Jan VÁVRA, moderátor

Od mikrofonu se loučí Jan Vávra.

Průlomová jednání mezi KLDŘ a USA

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Měl by to být historický okamžik na politické scéně. Americký prezident Donald Trump kývl na schůzku s Kim Čong-unem. Žádný jeho předchůdce se přitom zatím se členem severokorejské dynastie Kimů nesešel. Pchjongjang podle Bílého domu navíc slíbil, že kvůli schůzce zastaví raketové testy. Vidět by se měli oba státníci v květnu. Kde? To zatím není jasné.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Od hrozeb a urážek, po osobní setkání během necelého roku. Vzkaz Donaldu Trumpovi předala jihokorejská delegace, kterou v Pchjongjangu přijal Kim Čong-un.

Čchong UI-JONG, bezpečnostní poradce jihokorejského prezidenta

Kim se zavázal, že se Severní Korea zdrží dalších jaderných a raketových testů. Chápe, že pravidelná vojenská cvičení Jižní Koreje a USA musí pokračovat. A s prezidentem Trumpem se chce setkat co nejdřív.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Prezident Trump výzvu přijímá. Podle Bílého domu má logiku jednat s jediným člověkem, který v totalitním státě rozhoduje.

redaktor /citace: Donald TRUMP, americký prezident/

"Bylo dosaženo významného pokroku, ale sankce zůstávají, dokud nebude dohoda."

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Okno pro diplomacii poskytla zimní olympiáda, Koreje začaly jednat. Prezident Mun Če-in je vůči Pchjongjangu vstřícnější než předchozí jihokorejská vláda. Vidí v tom šanci na historický průlom.

Kim UI-KJOM, mluvčí jihokorejského prezidenta

Květnová schůzka bude historickým okamžikem pro mír na Korejském poloostrově.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Mnoho odborníků nesouhlasí. Kim si podle nich připsal další bod za propagandu, protože dosáhl na Spojené státy.

Christopher HILL, bývalý americký velvyslanec v Jižní Koreji

Pokud bych pracoval pro Bílý dům, měl bych velké obavy, jak to zvládnout. Máme prezidenta, který nezbytně nehraje podle pravidel. A totéž se dá říct o Kim Čong-unovi.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Mnoho otázek zůstává nezodpovězených, včetně těch hlavních. Co si od toho Spojené státy slibují a co jsou ochotny nabídnout? A co bude Severní Korea v mezičase dělat?

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Spojené státy zůstávají ostražitě. Americký ministr zahraničních věcí přiznává, že ho náhlá změna Kimova přístupu překvapila. O nabídce k setkání hlav států, i o tom, že ji Trump přijal, se dozvěděl při návštěvě Afriky.

Rex TILLERSON, americký ministr zahraničí

Prezident Trump už nějakou dobu říkal, že je otevřen jednání a je ochoten se sejít s Kim Čong-unem, až budou příhodné podmínky a správná doba. Mám za to, že prezident usoudil, že tato chvíle nastala.

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Doteď byl přítom zastáncem jednání s Pchjongjangem ministr zahraničí. A prezident mu přes Twitter vzkazoval, že jen marní čas. S Kimem si Trump od nástupu do úřadu vyměňoval hlavně invektivy a výhrůžky. Třeba o tom, kdo z nich má větší tlačítko na odpálení jaderných zbraní.

Donald TRUMP, americký prezident /projev v OSN, 19. 9. 2017/

Pokud ale budeme nuceni bránit sebe nebo své spojence, nebudeme mít jinou volbu než zcela zničit Severní Koreu. "Rakeťák" je na sebevražedné misi.

Lee CHUN HEE, moderátorka severokorejské televize cituje z prohlášení Kim Čong-una

-----
"Rozhodně a definitivně zkontroluji ohněm toho amerického senilního starce."

David MIŘEJOVSKÝ, redaktor

Přípravy setkání zaberou týdny. Zatím není jasné, kde se uskuteční. A ani, zda má Washington dost odborníků na Severní Koreu. Mnozí totiž administrativu v posledním roce opustili. Americké ministerstvo zahraničí nemá už od loňského ledna velvyslance v Jižní Koreji. A navíc před týdnem odešel do důchodu Joseph Jung. Diplomát, který v posledních letech zajišťoval komunikaci mezi Washingtonem a Pchjongjangem. Z Číny Barbora Šámalová a Spojených států David Miřejovský, Česká televize.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A přidáme ještě názor tří expertů z tří různých oborů. Koreanisty, amerikanisty a politického geografa. Všech jsme se zeptali, jak zprávu o chystané schůzce mezi Donaldem Trumpem a Kim Čong-unem hodnotí.

Petr BLÁHA, koreanista

Tu zprávu hodnotím v zásadě pozitivně, ačkoliv úplně ty podrobnosti toho, co si obě strany sdělily, nejsou známy. Zároveň bych připomněl, že nejde až zas o tak velké překvapení, jak naznačoval, naznačují některé zprávy, vzhledem k té diplomatické taktice i z minulosti Severní Koreje bylo už v minulém roce možné očekávat severokorejskou mírovou nebo diplomatickou ofenzivu. Možná to překvapení je, že ta nabídka a ta možnost setkání přišla tak brzo, protože asi to nejdůležitější v tomto momentu a z této zprávy je, že severokorejský vůdce musel nějakým způsobem přistoupit na tu americkou podmínku, že Severní Korea je ochotna jednat o tom, že se zbaví svého vojenského jaderného programu. Nicméně já bych připomněl, že v minulosti dokonce byly podepsány smlouvy o denuklearizaci Korejského poloostrova a celá řada dalších smluv a dohod, které ovšem Severní Korea nenaplnila.

Jan HORNÁT, amerikanista

Z hlediska samotného načasování přichází pro Donalda Trumpa nabídka na setkání velmi vhod. V současnosti čelí mezinárodní kritice za plánované uvalení cel na dovoz oceli a hliníku, na domácí scéně se zároveň zdá, že komise vedena Robertem Moellerem, která se zabývá rolí a možnou spoluprací ruských subjektů z kampaní Donalda Trumpa se pomalu chýlí ke zveřejnění svých zjištění. A do toho ještě nedávná tragická střelba na floridské škole, takže je to pro Donalda Trumpa a jeho administrativu samozřejmě velmi dobrá zpráva i pro vlastně americké občany, a je to úspěch samozřejmě, který se v tuto chvíli může administrativách právoplatně přisuzovat, avšak obavy jsou, zda se Trump nedostává sám do jakési pastí a zda toto rozhodnutí sejít se rovnou na nejvyšší úrovni, není příliš unáhlené. Je tedy zde značný risk, teda že na jedné straně setkání může zlepšit image severokorejského režimu, vlastně v očích mezinárodní komunity, ale zároveň v případě neúspěchu poškodí obraz Donalda Trumpa jakožto skvělého vyjednavče.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** UK

Určitě to je mimořádná jaksi zpráva, je to, řekl bych, v tento okamžik, prvotřídní senzace, nicméně je zapotřebí přihlídnout k těm aktérům, respektive k osobnostem těch aktérů, kteří se mají sejít, protože pokud je mi známo, tak korejský diktátor, to rozhodně není někdo, kdo by jaksi se mohl vykázat nějakou jaksi úspěšnou historií mezinárodních vyjednávání a pro Donalda Trumpa to zatím bohužel rovněž neplatí. Takže nechme se překvapit, až se sejdou, pokud k tomu tedy dojde, jakým způsobem se ukáže, že jsou nebo jsou schopni vyjednávat. Já se obávám, že s největší pravděpodobností moc zásadní jaksi posun nebude možné dosáhnout, ale to se teprve uvidí.

Demagog.cz: Zemanův inaugurační proslov obsahoval pět nepravd

10.3.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage

Echo24, jhr

Desítky pravdivých, pět nepravdivých a několik zavádějících či neověřitelných výroků. To je bilance čtvrtletního inauguračního projevu prezidenta Miloše Zemana, jak jej vyhodnotil server Demagog.cz, zaměřující se na správnost tvrzení politických představitelů. Příkrý proslov hlavy státu vzbudil značné kontroverze. Zeman v něm mimo jiné zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu kvůli kauze OKD, opřel se do jeho médií, strany TOP 09 a zpochybnil objektivitu České televize. Někteří politici na protest odešli z Vladislavského sálu a hovoří o přímém útoku na svobodu slova.

Desítky pravdivých, pět nepravdivých a několik zavádějících či neověřitelných výroků. To je bilance čtvrtletního inauguračního projevu prezidenta Miloše Zemana, jak jej vyhodnotil server Demagog.cz, zaměřující se na správnost tvrzení politických představitelů. Příkrý proslov hlavy státu vzbudil značné kontroverze. Zeman v něm mimo jiné zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu kvůli kauze OKD, opřel se do jeho médií, strany TOP 09 a zpochybnil objektivitu České televize. Někteří politici na protest odešli z Vladislavského sálu a hovoří o přímém útoku na svobodu slova.

Zeman se ve velmi sledovaném projevu pokusil o bilanci svého dosavadního působení v prezidentském úřadu, lehce nastínil své plány do dalšího pětiletého období a také poukázal na některé aktuální fenomény, které vnímá jako nešvary v české společnosti. Dopustil se při tom deseti nepravd, píše Demagog.cz.

Jako výmysl vyhodnotil Zemanovo tvrzení o tom, že Zdeněk Bakala před krachem OKD, které zaměstnává 10 tisíc lidí, inkasoval na dividendách 16 milionů korun a měl okrást i nájemníky firmy o jejich byty. „Výrok hodnotíme jako nepravdivý, neboť poslední dividendy dosáhla výše 6 miliard (poslední 2 v součtu 12 miliard), ovšem nebyla ani vyplacena výhradně ve prospěch Bakaly. Navíc co se týče bytů OKD, je problematické mluvit o krádeži, když byty nájemníkům nepatřily a rozhodčí soud rozhodl, že dle smlouvy ani nebyla povinnost nabídnout jim je ke koupi,“ upřesňuje Demagog.

Za nepravdivé web označil o prezidentovo tvrzení, že nikdy vyjma Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) neznámkoval žádné politické subjekty. Zeman totiž v minulosti kritizoval například TOP 09 při obstrukcích u projednávání zákona o EET, když prohlásil, že strana svým jednáním paralyzuje parlament a Miroslava Kalouska označil jako „největšího škůdce parlamentní demokracie v České republice“. Obdobně i o některých členech Strany zelených při intenzivních diskuzích ve Sněmovně prohlásil, že jde o zelené fanatiky.

Nesprávně se hlava státu vyjádřila kupříkladu i o serveru iHlas.cz, když ho pojmenovala jako zpravodajský, když obsahuje pouze hlasovací ankety.

Naopak správně Miloš Zeman hovořil o číslech, když prohlásil, že Ústavní soud doplnil o 15 nových osob, jmenoval jeho nového předsedu, jmenoval nové členy rady ČNB a když řekl, že každoročně vyznamená mezi 30 a 40 lidmi. Bez chyby byla i jeho další prohlášení o někdejší povinné volební účasti a jejich příkladech ve světě, o spolupráci DSSS s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, o svých prezidentských pravomocích a v případě studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle ní veřejnoprávní média ve svých zpravodajských relacích dávala více prostoru TOP 09, přičemž současně upozadovala třeba komunisty.

Jako zavádějící nebo neověřitelná zůstávají Zemanova prohlášení o počtu jeho cest po krajích i do zahraničí nebo citace komentátora Alexandra Mitrofanova o tom, kdo je podle jeho názoru plnohodnotným občanem Česka.

Čtete také: Zeman se na Nově dopustil údajně devíti nepřesností, říká Demagog.cz
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/S22wF>

Chaloupek: Mám strach, co přijde

10.3.2018 Mladá fronta DNES str. 17 Kraj Plzeňský
— Jitka Šrámková

PRAHA, PLZEŇ Mohl bych říci, že mám nemocnou prostatu a musel jsem odběhnout, ale není to tak... Těmito slovy včera reagoval senátor Václav Chaloupek (Občané patrioti) na otázku, proč odešel předčasně - jako druhý v pořadí - ze čtvrtého inauguračního projevu prezidenta Miloše Zemana.

Filmař a autor oblíbených večerníčků o zvířatech řekl, že poslední kapkou pro něho bylo, když se prezident začal navážet do médií ve vlastnictví Zdeňka Bakaly a do České televize. „Přitom tři řady za mnou - jako pozvaný od prezidenta - seděl Jaromír Soukup z televize Barrandov, což je největší manipulátor, jakého znám,“ prohlásil Václav Chaloupek.

„Mně to připadalo jako příprava k něčemu, co ještě přijde, a z toho mám strach,“ řekl Chaloupek. Obává se toho, že Zeman bude usilovat o možnost, kterou už dříve naznačil. „Aby se nestalo, že výroční zpráva České televize nebude dvakrát schválena. Potom je možné odvolat radu ČT a dosadit tam svoje lidi, kteří budou vyměňovat pracovníky ČT. Toho se bojím,“ popsal Chaloupek. „Mně se v České televizi leccos nelíbí, ale pořád jsem přesvědčený o tom, že je nezávislá,“ sdělil Chaloupek, který od roku 1990 šest let pracoval ve zpravodajství ČT.

Prezident ve čtvrtém projevu uvedl: „Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přičylností ke straně, která se jmenuje TOP 09.“

Při této citaci si Chaloupek vzpomněl na vyprávění kolegů v ČT, když tam v roce 1990 nastoupil. „Vyprávěli, že když byli komunističtí funkcionáři za minulého režimu v televizi, tak měřili čas. Když tam byl 16 vteřin záběr na Biřáka a jen osm vteřin na Indru, přišla stížnost. Já si ale nemyslím, že vyváženost zpravodajství spočívá v tom, že každá partaj dostane stejný prostor. Miroslav Kalousek z TOP 09 je v České televizi ne proto, že by ho tam měli rádi, ale především proto, že řekne vždy něco kontroverzního, o čem má smysl diskutovat,“ přiblížil Chaloupek.

Za nebezpečné považuje Chaloupek i nápady na zrušení Senátu. „Mluví o tom třeba Tomio Okamura,“ připomněl Chaloupek, který apeluje na voliče, aby k podzimním volbám, kdy se obměňuje třetina Senátu, přišli. „Pro zachování demokracie v zemi je to strašně důležité,“ konstatoval Václav Chaloupek.

Ten přiznal, že když v roce 2016 přišel do Senátu, o jeho práci moc nevěděl. „Když dnes vidím, s jakým zaujetím senátoři přistupují k zákonům, které chodí ze sněmovny, jak se snaží napravovat chyby, cítím, že Senát je víc nadstranický než sněmovna. A tím je cenný,“ prohlásil senátor Václav Chaloupek.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - plzeňský kraj

Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal

10.3.2018 havlickobrodsky.denik.cz str. 00 Z regionu
Hana Jakubcová

Londýn, Třebíč /ROZHOVOR/ - Před lety začínal v Třebíči, odkud pochází, jako elév v novinách, které právě čtete. Dnes lidé Bohumila Vostala znají především jako zahraničního zpravodaje veřejnoprávní České televize. Donedávna reportoval zásadní události hlavně z centra Evropské unie – z Bruselu. Nově se ozývá ze země, která se chystá společný evropský projekt opustit. Z Velké Británie.

"Od 1. ledna vás veřejnoprávní Česká televize „přesadila“ z Bruselu do Londýna. Už jste se zabydlel?

Jak se s nadsázkou říká, někdy je lepší vyhořet, než se stěhovat. Ale od ČT mám maximální podporu, takže od 1. ledna londýnský štáb, který tvořím já a kameraman Martin Rusek, plně natáčí. Diváci už mohli vidět reportáže o dopadu brexitu na české truhláře, nekrology československých letců RAF v Anglii - generálů Schwarze a Liškutína, kteří bojovali proti nacistům a pak sami utíkali před únorovým komunistickým pučem. Ale taky třeba o chystaném irském referendu o zrušení ústavního zákazu potratů či o obavách z návratu hraničních kontrol mezi Irskou republikou a Severním Irskem, protože Spojené království odejde z celní unie.

Reportáž o truhlářích jsem neviděla. Jak se jich brexit dotkne?

Paradoxně, mnou si ruče. Říkají, že brexit je pro ně požehnáním. Čekají zdrazení své práce. Bojí se jen, aby nalákali po brexitu dost českých truhlářů.

Bohumil Vostal Nar. 1980 Vzdělání: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd** - žurnalistika a mediální studia (Studijní pobyty na Loughborough University v Británii + Institut politické žurnalistiky na Georgetown University ve Washingtonu) Jazyky: angličtina, francouzština Koníčky: umění, četba, cestování, historie

Když se vrátím k vašemu přesídlení do Británie - v čem jsou Britové na první pohled jiní než Belgičané? Po čem belgickém se vám stýská?

Brusel je stejně jako Londýn multikulturním městem, kde zní mnoho jazyků, žijí tam tisíce cizinců, takže v té mezinárodní atmosféře kolem mne se nic nemění, naopak, je ještě živější. Logicky, tím, že se Británie těsnou většinou v referendu rozhodla vystoupit z EU, tak Brusel a Londýn je prezentovaný jako černá a bílá. Londýn ovšem nepředstavuje typickou Anglii, Skotsko nebo Severní Irsko, stejně jako Brusel není to samé jako holandsky mluvící Vlámsko nebo valonský venkov. Na stýskání zatím nebyl čas, ale samozřejmě Belgie má spoustu předností - vynikající kuchyni, úžasný kulturní život, vzdělané obyvatelstvo se skromným chováním. A možná se budete divit, ale v Bruselu, který je symbolem byrokracie, jsem zažil míň administrativy než při stěhování do Londýna, kde není vůbec jednoduché si založit bankovní účet, telefonní smlouvu nebo přepsat plyn.

Je na londýnské Downing street něco zvláštního, co se z televizní obrazovky obtížně tlumočí divákům?

Pokud pomineme, že velký mediální zájem získávají pranice kocoura Larryho z Downing Street 10 (tradiční sídlo britských premiérů – pozn. red.) s kocourem Palmerstonem, co patří ministerstvu zahraničí, tak obtížné je obrazově dokázat, jak velké napětí a vnitřní spory vyvolává brexit mezi konzervativní premiérkou Mayovou a jejími ministry. Každý den jsou toho plné britské noviny. Británie je čtvrtým největším trhem pro české exportéry, zpravodajství ČT tak bude v Londýně pečlivě sledovat dopady brexitu na české ekonomické i politicko-bezpečnostní zájmy.

V tomto roce určitě budete reportovat nejméně ze dvou zásadních akcí královské rodiny. Vévodkyni Kate se narodí třetí potomek a princ Harry se ožení. Co vám už teď jako reportérovi nahání větší hrůzu a proč? Předpokládám, že tam budou davy novinářů z celého světa...

Hrůzu mi to nenahání, protože jde o velmi radostné zprávy. Je třeba si ale uvědomit, že z hlediska veřejnoprávního zpravodajství bylo mnohem důležitější referovat o narození budoucího nástupce trůnu prince George, takže třetí potomek nebude žádnou prioritní zprávou. Větší zájem vyvolá svatba prince Harryho, ale opět, nejde o tak důležitou událost, jako byla svatba budoucího nástupce trůnu Williama s vévodkyní Kate. Přesto, čeká se obří mediální zájem, bude tím žít britská společnost, možná ještě víc okolní svět, takže diváci o tyto události rozhodně nepřijdou."

Víte už teď, jaká pravidla pro točení reportáží budete mít?

To vše záleží na dohodě velkých televizních agentur a stanic s královským palácem. Je pravdou, že vždy je třeba vyjednat vstupovací místa, satelitní přenos, je za tím hodně produkční práce, není to tak, že přijedete na hrad Windsor v době svatby a vysílat si můžete odkud chcete. Bezpečnostní opatření budou přísná. Podrobnosti zatím neznáme.

Projevuje se už nějak obchodní šílenství, které bývá kolem důležitých událostí, jež se týkají královny a její rodiny?

Zatím si mnou ruče sázkové kanceláře, výrobci suvenýrů a oblečení, ve kterém se zvlášť snoubenka prince Harryho objevuje. Ale mediální šílenství teprve nastane, Meghan Markleová je Američanka, která se provdává do britské královské rodiny, takže zvlášť americká média budou mít důvod vysílat opravdu ve velkém.

Už jste byl u toho, když se v královské rodině narodil malý George. Jak obtížné bylo udržet si místo poblíž porodnice a pak tam vydržet dlouhé hodiny, abyste ve výsledku nezkažil onen okamžik, kdy vévodkyně Kate a princ William vyšli s potomkem před novináře?

Ani nemluvte, jednou jsem se málem nedostal kvůli davu fanoušků na vstupovací místo do Událostí. Naštěstí mě zachránila jedna z produkčních BBC, protože řekla, že jsem její kolega, jinak by policisté zůstali neoblomní a

nepustili mne do střežené zóny. Kdyby to nevyšlo, nemohl bych živě oznámit vůbec nic, natož odjezd Williama a Kate z porodnice, což se odehrálo jen pár sekund před živým vstupem.

Královská rodina má roky striktně danou komunikaci s médii. Nedávala rozhovory. Přesto se zdá, že s příchodem Williama a Harryho na scénu se v poslední době vztah s novináři uvolňuje..

Témata jsou předem určená, obvykle pár otázek. Královská rodina je neutrální, nevyjadřuje se k politice. Hlavně se věnuje své charitativní činnosti. O tom s předem vybranými novináři neváhá mluvit.

Se kterou osobností z britského veřejného života zřejmě pro vás bude radost komunikovat? A kdo má pověst bručouna, nepřítel novinářů či prostofekého člověka?

Ještě v Lucemburku se mi stalo, že ministr zahraničí Johnson si vyslechne otázku, ale pak mávne rukou a odejde. Britská premiérka Mayová má také tendenci říkat jen předpřipravená prohlášení, nedá moc na pokřikující novináře a odchází. Oproti českým politikům, kteří jsou z mé mnohaleté zkušenosti převážně vstřícní, to není u těch v Británii tak jednoduché, zvláště pokud jste redaktor odněkud ze střední Evropy.

Koho z Británie byste rád získal na rozhovor a proč?

Pár slov od královny nebo členů královské rodiny by mě jistě potěšilo. Já jsem ale kolikrát mnohem spokojenější, když získám zajímavý rozhovor nebo příběh s úspěšným, slušným, úplně obyčejným člověkem, který na základě svých osobních zkušeností a zážitků popíše danou situaci mnohem líp a důvěryhodněji než ten neznámější politik nebo celebrita.

Neomezíte se samozřejmě jen na Londýn. Které přesuny budou zřejmě nejsložitější?

Bude nás zajímat situace ve Skotsku, které bylo proti brexitu, stejně jako dění v Severním Irsku, co se týče hranice s Irskem po brexitu, ale taky dění v Irsku. Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi pro cestovatelský pořad Objektiv a aktuality rozebírat v pořadu zahraniční redakce Horizont. A na ostrovech působí taky řada českých umělců, takže se zaměříme i na ně, zejména pro Události v kultuře. V kufru mi nebude chybět obyčejná novinářská radost z toho, že mohu být u toho.

Zaznamenala jsem zprávy, že jsou Britové po rozhodnutí o brexitu méně snášenliví k cizincům. I k Čechům. Vnímáte to tak?

Britská premiérka prohlašuje, že chce globální Británii, otevřenou celému světu. Občané EU, zvláště lékaři, sestry, řemeslníci, tedy kvalifikovaní pracovníci, jsou vyzýváni, aby zůstali, že je Británie potřebuje. Samozřejmě, referendum vyvolalo napětí vůči Východoevropanům, v rádiích mluveného slova mnohdy slyšíte argumenty volajících, že 'nekontrolovaná migrace z východu EU mění britská města k nepoznání, zabírá místa ve školách a způsobuje fronty v nemocnicích'. Jsou to pocity, které sdílí řada Britů a jsou to odůvodněné obavy. Londýn je ovšem otevřené město plné cizinců a turistů, zatím jsem naštěstí žádnou takovou poznámku osobně nezaznamenal, ale stát se to může.

Kdy jste naposledy stihl zajet do rodné Třebíče a nechystáte tu nějakou přednášku?

V Třebíči mám svoji rodinu, takže párkrát za rok se mi na skok podaří přijet, samozřejmě vždy na vánoce. Přednášky jsem už měl pro studenty gymnázia i v Městské knihovně, všude naprosto skvěle zorganizované. Tím, že dění v zahraničí je často neplánované, jako nešťastné teroristické útoky v Bruselu, Londýně, Paříži nebo přelomové politické události, není pro mě snadné zavazovat se. Ale velice rád si opět popovídám se studenty nebo s kterýmkoliv Třebíčákem, je to moje rodné město a jsem hrdý, že odsud pocházím a dostal jsem tu šanci začínat tam jako elév v novinách.

"

URL| <https://havlickobrodsky.denik.cz/z-regionu/par-slov-od-kralovny-by-me-potesilo-rika-reporter-bohumil-vostal-20180310.html>

Bohumil Vostal: Pár slov od královny by mě potěšilo

10.3.2018 Jihlavský deník str. 11 Vysočina - Rozovor

HANA JAKUBCOVÁ

Reportér Bohumil Vostal začínal jako elév v redakci Deníku v Třebíči. V posledních letech působí jako zahraniční zpravodaj České televize – po letech v Bruselu letos přesídlil do Velké Británie

Londýn, Třebíč – Před lety začínal v Třebíči, odkud pochází, jako elév v novinách, které právě čtete. Dnes lidé Bohumila Vostala znají především jako zahraničního zpravodaje České televize.

Donedávna reportoval zásadní události hlavně z centra Evropské unie – z Bruselu. Nově se ozývá ze země, která se chystá společný evropský projekt opustit.
Z Velké Británie.

* Od 1. ledna vás televize „přesadila“ z Bruselu do Londýna. Už jste se zabydleli?

Jak se s nadsázkou říká, někdy je lepší vyhořet než se stěhovat. Ale od České televize mám maximální podporu, takže od 1. ledna londýnský štáb, který tvořím já a kameraman Martin Rusek, plně natáčí. Diváci už mohli vidět reportáže o dopadu brexitu na české truhláře, nekrology československých letců RAF v Anglii – generálů Schwarze a Liškutína, kteří bojovali proti nacistům a pak sami utíkali před únorovým komunistickým pučem. Ale taky třeba o chystaném irském referendu o zrušení ústavního zákazu potratů či o obavách z návratu hraničních kontrol mezi Irskou republikou a Severním Irskem, protože Spojené království odejde z celní unie.

* Reportáž o truhlářích jsem neviděla. Jak se jich brexit dotkne?

Paradoxně, mnou si ruče. Říkají, že brexit je pro ně požehnáním. Čekají zdražení své práce. Bojí se jen, aby nalákali po brexitu dost českých truhlářů.

* Když se vrátím k vašemu přesídlení do Británie – v čem jsou Britové na první pohled jiní než Belgičané?

Brusel je stejně jako Londýn multikulturním městem, kde žijí tisíce cizinců, takže v té mezinárodní atmosféře kolem mne se nic nemění, naopak, je ještě živější. Logicky tím, že se Británie těsnou většinou v referendu rozhodla vystoupit z Unie, tak Brusel a Londýn je prezentovaný jako černá a bílá. Londýn ovšem nepředstavuje typickou Anglii, Skotsko nebo Severní Irsko, stejně jako Brusel není to samé jako holandsky mluvící Vlámko nebo valonský venkov.

* Po čem belgickém se vám stýská?

Na stýskání zatím nebyl čas, ale samozřejmě Belgie má spoustu předností – vynikající kuchyni, úžasný kulturní život, vzdělané obyvatelstvo se skromným chováním. A možná se budete divit, ale v Bruselu, který je symbolem byrokracie, jsem zažil míň administrativy než při stěhování do Londýna, kde není vůbec jednoduché si založit bankovní účet, telefonní smlouvu nebo přepsat plyn.

* Je na londýnské Downing street něco zvláštního, co se z televizní obrazovky obtížně tlumočí divákům?

Pokud pomineme, že velký mediální zájem získávají pranice kocoura Larryho z tradičního sídla premiérů na Downing Street 10 s kocourem Palmerstonem, který patří ministerstvu zahraničí, tak obtížné je obrazově dokázat, jak velké napětí a vnitřní spory vyvolává brexit mezi konzervativní premiérkou Mayovou a jejími ministry. Každý den jsou toho plné noviny. Británie je čtvrtým největším trhem pro české exportéry, zpravodajství ČTtak bude pečlivě sledovat dopady brexitu na české ekonomické i politickobezpečnostní zájmy.

* V tomto roce určitě budete reportovat nejméně ze dvou zásadních akcí královské rodiny. Vévodkyni Kate se narodí třetí potomek a princ Harry se ožení. Co vám už teď jako reportérovi nahání větší hrůzu a proč?

Hrůzu mi to nenahání, protože jde o velmi radostné zprávy. Je třeba si ale uvědomit, že z hlediska veřejnoprávního zpravodajství bylo mnohem důležitější referovat o narození budoucího nástupce trůnu prince George, takže třetí potomek nebude žádnou prioritní zprávou. Větší zájem vyvolá svatba prince Harryho, ale opět, nejde o tak důležitou událost, jako byla svatba budoucího nástupce trůnu Williama s vévodkyní Kate. Přesto, čeká se obří mediální zájem, bude tím žít britská společnost, možná ještě víc okolní svět, takže diváci o tyto události rozhodně nepřijdou.“

* Víte už teď, jaká pravidla pro točení reportáží budete mít?

To vše záleží na dohodě velkých televizních agentur a stanic s královským palácem. Je pravdou, že vždy je třeba vyjednat vstupovací místa, satelitní přenos, je za tím hodně produkční práce, není to tak, že přijedete na hrad Windsor v době svatby a vysílat si můžete, odkud chcete. Bezpečnostní opatření budou přísná. Podrobnosti zatím neznáme.

* Projevuje se už nějak obchodní šílenství, které bývá kolem důležitých událost v královské rodině?

Zatím si mnou ruce sázkové kanceláře, výrobci suvenýrů a oblečení, ve kterém se zvlášť snoubenka prince Harryho objevuje. Ale mediální šílenství teprve nastane, Meghan Markleová je Američanka, která se provdává do britské královské rodiny, takže zvlášť americká média budou mít důvod vysílat opravdu ve velkém.

* Už jste byl u toho, když se v královské rodině narodil malý George. Jak obtížné bylo udržet si místo poblíž porodnice a pak tam vydržet dlouhé hodiny, abyste ve výsledku nezkazil onen okamžik, kdy vévodkyně Kate a princ William vyšli s potomkem před novináře?

Ani nemluvte, jednou jsem se málem nedostal kvůli davu fanoušků na vstupovací místo do Událostí. Naštěstí mě zachránila jedna z produkčních BBC, protože řekla, že jsem její kolega. Jinak by policisté zůstali neoblomní a nepustili mne do střežené zóny. Kdyby to nevyšlo, nemohl bych živě oznámit vůbec nic, natož odjezd Williama a Kate z porodnice, což se odehrálo jen pár sekund před živým vstupem.

* Královská rodina má roky striktně danou komunikaci s médii. Nedávala rozhovory. Přesto se zdá, že s příchodem Williama a Harryho na scénu se v poslední době vztah s novináři uvolňuje...

Témata jsou předem určená, obvykle pár otázek. Královská rodina je neutrální, nevyjadřuje se k politice. Hlavně se věnuje své charitativní činnosti. O tom s předem vybranými novináři neváhá mluvit.

* Se kterou osobností z britského veřejného života pro vás bude radost komunikovat?

Ještě v Lucemburku se mi stalo, že ministr zahraničí Johnson si vyslechne otázku, ale pak mávne rukou a odejde. Britská premiérka Mayová má také tendenci říkat jen připravená prohlášení, nedá moc na pokřikující novináře a odchází. Oproti českým politikům, kteří jsou z mé mnohaleté zkušenosti převážně vstřícní, to není u těch v Británii tak jednoduché, zvlášť pokud jste redaktor odněkud ze střední Evropy.

* Koho z Británie byste rád získal na rozhovor a proč?

Pár slov od královny nebo členů královské rodiny by mě jistě potěšilo. Já jsem ale kolikrát mnohem spokojenější, když získám zajímavý rozhovor nebo příběh s úspěšným, slušným, úplně obyčejným člověkem, který na základě svých osobních zkušeností a zážitků popíše danou situaci mnohem líp a důvěryhodněji než ten nejznámější politik nebo celebrita.

* Neomezíte se samozřejmě jen na Londýn. Které přesuny budou zřejmě nejsložitější?

Bude nás zajímat situace ve Skotsku, které bylo proti brexitu, stejně jako dění v Severním Irsku, co se týče hranice s Irskem po brexitu, ale taky dění v Irsku. Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi pro cestovatelský pořad Objektiv a aktuality rozebírat v pořadu zahraniční redakce Horizont. A na ostrovech působí taky řada českých umělců, takže se zaměříme i na ně, zejména pro Události v kultuře. V kufru mi nebude chybět obyčejná radost z toho, že mohu být u toho.

* Zaznamenala jsem zprávy, že jsou Britové po rozhodnutí o brexitu méně snášenliví k cizincům. I k Čechům. Vnímáte to tak?

Britská premiérka prohlašuje, že chce globální Británii, otevřenou celému světu. Občané Unie, zvlášť lékaři, sestry, řemeslníci, tedy kvalifikovaní pracovníci, jsou vyzýváni, aby zůstali, že je Británie potřebuje. Samozřejmě, referendum vyvolalo napětí vůči Východoevropanům, v rádiích mluveného slova mnohdy slyšíte argumenty volajících, že 'nekontrovaná migrace z východu EU mění britská města k nepoznání, zabírá místa ve školách a způsobuje fronty v nemocnicích'. Jsou to pocity, které sdílí řada Britů a jsou to odůvodněné obavy. Londýn je ovšem otevřené město, zatím jsem naštěstí žádnou takovou poznámku osobně nezaznamenal. Ale stát se to může.

* Kdy jste naposledy stihl zajet do rodné Třebíče?

V Třebíči mám rodinu, takže párkrát za rok se mi na skok podaří přijet. Měl jsem zde už třeba přednášky pro studenty gymnázia či v knihovně, všude naprosto skvěle zorganizované. Tím, že dění v zahraničí je často

neplánované, jako nešťastné teroristické útoky v Bruselu, Londýně, Paříži nebo přelomové politické události, není pro mě snadné zavazovat se. Ale velice rád si opět popovídám se studenty nebo s kterýmkoliv Třebíčákem, je to moje rodné město a jsem hrdý, že odsud pocházím a dostal jsem tu šanci začínat tam jako elév v novinách.

***

„Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi.“

Bohumil Vostal

* Narozen v roce 1980

* Vzdělání: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd** – žurnalistika a mediální studia

* Studijní pobyty na Loughborough University v Británii + Institut politické žurnalistiky na Georgetown University ve Washingtonu

* Jazyky: angličtina, francouzština

* Koníčky: umění, četba, cestování, historie

Foto popis|

Region| Vysočina

Stejná zpráva vyšla také v dalších 4 titulech:

Havlíčkobrodský deník (*Vysočina - Rozovor, str. 11*), Pelhřimovský deník (*Vysočina - Rozovor, str. 11*), Třebíčský deník (*Vysočina - Rozovor, str. 11*), Žďárský deník (*Vysočina - Rozovor, str. 11*)

Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal

10.3.2018 pelhrimovsky.denik.cz str. 00 Z regionu

Hana Jakubcová

Londýn, Třebíč /ROZHOVOR/ - Před lety začínal v Třebíči, odkud pochází, jako elév v novinách, které právě čtete. Dnes lidé Bohumila Vostala znají především jako zahraničního zpravodaje veřejnoprávní České televize. Donedávna reportoval zásadní události hlavně z centra Evropské unie – z Bruselu. Nově se ozývá ze země, která se chystá společný evropský projekt opustit. Z Velké Británie.

"Od 1. ledna vás veřejnoprávní Česká televize „přesadila“ z Bruselu do Londýna. Už jste se zabydlel?"

Jak se s nadsázkou říká, někdy je lepší vyhořet, než se stěhovat. Ale od ČT mám maximální podporu, takže od 1. ledna londýnský štáb, který tvořím já a kameraman Martin Rusek, plně natáčí. Diváci už mohli vidět reportáže o dopadu brexitu na české truhláře, nekrology československých letců RAF v Anglii - generálů Schwarze a Liškutína, kteří bojovali proti nacistům a pak sami utíkali před únorovým komunistickým pučem. Ale taky třeba o chystaném irském referendu o zrušení ústavního zákazu potratů či o obavách z návratu hraničních kontrol mezi Irskou republikou a Severním Irskem, protože Spojené království odejde z celní unie.

Reportáž o truhlářích jsem neviděla. Jak se jich brexit dotkne?

Paradoxně, mnou si ruče. Říkají, že brexit je pro ně požehnáním. Čekají zdrazení své práce. Bojí se jen, aby nalákali po brexitu dost českých truhlářů.

Bohumil Vostal Nar. 1980 Vzdělání: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd** - žurnalistika a mediální studia (Studijní pobyty na Loughborough University v Británii + Institut politické žurnalistiky na Georgetown University ve Washingtonu) Jazyky: angličtina, francouzština Koníčky: umění, četba, cestování, historie

Když se vrátím k vašemu přesídlení do Británie - v čem jsou Britové na první pohled jiní než Belgičané? Po čem belgickém se vám stýská?

Brusel je stejně jako Londýn multikulturním městem, kde zní mnoho jazyků, žijí tam tisíce cizinců, takže v té mezinárodní atmosféře kolem mne se nic nemění, naopak, je ještě živější. Logicky, tím, že se Británie těsnou většinou v referendu rozhodla vystoupit z EU, tak Brusel a Londýn je prezentovaný jako černá a bílá. Londýn ovšem nepředstavuje typickou Anglii, Skotsko nebo Severní Irsko, stejně jako Brusel není to samé jako holandsky mluvící Vlámsko nebo valonský venkov. Na stýskání zatím nebyl čas, ale samozřejmě Belgie má spoustu předností - vynikající kuchyni, úžasný kulturní život, vzdělané obyvatelstvo se skromným chováním. A možná se budete divit, ale v Bruselu, který je symbolem byrokracie, jsem zažil míň administrativy než při

stěhování do Londýna, kde není vůbec jednoduché si založit bankovní účet, telefonní smlouvu nebo přepsat plyn.

Je na londýnské Downing street něco zvláštního, co se z televizní obrazovky obtížně tlumočí divákům?

Pokud pomineme, že velký mediální zájem získávají pranice kocoura Larryho z Downing Street 10 (tradiční sídlo britských premiérů – pozn. red.) s kocourem Palmerstonem, co patří ministerstvu zahraničí, tak obtížné je obrazově dokázat, jak velké napětí a vnitřní spory vyvolává brexit mezi konzervativní premiérkou Mayovou a jejími ministry. Každý den jsou toho plné britské noviny. Británie je čtvrtým největším trhem pro české exportéry, zpravodajství ČT tak bude v Londýně pečlivě sledovat dopady brexitu na české ekonomické i politicko-bezpečnostní zájmy.

V tomto roce určitě budete reportovat nejméně ze dvou zásadních akcí královské rodiny. Vévodkyni Kate se narodí třetí potomek a princ Harry se ožení. Co vám už teď jako reportérovi nahání větší hrůzu a proč? Předpokládám, že tam budou davy novinářů z celého světa...

Hrůzu mi to nenahání, protože jde o velmi radostné zprávy. Je třeba si ale uvědomit, že z hlediska veřejnoprávního zpravodajství bylo mnohem důležitější referovat o narození budoucího nástupce trůnu prince George, takže třetí potomek nebude žádnou prioritní zprávou. Větší zájem vyvolá svatba prince Harryho, ale opět, nejde o tak důležitou událost, jako byla svatba budoucího nástupce trůnu Williama s vévodkyní Kate. Přesto, čeká se obří mediální zájem, bude tím žít britská společnost, možná ještě víc okolní svět, takže diváci o tyto události rozhodně nepřijdou."

Víte už teď, jaká pravidla pro točení reportáží budete mít?

To vše záleží na dohodě velkých televizních agentur a stanic s královským palácem. Je pravdou, že vždy je třeba vyjednat vstupovací místa, satelitní přenos, je za tím hodně produkční práce, není to tak, že přijedete na hrad Windsor v době svatby a vysílat si můžete odkud chcete. Bezpečnostní opatření budou přísná. Podrobnosti zatím neznáme.

Projevuje se už nějak obchodní šilenství, které bývá kolem důležitých událostí, jež se týkají královny a její rodiny?

Zatím si mnou ruce sázkové kanceláře, výrobci suvenýrů a oblečení, ve kterém se zvlášť snoubenka prince Harryho objevuje. Ale mediální šilenství teprve nastane, Meghan Markleová je Američanka, která se provdává do britské královské rodiny, takže zvlášť americká média budou mít důvod vysílat opravdu ve velkém.

Už jste byl u toho, když se v královské rodině narodil malý George. Jak obtížné bylo udržet si místo poblíž porodnice a pak tam vydržet dlouhé hodiny, abyste ve výsledku nezkažil onen okamžik, kdy vévodkyně Kate a princ William vyšli s potomkem před novináře?

Ani nemluvte, jednou jsem se málem nedostal kvůli davu fanoušků na vstupovací místo do Událostí. Naštěstí mě zachránila jedna z produkčních BBC, protože řekla, že jsem její kolega, jinak by policisté zůstali neoblomní a nepustili mne do střežené zóny. Kdyby to nevyšlo, nemohl bych živě oznámit vůbec nic, natož odjezd Williama a Kate z porodnice, což se odehrálo jen pár sekund před živým vstupem.

Královská rodina má roky striktně danou komunikaci s médii. Nedávala rozhovory. Přesto se zdá, že s příchodem Williama a Harryho na scénu se v poslední době vztah s novináři uvolňuje..

Témata jsou předem určená, obvykle pár otázek. Královská rodina je neutrální, nevyjadřuje se k politice. Hlavně se věnuje své charitativní činnosti. O tom s předem vybranými novináři neváhá mluvit.

Se kterou osobností z britského veřejného života zřejmě pro vás bude radost komunikovat? A kdo má pověst bručouna, nepřítel novinářů či prostofekého člověka?

Ještě v Lucemburku se mi stalo, že ministr zahraničí Johnson si vyslechne otázku, ale pak mávne rukou a odejde. Britská premiérka Mayová má také tendenci říkat jen předpřipravená prohlášení, nedá moc na pokřikující novináře a odchází. Oproti českým politikům, kteří jsou z mé mnohaleté zkušenosti převážně vstřícní, to není u těch v Británii tak jednoduché, zvlášť pokud jste redaktor odněkud ze střední Evropy.

Koho z Británie byste rád získal na rozhovor a proč?

Pár slov od královny nebo členů královské rodiny by mě jistě potěšilo. Já jsem ale kolikrát mnohem spokojenější, když získám zajímavý rozhovor nebo příběh s úspěšným, slušným, úplně obyčejným člověkem, který na základě svých osobních zkušeností a zážitků popíše danou situaci mnohem líp a důvěryhodněji než ten neznámější politik nebo celebrita.

Neomezíte se samozřejmě jen na Londýn. Které přesuny budou zřejmě nejsložitější?

Bude nás zajímat situace ve Skotsku, které bylo proti brexitu, stejně jako dění v Severním Irsku, co se týče hranice s Irskem po brexitu, ale taky dění v Irsku. Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi pro cestovatelský pořad Objektív a aktuality rozebírat v pořadu zahraniční redakce Horizont. A na ostrovech působí taky řada českých umělců, takže se zaměříme i na ně, zejména pro Události v kultuře. V kufru mi nebude chybět obyčejná novinářská radost z toho, že mohu být u toho.

Zaznamenala jsem zprávy, že jsou Britové po rozhodnutí o brexitu méně snášenliví k cizincům. I k Čechům. Vnímáte to tak?

Britská premiérka prohlašuje, že chce globální Británii, otevřenou celému světu. Občané EU, zvláště lékaři, sestry, řemeslníci, tedy kvalifikovaní pracovníci, jsou vyzýváni, aby zůstali, že je Británie potřebuje. Samozřejmě, referendum vyvolalo napětí vůči Východoevropanům, v rádiích mluveného slova mnohdy slyšíte argumenty volajících, že 'nekontrolovaná migrace z východu EU mění britská města k nepoznání, zabírá místa ve školách a způsobuje fronty v nemocnicích'. Jsou to pocity, které sdílí řada Britů a jsou to odůvodněné obavy. Londýn je ovšem otevřené město plné cizinců a turistů, zatím jsem naštěstí žádnou takovou poznámku osobně nezaznamenal, ale stát se to může.

Kdy jste naposledy stihl zajet do rodné Třebíče a nechystáte tu nějakou přednášku?

V Třebíči mám svoji rodinu, takže párkrát za rok se mi na skok podaří přijet, samozřejmě vždy na vánoce. Přednášky jsem už měl pro studenty gymnázia i v Městské knihovně, všude naprosto skvěle zorganizované. Tím, že dění v zahraničí je často neplánované, jako nešťastné teroristické útoky v Bruselu, Londýně, Paříži nebo přelomové politické události, není pro mě snadné zavazovat se. Ale velice rád si opět popovídám se studenty nebo s kterýmkoliv Třebíčákem, je to moje rodné město a jsem hrdý, že odsud pocházím a dostal jsem tu šanci začínat tam jako elév v novinách.

"

URL| <https://pelhrimovsky.denik.cz/z-regionu/par-slov-od-kralovny-by-me-potesilo-rika-reporter-bohumil-vostal-20180310.html>

Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal

10.3.2018 zdarsky.denik.cz str. 00 Z regionu

Hana Jakubcová

Londýn, Třebíč /ROZHOVOR/ - Před lety začínal v Třebíči, odkud pochází, jako elév v novinách, které právě čtete. Dnes lidé Bohumila Vostala znají především jako zahraničního zpravodaje veřejnoprávní České televize. Donedávna reportoval zásadní události hlavně z centra Evropské unie – z Bruselu. Nově se ozývá ze země, která se chystá společný evropský projekt opustit. Z Velké Británie.

"Od 1. ledna vás veřejnoprávní Česká televize „přesadila“ z Bruselu do Londýna. Už jste se zabydlel?

Jak se s nadsázkou říká, někdy je lepší vyhořet, než se stěhovat. Ale od ČT mám maximální podporu, takže od 1. ledna londýnský štáb, který tvořím já a kameraman Martin Rusek, plně natáčí. Diváci už mohli vidět reportáže o dopadu brexitu na české truhláře, nekrology československých letců RAF v Anglii - generálů Schwarze a Liškutína, kteří bojovali proti nacistům a pak sami utíkali před únorovým komunistickým pučem. Ale taky třeba o chystaném irském referendu o zrušení ústavního zákazu potratů či o obavách z návratu hraničních kontrol mezi Irskou republikou a Severním Irskem, protože Spojené království odejde z celní unie.

Reportáž o truhlářích jsem neviděla. Jak se jich brexit dotkne?

Paradoxně, mnou si ruce. Říkají, že brexit je pro ně požehnáním. Čekají zdrazení své práce. Bojí se jen, aby nalákali po brexitu dost českých truhlářů.

Bohumil Vostal Nar. 1980 Vzdělání: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd** - žurnalistika a mediální studia (Studijní pobyty na Loughborough University v Británii + Institut politické žurnalistiky na Georgetown University ve Washingtonu) Jazyky: angličtina, francouzština Koníčky: umění, četba, cestování, historie

Když se vrátím k vašemu přesídlení do Británie - v čem jsou Britové na první pohled jiní než Belgičané? Po čem belgickém se vám stýská?

Brusel je stejně jako Londýn multikulturním městem, kde zní mnoho jazyků, žijí tam tisíce cizinců, takže v té mezinárodní atmosféře kolem mne se nic nemění, naopak, je ještě živější. Logicky, tím, že se Británie těsnou většinou v referendu rozhodla vystoupit z EU, tak Brusel a Londýn je prezentovaný jako černá a bílá. Londýn ovšem nepředstavuje typickou Anglii, Skotsko nebo Severní Irsko, stejně jako Brusel není to samé jako holandsky mluvící Vlámsko nebo valonský venkov. Na stýskání zatím nebyl čas, ale samozřejmě Belgie má spoustu předností - vynikající kuchyni, úžasný kulturní život, vzdělané obyvatelstvo se skromným chováním. A možná se budete divit, ale v Bruselu, který je symbolem byrokracie, jsem zažil míň administrativy než při stěhování do Londýna, kde není vůbec jednoduché si založit bankovní účet, telefonní smlouvu nebo přepsat plyn.

Je na londýnské Downing street něco zvláštního, co se z televizní obrazovky obtížně tlumočí divákům?

Pokud pomineme, že velký mediální zájem získávají pranice kocoura Larryho z Downing Street 10 (tradiční sídlo britských premiérů – pozn. red.) s kocourem Palmerstonem, co patří ministerstvu zahraničí, tak obtížné je obrazově dokázat, jak velké napětí a vnitřní spory vyvolává brexit mezi konzervativní premiérkou Mayovou a jejími ministry. Každý den jsou toho plné britské noviny. Británie je čtvrtým největším trhem pro české exportéry, zpravodajství ČT tak bude v Londýně pečlivě sledovat dopady brexitu na české ekonomické i politicko-bezpečnostní zájmy.

V tomto roce určitě budete reportovat nejméně ze dvou zásadních akcí královské rodiny. Vévodkyni Kate se narodí třetí potomek a princ Harry se ožení. Co vám už teď jako reportérovi nahání větší hrůzu a proč? Předpokládám, že tam budou davy novinářů z celého světa...

Hrůzu mi to nenahání, protože jde o velmi radostné zprávy. Je třeba si ale uvědomit, že z hlediska veřejnoprávního zpravodajství bylo mnohem důležitější referovat o narození budoucího nástupce trůnu prince George, takže třetí potomek nebude žádnou prioritní zprávou. Větší zájem vyvolá svatba prince Harryho, ale opět, nejde o tak důležitou událost, jako byla svatba budoucího nástupce trůnu Williama s vévodkyní Kate. Přesto, čeká se obří mediální zájem, bude tím žít britská společnost, možná ještě víc okolní svět, takže diváci o tyto události rozhodně nepřijdou."

Víte už teď, jaká pravidla pro točení reportáží budete mít?

To vše záleží na dohodě velkých televizních agentur a stanic s královským palácem. Je pravdou, že vždy je třeba vyjednat vstupovací místa, satelitní přenos, je za tím hodně produkční práce, není to tak, že přijedete na hrad Windsor v době svatby a vysílat si můžete odkud chcete. Bezpečnostní opatření budou přísná. Podrobnosti zatím neznáme.

Projevuje se už nějak obchodní šílenství, které bývá kolem důležitých událostí, jež se týkají královny a její rodiny?

Zatím si mnou ruče sázkové kanceláře, výrobci suvenýrů a oblečení, ve kterém se zvlášť snoubenka prince Harryho objevuje. Ale mediální šílenství teprve nastane, Meghan Markleová je Američanka, která se provdává do britské královské rodiny, takže zvlášť americká média budou mít důvod vysílat opravdu ve velkém.

Už jste byl u toho, když se v královské rodině narodil malý George. Jak obtížné bylo udržet si místo poblíž porodnice a pak tam vydržet dlouhé hodiny, abyste ve výsledku nezkažil onen okamžik, kdy vévodkyně Kate a princ William vyšli s potomkem před novináře?

Ani nemluvte, jednou jsem se málem nedostal kvůli davu fanoušků na vstupovací místo do Událostí. Naštěstí mě zachránila jedna z produkčních BBC, protože řekla, že jsem její kolega, jinak by policisté zůstali neoblomní a nepustili mne do střežené zóny. Kdyby to nevyšlo, nemohl bych živě oznámit vůbec nic, natož odjezd Williama a Kate z porodnice, což se odehrálo jen pár sekund před živým vstupem.

Královská rodina má roky striktně danou komunikaci s médii. Nedávala rozhovory. Přesto se zdá, že s příchodem Williama a Harryho na scénu se v poslední době vztah s novináři uvolňuje..

Témata jsou předem určená, obvykle pár otázek. Královská rodina je neutrální, nevyjadřuje se k politice. Hlavně se věnuje své charitativní činnosti. O tom s předem vybranými novináři neváhá mluvit.

Se kterou osobností z britského veřejného života zřejmě pro vás bude radost komunikovat? A kdo má pověst bručouna, nepřítel novinářů či prostofekého člověka?

Ještě v Lucemburku se mi stalo, že ministr zahraničí Johnson si vyslechne otázku, ale pak mávne rukou a odejde. Britská premiérka Mayová má také tendenci říkat jen předpřipravená prohlášení, nedá moc na pokřikující novináře a odchází. Oproti českým politikům, kteří jsou z mé mnohaleté zkušenosti převážně vstřícní, to není u těch v Británii tak jednoduché, zvlášť pokud jste redaktor odněkud ze střední Evropy.

Koho z Británie byste rád získal na rozhovor a proč?

Pár slov od královny nebo členů královské rodiny by mě jistě potěšilo. Já jsem ale kolikrát mnohem spokojenější, když získám zajímavý rozhovor nebo příběh s úspěšným, slušným, úplně obyčejným člověkem, který na základě svých osobních zkušeností a zážitků popíše danou situaci mnohem líp a důvěryhodněji než ten nejznámější politik nebo celebrita.

Neomezíte se samozřejmě jen na Londýn. Které přesuny budou zřejmě nejsložitější?

Bude nás zajímat situace ve Skotsku, které bylo proti brexitu, stejně jako dění v Severním Irsku, co se týče hranice s Irskem po brexitu, ale taky dění v Irsku. Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi pro cestovatelský pořad Objektiv a aktuality rozebírat v pořadu zahraniční redakce Horizont. A na ostrovech působí taky řada českých umělců, takže se zaměříme i na ně, zejména pro Události v kultuře. V kufru mi nebude chybět obyčejná novinářská radost z toho, že mohu být u toho.

Zaznamenala jsem zprávy, že jsou Britové po rozhodnutí o brexitu méně snášenliví k cizincům. I k Čechům. Vnímáte to tak?

Britská premiérka prohlašuje, že chce globální Británii, otevřenou celému světu. Občané EU, zvláště lékaři, sestry, řemeslníci, tedy kvalifikovaní pracovníci, jsou vyzýváni, aby zůstali, že je Británie potřebuje. Samozřejmě, referendum vyvolalo napětí vůči Východoevropanům, v rádiích mluveného slova mnohdy slyšíte argumenty volajících, že 'nekontrovaná migrace z východu EU mění britská města k nepoznání, zabírá místa ve školách a způsobuje fronty v nemocnicích'. Jsou to pocity, které sdílí řada Britů a jsou to odůvodněné obavy. Londýn je ovšem otevřené město plné cizinců a turistů, zatím jsem naštěstí žádnou takovou poznámku osobně nezaznamenal, ale stát se to může.

Kdy jste naposledy stihl zajet do rodné Třebíče a nechystáte tu nějakou přednášku?

V Třebíči mám svoji rodinu, takže párkrát za rok se mi na skok podaří přijet, samozřejmě vždy na vánoce. Přednášky jsem už měl pro studenty gymnázia i v Městské knihovně, všude naprosto skvěle zorganizované. Tím, že dění v zahraničí je často neplánované, jako nešťastné teroristické útoky v Bruselu, Londýně, Paříži nebo přelomové politické události, není pro mě snadné zavazovat se. Ale velice rád si opět popovídám se studenty nebo s kterýmkoliv Třebíčákem, je to moje rodné město a jsem hrdý, že odsud pocházím a dostal jsem tu šanci začínat tam jako elév v novinách.

URL| <https://zdarsky.denik.cz/z-regionu/par-slov-od-kralovny-by-me-potesilo-rika-reporter-bohumil-vostal-20180310.html>

Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal

10.3.2018 jihlavsky.denik.cz str. 00 Z regionu

Hana Jakubcová

Londýn, Třebíč /ROZHOVOR/ - Před lety začínal v Třebíči, odkud pochází, jako elév v novinách, které právě čtete. Dnes lidé Bohumila Vostala znají především jako zahraničního zpravodaje veřejnoprávní České televize. Donedávna reportoval zásadní události hlavně z centra Evropské unie – z Bruselu. Nově se ozývá ze země, která se chystá společný evropský projekt opustit. Z Velké Británie.

"Od 1. ledna vás veřejnoprávní Česká televize „přesadila“ z Bruselu do Londýna. Už jste se zabydlel?

Jak se s nadsázkou říká, někdy je lepší vyhořet, než se stěhovat. Ale od ČT mám maximální podporu, takže od 1. ledna londýnský štáb, který tvořím já a kameraman Martin Rusek, plně natáčí. Diváci už mohli vidět reportáže o dopadu brexitu na české truhláře, nekrology československých letců RAF v Anglii - generálů Schwarze a Liškutína, kteří bojovali proti nacistům a pak sami utíkali před únorovým komunistickým pučem. Ale taky třeba o chystaném irském referendu o zrušení ústavního zákazu potratů či o obavách z návratu hraničních kontrol mezi Irskou republikou a Severním Irskem, protože Spojené království odejde z celní unie.

Reportáž o truhlářích jsem neviděla. Jak se jich brexit dotkne?

Paradoxně, mnou si ruče. Říkají, že brexit je pro ně požehnáním. Čekají zdražení své práce. Bojí se jen, aby nalákali po brexitu dost českých truhlářů.

Bohumil Vostal | Nar. 1980 Vzdělání: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd** - žurnalistika a mediální studia (Studijní pobyty na Loughborough University v Británii + Institut politické žurnalistiky na Georgetown University ve Washingtonu) Jazyky: angličtina, francouzština Koníčky: umění, četba, cestování, historie

Když se vrátím k vašemu přesídlení do Británie - v čem jsou Britové na první pohled jiní než Belgičané? Po čem belgickém se vám stýská?

Brusel je stejně jako Londýn multikulturním městem, kde zní mnoho jazyků, žijí tam tisíce cizinců, takže v té mezinárodní atmosféře kolem mne se nic nemění, naopak, je ještě živější. Logicky, tím, že se Británie těsnou většinou v referendu rozhodla vystoupit z EU, tak Brusel a Londýn je prezentovaný jako černá a bílá. Londýn ovšem nepředstavuje typickou Anglii, Skotsko nebo Severní Irsko, stejně jako Brusel není to samé jako holandsky mluvící Vlámko nebo valonský venkov. Na stýskání zatím nebyl čas, ale samozřejmě Belgie má spoustu předností - vynikající kuchyni, úžasný kulturní život, vzdělané obyvatelstvo se skromným chováním. A možná se budete divit, ale v Bruselu, který je symbolem byrokracie, jsem zažil míň administrativy než při stěhování do Londýna, kde není vůbec jednoduché si založit bankovní účet, telefonní smlouvu nebo přepsat plyn.

Je na londýnské Downing street něco zvláštního, co se z televizní obrazovky obtížně tlumočí divákům?

Pokud pomineme, že velký mediální zájem získávají pranice kocoura Larryho z Downing Street 10 (tradiční sídlo britských premiérů – pozn. red.) s kocourem Palmerstonem, co patří ministerstvu zahraničí, tak obtížné je

obrazově dokázat, jak velké napětí a vnitřní spory vyvolává brexit mezi konzervativní premiérkou Mayovou a jejími ministry. Každý den jsou toho plné britské noviny. Británie je čtvrtým největším trhem pro české exportéry, zpravodajství ČT tak bude v Londýně pečlivě sledovat dopady brexitu na české ekonomické i politicko-bezpečnostní zájmy.

V tomto roce určitě budete reportovat nejméně ze dvou zásadních akcí královské rodiny. Vévodkyni Kate se narodí třetí potomek a princ Harry se ožení. Co vám už teď jako reportérovi nahání větší hrůzu a proč? Předpokládám, že tam budou davy novinářů z celého světa...

Hrůzu mi to nenahání, protože jde o velmi radostné zprávy. Je třeba si ale uvědomit, že z hlediska veřejnoprávního zpravodajství bylo mnohem důležitější referovat o narození budoucího nástupce trůnu prince George, takže třetí potomek nebude žádnou prioritní zprávou. Větší zájem vyvolá svatba prince Harryho, ale opět, nejde o tak důležitou událost, jako byla svatba budoucího nástupce trůnu Williama s vévodkyní Kate. Přesto, čeká se obří mediální zájem, bude tím žít britská společnost, možná ještě víc okolní svět, takže diváci o tyto události rozhodně nepřijdou."

Víte už teď, jaká pravidla pro točení reportáží budete mít?

To vše záleží na dohodě velkých televizních agentur a stanic s královským palácem. Je pravdou, že vždy je třeba vyjednat vstupovací místa, satelitní přenos, je za tím hodně produkční práce, není to tak, že přijedete na hrad Windsor v době svatby a vysílat si můžete odkud chcete. Bezpečnostní opatření budou přísná. Podrobnosti zatím neznáme.

Projevuje se už nějak obchodní šilenství, které bývá kolem důležitých událostí, jež se týkají královny a její rodiny?

Zatím si mnou ruče sázkové kanceláře, výrobci suvenýrů a oblečení, ve kterém se zvlášť snoubenka prince Harryho objevuje. Ale mediální šilenství teprve nastane, Meghan Markleová je Američanka, která se provdává do britské královské rodiny, takže zvlášť americká média budou mít důvod vysílat opravdu ve velkém.

Už jste byl u toho, když se v královské rodině narodil malý George. Jak obtížné bylo udržet si místo poblíž porodnice a pak tam vydržet dlouhé hodiny, abyste ve výsledku nezkažil onen okamžik, kdy vévodkyně Kate a princ William vyšli s potomkem před novináře?

Ani nemluvte, jednou jsem se málem nedostal kvůli davu fanoušků na vstupovací místo do Událostí. Naštěstí mě zachránila jedna z produkčních BBC, protože řekla, že jsem její kolega, jinak by policisté zůstali neoblomní a nepustili mne do střežené zóny. Kdyby to nevyšlo, nemohl bych živě oznámit vůbec nic, natož odjezd Williama a Kate z porodnice, což se odehrálo jen pár sekund před živým vstupem.

Královská rodina má roky striktně danou komunikaci s médii. Nedávala rozhovory. Přesto se zdá, že s příchodem Williama a Harryho na scénu se v poslední době vztah s novináři uvolňuje..

Témata jsou předem určená, obvykle pár otázek. Královská rodina je neutrální, nevyjadřuje se k politice. Hlavně se věnuje své charitativní činnosti. O tom s předem vybranými novináři neváhá mluvit.

Se kterou osobností z britského veřejného života zřejmě pro vás bude radost komunikovat? A kdo má pověst bručouna, nepřítele novinářů či prostořekého člověka?

Ještě v Lucemburku se mi stalo, že ministr zahraničí Johnson si vyslechne otázku, ale pak mávne rukou a odejde. Britská premiérka Mayová má také tendenci říkat jen předpřipravená prohlášení, nedá moc na pokřikující novináře a odchází. Oproti českým politikům, kteří jsou z mé mnohaleté zkušenosti převážně vstřícní, to není u těch v Británii tak jednoduché, zvlášť pokud jste redaktor odněkud ze střední Evropy.

Koho z Británie byste rád získal na rozhovor a proč?

Pár slov od královny nebo členů královské rodiny by mě jistě potěšilo. Já jsem ale kolikrát mnohem spokojenější, když získám zajímavý rozhovor nebo příběh s úspěšným, slušným, úplně obyčejným člověkem, který na základě svých osobních zkušeností a zážitků popíše danou situaci mnohem líp a důvěryhodněji než ten nejznámější politik nebo celebrita.

Neomezíte se samozřejmě jen na Londýn. Které přesuny budou zřejmě nejsložitější?

Bude nás zajímat situace ve Skotsku, které bylo proti brexitu, stejně jako dění v Severním Irsku, co se týče hranice s Irskem po brexitu, ale taky dění v Irsku. Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi pro cestovatelský pořad Objektív a aktuality rozebírat v pořadu zahraniční redakce Horizont. A na ostrovech působí taky řada českých umělců, takže se zaměříme i na ně, zejména pro Události v kultuře. V kufru mi nebude chybět obyčejná novinářská radost z toho, že mohu být u toho.

Zaznamenala jsem zprávy, že jsou Britové po rozhodnutí o brexitu méně snášenliví k cizincům. I k Čechům. Vnímáte to tak?

Britská premiérka prohlašuje, že chce globální Británii, otevřenou celému světu. Občané EU, zvlášť lékaři, sestry, řemeslníci, tedy kvalifikovaní pracovníci, jsou vyzýváni, aby zůstali, že je Británie potřebuje. Samozřejmě, referendum vyvolalo napětí vůči Východoevropanům, v rádiích mluveného slova mnohdy slyšíte

argumenty volajících, že 'nekontrovaná migrace z východu EU mění britská města k nepoznání, zabírá místa ve školách a způsobuje fronty v nemocnicích'. Jsou to pocity, které sdílí řada Britů a jsou to odůvodněné obavy. Londýn je ovšem otevřené město plné cizinců a turistů, zatím jsem naštěstí žádnou takovou poznámku osobně nezaznamenal, ale stát se to může.

Kdy jste naposledy stihl zajet do rodné Třebíče a nechystáte tu nějakou přednášku?

V Třebíči mám svoji rodinu, takže párkrát za rok se mi na skok podaří přijet, samozřejmě vždy na vánoce. Přednášky jsem už měl pro studenty gymnázia i v Městské knihovně, všude naprosto skvěle zorganizované. Tím, že dění v zahraničí je často neplánované, jako nešťastné teroristické útoky v Bruselu, Londýně, Paříži nebo přelomové politické události, není pro mě snadné zavazovat se. Ale velice rád si opět popovídám se studenty nebo s kterýmkoliv Třebíčákem, je to moje rodné město a jsem hrdý, že odsud pocházím a dostal jsem tu šanci začínat tam jako elév v novinách.

URL| <https://jihlavsky.denik.cz/z-regionu/par-slov-od-kralovny-by-me-potesilo-rika-reporter-bohumil-vostal-20180310.html>

Pár slov od královny by mě potěšilo, říká reportér Bohumil Vostal

10.3.2018 trebicky.denik.cz str. 00 Moje Třebíčsko

Hana Jakubcová

Londýn, Třebíč /ROZHOVOR/ - Před lety začínal v Třebíči, odkud pochází, jako elév v novinách, které právě čtete. Dnes lidé Bohumila Vostala znají především jako zahraničního zpravodaje veřejnoprávní České televize. Donedávna reportoval zásadní události hlavně z centra Evropské unie – z Bruselu. Nově se ozývá ze země, která se chystá společný evropský projekt opustit. Z Velké Británie.

"Od 1. ledna vás veřejnoprávní Česká televize „přesadila“ z Bruselu do Londýna. Už jste se zabydlel?

Jak se s nadsázkou říká, někdy je lepší vyhořet, než se stěhovat. Ale od ČT mám maximální podporu, takže od 1. ledna londýnský štáb, který tvořím já a kameraman Martin Rusek, plně natáčí. Diváci už mohli vidět reportáže o dopadu brexitu na české truhláře, nekrology československých letců RAF v Anglii - generálů Schwarze a Lišutína, kteří bojovali proti nacistům a pak sami utíkali před únorovým komunistickým pučem. Ale taky třeba o chystaném irském referendu o zrušení ústavního zákazu potratů či o obavách z návratu hraničních kontrol mezi Irskou republikou a Severním Irskem, protože Spojené království odejde z celní unie.

Reportáž o truhlářích jsem neviděla. Jak se jich brexit dotkne?

Paradoxně, mnou si ruče. Říkají, že brexit je pro ně požehnáním. Čekají zdražení své práce. Bojí se jen, aby nalákali po brexitu dost českých truhlářů.

Bohumil Vostal Nar. 1980 Vzdělání: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd** - žurnalistika a mediální studia (Studijní pobyty na Loughborough University v Británii + Institut politické žurnalistiky na Georgetown University ve Washingtonu) Jazyky: angličtina, francouzština Koníčky: umění, četba, cestování, historie

Když se vrátím k vašemu přesídlení do Británie - v čem jsou Britové na první pohled jiní než Belgičané? Po čem belgickém se vám stýská?

Brusel je stejně jako Londýn multikulturním městem, kde zní mnoho jazyků, žijí tam tisíce cizinců, takže v té mezinárodní atmosféře kolem mne se nic nemění, naopak, je ještě živější. Logicky, tím, že se Británie těsnou většinou v referendu rozhodla vystoupit z EU, tak Brusel a Londýn je prezentovaný jako černá a bílá. Londýn ovšem nepředstavuje typickou Anglii, Skotsko nebo Severní Irsko, stejně jako Brusel není to samé jako holandsky mluvící Vlámsko nebo valonský venkov. Na stýskání zatím nebyl čas, ale samozřejmě Belgie má spoustu předností - vynikající kuchyni, úžasný kulturní život, vzdělané obyvatelstvo se skromným chováním. A možná se budete divit, ale v Bruselu, který je symbolem byrokracie, jsem zažil míň administrativy než při stěhování do Londýna, kde není vůbec jednoduché si založit bankovní účet, telefonní smlouvu nebo přepsat plyn.

Je na londýnské Downing street něco zvláštního, co se z televizní obrazovky obtížně tlumočí divákům?

Pokud pomineme, že velký mediální zájem získávají pranice kocoura Larryho z Downing Street 10 (tradiční sídlo britských premiérů – pozn. red.) s kocourem Palmerstonem, co patří ministerstvu zahraničí, tak obtížné je obrazově dokázat, jak velké napětí a vnitřní spory vyvolává brexit mezi konzervativní premiérkou Mayovou a jejími ministry. Každý den jsou toho plné britské noviny. Británie je čtvrtým největším trhem pro české exportéry,

zpravodajství ČT tak bude v Londýně pečlivě sledovat dopady brexitu na české ekonomické i politicko-bezpečnostní zájmy.

V tomto roce určitě budete reportovat nejméně ze dvou zásadních akcí královské rodiny. Vévodkyni Kate se narodí třetí potomek a princ Harry se ožení. Co vám už teď jako reportérovi nahání větší hrůzu a proč? Předpokládám, že tam budou davy novinářů z celého světa...

Hrůzu mi to nenahání, protože jde o velmi radostné zprávy. Je třeba si ale uvědomit, že z hlediska veřejnoprávního zpravodajství bylo mnohem důležitější referovat o narození budoucího nástupce trůnu prince George, takže třetí potomek nebude žádnou prioritní zprávou. Větší zájem vyvolá svatba prince Harryho, ale opět, nejde o tak důležitou událost, jako byla svatba budoucího nástupce trůnu Williama s vévodkyní Kate. Přesto, čeká se obří mediální zájem, bude tím žít britská společnost, možná ještě víc okolní svět, takže diváci o tyto události rozhodně nepřijdou."

Víte už teď, jaká pravidla pro točení reportáží budete mít?

To vše záleží na dohodě velkých televizních agentur a stanic s královským palácem. Je pravdou, že vždy je třeba vyjednat vstupovací místa, satelitní přenos, je za tím hodně produkční práce, není to tak, že přijedete na hrad Windsor v době svatby a vysílat si můžete odkud chcete. Bezpečnostní opatření budou přísná. Podrobnosti zatím neznáme.

Projevuje se už nějak obchodní šílenství, které bývá kolem důležitých událostí, jež se týkají královny a její rodiny?

Zatím si mnou ruce sázkové kanceláře, výrobci suvenýrů a oblečení, ve kterém se zvláště snoubenka prince Harryho objevuje. Ale mediální šílenství teprve nastane, Meghan Markleová je Američanka, která se provdává do britské královské rodiny, takže zvláště americká média budou mít důvod vysílat opravdu ve velkém.

Už jste byl u toho, když se v královské rodině narodil malý George. Jak obtížné bylo udržet si místo poblíž porodnice a pak tam vydržet dlouhé hodiny, abyste ve výsledku nezkažil onen okamžik, kdy vévodkyně Kate a princ William vyšli s potomkem před novináře?

Ani nemluvte, jednou jsem se málem nedostal kvůli davu fanoušků na vstupovací místo do Událostí. Naštěstí mě zachránila jedna z produkčních BBC, protože řekla, že jsem její kolega, jinak by policisté zůstali neoblomní a nepustili mne do sítěžené zóny. Kdyby to nevyšlo, nemohl bych živě oznámit vůbec nic, natož odjezd Williama a Kate z porodnice, což se odehrálo jen pár sekund před živým vstupem.

Královská rodina má roky striktně danou komunikaci s médii. Nedávala rozhovory. Přesto se zdá, že s příchodem Williama a Harryho na scénu se v poslední době vztah s novináři uvolňuje..

Témata jsou předem určená, obvykle pár otázek. Královská rodina je neutrální, nevyjadřuje se k politice. Hlavně se věnuje své charitativní činnosti. O tom s předem vybranými novináři neváhá mluvit.

Se kterou osobností z britského veřejného života zřejmě pro vás bude radost komunikovat? A kdo má pověst bručouna, nepřítele novinářů či prostořekého člověka?

Ještě v Lucemburku se mi stalo, že ministr zahraničí Johnson si vyslechne otázku, ale pak mávne rukou a odejde. Britská premiérka Mayová má také tendenci říkat jen předpřipravená prohlášení, nedá moc na pokřikující novináře a odchází. Oproti českým politikům, kteří jsou z mé mnohaleté zkušenosti převážně vstřícní, to není u těch v Británii tak jednoduché, zvláště pokud jste redaktor odněkud ze střední Evropy.

Koho z Británie byste rád získal na rozhovor a proč?

Pár slov od královny nebo členů královské rodiny by mě jistě potěšilo. Já jsem ale kolikrát mnohem spokojenější, když získám zajímavý rozhovor nebo příběh s úspěšným, slušným, úplně obyčejným člověkem, který na základě svých osobních zkušeností a zážitků popíše danou situaci mnohem líp a důvěryhodněji než ten nejznámější politik nebo celebrita.

Neomezíte se samozřejmě jen na Londýn. Které přesuny budou zřejmě nejsložitější?

Bude nás zajímat situace ve Skotsku, které bylo proti brexitu, stejně jako dění v Severním Irsku, co se týče hranice s Irskem po brexitu, ale taky dění v Irsku. Budeme se snažit přinášet barevné reportáže se zajímavými osobnostmi pro cestovatelský pořad Objektív a aktuality rozebírat v pořadu zahraniční redakce Horizont. A na ostrovech působí taky řada českých umělců, takže se zaměříme i na ně, zejména pro Události v kultuře. V kufru mi nebude chybět obyčejná novinářská radost z toho, že mohu být u toho.

Zaznamenala jsem zprávy, že jsou Britové po rozhodnutí o brexitu méně snášenliví k cizincům. I k Čechům. Vnímáte to tak?

Britská premiérka prohlašuje, že chce globální Británii, otevřenou celému světu. Občané EU, zvláště lékaři, sestry, řemeslníci, tedy kvalifikovaní pracovníci, jsou vyzýváni, aby zůstali, že je Británie potřebuje. Samozřejmě, referendum vyvolalo napětí vůči Východoevropanům, v rádiích mluveného slova mnohdy slyšíte argumenty volajících, že 'nekontrolovaná migrace z východu EU mění britská města k nepoznání, zabírá místa ve školách a způsobuje fronty v nemocnicích'. Jsou to pocity, které sdílí řada Britů a jsou to odůvodněné obavy.

Londýn je ovšem otevřené město plné cizinců a turistů, zatím jsem naštěstí žádnou takovou poznámku osobně nezaznamenal, ale stát se to může.

Kdy jste naposledy stihl zajet do rodné Třebíče a nechystáte tu nějakou přednášku?

V Třebíči mám svoji rodinu, takže párkrát za rok se mi na skok podaří přijet, samozřejmě vždy na vánoce. Přednášky jsem už měl pro studenty gymnázia i v Městské knihovně, všude naprosto skvěle zorganizované. Tím, že dění v zahraničí je často neplánované, jako nešťastné teroristické útoky v Bruselu, Londýně, Paříži nebo přelomové politické události, není pro mě snadné zavazovat se. Ale velice rád si opět popovídám se studenty nebo s kterýmkoliv Třebíčákem, je to moje rodné město a jsem hrdý, že odsud pocházím a dostal jsem tu šanci začínat tam jako elév v novinách.

URL| https://trebicky.denik.cz/zpravy_region/par-slov-od-kralovny-by-me-potesilo-rika-reporter-bohumil-vostal-20180310.html

---

Zeman složil slib

9.3.2018 E15 str. 02 Události
Nguyen Thuong Ly

Druhé pětileté období zahájil staronový prezident ostrým projevem mířeným proti médiím. Někteří politici na protest odešli ze sálu.

Jedním z problémů České republiky je podle staronového prezidenta Miloše Zemana „pokus manipulovat tuzemskou veřejností“.

Poté co složil prezidentský slib do rukou předsedy Senátu Milana Štěcha (ČSSD), to řekl v inauguračním projevu ve Vladislavském sále na Pražském hradě.

Kritice médií předcházela část projevu o hospodářské kriminalitě, kde prezident mířil opět především na podnikatele Zdeňka Bakalu a privatizaci OKD. Zeman pokračoval kritikou vybraných médií patřících do Bakalova vydavatelství Economia.

Část politiků však rozohnila především kritika České televize, kde Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Ta uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně TOP 09,“ uvedl.

V tu chvíli se zvedla se svého místa poslankyně ODS Miroslava Němcová a odešla ze sálu. Následovaly jí špičky TOP 09 Jiří Pospíšil, Miroslav Kalousek a Karel Schwarzenberg, místopředseda KDU-ČSL Marian Jurečka a senátor Václav Chaloupek z klubu Starostů. Odchodu politiků si všimla i zahraniční média. „Projev prezidenta mě velmi urazil, téměř naštvál. Pokud prezident Zeman útočí na veřejnoprávní média, nechci u toho být a svou přítomností útoky legitimizovat,“ řekl Pospíšil. Podle Pavla Bělobrádka (KDU-ČSL) by se Zeman po nedávné vraždě slovenského novináře Jána Kuciaka mohl vyvarovat útokům na média.

Překvapen byl i premiér v demisi Andrej Babiš (ANO). „Čekal jsem jiný projev,“ řekl Babiš, podle kterého však nešlo o útok na svobodu slova.

Naopak předseda SPD Tomio Okamura projev chválil. „Obsahově jsem s projevem zcela spokojen. Pojmenoval všechny mediální manipulace,“ řekl.

Více E15.cz, NÁZORY str. 10

Foto autor| Foto čtk

Foto popis| SLAVNOSTNÍ NÁSTUP. Hradní stráž na nádvoří Pražského hradu před inaugurací prezidenta Miloše Zemana se chystá na slavnostní akt.

Návrh přímé volby starostů z r. 2016

9.3.2018 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Nutno ovšem v tomto dodat jednu důležitou věc. Přímá volba starostů, to není žádné novum. Protože už ji navrhovala skupina poslanců z TOP 09 a Starostů, před 2 lety konkrétně. Tehdy ale sněmovna návrh zamítla, a to hned v úvodním kole projednávání. Návrh počítal s přímou volbou starostů v menších obcích. Do 1 500 obyvatel. Starosta by se podle původního návrhu tehdy volil hned v prvním kole. Tedy vyhrál by kandidát s nejvyšším počtem hlasů. A jak by si svého starostu obyvatele obce zvolili, tak by ho mohli také odvolat. A to konkrétně formou místního referenda. Kritici této předlohy se obávali, že by takto zvolený starosta nemusel mít podporu v zastupitelstvu. Problém, který tady řešíme celou dobu. Předkladatelé tehdy argumentovali tím, že v malých obcích je naopak starosta vnímán jako ústřední postava dotyčné obce. No, a právě tento historický návrh je také důvod, proč jsme pozvali do našeho vysílání i prvního místopředsedu hnutí Starostů a nezávislých a také starostu Kolína v jedné osobě. Je s námi Vít Rakušan. Dobrý večer.

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

Dobrý večer vám i divákům z Kolína.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak, prosím, proč vlastně tehdy před 2 lety to problém být neměl, a teď vaši zástupci říkají, že by to způsobilo rozvrat komunální politiky, to, co se navrhuje?

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

Tak, já začnu od konce. My jsme se takto vyjádřili k návrhu pana Tomia Okamury a jeho přímé demokracie, protože ta jejich představa je podle našeho názoru velmi zcestná. Zabývat se nejdříve změnou ústavy, to je prostě populistický výkřik. SPD nám žádným způsobem neřeklo, jak by vypadala volba přímo voleného starosty. Neřekli nám, jaké by měl kompetence, neřekli by nám, co se změnilo, jestli by byl odvolatelný lidmi, nadále zastupitelstvem, a to je prostě hazard s ústavou. My přeci nemůžeme nejdříve měnit ústavu jako dokument, který je z našeho pohledu Starostů a nezávislých v pořádku, a není to žádný trhací kalendář, a potom si říkat, jak takový systém vznikne. A ještě dávat účinnost od července. To je prostě trochu legrační model. Přeci jenom musíme začít od konce. Musíme mít nejdřív připravený nějaký ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá, rozumím, ale já se omlouvám, že vám do toho vstupuji teď, pane Rakušane, je to z toho důvodu, nejsem si jistý, zda jste mohl slyšet technicky tu debatu, která se odehrála před vaším vstupem, ale my jsme slyšeli přímo od Tomia Okamury oddálit účinnost, to je otázka jednoho hlasování ve druhém čtení, nechceme samozřejmě schvalovat ústavní změny, než projednáme napříč politickým spektrem podrobnosti, takže to už, zdá se, problém není. Nebo ano?

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

Ale, ale znovu. To je přeci velmi nelogická práce. Měnit ústavu jako ten nejkonzervativnější dokument, který tady máme, jako dokument, který nás provádí celou demokratickou dobou, a provedl nás zatím touto naší nejsvobodnější érou v pořádku, a měnit nejdříve tento dokument a potom se bavit o tom, jakým stylem budeme přímo volit starostu, to je přeci úplně nesmysl. Nejdřív musí být připravený nějaký konkrétní návrh, který projde diskuzí. A potom je otázkou, jestli takový návrh vůbec vyžaduje ústavní změnu. Protože ta ústava, to je přeci dokument, na který by se mělo sahat jenom v těch velmi, velmi krajních případech. Ten návrh Starostů a nezávislých, o kterém vy jste hovořil i ve vaší otázce, tak ten ani se změnou ústavy nepočítal. To byl návrh, který právě počítal s tím, že se to bude týkat těch nejmenších obcí, do těch 1 500 obyvatel. A ještě jste nezmínil jeden důležitý parametr. A to obcí, které nemají radu obce. Kde už v této době starosta vykonává v podstatě funkci rady, tedy toho exekutivního orgánu, který se ve větších obcích a městech schází třeba každý týden, 14 dní, a to je ten orgán, kde dochází k těm operativním nejrychlejším rozhodnutím. Tento náš návrh žádnou změnu ústavy nevyžadoval. My jsme to chtěli na těch nejmenších obcích vyzkoušet. A pokud by se ukázalo, že to nepřináší žádné problémy, rizika, o kterých vy jste hovořil, tak potom by se dalo případně rozpoutat dlouhou zodpovědnou s ústavními právníky prodiskutovanou debatu, která by třeba v důsledku k té změně ústavy mohla dovést. Ale tím jsme rozhodně nechtěli začínat. A my prostě odmítáme hazard s ústavním pořádkem v České republice, a to jak hazard, který se týká onoho už zmíněného obecného referenda, tak i přímé volby. Prostě toto

je práce SPD dlouhodobě. Oni přijdou s nějakým diletantským návrhem, který je na 1 stránku, a má změnit Ústavu České republiky? Dokument, který je ze své podstaty konzervativní? Takto přeci nemůžeme pracovat? A nebudu se bavit o tom, že ta důvodová zpráva obsahovala věcné i gramatické chyby. Prostě je to jenom to, že SPD na oko předstírá nějakou práci, a spoléhá na to, že voliči nemyslí. Ale voliči myslí a vědí, že nejdříve přeci musí být dán nějaký konkrétní systém, jak se bude volit. A potom opravdu v tom nejkrajnějším případě se můžeme dotknout naší ústavy, ale k té my chováme velkou úctu a děláme to neradi.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Já bych jenom doplnil ještě, co tu říkal Tomio Okamura, že skutečně se teď sku..., ta zodpovědná diskuze, o které vy hovoříte, by měla rozpoutat, řekněme i v rámci ministerstva vnitra, i v rámci poslanecké sněmovny. Ale mě by teď zajímala ještě jiná věc. Mluvím teď na vás jako na starostu Kolína. Starostové chtějí být voleni přímo? Nese to pro ně nějak úplně nějakou zvláštní výhodu? Třeba i v otázce pravomocí?

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

Tak, to je právě ta otázka, to vaše poslední slovo je to nejdůležitější. Co je ta otázka pravomocí. V současné době je náš systém nastaven tak, že ta zásadní rozhodnutí samozřejmě dělá zastupitelstvo obce. A my bychom se museli ptát, jak bude nastaven ten systém, protože v současné době, a tady bych také oponoval panu Tomio Okamurovi, nikdo není snadněji odvolatelný než starostové. Starosta ve 3 hodiny půjde na zastupitelstvo a v 5 hodin může odcházet s tím, že starostou není. Prostě odvolat zastupitelstvo ho skutečně může na každém zasedání. A pokud nejsou dány jasné kompetence starosty, pokud by vzrostly a jakým způsobem, zda by byl nadále odvolatelný zastupitelstvem, nebo potom občany formou nějakého třeba obecního referenda, to jsou prostě zásadní otázky. My v současné době jako starostové na těch větších městech a obcích jsme v daném systému komfortní. Samozřejmě, že se můžou stávat situace, kdy potom je /nesrozumitelné/ vítěz, a to jsou situace nepříjemné, které se nám také nelíbí. I proto my jsme kdysi, a historicky vůbec tu debatu o přímé volbě otevřeli. Ale měnit ten systém nějakým vrchním ústavním zásahem, a neříci si, jak ho budeme měnit, to je prostě něco, co samozřejmě odmítáme.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Ale já ještě jednou musím zopakovat, že i Tomio Okamura i ministerstvo vnitra k tomu tu debatu slibuje. Tak možná se k tomu dobereme. Ale ...

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

Ano, ano.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

... prosím tedy ještě, ještě k tomu, zda starostové chtějí nebo nechťejí být voleni přímo? Protože to je známá věc. Představitelé samospráv říkají, teď se už vůbec nevyplatí být starostou. Protože můžeme být rychle odvoláni, musíme podávat majetková přiznání, tím pádem jsme ve větším riziku, že proti nám třeba bude páchána trestná činnost a tak dále a tak dále. Tak teď tedy, přímá volba, tím pádem třeba další možnost být odvolán ve veřejné petici, tím pádem větší pravomoci, tím pádem vlastně větší spektrum i možností, proč být odvolán, tak nebude to paradoxně vést k tomu, že starostou nebude chtít být už vůbec nikdo?

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

Já si myslím, že ten systém už je v současné době vůči starostům v České republice nastaven natolik přísně, že se starostové primárně nebojí toho, že by snad ta povolání bylo ještě rizikovější, než je v současné době. To určitě není ta obava, kde, kterou máme z té přímé volby. Ty obavy jsou spíše skutečně praktické, a to v tom smyslu, pokud by starosta měl nějaké vyšší kompetence, ale stále by rozhodovalo primárně zastupitelstvo, jak je tomu doposavad, tak se skutečně může stát situace, že starostou bude zvolena nějaká v místě populární osobnost, zastupitelstvo poté bude složeno ze zcela jiných stran a hnutí, a může tady dojít k situaci, že se ten městský život třeba na dobu těch 4 let zablokuje. To je asi to největší riziko. Já osobně bych se přímé volby rozhodně nebál. Koneckonců já v Kolíně osobně jsem získal i největší počet preferenčních hlasů, takže v tom jednom navrhovaném systému, jak o něm například mluví pan prezident, ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže jste přímo zvolen vlastně.

Vít RAKUŠAN, 1. místopředseda hnutí, 1. náměstek hejtmanky Středočeského kraje /STAN/

... bych se vlastně, jsem vlastně přímo zvolen podle pana prezidenta Zemana. Nicméně si myslím, že pokud zavádět přímou volbu, tak je opravdu užitečné to vyzkoušet na těch malých obcích, kde prostě občané každopádně vědí, kdo na toho starostu kandiduje. Tam je to jasné. Tam se nikdo neschová na kandidátce, neobjeví se po volbách. Tam je ta interakce mezi starostou a občany natolik přímá, že ta zodpovědnost starosty, který vykonává i funkce rady obce, už je v podstatě přímá vůči občanům v této současné době.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

S tím do debaty vstupují Starostové a nezávislí. Jejich první místopředseda Vít Rakušan nám to popsal. Mockrát díky za váš čas, mějte se hezky, zdravíme do Kolína. Bavíme se dnes v Devadesátce nejen o přímé volbě starostů, a také celkově o celé participaci občanů na politickém životě. Což samozřejmě nás vede k referendu. A skutečně. Jak říkal Tomia Okamury malou chvílí. 25 zemí unie počítá s nějakou celostátní formou referenda. A pouze tři země nikoliv. Jsou to Belgie, Kypr. A také Česko. V tuzemsku se můžeme setkat pouze s referendem komunálním. Anebo na krajské úrovni. V unijních zemích je potom nejčastější formou participační referendum. Kdy otázku plebiscitu jste nový úřad. Na občanech je potom je, aby o tom rozhodli. S tímto typem se můžeme setkat 17 zemích unie. Méně častá jsou potom takzvaná blokační referenda. Kde lid může svým hlasováním zrušit rozhodnutí parlamentu. Takové referendum vyvolává například v Dánsku, nebo v Irsku skupina poslanců. Nizozemsku, nebo Slovensku, to je veřejnost. V Itálii a Lotyšsku je tomto hlasování potřeba společná iniciativa. Výjimečným typem je potom tzv. racionalizační referendum. S jeho pomocí může exekutiva obejít parlament. Ovšem tento typ využívají pouze Francouzi a Chorvati. Inspirativní tebe známe ze Slovensku. iniciativní typ známe ze Slovenska, nebo třeba Maďarska. S námi ve studiu je stále Kamil Švec z **fakulty sociálních věd**. Ptá se divák Antonín: Existuje v moderních dějinách nějaký stát, u kterého lze dnes říct, že by mu zavádění, že by se mu zavádění některých prvků přímé demokracie nevyplatilo nebo, že na to nějakým nepěkným způsobem doplatil? Možná by škarohlídové řekli, že to je Velká Británie.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

První případ tedy opravdu mohlo odpovídat, tak by opravdu byla ta Velká Británie. Spojené království. Neboť teprve po vyhlášení výsledků spoustu voličů začala zjišťovat, o čem to vlastně hlasovali. A jak vlastně rozhodli. Takže to je určitě ten nejčerstvější a nejvíce aktuální důsledek. Ale známe mnoho příkladů, kde třeba nejen státy, ale jednotliví politici se snaží legitimizovat svůj postoj. Vypisovat referendum. V konečném důsledku tu dobu nedostali. Museli odstoupit. Takže netýká se to jenom států, ale třeba i těch politiků, kteří možná využívají, nebo zneužívají, přímou demokracii k tomu, aby se posílily. Potom odcházejí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ona je pravda, že zatím nevíme definitivně, jestli na to Británie doplatí, nebo nedoplatí. Brexit není u konce. Příznivci by řekli, že tím Británii získá suverenitu a možné nějaké ekonomické výhody. Nebudeme předbíhat. Ale co se týče Brexitu, to byl velice těsný výsledek tehdy, který předurčil budoucnost země na roky, možná desetiletí dopředu. Dá se říct, že se Evropa z toho poučila? Bývají teď už ty limity nastavené přísněji?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Těžko říci, jestli se Evropa poučila. Ten příklad tady máme. Víme o tom, co se dělo ve velké Británii. Ale vidíme, že přichází nové generace politiků a politických aktérů, který přichází s různými návrhy přímé demokracie, které nejsou tak dobře promyšlené. Dá se to ošetřit například tak, že referendum nemusí být svazující. Ale že může být fakultativní. To je možná tím nástrojem kompromisní. Kdy politická reprezentace se zeptá na názor voličů. V okamžiku, kdy je ten výsledek velmi těsný, tak prostě ta země asi není

úplně sjednocená. Třeba v tom případě Spojeného království. Je to jakýsi lakmusový papírek, jak rozhodovat dále. Když je referendum závazné, tak to může být velký problém.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jak si vysvětlíte tu bílou skvrnu na té mapě, kterou jsme ukazovali. Před malou chvílí. Ta bílá skvrna, která se jmenuje Česko. Jak to, že ta debata, která se vede už dlouhá léta, tak nedospěla do finální fáze? Jako jinde. To asi nebude problém v postkomunismu.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

To souvisí s tím, že některé návrhy byly předkládány. Poslední z roku 2014. Pokud se nepletu. Návrh Jiřího Dienstbiera. Respektive sociální demokratické vlády. Co se týká vlád předchozích, tak občanští demokraté jsou dlouhodobě proti referendu. A vzhledem k tomu, že od počátku 90. let, nebo koncem minulého století, tak byli u vlády, tak referendum příliš neprosazovali. I když v té ústavě je nějakým způsobem podchycené. Referendum tady zatím nikomu příliš nechybělo. Poptávka nebyla zase tak vysoká. Jsou tady referenda na lokální úrovni.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A ta málokdy dopadnou, kvůli nízké účasti.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Samozřejmě. Na té komunální úrovni fungují někde více úspěšně, někde méně úspěšně. Na celostátní úrovni to nebylo nikdy tak požadováno, jako v těch posledních možná měsících, nebo letech. Proto ta bílá skvrna.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Výhody a úskalí přímé demokracie jsme dnes řešili s Kamilem Švecem. Karle, mockrát díky. Na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Děkuji za pozvání. Na shledanou.

Zákon o přímé volbě starostů a hejtmanů

9.3.2018 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak, pojďme ale pokračovat. A teď tedy skutečně českou politikou. Zákon o zavedení přímé volby starostů, primátorů a hejtmanů prošel v úterý ve sněmovně do druhého kola. V nejbližší době se jím tak začnou zabývat sněmovní výbory. Ještě jednou pro jistotu připomenu, normu prosazuje Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury. Podle tohoto hnutí prý přispěje ke zlepšení kvality a demokracie a zájmu o volby.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Ta úprava přináší větší odpovědnost volených politiků, přináší větší zainteresovanost občanů do veřejného dění, protože mohou lépe přímo ovlivňovat věci veřejné. Přináší také vyšší volební účast, protože občan se cítí více zainteresován.

Jan FARSKÝ, předseda poslaneckého klubu /STAN/

Je tak nekva...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

ODS, TOP 09, anebo lidovci navrhovali zamítnutí, anebo přepracování zákona. S tím ovšem neuspěli. Kritičtí byli nicméně také sociální demokraté a Starostové a nezávislí. Podle nich totiž schází prováděcí zákon takzvaný. A není jasné, jak by vlastně ona volba starostů a hejtmánů v praxi vlastně vypadala. Přijetím normy by se změnila pouze ústava, a je proto zapotřebí, aby zákon podpořily nejméně 3/5 poslanců a 3/5 přítomných senátorů.

Jan FARSKÝ, předseda poslaneckého klubu /STAN/

Je tak nekvalitně připraven, že kdybychom ho schválili, tak ne, že posílíme participaci občanů, ale my jsme přesvědčeni naopak, že by vedlo k rozvrácení komunální politiky, té části, té oblasti politiky, která má největší důvěru veřejnosti.

Kateřina VALACHOVÁ, místopředsedkyně poslaneckého klubu /ČSSD/

V této podobě přímá volba starostů a primátorů není přijatelná, v podstatě by znamenala chaos na našich obcích, chaos v našich městech, a takovou tedy samozřejmě novelu nepodpoříme.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak, velmi silná slova od opozičních nebo zatím opozičních tedy poslanců, možná můžeme říkat. Nicméně i když už ty počty jsme si znázornili, tak je jasné, že minimálně tím, že zákon prošel z prvního čtení a nebyl zamítnut, má větší šanci na schválení, než kdyby tomu bylo jinak. Tak, Kamil Švec, politolog Fakulty sociálních studií Univerzity Karlovy a spolupracovník České televize je tu s námi v 90'. Dobrý den, Kamile.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Dobrý den.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ta logická otázka. Je to skutečně tak? Má větší šanci? Je to teď snad jiné než před několika lety, když podobná norma vlastně na stole byla také, ale z pera jiné strany?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Zatím se zdá, že ty prvky přímé demokracie, které některé strany prosazují nebo se kterými přichází do té sněmovny, mají nyní trochu větší šanci, zejména v tom, že mají tedy na jedné straně zastání u hlavy státu, jak jsme slyšeli před chvílí, což je poměrně nová věc, a současně ve sněmovně máme více politických stran, které se více či méně nějak, k nějakému způsobu přímé demokracie hlásí. Takže zdá se, že všechno nasvědčuje tomu, že přímá demokracie v České republice by mohlo být víc, záleží ale na tom, v jaké podobě, na jaké úrovni, a s jakými parametry.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a čím to ale vlastně je? Zajímala by mě nějaká obecná charakteristika té doby, která přeje tomu, že se strany, které přímou demokracii prosazují, do sněmovny dostaly. Nebo je to náhoda?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

To je spíš náhoda v tom smyslu, že ty politické strany by se tam dostaly zřejmě i bez toho, aniž by prosazovaly ty prvky přímé demokracie. Nebo minimálně některé. A spíše tedy do svých programů zahrnují navíc ten princip přímé demokracie, jelikož tím, že ty strany, řekněme nové, ztrácí svoji ideologii, ztrácí to sepětí s tím svým voličem, snaží se ho nalézt jinou cestou. A tedy nemají-li ideologii, snaží se obracet k voličům skrze přímou demokracii. A používají ten nástroj k tomu, aby přilákaly voliče a snažily se je vtáhnout do toho politického, politického života. Takže ta přímá demokracie je spíš jakýmsi vedlejším produktem toho, jak ty politické strany fungují, respektive nefungují.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a divák Stanislav se ptá na názor těch druhých stran. Zda skutečně referenda, přímá demokracie, ohrožuje vlastní podstatu demokracie tak, jak tvrdí opozice. Pokud ano, tak čím a jak? A proč se obojímu mnozí naši politici tak brání, jak jsme ostatně slyšeli před malou chvílí?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Tak, demokracie nebo demokratické zřízení by ta přímá demokracie ohrožovala v okamžiku, kdy by ty parametry byly nastaveny tak, že by opravdu mohly být pro tu demokracii nebezpečné. V okamžiku, kdy by bylo možné hlasovat opravdu téměř o všem a mohla by rozhodovat vlastně v konečném důsledku menšina, například skrze referendum, na úkor, na úkor většiny. To by samozřejmě nebezpečné bylo. Sama, sama přímá demokracie o sobě nemusí být nutně problematická. Naopak na úrovni lokální má poměrně nebo máme poměrně dobré zkušenosti. Ale to souvisí také s tím, že pro to, aby člověk se mohl rozhodovat odpovědně, potřebuje dostatek informací. No, a dostáváme se do situace, kdy v dnešní době těch informací je tak velké množství, že v okamžiku, kdy bychom se bavili o přímé demokracii v nějakém rozšířeném pojetí, kdy by měly být tedy jakýmsi, měla tvořit nějakou větší část toho rozhodovacího procesu, no, tak to může vést k tomu, že bude, že budou voliči rozhodovat, protože se to po nich žádá, ale současně nebudou dostatečně informováni o tom, co je vlastně pro ně i dobré.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano. Tak díky moc za politologický pohled. Teď se ale pojďme podívat na to, jak to vlastně s přímou demokracií a konkrétně se zákonem o přímé volbě starostů a hejtmanů myslí předkladatelé. Ten by totiž podle Svobody a přímé demokracie měl vést k jejich větší odpovědnosti, míněno odpovědnosti starostů, primátorů a hejtmanů. Posílit by měl ale také jejich pravomoci. Podle vlády je ovšem prý tato novela nepropracovaná. Co jí vytýká? Pojďme se podívat. Muselo by dojít ke změně uspořádání správ obce a krajů. Jakým způsobem by ale byly pravomoci mezi orgány samosprávy rozděleny, co by měl dělat starosta? Co by mělo dělat zastupitelstvo? To tento návrh totiž nespecifikuje. A také se nezmiňuje o odvolávání starostů a hejtmanů. Účinnost novely navrhli poslanci SPD k červenci. Což je prý další problém. Ústavní změna by totiž tak platila už pro podzimní komunální volby. A do té doby by bylo nutné přijmout ještě další novely. Mimo jiné novely zákonů o obcích nebo volebních zákonů, protože podle nich totiž volební období zastupitelstva a starostů má být shodné. V případě odvolání prvního muže obce by tak pravděpodobně muselo dojít i k předčasným volbám do zastupitelstva. Vláda pak nesouhlasí ani s variantou, že by samosprávu vykonával starosta bez zastupitelstva. Pojďme si teď ale poslechnout, co konkrétně na tyto varianty, tyto eventuality říkájí zástupci nikoli nutně vládních, ale i ostatních parlamentních stran.

Petr FIALA, předseda strany, místopředseda sněmovny /ODS/

Nevím, proč do našeho systému zavádět přímou volbu starostů, hejtmanů, já považuji za chybu i přímou volbu prezidenta.

Jakub MICHÁLEK, předseda poslaneckého klubu /Piráti/

Teď tady máme zase strašení, pokud se zavede přímá volba starostů, zkomu..., zkolabuje nám komunální politika. Přímou volbu starostů mají ve všech okolních státech. Když se podíváte, Slovensko, Rakousko, Polsko, v některých státech Německa, ne ve všech tedy, spolkových státech. Takže tam to mají a funguje jim to.

Jaroslav FALTÝNEK, předseda poslaneckého klubu /ANO/

Já nepředpokládám, že v průběhu tohoto volebního období bychom navrhli nějaký zákon tohoto typu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dostaneme se i k dalším argumentům. Ale teď k nám do debaty v 90' přibyl další host. Je tu s námi Jan Kysela z Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Vítejte, pane profesore. Dobrý večer.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----
Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak. Je to mina v ústavním systému, přímá volba starostů, nebo je to vylepšení?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----
No, já bych nejdříve snad řekl, že mi připadá ne úplně šťastné, když se ta téma přímé volby starostů zaměřuje s tématem přímé volby demokracie, protože jde podle mě o dvě odlišné věci. Přímá volba starostů nesporně je součástí modelu reprezentativní demokracie, prostě protože vybíráte svého reprezentanta, a jestli vybíráte zastupitele nebo i svého starostu, to je jedno. Přímá demokracie, to je, to je referendum, přímé rozhodování o věci. Jestli je to mina, to si netroufám tvrdit. Mina může být spíše to referendum, o kterém patrně budeme mluvit. V případě té přímé volby starostů jde spíše o to, proč ji vlastně zavádět, a tam já asi, po pravdě řečeno, žádný důvod, který by upozorňoval na to, že tak, jak je nastaveno u nás obecní a krajské zřízení, tak že by bylo nefunkční, a my tu nefunkčnost chceme odstranit přímou volbou starostů, tak žádnou takovou analýzu, respektive argumenty, jsem, jsem neslyšel. Takže nejde v zásadě o to, abychom z přímé volby starostů udělali samoučel, respektive cíl, ale měl by to být prostředek k nápravě nějakého stavu, pakliže bychom měli pocit, že je, že je nesprávný. Každopádně tou přímou volbou starostů nic nedocílíte za předpokladu, že nepromyslíte vztahy mezi zastupitelstvem a tím nově voleným, na tom zastupitelstvu nezávislým starostou. Obecní a krajské zřízení toho času funguje v zásadě na modelu vlády shromáždění, zvolíte ten jeden orgán a ten orgán potom od sebe odvozuje jiné orgány ze svého středu, ať už je to rada nebo starosta. Teď byste volil separátně starostu, volil byste separátně zastupitelstvo, což může znamenat, že ten starosta v tom zastupitelstvu nemá vůbec žádnou oporu, jinými slovy, můžou se vzájemně blokovat, a jde o to, co by to blokování znamenalo, asi by ten nový model měl představovat, že starosta má ve svých rukou exekutivu, zatímco zastupitelstvo představuje něco jako legislativu, takže jakoby z modelu vlády shromáždění uděláte prezidentský systém á la Spojené státy. Což je samozřejmě možné. Je to změna významná. A mně připadá zcela nedůvodná.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, pane profesore, popořadě, s dovolením, k těm argumentům. On je tady totiž ještě druhý model, a zmiňoval ho prezident republiky včera. Že by totiž ty volby nemusely být nutně oddělené, ale že by se starostou stal ten, který by ve volbách do zastupitelstva získal největší počet preferenčních hlasů. Takže jedna volba. To se nějak mění potom, ty vaše výhrady?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----
Ty moje výhrady jsou potom asi jiného typu, ale to bych musel promyslet, protože je pak otázka, co vlastně touhle formou získám. Že tedy jakoby ten občan si vybere, vybere starostu? To nevím, po pravdě řečeno, protože ten model voleb obecních zastupitelstev je velmi komplikovaný, bývá poměrně často kritizován, že on v zásadě vypadá, respektive tváří se jinak, než jaký je. On dodává voliči pocit, že si to zastupitelstvo vybírá, ale ve skutečnosti tam stejně dominují určitou technikou hlasování politické strany. Takže si nejsem jistý, jak by to vlastně s tím počítáním těch jakoby preferenčních hlasů, které nejsou preferenční hlasy, byly. Ale to promyšlené nemám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím. Ale prosím s dovolením, vy jste říkal, že měnit systém je vlastně nutné jenom v případě, že se ukáže, že nefunguje. Ale pak je tady možná ještě ten druhý pohled, který předpokládám, že možná za chvíli uslyšíme, protože mezi nás přijde zástupce předkladatele, vylepšení toho systému. Že zkrátka by mohl fungovat třeba ještě lépe. A jsou tu argumenty třeba angažmá veřejnosti na politickém životě.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----
No, obecně asi platí heslo, že dokonalé je nepřítelem dobrého, že jo. V naději tedy, že to budete mít ještě lepší, zbouráte to, co máte jako relativně funkční. Takže to je asi věc nějakého hodnotového nebo temperamentového

naladění. Tak já mám pocit, že je lepší spokojit se s dobrým, než usilovat o nejlepší. Ale to je asi věc, to je asi věc názoru. Mně se skutečně nezdá, že by byly vyslovovány nějaké jako dlouhodobé závažné argumenty ve vztahu k tomu, že ten model, tak jak je nastavený, funguje špatně. Takže mně se nezdá, že by fungoval lépe. Zkoumám-li míru volební účasti, tak v České republice není úplně valná. Ale shodou okolností k těm volbám obecním ještě snad nějaký počet lidí, řekněme mezi 40, 50 %, dochází. A mně se nezdá úplně důvodné myslet si, že když zavedou přímou volbu starostů, tak to jako rapidně vzroste. Respektive nemám žádná srovnání, která by mi umožňovala tohle tvrzení podpořit. A pakliže mi chybí tenhle argument, tak pak teda zase žádný jiný nemám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím. Já možná jen ještě jeden argument, který, přiznám se, že mě zaujal asi nejvíce ze všech diváckých argumentů, které přišly. Divák Pavel se ptá: "Bydlím v obci, kde je starosta," s odpuštěním tedy, "pitomec." Jak píše divák Pavel. "A je tam jen díky tomu, že se na něm jako na nejmenším zlu dohodly koaliční strany. Co mi jako občanovi doporučí odpůrci přímé volby starostů?" Tak jak ten atribut odpárat?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

No, problém zastánců přímé demokracie poměrně často spočívá v představě, že to budou oni, kdo si vyberou toho funkcionáře. Jenomže oni to nebudou oni, oni to společně s nimi budou stovky, tisíce, eventuelně miliony lidí. A představa, že se shodnou na tom, kdo je nebo není pitomec, připadá mi dosti lichá. Jo? Takže je docela dobře možné, že ten starosta je kvalifikován tímhle způsobem, ale nejsem si úplně jistý, jestli přímá volba starostů je zárukou toho, že bude kvalifikován jiným, lepším způsobem.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ještě jedna věc. Slyšeli jsme před malou chvílí Petra Fialu, předsedu občanských demokratů, kterak říkal, já jsem proti přímé volbě obecně. Nebyl jsem i pro přímou volbu prezidenta. Směšovat přímou volbu prezidenta, přímou volbu starostů? Vážou se na sebe tyto typy voleb?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Ne. Můžete být proti obojímu, to je docela dobře možné. A můžete mezi tím odlišit, za předpokladu, jak máte promyšlený ten kontext. I přímá volba prezidenta má smysl tehdy, když bychom se rozhodli zásadně reformovat náš ústavní systém, a vypravit se směrem k tomu systému poloprezidentskému á la Francie, stejně tak by asi měla přímá volba starostů význam, když bychom se rozhodli, že si zavedeme jakoby tu Ameriku v malém na úrovni obcí. Nicméně s řadou asi rizik, se kterými je to spojeno, protože ten americký systém je samozřejmě náchylný k tomu, že se zablokuje kongres a Bílý dům a nehnou se z místa, musíte tedy potom vymýšlet, jak se z místa hnete. To znamená, odstraníte jednoho nebo druhého. Tedy máte přímou volbu starostu, tak musíte vymyslet odvolání, nebo rozpouštíte zastupitelstvo, které toho času v zásadě rozpustitelné není. Takže pokud si stěžujeme na to, že máme příliš mnoho voleb a voliči jsou dezorientováni a unaveni, tak se mi nezdá, že tohle je cesta, jak ten počet voleb snížit, respektive zvýšit tu míru voličské neunavenosti.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A bavíme-li se nejen o přímé volbě starostů, ale i o referendu, tak tam i v zemích, kde většinou referendum mají jako standardnější nástroj rozhodování, bývá, pravda, častěji než volby v těch ostatních zemích. Kamile Šveci, když jsme se bavili o Petru Fialovi, tak já bych to s dovolením rozšířil právě i na otázku referenda, nejenom na přímou volbu starostů. ODS totiž tvrdí, velmi často, že je proti referendu obecnému, které je také velkým politickým tématem aktuálně, ale třeba není proti referendu třeba o přijetí eura nebo o jednorázových otázkách. Dá se tomu rozumět, tomuto přístupu?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Dá se tomu rozumět. Ten přístup směřuje k tomu, že to referendum by se mělo konat ve věcech, které jsou opravdu nějakým způsobem zásadní a které opravdu mohou ovlivňovat ten politický systém nebo dění v té společnosti na dlouhou dobu, v nějakém dlouhodobém horizontu. Takže v tomto ohledu ano, případně v nějakých speciálních případech. Co se týká toho přijetí společné měny, tak tam bych jenom upozornil na to, že

zde, zde dochází k jakémusi klinči v tom, že Česká republika se už přivázala k tomu přijetí té společné měny, a tudíž by zřejmě referendum bylo považováno za jakýsi nástroj nátlaku na evropské instituce, jak se vyvázat z tohoto svého závazku, který jsme, nebo který Česká republika udělala již před těmi 14 nebo více, více lety. Takže v tomhle ohledu to dopadá i tak, a to je důležitá otázka, že právě na tom je vidět, že to referendum může být využíváno politicky jako nástroj k něčemu. Nejenom jako nástroj k tomu, aby voliči se mohli svobodně rozhodnout, ale když použiju ten příměr třeba s přijetím eura, jako nátlakový nástroj třeba na evropské instituce.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Hm. Jak se to komu hodí zkrátka v tu chvíli.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Přesně tak. A mohli bychom najít jiné příklady s jinými argumenty. Protože není nic jednoduššího než naformulovat otázku v referendu tak, která bude dostatečně manipulativní, aby mohla tu společnost nějakým způsobem posunout názorově v některém, v některém ohledu. Ale to jsem trochu odbočil od té původní, původní otázky.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, ne zcela. Třeba divačka Šárka se na to také ptá. "Proč liberálně demokratické strany, které často a rády argumentují svobodou jednotlivce, třeba v otázce kouření, pak odmítají dát jednotlivci právo rozhodovat o věcech přímo?" Tak ta odpověď asi bude stejná. Zkrátka ad hoc tedy důvody, které pomůžou spíše v politickém boji. Chápu to dobře?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Přesně tak. Já vždycky uvádím příklad, například s dostavbou jaderné elektrárny. Pokud by mělo být referendum. To je, to je otázka natolik odborná, že se domnívám, že ani my, co jsme tady, a 99 % obyvatel nerozumí jaderné energetice, nerozumí energetické politice České republiky, a samozřejmě to téma pro referendum může být velmi libivé, jakým způsobem by měla být vyráběna elektřina v České republice? O tom jako by zřejmě voliči možná i rádi rozhodovali. Ale ta otázka je natolik komplikovaná, že je potřeba především to odborné rozhodování. A od toho je právě výhoda mít tu zastupitelskou demokracii, kde může probíhat i ta odborná, odborná debata.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane profesore Kyselo, jak to vnímáte, tu otázku přímé demokracie nebo přímých voleb, když to oddělíme, jak jste říkal, doba tomu přeje, nebo je to atraktivní téma pro politický boj? Co se změnilo od doby před, já nevím, 10 lety, kdy se řešila třeba ekonomická témata v politickém boji spíše?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----

Politika se určitě proměnila, proměnila se v tom směru, že je ještě o něco méně populární mezi občany, než byla v minulosti. Dochází ve větší míře k odcizení, dochází ve větší míře k nedůvěře. No, a tím pádem se podle mého soudu zdá atraktivnější než o penzijní reformě mluvit o tom, jestli zavedete nebo nezavedete přímou volbu prezidenta nebo eventuelně referendum. Což jsou v zásadě témata zástupná, která život občanů rozhodně nezlepší. V tom sociálním slova smyslu. Nicméně mají výrazný potenciál otrástit tím ústavním systémem, který se může v určitém smyslu projevit na tom, jaké životy vlastně vedou, v jakém systému, v jakém řádu. Smím-li ještě k té otázce, kterou jste pokládal panu doktoru Švecovi?

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Prosím.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----

Ta ad hoc nebo obecná. Mně připadá, že je to dost velký koncepční rozdíl, protože u těch ad hoc referend jde v zásadě o to, aby ta politická reprezentace sama zvážila sílu svého mandátu. To byl přesně případ vstupu do Evropské unie. V zásadě jako parlament jsme kompetentní ke všemu, ke všemu máme ústavou založenou možnost rozhodnout, nicméně v téhle věci, která má zásadní a dlouhodobý charakter, máme přeci jenom pocit, že by to měl za nás rozhodnout někdo jiný, lid, občan. Zatímco když vytvoříte mechanismus obecného referenda, zejména toho našeho mustru, tak už najednou tu otázku nemá v rukou ta politická reprezentace, ale může to mít někdo jiný. A to je samozřejmě zásadní rozdíl. Navíc když rozhodujete ad hoc, tak je jasné, že si formulujete tu otázku, když vytvoříte ten obecný mustr, tak to přehodíte na někoho jiného. Dovolíte-li, já jsem si s sebou přinesl knihu, jenom na ni upozorním pro případ, že by někoho to téma zajímalo. To je sborník přímá demokracie, který dal dohromady pan docent Šimíček v Brně. A když si ten sborník by snad někdo četl, respektive jím listoval, a současně to spojil s informačními studii, které zpracovává parlamentní institut a jsou k dohledání na internetových stránkách sněmovny, tak možná s překvapením zjistí, že ten typický mustr, který se u nás objevuje v těch sněmovních tiscích včetně toho návrhu pana poslance Okamury, je vlastně z komparativního hlediska hrozně neobvyklý. Protože sice my tvrdíme, Česká republika je země, kde moc referenda nejsou a jinde jsou, ale jde o to, jaká. A tenhle ten typ toho jakoby rozhodování o těch zásadních otázkách vnitřní a zahraniční politiky asi najdete ve Švýcarsku, a pak ho najdete v několika málo zemích středovýchodní Evropy, zatímco ta referenda v západní Evropě vypadají úplně jinak nebo to jsou třeba referenda napasovaná na změny ústavy nebo na možnost zrušení zákona a tak dále. A to je něco úplně jiného. Protože vlastně využíváte běžných postupů a kanálů rozhodování, jenom je to někdo jiný než parlament, respektive je to někdo další k tomu parlamentu. A tam to riziko, že ten ústavní systém zhortíte, je samozřejmě výrazně nižší, protože vy některé věci spíše vylepšujete, sichrujete, tím, že zvyšujete třeba rigiditu ústavy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak díky moc, pane profesore. My jsme se totiž k takové malé komparaci rozhodli také. Za malou chvíli se už vypravíme na Slovensko. Tentokrát nikoli kvůli protivládním demonstracím, ale pokusíme se zjistit jejich zkušenosti s přímou volbou starostů. Budeme se ale ptát samozřejmě i na další možnosti, kterak může přímá účast občanů na politickém životě vypadat.

Přímá volba na Slovensku

9.3.2018 ČT 24 str. 03 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak, pojďme tedy na Slovensko, kde přímá volba starostů a primátorů už funguje. Jak to vypadá? Kandidovat mohou lidé starší 25 let, s trvalým pobytem v obci, možné starosty navrhuje kandidující strany nebo jejich koalice, o hlasy voličů se ovšem může ucházet i nezaníčaník. Starostou, primátorem, hejtmanem je pak ten, kdo získá nejvíc hlasů. Hlavu obce potom mohou odvolat znovu občané prostřednictvím hlasování, které vyhlásí zastupitelstvo. Učinit tak může tehdy, pokud obdrží petici s podpisy 30 % oprávněných voličů. Toto referendum ale může zastupitelstvo vyhlásit i v případě, že starosta zanedbává své povinnosti. Anebo třeba porušuje předpisy. Zákon potom nechává zastupitelstvo na zvážení, zda svolá referendum kvůli starostově dlouhodobé nepřítomnosti. Samotné hlasování o odvolání je platné, pokud se ho zúčastnila aspoň polovina oprávněných voličů. Tento systém na Slovensku funguje už od začátku 90. let, za dobu jeho užívání se ukázaly následující výhody a nevýhody. Jednou z pozitivních věcí, jak říká tamní ministerstvo vnitra, je třeba dělba moci v obci, obyvatelé také mohou činnost starosty lépe kontrolovat, správa obce je díky tomu jednodušší a pružnější a také umožňuje občanům širší zapojení do veřejného dění. Což mimochodem uvádí i vládní analýza české vlády, která se na slovenské ministerstvo vnitra v blahé paměti obrátila. Nevýhody, které také uvádí, jsou například v tom, že zastupitelstvo starostu nemůže dostatečně hlídat. A dohled navíc neprovádí ani nezávislý kontrolor. Odpovědnost starosty je tak vlastně jenom politická. A hrozí i vznik patových situací. Starosta totiž nemusí mít v zastupitelstvu většinu, a nemusí tak jím přijaté vyhlášky podepsat. No, a jelikož se uplatňuje většinový volební systém, tak v případě nezájmu voličů vlastně stačí ke zvolení starosty i malé množství hlasů. Tak tolik tedy slovenské ministerstvo vnitra. My se teď ale pojďme ptát na přímé zkušenosti, protože jsme teď ve spojení s Matejem Horvatem z Právnické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě. Dobrý večer, pane doktore.

Matej HORVAT, Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě

Příjemný dobrý večer z Bratislavy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mně by zajímala možná ta debata před tím ještě, než se přímá volba starostů ustavila na Slovensku. Protože už jsme se tu ve studiu shodli, že vlastně něco, co funguje, tak není potřeba měnit. Tak fungoval volební systém v rámci komunálních voleb na Slovensku? Nebo tam byly skutečně chyby, které se tímto, mohla být snaha napravit?

Matej HORVAT, Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě

No, co se týká těchto přímých voleb starostů, je třeba říci, /nesrozumitelné/ na Slovensku v podstatě už úplně od začátku, už od roku 1990, to bylo ještě za Československé republiky, poprvé byly tyto volby a byli tedy přímo voleni i starostové i samotní poslanci. No, a od tehdy vlastně v podstatě až do dnešního dne teda tento systém funguje. Nejbližší bude vlastně v podstatě koncem tohoto roku. Ten důvod zavedení této, této účasti byl podle mého názoru celkem, celkem zřejmý, vyslovení posílení účasti občanů na správě věcech veřejných, a hlavní zabezpečení určité diverzity, protože bylo v podstatě důležité, jak se něco zajistit, aby, důležité /nesrozumitelné/ v té obci nezabrala v podstatě od nějakého jednotlivého boje jedna koalice, ale i nějaký teda jiný hlas. A to je v podstatě i v současnosti, dost intenzivně vidět, když hlavně tedy starostové a primátoři, primátoři měst, jsou právě reprezentanti jakoby nějakých chladných politických stran, které tvoří v podstatě koalici v té hlavní velké politice, /nesrozumitelné/.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a dá se teď tedy slovenskému systému přiřadit nějaké jednoznačné znaménko? Plus nebo mínus? Jak výrazné jsou případné snahy ho měnit opět?

Matej HORVAT, Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě

No, z mého pohledu je to jednoznačně plus. Je to právě z toho důvodu, že jde vlastně o snahu zabezpečit větší míru občanů na správě věcí veřejných. Nějaká negativa tu samozřejmě existují, v některých obcích, třeba na východním Slovensku, máme už v podstatě /nesrozumitelné/ třetí rok jakýsi stav nevolitelného starosty, nikdo nechce vykonávat tedy tuto úlohu, a každopádně ten, ten jakýsi prvek, který v té volbě je podle mého názoru o hodně důležitější, mockrát důležitější, tak, nějaké úvahy o tom, zda náhodou zrušit tu přímou volbu, v současnosti v podstatě nejsou nějakým způsobem reprezentované v nějaké odborném diskurzu ani v politických ani ze strany politických stran.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím. Takže všechny úskalí tohoto systému typu odvolávání starosty třeba, tak nepřevažují. Není nějaká obec, kde by se to ukázalo, řekněme, kritickým bodem?

Matej HORVAT, Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě

Jak říkám, co se týče toho odvolávání, ne. Ono totiž to problémem při těch samotných volbách je všeobecně nízká účast voličů. A jak bylo i řečeno, na to, aby mohlo dojít vůbec k tomu odvolání starosty /nesrozumitelné/ nadpoloviční většina všech obyvatel obce. V současnosti, co se týká těch voleb, posledních 2x, 3x ta účast byla ještě pod těch 50 %. Takže de facto tento právní institut je sice zachycen v našem právním pořádku, ale nějaká jeho aplikovatelnost není v současnosti moc vysoká.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Slovenské zkušenosti nám přinesl Matej Horvat z Právnické fakulty Univerzity Komenského. Pane doktore, mockrát díky, že jste si na nás udělal čas. Na shledanou.

Matej HORVAT, Právnická fakulta Univerzity Komenského v Bratislavě

Díky moc, pěkný večer. Na shledanou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a ve studiu v Praze stále Kamil Švec z Univerzity Karlovy. Nakolik uvažovat o tom, přenést nějaký systém, který funguje jinde, beze změny, do jiného prostředí, do jiného právně, do jiného politicky, do jiného sociologicky, řekněme? Uvažovat o tom vůbec nebo skutečně brát v úvahu nějaké regionální zvláštnosti? I v případě, že je to Slovensko.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

No, já bych o tom vůbec neuvažoval tedy. Mně ten slovenský případ přijde velmi nepraktický a velmi nebezpečný, a zvláště v okamžiku, kdy bychom ho převedli i do českých realit, tak si myslím, že by nepřinesl nic dobrého. Naopak na těch slo..., na tom Slovensku, já jsem tedy úplně nestih poslouchat odpověď, protože jsem tu odpovídal na otázky, ale ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Za to díky každopádně.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Takže jsem to úplně neslyšel. Ale jsou známy velmi, velmi problematické případy ze Slovenska, v okamžiku, kdy dochází k tomu zablokování toho zastupitelstva. Anebo respektive té správy té obce. Takže v tomhle smyslu si myslím, že by to bylo, bylo nešťastné. A zvláště, pokud bychom se ještě posunuli o tu úroveň výš na úroveň krajů, tak tam tento, tento model, respektive pokud by se měl přejímat a měl být podobný jako na té lokální úrovni, tak si myslím, že by to mohlo být ještě více problematické.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak uvidíme, co na to říká předkladatel novely zákona o přímé volbě starostů. Za malou chvíli. Protože Tomio Okamura ze Svobody a přímé demokracie už je tu s námi, ale ještě před tím, pro kontext, se pojďme podívat, jak vlastně vypadá představa přímé demokracie nebo účasti občanů na politickém životě ve volebních programech jednotlivých stran.

Mám strach, co Zeman ČT ještě provede, říká senátor a tvůrce večerníčků

9.3.2018 plzen.iDNES.cz str. 00 Plzeň / Plzeň - zprávy
MF DNES, Jitka Šrámková

Senátor Václav Chaloupek předčasně odešel z inauguračního projevu prezidenta Miloše Zemana. Pro známého autora zvířecích večerníčků prý poslední kapkou bylo, když se hlava státu začala navážet do médií ve vlastnictví Zdeňka Bakaly a do České televize.

„Mohl bych říci, že mám nemocnou prostatu a musel jsem odběhnout, ale není to tak,“ reagoval dnes senátor Václav Chaloupek z hnutí Občané patrioti na otázku, proč odešel předčasně jako druhý v pořadí ze čtvrtého inauguračního projevu prezidenta Miloše Zemana.

Pro známého autora zvířecích večerníčků prý poslední kapkou bylo, když se prezident začal navážet do médií ve vlastnictví Zdeňka Bakaly a do České televize.

„Přitom tři řady za mnou jako pozvaný od prezidenta seděl Jaromír Soukup z televize Barrandov, což je největší manipulátor jakého znám,“ popsal Václav Chaloupek.

„Mně to připadalo jako příprava k něčemu, co ještě přijde, a z toho mám strach,“ popsal Chaloupek. Obává se toho, že Zeman bude usilovat o možnost, kterou už dříve naznačil.

„Aby se nestalo, že dvakrát za sebou nebude poslanci schválena výroční zpráva České televize, po čemž je možné odvolat radu ČT, dosadit tam svoje lidi, ti budou vyměňovat pracovníky ČT a tak dále, toho se bojím,“ popsal Chaloupek.

„Mně se v České televizi leccos nelíbí, ale pořád jsem přesvědčený o tom, že je nezávislá,“ sdělil Chaloupek, který od 1990 šest let pracoval v jejím zpravodajství.

„Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09,“ sdělil v projevu prezident. Vyváženost není v tom, že každá partaj dostane stejný prostor

Při této citaci prý Chaloupkovi naskočilo vyprávění kolegů v ČT, když tam v roce 1990 nastoupil. „Vyprávěli, že když byli komunističtí funkcionáři za minulého režimu v televizi, tak měřili čas. Když tam byl 16 vteřin záběr na Vasila Bílaka a jen osm vteřin na Aloise Indru, přišla stížnost. Já si ale nemyslím, že vyváženost zpravodajství spočívá v tom, že každá partaj dostane stejný prostor. Miroslav Kalousek z TOP 09 je v České televizi ne proto, že by ho tam měli rádi, ale především proto, že řekne vždy něco kontroverzního, o čem má smysl diskutovat,“ přiblížil Chaloupek.

Část politiků odešla z inauguace (8. března 2018) [InsertSingleVideo](#)

Respondenty si podle něj televize musí vybírat i podle toho, jak umí argumentovat a když někdo ze sebe stěží vysouká větu, pro diváky to přínosné není.

„Když se jednalo o odvolání Tomia Okamury z SPD z čela poslanecké sněmovny, tak Kalouskův projev i přes výhrady, které k tomuto poslanci mám, byl geniální,“ uvedl Chaloupek.

Za stejně nebezpečné považuje Chaloupek i nápady na zrušení senátu. „Mluví o tom třeba Tomio Okamura,“ uvedl Chaloupek, který apeluje na voliče, aby k podzimním volbám, kdy se obměňuje třetina senátu, přišli.

„Pro zachování demokracie v zemi je to strašně důležité,“ sdělil s tím, že když v roce 2016 přišel do senátu, o jeho práci moc nevěděl.

„Když dnes vidím, s jakým zaujetím senátoři přistupují k zákonům, které tak chodí ze sněmovny, jak se snaží napravovat chyby, cítím, že senát je víc nadstranický než sněmovna. A tím je cenný,“ popsal senátor.

Politici komentují, proč odešli během inaugurace (8. 3. 2018) [InsertSingleVideo](#)

URL| https://plzen.idnes.cz/prezident-inaugurace-projev-vaclav-chaloupek-projev-media-ceska-televize-1rw-/plzen-zpravy.aspx?c=A180309_153547_plzen-zpravy_vb

PREZIDENT MLUVIL, politici utíkali ze sálu!

9.3.2018 Blesk str. 02 Politika

J. Kopřiva, I. Horváth, J. Veinlich, Z. Štíhová, M. Prokešová

MILOŠ ZEMAN »ZLATOÚSTÝ«

PRAHA – Něco takového se při inauguraci prezidenta České republiky ještě nestalo! Zatímco hlava státu Miloš Zeman (73) zahajovala dalších 5 let na Hradě projevem, část zákonodárců na protest opouštěla Vladislavský sál. A to vše začalo úsměvy a sladkými koláčky...

Miloš Zeman vstoupil na slavnostní akt velmi pevně se držící za ruku své manželky Ivany (52) a s dcerou Kateřinou (24) v patách. Dámy předtím davům sledujícím obřad na venkovních obrazovkách roznášely koláčky od lánských kuchařů. Poté, co přednesl a stvrdil podpisem prezidentský slib a zazněla hymna, začal Zeman svůj

dlouhý inaugurační projev. Už při oslovení všech představitelů významných institucí »přehlédl« naproti sedícího šéfa Ústavního soudu Pavla Rychetského (74), s nímž má spory.

Bála se infarktu

V projevu sice sliboval zhodnocení své předchozí »pětiletky«, více se však věnoval svým nepřátelům: miliardáři Zdeňku Bakalovi (57), kterého kvůli privatizaci OKD označil za velkou skvrnu, a hlavně veřejnoprávní České televizi, kterou propojil s TOP 09. To vše dopálilo poslankyni ODS Miroslavu Němcovou (65), která se v průběhu řeči zvedla a odešla. Vadilo jí, že Zeman mluví o nestíhaném Bakalovi, ale mlčí o stíhaném Andreji Babišovi (63), a pomíjí třeba aktivity svého poradce Martina Nejedlého (51). „U toho nemohu sedět, měla bych infarkt,“ řekla Němcová. A hned ji následovali další poslanci pravicových stran.

Přišli v černém

Odešel například místopředseda lidovců Marian Jurečka (36) a hromadně i poslanci TOP 09, kteří už na Hrad přišli tiše protestující v černém oblečení.

Rozhořčení poté odcházeli i ti, kteří vydrželi až do konce aktu. „Čekal jsem, že ještě něco pozitivního zazní, čekal jsem světlo na konci tunelu...“ řekl šéf STAN Jan Farský (38) s tím, že ale na protest odmítl jít na následující číši vína. Šéf lidovců Pavel Bělobrádek (41) pak zdůraznil, že nebylo nutné navázat se do novinářů zvláště poté, co se na Slovensku střídají. U jiných politiků se ale Zeman dočkal zastání. Na jeho projevu neshledal nic špatného šéf ČSSD Jan Hamáček (39), stejně jako třeba šéf SPD Tomio Okamura (45). Podle něj udělali ti, co odešli, Česku mezinárodní ostudu... Prezident Miloš Zeman při skládání prezidentského slibu nepoložil ruku na výtisk ústavy, jak ho vyzval předseda Sněmovny. Na platnost ceremoniálu to podle odborníků nemá vliv.

Co zaznělo z úst hlavy Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, ům, státu jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí ... Noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Video www.blesk.cz Tihle odešli

Europoslanec a šéf TOP 09 Jiří Pospíšil (42): „Ten projev mě urazil a naštvál mě jako občana. Jsem šťastný, že máme svobodu projevu, nezávislá média. Na ně Miloš Zeman útočil a u toho jsem nechtěl být, nechtěl jsem to legitimovat svou přítomností.“

Poslanec Dominik Feri (21, TOP 09): „To, že prezident věnuje část svého inauguračního projevu, aby se oťel o TOP 09, to je věc jedna. Ale to, že věnuje významnou část svého projevu, aby mluvil o Zdeňku Bakalovi, a co hůř, aby útočil na nezávislá média, to už není ani nevhodné, to je vyloženě neslušné.“

Tihle se skřípěním zubů vydrželi

Šéf KDU-ČSL Pavel Bělobrádek (41): „Očekával jsem, že si prezident republiky bude chtít vyřizovat účty s některými lidmi, nečekal jsem, že by se to mohlo stát při inauguraci ve Vladislavském sále. Rozumím tomu protestu, ale já jsem se rozhodl zůstat do trpkého konce.“

Šéf ODS Petr Fiala (53): „Jsem smutný z projevu prezidenta, nebyl důstojný situaci, byl to projev plný malicherností, útoků na konkrétní lidi. Sál jsem neopustil, protože ve mně zvítězila úcta k instituci, ale mám plné pochopení pro ty, kteří to vyhodnotili jinak,“ řekl. Je prý šokován, že si Zeman při takové příležitosti vyřizoval své osobní účty.“

Tihle zůstali

Místopředseda ČSSD Jiří Zimola (46): „Ti, kdo odešli ze sálu, se nemohli smířit s pravdou, kterou prezident vyslovil. Ten projev se nijak nevymykal tomu, na co jsme u něj zvyklí. Nikde jsem neviděl příručku, jak by měl vypadat inaugurační projev...“

Premiér v demisi Andrej Babiš (63, ANO): „Čekal jsem jiný projev... Já jsem to vlastně ani neslyšel, reproduktory byly nastaveny jiným směrem. Nevidím to jako útok na svobodu slova. Prezident vyslovil svůj názor, který známe... Čekal jsem ale, že se nebude tolik vymezovat a bude nad věcí.“

Foto autor| Foto: J. Poláček, K. Kopáč, M. Sekanina, M. Příbyl, ČTK
Foto popis| Některé výrazy mluvily za vše: exprezident Václav Klaus...
Foto popis| ...senátor Jiří Růžička (bezp. za TOP 09 a STAN)...
Foto popis| ...a místopředseda Sněmovny Petr Gazdík (STAN).
Foto popis| Na své první inauguraci před 5 lety také kritizoval ty, co nemá rád. Letos ale Zeman přitlačil na pilu.
Foto popis| První slečna Kateřina a první dáma Ivana pózují Blesku.
Foto popis| Ivana Zemanová se vzápětí vydává rozdávat koláčky příznivcům.
Foto popis| Za zvuků fanfár vchází do Vladislavského sálu prezident, opírá se o manželku.
Foto popis| Zeman podepisuje slib a jde k pultíku promlouvat, některé to vyžene ven.
Foto popis| Poslanci TOP 09, Miroslav Kalousek a Dominik Feri...
Foto popis| ...a také předseda strany Jiří Pospíšil a expředseda Karel Schwarzenberg odcházejí.
Foto popis| Pak se jde uklonit sv. Václavovi, květinu za něj pokládá dcera Katka (vlevo nahoře).
Foto popis| Prezidentská limuzína jej veze přes dvě nádvoří jen pár stovek metrů.
Foto popis| Po přátelské skleničce na Hradě odjíždí. Místo aby sešel cca 10 schodů, pomáhá mu rampa.

Zeman kritizoval média a Bakalu

9.3.2018 Haló noviny str. 01 Titulní strana
(ste)

Miloš Zeman včera ve Vladislavském sále Pražského hradu složil prezidentský slib a zahájil tím své druhé pětileté funkční období. Během inauguračního projevu ostře kritizoval podnikatele a mediálního magnáta Zdeňka Bakalu. Opřel se rovněž do zpravodajství České televize. Na protest proti tomu sál opustilo několik pravicových poslanců.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřoval na příštích pět let. V této fázi zaútočil na kontroverzního podnikatele Zdeňka Bakalu. Toho Zeman obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. »Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly,« uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců a dočkal se rozpačité odezvy. »Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále,« řekl.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství *Economia*. »Noviny jako *Hospodářské noviny* nebo týdeník *Respekt* nebo server *Aktuálně.cz*, které jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat,« žasl Zeman. Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by se brát vážně.

Neobjektivní ČT

Kritiky Zeman nešetřil ani veřejnoprávní Českou televizi. Prezident odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. »Ta uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně TOP 09,« uvedl.

Po této kritice odešli ze sálu na protest někteří pravicoví politici. Jako první bývalá předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová (ODS), následně špičky TOP 09 Jiří Pospíšil, Miroslav Kalousek a Karel Schwarzenberg a někteří lidovci včetně místopředsedy KDU-ČSL Mariana Jurečky. Odešel také senátor Václav Chaloupek z klubu Starostů. Označili Zemanův projev za »útok na svobodu slova«.

Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip to však odmítl. »Jako útok na svobodu slova to nevnímám,« řekl Filip a dodal, že Zemanův projev nevidí ani jako útok na duální mediální systém, tedy na existenci médií veřejnoprávních vedle soukromých. Zemanovo štouchnutí do TOP 09 Filip rovněž chápe. »Je nutno vidět, že členové TOP 09 neustále útočí na Miloše Zemana naprosto nemilosrdně,« uvedl Filip. Dodal nicméně, že jako celek ho projev

svou formou trochu překvapil. »Oproti minulému inauguračnímu projevu byl více konkrétní, někdy až osobní. To mě překvapilo,« řekl Filip.

Svoboda slova není svobodou lhát

Místopředseda ÚV KSČM Josef Skála odsoudil postoj poslanců, kteří při projevu prezidenta odešli. Vidí ho jako tragikomický. »Když ty, co se pasují na jediné demokraty, uráží kritika loupežníka tisíciletí, je z toho parádní kouzlo nechtěného. Odchod pražské kavárny z inaugurace prezidenta republiky vysílá jasnou zprávu,« uvedl Skála na Twitteru KSČM. Jasně zastání našel Miloš Zeman také u šéfa SPD Tomia Okamury. Na adresu poslanců, kteří opustili Vladislavský sál, Okamura řekl, že znevážili slavnostní akt a dokázali, že nejsou demokraté. Na adresu České televize pak řekl, že »někteří novináři si pletou svobodu slova se svobodou lhát«. Jasně se za Zemana postavil též místopředseda ČSSD Jiří Zimola, za »vyvážený« jeho projev označil šéf ČSSD Jan Hamáček. Rozpaky vyjádřil předseda ANO a premiér v demisi Andrej Babiš. »Čekal jsem jiný projev,« podotkl lídr ANO, jindy k prezidentovi dosti vstřícný.

Zeman v projevu rovněž zrekapituloval, že absolvoval přes 4000 setkání, na kterých se mnohé naučil. »V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem,« řekl Zeman. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prezident v závěru projevu řekl, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství.

Posun v názorech

Filip nejvíce ocenil Zemanovu výzvu k Poslanecké sněmovně, aby prosadila přímou volbu starostů a hejtmanů. »Jsem rád, že Miloš Zeman změnil názor a neřádá již úplně přímou volbu, ale chce, aby starostou či hejtmanem byl ten, kdo získá nejvíce preferencí na kandidátce vítězné strany.

To je v prezidentových názorech posun,« povšiml si Filip s tím, že tento posun je mu sympatický.
(Pokračování na str. 2)

Zeman kritizoval...

(Dokončení ze str. 1)

Naopak se mu nelíbilo, že Zeman jako již poněkolkáté oprášil svůj návrh na systém tzv. panašování, při němž by voliči mohli volit kandidáty napříč kandidátkami všech politických stran. »Jsem přesvědčen, že základní princip voleb by se měnit neměl.

Říkají nám to všichni odborníci na ústavní právo,« uvedl předseda ÚV KSČM.

Filip si také povšiml, že Zeman vyjádřil odhodlání mnohem více zasahovat do činnosti vlády. »To jsem ostatně očekával,« poznamenal Filip.

Prezident Miloš Zeman se po inauguraci společně s manželkou Ivanou a dcerou Kateřinou poklonili v katedrále sv. Víta ostatkům svatého Václava. K lebce světce umístěné na oltáři Zemanova dcera za prezidenta a první dámu položila květiny. Staronovému prezidentovi během obřadu požehnal kardinál Dominik Duka. Společně s prezidentem odříkali otčenáš a následně zazněl svatováclavský chorál.

Zeman do katedrály přešel přes třetí nádvoří, kde na něj čekali příznivci i odpůrci, kteří ho vítali potleskem či na něj mávali protestními plakáty. Posledním bodem inauguračního programu bylo prezidentovo setkání s hosty ve Španělském sále při číši vína.

Foto autor| FOTO - ČTK/Kateřina ŠULOVÁ

Foto popis| Prezident republiky Miloš Zeman (uprostřed) při své druhé inauguraci ve Vladislavském sále Pražského hradu. Vedle něj stojí předseda Senátu Milan Štěch.

Seznam nepřátel

9.3.2018 Mladá fronta DNES str. 01 Titulní strana

Ondřej Leinert

Prezidentův inaugurační projev

Bakala, TOP 09, novináři. Zeman vyjmenoval, proti komu pět let půjde

PRAHA Dlouhé minuty to byl klidný ceremoniál – a pak najednou ve Vladislavském sále vypukl poprask.

Prezident Miloš Zeman ukázal, že ani ve svém druhém funkčním období na Hradě nebude o nic smířlivější a umírněnější než doposud. Při jeho inauguračním projevu se stalo něco, co nikdo nepamatuje.

Zhruba patnáctka poslanců a senátorů se během Zemanova projevu na protest zvedla a odešla ze sálu. „U toho přece nemůžu normálně sedět, já bych z toho měla infarkt,“ zlobila se poslankyně ODS Miroslava Němcová, která se zvedla jako první, a po ní pak následovali další, poslanci KDU-ČSL nebo TOP 09.

Přítom to začalo jako standardní podívaná. Byť podle hostů v sále bylo patrné, že Zemanovo okolí zvalo hlavně ty, o nichž si mohlo být jisté, že budou o prezidentovi mluvit hezky.

Kromě poslanců a senátorů, kteří byli pozváni automaticky, protože inaugurace probíhá na společné schůzi Sněmovny a Senátu, tak v sále byl třeba ředitel televize Barrandov Jaromír Soukup, zatímco šéf České televize Petr Dvořák nikoli. Nechyběli Zemanovi podporovatelé z druhého kola prezidentské volby Jiří Hynek a Petr Hannig, zatímco prezidentův největší rival v souboji o Hrad Jiří Drahoš pozván ani nebyl. A během Zemanova skoro půlhodinového projevu se ukázalo proč: prezident totiž ty, které si vytyčil jako svoje nepřátele, nijak nešetřil. Metat blesky začal zhruba v polovině svého projevu, když mluvil o ekonomických mafiích. Jejich vliv podle Zemana za posledních pět let zeslábl, avšak nevymizel. A pak několik minut mluvil o jediném člověku. „Bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala,“ pustil se prezident do miliardáře.

Nejdříve zkritizoval jeho působení v těžebním průmyslu, pak v médiích. „Z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Přítom jen tak mimochodem stihl okrást nájemníky OKD o jejich byty,“ vyčetl Zeman Bakalovi, jehož označil za nástupce Viktora Koženého, muže léta stíhaného kvůli vytunelování harvardských fondů. Podobně si pak vyřizoval účty s redaktory Bakalových médií. Zeman dlouhodobě, už od konce devadesátých let, útočí na týdeník Respekt. Včera do svého seznamu nepřátel přidal i Hospodářské noviny a server Aktuálně.cz. „Novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu,“ vyčetl zaměstnancům těchto médií. A další na ráně byla Česká televize. Zmínil studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, podle které bylo zpravodajství ČT „v minulosti významně ovlivněno příchylností ke straně TOP 09“.

To už nevydržela Miroslava Němcová a opustila sál. Krátce po ní se zvedli také poslanci TOP 09 Miroslav Kalousek, Dominik Feri nebo Karel Schwarzenberg, kterého doprovázel předseda strany Jiří Pospíšil. Pokračování na str. 2

Prezident při inauguraci nabídl seznam nepřátel

Pokračování ze str. 1

„Nebudu svědkem toho, když prezident přísahal, že bude spojovat národ, a ve druhé nebo třetí větě svého projevu okamžitě tuto přísahu poruší. Třeba útokem na veřejnoprávní média, zatímco tam trůní jako čestný host majitel televize Barrandov,“ vysvětlovala Němcová svůj odchod ze sálu. A pustila se také do prezidentova okolí.

„Když útočí na ty hospodářské mafie, zapomene říct, že pan Nejedlý – který mu zajišťuje tu proruskou spojku – k nim patří. A že na jedné straně má mafiána, kterého buď vězní, nebo vyšetřují v Číně – a to je jeho poradce,“ zlobila se.

Zcela po chuti však Zemanova slova nebyla ani mnohým z těch, kteří v sále zůstali a se Zemanem udržují dobré vztahy.

„Čekal jsem jiný projev. Čekal jsem, že se nebude vymezovat, že bude nad věcí,“ přiznal premiér a šéf hnutí ANO Andrej Babiš.

„Přiznám se, že jsem očekával větší snahu o zasypávání příkopů,“ řekl předseda ČSSD Jan Hamáček, podle něhož však šlo o standardní Zemanovo vystoupení.

Naopak zcela spokojen odcházel předseda hnutí SPD Tomio Okamura. „Toto byla výborná oslava demokracie, byla to oslava přímé volby, byl to akt velmi důstojný. No a někteří ho narušili svým odchodem ze sálu,“ zmínil Němcovou a některé poslance KDU-ČSL a TOP 09.

Výbušná druhá polovina Zemanova vystoupení tak zastínila tu první, v níž prezident mimo jiné zmínil, že za pět let v úřadě absolvoval přes čtyři tisíce osobních setkání nebo se vyslovil pro přímou volbu starostů, primátorů a hejtmanů. A přítom zmínil novinku: přímá volba by se nekonala zvlášť, ale starostou nebo hejtmanem by se stal ten, který získal nejvíce hlasů na kandidátce vítězné strany nebo hnutí.

„To bylo zajímavé a jsem za to rád,“ pochválili ho za to šéf KSČM Vojtěch Filip.

***

Na Hradě Co řekli politici po projevu

Miroslava Němcová (ODS) poslankyně Nebudu svědkem přísahy prezidenta, že bude spojovat národ, a ve druhé nebo třetí větě svého projevu okamžitě tuhle přísahu poruší. Co mě také přimělo k odchodu ze sálu, byl útok na veřejnoprávní televizi.

Jiří Pospíšil (TOP 09) poslanec, předseda strany Je smutné, že Miloš Zeman si ani při slavnostním státním aktu ve staroslavném Vladislavském sále nedokáže odpustit útoky na ty, kteří mají jiné názory. Čekal bych v tomto okamžiku státnický projev, a nikoli útoky na média a novináře.

Jan Hamáček (ČSSD) místopředseda Sněmovny, předseda strany Bylo mi ctí se zúčastnit inaugurace prezidenta Miloše Zemana na Pražském hradě. Přeji panu prezidentovi hodně zdraví a energie do jeho druhého funkčního období.

Tomio Okamura (SPD) poslanec, předseda strany Poslanci TOP 09 a poslankyně ODS způsobili mezinárodní ostudu. Bude se o tom psát po celém světě, že nedokážeme respektovat demokratickou volbu. S projevem pana prezidenta jsem absolutně spokojen.

O autorovi| Ondřej Leinert, reportér MF DNES

Foto autor| Foto: Dan Materna, MAFRA

Foto popis| Držím kurz „Hodlám pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné,“ řekl prezident Miloš Zeman při svém inauguračním projevu.

Postoje stran a hnutí k referendu

9.3.2018 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Víc se jí v těchto dokumentech věnují zejména Piráti, právě Svoboda a přímá demokracie a pak také komunisté. Piráti by rádi prosadili celkovou zákonodárnou iniciativu občanů. Konkrétně si představují, že by občané mohli sepsat petici s návrhem zákona, na jejím základě by se potom daným návrhem zabýval parlament nebo zastupitelstvo. Podporují také referenda, a to na všech úrovních. Občanům by potom chtěli zajistit i možnost veta schválených zákonů nebo vyhlášek formou petice a následným plebiscitem. Přímou by rádi volili do významných politických funkcí v legislativě, exekutivě, justici, státních úřadů, správních rad i kontrolních úřadů. Stejně tak by z nich mohli občané odvolat nebo rozhodnout o předčasných volbách. Teď SPD. Podle tohoto hnutí by občané měli mít právo referendem rozhodovat o budoucnosti země. Prosazuje přímou volbu poslanců, starostů, hejtmánů. A zároveň i odvolatelnost politiků. Byli by i pro referendum o vystoupení země z Evropské unie. No, a teď komunisté. Ti požadují právní zakotvení přímé demokracie. Konkrétně ústavním zákonem o obecném referendu, také, lidového veta a lidové iniciativy. Posílili by také účast občanů na tvorbě politických rozhodnutí. A uložili by třeba povinnost orgánům státní správy organizovat veřejná slyšení, pokud by to požadovala nějaká občanská iniciativa. A jak jsem slíbil, s námi ve studiu teď předseda Svobody a přímé demokracie Tomio Okamura. Vítejte, dobrý večer.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Dobrý večer vám i divákům.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane předsedo, budeme se bavit o přímé volbě starostů zejména, ale ještě přesto bych rád využil toho, že vás tu máme. A věnovali jsme se přímo veškeré podobě přímé demokracie. Co je vlastně podle vás ten ideál přímé demokracie? Protože když jste pro referendum bez omezení, teď navrhujete přímou volbu starostů bez podrobností s tím, že se vlastně dodělají podle toho, jaký bude ten většinový názor, jestli jsem to správně pochopil, tak co je to možné maximum? Vláda, která vydává zákony, a ty pak se schvalují referendem třeba?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Tak, teď jste nastínil vícero tedy otázek. Tak já začnu od té první. Není to, že bychom to navrhovali schválně bez prováděcího zákona. Po zkušenostech z minulého volebního období, kdy ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

To jste to navrhoval ještě jako /nesrozumitelné/ de facto, je to tak?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

... se tam, kdy se tam, přesně, kdy se tam hledala každá větička, když se tam snažil někdo vytvořit prováděcí zákon, tak jsme to vzali opačným modelem, abychom nejprve navrhli ústavní zákon, prověřili, že má ve sněmovně podporu, a společně, na společné platformě, a na té už pracujeme, už proběhlo jednání se Svazy měst a obcí, s panem Luklem, to si vzala na starosti paní Vildumetzová, která je také hejtmankou, před chvílí mě o tom informovala, vytváříme pracovní skupinu, kde by, kde zapojíme i ústavní právníky, starosty, primátory, jenom Svaz měst a obcí má 2 700 členů.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Já slibuji, že se ke starostům dostaneme, ale mě by zajímal ten obecný, ta obecná platforma.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

A vytvoříme společně ten prováděcí zákon. Protože kdyby to bylo opačně, tak to nemá šanci na projití ve sněmovně. To je bohužel realita. Tak, a teďka zpátky k té, k tomu modelu přímé demokracie.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Maximum přímé demokracie v České republice. Ano.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Já vám to, já vám popíšu náš ideální návrh SPD. Byl by pouze jednokomorový parlament, to znamená zrušení senátu, poslanců by bylo pouze 81, byli by přímo volení a přímo odvolatelní. Nad tím by byl přímo volený a odvolatelný prezident, který by jmenoval vládu. To znamená, vláda by nebyla závislá na sněmovně. Byl by to prezidentský systém v podstatě, který funguje v mnoha zemích světa. To znamená, ministři by byli pouze výkonní manažeři, který by se museli pohybovat v mantinelech zákonů, které, které přijímá parlament. A nad tím vším by byli občané, kteří by referendem měli tu záchrannou brzdu nebo tu pojistku. Takže ne žádné ureferenderování, to má být pojistný mechanismus v případě nějakých excesů nebo když se ta politika vyvíjí jiným směrem. To je ideální model SPD, úsporný, pružný, a všichni mají jasnou odpovědnost a občan má samozřejmě kontrolu. To je to, co my prosazujeme.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Hm. Pane profesore, co ...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

A samozřejmě, omlouvám se, přímá hmotná odpovědnost politiků, a i tento návrh projednávala minulý týden vláda. Dala k němu negativní stanovisko. Protože my chceme, aby ministři a hejtmani měli přímou hmotnou odpovědnost. Protože tady neustále dochází k mrhání veřejnými prostředky. A NKÚ nemůže dát ani pokutu. To je problém.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano. Pane profesore Kyselo, tento model snese nějaké srovnání?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

No, ono se mu asi říká nejčastěji plebiscitní césarismus. Něco takového je asi nejpodobnější. To znamená, máte přímo voleného silného prezidenta, a ten silný prezident vládne zejména za pomoci referend. To je něco, co se dá asi v historii najít zejména u Napoleonů ve Francii. Je to něco, co bychom jako sem tam našli v zemích Latinské Ameriky. Každopádně je to teda něco, co dost vybočuje z evropské tradice, z evropského srovnání. A předpokládá to teda úplně novou ústavu. Takže se k tomuhle stavu těžko probereme formou nějakých dílčích změn. Takže mně se nelíbí, já ho považuju za mimořádně nebezpečný, ale každopádně je možný, pokud se na něm shodne nějaká relevantní většina těch rozhodujících aktérů.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Okamuro, krátkou reakci, ať se dostaneme ke starostům.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

No, tak, no, tak já mám samozřejmě pana doktora Kyselu rád, známe se ze senátu, ale pan doktor Kysela není zastáncem přímé demokracie a je to známé.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----
To je pravda.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

To, a to je pravda, a řekněme si to na rovinu. To znamená, my trváme na tom, že ten zastupitelský model se přežil, vidíme to, přináší to permanentní krizi vlády, permanentní, vláda není prostě stabilní. Není tady přímá odpovědnost politiků za jejich rozhodnutí. Nikdo nemá ani tu hmotnou odpovědnost. A my prostě prosazujeme odvolatelnost a hmotnou odpovědnost politiků. Je to osvědčené a to, že v Evropě, a to nemůžete nikdo z vás popřít, je, je ten trend zavádět prvky přímé demokracie postupně, ať je to od přímé, přímé, přímé volby starostů, má to většina zemí Evropy, tak ten trend tady je, a taky musíte uznat, že Česká republika je ve středoevropském regionu de facto jednou z posledních zemí vůbec, ne-li poslední, která nemá ani tu přímou volbu starostů. A dokonce nemá ani zákon o referendu. To, co my navrhuje, je správné, je to moderní, jsou ty trendy, a můžeme se bavit o parametrech a o sestavení toho systému. A my v SPD vyzýváme k široké diskuzi a v parlamentu, jak víme, se o ni snažíme a i realizujeme ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Uvidíme, jak ta, jak ta diskuze dopadne. Protože teď tu mezi sebou nemáme politického oponenta, který by byl schopen k tomu přinést stanovisko. Tak, pojďme teď na tu velmi specifickou záležitost, to je přímá volba starostů, kterou právě Svoboda a přímá demokracie navrhuje. A tady už oponentní názory padly.

Marek VÝBORNÝ, poslanec /KDU-ČSL/

KDU-ČSL tady zcela jednoznačně říká, že ten návrh je projevem legislativního diletantismu. Tak jako řada dalších návrhů z dílny SPD.

Leo LUZAR, poslanec /KSČM/

Já nejsem příznivcem referenda, nejsem příznivcem vol..., přímé volby starostů. Ale ctím, že někde je snaha tyto věci prosadit. Máme nenaplněnou ústavu, co se týče referenda, a vnímám, že občané ji chtějí, a proto ano, budu příznivcem referenda. Vnímám, že nemáme přímou volbu starostů? Ano, ale pokud si to občané přejí, budu příznivcem.

Miroslav KALOUSEK, předseda poslaneckého klubu /TOP 09/

A jak to dopadá s prvky přímé demokracie, které vidíme, když jsme ustoupili a přistoupili jsme na přímou volbu prezidenta.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak, pane předsedo Okamuro, když jste říkal, že se teď teprve cizelují ty návrhy konkrétní, jak by to vlastně mělo vypadat, mimo té velké změny ústavy, tak s čím do toho vstupujete vy tedy?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Tak, já bych rád připomenul, že náš návrh zákona o přímé volbě starostů a hejtmanů prošel prvním čtením.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Je to tak, to jsme říkali.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

To znamená, většina poslanců v parlamentu s ním souhlasila.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Potřebuje ústavní většinu.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

No, já tuším, že tam dokonce byla, jako jestli si to pamatuju dobře. Hlasovali pro, přesvědčili jsme jak Piráty, aby hlasovali pro náš návrh, tak hnutí ANO, tak KSČM, tak SPD, a to už sama o sobě je ústavní většina. Takže to jsme rádi, že kolegové to podpořili. Teďka bude ta pracovní skupina i s referendem, tam také bude teďka seminář skrz politické spektrum o našem návrhu. Je to, myslím, správně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, to nikdo nepopírá. Ale prosím tedy přímá volba starostů.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

A teďka k té přímé volbě starostů. Tak.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dvě volby, jedna volba? Největší počet preferenčních hlasů, jak to říkal včera prezident republiky, anebo dvojitá volba?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

To je právě ten zajímavý model, protože samozřejmě já jsem to třeba diskutoval i s paní poslankyní Vildumetzovou, která to dostala na starosti hnutí ANO, jako garant, zase ten náš zákon o referendu má na starosti paní profesorka Válková u nich, a ona říkala právě, že je potřeba to zásadní posílení pozice pravomocí starosty, s tím plně souhlasíme. To jsou, to je přesně v to, v té souvislosti, když má někdo přímo zvolený mandát, tak by ho měl mít silnější, to má pochopitelně logiku. A ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, jde to i bez toho. U prezidentské volby třeba.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

A jím, a jím by se líbil model, jím by se líbil model, aby právě třeba nedocházelo k tomu, že zastupitelstvo bude složeno jinak politicky než třeba politicky to bude ten starosta, aby třeba ty volby ten, ta vítězná strana, ten, kdo tam dostane na té kandidátce nejvíce preferenčních hlasů, aby se stal starostou. Ano. To je k diskuzi. Já myslím, že to je model, který je v diskuzi. Oni už si ho i předdiskutovali ve Svazu měst a obcí. Proč ne?

Protože nám se jedná o, o posílení té odpovědnosti, o většího zatažení občanů do veřejného dění, a nechceme nic rozkládat, nechceme někoho izolovat. Naopak chceme ten systém posílit. Takže v tom je shoda a není to problém.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano. To se píše i v té důvodové zprávě. Ale třeba divák Petr Hrudka se ptá, zda "přímá volba starostů nevnese do systému samosprávných celků ten problém, že pokud preferenčními hlasy vyhraje osoba, která není uvedená na prvním místě, tak třeba nemusí vůbec chtít být starostou."

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Tak, pochopitelně. Ale ty star..., ale to snad je taky odpovědnost těch politických stran teda, kde je to bude nutit samozřejmě, aby ti kandidáti byli kvalitní a aby je stavěli ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, ale děje se to. Pan senátor Hlavatý kupříkladu. Takže historie už to zná. To nebyl sice starosta, ale také ...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

No, počkejte ... No tak, tak to se netýká naší strany jako, to je ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ne, to já neříkám. Ale jenom, že se to v Česku zkrátka děje. Že někdo kandiduje z posledního místa a najed...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Ale, ale on nebyl starostou. To byla přímá volba senátora. To bylo něco jiného.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale to je přeci úplně jedno. /výpadek signálu/ kdokoliv.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

No, tak teďka, no, tak my mluvíme o takzvané korelaci zastupitelstva a, a řekl bych starosty teďka. Takže teďka senátor je trošku v jiné situaci a má trošku, pracuje v jiném systému, že jo. Takže já jsem jenom chtěl říci, že mně tedy připadá v každém případě ten současný systém, kdy je to, přesně to funguje tak, jak vy říkáte, ale trošku naopak, kdy například v Praze kandidovala TOP 09, primátor Hudeček vůbec nebyl lídrem, to znamená, lidé ho v podstatě nevolili ani jako kandidáta na primátora, a najednou se vyloupl ze zadní pozice, nebo z druhé, z třetí, a stal se primátorem. Často se to stává i v českých komunálních volbách, kdy lídrem je třeba lékař, populární učitel, no jo, jenže on potom odstoupí, protože ve skutečnosti chce dělat svou zastou..., chce dělat své zaměstnání, respektive odstoupí tak, že nechce být tím starostou nebo primátorem, jenom nasaje ty hlasy, a potom tím skutečným starostou je někdo jiný. Takže vy popisujete systém stávající, kde naopak jsou občané podvedeni. A já tady říkám o systému novém, který ovšem funguje ve většině zemí Evropské unie, různými modely ovšem, a tady je to o té diskuzi. Protože já jsem se na to díval, že to rozdělení pravomocí mezi zastupitelstvem a starosty je skutečně v každé zemi jiné. K tomu musí být ta široká diskuze. A já už jsem předem upozorňoval při projednávání našeho zákona, říkal jsem to jiným stranám a plně to akceptovaly, a proto jsme podle mě našli tu shodu, že /nesrozumitelné/ rok, dva jsem říkal, pojďme klidně rok, dva, i za přítomnosti ústavních právníků a dalších, k tomu bude seminář i ve sněmovně a diskuze, vydiskutovat společně ten nejkomfortnější model, že plně souhlasím, není potřeba přejímat slovenský, ono se hodně mluví o Slovensku, protože je vedle, a rozumíme si jazykově, ale těch zemí kolem nás, co mají přímou, má jí i Německo, že jo, má jí, má jí Polsko. Takže pojďme hledat ten pro nás komfortní, komfortní model.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, tak dobrá. Ale abysme to nezamluvili, ten argument střídání starostů, když se mění třeba koalice, tak Kamile Šveci, je to vlastně problém, něco, co by se mělo odbourat, anebo je to zkrátka svobodné rozhodnutí stran, které zkrátka musejí tvořit voličskou většinu, tím, jak potom v radě nebo v jakémkoli orgánu jsou zastoupeny, a je vlastně na nich, jak to poskládají, koho tím pádem vyberou do svého čela?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

To je právě to, co si myslím, kde je ten možná ten, ten problém, ale nahrazuje se jiným řešením. Pokud jsou, pokud je problémem nebo pokud jsou problémem politické strany, tak je třeba spíše motivovat občany a voliče k tomu, aby vstupovali do politických stran a aktivně se jich účastnili a aby se nějakým způsobem ...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Hm, tak to nesouhlasím.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Aby se nějakým způsobem účastnili i na tom, jak bude vypadat například ta kandidátka té strany, která je jim například sympatická. Současně máme tady zastupitelskou demokracii v České republice, kde to rozhodování by mělo být tedy v rámci toho, toho orgánu. Samozřejmě je potřeba získat, získat tu většinu. A u těch, u těch obcích, respektive u těch krajů je třeba si uvědomit, že tam je vždycky potřeba k rozhodování absolutní většina všech těch členů zastupitelstva. Ne přítomných, tak jako je to například ve sněmovně, kde díky tomu mohou vznikat menšinové vlády. Tedy vždycky z toho zastupitelstva tam musí být pro ten návrh absolutní většina. Tudíž je vždycky za těch stávajících podmínek potřeba, aby ten starosta, který má efektivně nějakým způsobem rozhodovat, se mohl opřít o tu efektivní většinu absolutní, už jenom z toho důvodu, že je potřeba právě získat ten absolutně většinový podíl hlasů. V okamžiku, kdy by byl ten starosta volen nepří..., teda pardon ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

V jiné volbě.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

By byl volen přímo, tak, tak narazí a to, ten systém, ten systém se zablokuje, ať už je, ať už je volen jakýmkoliv způsobem a ať už proti sobě má jakkoliv, jakékoliv, jakékoliv strany. A velmi dobře by se mohlo stát, poslední věc, že můžeme si velmi dobře představit zastupitelstvo, které bude mít 11 členů, z toho 1 člen bude tvořit 1 stranu, ale i ten zrovna bude mít toho starostu. Jo, takže bude, bude mít starosta oporu v jednom zastupiteli oproti 10 ob..., kteří budou naladěni velmi proti němu například. Už jenom z toho, že mu závidí. Teď to trochu přeháním. Ale, pardon, to, to samozřejmě nepomůže těm obcím. A co se týká, co se týká té vyšší účasti. Ono by možná stačilo, kdyby občané více chodili na jednání zastupitelstva, která už dneska jsou veřejně přístupná. A pokud chtějí participovat na dění v obci, tak i již dneska mohou. Akorát to nemusí dělat skrze volbu.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ne, s dovolením, pan profesor Kysela si také dělal poznámky. Pak dostanete příležitost, pane předsedo, nebojte.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

-----
To je jenom drobnost, já nechci pana místopředsedu Okamuru zdržovat. Mně se jenom zdá, mně se jenom zdá, že v České republice jsou ty obce natolik variabilní, že v zásadě u každého z nás asi záleží na tom, jakou si představujeme jako typickou. Ve spoustě obcí žádné politické strany nejsou a to, co kandiduje, jsou sdružení nezávislých kandidátů. Ve spoustě obcí je to přesně jedno sdružení nezávislých kandidátů, které, které kandiduje. Současně vám do té škály spadá Praha. Takže jde o to, na koho vlastně myslíme. Ve Velké Británii, myslím, když se zaváděla přímá volba starostů, tak je variabilní na základě toho, jaký je to počet obyvatel. A dá se s tím nějak hýbat. To je jedna poznámka. A ta druhá, mně to teda není jasné, ale to je samozřejmě moje nedostačivost, u těch preferenčních hlasů, protože mně, po pravdě řečeno, není jasné, čím to jsou preferenční hlasy? To je nejsilnější politická strana a v ní ten, kdo má nejvíce preferenčních hlasů? Nicméně nejsilnější

politická strana musí stejně dát dohromady tomu zastupitelstvu většinu, a pokud ji nedá, tak je ten starosta menšinový. Prostě je to starosta, který nemá většinu. V případě, že by to byl teda ten, kdo je vítězem co do počtu preferenčních hlasů, tak zase nemusí dát dohromady většinu. Takže jde v zásadě o to, jak ten model bude nastavený. A tady samozřejmě to řešení pana místopředsedy nebo předsedy Okamury je takové, že to může vypadat úplně jinak, než když se to pokoušíme napasovat na ten náš stávající model obecního zřízení, protože ve chvíli, kdy toho starostu udělá úplně jinak kompetenčně vybaveného, tak to logicky může teda fungovat jednak lépe, ale taky hůře. To se uvidí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale to se všechno zkrátka dohodne, pane předsedo, rozumím tomu?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Ne, tak nám je ten princip ale jasný, aby to nevypadalo, že my ne..., my to nemáme v hlavě. Je to přeci jednoduché. Když to řeknu teda laicky divákům, tak znova bych chtěl poznamenat, že ve většině zemí Evropské unie to je, já jsem si je počítal, takže nestrašme ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ne, to nikdo, to nikdo nepopírá, ano. Ale ...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Všude to funguje. A žá..., žádná destrukce není, naopak jsou to vesměs zemi často mnohem vyspělejší než my a funguje to krásně. Ale dokonce i ty méně vyspělé. V celé východní Evropě to dokonce funguje také. Takže jenom zpátky k té otázce. Tady je velice důležité rozdělit, a vy to víte, samozřejmě, protože jste odborníci, přesně ty pravomoci. Jo? To znamená ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Co bude dělat starosta, co bude dělat zastupitelstvo, ano.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

V podstatě to je tak, že zastupitelstvo je jakoby parlament, když to zúžím pro laického diváka, a starosta je vláda. To je ten výkonný orgán. To znamená, ovšem starosta ani ten, ani to zastupitelstvo vzájemně se nemůžou ani odvolávat ani úkolovat. Mají přesné pravomoce. To znamená, zastupitelstvo stanovuje například rozpočet, vyhlášky, územní plán a tak dále. A starosta je ten, který, řeknu hodně laicky, vybírá tu firmu, která bude dělat úklid, nebo dělá tu konkrétní výkonnou práci. Navíc je přímo odvolatelný, takže se tam posiluje ta přímá odpovědnost. A my jsme pro to, aby se tomu starostovi maximálně ty pravomoci pochopitelně posílily. Ten argument odpůrců, omlouvám se, třeba co když se neschválí rozpočet? No, tak není tomu tak stejně třeba v parlamentu dneska? A pak je rozpočtové provizorium? To jsou přeci běžné věci. Tak jimi nemusíme nikdo strašit.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím. Ale, já jenom se omlouvám, to je jasné, že ty parametry se dohodnou, dobrá, tak tomu už prosím, ...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Bez problémů.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Ale tak k tomu už prosím ...

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Ale to trvá dlouho, protože těch parametrů je strašně moc.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, ale právě. A to je moje poslední otázka tedy. Proč ta účinnost vaší novely, té ústavní, je stanovena už na červenec? To se dohodne za půl roku?

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

To vám řeknu proč. Protože my jsme to připravovali někdy v září, v říjnu. Poté, jak ta sněmovna prostě nefunguje, tak se to dostává na projednávání, prosím vás, za velice dlouhou dobu. Mezitím to opět vážne. Takže samozřejmě v rámci druhého čtení, a to víme všichni, se bez problémů dá ta účinnost změnit jedním slovíčkem, a bude se jenom o tom pozměňujícím návrhu před tím čtením hlasovat. Takže to vůbec není téma. To můžeme jednoduše, jednoduše změnit. A to jsem také samozřejmě říkal. Takže to není díky nám. Kdyby to teďka v parlamentu neparalyzovaly některé strany a chtěly pracovat a nebraly si pořád pauzy, tak my v SPD už bysme byli dávno dál i našimi zákony a lidé mohli mít už více peněz třeba.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Dobrá. Jenom ještě krátký komentář, pane profesore Kyselo, to stanovení těch podrobností na běh na jak dlouhou trať to vlastně je? Pokud se bavíme tedy o nové konstrukci zákona, nikoli jenom slepém přejímání?

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

To záleží asi na tom, jestli existuje ta shoda, kterou pan poslanec Tomio Okamura naznačuje. V případě, že existuje taková shoda, tak potom pochopitelně psaní toho zákona je snazší, než když ta shoda neexistuje. Je to do té míry zásadní věc, že to asi předpokládá, řekl bych, spíš přijetí nového obecního a krajského zřízení než nějakou dílčí novelu. A pakliže bychom pracovali s novými zákony, tak by je asi měla připravovat vláda. Jde o to, jakou míru priority tomu dá. Také se mi zdá, že je to otázka tohoto volebního období, spíš ke konci toho volebního období.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

No, já jsem jenom jednu větičku, už jsme oslovili pana ministra vnitra ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Jedno slovo téměř, opravdu, pane předsedo.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Už jsme oslovili pana ministra vnitra, že by ten prováděcí zákon připravovalo skutečně odborně ministro vnitra. Takže, takže se na všem pracuje.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A to se dokonce i děje, pokud se nepletu. Ano.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Ano, už se na všem pracuje.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tomio Okamura byl s námi, předseda Svobody a přímé demokracie. Díky moc.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Děkuju. Děkuju.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A odborný kontext dodával Jan Kysela z Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Pane profesore, díky vám také za váš čas. Mějte se hezky.

Jan KYSELA, ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Rádo se stalo. Na shledanou.

Zeman versus Němcová, ČRo a ČT

9.3.2018 vasevec.cz str. 00

Učil jsem včera v Karlových a nemohl jsem sledovat Zemanovu inauguraci. "Tak co se zase semele?" –Z prvních zpráv rozhlasu v 16.00 jsem se při cestě do Prahy dozvěděl, že jsem se nemýlil a na inauguraci se něco semlelo. Němcová a spol. odešli ze sálu, protože prý Zeman řekl něco hrozného. Dali slovo nějaké poslankyni, která také odešla, pak Pospíšilovi. Zemana kritizovali, ale moc mně to nedávalo smysl. Hlavně mně chybělo, že Český rozhlas jako médium, které si platím, neuznalo za vhodné mě informovat, co vlastně Zeman řekl. Jen jsem slyšel odsouzení toho, co řekl, ale opravdu to nedávalo smysl. V 17.00 v rozšířených zprávách se situace opakovala. Tady citovali Němcovou, Pospíšila a myslím ještě někoho, ale co řekl Zeman, zase ne. To už mně fakt začalo vadit.

Dorazil jsem do Prahy a musel jsem se účastnit besedy o referendu konala. Protože v místě jejího konání, v Domě techniků, funguje wi-fi, začal jsem hledat, co Zeman řekl tak hrozného. A zase jsem zprvu neměl úspěch. Například na Novinkách.cz jsem našel odsouzení Zemana z úst mnoha politiků, ale co říkal Zeman, o tom tam nebylo ani slovo. To už jsem se cítil jako v atmosféře ANTICHARTY, kterou jsem tehdy odmítl podepsat právě proto, že tehdejší režim mě vytrvale odmítal seznámit s autentickým textem Charty 77. Posuďte sami, co si přemýšlející člověk může vzít třeba z tohoto (z Novinek):

Nepřijatelný útok na svobodu slova, kritizovali politici Zemanův projev

Část politiků se během projevu prezidenta Miloše Zemana zvedla a odešla. Vyjádřili tak svůj nesouhlas se slovy prezidenta, který útočil na svobodu slova a nezávislost veřejnoprávních médií. Jako první se zvedla bývalá předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová (ODS).

"Já jsem opustila Vladislavský sál proto, že prezident přísahal, že bude spojovat národ, složil přísahu na Ústavu a ve svém projevu okamžitě tuto přísahu začal porušovat," řekla Miroslava Němcová portálu Seznam Zprávy.

"Útočil na některé podle něj hospodářské mafie a vyvinil jiné, jako například trestně stíhaného premiéra, nemluvil o svém poradci Martinu Nejedlém, nemluvil o svém čínském poradci, kterého pro korupci vyšetřují čínské orgány, a útokem na veřejnoprávní média potvrdil, že chce nabourat ten dosavadní princip demokratického uspořádání, pro které svobodná média jsou nezbytnou podmínkou," dodala Němcová.

Premiér v demisi Andrej Babiš "čekal jiný projev". "Čekal jsem, že se nebude vymezovat," dodal na adresu prezidenta. Babiš zároveň konstatoval, že on sám se snaží společnost spojovat. Projev prý "moc neslyšel", neboť reproduktory byly otočeny do auditoria, zatímco ministři seděli za ním. Prezidentovy výroky nicméně nevidí jako útok na svobodu slova.

" Mě projev pana prezidenta urazil, téměř naštvál. Ne jako politika, ale jako občana," uvedl předseda TOP 09 Jiří Pospíšil. "Útočil na nezávislá média, na svobodu projevu," uvedl s tím, že takovéto věci nechce legitimizovat.

Podle Pospíšila byl odchod ze sálu spontánním projevem, ale také symbolickým aktem, a vyjádřil vděčnost občanům, kteří proti snaze o ovládnutí veřejnoprávních médií protestují. "Miloš Zeman celý akt ponížil na úroveň politické taškařice," dodal.

Šéf ODS Petr Fiala v sále vydržel, převážila u něj prý "úcta k instituci". I on však Zemanův útok na svobodu médií odmítl. "Já jsem z toho jeho dnešního projevu nejen zklamán, ale do jisté míry i šokován. Aby si někdo takovým způsobem na takové slavnosti vyřizoval svoje v podstatě osobní účty, považuji za opravdu nepřijatelné," řekl Fiala České televizi.

Kriticky se k projevu vyjádřili i další politici. Podle šefa poslanců STAN Jana Farského šlo od Zemanů "žlučovitý projev". I Farský se obává útoku na svobodu médií veřejné služby.

"Pokud chtěl Miloš Zeman v novém mandátu více spojovat, tak jeho začátek tomu neodpovídá," glosoval poslanec KSČM Jiří Dolejš.

Viz: <https://www.novinky.cz/domaci/465628-neprijatelny-utok-na-svobodu-slova-kritizovali-politici-zemanuv-projev.html>

Žádná citace ze Zemanova projevu, která by umožnila posoudit, co je na odsudcích pravdy. Dokonce ani žádný odkaz na autentické znění projevu.

Teprve v Parlamentních listech (kam se obracím vždy jen v krajní nouzi, bohužel v poslední době stále častěji) jsem našel celý text i vyznačení místa projevu, kdy Němcová a spol. odešli (cituji):

"Noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** UK, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní vyvážené objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se ČT stane napříště poněkud vyváženější," podotkl Zeman. Ze sálu po těchto slovech odešli například poslankyně ODS Miroslava Němcová a následně poslanci Dominik Feri, Karel Schwarzenberg, Miroslav Kalousek či Jiří Pospíšil."

Viz: <https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Zeman-v-projevu-sejmul-Zdenka-Bakalu-A-nejen-za-OKD-Vynadal-i-jeho-mediim-ktera-nas-poucuji-Vysmal-se-i-CT-Nemcova-ci-Kalousek-odesli-ze-salu-527274>

Přiznám se, že zde nenacházím nic tak strašného.

Po zdařilé besedě o referendu, kde v závěru (až někdy po 21. hodině) exceloval Ivan David a Lenka Procházková, jsme šli ještě povečeřet do nedaleké restaurace. Domů jsem se tak dostal až před půlnocí a se zájem se podíval na Zprávy ČT 24 po půlnoci, viz:

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/1178166846-zpravy/218411024000308/>

Zpravodajství sice velmi podrobné. Dokonce dali autenticky obsáhlou úvodní pasáž Zemanova projevu. Ale tu, kvůli které Němcová a spol., odešli, ne. Jen povrchně a nepřesně převyprávěný Zeman ve stylu Anticharty, ale za to podrobné vyjádření Němcové a řady dalších. Každý se může přesvědčit na vlastní oči a uši.

Proč to všechno píšu? Protože "naše" veřejnoprávní média si stěžují (prostřednictvím prostoru, který poskytla Němcové a spol.) na Zemana, že nepřímo zmínil jejich neobjektivitu a pokusy o manipulování s veřejností, ale předvedla v informování o tom, na co si stěžují, že v manipulaci s veřejností si nijak nezadají s fojtkovsko-bířakovským antichartováním. A to už je opravdu síla.

Argument, že divák mohl Zemanův projev sledovat v přímém přenosu, že si mohl celé Zemanovo vystoupení dohledat... není na místě. Chartu 77 jsem si také mohl poslechnout na Hlasu Ameriky. Tady jde o to , že

mediální mainstream se doložitelně pokouší manipulovat s těmi, kteří nemají čas si všechno ověřovat, protože mají spoustu jiných starostí. Je to jednak podlé, jednak jsou to právě mainstreamová media, která se tím veřejnost snaží rozdělit.

A pokud se týká Němcové a spol.? Podle mě měla i s dalšími odchod připravený, čekala jen na vhodnou záminku. A ta nepřicházela. Nadržená a předem informovaná média však již na ni čekala. Tak Němcová musela využít ten moment projevu, který je ne zcela využitelný či zneužitelný. Proto mediální mainstream musel vytvořit DOJEM, který veřejnost získá, bez ohledu na realitu. Proto musel znovu a znovu, sugerovat, že Zeman řekl něco hrozného, ačkoli nic hrozného neřekl, a to, co Zeman řekl, nepřipomínat.

Pro úplnost ještě uvedu, jak co řekl o mediích Zeman dále (a co si měla Němcová a spol. vyslechnout, pokud by neodešli):

"(Pokračování předcházející citace ze Zemanova projevu)... Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují.

Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti."

URL| <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/domaci-politika/zeman-versus-nemcova-cro-ct>

Chci prosazovat aktivní občanství

9.3.2018 Lidové noviny str. 13 Názory

INAUGURAČNÍ PROJEV PREZIDENTA MILOŠE ZEMANA

Staronový prezident České republiky Miloš Zeman se ve svém včerejším inauguračním projevu pokusil zhodnotit, co se mu v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. Ve druhé části svého vystoupení veřejnost seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalších pěti letech. Projev hlavy státu je redakčně zkrácen.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výraznými osobnostmi ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války, nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenávaných se takové námítky objevily, ale to už je český

folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod.

Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany.

Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce.

Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolními deseti miliony, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Neonacistické bojůvky, ekonomická kriminalita, média

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů (sic!) slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: Spolu chyceni, spolu pověšeni.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10 000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty**

sociálních věd Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obľudnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané.

Přímá volba v samosprávě

Tolik pokud jde o hodnocení minulosti. A nyní k budoucnosti: hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných.

Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovy a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě že jsou možné jiné varianty. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počínů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých neziskových organizací.

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. Oní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlíhcojí občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

***

Už se prý připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých neziskových organizací

Celý projev naleznete na www.lidovky.cz

Foto autor| FOTO MAFRA – MICHAL RŮŽIČKA

Foto popis| Prezidentský slib Miloš Zeman podepsal u stolu z Masarykovy knihovny. Prezident u toho seděl v křesle, které pro Hrad navrhl Masarykův architekt Josip Plečnik.

Radim Valenčík: Zeman versus Němcová, ČRo a ČT

9.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Manipulují s námi média placená z našich peněz? Nebo ne? Předvedla tato media včera totéž, co minulý režim s Antichartou, nebo se jednalo o něco principiálně jiného?

Učil jsem včera v Karlových a nemohl jsem sledovat Zemanovu inauguraci. "Tak co se zase semele?" – Z prvních zpráv rozhlasu v 16.00 jsem se při cestě do Prahy dozvěděl, že jsem se nemýlil a na inauguraci se něco semlelo. Němcová a spol. odešli ze sálu, protože prý Zeman řekl něco hrozného. Dali slovo nějaké poslankyni, která také odešla, pak Pospíšilovi. Zemana kritizovali, ale moc mně to nedávalo smysl. Hlavně mně chybělo, že Český rozhlas jako médium, které si platím, neuznalo za vhodné mě informovat, co vlastně Zeman řekl. Jen jsem slyšel odsouzení toho, co řekl, ale opravdu to nedávalo smysl. V 17.00 v rozšířených zprávách se situace opakovala. Tady citovali Němcovou, Pospíšila a myslím ještě někoho, ale co řekl Zeman, zase ne. To už mně fakt začalo vadit. Dorazil jsem do Prahy a musel jsem se účastnit besedy o referendu konala. Protože v místě jejího konání, v Domě techniků, funguje wi-fi, začal jsem hledat, co Zeman řekl tak hrozného. A zase jsem zprvu neměl úspěch. Například na Novinkach.cz jsem našel odsouzení Zemana z úst mnoha politiků, ale co říkal Zeman, o tom tam nebylo ani slovo. To už jsem se cítil jako v atmosféře ANTICHARTY, kterou jsem tehdy odmítl podepsat právě proto, že tehdejší režim mě vytrvale odmítal seznámit s autentickým textem Charty 77. Posudte sami, co si přemýšlející člověk může vzít třeba z tohoto (z Novinek): Nepřijatelný útok na svobodu slova, kritizovali politici Zemanův projev Část politiků se během projevu prezidenta Miloše Zemana zvedla a odešla. Vyjádřili tak svůj nesouhlas se slovy prezidenta, který útočil na svobodu slova a nezávislost veřejnoprávních médií. Jako první se zvedla bývalá předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová (ODS). "Já jsem opustila Vladislavský sál proto, že prezident přísahal, že bude spojovat národ, složil přísahu na Ústavu a ve svém projevu okamžitě tuto přísahu začal porušovat," řekla Miroslava Němcová portálu Seznam Zprávy. "Útočil na některé podle něj hospodářské mafie a vyvinil jiné, jako například trestně stíhaného premiéra, nemluvil o svém poradci Martinu Nejedlém, nemluvil o svém čínském poradci, kterého pro korupci vyšetřují čínské orgány, a útokem na veřejnoprávní média potvrdil, že chce nabourat ten dosavadní princip demokratického uspořádání, pro které svobodná média jsou nezbytnou podmínkou," dodala Němcová. Premiér v demisi Andrej Babiš "čekal jiný projev". "Čekal jsem, že se nebude vymezovat," dodal na adresu prezidenta. Babiš zároveň konstatoval, že on sám se snaží společnost spojovat. Projev prý "moc neslyšel", neboť reproduktory byly otočeny do auditoria, zatímco ministři seděli za ním. Prezidentovy výroky nicméně nevidí jako útok na svobodu slova. "Mě projev pana prezidenta urazil, téměř naštvál. Ne jako politika, ale jako občana," uvedl předseda TOP 09 Jiří Pospíšil. "Útočil na nezávislá média, na svobodu projevu," uvedl s tím, že takovéto věci nechce legitimizovat. Podle Pospíšila byl odchod ze sálu spontánním projevem, ale také symbolickým aktem, a vyjádřil vděčnost občanům, kteří proti snaze o ovládnutí veřejnoprávních médií protestují. "Miloš Zeman celý akt ponižil na úroveň politické taškařice," dodal. Šéf ODS Petr Fiala v sále vydržel, převážila u něj prý "úcta k instituci". I on však Zemanův útok na svobodu médií odmítl. "Já jsem z toho jeho dnešního projevu nejen zklamán, ale do jisté míry i šokován. Aby si někdo takovým způsobem na takové slavnosti vyřizoval svoje v podstatě osobní účty, považuji za opravdu nepřijatelné," řekl Fiala České televizi. Kriticky se k projevu vyjádřili i další politici. Podle šéfa poslanců STAN Jana Farského šlo od Zemana o "žlučovitý projev". I Farský se obává útoku na svobodu médií veřejné služby. "Pokud chtěl Miloš Zeman v novém mandátu více spojovat, tak jeho začátek tomu neodpovídá," glosoval poslanec KSČM Jiří Dolejš. Viz: <https://www.novinky.cz/domaci/465628-neprijatelny-utok-na-svobodu-slova-kritizovali-politici-zemanuv-projev.html> Žádná citace ze Zemanova projevu,

kteřá by umožnila posoudit, co je na odsudcích pravdy. Dokonce ani žádný odkaz na autentické znění projevu. Teprve v Parlamentních listech (kam se obracím vždy jen v krajní nouzi, bohužel v poslední době stále častěji) jsem našel celý text i vyznačení místa projevu, kdy Němcová a spol. odešli (cituji): "Noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** UK, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní vyvážené objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se ČT stane napříště poněkud vyváženější," podotkl Zeman. Ze sálu po těchto slovech odešli například poslankyně ODS Miroslava Němcová a následně poslanci Dominik Feri, Karel Schwarzenberg, Miroslav Kalousek či Jiří Pospíšil." Viz: [https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Zeman-v-projevu-sejmul-Zdenka-](https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Zeman-v-projevu-sejmul-Zdenka-Bakalu-A-nejen-za-OKD-Vynadal-i-jeho-mediim-ktera-nas-poucuji-Vysmal-se-i-CT-Nemcova-ci-Kalousek-odesli-ze-salu-527274)

[Bakalu-A-nejen-za-OKD-Vynadal-i-jeho-mediim-ktera-nas-poucuji-Vysmal-se-i-CT-Nemcova-ci-Kalousek-odesli-ze-salu-527274](https://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/1178166846-zpravy/218411024000308/) Přiznám se, že zde nenacházím nic tak strašného. Po zdařilé besedě o referendu, kde v závěru (až někdy po 21. hodině) exceloval Ivan David a Lenka Procházková, jsme šli ještě povečeřet do nedaleké restaurace. Domů jsem se tak dostal až před půlnocí a se zájem se podíval na Zprávy ČT 24 po půlnoci, viz: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1178166846-zpravy/218411024000308/> Zpravodajství sice velmi podrobné. Dokonce dali autenticky obsáhlou úvodní pasáž Zemanova projevu. Ale tu, kvůli které Němcová a spol., odešli, ne. Jen povrchně a nepřesně převyprávěný Zeman ve stylu Anticharty, ale za to podrobné vyjádření Němcové a řady dalších. Každý se může přesvědčit na vlastní oči a uši. Proč to všechno píšu? Protože "naše" veřejnoprávní média si stěžují (prostřednictvím prostoru, který poskytla Němcové a spol.) na Zemana, že nepřímou zmínil jejich neobjektivitu a pokusy o manipulování s veřejností, ale předvedla v informování o tom, na co si stěžují, že v manipulaci s veřejností si nijak nezadají s fojtíkovsko-bilakovským antichartováním. A to už je opravdu síla. Argument, že divák mohl Zemanův projev sledovat v přímém přenosu, že si mohl celé Zemanovo vystoupení dohledat... není na místě. Chartu 77 jsem si také mohl poslechnout na Hlasu Ameriky. Tady jde o to, že mediální mainstream se doložitelně pokouší manipulovat s těmi, kteří nemají čas si všechno ověřovat, protože mají spoustu jiných starostí. Je to jednak podle, jednak jsou to právě mainstreamová média, která se tím veřejnost snaží rozdělit. A pokud se týká Němcové a spol.? Podle mě měla i s dalšími odchod připravený, čekala jen na vhodnou záminku. A ta nepřicházela. Nadržená a předem informovaná média však již na ni čekala. Tak Němcová musela využít ten moment projevu, který je ne zcela využitelný či zneužitelný. Proto mediální mainstream musel vytvořit DOJEM, který veřejnost získá, bez ohledu na realitu. Proto musel znovu a znovu, sugerovat, že Zeman řekl něco hrozného, ačkoli nic hrozného neřekl, a to, co Zeman řekl, nepřipomínat. Pro úplnost ještě uvedu, jak co řekl o médiích Zeman dále (a co si měla Němcová a spol. vyslechnout, pokud by neodešli): "(Pokračování předcházející citace ze Zemanova projevu)... Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti." Radim Valenčík Vyšlo na Vasevec.cz. Publikováno se souhlasem vydavatele.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Radim-Valencik-Zeman-versus-Nemcova-CRo-a-CT-527426?utm_source=nm&utm_medium=xml

Plný text projevu prezidenta Miloše Zemana

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárného sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob.

V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie.

Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany.

Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

* * * Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti.

Dovoďte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř

nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit.

Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“.

V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

* * * Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala.

Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že.

Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly.

Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

* * * Přečítám ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09.

Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid.

Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní.

A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti. * * * A nyní k budoucnosti. Dámy a

pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které přepisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan.

Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud * * * Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počínů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy.

Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejuspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. * * * Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách.

Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovozte, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Předneseno při inauguraci prezidenta na Pražském hradě 8. března 2018

Foto autor| Foto PRÁVO – Jan Handrejch

Je to mezinárodní ostuda a znevážení celého aktu, říká Okamura o odchodu poslanců ze Zemanovy inaugurace

8.3.2018 irozhlas.cz str. 00

Ondřej Deml Zdroj

Odchod zhruba desítky poslanců ze sálu během inauguračního projevu Miloše je podle předsedy SPD Tomia Okamury mezinárodní ostudou a zpochybňováním demokratického výsledku voleb. Řekl to v České televizi po ukončení slavnostního aktu.

„Já myslím, že je to úplně znevážení toho aktu, to nejsou demokraté. Prostě občané v přímé volbě rozhodli a oni to neumí uznat, zpochybňují demokratický výsledek voleb,“ řekl Tomio Okamura České televizi v reakci na odchod poslanců ze sálu.

Miroslava Němcová (ODS) následována zhruba desítkou dalších poslanců opustila Vladislavský sál poté, co Miloš Zeman v projevu kritizoval média.

„Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** University Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější,“ uvedl Zeman.

Tomio Okamura uvedl, že s projevem je absolutně spokojen, jelikož kromě jiného obsáhl témata „mediální manipulace, nálepkování a prosazování přímé demokracie“.

Velice kriticky naopak vidí rozhodnutí poslanců během projevu odejít.

„Poslanci TOP 09 a poslankyně ODS způsobili mezinárodní ostudu České republice. O tom se zase bude psát po celém světě, že v České republice nedokážeme respektovat demokratickou volbu, že tady začínají různé fašizující tendence právě od těchto lidovců - to mluvím o poslanecké sněmovně - nebo od poslanců TOP 09, kteří prostě mají jediný správný názor, si myslí, neumí uznat nic jiného, nálepkují ostatní. A je to mezinárodní ostuda a je to škoda, protože já si myslím, že to měla být oslava české státnosti,“ uvedl Okamura.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/tomio-okamura-milos-zeman-inaugurace-mezinarodni-ostuda_1803081639_mos

---

Seminář: Aktuálně k jadernému odzbrojování

8.3.2018 ustavmezinarodnichvztahu.cz str. 00 Akce / Pozvánky

Miroslav Tůma

Centrum mezinárodního práva Ústavu mezinárodních vztahů Vás srdečně zvou na seminář k aktuálnímu vývoji nukleárního odzbrojování. Seminář se uskuteční ve čtvrtek 8. 3. 2018 od 17:00, v prostorách Ústavu mezinárodních vztahů, Nerudova 3, Praha 1. Přijďte si pro nejnovější informace!

Informace

Datum: 08.03.2018

Čas: 17:00

Místo: Ústav mezinárodních vztahů, Nerudova 3, Praha 1

Spolupráce: Centrum mezinárodního práva

Organizuje: Miroslav Tůma

Seminář k následnému vývoji od uzavření Smlouvy o zákazu jaderných zbraní z roku 2017.

Od sjednání Smlouvy o zákazu jaderných zbraní v červenci 2017 a jejím následném předložení k podpisu v září téhož roku došlo k několika významným aktivitám ovlivňujícím jaderně-odzbrojovací proces. V roce 2017 byla udělena nevládní organizaci The International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN) Nobelova cena míru, ve Vatikánu se z podnětu papeže Františka uskutečnila mezinárodní konference na vysoké úrovni ve prospěch jaderného odzbrojení a koncem loňského a začátkem letošního roku Trumpova administrativa zveřejnila doktrinální bezpečnostní dokumenty, zejména Jadernou doktrínu 2018.

Dále by se v květnu roku 2018 měla v New Yorku v rámci OSN konat významná mezinárodní konference na vysoké úrovni k tématu jaderného odzbrojení. O všech uvedených aktivitách a mnohém dalším získáte podstatné informace na plánované besedě.

Na debatě vystoupí:

Michal Smetana, výzkumný pracovník Střediska bezpečnostní politiky na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** UK v Praze

Alyn Ware, novozélandský koordinátor mezinárodního hnutí Členové parlamentů za jaderné nešíření a odzbrojení (Parliamentarians for Nuclear Nonproliferation and Disarmament – PNND)

Moderovat bude: Miroslav Tůma - externí spolupracovník ÚMV, člen Centra mezinárodního práva

Pracovním jazykem bude čeština s výjimkou vystoupení Alyna Warea, jenž bude předneseno v anglickém jazyce.

URL| <http://www.iir.cz/article/seminar-aktualne-k-jadernemu-odzbrojovani>

Česká televize i Economia se ohradily vůči Zemanovým útokům na média

8.3.2018 mediahub.cz str. 00 Média

Mediahub, em

Znovuzvolený prezident Miloš Zeman ve svém dnešním inauguračním projevu zaútočil na Českou televizi a mediální dům Economia, obvinil je z pokusů o manipulaci veřejnosti. Obě média se vůči jeho tvrzením ohradila.

Při kritice České televize odkázal Zeman na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně TOP 09," uvedl, v reakci na to někteří politici zejména z řad TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této části projevu sál.

Podle slov tiskové mluvčí České televize Karolíny Blinkové Česká televize přistoupila k inauguraci prezidenta republiky naprosto profesionálně a připravila devítihodinové mimořádné živé vysílání. "Přímo na Pražský hrad jsme vyslali čtyři moderátory, hlavní tváře zpravodajství ČT. Na zajištění přímého přenosu slavnostního ceremoniálu se podílela zhruba stovka pracovníků České televize. Na místo jsme vyslali několik přenosových vozů a reportážních štábů a náš přenos vysílal i Hrad na velkoplošné obrazovce pro lidi na Hradčanském náměstí."

Dále v prohlášení uvádí: "Nejen ve světle této skutečnosti se jeví pokračování rétoriky zaměřené proti veřejnoprávním médiím a jejich nezávislosti, jako neakceptovatelné. Absolutně odmítáme jakékoli útoky na novináře a nezávislost médií, a to zvláště po aktuálních událostech na Slovensku, a obzvláště z úst nejvyššího ústavního činitele České republiky."

Prezident ve svém projevu také kritizoval i média patřící do Bakalova mediálního domu Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat," prohlásil a poté dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by být bráni vážně.

Roman Lautske, generální ředitel a předseda představenstva Economie, v reakci na Zemanova tvrzení uvedl: "Důrazně se ohradujeme proti nařčení z pokusu o manipulaci české veřejnosti. Hospodářské noviny, týdeník Respekt a zpravodajský server Aktuálně.cz přinášejí svým čtenářům každý den kvalitní a objektivní zpravodajství. Odsuzujeme prohlášení prezidenta ČR, že by novináři vydavatelství Economia neměli mít úctu občanů České republiky." A dodal: "Novináři našich titulů nehledají senzaci, ale pravdu. Budou pokračovat v tom, co dělají, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Vedení vydavatelství bude své novináře i kritickou a objektivní žurnalistiku jako takovou i nadále plně podporovat."

URL| <https://mediahub.cz/media/1707564-ceska-i-economia>

Zeman při inauguraci zaútočil na média a nastínil plány na dalších pět let. Někteří poslanci odešli

8.3.2018 [aktualne.cz](#) str. 00 Domáci
ČTK

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Praha - Prezident Miloš

Praha - Prezident Miloš Zeman ve svém inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do jeho vydavatelského domu, ale i na Českou televizi.

V pohledu do budoucna uvedl, že plánuje podporovat aktivní občanství včetně přímé demokracie. Pozitivně hodnotil své cesty do krajů a setkávání s občany z posledních pěti let. Hodlá pokračovat v tom, co dělal v minulosti.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřoval na příštích pět let. K přítomným členům Parlamentu a hostům promlouval zhruba 35 minut, tedy více než dvakrát déle než před pěti lety.

Bakalu Zeman obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. "Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly," uvedl.

Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců a dočkal se rozpačité odezvy. "Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále," řekl.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat," uvedl.

Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by se brát vážně. Podpora aktivního občanství

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně TOP 09," uvedl. Někteří politici, zejména z TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této pasáži projevů sál.

Prezident zmínil, že v prvním volebním období doplnil Ústavní soud či bankovní radu České národní banky. Námitky proti osobnostem, které se rozhodl vyznamenat, označil za český folklór. "Kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání nedostali, protože by pro to nebyl důvod," konstatoval. Rekapituloval také to, že absolvoval přes 4 tisíce setkání, na kterých se mnohé naučil.

Pozitivně hodnotil Zeman svou ekonomickou diplomacii posledních pěti let a setkávání s občany. "V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem," uvedl. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prezident v závěru projevu řekl, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství. Vyslovil se mimo jiné pro zavedení prvků přímé demokracie, zejména přímé volby starostů a hejtmanů. Měli by jimi být ti, kdo na kandidátce vítězného uskupení dostali nejvíc preferenčních hlasů.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/zeman-v-inauguracnim-projevu-rekapituloval-prvnich-pet-let-p/r~ac6fbd6a22e111e8a44c0cc47ab5f122/>

Zeman při inauguraci útočil na Bakalu a média. TOP 09, Němcová a část lidovců odešla

8.3.2018 echoprime.cz str. 00 Homepage, Události
Echo24

Prezident Miloš Zeman ve svém ve čtvrtečním inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do jeho vydavatelského domu, ale i na Českou televizi. V pohledu do budoucna uvedl, že plánuje podporovat aktivní občanství včetně přímé demokracie. Pozitivně hodnotil své cesty do krajů a setkávání s občany z posledních pěti let. Hodlá pokračovat v tom, co dělal v minulosti.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřoval na příštích pět let. K přítomným členům Parlamentu a hostům promlouval zhruba 35 minut, tedy více než dvakrát déle než před pěti lety.

Bakalu Zeman obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. „Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly,“ uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců a dočkal se rozpačité odezvy. „Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále,“ řekl.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. „Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat,“ uvedl. Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by se brát vážně.

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně TOP 09,“ uvedl. Někteří politici, zejména z TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této pasáži projevů sál.

Prezident zmínil, že v prvním volebním období doplnil Ústavní soud či bankovní radu České národní banky. Námitky proti osobnostem, které se rozhodl vyznamenat, označil za český folklór. „Kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání nedostali, protože by pro to nebyl důvod,“ konstatoval. Rekapituloval také to, že absolvoval přes 4000 setkání, na kterých se mnohé naučil.

Pozitivně hodnotil Zeman svou ekonomickou diplomacii posledních pěti let a setkávání s občany. „V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem,“ uvedl. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prezident v závěru projevu řekl, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství. Vyslovil se mimo jiné pro zavedení prvků přímé demokracie, zejména přímé volby starostů a hejtmanů. Měli by jimi být ti, kdo na kandidátce vítězného uskupení dostali nejvíc preferenčních hlasů.

URL| <http://echoprime.cz/a/S249Q>

Zeman útočil na Bakalu a jeho média, kritizoval i Českou televizi

8.3.2018 mediahub.cz str. 00 Média
ČTK

Prezident Miloš Zeman ve svém dnešním inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do jeho vydavatelského domu, ale i na Českou televizi. V pohledu do budoucna uvedl, že plánuje podporovat aktivní občanství včetně přímé demokracie.

Pozitivně hodnotil své cesty do krajů a setkávání s občany z posledních pěti let. Hodlá pokračovat v tom, co dělal v minulosti.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřoval na příštích pět let. K přítomným členům Parlamentu a hostům promlouval zhruba 35 minut, tedy více než dvakrát déle než před pěti lety.

Bakalu Zeman obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. "Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly," uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců a dočkal se rozpačité odezvy. "Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále," řekl.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat," uvedl. Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by se brát vážně.

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně TOP 09," uvedl. Někteří politici, zejména z TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této pasáži projevu sál.

Prezident zmínil, že v prvním volebním období doplnil Ústavní soud či bankovní radu České národní banky. Námitky proti osobnostem, které se rozhodl vyznamenat, označil za český folklór. "Kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání nedostali, protože by pro to nebyl důvod," konstatoval. Rekapituloval také to, že absolvoval přes 4000 setkání, na kterých se mnohé naučil.

Pozitivně hodnotil Zeman svou ekonomickou diplomacii posledních pěti let a setkávání s občany. "V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem," uvedl. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prezident v závěru projevu řekl, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství. Vyslovil se mimo jiné pro zavedení prvků přímé demokracie, zejména přímé volby starostů a hejtmanů. Měli by jimi být ti, kdo na kandidátce vítězného uskupení dostali nejvíc preferenčních hlasů.

URL| <https://mediahub.cz/media/1707475-zeman-utocil-na-bakalu-media-mluvil-i-o-budoucnosti>

Inaugurace: Zeman kritizoval v projevu média, někteří poslanci reagovali odchodem

8.3.2018 e15.cz str. 00 Politika

Nguyen Thuong Ly

Miloš Zeman složil na Pražském hradě prezidentský slib pro své druhé volební období a ujímá se tak úřadu na dalších pět let. Učinil tak na společné schůzi poslanců a senátorů. V projevu věnoval velkou část kritice novinářů a veřejnoprávních médií. Po těchto slovech ze sálu odešlo několik poslanců v čele s Miroslavou Němcovou (ODS).

Jedním z problémů České republiky je podle staronového prezidenta „pokus manipulovat českou veřejností“. Poté, co složil prezidentský slib do rukou předsedy Senátu Milana Štěcha (ČSSD), to řekl Miloš Zeman v půlhodinovém inauguračním projevu, který sledovali ve Vladislavském sále na Pražském hradě členové obou komor parlamentu, vlády a několik stovek hostů.

Kritice médií předcházela část projevu o hospodářské kriminalitě, kde prezident mířil především na podnikatele Zdeňka Bakalu a privatizaci OKD. Zeman pokračoval kritikou vybraných médií patřících do Bakalova vydavatelství Economia. „Novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naší úctu a neměli bychom ho brát vážně,“ řekl Zeman v souvislosti s kauzou OKD.

Politiky však rozohnila především kritika České televize, kde se Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Ta uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně TOP 09,“ uvedl.

Jak pan prezident mluvil o tom, že Bakala okradl, ukradl a ekonomicky kriminálníčil, to byla ta presumpce nevinny, že jo?

— Martin Čaban (@cabanmart) 8. března 2018

V tu chvíli se zvedla se svého místa poslankyně ODS Miroslava Němcová a odešla ze sálu. Následovaly jí špičky TOP 09 Jiří Pospíšil, Miroslav Kalousek a Karel Schwarzenberg, místopředseda KDU-ČSL Marian Jurečka a senátor Václav Chaloupek z klubu Starostů. Odchodu politiků si všimla i zahraniční média. *Economia* i Česká televize útoky na média odsoudily.

"Projev prezidenta mě velmi urazil, téměř naštvál. Ne jako politika, ale občana. Pokud prezident Zeman útočí na veřejnoprávní média, nechci u toho být a svou přítomností útoky legitimizovat," řekl České televizi Pospíšil. "Z projevu jsem hluboce zklamán, částečně šokován. Zajímalo by mě, jestli začne prezident jezdit i do zemí západního světa, protože ty ho zatím nezvaly," prohlásil předseda ODS Petr Fiala, který však na rozdíl od Pospíšila v sále zůstal. Jeho kolegyně Miroslava Němcová v rozhovoru pro E15.cz řekla, že tím Zeman popřel svou přísahu.

„Budme rádi, že to nebylo možná ještě horší,“ dodal Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL), podle kterého se Zeman po vraždě slovenského novináře mohl vyvarovat útokům na média. Předseda poslanců STAN Jan Farský označil v ČT Zemanův projev za "žlučovitý a pomstychtivý". Doufal, že Zeman dokáže přeskočit svůj stín.

Prezidentský slib

„Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“

Překvapen byl i premiér v demisi Andrej Babiš (ANO). „Já jsem čekal jiný projev. Sám jsem říkal, že se snažím společnost spojovat,“ řekl Babiš. Naopak předseda SPD Tomio Okamura projev chválil. „Obsahově jsem s projevem zcela spokojen, pojmenoval všechny mediální manipulace,“ řekl.

V sále byli kromě poslanců a senátorů přítomni také členové vlády, velvyslanci nebo zástupci samosprávy. Přišel i exprezident Václav Klaus s manželkou Livíí a manželka zesnulého prezidenta Václava Havla Dagmar.

Hrad původně nepozval některé hejtmany nebo rektory, se kterými měl Zeman spor nebo kteří podpořili jeho protikandidáta. Pozvánky jim poslal až na poslední chvíli po kritice od poslanců předseda sněmovny Radek Vondráček (ANO). Na Pražský hrad naopak dorazil lobbista Tomáš Hrdlička či majitel TV Barrandov Jaromír Soukup.

Ještě před zahájením akce rozdávala první dáma Ivana Zemanová s dcerou Kateřinou na hradním nádvoří koláčky čekajícím příznivcům. Mezi nimi byly i desítky protestujících, kteří demonstrovali proti Zemanovi. Po skončení ceremoniálu se obě ženy vydaly s prezidentem do Svatovítské katedrály, kde se poklonily ostatkům svatého Václava. Poté si Zeman s hosty připil ve Španělském sále.

Byl bych rád, kdyby si pan prezident nebral do úst ani @FSV_UK a ani @CzechTV. Jeho účelové využívání fakulty ke kritice ČT je ostudné. Četl prezident Křečkovu analýzu? Pokud ano, nemohl by říkat takové lži, jaké zazněly při *inaugurace.

— Kamil Svec (@SvecKamil) March 8, 2018

Inauguraci prezidenta Miloše Zemana tradičně doprovodilo 21 výstřelů ze speciálních salvových děl. Proti minulé ceremonii Hrad vypustil několik bodů. Nekonala se vojenská přehlídka, Zeman navíc ani nepokládal květiny u sochy prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka.

Slovensko chystá demonstrace. Vysoké školy ruší výuku a Fico mluví o převratu

8.3.2018 echo24.cz str. 00 Svět, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz
Ladislav Šustr

Ve více než dvaceti městech po celém Slovensku se v pátek uskuteční demonstrace. Protesty nazvané Postavme se za slušné Slovensko se uskuteční také ve dvanácti městech před slovenskými velvyslanectvími, včetně České republiky. K chystaným demonstracím se připojily i některé vysoké školy a univerzity, které dají svým studentům rektorské volno, aby se studenti mohli protestů zúčastnit. Slovenská opozice se v nynější politické krizi snaží vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. „Nejde jí o nic menšího než o státní převrat,“ reaguje premiér Robert Fico.

Ve více než dvaceti městech po celém Slovensku se v pátek uskuteční demonstrace. Protesty nazvané Postavme se za slušné Slovensko se uskuteční také ve dvanácti městech před slovenskými velvyslanectvími, včetně České republiky. K chystaným demonstracím se připojily i některé vysoké školy a univerzity, které dají svým studentům rektorské volno, aby se studenti mohli protestů zúčastnit. Slovenská opozice se v nynější politické krizi snaží vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. „Nejde jí o nic menšího než o státní převrat,“ reaguje premiér Robert Fico.

Organizátoři na sociální síti vyjadřují odmítavé stanovisko k současnému premiérovi Robertu Ficovi. „Je zřejmé, že premiér Robert Fico a ministr vnitra Robert Kaliňák nereprezentují hodnoty, za které se v pátek postavily tisíce lidí na Slovensku a ve světě,“ uvedli organizátoři. Připomněli tak první pochody, které se odehrály minulý pátek.

„Vyzýváme všechny, kterým záleží na budoucnosti naší země, aby podpořili všechny kroky, které napomůžou k očištění slovenské společnosti od zkorumpovaných mocenských struktur,“ uvedla dle zpravodajského portálu Aktuality.sk Iniciativa slovenských učitelů. Studentská rada vysokých škol se pak obrátila na vedení univerzit a vysokých škol s prosbou, aby udělily na pátek studentům rektorské volno.

Organizátoři protestů požadují, aby vyšetřování vraždy novináře Jána Kuciaka vyšetřoval mezinárodní tým. Chtějí také vládu, která nebude zatížena korupčními skandály.

Opozice: Budeme hlasovat o nedůvěře

Tři opoziční strany chtějí vyvolat hlasování sněmovny o vyslovení nedůvěry vládě premiéra Roberta Fica. „Slovensku nepomohou kosmetické změny, ale zásadní obnova důvěry v instituce, ve spravedlnost. Nepotřebujeme v čele vlády člověka, který šíří konspirace a rozděluje společnost,“ řekla poslankyně hnutí OĽaNO Veronika Remišová. Opozice se dříve snažila tlačit na odvolání ministra vnitra Roberta Kaliňáka a šéfa policie Tibora Gašpara.

„Nejde jí o nic menšího než o státní převrat. Opozice potvrdila, že jí nejde o žádné vyšetření vraždy. Tragickou smrt mladých lidí chápe jen jako výtah k moci,“ řekl Robert Fico k reakci opozice. Předseda sněmovny musí mimořádnou schůzi svolat do sedmi dnů od podání návrhu. Opozice chce zatím počkat po rozhovorech s prezidentem Andrejem Kiskou. V nedělním projevu prezident řekl, že je nutná zásadní rekonstrukce vlády, nebo vysání předčasných voleb.

Odvolání ministra vnitra Roberta Kaliňáka pak požaduje i koaliční strana Most-Híd. Předseda vlády Robert Fico se pak se stranou sejde v pondělí na užším jednání. Podle slov Roberta Fica jim nabídne takové řešení, aby Most-Híd ve vládě zůstal.

Protest před slovenskou ambasádou v Praze v Pelleově ulici 12 se uskuteční v pátek v 17 hodin. Pořadatelé uvádějí, že mají zformulovány i konkrétní požadavky, a to především odstoupení vlády SR z důvodů ztráty jakékoliv morální legitimacy vést nadále zemi a vyšetření dvojnásobné úkladné vraždy. Bližší informace jsou na

facebookové stránky pořadatelů.

Vrásky na čele přiděluje Ficovi i evropská delegace, která na Slovensko přiletěla ve středu večer. Na programu mají evropští poslanci schůzky s nevládními organizacemi, zástupci tisku, prezidentem Andrejem Kiskou, premiérem Robertem Ficem nebo ministryní spravedlnosti Luciou Žitňanskou. Delegace, ve které bude Ingebor Grässleová, Claude Moraes, Ryszard Czarnecki, Sophia in't Veldová, Benedek Jávor a Marco Valli, navštíví také obec Velká Mača, kde došlo k vraždě novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky Martiny Kušnírové.

Školy, které udělily rektorské volno Univerzita Komenského v Bratislavě – Filozofická fakulta, Fakulta sociálních a ekonomických věd, Přírodovědecká fakulta, Fakulta matematiky, fyziky a informatiky?

VŠVU v Bratislavě

STU v Bratislavě

Vysoká škola zdravotnické a sociální práce sv. Alžbety Ekonomická univerzita v Bratislavě

Trnavská univerzita – Filozofická fakulta?, Fakulta zdravotnictví a sociální práce, Právnická fakulta, Pedagogická fakulta

Univerzita Cyrila a Metoděje v Trnavě – **Fakulta sociálních věd?**

Prešovská univerzita v Prešově – Fakulta managementu Prešovské univerzity? UMB v Banské Bystrici

UPJŠ v Košicích

UVLF v Košicích

UKF v Nitře

Katolická univerzita v Ružomberku

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Čtete také: Zbaví se Fico Kaliňáka? Vnímám realitu a jsem připraven o věcech hovořit, naznačil
Na Slovensko míří evropská delegace kvůli vraždě novináře

URL| <http://echo24.cz/a/SfPMT>

Slovensko chystá demonstrace. Vysoké školy ruší výuku a Fico mluví o převratu

8.3.2018 echoprime.cz str. 00 Události
Ladislav Šustr

Ve více než dvaceti městech po celém Slovensku se v pátek uskuteční demonstrace. Protesty nazvané Postavme se za slušné Slovensko se uskuteční také ve dvanácti městech před slovenskými velvyslanectvími, včetně České republiky. K chystaným demonstracím se připojily i některé vysoké školy a univerzity, které dají svým studentům rektorské volno, aby se studenti mohli protestů zúčastnit. Slovenská opozice se v nynější politické krizi snaží vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. „Nejde jí o nic menšího než o státní převrat,“ reaguje premiér Robert Fico.

Organizátoři na sociální síti vyjadřují odmítavé stanovisko k současnému premiérovi Robertu Ficovi. „Je zřejmé, že premiér Robert Fico a ministr vnitra Robert Kaliňák nereprezentují hodnoty, za které se v pátek postavily tisíce lidí na Slovensku a ve světě,“ uvedli organizátoři. Připomněli tak první pochody, které se odehrály minulý pátek.

„Vyzýváme všechny, kterým záleží na budoucnosti naší země, aby podpořili všechny kroky, které napomůžou k očištění slovenské společnosti od zkorumpovaných mocenských struktur,“ uvedla dle zpravodajského portálu Aktuality.sk Iniciativa slovenských učitelů. Studentská rada vysokých škol se pak obrátila na vedení univerzit a vysokých škol s prosbou, aby udělily na pátek studentům rektorské volno.

Organizátoři protestů požadují, aby vyšetřování vraždy novináře Jána Kuciaka vyšetřoval mezinárodní tým. Chtějí také vládu, která nebude zatížena korupčními skandály.

Opozice: Budeme hlasovat o nedůvěře

Tři opoziční strany chtějí vyvolat hlasování sněmovny o vyslovení nedůvěry vládě premiéra Roberta Fica. „Slovensku nepomohou kosmetické změny, ale zásadní obnova důvěry v instituce, ve spravedlnost. Nepotřebujeme v čele vlády člověka, který šíří konspirace a rozděluje společnost,“ řekla poslankyně hnutí OĽaNO Veronika Remišová. Opozice se dříve snažila tlačit na odvolání ministra vnitra Roberta Kaliňáka a šéfa policie Tibora Gašpara.

„Nejde jí o nic menšího než o státní převrat. Opozice potvrdila, že jí nejde o žádné vyšetření vraždy. Tragickou smrt mladých lidí chápe jen jako výtah k moci,“ řekl Robert Fico k reakci opozice. Předseda sněmovny musí mimořádnou schůzi svolat do sedmi dnů od podání návrhu. Opozice chce zatím počkat po rozhovorech s prezidentem Andrejem Kiskou. V nedělním projevu prezident řekl, že je nutná zásadní rekonstrukce vlády, nebo vypsání předčasných voleb.

Odvolání ministra vnitra Roberta Kaliňáka pak požaduje i koaliční strana Most-Híd. Předseda vlády Robert Fico se pak se stranou sejde v pondělí na užším jednání. Podle slov Roberta Fica jim nabídne takové řešení, aby Most-Híd ve vládě zůstal.

Vrásky na čele přidělová Ficovi i evropská delegace, která na Slovensko přiletěla ve středu večer. Na programu mají evropští poslanci schůzky s nevládními organizacemi, zástupci tisku, prezidentem Andrejem Kiskou, premiérem Robertem Ficem nebo ministryní spravedlnosti Luciou Žitňanskou. Delegace, ve které bude Ingebor Grässleová, Claude Moraes, Ryszard Czarnecki, Sophia in't Veldová, Benedek Jávor a Marco Valli, navštíví také obec Velká Mača, kde došlo k vraždě novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky Martiny Kušnírové.

Školy, které udělily rektorské volno Univerzita Komenského v Bratislavě – Filozofická fakulta, Fakulta sociálních a ekonomických věd, Přírodovědecká fakulta?, Fakulta matematiky, fyziky a informatiky?

VŠVU v Bratislavě

STU v Bratislavě

Vysoká škola zdravotnické a sociální práce sv. Alžbety Ekonomická univerzita v Bratislavě

Trnavská univerzita – Filozofická fakulta?, Fakulta zdravotnictví a sociální práce, Právnická fakulta, Pedagogická fakulta

Univerzita Cyrila a Metoděje v Trnavě – **Fakulta sociálních věd?**

Prešovská univerzita v Prešově – Fakulta managementu Prešovské univerzity? UMB v Banské Bystrici

UPJŠ v Košicích

UVLF v Košicích

UKF v Nitře

Katolická univerzita v Ružomberku

Drahoš: V závěru kampaně šlo o mně přes milion mailů s fake news. Byly organizované

8.3.2018 info.cz str. 00 Česko
Markéta Žižková

Neúspěšný prezidentský kandidát Jiří Drahoš se zatím k příčinám svého volebního výsledku příliš nevyjadřoval. Jednou z hlavních příčin ale podle něj byly emaily šířící tzv. fake news. V závěru kampaně odešlo více než jeden milion takových zpráv, uvedl Jiří Drahoš před několika dny na debatě se studenty. Cílit měly především na lidi důchodového věku, kteří bydlí na venkově.

Podle bývalého šéfa Akademie věd ČR se jednalo celkem o 1,3 milionů emailů s nepravdivými informacemi. Vychází přitom ze studie, kterou si jeho tým nechal zpracovat. „My jsme si nechali udělat nezávislou analýzu mailů. Zjistili jsme, že emaily šly do terénu během posledních čtrnácti lednových dnů a byly speciálně adresovány na seniory na venkově. K většině běžné populace se ani nedostaly. Firma, která nám dělala analýzu, odhaduje, že jich šlo asi 1,3 milionu,“ uvedl Drahoš.

Podle jeho slov se jednalo o masivní emailovou kampaně. „Lidé se v rámci ní dozvídali, že jim Drahoš sebere důchody, pustí sem milion migrantů nebo že ho financuje Islámský stát,“ vyjmenovával.

Nejvíce měly být rozesílány na přelomu prvního a druhého kola prezidentské volby. „Podobné informace a mailů se objevovaly vlastně už někdy od léta, ale zejména v lednu to bylo naprosto masivní. Měli jsme odezvu z terénu od našich dobrovolníků. Ale i další lidé mi psali: 'My budeme volit vás, ale s rodiči neheme. Ti budou volit Miloše Zemana, protože jsou přesvědčení, že byste jim sebral důchody',“ popisoval neúspěšný kandidát.

Detaily analýzy Jiří Drahoš redakci INFO.CZ nesdělil. On ani jeho tým na dotazy neodpověděli.

Podvodným emailům přitom přikládá velkou důležitost, když se odvolává na jejich celkový počet přesahující milion. „Pokud by jim jen pět procent z adresátů uvěřilo, tak je to nějakých 56 tisíc lidí. To už je skoro to skóre, které bych býval potřeboval stáhnout,“ odkazoval na volební výsledek v poměru 51,36 ku 48,63 procent. Prezidentské kandidáty dělil rozdíl zhruba 152 tisíc hlasů.

„Musím přiznat, že nemám podklady, podle nichž bych mohl potvrdit či zpochybnit reálnost uvedeného čísla. Je-li 1,3 milionů množství vyfiltrované z nějaké databáze e-mailových adres, zůstává otázka, která databáze dokáže vyfiltrovat takhle velké množství právě seniorů a právě z venkova,“ komentuje Drahošovo vyjádření mediální expert z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Jirák.

Otázkou podle něj také je, jak výrazný dopad by podobné mailů mohly na prezidentskou volbu mít. „Pokud jde o reálný dopad takové kampaně, myslím, že je přeceňován jako dodatečné zdůvodnění neúspěchu: zrovna ve skupině seniorů na venkově (a obecně na perifériích) byl, pokud vím, o Jiřího Drahoše malý zájem a procento nerozhodnutých, kteří by byli ochotni se přiklonit zrovna k němu nevelké,“ dodává Jirák.

Drahoš ovšem v debatě se studenty poukazoval i na to, že se jednalo o organizovanou akci. „Víme, že to nebyly mailů, které by vyráběli pouze individuální trollové. Například ve stylu: 'Drahoš se někomu nelíbí, tak vymyslím email, že to je pedofil a hrozí kvůli němu pedofilní školství'. Zjistili jsme, že tam jsou určité zdroje typu Sputnik, Aeronet a další servery (jedná se o portály označované za dezinformační weby – pozn. red.). Byla to velmi dobře připravená a promyšlená kampaň, proti které nemáte šanci se bránit. Navíc je dobře cílená na určité skupiny,“ tvrdil Drahoš.

Jak INFO.CZ popsalo už v době prezidentské kampaně, o Jiřím Drahošovi se opravdu šířila vlna konspirací. Jedna například tvrdila, že chce do Česka přivést islámské migranty a podporuje systém kvót. Podle dalších měl být členem tajných společenství, jako jsou Illumināti, zednáři nebo Židé, případně za komunismu spolupracovat s StB. Ohledně Miloše Zemana se naopak šířila fáma, že automaticky postupuje do druhého kola a jeho sympatizanti tak k prvnímu vůbec chodit nemusí.

Drahoš se dezinformací obával už na konci loňského roku. S tehdejšími premiérem Bohuslavem Sobotkou (ČSSD) mluvil o vlivu zahraničních tajných služeb. „Nemám žádný důvod pochybovat, že k ovlivňování voleb docházelo,“ řekl tenkrát na adresu podzimních parlamentních voleb. Sobotka ho tehdy ujistil, že on i odpovědné instituce berou rizika vážně.

Proti průběhu prezidentského klání se pak několik stěžovatelů obrátilo i na soud. Upozorňovali například i na slogan „Stop imigrantům a Drahošovi“. Soudci Nejvyššího správního soudu ale na konci února rozhodli, že nedošlo k porušení zákona.

URL| <http://www.info.cz/clanek/25490/drahos-v-zaveru-kampane-slo-o-mne-pres-milion-mailu-s-fake-news-byly-organizovane>

Zeman útočil na Bakalu, média, mluvil i o budoucnosti

8.3.2018 týden.cz str. 00 Politika

ČTK

Prezident Miloš Zeman ve svém inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do jeho vydavatelského domu, ale i na Českou televizi.

Prezident Miloš Zeman ve svém inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do Bakalova vydavatelství Economia i na Českou televizi. V pohledu do budoucna uvedl, že plánuje podporovat aktivní občanství včetně přímé demokracie. Pozitivně hodnotil své cesty do krajů a setkávání s občany z posledních pěti let. Hodlá pokračovat v tom, co dělal v minulosti. Economia a ČT se proti Zemanovým výrokům ohradily, Bakala se k projevu nechtěl vyjadřovat.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřoval na příštích pět let. K přítomným členům Parlamentu a hostům promlouval zhruba 35 minut, tedy více než dvakrát déle než před pěti lety.

Bakalu Zeman obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. "Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly," uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců, a dočkal se rozpačité odezvy. "Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále," řekl. Bakalův mediální zástupce Vladimír Bystrov řekl, že se podnikatel nebude k Zemanovým výrokům vyjadřovat.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat," uvedl. Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a lidé by je neměli brát vážně. "Novináři našich titulů nehledají senzaci, ale pravdu. Budou pokračovat v tom, co dělají, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí," sdělil v reakci na projev generální ředitel Economie Roman Latuske.

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně TOP 09," uvedl. "Absolutně odmítáme jakékoli útoky na novináře a nezávislost médií," reagovala na Zemanova nařčení mluvčí ČT Karolína Blinková. Někteří politici, zejména z TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této pasáži Zemanova projevu sál.

Prezident zmínil, že v prvním volebním období doplnil Ústavní soud či bankovní radu České národní banky. Námitky proti osobnostem, které se rozhodl vyznamenat, označil za český folklór. "Kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání nedostali, protože by pro to nebyl důvod," konstatoval. Rekapituloval také to, že absolvoval přes 4000 setkání, na kterých se mnohé naučil.

Pozitivně hodnotil Zeman svou ekonomickou diplomacií posledních pěti let a setkávání s občany. "V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem," uvedl. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prezident v závěru projevu řekl, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství. Vyslovil se mimo jiné pro zavedení prvků přímé demokracie, zejména přímé volby starostů a hejtmanů. Měli by jimi být ti, kdo na kandidátce vítězného uskupení dostali nejvíc preferenčních hlasů.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/politika/zeman-utocil-na-bakalu-media-mluvil-i-o-budoucnosti_470761.html

---

Zeman v inauguračním projevu útočil na Bakalu, média, mluvil i o budoucnosti

8.3.2018 kurzy.cz str. 00 Z domova

Prezident Miloš Zeman ve svém dnešním inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do jeho vydavatelského domu, ale i na Českou televizi.

Prezident Miloš Zeman ve svém dnešním inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu ostře a obsáhle zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, média patřící do jeho vydavatelského domu, ale i na Českou televizi. V pohledu do budoucna uvedl, že plánuje podporovat aktivní občanství včetně přímé demokracie. Pozitivně hodnotil své cesty do krajů a setkávání s občany z posledních pěti let. Hodlá pokračovat v tom, co dělal v minulosti.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřoval na příštích pět let. K přítomným členům Parlamentu a hostům promlouval zhruba 35 minut, tedy více než dvakrát déle než před pěti lety.

Bakalu Zeman obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. "Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly," uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců a dočkal se rozpačité odezvy. "Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále," řekl.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat," uvedl. Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by se brát vážně.

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně TOP 09," uvedl. Někteří politici, zejména z TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této pasáži projevů sál.

Prezident zmínil, že v prvním volebním období doplnil Ústavní soud či bankovní radu České národní banky. Námitky proti osobnostem, které se rozhodl vyznamenat, označil za český folklór. "Kritiky jsou většinou ti, kdo by

žádné vyznamenání nedostali, protože by pro to nebyl důvod," konstatoval. Rekapituloval také to, že absolvoval přes 4000 setkání, na kterých se mnohé naučil.

Pozitivně hodnotil Zeman svou ekonomickou diplomacií posledních pěti let a setkávání s občany. "V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem," uvedl. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prezident v závěru projevu řekl, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství. Vyslovil se mimo jiné pro zavedení prvků přímé demokracie, zejména přímé volby starostů a hejtmanů. Měli by jimi být ti, kdo na kandidátce vítězného uskupení dostali nejvíc preferenčních hlasů.

Prezident republiky Miloš Zeman ve Vladislavském sále Hradu složil ústavou předepsaný slib. Druhé funkční období začíná. Dík patří občanům! pic.twitter.com/glwC9FhRbp
— Jiří Ovčáček (@PREZIDENTmluvci) 8. března 2018

.csptest1520522196737189881 (visibility: hidden;)

.csptest1520546722018285331 (visibility: hidden;)

.csptest1520546795367955141 (visibility: hidden;)

URL| <https://www.kurzy.cz/zpravy/448304-zeman-v-inauguracnim-projevu-utocil-na-bakalu-media-mluvil-i-o-budoucnosti/>

Zeman v projevu zkritizoval ČT a Bakalova média

8.3.2018 mediar.cz str. 00 Články

Ondřej Aust

Prezident Miloš Zeman ve svém dnešním, víc než půlhodinovém inauguračním projevu ve Vladislavském sále Pražského hradu znovu zaútočil na finančníka Zdeňka Bakalu, na média patřící do Bakalova vydavatelského domu Economia a na veřejnoprávní Českou televizi. Mezi hosty slavnostního aktu byl mimo jiné Jaromír Soukup, který se Zemanem pravidelně vede nekonfliktní rozhovory na své televizi Barrandov. Ten dnešní předtáčeli ve středu, den před Zemanovou inaugurací. Prezident v něm adoroval internet, kde je podle něj možné číst nejrůznější servery, zatímco "názory médií, včetně České televize, jsou jednostranné". "V soutěži s internetem papírová média mohou prohrát," řekl také Zeman dnes večer na Barrandově.

V dnešním projevu dnes Zeman Bakalu obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD, označil ho za velkou skvrnu. "Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly," uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců, a dočkal se rozpačité odezvy. "Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále," řekl. Bakalův mediální zástupce Vladimír Bystrov řekl agentuře ČTK, že se podnikatel nebude k Zemanovým výrokům vyjadřovat.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly, nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně," uvedl. "Novináři našich titulů nehledají senzaci, ale pravdu. Budou pokračovat v tom, co dělají, podle svého nejlepšího svědomí a svědomí," sdělil v reakci na projev generální ředitel Economie Roman Latuske.

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její

příchýlností ke straně TOP 09," uvedl prezident. Někteří politici, zejména z TOP 09, ODS a KDU-ČSL opustili při této pasáži Zemanova projevu sál. ČT už dřív zmíněnou analýzu obsáhle kritizovala a označila ji za "velmi nekvalitní ve svém metodickém i analytickém zpracování". "Absolutně odmítáme jakékoli útoky na novináře a nezávislost médií, a to zvláště po aktuálních událostech na Slovensku, a obzvláště z úst nejvyššího ústavního činitele České republiky," reagovala dnes na Zemanova slova mluvčí ČT Karolína Blinková.

Přečtěte si celý prezidentův inaugurační projev

Reakce ČT na inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

Česká televize přistoupila k inauguraci prezidenta republiky naprosto profesionálně a připravila devítihodinové mimořádné živé vysílání. Přímo na Pražský hrad jsme vyslali čtyři moderátory, hlavní tváře zpravodajství ČT. Na zajištění přímého přenosu slavnostního ceremoniálu se podílela zhruba stovka pracovníků České televize. Na místo jsme vyslali několik přenosových vozů a reportážních štábů a náš přenos vysílal i Hrad na velkoplošné obrazovce pro lidi na Hradčanském náměstí.

Nejen ve světle této skutečnosti se jeví pokračování rétoriky zaměřené proti veřejnoprávním médiím a jejich nezávislosti, jako neakceptovatelné. Absolutně odmítáme jakékoli útoky na novináře a nezávislost médií, a to zvláště po aktuálních událostech na Slovensku, a obzvláště z úst nejvyššího ústavního činitele České republiky.

Karolína Blinková, mluvčí České televize

Prohlášení mediálního domu Economia k inauguračnímu projevu prezidenta republiky

Důrazně se ohrazujeme proti nařčení z pokusu o manipulaci české veřejnosti. Hospodářské noviny, týdeník Respekt a zpravodajský server Aktuálně.cz přinášejí svým čtenářům každý den kvalitní a objektivní zpravodajství.

Odsuzujeme prohlášení prezidenta ČR, že by novináři vydavatelství Economia neměli mít úctu občanů České republiky.

Novináři našich titulů nehledají senzaci, ale pravdu. Budou pokračovat v tom, co dělají, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Vedení vydavatelství bude své novináře i kritickou a objektivní žurnalistiku jako takovou i nadále plně podporovat.

Roman Latuske, generální ředitel a předseda představenstva Economia

URL| <https://www.mediar.cz/zeman-v-projevu-zkritizoval-bakalova-media-a-ct/>

Hrdlička, Nejedlý a útoky na média. Příběh Zemanova slavnostního dne, který jitřil emoce

8.3.2018 info.cz str. 00 Česko

Adam Kotrbatý

Prezident Miloš Zeman absolvoval svoji druhou inauguraci. Ceremonie ve Vladislavském sále jitřila emoce. Zeman při ní znovu útočil na média, na což část politiků zareagovala odchodem. Přečtěte si, jak vypadal slavnostní den, jímž hlava státu odstartovala dalších pět let, které mu občané dali k vládnutí nad Českem.

Na nádvořích Pražského hradu je více turistů než Čechů zvědavých na inauguraci zvoleného prezidenta. Fotí se s katedrálou sv. Víta, členy Hradní stráže nebo prostě jen tak ve starodávných kulisách za slunného dne.

Přesto se tu ale najdou lidé plní očekávání. „Přijeli jsme ze Zdib, takže jsme to neměli daleko,“ vypráví pár na třetím nádvoří. Muž má připnutou placku s logem prezidentovy kampaně. Miloše Zemana volil a když mohl, vyrazil spolu s ženou i na inauguraci.

„Myslím, že to nebude o moc jiné. Známe ho. Čekám, že řekne to, co jsme od něj zvyklí slyšet tradičně,“ odpovídá na otázku, co čeká od Zemanova inauguračního projevu. Následně i jeho zaujme příchod manželky a dcery prezidenta, které přinesou a rozdávají inaugurační koláčky.

Neonacistické bojůvky

Zeman přichází do Vladislavského sálu po boku rodiny krátce po druhé odpolední. Vítá ho početné publikum v čele s vládou, poslanci a senátory. Příchod prezidenta doprovází fanfáry Valentina Hausmanna v podání Hudby Hradní stráže.

Po absolvování předepsané procedury a složení slibu Zeman přejde k řečnickému pultu. Vrací se ke svému projevu při prvním skládání slibu. „Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti,“ začíná prezident. „Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chyceni, spolu pověšeni,“ dodává po chvíli Zeman.

Mezi neonacisty řadí jen Dělnickou stranu sociální spravedlnosti, nikoli například SPD Tomia Okamury, kterou i někteří členové vlády kvůli její rétorice označují za fašistickou. Jen den před inaugurací se navíc konala mimořádná schůze Poslanecké sněmovny, kde část stran chtěla hlasovat o Okamurově odvolání z vedení dolní komory pro jeho zpochybňování utrpení vězňů v romském koncentračním táboře v Letech. Zeman s Okamurou tak vypjaté vztahy nemá. Naopak. Šéf SPD byl dokonce hostem prezidentova volebního štábu.

Útok nejen na ČT

„Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel,“ praví Zeman, za jehož prvního funkčního období začalo mimo jiné vyšetřování kauzy Lesní správy Lány, v níž jde zřejmě o manipulaci s veřejnými zakázkami.

Mimochodem, na ceremonii chybí nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman, jenž na vyšetřování dohlíží. Pozvánku nedostal. V sále naopak sedí prezidentův poradce Martin Nejedlý, který je považovaný za spojku Kremlu na Hradě, nebo někdejší kontroverzní politik ODS Tomáš Hrdlička, jehož například premiér Mirek Topolánek řadil do skupiny tzv. „kmostrů“.

Největší kontroverzi Zeman vyvolá, když zmíní jméno podnikatele Zdeňka Bakaly. Svůj oblíbený terč tentokrát využije jako odrazový můstek pro útoky na novináře. Minulý týden schytávali slovenští politici po smrti tamního žurnalisty Jána Kuciaka kritiku, že vytvořili svojí agresivitou prostředí, ve kterém mohlo k tragédii dojít. Zeman tehdy prostřednictvím svého mluvčího ztráty mladých životů zalitoval. Vybrané novináře z vydavatelství vlastních Bakalou ale prezident ve svém projevu nyní opět kritizoval.

„A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09,“ praví Zeman, jenž sliboval, že bude méně arogantní a více naslouchat druhé straně.

Argumentuje přitom studií, jejíž kvalitu mnozí mediální odborníci zkritizovali. „Hlavním nedostatkem je, že údajnou nevyváženost vysílání demonstrovala pouze na základě jediného sledovaného parametru. Analýza vysílání tvrdila, že představitelé TOP 09 byli ve vysílání České televize a Českého rozhlasu zastoupeni četněji než představitelé ostatních opozičních stran. Tato data ovšem postrádala kontextové zakotvení, o které by bylo možné se argumentačně opřít,“ prohlásil o ní například šéf Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Ivan Krejčí.

Tři modlitby

Zeman však nedbá. Jeho slova jsou poslední kapkou pro některé zákonodárce. Jako první se zvedá někdejší předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová. První Zemanovu inauguraci řídila, tu druhou však znechuceně opouští.

„Pan prezident přísahal na to, že bude spojovat národ. A ve druhé nebo třetí větě svého projevu okamžitě tuto přísahu poruší. U toho nemůžu normálně sedět. To bych měla infarkt,“ komentuje v rozhovoru s novináři před Hradem.

Po ní odchází část TOP 09. Předseda strany Jiří Pospíšil opouští Vladislavský sál v družném hovoru s jedním ze svých předchůdců Karlem Schwarzenbergem, následuje nejmladší poslanec Dominik Feri nebo místopředsedkyně formace Markéta Pekarová Adamová.

Zeman stále mluví, jako by se nic nedělo. Nevyrusí ho ani zvuky písně Marty Kubišové Modlitba pro Martu. Tu loni pustil aktivista na jednom z jeho setkání s občany, což vyvolalo kritizovaný zásah policie. Tentokrát policie neasistuje, tóny brzy utichnou.

Prezident po půlhodině řeč uzavře. Přesouvá se do katedrály sv. Víta, kde v kapli sv. Václava uctí památku českého světce. Asistuje mu u toho kardinál Dominik Duka, který odříká již druhou modlitbu, kterou dnes Zeman slyší. Tentokrát klasické Otče náš.

Duchovní část inaugurace v chladné kapli zklidní zjitřené emoce. Nese se v duchu pokory, přání a nadějí, že prezident v napjaté době obstojí. Duka se za něj pomodlí, ať dovede rozeznat pravdu od lži. Zeman stojí vedle manželky a dcery. Mlčky poslouchá. Když Duka obřad ukončí, odchází. Inaugurace tím končí.

Prezident Miloš Zeman právě vstoupil do druhé pětiletky svého úřadování.

URL| <http://www.info.cz/clanek/25598/hrdlicka-nejedly-a-utoky-na-media-pribeh-zemanova-slavnostniho-dne-ktery-jitril-emoce>

Zemanův projev vyvolal vlnu kritiky. Politici na protest opouštějí sál

8.3.2018 Prima str. 02 18:55 Zprávy FTV Prima

Tomáš HAUPTVOGEL, moderátor

Jak už zaznělo ihned po slibu pronesl Miloš Zeman svůj inaugurační projev. Bilancoval uplynulé volební období a v mnoha částech byl velmi kritický například na adresu podnikatele Zdeňka Bakaly.

Terezie KAŠPAROVSKÁ, moderátorka

Ostře také kritizoval některá média, při těchto slovech se někteří politici zvedli a na protest ze sálu odešli.

Matěj MISAŘ, redaktor

Prezident Miloš Zeman podle svých slov rozdělil projev na dvě části. V té první hodnotil co se povedlo a nepovedlo v průběhu jeho prvního mandátu. Ve druhé části se pak zaměřil na to jakým prezidentem by chtěl být v následujících 5 letech.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Bez kontaktu s občany, chcete-li dolních 10 milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Matěj MISAŘ, redaktor

V projevu zmínil, že by prezident neměl známkovat jednotlivé politické strany. Následně ale začal s ostrou kritikou. Hned několikrát zmínil jméno Zdeňka Bakaly. Doslova řekl, že pokud nebude vyšetřeno údajné tunelování OKD, nebude v České republice ekonomická kriminalita minulostí. A média, které Bakala vlastní pak obvinil z pokusu o manipulaci české veřejnosti.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Matěj MISAŘ, redaktor

Kritiku ale zaměřil i směrem k veřejnoprávní televizi. Použil k ní studii **Fakulty sociálních věd** University Karlovi.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09.

Matěj MISAŘ, redaktor

Někteří hosté po těchto slovech sál opustili. Začalo to poslankyní za ODS Miroslavou Němcovou, následoval ji senátor Chaloupek, členové a poslanci TOP 09 a část KDU-ČSL.

Miroslava NĚMCOVÁ, poslankyně /ODS/

Nebudu svědkem toho, když prezident přísahal na to, že bude spojovat národ a ve druhé nebo třetí větě svého projevu okamžitě tuto přísahu poruší.

Václav CHALOUPEK, senátor /OPAT/

Jestliže dokáže mluvit o mafii, politické mafii, hospodářské a vedle sedí Nejedlý, to přeci poslouchat nebudu.

Miroslav KALOUSEK, předseda strany /TOP 09/

Tohle fakt nemusíme slyšet, to není projev prezidenta republiky.

Marian JUREČKA, 1. místopředseda strany /KDU-ČSL/

Svůj účastí odmítám legitimizovat útok prezidenta na svobodu slova.

Matěj MISAŘ, redaktor

Jiný projev podle svých slov očekával od prezidenta republiky také premiér v demisi Andrej Babiš. Naopak jiná část politického spektra s projevem souhlasí a prezidentova slova označila jako konkrétní a trefná.

Jiří ZIMOLA, místopředseda strany /ČSSD/

Skvělé, přál bych paní Němcové i všem, kteří ji následovali, aby jim tohle vydrželo i do sněmovní ulice, do parlamentu a aby třeba ten parlament v klidu opustili.

Tomio OKAMURA, předseda hnutí /SPD/

Je to bohužel těchto několik poslanců ODS a TOP 09 způsobilo mezinárodní ostudu. A zostudilo 10 milionů občanů České republiky. A já myslím, že je to úplně skandální a je vidět, že to nejsou žádní demokraté.

Vojtěch FILIP, předseda strany /KSČM/

Bylo tam víc osobních věcí a to až individuálních nebo řekl bych zacházejících do té roviny, když vy na mě takhle, tak já vám řeknu také svůj názor.

Jan KUBÁČEK, politolog

Bohužel nad tou jistou noblesou, výjimečnou událostí zvítězila zase taková politikářská okopávaná a popichovaná bez jakéhokoliv výsledku. Je to škoda.

Matěj MISARĚ, redaktor

Bylo to podruhé a taky naposledy, co prezident Miloš Zeman skládal slavnostní inaugurační slib ve Vladislavském sále. Ústava mu totiž už po třetí kandidovat na prezidenta nedovoluje. Matěj Misař, Prima FTV.

Miloš Zeman složil druhý prezidentský slib. V projevu kritizoval média a prosazoval přímou volbu starostů, část politiků na protest odešla

8.3.2018 iHNed.cz str. 00
DVTV

Miloš Zeman ve čtvrtek na Pražském hradě složil svůj druhý prezidentský slib. Na společné schůzi poslanců a senátorů se tak ujal prezidentského úřadu na dalších pět let. Ve svém projevu kritizoval část médií, která podle něj každodenně poučují, jak se mají lidé chovat. Českou televizi pak obvinil z příchyllosti k Top 09. Zeman zároveň apeloval na přijetí zákona o přímé volbě starostů a hejtmanů. Část politiků opustila na protest proti vyznění projevu Vladislavský sál. Jiný projev čekal i premiér v demisi Andrej Babiš. "Potřebujeme, aby se společnost spojila," řekl.

Miloš Zeman složil prezidentský slib a zahájil tím druhé pětileté funkční období. Slavnostního ceremoniálu ve Vladislavském sále Pražského hradu se zúčastnili i poslanci, senátoři, členové vlády nebo část hejtmanů. Zeman byl zvolen prezidentem na konci ledna, když ve druhém kole přímé volby porazil bývalého předsedu Akademie věd Jiřího Drahoše.

Zeman na Pražský hrad přijel limuzínou ve společnosti manželky Ivany a dcery Kateřiny. Obě ho doprovodily společně s kancléřem Vratislavem Mynářem i při příchodu do Vladislavského sálu. Slib poté složil s dlaní položenou na ústavu do rukou předsedy Senátu Milana Štěcha (ČSSD). Krátce po přísaze zahřmělo z nedalekého Petřína 21 dělových salv, v sále samotném zněla česká hymna.

Zeman svůj projev rozdělil do dvou částí, v první rekapituloval své první volební období a odkazoval na svůj první inaugurační projev. Ve druhé části se zaměřil na příštích pět let. K přítomným členům parlamentu a hostům promlouval zhruba 35 minut, tedy více než dvakrát déle než před pěti lety.

Za velkou skvrnu označil Miloš Zeman podnikatele Zdeňka Bakalu, kterého obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD. "Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice je velká ekonomická kriminalita minulostí a Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly," uvedl. Dodal, že se na případ ptal ministra spravedlnosti i státních zástupců a dočkal se rozpačité odezvy. "Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále," řekl.

Prezident poté kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia. "Noviny jako Hospodářské noviny, týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. Každodenně nás poučují o tom, jak se máme chovat," uvedl. Dodal, že novináři Bakalova vydavatelství by neměli mít úctu veřejnosti a neměli by být bráni vážně.

Část politiků odešla ze sálu, Okamura projev chválil

Při kritice veřejnoprávní televize Zeman odkázal na studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, "která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené a objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchyllostí ke straně TOP 09," uvedl. Někteří politici, zejména členové TOP 09, ODS a KDU-ČSL, opustili při této pasáži projevu sál.

Útok na nás v inauguračním projevu je nevhodný. Útok na nezávislá média je ovšem vyloženě neslušný. Proto jsme odešli.

— Dominik Feri (@DominikFeri) 8. března 2018

Odešli také například místopředseda KDU-ČSL Marian Jurečka a senátor Václav Chaloupek z klubu starostů. Stalo se tak v části Zemanova projevu, v němž prezident kritizoval některá média včetně České televize.

@Aktualnecz Miroslava Němcová po předčasném odchodu z Inaugurace. *inaugurace pic.twitter.com/oT6BSgbopN
— Tomáš Klézl (@tomas_klezl) 8. března 2018

"Je smutné, že Miloš Zeman si ani při slavnostním státním aktu ve staroslavném Vladislavském sále nedokáže odpustit útoky na ty, kteří mají jiné názory. Čekal bych v tomto okamžiku státnický projev, a nikoli útoky na média a novináře," napsal na Twitteru Pospíšil. Jurečka napsal, že s útokem na média a svobodu slova nesouhlasí. "Bohužel, pan prezident nepřekvapil," uvedl.

Opouštím sál. Je smutné, že Miloš Zeman si ani při slavnostním státním aktu v staroslavném Vladislavském sále nedokáže odpustit útoky na ty, kteří mají jiné názory. Čekal bych v tomto okamžiku státnický projev a nikoli útoky na média a novináře.
— Jiří Pospíšil (@Pospisil_Jiri) 8. března 2018

Odešel jsem tak jako někteří jiní poslanci a senátoři ze sálu. Ústavní část schůze byla naplněna, s útokem na média a svobodu slova nesouhlasím! Bohužel pan prezident nepřekvapil.
— Marian Jurečka (@MJureka) 8. března 2018

Jiný projev bez vymezování se od hlavy státu očekával také předseda vlády v demisi a ANO Andrej Babiš. "Potřebujeme, aby se společnost spojila, čekal jsem jiný projev. Já jsem čekal, že se nebude vymezovat, že bude nad věcí," uvedl Babiš v České televizi. Zemanovo vyjádření pokládá za nešťastné, nevidí to ale jako útok na svobodu slova. Uvedl, že Zemanův projev příliš neslyšel vzhledem k tomu, že seděl za hlavou státu.

Projev kritizoval i místopředseda KSČM Jiří Dolejš. Na Twitteru napsal, že prezidentovi se proklamovaná snaha o spojování příliš nedaří.

Pokud chtel MZ v novem mandatu vice spojovat, tak jeho zacatek tomu neodpovida
— Jiri Dolejs (@DolejsJiri) 8. března 2018

To, že řeč Miloše Zemana při jeho inauguraci nebyla smířlivá, přiznal i předseda pirátů Ivan Bartoš, který přitom nečekal projev nového a smířlivého Zemana. "Myslím si, že to nečekal nikdo. Mrzí mě, že sál tleskal s nadšením, já jsem netleskal," řekl Bartoš. Soudí, že "vrtochy" Hradu budou mít mediální efekt větší než ten reálný, když politika se bude nadále vytvářet v Parlamentu.

@Aktualnecz "Projev nebyl smířlivý. Byl tam ostrý útok na novináře a vedle mě se smál pan Soukup. Z projevu nemám dobrý pocit," říká Ivan Bartoš, předseda Pirátské strany pic.twitter.com/b4wwLOJxxB
— Tomáš Klézl (@tomas_klezl) 8. března 2018

Naopak předseda ČSSD Jan Hamáček se cítí poctěn, že se mohl slavnostní inaugurace zúčastnit a popřál prezidentovi vše dobré.

Bylo mi ctí se zúčastnit dnešní inaugurace prezidenta Miloše Zemana na Pražském hradě. Přeji panu prezidentovi hodně zdraví a energie do jeho druhého funkčního období. *Prezident *Zeman
— Jan Hamáček (@jhamacek) 8. března 2018

"Obsahově mi projev přišel absolutně v pořádku," řekl předseda SPD Tomio Okamura, podle kterého měl Zeman ve všem pravdu. "Mluvil o mediální manipulaci, o špatné novinářské práci, kdy skutečně manipulují veřejným míněním a lžou, mluvil o prosazování přímé demokracie. Mluvil o mediálním nálepkování," uvedl Okamura. Lze podle něho debatovat o tom, které téma má být při inauguraci zdviženo, které mělo být zvýrazněno a které ne.

Zemanův útok na TOP 09 byl podle Filipa logický, protože strana v minulosti nemilosrdně útočila na něj i jeho úřad. "Jestliže z jedné strany se útočí kamenem, prezident neuměl zaútočit chlebem," uvedl.

Prezident chce podporovat aktivní občanství

Prezident v další části projevu zmínil, že v prvním volebním období doplnil Ústavní soud či bankovní radu České národní banky. Námitky proti osobnostem, které se rozhodl vyznamenat, označil za český folklór. "Kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání nedostali, protože by pro to nebyl důvod," konstatoval. Rekapituloval také to, že absolvoval přes 4000 setkání, na kterých se mnohému naučil.

Pozitivně hodnotil Zeman svou ekonomickou diplomacii posledních pěti let a setkávání s občany. "V tomto úsilí chci nyní pokračovat. Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotným prezidentem," uvedl. Pokud se hlava státu považuje za součást vyvolené elity, je podle Zemana pouze ornamentem na státní budově.

Prohlásil také, že chce ve druhém volebním období podporovat aktivní občanství. Vyslovil se pro zavedení prvků přímé demokracie, zejména zavedení přímé volby starostů a hejtmanů. Měli by jimi být ti, kdo na kandidátce vítězného uskupení dostali nejvíce preferenčních hlasů.

Letošní ceremoniál oproti předchozímu doznal několika změn a pro prezidenta, který má kvůli nemoci potíže s chůzí, byl méně náročný. Tehdy Zeman přijel ke vstupu na Pražský hrad, letos ho limuzína přivezla přímo ke Starému královskému paláci. Před pěti lety Zeman poté do Vladislavského sálu přišel sám, tentokrát ho držela za ruku první dáma, za nimi šla jeho dcera s kancléřem Vratislavem Mynářem. Letos se nekonala vojenská přehlídka, která před pěti lety následovala po složení prezidentského slibu na třetím hradním nádvoří. Zeman se také dnes neukloní u sochy prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Jeho památku uctil již ve středu v Lánech.

Inauguraci lidé sledovali na třetím hradním nádvoří a na Hradčanském náměstí. Po skončení inaugurace Zeman s manželkou a dcerou přešel do Svatovítského chrámu, aby se poklonil ostatkům svatého Václava. Cestou pozdravil příznivce.

Zdeněk Bakala vlastní společnost Economia, do níž patří i server IHNEDE.cz.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66072890-primy-prenos-milos-zeman-slozi-svuj-druhy-prezidentsky-slib-sledujte-inauguraci-na-prazskem-hrade>

Zeman v projevu sejmul Zdeňka Bakalu. A nejen za OKD. Vynadal i jeho médiím, která nás poučují! Vysmál se i ČT. Němcová či Kalousek odešli ze sálu

8.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00
vef

Prezident Miloš Zeman složil dnes odpoledne slib na nadcházející pětileté prezidentské období ve Vladislavském sále Pražského hradu. Učinil tak na společné schůzi Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky. Nechyběla ani bývalá první dáma Dagmar Havlová, exprezident Václav Klaus s chotí i premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) s manželkou. Zeman před zraky všech po složení slibu pronesl svůj prezidentský projev.

„Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí,“ složil úvodem Zeman slib do rukou předsedy Senátu Milana Štěcha (ČSSD). „Moje milá ženo Ivanko. Moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny,“ začal přivítání Zeman. „Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem. A považuji za správné, abych v první části svého prvního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté, ve druhé části, bych

vás rád seznámil, se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalších pěti letech," začal. „Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti – například jmenoval soudce Ústavního soudu, členy Bankovní rady ČNB. V první části jsem jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra ČNB a doplnil bankovní radu. A i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce," zmínil. „Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup ČR do EU. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námitky objevily. Ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kteří by žádné vyznamenání sami nedostali, neboť by k tomu nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to 40 lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o Osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti a rád jsem se s těmi osobnostmi setkával," řekl Zeman a vyzdvihl i podnikatele či přispěvatele neziskových organizací, zastupitele a občany. „Když jsem se připravoval na dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem za uplynulých pět let absolvoval více než 4 000 setkání. A tak je to dobře. Prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. V těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, občas jsem také sám něco říkal. Svě poznatky jsem se snažil přenést na vládní úroveň. Prezident má právo konzultovat činnost s členy vlády. Ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Pravidelně jsme také v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry," shrnul Zeman. Následně se rozhovořil o ekonomické diplomacii. „Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam, zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. A v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově, a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit," podotkl Zeman. „Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil DSSS. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italská fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský. Tím to neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si termín dešifrujete, je to termín nacionální socialismus. A protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus. Prezident by neměl známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně jako nejsou voliči první a druhé kategorie. Ale zde jsem učinil jednu výjimku a nyní ji zdůvodním. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že DSSS aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, to znamená se stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu či potlačení SNP," zmínil k tomuto Zeman. „Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví: Spolu chyceni, spolu pověšeni. S touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že DSSS nezískala žádný mandát jak v krajských, tak parlamentních volbách," dodal. „Druhým problémem, na který jsem upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem rád, že došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafí zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu, podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení a EET, ale bohužel u nás je stále ještě velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD. Ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů bylo dohromady z OKD vytunelováno 100 miliard korun," řekl Zeman ve svém projevu. Opouštění sálu „Ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10 tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého

nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne vyšetřování ve stylu ‚padni komu padni‘, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou,“ řekl Zeman, že jej to mrzí. Následně zhodnotil poslední problém, pokusy manipulovat českou veřejností. „Noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** UK, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní vyvážené objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se ČT stane napříště poněkud vyváženější,“ podotkl Zeman. Ze sálu po těchto slovech odešli například poslankyně ODS Miroslava Němcová a následně poslanci Dominik Feri, Karel Schwarzenberg, Miroslav Kalousek či Jiří Pospíšil. „Snažme se odlišit novináře, kteří hledají pravdu, od těch, jež hledají senzaci. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V té chvíli si vždy připomínám operu Bedřicha Smetany Braniboři v Čechách, kde zaznívá: My nejsme lůza, my jsme lid,“ sdělil Zeman. „Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoliv kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž jsou ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kteří mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní,“ sdělil Zeman. Následně uvedl i dalšího komentátora, který už podle jeho slov po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že zemře půl milionu Zemanových příznivců. „Mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané,“ zakončil hodnocení minulosti Zeman. „Nyní k budoucnosti. Hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Ale rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo, chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí komplex méněcennosti tímto způsobem, mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze: dimenzi ekonomickou, sociální a politickou,“ řekl Zeman a poukázal na baťovský model, který by měl mít v naší ekonomice silnější místo. „Vždy jsem obdivoval Tomáše a Jana Baťovy a jejich přístup k zaměstnancům, kterým oni říkali spolupracovníci. Samozřejmě že jsou možné varianty,“ dodal Zeman. „Chci věřit, že naše odbory se této tematice budou věnovat více než dosud,“ zmínil. „Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jedním z jeho počinů byly mírové sbory. Mírové sbory bychom potřebovali i na našem území. A byl jsem rád, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví,“ dodal. Třetí dimenzí je podle Zemana dimenze politická. „Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou; a přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli o tom, kdo má vyhrát volby, proč by nebyli dostatečně kompetentní, aby rozhodli o dalších otázkách. Doufám, že se podaří prosadit alespoň jedno – přímá volba starostů, hejtmanů a primátorů,“ zmínil Zeman. „Hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo získal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce vítězného subjektu,“ dodal prezident. „Chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A ve Sněmovně už leží dlouhou dobu zákon o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Je mi líto, že se nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, aby si mohli občané sestavit sami kandidátku z kandidujících subjektů. Hlavní příčinou tohoto odmítání je strach z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu,“ podotkl Zeman a vzpomněl i povinnou volební účast. „Chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí,“ sdělil. „Zcela na závěr bych rád uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jen několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do 90 let, a pokud mě sem do Vladislavského sálu pozvete, bude mi ctí se zúčastnit inaugurací svých nástupců,“ uzavřel za potlesku přítomných Zeman.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Zeman-v-projevu-sejmul-Zdenka-Bakalu-A-nejen-za-OKD-Vynadal-i-jeho-mediim-ktera-nas-poucuji-Vysmal-se-i-CT-Nemcova-ci-Kalousek-odesli-ze-salu-527274?utm_source=nm&utm_medium=xml

Zemanův inaugurační projev slovo od slova: Jak to schytl Bakala a novináři?

8.3.2018 blesk.cz str. 00 Politika
ČTK,mah

Útočil na média vlastněná Zdeňkem Bakalou i Českou televizi. Část poslanců a senátorů rozlítit natolik, že během něj odešli ze sálu. Přečtěte si celý inaugurační proslov znovuzvoleného českého prezidenta Miloše Zemana.

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárního sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem.

A považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu, nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce.

Vyznamenání kritizují pouze ti, kteří je sami chtěli

Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo např. zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie.

Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž.

A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany.

Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu

Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinxa, také jsem něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce.

Na cestách Zemana doprovodilo přes 700 podnikatelů

Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat.

Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prezident by neměl hodnotit politické strany, výjimku Zeman udělal jen u DSSS

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specificky italský fenomén, který se lišil od německého nacismu např. tím, že nebyl vyhraněně antisemitský.

Čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo, slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání.

Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chyceni, spolu pověšeni. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Bakala jako skvrna na boji proti ekonomické kriminalitě

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala.

Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii.

Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10.000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty.

Bakala je podle Zemana nový Kožený

Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako je Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat.

Zeman v projevu zaútočil na veřejnoprávní média

Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize.

Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější.

Zeman: Nemám rád novináře, kteří hledají senzace

Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid.

Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi.

Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

Do budoucna chce Zeman pokračovat v tom, co dělá

A nyní budoucnosti: Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem.

Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné.

Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné jiné varianty. Mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP–Employee Stock Ownership Plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany.

Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Zeman by rád viděl návrat dobrovolnictví

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počinů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Zeman věří, že se mu podaří zasadit se o přímou volbu starostů a primátorů

Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno a sice přímou volbu starostů hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu.

Úctu k vítězi voleb, jako k politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Nejlepší by bylo vždy volit jako v komunálních volbách, míní Zeman

Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsal anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let a pokud mě sem do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/529208/zemanuv-inauguracni-projev-slovo-od-slova-jak-to-schytal-bakala-a-novinari>

DOKUMENT: Inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

8.3.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
kolarikm

Prezident Miloš Zeman ve čtvrtek ve Vladislavské sále Pražského hradu složil slib a zhostil se tak dalšího pětiletého mandátu. Také pronesl projev, při kterém však část politiků, zejména z TOP 09 a ODS, opustila sál. Projev prezidenta republiky Miloše Zemana přinášíme v plném znění, tak, jak jej pronesl při inauguraci.

Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem. A považuji za správné, abych se v první části z toho dnešního vystoupení pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté, ve druhé části, bych vás rád seznámil se svoji představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu, nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob.

Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád, a můžu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Odkaz

Na počest Zemana zaznělo 21 salv: Speciální děla umí střílet podle toho, jak dlouhá je hymna

Ano, 28. října každého roku vyznamenám třicet až čtyřicet významných osobností. Ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do EU.

Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod.

Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v ČR žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života, lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával.

Odkaz

Někteří politici opustili při Zemanově inauguračním projevu Vladislavský sál

Stejně tak jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními představiteli a samozřejmě především občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání.

A tak je to dobře. Protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi Lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil. A protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal,

přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlád a konzultovat s nimi jejich činnost.

A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Miloš Zeman

Zdroj: ČTK

Autor: Kateřina Šulová

Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný.

A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy, první z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku.

Odkaz

Zeman jako konstanta. Matador české politiky ovlivňuje zemi už tři dekády

Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický a rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu, například, že nebyl výhradně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte, proč se u nás v minulosti vůbec nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus. A protože minulý režim měl jako erbovní slovo, slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že by prezident neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie. Stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie. Zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Slavnostní prezidentský slib

Zdroj: ČT24

Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, to znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví: „Spolu chyceni, spolu pověšeni.“ V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Fakta
Miloš Zeman - odkazy

webové stránky

Facebook

Twitter

transparentní účet

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezi tím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení, nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun.

Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně, ještě před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený, skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly.

Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Fakta
Životopis Miloše Zemana

Životopis Miloše Zemana

Narodil se 28. září 1944 v Kolíně do rodiny poštovního úředníka a učitelky. Když mu byly dva roky, jeho rodiče se rozvedli, a dál vyrůstal s matkou a babičkou.

Po maturitě na střední ekonomické škole krátce pracoval v kolínské Tatře, v roce 1965 začal dálkově studovat národohospodářské plánování na pražské VŠE, kde po absolvování (1969) i vyučoval.

V roce 1968 vstoupil do KSČ a o dva roky později byl kvůli nesouhlasu se sovětskou okupací ze strany vyloučen. Současně s tím přišel i o místo na VŠE.

Za normalizace pracoval v tělovýchovném podniku Sportpropag a v zemědělském Agrodátu, v letech 1990–93 působil v Prognostickém ústavu.

V listopadu 1989 se zapojil do sametové revoluce a podílel se na vzniku Občanského fóra, za které byl v následujícím roce kooptován do Federálního shromáždění. V parlamentních lavicích zasedal až do roku 2002.

V roce 1992 vstoupil do ČSSD, o rok později se stal jejím předsedou a z periferní strany vytvořil hlavní sílu tuzemské levice. Křeslo předsedy opustil v roce 2001, sociální demokracii o šest let později.

V roce 1998 se stal předsedou jednobarevné menšinové vlády ČSSD. Vedle první vlády Václava Klause (1992–1996) a kabinetu Bohuslava Sobotky (2013–2017) šlo v porevoluční historii o jedinou vládní sestavu, která odsloužila celé volební období.

V roce 2003 poprvé kandidoval na prezidenta republiky, ve volbě parlamentem ale neuspěl, hlavou státu se nakonec stal Václav Klaus.

V roce 2013 se zúčastnil historicky první přímé volby prezidenta. V prvním kole se umístil na prvním místě se ziskem 24,21 % hlasů, druhý Karel Schwarzenberg ztrácel necelé procento. Ve druhém kole Zeman nad předsedou vládní TOP 09 zvítězil se ziskem 54,80 % hlasů a stal se třetím prezidentem samostatného Česka.

Miloš Zeman je podruhé ženatý, s manželkou Ivanou má dceru Kateřinu (*1994). Z prvního manželství (1971–1978) pochází jeho syn David (*1972).

Přecházím ke třetí, a poslední části hodnocení minulosti, a to je manipulovat s českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat.

Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize, rád bych vám připomněl nedávnou studii **fakulty Sociálních věd** UK, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávnému volebnímu výsledku této strany se Česká televize stane napříště poněkud vyváženější.

(Miroslava Němcová, Václav Chaloupek, Dominik Feri, Miroslav Kalousek, Helena Langšádlová, Markéta Pekarová Adamová odcházejí ze sálu, František Vácha, Vlastimil Válek, Karel Schwanzenberg, Jiří Pospíšil a členové TOP 09 odchází ze sálu) - pozn. red.)

Fakta

Reakce ČT na inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

Česká televize přistoupila k inauguraci prezidenta republiky naprosto profesionálně a připravila devítihodinové mimořádné živé vysílání. Přímou na Pražský hrad jsme vyslali čtyři moderátory, hlavní tváře zpravodajství ČT. Na zajištění přímého přenosu slavnostního ceremoniálu se podílela zhruba stovka pracovníků České televize. Na místo jsme vyslali několik přenosových vozů a reportážních štábů a náš přenos vysílal i Hrad na velkoplošné obrazovce pro lidi na Hradčanském náměstí.

Nejen ve světle této skutečnosti se jeví pokračování rétoriky zaměřené proti veřejnoprávním médiím a jejich nezávislosti, jako neakceptovatelné. Absolutně odmítáme jakékoli útoky na novináře a nezávislost médií, a to zvláště po aktuálních událostech na Slovensku, a obzvláště z úst nejvyššího ústavního činitele České republiky.

Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzaci. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl alespoň dva, naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: „My nejsme lůza, my jsme lid.“ Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními případy, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty, nikoliv kvůli jejím názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebezpotvrzování se.

Pavel Bělobrádek
předseda KDU-ČSL

„Očekával jsem, že prezident si bude chtít vyřídit účty, ale nečekal jsem, že to bude tak nedůstojné. Doufal jsem v odpuštění a velkorysost. Ale buďme rádi, že to nebylo ještě horší... Na Slovensku zavraždili novináře, před tím o tom vtipkoval a teď se zase naváží do médií, která mu nejsou po chuti.“

Pavel Bělobrádek
předseda KDU-ČSL

Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který – už po skončení prezidentské volby – vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu, mně už to může být jedno. Ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře. A ostatně, oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik, pokud jde o hodnocení minulosti.

(ze sálu odcházejí Marian Jurečka a Marek Výborný - pozn. red.)

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem, mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci a Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employees stock ownership plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tématice budou věnovat více než dosud.

Odkaz

Oficiální web prezidentského kandidáta Miloše Zemana

Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany, zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud. Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počínů byly takzvané mírové sbory.

Američané je většinou posílali do rozvojových zemí, ale já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

Odkaz

MINUTU PO MINUTĚ: Zeman složil prezidentský slib, kritizoval média a vyzval k aktivnímu občanství

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu. Úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou, se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend.

Švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách.

Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast.

Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, Lucembursku, nebo Austrálii, připomínám, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak je povinná volební účast jeho součástí. Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych zcela na závěr vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jen několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020.

Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2413594-dokument-inauguracni-projev-prezidenta-milose-zemana>

Inaugurace prezidenta republiky

8.3.2018 ČRo Radiožurnál str. 01 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Plné znění zpráv

Miloš Zeman chce v dalším období v prezidentském úřadu podporovat, citujeme: "Aktivní občanství, včetně přímé demokracie." Dál bude podnikat výpravy do jednotlivých krajů a pokračovat i v podpoře ekonomické diplomacie. Přislíbil v inauguračním projevu před stovkami hostů ve Vladislavském sále Pražského hradu. Ve vystoupení, o dost delším, než při nástupu do funkce před 5 lety, přitom ovšem také prohlásil, že v zemi ještě není minulostí velká ekonomická kriminalita, protože zatím prý není vyřešen případ OKD a miliardáře Zdeňka Bakaly. V této souvislosti kritizoval i působení médií z Bakalova vydavatelství Economia.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Noviny, jako je Hospodářské noviny, nebo týdeník Respekt, nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Vladimír KROC, moderátor

Miloš Zeman pak mluvil i o údajné nevyváženosti zpravodajství České televize, kterou podle něj potvrdila i studie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Po těchto slovech někteří z hostů inauguračního ceremoniálu opustili sál. Bývalou předsedkyní sněmovny za ODS Miroslavu Němcovou následoval například místopředseda KDU-ČSL Marian Jurečka, lídři TOP 09, včetně předsedy Jiřího Pospíšila, kterého teď zdravím živě. Dobrý den.

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Přeji krásný večer. Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

A naše pozvání přijal i bývalý ministr dopravy ve vládě Miloše Zemana Jaromír Schling, dnes člen Strany přátel občanů blízké prezidentovi. Dobrý den do přenosového vozu.

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Pane Pospíšile, vás ta slova prezidenta Zemana na adresu médií nebo i vaší strany koneckonců opravdu doslova zvedla ze židle a nebo jste sál opouštěl, dejme tomu, hlavně ze solidarity s těmi, kdo se zvedli jako první?

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Já jsem se rozhodl sám opustit sál ve chvíli, kdy Miloš Zeman pokračoval v útocích na média. Mně je úplně jedno, co říká o TOP 09, my jsme politici, my musíme snést vzájemné útoky, to není vůbec o TOP 09, ale vadí mně, že Miloš Zeman útočí na nezávislá média, na veřejnoprávní televizi a tím útočí na svobodu slova. A svoboda slova je základ naší demokracie. Pokud připustíme, že zde budou politici kádrovat média, hodnotit je podle toho, kdo je vlastní, nebo podle toho, jak hodně jsou veřejnoprávní, tak tím pádem se pomalinku blížíme k likvidaci české demokracie a k likvidaci právního státu. A u toho jsem já nechtěl asistovat a proto jsem odešel. Nechci legitimizovat ty části projevu Miloše Zemana, které popírají demokratický právní stát. A nezávislá média k tomu patří.

Vladimír KROC, moderátor

Pane Schlingu, jak na vás působila odpověď některých hostů na danou pasáž prezidentova projevu?

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Já si myslím, že tím, co se stalo, se Miloš Zeman, myslím si, celkem vhodně přiřadil k Tomáši Garriguu Masarykovi, který se dočkal kdysi při své inauguraci téhož, taky tehdy poslanci, sice za jinou stranu, opustili sál,

takže já bych tomu nedával až tak velkou váhu. Správně se říká, že máme demokracii, opravdu ji máme, no, a do demokracie patří i to, že novináře a média můžeme kritizovat. A může je samozřejmě kritizovat i politik, může je kritizovat i prezident, to není žádný útok na svobodu slova, nikdo ta média nezakazuje, nikdo jim nediktuje, co přesně mají říkat, ale zvláště, Česká televize, jako veřejnoprávní médium, má být vyvážená, pokud jde o zpravodajství, ona dělá velmi dobrou práci v mnoha směrech, sport, kultura a další věci, ale, ale pokud jde o zpravodajství, i já mám ten názor, že zdaleka, zdaleka nectí to své veřejnoprávní postavení.

Vladimír KROC, moderátor

A promiňte, vy si tedy nemyslíte, že Miloš Zeman překročil určitou hranici, myslím míru toho, co je ještě vhodné při podobné příležitosti inaugurace hlavy státu?

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Ale on jenom citoval ze zprávy, z výzkumné zprávy univerzity, že...

Vladimír KROC, moderátor

Já se ptám na to, jestli to byla vhodná příležitost?

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

No, mnozí možná očekávali od toho projevu jakýsi státotvorný proces, projev, který přináší nějakou vizi pro český stát, ale to se hluboce mýlili už předem ze dvou důvodů. Za prvé, proč by při inauguračním projevu, což je záležitost skutečně prezidentská, nemohl prezident hodnotit uplynulé své období a mluvit o tom, co hodlá dělat a současně přeci nebyl důvod k nějakému státotvornému projevu už proto, že se nacházíme ve fázi, kdy nemáme vládu s důvěrou, my nevíme, jak nakonec ta vláda, která je rozhodující pro určování nějaké vize vývoje českého státu, tak proč teď by prezident něco tvrdil. On je součástí exekutivy. On tedy nemůže sám osobě dopředu říkat, jak by měla směřovat česká politika, na to bude mít dost příležitostí ve chvíli, kdy sněmovna schválí, kdy dá důvěru nějaké vládě.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, pane Pospíšile, koneckonců ty zmínky o Bakalových nebo veřejnoprávních médiích jsou v podstatě podobné, jak je od prezidenta slyšíme už léta. Bylo tedy nutné na to reagovat tak dramaticky?

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Podívejte, já mám úplně opačný názor, než mám pan Schling.

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Samozřejmě, to jsem čekal.

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Inaugurace prezidenta...

Vladimír KROC, moderátor

Promiňte, pane Schlingu, ale nikdo vám neskákal do řeči, všiml jste si toho, tak nechme domluvit pana Pospíšila.

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Nechte mě, prosím vás, domluvit. Já vím, že /nesrozumitelné/ Miloše Zemana se vůbec vyjadřujeme, ale já bych taky rád řekl svůj názor. Já jsem přesvědčen, že právě inaugurace prezidenta, to je přesně ten moment, kdyby státník měl využít takovou chvíli k tomu, že se zamyslí nad stavem české společnosti a načrtne vize, kam by

se dál česká společnost měla odvíjet, jak bychom se dále třeba měli utvrzovat v demokratické morálce, jak bychom měli posilovat naši politickou kulturu, to jsou věci, které bych já čekal od prezidenta. A ne, že zaútočí na novináře a v zásadě řekne, že všichni novináři, kteří pracují v médiích, ke které vlastní určitá, byť kontroverzní osoba, tak špatně vykonávají svoji práci. Tohle byl obecný paušální útok na novináře, protože Miloše Zeman neřekl, že tento konkrétní novinář napsal nekvalitní článek od nekvalitní práce, on paušalizoval a zaútočil na určitou část novinářské obce zcela směšně. Hodnotil je podle toho, komu patří médium, to mohl stejně hodnotit novináře, kteří pracují třeba v médiu patřící panu Babišovi. Kdyby to udělal, považoval bych to taky za špatné, jo, takže ten projev byl naprosto nevhodný právě žánrem, stylem a obsahem, vůbec se nepodobal tomu, co prezident říká v rámci slavnostních inauguračních projevů, to byl dneska významný ústavní akt. Já nejsem příznivcem Miloše Zemana, přesto jsem na Pražský hrad šel, protože je to otázka české státnosti a to, že nový český prezident je usazen do svého křesla, i když s ním nesouhlasím, jdu tam, protože je to pro Českou republiku. Miloš Zeman opět ponížil na své, řekněme, vnímání světa, útoky na, řekněme, novináře, útoky na politiky, opět opakuji, mně vůbec nevadí, že zmiňoval TOP 09, my to sneseme, ale novináře je třeba bránit. Až tu nebude svobodné médium, svobodná média, bude konec demokracie.

Vladimír KROC, moderátor

Pane Schlingu, když se tedy teď pokusíme pohlédnout spíš dopředu, soudě třeba i podle toho dnešního vystoupení, která pasáž vás zaujala, nebo jak myslíte, že Miloš Zeman pojme to své druhé období v čele státu, případně, jak by ho podle vás měl pojmout?

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Víte, já často, pokud jde o projevy Miloše Zemana, dokážu odhadnout, jak asi bude hovořit. Dnes, jestli mě něčím překvapil, tak to byla, byl především důraz na tu občanskou angažovanost. Ten, ten názor, že občané by skutečně měli být mnohem aktivnější, to jsem dnes od něj nečekal, ale je to správné, opravdu občané by se měli co nejvíc zajímat o věci veřejné. A pokud jde o ostatní věci, on určitě bude pokračovat v tom, čemu říká ekonomická diplomacie, proto, proto ty cesty do Ruska, proto ty cesty do Číny. On nemusí dělat ekonomickou diplomacii v Německu, v Rakousku, v Itálii, podnikatelé, naši podnikatelé s podnikateli z těchto zemí se bez problémů dohodnou, bez problémů tam hledají své zákazníky, myslím tím tedy nějaké ty komunikační problémy jsou minimální, kdežto v Rusku, v Číně, kde mnohem víc ta podnikatelská sféra je ovlivňována tou státní správou, no, tak tam je důležité, aby tam přijela prezidentská či vládní delegace a pomáhala tam otevírat dveře těm podnikatelům, takže to je něco, v čem určitě prezident bude pokračovat a považuju to za velmi správné. Rovněž považuju za správné, když klade důraz na rozvoj demokracie. Přeci není nic demokratického na tom, když kterékoliv médium informuje zkresleně, u privátních se to dát čekat.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře. Stejná otázka pro Jiřího Pospíšila. Co vy čekáte od dalších let prezidentského mandátu Miloše Zemana?

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

No, mě trochu zaráží, že pan Schling hovoří o rozvoji demokracie, ve chvíli, kdy prezident hovoří o tom, že nějaká média jsou špatná jenom proto, že je někdo vlastní a vůbec se nezabývá obsahem jejich činnosti. Já jsem přesvědčený, že bude platit staré české přísloví, že starého psa novým kouskům nenaučíš. Miloš Zeman se bude chovat stejně jako se choval celé minulé volební období, rozdělování české společnosti, útoky na univerzitní profesory a rektory, útoky na média a tak dále, velmi mě to mrzí, měl jsem pocit, že když ve volební kampani, na konci volební kampaně tvrdil, že se bude chovat trochu jinak, že už to bude krotší, více krotký, Miloš Zeman, protože to třeba myslí vážně. Teď se ukazuje, že to byl pouze marketingový trik a tah, jak chtěl získat nerozhodnuté voliče, takže Miloš Zeman pojede dál ve stylu, v jakém jel posledních 5 let a nám nezbyvá, než to nějakým způsobem přežít a ochránit českou demokracii a svobodu v České republice.

Vladimír KROC, moderátor

Pane Schlingu, jsou z vašeho pohledu věci, kterých bych se Miloš Zeman mohl v tom dalším období spíš vyvarovat?

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Ale tak on sám dobře ví, že některé ty ostré výrazy si mohl ušetřit, že je to zbytečné, ale on není ten, kdo by rozdělával společnost, to je takové klišé, společnost rozděluje fakt přímé volby prezidenta, to je totiž něco úplně jiného, než volby parlamentní, kde si voliči vybírají z celého vějíře stran a nemůže dojít k takové polarizaci, jakou přijme prezidentské volby, kde si, kde se rozhodují mezi dvěma kandidáty, tam samozřejmě musí jít k určité polarizaci dojít, špatné je to, že zvláště někteří politikové a některá média neustále na Miloše Zemana útočí a často nefér útočí a jakoby pokračují v tom, co probíhá v každé předvolební kampani, kdy se říkají výroky, které jsou jinak nevhodné, ale to by mělo po volbách skončit, bohužel toto neskončilo po první volbě Miloše Zemana a zdá se, že to neskončí ani teď. To není věc Miloše Zemana, ale těch ostatních.

Vladimír KROC, moderátor

Pane Pospíšile, vaše krátká reakce prosím.

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Já jsem dneska šel v dobré víře na Pražský hrad, i když, jak jsem řekl, s mnoha věcmi u pana prezidenta nesouhlasím. Právě v domnění, že se bude chovat tedy lépe a jinak, projevoval jsem dobrou víru, opravdu šel jsem tam s pocitem, že je třeba zakopat názorové rozpory, výsledek je takový, že Miloš Zeman se zachoval, jak se zachoval, zaútočil na novináře a tak dále, obávám se, že nás čeká, jak už jsem řekl, starý "dobrý" Miloš Zeman a že v české společnosti příkopy určitě zasypávat nebude. Dovolte jednu poznámku.

Vladimír KROC, moderátor

Krátkou.

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Ve většině zemí Evropy, kde se volí prezident, se volí přímo a přesto tam nejsou takové rozpory mezi příznivci a odpůrci zvoleného prezidenta, to znamená je možné mít přímou volbu prezidenta a přitom nemít úplně rozdělenou společnost, záleží na osobnosti prezidenta, zda po volbě ty příkopy zasype a nebo je prohloubí. Miloš Zeman dnešním projevem ty příkopy pouze prohlubuje.

Vladimír KROC, moderátor

Jiří Pospíšil, předseda TOP 09. Jaromír Schling, bývalý ministr dopravy ze Strany práv občanů. Pánové, díky na shledanou.

Jiří POSPÍŠIL, předseda /TOP 09/

Děkuju, hezký večer. Na shledanou.

Jaromír SCHLING, bývalý ministr dopravy

Na shledanou.

'Milá ženo Ivanko...'Přečtěte si celý inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

8.3.2018 irozhlas.cz str. 00
Miloš Zeman, Michaela Danelová Zdroj

Inaugurační projev prezidenta trval přes půl hodiny. V první části Zeman rekapituloval své první volební období, ve druhé se zaměřil na příštích pět let.

Ostře také zaútočil na podnikatele Zdeňka Bakalu, kterého obvinil z rozsáhlé hospodářské kriminality v OKD. Kritizoval i vybraná média patřící do Bakalova vydavatelství Economia.

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárného sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem. A považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu, nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo např. zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce. Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na svých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specificky italský fenomén, který se lišil od německého nacismu např. tím, že nebyl vyhraněně antisemitský. Čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo, slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus. Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání.

Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chyceni, spolu pověšeni. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10.000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako je Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech země půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale oblidnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní budoucnosti: Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Bařovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Bařa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné jiné varianty. Mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP - Employee Stock Ownership Plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidáním hodnoty. Nicméně onen bařovský model, ať už v jakékoliv

formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo než má dosud. Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počinů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých neziskových organizací.

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlihcují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tu přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno a sice přímou volbu starostů hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu. Úctu k vítězi voleb, jako k politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce neúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolte, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let a pokud mě sem, do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| https://www.irohlas.cz/zpravy-domov/cely-inauguracni-projev-milose-zemana_1803081749_bar

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 jihomoravskenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárního sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání

se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmánů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chycení, spolu pověšení“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafí zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard

korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale oblundnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svyých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.jihomoravskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 karlovarskenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem milčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před

krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech země půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň

dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.karlovarskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

DOKUMENT: Inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

8.3.2018 novinky.cz str. 00 Speciály - Dokumenty

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárného sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem. A považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války, nebo např. zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly

zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce. Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na svých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specificky italský fenomén, který se lišil od německého nacismu např. tím, že nebyl vyhraněně antisemitský. Čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus. Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista, a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chycení, spolu pověšení. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafí zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10.000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne

nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako je Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní budoucnosti: Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné jiné varianty. Mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP - Employee Stock Ownership Plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidáním hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud. Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počinů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňují některých neziskových organizací.

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno a sice přímou volbu starostů hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu. Úctu k vítězi voleb, jako k politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky,

to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejuspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let a pokud mě sem, do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| <https://www.novinky.cz/specialy/dokumenty/465635-dokument-inauguracni-projev-prezidenta-milose-zemana.html>

Prezident Zeman: Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotný

8.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Inaugurační projev prezidenta republiky

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí. Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na

krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce. Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezminít. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus. Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezáskala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách. Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále. Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize

bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přičylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi. Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti. A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud. Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počínů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací. A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejuspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li,

aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí. Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolte, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsal anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Prezident-Zeman-Bez-kontaktu-s-obcany-neni-prezident-plnohodnotny-527319?utm_source=nm&utm_medium=xml

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 prvnizpravy.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty

mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné

úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní úcty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsal anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.prvnizpravy.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 stredoceskenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárného sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvražďení šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale oblundnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počínů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvíme velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vřichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve výce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit,

že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.stredoceskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 usteckenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chycení, spolu pověšení“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let

poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidání hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počínů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlhčují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesátí let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svyých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 zlin.skenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenávaných se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte

mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, 'spolu chyceni, spolu pověšeni'. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které přepisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolte, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.zlinskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

DOKUMENT: Inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

8.3.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

Přinášíme plné znění projevu, který Miloš Zeman pronesl během čtvrté inaugurace ve Vladislavském sále Pražského hradu, když se na dalších pět let ujímal funkce prezidenta.

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem.

A považuji za správné, abych se v první části svého dnešního vystoupení pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo např. zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nebyť uzavřen za hradbami

Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany.

Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost.

A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce. Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů.

Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve

své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Tři problémy

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti.

Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specificky italský fenomén, který se lišil od německého nacismu např. tím, že nebyl vyhraněně antisemitský. Čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo, slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů (pozn. red.: jde o přefeknutí, správný údaj je 60 tisíc) a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chyceni, spolu pověšeni.

V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala.

Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10.000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty.

Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále. Pokusy o manipulaci s veřejností

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako je Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize.

Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom

dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady.

Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi.

Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti. Spoluúčast občanů

A nyní budoucnosti: Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné jiné varianty. Mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP - Employee Stock Ownership Plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty.

Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo než má dosud. Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počinů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých neziskových organizací. Více přímých voleb

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno a sice přímou volbu starostů hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu. Úctu k vítězi voleb, jako k politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany.

To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejuspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už

leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovoluňte, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let a pokud mě sem, do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman, prezident České republiky

URL https://zpravy.idnes.cz/inaugurace-milos-zeman-prezidentsky-slib-fg4-domaci.aspx?c=A180308_174823_domaci_evam

---

„Rozhodl jsem se žít do 90 let. Bakala je velká skvrna.“ Celý Zemanův projev

8.3.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy
Echo24, ČTK

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidenta Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem. A považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidenta Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem. A považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu, nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo např. zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně

zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce.

Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat. Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit.

Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specificky italský fenomén, který se lišil od německého nacismu např. tím, že nebyl vyhraněně antisemitský. Čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo, slovo socialismus, bylo obtížné přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů (Hrad na svém webu později uvedl 60 tisíc) a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chycení, spolu pověšeni. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

„Skvrna se jmenuje Bakala“

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala.

Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10.000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako je Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Kritika veřejnoprávní televize

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní budoucnosti: Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných.

Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné jiné varianty. Mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP – Employee Stock Ownership Plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty.

Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počinů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých neziskových organizací.

Rozhodl jsem se žít do devadesáti

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno a sice přímou volbu starostů hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu. Úctu k vítězi voleb, jako k politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let a pokud mě sem, do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

Čtete také: Měla bych z toho infarkt, vysvětlovala Němcová odchod ze sálu Mynářová v první řadě a pocta Holandsku? Forejt kritizuje inauguraci

URL| <http://echo24.cz/a/SuDhh>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 jihoceskenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání

Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech země půl milionu mých stoupců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale oblidnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Bařovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Bařa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat

více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počínů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce neúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.jihoceskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 kralovehradeckenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se

pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí,

že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichýlností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech země pól milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale oblundnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neřikali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášáním nových inovací, zvyšováním produktivity práce a

přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.kralovehradeckenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 libereckenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezminít. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlhčoují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolte, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.libereckenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

DOKUMENT: Přečtěte si inaugurační projev prezidenta Miloše Zemana

8.3.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
ČTK

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidenta Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárského sboru, excelence, dámy a pánové. Předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem.

A považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu, nebo jmenoval členy bankovní rady a podobně. V první

části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na 15 osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil bankovní radu na sedm osob, ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem, v mém případě, bylo setkávání se s občany. A jsem rád a mohu za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuse byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi 30 až 40 výrazných osobností ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo např. zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu: Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námitky objevily, ale to už je český folklor a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to 30 nebo 40 lidí ročně, když v České republice žije množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidského života a lidské činnosti a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával.

Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mj. na vládní úroveň, protože jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, které se týkalo dlouhodobé koncepce jejich práce. Nu a dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu. Ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má tzv. prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Nu a v tomto úsilí chci nyní pokračovat.

Protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy a nebylo by poctivé se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu např. tím, že nebyl vyhraněně antisemitský. Čímž ho vůbec neomlouvám, ale víte proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo, slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus. Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku, tzn. stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění 60 milionů slovenských občanů a která schvalovala i vyslání rychlé divize na východní frontu nebo potlačení slovenského národního povstání.

Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista a Němci mají docela hezké přísloví: spolu chyceni, spolu pověšeni. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem velice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoliv však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku. Pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Mimochodem akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu 400 korun a na konci klesly na hodnotu 20 haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že? Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10.000 osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách a přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách, nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma. Protože noviny, jako je Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium. A není to ani kritika pouze papírových médií, je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize, bylo v minulosti výrazně ovlivněno její příchylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany, se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl, alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta: My nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskusi. Tak tedy prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občané jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují.

Obyvatelé jsou ti ostatní. Nu a jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Nu mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého mínění dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní budoucnosti: Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně, rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval. A tímto tématem je občanská angažovanost nebo chcete-li jinak aktivní občanství. Nemám tím na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. A Baťa zaváděl osobní účty, na které přepisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco jako je dnešní profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné jiné varianty. Mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP - Employee Stock Ownership Plan, mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmungsgesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoliv formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo než má dosud. Pokud jde o sociální

dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy a jeden z jeho počínů byly tzv. mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých neziskových organizací.

Nu a konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická. O ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit aspoň jedno a sice přímou volbu starostů hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu. Úctu k vítězi voleb, jako k politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce neúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. A já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se asi bohužel nepodaří prosadit myšlenku tzv. panašování, tzn. toho, aby si občané sami mohli sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů, tak jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru, hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. Nu a poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky, připomínám, že je v Belgii, v Lucembursku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsal anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let a pokud mě sem, do Vladislavského sálu pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| https://www.lidovky.cz/dokument-inauguracni-projev-prezidenta-milose-zemana-ppz-/zpravy-domov.aspx?c=A180308_164604_In_domov_ele

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 moravskoslezskenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárního sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct

osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmánů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chycení, spolu pověšení“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická

evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl

jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlíhávají občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvoji úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesátí let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.moravskoslezskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 [pardubickenovinky.cz](http://www.pardubickenovinky.cz) str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárního sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojitá. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání

se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmánů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem milčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chycení, spolu pověšení“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafí zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard

korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale oblundnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskusi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesáti let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.pardubickenovinky.cz/sid=m7k2psfipvh730acc5e65lfv47/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Bez kontaktu s občany není prezident plnohodnotný

8.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Ing. Miloš Zeman

Inaugurační projev prezidenta republiky

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová, vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárního sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí. Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá. Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti

výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námitky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenaných se takové námitky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat. Vážím si těch hejtmanů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinga, také jsem občas něco sám říkal. Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce. Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc. Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy. Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus. Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národného povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách. Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmů a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra

spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále. Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně. Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým. Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutvrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi. Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obłudnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti. A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou. Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematické budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidávané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud. Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počínů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací. A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách. Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejuspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem. Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme

Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává. Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky. A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí. Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovoluji, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesátiletí, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurační svých nástupců. Děkuji vám za vaši pozornost.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/profily/Ing-Milos-Zeman-1195/clanek/Bez-kontaktu-s-obcany-neni-prezident-plnohodnotny-84707?utm_source=nm&utm_medium=xml

Inaugurační projev prezidenta republiky

8.3.2018 plzenskenovinky.cz str. 00

Miloš Zeman

Moje milá ženo Ivanko, moje milá dcero Kačenko, vážený pane prezidente Klausí, vážená paní Klausová, vážená paní Havlová,

vážený pane předsedo Senátu, vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážení členové zákonodárného sboru, excelence, dámy a pánové, předstupuji před vás podruhé s inauguračním projevem a považuji za správné, abych v první části svého dnešního vystoupení se pokusil zhodnotit, co se v uplynulých pěti letech podařilo, ale také, co se nepodařilo. A teprve poté ve druhé části bych vás rád seznámil se svojí představou výkonu prezidentské funkce v dalším pětiletí.

Role prezidenta je dvojí. Chce-li mít prezident poměrně klidný život, stačí mu, aby plnil některé ústavní povinnosti, například jmenoval soudce Ústavního soudu nebo jmenoval členy Bankovní rady a podobně. V první části svého funkčního období jsem takto jmenoval předsedu Ústavního soudu a doplnil Ústavní soud na patnáct osob. V druhé části jsem jmenoval guvernéra České národní banky a doplnil Bankovní radu na sedm osob. Ale i když formálních povinností tohoto typu jsou desítky, zastávám názor, že prezident by si měl zvolit ještě další téma, které by ho provázelo celou dobu výkonu jeho funkce. Takovým tématem v mém případě bylo setkávání se s občany a jsem rád a musím za to poděkovat občanům, že účast na našich setkáních byla hojná a že naše diskuze byla velmi, velmi zajímavá.

Ano, 28. října každého roku vyznamenám mezi třiceti až čtyřiceti výrazných osobností, ať už z vědy, umění, sportu, podnikání, veteránů druhé světové války nebo například zahraničních osobností, z nichž bych rád připomenul alespoň jednu, Güntera Verheugena, protože tento člověk se výrazně zasloužil o vstup České republiky do Evropské unie. Zatímco v případě Ústavního soudu i Bankovní rady nebyly zásadní námítky vůči odborné erudici členů těchto institucí, v případě vyznamenání se takové námítky objevily, ale to už je český folklor, a kritiky jsou většinou ti, kdo by žádné vyznamenání sami nedostali, protože by pro ně nebyl žádný důvod. Nicméně, co je to třicet nebo čtyřicet lidí ročně, když v České republice je množství lidí, kteří si zaslouží obdobné vyznamenání rovněž. A právě proto jsem byl velmi rád, že celých pět let jsem mohl navštěvovat kraje České republiky a s těmito lidmi se setkávat.

Vážím si těch hejtmánů, kteří vyhlásili soutěž o osobnost kraje v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, a rád jsem se s těmito osobnostmi setkával. Stejně tak, jako jsem se setkával s podnikateli nebo s představiteli příspěvkových a dalších organizací na krajské úrovni, s krajskými a komunálními zastupiteli a samozřejmě především s občany. Když jsem se připravoval na své dnešní vystoupení, prošel jsem si měsíční programy za posledních pět let a s překvapením jsem zjistil, že jsem absolvoval více než čtyři tisíce setkání. A tak je to dobře, protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského

hradu nebo za zdmi lánského zámku. A v těchto setkáváních jsem se mnohé naučil, a protože nejsem mlčící sfinha, také jsem občas něco sám říkal.

Snažil jsem se poznatky, které jsem získal, přenést mimo jiné na vládní úroveň, protože, jak dobře víte, podle ústavy má prezident právo povolávat si členy vlády a konzultovat s nimi jejich činnost. A protože ve většině případů jsem měl s členy vlády korektní až přátelské vztahy, jsem rád, že tato setkání byla oboustranně užitečná. Samozřejmě, že vedle těchto jednorázových konzultací jsme pravidelně v Lánech s mým expertním týmem realizovali setkání s ministry, která se týkala dlouhodobé koncepce jejich práce.

Dalším takovým tématem byla ekonomická diplomacie. Možná, že řeknete, že je to činnost šedivá a nudná, a snad i z hlediska publicistiky budete mít pravdu, ale jsem rád, že na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo osmnáct podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než sedm set podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí.

V tomto úsilí chci nyní pokračovat, protože bez kontaktu s občany, chcete-li dolních deset milionů, není prezident plnohodnotný. A prezident, který se považuje za součást jakési vyvolené elity, je jenom ornamentem na státní budově a ničím víc.

Vedle pozitivních věcí, které jsem ve své prezidentské funkci zažil a za které děkuji, byly i problémy, a nebylo by poctivé, se o nich nezmínit. Před pěti lety jsem upozornil na tři takové problémy.

Prvním z nich byla hrozba neonacistických bojůvek v české společnosti. Konkretizoval jsem tuto hrozbu ve svém projevu v Lidicích, kde jsem za neonacistickou stranu označil Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Dovolte mi krátkou terminologickou vsuvku. Občas se setkáváme s terminologií fašismus a fašistický, rád bych připomněl, že fašismus je specifický italský fenomén, který se lišil od německého nacismu například tím, že nebyl vyhraněně antisemitský, čímž ho vůbec neomlouvám. Ale víte, proč se u nás v minulosti téměř nepoužíval termín nacismus? Protože když si tento termín dešifrujete, tak je to nacionální socialismus, a protože minulý režim měl jako erbovní slovo slovo socialismus, bylo obtížně přijatelné, aby se vedle tohoto erbovního slova vyskytovalo i slovo nacionální socialismus.

Myslím si, že prezident by neměl příliš zasahovat do politické struktury, neměl by známkovat politické strany, protože nejsou strany první a druhé kategorie, stejně tak jako nejsou jejich voliči první a druhé kategorie, ale zde jsem učinil jednu výjimku, a jsem povinen ji zdůvodnit. Tímto zdůvodněním je skutečnost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti aktivně spolupracovala s Kotlebovou neonacistickou stranou na Slovensku. To znamená stranou, která výslovně schvalovala vyvraždění šedesáti tisíc slovenských občanů a která schvalovala i vyslání Rychlé divize na východní frontu nebo potlačení Slovenského národního povstání. Kdo podporuje neonacisty, je sám neonacista. A Němci mají docela hezké přísloví, „spolu chyceni, spolu pověšeni“. V každém případě platí, že s touto jedinou výjimkou jsem neznámkoval naši politickou strukturu, i když mohu vyjádřit radost, že Dělnická strana sociální spravedlnosti nezískala žádný mandát, jak v krajských, tak v parlamentních volbách.

Druhým problémem, na který jsem před pěti lety upozorňoval, byl problém ekonomické kriminality. Jsem sice rád, že mezitím došlo k určitému pokroku, a že vliv ekonomických mafií zeslábl, nikoli však vymizel. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb. Ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna, a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzu podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno sto miliard korun. Mimochodem, akcie OKD uvedené na burzu měly nominální hodnotu čtyři sta korun, a na konci klesly na hodnotu dvacet haléřů za akcii. Jak velký to podnikatelský úspěch, že. Ale na druhé straně ještě těsně před krachem podniku, který zaměstnává deset tisíc osob, Zdeněk Bakala inkasoval posledních šestnáct miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Dokud tento problém nebude vyřešen, vyšetřen, pak nemůžeme tvrdit, že v České republice velká ekonomická kriminalita je minulostí a že Viktor Kožený skrývající se na Bahamách nemá svého velkého nástupce právě v osobě Zdeňka Bakaly. Když jsem se ptal jak ministra spravedlnosti, tak před časem i nejvyššího státního zástupce, zda v této věci proběhne nějaké vyšetřování, padni komu padni, setkal jsem se s velmi rozpačitou odezvou. Mrzí mě to a budu na to upozorňovat i nadále.

Přecházím ke třetí a poslední části hodnocení minulosti, a to je pokus manipulovat českou veřejností. A svým způsobem mohu velmi snadno navázat na předchozí téma, protože noviny, jako jsou Hospodářské noviny nebo týdeník Respekt nebo server Aktuálně.cz, jsou ve vlastnictví Zdeňka Bakaly. A tyto noviny nás každodenně poučují o tom, jak se máme chovat. Podle mého názoru novinář, který bere peníze získané tímto způsobem, by neměl mít naši úctu a neměli bychom ho brát vážně.

Samozřejmě, že kritika, která se týká mediální sféry, se nedá redukovat pouze na Bakalovo mediální impérium, a není to ani kritika pouze papírových médií. Je to například i kritika veřejnoprávní České televize. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší

veřejnoprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize napříště stane poněkud vyváženější. Snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu, od novinářů, kteří hledají senzace, a domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Rád bych uvedl alespoň dva naprosto konkrétní příklady. Nejde o to, že občas slyším od skupin lidí, kteří zastávají svůj názor, že ti, kdo jejich názor nezastávají, jsou lůza. V tom případě si vždy připomínám Bedřicha Smetanu a jeho operu Braniboři v Čechách, kde je krásná věta, my nejsme lůza, my jsme lid. Ale myslím si, že mohu demonstrovat i dvěma dalšími konkrétními příklady, proč různé nátlakové skupiny považují za nehodné úcty nikoli kvůli jejich názorům, ale kvůli tomu, že jsou zapouzdřeny ve vzájemném sebeutrzování se, aniž by byly ochotny podrobit se argumentované diskuzi.

Tak tedy, prvním takovým příkladem je výrok jednoho komentátora, který rozdělil českou populaci na občany a obyvatele. Občani jsou ti, kdo mají správné názory a uvědoměle hlasují. Obyvatelé jsou ti ostatní. A jako druhý příklad bych rád uvedl jednoho dalšího komentátora, který už po skončení prezidentské volby vyjádřil naději, že v nejbližších pěti letech zemře půl milionu mých stoupenců a že díky tomu bude voličská mapa za pět let poněkud jiná. Mně už to může být jedno, ale obludnost tohoto výroku je podle mého dostatečným argumentem, proč nemám rád některé novináře, a ostatně oni nemají rádi mě, takže je to vzájemně naprosto vyrovnané. Tolik pokud jde o hodnocení minulosti.

A nyní k budoucnosti. Dámy a pánové, hodlám samozřejmě pokračovat v tom, co jsem dělal v minulosti, protože to pokládám za užitečné. Nicméně rád bych to doplnil dalším tématem, kterým jsem se částečně už v minulosti zabýval, a tímto tématem je občanská angažovanost, nebo chcete-li jinak, aktivní občanství. Nemám tím rozhodně na mysli občanské aktivisty, kteří si někdy léčí svůj komplex méněcennosti tímto způsobem. Mám tím na mysli participaci občanů našeho státu na věcech veřejných. Vidím zde tři základní dimenze. Dimenzi ekonomickou, sociální a politickou.

Pokud jde o ekonomickou dimenzi, možná, že víte, že jsem vždy obdivoval Tomáše a Jana Baťovi a jejich přístup k zaměstnancům. Oni jim mimochodem neříkali zaměstnanci, ale spolupracovníci. Baťa zaváděl osobní účty, na které připisoval zaměstnancům podíl na zisku, ale pozor, také podíl na ztrátě, bylo-li to nutné. Něco, jako je dnešní Profit sharing. Samozřejmě, že jsou možné i jiné varianty, mluvil jsem kdysi o americké metodě ESOP, Employee stock ownership plan. Mluvil jsem o německém zákonu Mitbestimmung Gesetz, který umožňuje participaci zaměstnancům, a chci věřit, že naše odbory se v budoucnosti této tematice budou věnovat více než dosud. Bylo by samozřejmě výhodné, aby to byla tematika, která by byla prospěšná pro obě strany. Zvýšení podílu na zisku by mělo být doprovázeno přinášením nových inovací, zvyšováním produktivity práce a přidané hodnoty. Nicméně onen baťovský model, ať už v jakékoli formě, by podle mého názoru měl v naší ekonomice mít silnější místo, než má dosud.

Pokud jde o sociální dimenzi, myslím si, že tady bych připomenul svoje mládí. Když jsem byl mlád, byl americkým prezidentem John Kennedy, a jedním z jeho počinů byly takzvané Mírové sbory. Američané je většinou posílali do rozvojových zemí a já se domnívám, že Mírové sbory bychom potřebovali i na našem vlastním území, aby podaly pomocnou ruku zejména v těch regionech, které to více než jiné potřebují. A byl jsem rád, když jsem byl informován, že už se připravuje zákon o dobrovolnictví, který bych považoval za účinnější, než je činnost některých, zdůrazňuji některých, neziskových organizací.

A konečně třetí a poslední dimenze je dimenze politická, o ní již mluvíím velice dlouho. Myslím si, že je poněkud bizarní, jestliže politici se vlichocují občanům, když se ucházejí ve volbách o jejich přízeň, a pokud tuto přízeň dostanou, tak na občany zapomenou. A přitom, jsou-li občané dostatečně kompetentní, aby rozhodli, kdo má vyhrát volby, proč by neměli být dostatečně kompetentní i k tomu, aby rozhodovali o dalších otázkách.

Existuje několik témat v této souvislosti, a já doufám, že během mého mandátu se podaří prosadit alespoň jedno, a sice přímou volbu starostů, hejtmanů a samozřejmě i primátorů. Mimochodem existuje několik variant přímé volby, a já jsem vždy doporučoval variantu, která bude respektovat dvojí úctu, úctu k vítězi voleb jako politické straně nebo hnutí a úctu k osobnosti uvnitř tohoto hnutí nebo strany. To první je vyjádřeno volebními výsledky, to druhé je vyjádřeno preferenčními hlasy. Jinými slovy, hejtmanem, primátorem nebo starostou se podle mého návrhu stává ten, kdo dostal nejvíce preferenčních hlasů na kandidátce nejúspěšnějšího kandidujícího subjektu. Tím odpadá často uváděný argument, podle něhož takový starosta by byl pouze solitér, který by byl ve válce se svým zastupitelstvem.

Byl jsem vystaven kritice, že preferuji švýcarský model referend, se zdůvodněním, že nejsme Švýcarsko. Já bych to obrátil, chceme-li se stát Švýcarskem, musíme převzít některé jeho zákony a některá jeho pravidla. A myslím si, že ve Sněmovně už leží dlouhou dobu návrh zákona o referendu, který jsem rovněž podpořil, a je mi líto, že se tento návrh zákona neprojednává.

Jsem si vědom toho, že se bohužel asi nepodaří prosadit myšlenku takzvaného panašování, to znamená toho, aby si občané mohli sami sestavit kandidátku z nabídky kandidujících subjektů tak, jak je tomu v komunálních

volbách. Podle mého názoru hlavní příčinou tohoto odmítání je strach. Strach některých politiků a politických stran z toho, že by tento model, pokud nemají na kandidátkách dostatek výrazných osobností, je přivedl k neúspěchu. Zatímco takto musíte volit stranu nebo hnutí jako celek a nemůžete kombinovat jednotlivé kandidátky.

A poslední věc, kterou bych rád podrobil diskuzi, je povinná volební účast. Připomínám, že u nás byla za Masarykovy první republiky. Připomínám, že je v Belgii, Lucemburku nebo v Austrálii, že to není nic nového a nic originálního. Ale opět platí onen strach, a chceme-li, aby tady bylo skutečně aktivní občanství, pak i povinná volební účast je jeho součástí.

Dámy a pánové, myslím, že jsem vás už dostatečně unavil, a proto mně dovolu, abych vám zcela na závěr, vlastně asi jako třetí ilustraci české žurnalistiky, uvedl server ihlas.cz, který nedávno vypsál anketu, kdy umřu. Bylo tam jenom několik set diskutujících a většina z nich se shodla na roku 2020. Chtěl bych vám proto sdělit, že jsem se rozhodl žít minimálně do devadesátí let, a pokud mě sem, do Vladislavského sálu, pozvete, bude mi potěšením se nejméně třikrát zúčastnit inaugurací svých nástupců.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Miloš Zeman

URL| <http://www.plzenskenovinky.cz/sloupky/inauguracni-projev-prezidenta-republiky/>

Prezident Zeman se ujal úřadu na dalších 5 let

8.3.2018 TV Nova str. 01 19:30 Televizní noviny

Reynolds KORANTENG, moderátor

Miloš Zeman dnes složil prezidentský slib pro druhé funkční období.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Do Vladislavského sálu Pražského hradu dorazil v doprovodu manželky Ivany a dcery Kateřiny.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Během jeho inauguračního projevu sál na protest opustilo několik poslanců a senátorů.

František BŮŽEK, redaktor

Miloš Zeman vstoupil do Vladislavského sálu 7 minut po druhé hodině a to za zvuku prezidentské fanfáry. Na rozdíl od své první inaugurace ho tentokrát doprovázela a držela za ruku manželka Ivana, hned za ním šla dcera Kateřina v doprovodu hradního kancléře Vratislava Mináře. Poté předseda sněmovny Radek Vondráček na formálně společné schůzi obou komor parlamentu přivítal všechny přítomné poslance, senátory nebo členy vlády, ale také manžele Klausovi nebo Dagmar Havlovou. Pak předseda prezidenta Zemana vyzval, aby znovu složil svůj prezidentský slib.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Slibuji věrnost České republice.

František BŮŽEK, redaktor

Prezident Zeman proti očekávání neměl při skládání slibu ruku na Ústavě, ale podle odborníků se jedná pouze o tradici, která nemá vliv na platnost slibu. Na stole, který patřil Tomáši Garriguovi Masarykovi poté vše stvrdil podpisem. Pak zahájil svůj téměř 17 minutový projev. Po části, kdy negativně komentoval práci médií a novinářů se zvedla a jako první ze sálu odešla poslankyně z ODS Miroslava Němcová. V zápětí po ní odešli poslanci TOP 09, jejichž stranu také kritizoval a například i Marian Jurečka z KDU-ČSL nebo někteří senátoři. Za zvuku prezidentské fanfáry opět v doprovodu rodiny odešel prezident ze sálu. Hned po inauguraci přešel prezident Zeman do katedrály svatého Víta, kde uctil památku svatého Václava. Poté, co jeho dcera Kateřina položila k

ostatkům českého patrona dvě růže prezidenta zamával lidem čekajícím na třetím nádvoří, vynechal tradiční přehlídku a Pražský hrad opustil. František Bůžek a redakce, Televize Nova.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Pojďme si teď ty nejzajímavější, ale také nejkontroverznější pasáže z dnešního inauguračního projevu prezidenta Miloše Zemana poslechnout, kromě hodnocení uplynulých 5 let v úřadu se v něm dotkl i svých plánů pro další pětiletku.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Jsem absolvoval více než 4 tisíce setkání, a tak je to dobře. Protože prezidentský úřad je místem setkávání se. Prezident by neměl být uzavřen za hradbami Pražského hradu. Na mých cestách do zahraničí mě celkem doprovázelo 18 podnikatelských misí, kterých se zúčastnilo více než 700 podnikatelů. Tyto cesty mají samozřejmě velký význam, zejména tam, kde partnerská strana má takzvaný prezidentský režim, protože prezident prezidentovi nejlépe rozumí. Podpořil jsem v Poslanecké sněmovně zákon o prokázání původu příjmu a majetku, pouze lituji, že není aplikován ve větším rozsahu. Podpořil jsem i další kroky proti daňovým podvodům, jako je kontrolní hlášení nebo elektronická evidence tržeb, ale bohužel u nás je stále ještě jedna velká skvrna a ta skvrna se jmenuje Zdeněk Bakala. Chci upozornit, že se nejedná pouze o dnes před soudem stojící kauzou podivné privatizace OKD, ale že se jedná o daleko rozměrnější akci, protože podle odborných odhadů z OKD bylo dohromady vytunelováno 100 miliard korun. Těsně před krachem podniku, který zaměstnává 10 tisíc osob Zdeněk Bakala inkasoval posledních 16 miliard korun na dividendách. A přitom jen tak mimochodem stačil okrást i nájemníky OKD o jejich byty. Rád bych vám připomněl nedávnou studii **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která uvádí, že zpravodajství naší veřejněprávní, vyvážené, objektivní České televize bylo v minulosti výrazně ovlivněno její přichylností ke straně, která se jmenuje TOP 09. Budu předpokládat, že vzhledem k nedávným volebním výsledkům této strany se Česká televize na příště stane poněkud vyváženější. Nu a snažme se tedy, abychom dokázali rozlišit novináře, kteří hledají pravdu od novinářů, kteří hledají senzace. A domnívám se, že patří úcta těm prvním a neúcta těm druhým.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Skandál, zneužití inaugurace, útok na svobodu slova. I takové názory padaly v souvislosti s inauguračním projevem prezidenta a následným odchodem některých politiků ze sálu. Premiér v demisi pak prohlásil, že od prezidenta čekal spíš sjednocující vystoupení.

Miroslav KALOUSEK, poslanec /TOP 09/

Inaugurační projev prezidenta republiky by měl něco sdělovat veřejnosti, měl by něco sdělovat národu, zemi, místo toho si pomstychtivý pán vyléval svojí žluč na novináře, které nemá rád.

Václav LÁSKA, senátor /Sen 21/

Nemůžu být přítomen tomu, když při tak výjimečné příležitosti, jako je inaugurační projev prezidenta slyšíte jenom zlobu, nenávisť a urážky.

Jan FARSKÝ, poslanec /STAN/

Já jsem doufal, že budeme mít projev, který bude spojovat, který bude stanovovat nějaké vize, ale bohužel jsem zatím slyšel rozdělovací projev, žlučovitý, který útočil na lidi, se kterými si chtěl vyrovnat své účty.

Jaroslav BROUSIL, redaktor

Podle premiéra v demisi Andreje Babiše Miloš Zeman pouze opakoval své názory. Od prezidenta očekával projev, který společnost spíš uklidní.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

My potřebujem skutečně tu společnost spojovat a já se snažím, i když ne vždycky ty naši odpůrci vlastně to ani neocení.

Jaroslav BROUSIL, redaktor

Odchod několika politiků během Zemanova projevu ale Babiš neschvaluje.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Mě to mrzí, je to samozřejmě jako škoda, je to, je to nešťastné.

Jiří ZIMOLA, místopředseda strany /ČSSD/

Nemohli unést tu pravdu, která z úst pana Zemana plynula.

Tomio OKAMURA, místopředseda Poslanecké sněmovny /SPD/

Odchod poslanců Kalouskovy TOP 09 a poslankyně ODS způsobil mezinárodní ostudu České republiky.

Jaroslav BROUSIL, redaktor

Zeman přednesl projev, který se dal očekávat a to jak v tom dobrém, tak i v tom špatném. I to do politiků zaznělo.

Jiří ZIMOLA, místopředseda strany /ČSSD/

Byl to projev svým způsobem konkrétnější, který nastoloval určitá témata, nutil posluchače o nich přemýšlet a byl to projev, na jaký jsme od Miloše Zemana zvyklí, takže já jsem byl spokojen.

Marian JUREČKA, poslanec /KDU-ČSL/

Politik v tak vysoké ústavní funkci, v demokratické společnosti nemá útočit na svobodu slova, byť je mu třeba kritika těch médií nepřijemná.

Tomio OKAMURA, místopředseda Poslanecké sněmovny /SPD/

Co se týče konkrétních témat, které pan prezident zmínil, tak v plné míře souhlasím. Pan prezident mluvil o prosazování přímé demokracie, pan prezident mluvil o mediálních manipulacích.

Jiří POSPÍŠIL, předseda strany /TOP 09/

Potvrzuje se staré české přísloví, že nového, že starého psa, pardon, novým kouskům nenaučíš. Miloš Zeman se chová stále stejně.

Jaroslav BROUSIL, redaktor

Především představitelé vlády, kteří seděli za zády Miloše Zemana ale byli oproti dalším hostům v nevýhodě. Z projevu toho moc neslyšeli.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Ty reproduktory byly směrem na, na, na auditorium a my jsme, my jsme vlastně skutečně museli natahovat uši, abych, abych, abych slyšel ten projev.

Jaroslav BROUSIL, redaktor

Ve Vladislavském sále zazněl z mobilního telefonu některého z hostů i úryvek známé písně Modlitba pro Martu. Jaroslav Brousil, Televize Nova.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

No a ve studiu už je teď s námi politolog Jan Kubáček, dobrý večer.

Jan KUBÁČEK, politolog

Dobrý večer.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Pane Kubáčku, jak vy byste zhodnotil projev prezidenta?

Jan KUBÁČEK, politolog

Tak já ho sám osobně vnímám jako určitou promarněnou příležitost. Přece jen je to jednou za pět let, je to při příležitosti století republiky, je to de facto poslední inaugurační projev Miloše Zemana v jeho druhém závěrečném prezidentském období, takže si myslím, že by jsme si všichni zasloužili víc. Trochu nastavení nějaké perspektivy, témat celospolečenských, témat vztahujících se k republice, jaké bude její místo ve světě, jak řešit bezpečnost, lepší vymahatelnost práva, vůbec, jaké jsou úkoly podle něj pro politiky a pro politické elity a pro tam obsazené politické strany. Tohle šlo vlastně všechno stranou a bohužel to přebila taková zbytečná okopávaná, jak ze strany Miloše Zemana, tak nutno dodat potom i těch odcházejících.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Jaký bude podle vás Miloš Zeman prezident ve svém druhém funkčním období, co můžeme očekávat?

Jan KUBÁČEK, politolog

Tak v mnoha věcech se Miloš Zeman v podstatě nezmění. V mnoha věcech to bude ten stále tvrdošijný, v některých ohledech umíněný, v některých ohledech možná zase velmi dobře předvídatelný, pozitivně vnímáno politik, který bude držet témata již z minulosti, to znamená zejména otázku migrace, otázku ekonomické, pragmatické diplomacie, širších vztahů, ale myslím si, že přesto stále Miloš Zeman bude hledat jedno téma, na kterém by se dokázal více sjednotit se společností.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Na to jsem se právě chtěl zeptat, protože něco zaznělo od Miloše Zemana v předvolební kampani. Sliboval, že bude společnost spíše zklidňovat, sliboval, že bude společnost sjednocovat. Můžeme to očekávat?

Jan KUBÁČEK, politolog

Já si myslím, že Miloš Zeman v podstatě bude nacházet nějakou většinovou popularitu, ale jenom v případě toho, že vlastně bude peskovat politiky. Myslím si, že ten další, kdo bude peskován, tak zanedlouho premiér Andrej Babiš, takže v podstatě možná Miloš Zeman vlastně bude získávat sympatie národa postupně, aby odcházel jako populárnější, než vstupoval do prezidentství. V situaci, kdy nebude téměř žádného politika, který nedostane kartáč od prezidenta.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Ještě jedna otázka, která se vlastně vrací k tomu dnešnímu projevu. Jakou úlohu ten dnešní projev bude hrát na politické scéně? Po dnešku ty emoce samozřejmě byly rozjitřené, něčeho jsme byli svědky, ale bude to mít skutečně nějaký dopad zásadní na českou politickou scénu v té situaci, v jaké se nachází?

Jan KUBÁČEK, politolog

No, upřímně řečeno v podstatě ti co sympatizovali s prezidentem budou sympatizovat dál, ti co mají velké výhrady a hledají jakýkoliv důvod, aby byli vlastně proti Miloši Zemanovi, tak jsou zase uspokojeni, že jeden z těch důvodů našli. Takže obávám se, že to rozkopání, rozpolcení společnosti bude pokračovat z vesela dál, ale

jinak tato kauza bude řešená několik dnů, bude to jedna z afér, ale v podstatě potom zase to politikaření popluje dál. Bohužel možná divák, který čekal trochu jako vyšší kulturní úroveň a obecně politickou etiketu vyšší úrovně od všech zúčastněných v tom Vladislavském sále, je zklamán. V něm to možná chvílku zůstane, ale politici zase najdou jiné téma, aby se mohli vzájemně šťouchat.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Pane Kubáčku, děkujeme za rozhovor a přežeme vám pěkný večer.

Jan KUBÁČEK, politolog

Díky za pozvání a hezký zbytek dne všem.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Letošní ceremoniál oproti předchozím doznal řady změn. Například se nekonala vojenská přehlídka a prezident nepoložil květiny u sochy Tomáše Garrigua Masaryka na Hradčanském náměstí. Na hradě se sešli asi dvě stovky lidí. Prezidentovi příznivci i odpůrci.

Filip PULTAR, redaktor

Nejprve vystát frontu a projít bezpečnostním rámem. To musel každý, kdo nechtěl inauguraci prezidenta zmeškat. Teplý čaj a obzvláště vypečené koláčky od paní prezidentové dostali ti, kteří kvůli tomu, aby staronového prezidenta viděli na vlastní oči neváhali přijet přes půl republiky.

osoba

Já už jsem se díval jenom jestli budu mít volno, protože kdybych měl denní, tak to nestíhám, to je jasný.

osoba

Pan prezident Zeman je právě záruka toho, že my tady budeme slavit svatého Václava.

osoba

Stojí tady za to ho jít a podpořit aby viděl, že skutečně my na něho myslíme také.

Filip PULTAR, redaktor

Mezi luxusními vozy diplomatů cizích zemí se trousili i čeští politici. Někteří z nich inauguraci nepovažovali za slávu, ale za pracovní povinnost.

Karel SCHWARZENBERG, poslanec PS PČR /TOP 09/

Co mě nejvíce štve, kázání ze všech stran teď té nenávisti.

Miroslava NĚMCOVÁ, poslankyně PS PČR /ODS/

Já jdu na schůzi, která musí proběhnout. Ty oslavy už se mě netýkají, já nemám, co bych slavila. Jdu tam bez radosti.

Václav CHALOUPEK, zastupitel města Plzeň /nestr./

Tohle to je nejnepříjemnější součást povinností, který jsem za tu dobu prožil.

Filip PULTAR, redaktor

Už dvě hodiny před inaugurací se tady u sochy Tomáše Garrigua Masaryka na Hradčanském náměstí sešlo několik desítek lidí, kteří nesouhlasí s postoji Miloše Zemana.

osoba

Nedodrжуje Ústavu a zavádí nás na rudé náměstí.

osoba

Se domnívám, že prezident už dávno měl současného premiéra odvolat.

osoba

Není ani fyzicky, ani mentálně zdatný k tomu, aby tu funkci vykonával.

Filip PULTAR, redaktor

Na počest staronového prezidenta pak zaznělo 21 dělových salv, které poloprázdným hradem otřásly v několikanásobné ozvěně. Inauguraci prezidenta tady na třetím nádvoří Pražského hradu poslouchalo maximálně 200 lidí. A to včetně turistů a desítek policistů v civilu. Přání těch, kteří chtěli Miloše Zemana vidět na vlastní oči se pak vyplnilo 20 minut po třetí hodině. Pravda, i tady se obecnost rozdělila na dva tábory, které chvíli k boji nepoužívali jen hlasivky. Po půl čtvrté pak staronový prezident pokynul davům ze své limuzíny a za doprovodu motorizované jednotky opustil brány Pražského hradu. Filip Pultar, Televize Nova.

Na rozhlas chce dohlížet 17 lidí včetně bývalého generálního ředitele

7.3.2018 MaM.cz str. 00

Filip Rožánek

Mediální výbor sněmovny shromáždil přihlášky zájemců o volná místa v Radě České televize a v Radě Českého rozhlasu. V patnáctičlenné televizní radě je momentálně volné jedno místo po rezignaci Richarda Hindise, v rozhlasové radě jsou dvě neobsazené pozice z celkových devíti.

Nejvíce zájemců je o členství v Radě Českého rozhlasu, přihlášek dorazilo podle serveru Česká média celkem sedmáct. Na veřejnoprávní rádio by chtěl dohlížet třeba jeho bývalý generální ředitel Richard Medek, který instituci krátce vedl na přelomu let 2009 a 2010. Na seznamu jmen jsou i další rozhlasoví manažeři, třeba bývalý provozní náměstek Oldřich Šesták nebo dlouholetý šéf vysílání do zahraničí Miroslav Krupička.

Do rady se také hlásí mediální analytici Jan Jiráček a Jan Křeček nebo bývalý předseda dozorčí komise Rady Českého rozhlasu Jaroslav Růžička.

V televizní radě by chtěli usednout třeba bývalý novinář Tomáš Němeček, předseda Syndikátu novinářů Adam Černý, bývalý děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík nebo bývalý radní České televize Michal Jankovec.

Mediální výbor by se měl sejít pravděpodobně ve čtvrtek 15. března, kdy nejspíš proběhnou i veřejná slyšení kandidátů. Standardně bývá na jejich vystoupení vyčleněno pět minut, dalších zhruba deset minut mohou poslanci klást doplňující dotazy. Hlasováním se pak seznam kandidátů zúží na trojnásobek volných míst v každé radě (tedy na tři v případě Rady ČT, na šest v případě Rady ČRo). O nových radních svým hlasováním na základě tohoto zúženého seznamu rozhodne sněmovna.

Kandidáti do Rady ČRo

Arenberger Petr
Havlíková Lenka
Jiráček Jan
Kartušáková Eva
Kolář Jan

Krupička Miroslav
Křeček Jan
Mahdal Zdeněk
Medek Richard
Nečas Vlastimil
Růžička Jaroslav
Stanzel Jan
Šesták Oldřich
Trojan Milan
Vágner Oldřich
Vymětal Mikuláš
Wittlichová Lucie

Kandidáti do Rady ČT
Černý Adam
Jankovec Michal
Končelík Jakub
Němeček Tomáš
Smolíková Marta
Strachota Karel
Svačina Jan
Venclík Vlastimil

URL| <http://mam.ihned.cz/media/c1-66071340-na-rozhlas-chce-dohlizet-17-lidi-vcetne-byvaleho-generalniho-reditele>

HUMANITNÍ (NE)ZAMĚSTNATELNOST V ČÍSLECH

7.3.2018 Studenta web&mag str. 50 Work

Taky vás maminka strašila tím, že když půjdete studovat humanitní obor, odsoudíte se k životnímu stylu založenému na topince a škemrání po „normální“ práci? No, tak to asi moc nepočítala s tím, že bude mít Česko nejnižší nezaměstnanost v Evropské unii, co?

Ani s tím, že bude po vysokoškolácích hodně hlad - ať už studovali cokoli. A v neposlední řadě - že právě v technologickém věku je po lidech, kteří chápou člověka jako komplexní entitu, velká poptávka. Abychom dojmy podložili fakty, podívali jsme se za vás na to, jak to s těmi nezaměstnatelnými filozofy vlastně doopravdy vypadá.

Řeči o tom, že lidé se sociálním vzděláním jsou nezaměstnatelní, považují za mýtus. Data mluví jasně,“ svěřil časopisu Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity jejich nový vedoucí katedry sociologie Tomáš Katrňák. „Trh práce je lačný po vysokoškolácích. Ještě jimi není dostatečně nasycen. Dnes žijeme v historicky nejpříznivější době.“ V Brně se po „sockách“ neboli „humanistech“ relativně lační - zmíněná fakulta hlásí podle dat Střediska vzdělávací politiky Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy jen 2,8% míru nezaměstnanosti svých absolventů.

Pražská alternativa je pak ještě o něco radostnější - absolventů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je nezaměstnaných jen 1,1 %.

Klasické filozofické fakulty jsou na tom o něco hůře než ty sociálních studií, jejich míra nezaměstnanosti se pohybuje kolem 4 a 5 procent - nejhůř je na tom Filozofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích s 8,5 % a nejlépe FF Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem s neuvěřitelnými 0,0 %. Než začnete kývat hlavou, že teda vidíme, že to s těmi filozofy není tak růžové, jak v tématu líčíme, dovolte nám jedno srovnání - Dopravní fakulta Českého vysokého učení technického v Praze hlásí míru nezaměstnanosti 5,4 % a Textilní fakulta Technické univerzity v Liberci 8,8 %. Špatně jsou na tom i architekti na Vysokém učení technickém v Brně s 7,8 % nebo agronomové na Mendelově univerzitě s 6,3 %.

A pokud by se vám chtělo argumentovat volnou nohou, tak tyto údaje se týkají absolventů, kteří ukončili studium v období půl až jeden rok před sběrem údajů o nezaměstnaných Úřadem práce ČR, nejde tedy o „ičaře“.

„HUMANISTŮ“ JE TŘETINA

Podle údajů Českého statistického úřadu u nás vysokou školu v bakalářském nebo magisterském programu v denní nebo kombinované formě studuje přes tři sta tisíc lidí, 14 % z toho jsou občané jiné země, nejčastěji Slováci, a každý rok přibude zhruba padesát tisíc nově zapsaných.

Humanitní obory studuje zhruba třetina z tohoto počtu, což je poměrně zdravé číslo pro zdravou společnost. Protože nejen technikou je národ živ. Jak říká Branko Černý, o kterém si můžete přečíst o pár stránek dál: „Definičně se jednodušeji kvantifikují věci, které mají mnoho společného s čísly a pravidly spíše než s lidmi, proto technické obory bývají vnímány jako prestižnější.“

To je ale krátkozraký pohled na věc a myslím, že se snad konečně i mění. Žijeme v době, kdy jsou duševní zdraví, radost a kultivace autentického životního stylu všedními trendy, v době, kdy je deprese podle Světové zdravotnické organizace nejrozšířenějším zdravotním problémem na světě. Kdy jindy než teď musíme právě našim psychologům nebo sociologům naslouchat pro radu?“

Nejenom že politologové, sociologové, žurnalisté nebo filosofové mohou najít uplatnění na volné noze nebo ve vlastní praxi téměř jakéhokoli zaměření, ale uvítají je i ve státní správě, sociální politice a v soukromém sektoru u podniků i neziskovek. Mohou rovněž využít své dovednosti v oblasti marketingu, public relations, výzkumu trhu a u reklamních agentur nebo v HR. Panika z toho, že pokud neumím ani jeden programovací jazyk, římské právo nebo vyoperovat slepé střevo, jsem k ničemu, tak není vůbec na místě. Řada zaměstnavatelů hledá především schopné lidi. Ačkoli technické obory dokážou nabídnout nenahraditelné znalosti, uvědomme si, že dovednosti a schopnosti a jejich kvalita záleží v první řadě hlavně na člověku samotném. Ať už studuje cokoli.

***

Míra nezaměstnanosti absolventů

NEJVYŠŠÍ: HUMANISTÉ * Filozofická fakulta JČU - 8,5 % * Filozofická fakulta VŠB-TUO - 5,7 % * Filozofická fakulta MUNI - 5,5 %

TECHNICI * Fakulta textilní TUL - 8,8 % * Fakulta architektury VUT - 7,8 % * Agronomická fakulta MENDELU - 6,3 %

NEJNIŽŠÍ: HUMANISTÉ * Filozofická fakulta UJEP - 0,0 % * **Fakulta sociálních věd** UK - 1,1 % * Filozofická fakulta UK - 1,6 %

TECHNICI * Fakulta elektrotechnická ČVUT - 0,0 % * Fakulta chemické technologie VŠCHT - 0,0 % * Fakulta strojní ZČU - 0,0 %

Data pocházejí ze studie Střediska vzdělávací politiky Pedagogické fakulty UK pro přílohu Hospodářských novin Nejlepší vysoké školy.

Studenti humanitních oborů, proč myslíte, že nenajdete práci v oboru jednoduše?

13 % Nabídka pracovních pozic v daném oboru mě neoslovuje

6 % Ostatní odpovědi

39 % Velká konkurence mých vrstevníků

42 % Nedostatek pracovních příležitostí v tomto oboru

Data pocházejí z naší on-line ankety.

Foto popis|

NA NEDĚLNÍ OBĚD VÁS NEPOZVU

7.3.2018 BLESK - Vaše recepty str. 04 Čtenáři vaří čtenářům
Olga Trešlová

PATŘÍ MEZI NEJSYMPATIČTĚJŠÍ SPORTOVNÍ MODERÁTORY ČESKÉ TELEVIZE A S BEZPEČNOU PŘESNOSTÍ HO POTKÁTE TAM, KDE SE HRAJE DOBRÝ FOTBAL. TEN OSTATNĚ TAKÉ NEJRADĚJI MODERUJE I HRAJE.

* Začínal jste v rádiu Bonton, jak jste se dostal ke komentování fotbalu?

Ta práce se mi líbila. Když jsem byl ještě kluk, zajímal jsem se hodně o sport obecně i o fotbal, později jsem začal psát pro časopis Gól, takže to nějak postupně vyplynulo.

* Nechtěl jste být třeba taky profesionálním fotbalistou?

Snad každý kluk si představuje, že jednou oblékne dres známého fotbalového klubu a třeba jednou vyhraje mistrovství světa, takže jsem o tom samozřejmě také snil. Jenže tehdy u nás ve Františkových Lázních takové možnosti nebyly a také asi nemám tolik talentu.

* Který jiný sport vedle fotbalu máte rád?

Je jich víc, vyzkoušel jsem třeba basketbal, golf, badminton, rád běhám. Řekl bych, že jsem všestranně použitelný – kromě lyží.

* Nelyžujete?

Jsem absolutní nelyžař. Ideální zimní dovolená je pro mne pobyt někde v teple s golfovým bagem.

* A je nějaká sportovní disciplína, kterou byste si chtěl vyzkoušet?

Já už jsem zkusil skoro všechno, třeba samostatný seskok s padákem z výšky 1500 metrů, to byl pro mě obrovský životní zážitek. Zkusil jsem bungee jumping nebo let na rogalu, prostě se nevyhýbám ani adrenalinovým sportům.

* Vedle sportu jste prý také velkým znalcem dobrého jídla. Nedávno jsem se dočetla, že jste někde dokonce ochutnával žabí stehýnka...

Tak to si nepamatuji a za úplného znalce se nepokládám, ale rád ochutnám dobré jídlo nejen u nás doma, ale i v zahraničí. Moc mi třeba chutnalo jídlo, které se připravuje v malých pojízdných restauracích v Koreji nebo Japonsku. A přitom jsem tam asi snědl i nějaké brouky nebo hada, ale musím říct, že to všechno bylo výborné. Pokaždé když jedu do zahraničí, chci tam ochutnat místní kuchyni a nejíst jen jídlo, které dostanete po celém světě stejné.

* A jak jste na tom s vařením? Vyznáte se ve vlastní kuchyni?

K vaření se dostanu spíš z donucení. To v případě, když jsem doma sám a mám hlad. Zvládnou jednoduchá jídla, třeba špagety, čočku, řízek, kuřecí steak nebo pečené vepřové maso, ale na nedělní oběd bych asi nikoho nepozval. Sice bych ho asi uvařil, ale stěží by se našel někdo, kdo by ho chtěl ochutnat, takže do žádných složitých jídel, třeba svíčkové omáčky, se raději nepouštím.

* Která jídla jsou vaše nejoblíbenější?

Není to přímo jídlo, ale docela obyčejný chleba z pekárny Kollinger u nás v Šestajovicích. Krásně voní, výborně chutná a vydrží čerstvý několik dnů. Vlastně si teď vzpomínám, že jsem dobrý chleba miloval už jako kluk, snědl jsem ho třeba celou půlku jen tak s hořčicí. A pak mám moc rád chlebičky se šunkou.

* Ty s bramborovým salátem?

No jasně, klasické chlebíčky se salátem, šunkou, kyselou okurkou a vajíčkem, dokázal bych jich sníst celý talíř.

* A z klasických jídel?

Mám rád sushi, ale to z opravdu čerstvých surovin, které přede mnou třeba přímo připravuje kuchař. Pak špagety aglio olio, skvěle chutnají a přitom jsou tak báječně jednoduché. A nesmím zapomenout na meruňkové knedlíky.

***

Ochutnejte oblíbená jídla Jaromíra Bosáka.

Jaromír Bosák :

- Je novinář a sportovní komentátor.
- Narodil se v roce 1965 v Chebu.
- Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.
- Pracoval v rádiu Bonton, od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy pro Českou televizi.
- Je šéfredaktorem golfových časopisů Golf Vacations a GolfPunk.
- Píše knihy (Jak jsem potkal šampiony, Zlaté nebe nad Berlínem nebo Brazílský deník). MAKI SUSHI

SUROVINY: • uvařená sushi rýže • mořské řasy • wasabi • čerstvý losos • sezamová semínka • mistička s vodou s trochou rýžového octa

POSTUP: Na bambusovou podložku rozložíme plátek mořské řasy nori lesklou stranou dolů. Vezmeme vařenou rýži a rozložíme ji rovnoměrně na řasu, na vzdálenějším okraji řasy necháme volný centimetrový proužek, řasa se pak dá lépe slepit k sobě. Rýži uprostřed lehce potřeme wasabi a posypeme ji sezamovými semínky. Syrové rybí maso nakrájíme na proužky a ty rozložíme přes proužek sezamu na řasu. Podložku chytíme

zespoda a sushi opatrně stočíme. Důležité je na sushi netlačit. Rolku přimáčkneme ze strany blíž k sobě, nadzvedneme rohožku, rolku otočíme o 90 stupňů a lehce ji přimáčkneme z boku a seshora, aby dostala správný tvar. Výsledkem je pevná rolka, která se nerozpadá. Ostrým nožem namočeným ve vodě rolku nakrájíme na šest kousků, začínáme vždy v polovině rolky. NÁŠ TIP: Při přípravě sushi si omýváme ruce vodou s troškou rýžového octa, rýže se pak nelepí na prsty. REKAPITULACE Doba přípravy: 15 minut Počet porcí: 1 Cena cca: 120 Kč

MERUŇKOVÉ KNEDLÍKY

SUROVINY: NA KNEDLÍKY • 250 g polohrubé mouky

- 1 měkký tvaroh ve vaničce • 1 vejce • 2 lžíce rozpuštěného másla • 2 lžíce moučkového cukru • špetka soli • mražené nebo kompotované meruňky
  - mouka na vál NA OZDOBENÍ • tvrdý tvaroh • moučkový cukr • rozpuštěné máslo
- POSTUP: V míse smícháme mouku s tvarohem, vejcem, rozpuštěným máslem, moučkovým cukrem a špetkou soli a vypracujeme tužší těsto. Z těsta vyválíme

silnější váleček, ten nakrájíme na stejně velké kousky. Z každého uděláme placičku, naplníme je celou meruňkou nebo půlkou meruňky a důkladně zabalíme. Knedlíky vaříme ve vroucí vodě se špetkou soli zhruba 8 minut. Během vaření knedlíky lehce promícháme vařečkou, aby se nepřilepily ke dnu hrnce. Až vyplavou na hladinu, opatrně je vyndáme, dáme je do síta a necháme krátce okapat. Na talíři knedlíky rozřízneme a

ozdobíme nastrouhaným tvrdým tvarohem, moučkovým cukrem a rozpuštěným máslem. REKAPITULACE Doba přípravy: 15 minut Počet porcí: 1 Cena cca: 90 Kč CHLEBÍČKY S ROSTBÍFEM

SUROVINY: NA CHLEBÍČKY • 1 chlebičková veka • 250 g rostbífů • 50 g změkklého másla • 1 lžička francouzské hořčice • 1 červená cibule • listový salát NA DOMÁCÍ TATARSKOU OMÁČKU • 100 g majonézy • 1 jemně nastrouhaná sladkokyselá okurka • 1 nasekaná šalotka • 2 lžice nasekaných kaparů • sůl a čerstvě drcený pepř

POSTUP: Majonézu vymícháme s kapary, nastrouhanou okurku a nasekanou šalotkou, pak omáčku dochutíme solí a pepřem. Chlebičkovou veku pokrájíme na plátky a každý potřeme směsí másla a francouzské hořčice. Veku přizdobíme stočenými plátky rostbífů, troškou domácí tatarské omáčky, kolečky cibule a listovým salátem. Ihned servírujeme. REKAPITULACE Doba přípravy: 30 minut Počet porcí: 15 Cena cca: 150 Kč

ŠPAGETY AGLIO OLIO

SUROVINY: • 300 g špaget • 2 chilli papričky • 5 stroužků česneku • svazek čerstvé petrželové nati • trocha olivového oleje • mořská sůl POSTUP: Špagety uvaříme v osolené vroucí vodě na skus. Oloupané stroužky česneku

a očištěné chilli papričky nasekáme nadrobno a krátce je osmahneme ve velké pánvi na olivovém oleji. Přidáme vařené těstoviny, nadrobno nasekanou petrželovou nat', promícháme a ihned servírujeme. REKAPITULACE Doba přípravy: 15 minut Počet porcí: 2 Cena cca: 80 Kč

BALLANTINE'S TOKYO

SUROVINY: • 40 ml čerstvého jablečného džusu • 40 ml Ballantine's Finest • zázvorová limonáda • plátek citronu • led

POSTUP: Do sklenice na long drink nalijeme alkohol a jablečný džus, pak sklenici doplníme ledem, zastříkneme zázvorovou limonádou a ozdobíme kouskem citronu.

REKAPITULACE Doba přípravy: 4 minuty Počet porcí: 1 Cena cca: 50 Kč

Foto autor| foto: archiv Blesku, Stockfood.cz a Profimedia.cz

Foto popis| Televizní komentátor musí mít i profitelevizní křeslo...

Foto popis| Tanec má rád, dokonce ho přemluvili do třetí řady reality show StarDance.

Foto popis| Fotbal nejen komentuje, se stejnou vášní ho i hraje.

Nechci skončit jako brontosaurus, kterému se lidé smějí

7.3.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 14 Sport

DAVID HEKELE

O olympiádě, své talk-show Ušák, roli komentátora v roce 2018 i o tom, kde se vidí za deset let, promluvil pro Deník sportovní redaktor ČT Jaromír Bosák:

Ostrava – Do místa dění v korejském Pchjongčchangu se sice nevydal, přesto byl i letos jednou z tváří vysílání České Populární komentátor Jaromír Bosák během sportovního svátku rozhodně nezahálel. Svě tradiční rozhovory vedl tentokrát za pomoci moderní techniky z Olympijských festivalů v Brně a Ostravě, které si však, jak sám říká, moc neužil. „Práce bylo hodně a nebyl čas někde poletovat, vyzkoušet si sporty nebo jít na pivo. Ale pokud jde o festivaly, je to výborný nápad,“ pochvaloval si Bosák.

* Začneme tím nejpříjemnějším. Co říkáte na Ester Ledeckou?

Holka šikovná, to je marné. Že bude dobrá ve snowboardu, se vědělo, ale že i v super-G? To tušilo jen pár zasvěcených. Hlavně její tým, veřejnost asi moc ne. O to je to kouzelnější, prostě krásný příběh a jsem rád, že se takové stávají. Je to aspoň zase něco, na co lidé v Česku mohou být trošku hrdí. Jednak ta holka něco

dokázala, nepotřebovala zásadní pomoc státu, vše má na krku její tým a jednak vám zároveň dělá dobře, když vidíte, že olympijská vítězka z České republiky úplně v klidu komunikuje v angličtině, jako by to byla její rodná řeč. To také není úplně obvyklé. Já jsem za to rád.

* Po jejím druhém zlatu se objevily hlasy, zda to není víc než triumf hokejistů v Naganu...

Myslím si, že se to vůbec nedá srovnávat. Už třeba kvůli dvacetiletému rozdílu mezi akcemi. Jsem absolutní nepřítel anket a poměrování tohoto druhu. Podobné možná je, že tehdy na turnaji hráli ti nejlepší světoví hráči a ona také jela proti nejlepším ve svých disciplínách. Spíše jde však o to, že každý z nás na tyto úspěchy bude vzpomínat se svou náladou, jak vám v té době bylo, co jste prožíval, jak se vám dařilo... Jde prostě o subjektivní záležitost a objektivně to zhodnotit nelze.

* Myslíte si, že se i díky těmto úspěchům daří k obrazovce a sportu dostat více diváček a třeba i laiků, kteří se chtějí pobavit?

Jsem stoprocentně přesvědčen, že sport sleduje víc žen než před patnácti lety. Více holek sportuje, chodí běhat, cvičit, zajímá je i hokej, fotbal a sledují pak olympiádu nebo šampionát v některém z populárních sportů, třeba i v biatlonu. Spousta žen na něj kvůli úspěchům začala koukat. Nebo rychlobruslení. Kde by bylo, nebýt Marty Sáblikové? Nikdo by o něm nevěděl. Holky nacházejí ke sportu vztah, což je fajn, protože pak k němu povedou své děti. Sport obecně je důležitý pro vývoj člověka.

* Jak se za těch patnáct let změnila pozice sportovního komentátora?

Výrazně. Dřív – myslím tím, když jsem byl mladý, za bolševika – komentátoři neměli moc možností k získání informací. Potajmu jste tak sháněl zahraniční časopisy, abyste se něco dozvěděl. Dnes si zjistí kdokoli o komkoliv cokoliv. Nepřeborná studnice, až je to možná na škodu. Ještě víc se to pak ukáže u některých fanatických fanoušků svého klubu, o němž vědí první poslední, což komentátor nikdy nemůže, protože musí nosit v hlavě informace třeba o dalších dvou stovkách takových týmů. Lidé jsou vám pak schopní vytknout vše. Někde řeknete, že fotbalista má rád vajíčkovou pomazánku, a divák vám napíše, že játrovku. „Jak takovou chybu můžete udělat? To je strašné.“ Trochu přeháním, ale je to tak. Ano, i my máme lehčí přístup k informacím, ovšem také jsme zároveň pod větším drobnohledem a chyby se neodpouštějí. Sám jsem zvědavý, jak to bude vypadat za dalších deset let.

* Máte o tom představu?

Televize jako takové budou mít čím dál menší význam, protože sociální sítě a internet budou vstřebávat daleko více lidí, zároveň vzniknou další malé televize. Jako dnes má Seznam. Bude se zvyšovat konkurence, ale tyto televize budou pracovat za daleko menší peníze a ty větší budou obhospodařovat něco, co malé nemohou. Zahraniční i velké domácí zpravodajství a také sport. Přenosová práva jsou totiž strašně drahá. Výhodou sportu ale je, že vždy bude sledovaný, když se něco jede nebo hraje. Teď a tady. Nechcete se dívat zítra, až budete znát výsledek. Chcete prožít tu emoci, která přijde. A to je to, čeho by se televize měly držet, bude to ale čím dál složitější. Najednou si lidé budou muset zvyknout, že spousta akcí v normálních televizích už nebude. V tom se situace bude rychle měnit.

* A vy? Kde budete za deset patnáct let?

Vzhledem k věku, tak v důchodu. Ale doufám, že někde v teple. Nemám totiž rád pocit zimy. Je ale nutné uvažovat tak, že za deset let už mé komentování nemusí lidi zajímat. Přijdou mladší, z generací, kterým je dnes deset, patnáct, dvacet let a vyrůstali na krátkých videích, počítačových hrách, mají jiný slovník, vnímání světa i poetiku. Těm už nemusím stačit, respektive nevím, zda chci.

* Uvažoval jste podobně třeba před sedmi osmi lety?

Ne, to jsem ještě věděl, že se to dá stíhat. Ale vývoj jde rychle dopředu. Třeba když se bavím s mladými lidmi kolem čtrnácti patnácti let, zjišťuji, že mluvíme každý jiným jazykem. Moc si nerozumíme. Až to nepůjde, bude důležité to poznat v pravou chvíli. Nechci skončit jako brontosaurus, kterému se lidé smějí. Ale od toho mám kamarády, kteří mi, doufám, řeknou, že už stačilo. Už nechod'. (usmívá se)

* Když jsme mluvili o sociálních sítích, na nich jste velmi aktivní. Na facebooku také před lety vznikla stránka „Hlášky Jaromíra Bosáka“. Sledujete ji?

S tím ale nemám nic společného, založili to tehdy nějakí kluci z Olomouce. Lhal bych ale, kdybych řekl, že to není příjemné, když někdo něco takového vytváří, schraňuje a stará se o to. Je hezké se tam třeba jednou za měsíc podívat. Ale fakt je, že svět sociálních sítí je pro mě zajímavý, na twitteru a facebooku mám dohromady asi tři sta tisíc sledujících, což je poměrně velká síla.

* Navíc loni jste si otevřel youtube kanál, kde vysíláte svou talk-show nazvanou Ušák.

Ano, už proběhl třetí díl a brzy budou další. V hlavě jsem to měl dlouho, protože mě baví rozhovor jako žánr, musím to však dělat po svém. Ne že mi dramaturg určí, kdo přijde, kdy přijde a jak se to má dělat. V posledních letech na to ale bylo málo času. Navíc to stálo dost peněz. Musíte nakoupit kamery, světla, mikrofony, jeden stojí třeba dvacet pět tisíc. Chtěl jsem si to ale udělat podle sebe. Proto si to sám točím, střihám, zvučím, svítím, moderuju. Vše se ale ještě učím. A má to i své nevýhody, protože když moderujete, nevíte, že vám vypnula kamera. To zjistíte, až vám host odejde.

* To se opravdu stalo?

Při natáčení s Honzou Kollerem, proto konečná kvalita není úplně dobrá. Odešla kamera, do které šel zvuk, a já ho musel stahovat z foťáku, malého mikrofonu, což byla strašná práce a musel mi pomoci i jeden kamarád. Stejně tak jsem musel dělat trojí záběr z jedné kamery, když už to bylo natočené. To je fakt těžké a kvalita tím hrozně trpí. Navíc jsme druhou polovinu dotáčeli, když jsme spolu hráli fotbal. Má to své mouchy, ale strašně mě to baví. Proto doufám, že talk-show bude mít úspěch.

* Říkám si, že jste mohl převzít pořad „Uvolněte se, prosím“ po Janu Krausovi, když přecházel před lety na Primu...

Česká televize má pořady tohoto typu. Karel Šípdobře dělá Všechnopárty, v přímé konfrontaci porazil i Jana Krause, když šli proti sobě. Pak je Marek Eben, který vede jinou talk-show. Komorní, jeden na jednoho, bez diváků, zajímaví hosté. Takže prostoru pro třetí už moc není. Navíc jsem byl vázaný olympiádou, čeká mě třeba šest týdnů v Rusku, takže se mnou nelze plánovat pravidelné natáčení dílů, třeba každé úterý. Je pravda, že v případě Ušáku chci, aby to zrovna každé úterý bylo, ale kdy ho vyrobím, už je na mně.

* Byla řeč o olympiádě. Jaký máte vůbec vztah k zimním sportům? Chtěl byste nějaký doprovázet svým hlasem?

Ted' žádný zimní sport komentovat nemůžu, protože ony mají sezonu od října do března, kdežto fotbal se hraje do prosince a začíná už zase v únoru. To by nešlo dohromady. Kdysi jsem ale chtěl komentovat skoky na lyžích. Jsem však nezimní sportovec. Jen chodím běhat do lesa, po sněhu to je krásné, to jo. Přitom kromě skoků miluju i biatlon, nevynechám jediný přenos, rád se podívám na dobrý hokej. Naopak horší je to s horskými disciplínami, na sjezdovce jsem stál naposledy snad v sedmé třídě. Nemohu se tvářit jako odborník, ale v mnoha sportech jsem učený divák.

* Na festivalech vás nelákalo si nějaký vyzkoušet?

Maximálně curling, ten by mi vyhovoval.

* Ten má docela blízko ke golfu.

No, tak trošku k šachům. Je to zajímavá hra, která má zásadní specifikum. I když prohrajete, nemusíte mít vztek, protože na panáka zve vítěz. To je dobré. (směje se) Ale pokud jde o festivaly jako takové, tak výborný nápad. Důkazem toho je, že mnoho světových měst je chce kopírovat. To je určitě pro Český olympijský výbor potěšující. Každý byl trochu jiný, což tomu dodalo na zajímavosti. Nejdůležitější ale bylo, že jsme v Ostravě i Brně viděli spoustu dětí. Když si „čichnou“ ke sportu, je pravděpodobné, že zjistí, jak je dobré nějaký dělat. To je ta nejzásadnější zpráva. Vše další je jen drobnost.

* Vy jste měl na starosti opět rozhovory se sportovci, tentokrát však právě z Brna a Ostravy, nikoli z dějiště her. Jaké to pro vás bylo, když jste zpovídáného neviděl?

Viděl jsem ho na monitoru, ale nebylo to ideální. Bezprostřední kontakt je nutný k tomu, aby rozhovor fungoval dobře. Já se s tím vyrovnám, jsem profík, který to dělá spoustu let, ale lidé, s nimiž mluvíme, mají občas potíž se zpožděním tří čtyř vteřin, takže mohou znervóznět. Úplně jim to neseďí a je to pro ně asi nezvyk, nevidět člověka, se kterým mluví.

* I pro vás by bylo jednodušší, kdybyste v Koreji byl, že?

Hlavně bych nenastydl a nepřišel o hlas. Zůstat v Česku, to ale mělo i své výhody. Jdete za roh spát do hotelu, nemusíte luštit nápisy v korejštině, neztratíte se, ale v globálu je to vlastně asi jedno, protože stejně nejste osmnáct dní doma. Takže je to skoro šumák. (smích)

* Styl vašeho vedení rozhovorů i komentování se líbí ženám, které je rády sledují, byť sportu třeba neholdují. Zaznamenal jste takový ohlas?

To se pěkně poslouchá. Pokud to tak je, mám kliku, že ne kvůli vizáži. (pousměje se) Sám si to ale hodnotit netroufnu a ani nemůžu. Třeba to je tím, že se vždy ženy snažím přivítat. To je primárně slušnost – a za druhé chlapecká divácká skupina už je holt vyčerpaná. Musíme lovit jinde. Navíc pokud se někdo dívá na sportovní přenos nebo rozhovor, a není úplně insider, tak by z toho stejně měl mít nějaký požitek a něco si z toho odnést. Důležité je nedělat chytrého a snažit se do toho diváka vtáhnout.

* Povídejte...

Rozhovory se snažím dělat pro širokou veřejnost. Musím být maximálně odborně připravený, na druhé straně nesmíte být suverén ve stylu „všechno vím, všechno znám, všude jsem byl“. To bych nikomu nedoporučoval, katastrofa. Prostě když budete mluvit s někým, kdo je mistrem ve snowboardu, je dobré přiznat, že jsem laik a nikdy jsem na prkně nestál. Nebudu si hrát v té chvíli na odborníka, to bych byl spíš za vola. A ten druhý s vámi hned bude také komunikovat jinak, když ví, že s ním mluvíte na rovinu. Zároveň si myslím, že je dobře, když se lidé o sportovcích dozvědí víc než jen to, že to jsou sportovci. Proto se do toho snažím vložit i něco mimo ten sport, jehož prizmatem jsou vnímání. Jsou to prostě ti, kteří se zpotí a vytvoří nějaký výkon, ale pak už tu fanouškovskou populaci nezajímají. To je podle mě chyba. Jsou to lidé, kteří něco dokázali, a díky nim je tato republika v mnoha koutech světa známá. V žádném případě kvůli politikům, ale právě zásluhou Nedvědů, Kollerů, Ledeckých, Jágrů... Proto je třeba vnímat je i jinak než jen jako sportovce.

* Který ze sportovců na vás za ty roky zapůsobil nejvíce?

To je těžké, ony jich byly stovky. Příznačné ale je, že nejlépe se komunikuje se zástupci těch takzvaných malých sportů. Vodáci v létě, biatlonisté v zimě, i když biatlon už přestal být malý. Tito lidé přicházejí do studia, aby prezentovali nejen sami sebe, ale i jejich sport. Jsou bezprostřednější a příjemnější, protože většina fotbalistů a hokejistů má za sebou stovky rozhovorů a už je to spíše otravuje, i když český národák musím pochválit za profesionální přístup. Obvykle to tak ale bývá.

* Absolvoval jste už nespočet velkých akcí. Kde si je dnes užijete víc – v místě konání, nebo doma u televize?

To se takhle nedá říct, protože hlavně při fotbalových šampionátech je to honička, pořád někam cestujete. Ale patří to k profesi, je to její nedílná součást a spíše si to užijete potom, když zavzpomínáte. Při turnaji je to těžké, ale zároveň není to tak, že bych si řekl: „Hele, budu radši doma.“ Je hezké poznat kus světa jinak než z televize. Navíc je to profese, kterou jsem chtěl dělat.

* Už jste zmínil, že vás čeká fotbalové mistrovství světa v Rusku. Jak se těšíte?

Netěším se na problémy s dopravou, které přijdou. O tom jsem stoprocentně přesvědčený, stejně jako na potíže s pořadatelem. Ale zase je to mistrovství světa ve fotbale, největší akce, kterou můžu dělat, a nejsledovanější událost, takže se těším.

* Bude tradiční Deník Jaromíra Bosáka?

Bude.

***

„Olympijské festivaly jsou výborný nápad. Důkazem toho je, že mnoho světových měst je chce kopírovat.“

Jaromír Bosák

Profil Jaromíra Bosáka Narozen: 13. května 1965 Český sportovní komentátor a novinář. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. Se svou novinářskou kariérou začínal v rádiu Bonton. Psal také články o fotbalu do časopisu Gól, hlavně o německé bundeslize. V České televizi je od roku 1992, byl celkem na jedenácti evropských a světových fotbalových šampionátech. Od roku 1998 z nich píše také velmi populární Deník Jaromíra Bosáka. S kolegou Petrem Svěceným pak propůjčil svůj hlas namluvení PC hry FIFA. Je i velkým milovníkem golfu, který rovněž komentuje. V roce 2008 se zúčastnil taneční soutěže StarDance, kde s profesionální tanečnicí Evou Krejčířovou skončil v sedmém kole. Obsadili tak třetí příčku.

Foto autor| Foto: Deník/Pavel Sonnek

Foto popis| TELEVIZNÍ DIVÁKY doprovázel olympijským vysíláním České televize také golfový a fotbalový komentátor Jaromír Bosák.

Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Bruntálský a krnovský deník (*Sport, str. 14*), Karvinský a havířovský deník (*Sport, str. 14*), Moravskoslezský deník (*Sport, str. 14*), Novojičínský deník (*Sport, str. 14*), Opavský a hloučinský deník (*Sport, str. 14*)

„Strašit rokem 1948? Něco se těm lidem musí říct.“ Kontrolor České televize promluvil. I o tom, jak je to s nadržováním TOP 09

7.3.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

ROZHOVOR Nerovnosti, zvláště v dnešní extrémní podobě, demokracii poškozují a omezují, takže se může stát, že právo volit bude opět určeno majetkem. Dnes už ale jen málokoho přesvědčí myšlenka, že bohatství je výsledkem píle, pracovitosti, iniciativy, nápaditosti. Tvrdí to filozof a vysokoškolský pedagog Michael Hauser, jenž jako člen Rady ČT volá po dodržování náležitého zastoupení všech stran ve vysílání České televize. Přitom je přesvědčen, že takové analýzy, jakou zpracovalo Centrum pro mediální studia Univerzity Karlovy a která odhalila zvýhodňování TOP 09 ve vysílání, potřebuje Česká televize k tomu, aby korigovala sympatie a antipatie, jež se v její práci objevují.

I když mladé generaci už skoro nic neříkají únorové události roku 1948, od některých politiků i historiků slyšíme, že je třeba si komunistické převzetí moci stále připomínat a čerpat z něj zkušenosti i pro dnešek. Historik Jaroslav Šebek z Historického ústavu Akademie věd ČR to zdůvodňuje tím, že přítomnost tehdejší události v mnohém připomíná. Žijeme v podobně zlomové době a je také ohrožena demokracie? V určité zlomové době jistě žijeme, ale je otázka, čím přesně se podobá době po druhé světové válce. Tehdejší svět šel doleva, jak se říká, a současný svět směřuje kam? Rozhodně ne doleva, pokud tím myslíme poválečný imperativ rozšířený ve většině zemí: vyvarovat se selhání liberální demokracie – ekonomická krize, nástup Hitlera k moci, vznik války – tím, že vytvoříme spravedlivější ekonomický systém, který překoná propastné rozdíly v rozdělení bohatství a umožní sociální vzestup neprivilegovaných. Tak se na to dívala většina politiků, u nás to byly všechny čtyři strany Národní fronty včetně lidovců a národních socialistů. Dnes je toto téma v reálné politice stále okrajové a celosvětově se tyto rozdíly stále zvětšují. Někdo pak může z února 1948 vyvodit absurdní poučení: únorový převrat byl nakonec umožněn tím, že převládl imperativ k ekonomické demokracii – k socializaci. Komunisté by se jinak nedostali tak snadno k moci. Poučení je: základním nebezpečím pro demokracii je imperativ socializace, který znamená snížení ekonomických a sociálních nerovností. A to je podivné poučení, protože tyto nerovnosti, zvláště v dnešní extrémní podobě, naopak demokracii poškozují a omezují. Například se může stát, že právo volit bude opět určeno majetkem, jak tomu bylo před prosazením

všeobecného volebního práva sociálnědemokratickými stranami na začátku dvacátého století. V čem tedy spočívá analogie nynějšího stavu a situací po roce 1945? V šíření lživých zpráv a v neschopnosti demokratických politických stran adekvátně reagovat na situaci? Mezi dneškem a poválečnou dobou jsou pouze vzdálené podobnosti, protože dnešní doba má přesně opačné základní směřování, než měla doba poválečná. Že dnešní pravicový populismus se také snaží manipulovat obyvatelstvo a také šíří polopravdy nebo falešné zprávy nebo že také chce získat co největší moc, je všechno, co se o tom dá říct. Jedna věc je však opravdu společná. Tehdejší demokratické strany nepřišly na to, jak reálně čelit vzestupu komunistů a jak odvrátit hrozbu převratu, a tak to vyřešily amatérsky provedenou demisí. Když se podíváme na dnešní strany, které chtějí čelit novému populismu, ukazuje se, že jsou podobně bezmocné a jejich recepty často končí pravým opakem: posílením populistických stran. Populismus říkám s jistou výhradou, protože hnutí ANO není klasická populistická strana, nýbrž spojuje tradičně demokratické a populistické prvky, ale to je jiné téma. Proč ale minulý režim a jeho zakládající událost, únor 1948, zůstává určitým příznakem, který obchází Českou republikou a hrozí, že se vrátí a znovu se uskuteční? Je to celkem jednoduché. Věří někdo skutečně, že minulý režim nebo únor 1948 se může opakovat? Pokud ano, tak ať si srovná tehdejší svět a dnešní svět, tehdejší geopolitickou situaci a dnešní geopolitickou situaci a tak dále. Strašení návratem minulého režimu a novým únorem 1948 má určitou mobilizační funkci: něco se voličům musí říct, třebaže to má k realitě na hony daleko. Když pak přestává zabírat strašení minulým režimem, musí se nalézt nové strašidlo. Proto téma islámu a migrace přišlo jako na zavolanou a do značné míry začalo plnit funkci, jakou mělo téma „minulý režim“ nebo „únor 1948“: vyplňuje prázdno v politických programech. Platí v současném světě ještě rozdělení na pravici a levici? Je dáno jen postoj k velikosti bohatství přerozdělované státem a množstvím jeho zásahů do života občanů? Jak letos v únoru ve své pražské přednášce řekl francouzský filozof Jacques Ranciere, reálná politika je politikou fikce. Její témata jsou součástí určitých příběhů, které s realitou souvisejí jen velmi volně nebo vůbec ne. K tomu dodávám, že čím více se zamlžuje rozdělení na pravici a levici, tím více se šíří politika fikce. Příkladem je politika zaměřená na tzv. evropské hodnoty. Co se tím myslí? Kde jsou nějaké evropské hodnoty? Kdo v ně věří? Ano, křesťané věří v Krista, moderní Evropan věří v rozum, postmoderní Evropan věří, že ničemu nevěří. „Evropské hodnoty“ jsou fikcí a v politice účinkují právě jen jako fikce, do níž si každý vloží, co se mu líbí. Sice se říká, že z Bruselu vládne Evropě neomarxistická levice, ale nejsilnější frakcí v Evropském parlamentu jsou lidovci a levicové strany většinu rozhodně netvoří. Jak je to tedy s levicovými stranami v Evropě a míří po komunistech k bezvýznamnosti i sociální demokracie jako další z tradičních levicových stran? Co může levice v současnosti voličům vůbec nabídnout? Dnešní levice se od sedmdesátých let minulého století snaží nalézt novou základní orientaci. Poté, co se neuskutečnily naděje vkládané do antisystémového hnutí roku 1968 v západní Evropě a v USA a ztroskotalo pražské jaro jako poslední pokus o svobodnou formu státního socialismu, se levice stala skeptickou k celkové systémové změně. Buď se jako parlamentní síla snaží regulovat neoliberální kapitalismus, tak aby se společnost nerozpadla na pouhé egoistické atomy, nebo se často jako mimoparlamentní síla věnuje menšinám a znevýhodněným skupinám, vyloučeným lidem, ohleduplnému a autonomnímu způsobu života, ekologii. Obecným cílem levice je dnes spojit svobodu jednotlivce a sociální, kulturní či ekonomickou rovnost, například v podobě rovnosti příležitostí. Svoboda, rovnost, solidarita jsou levicové ideály, které neztratily nic na svém významu, ale není jasné, jak se k nim přibližovat v limitech neoliberálního kapitalismu. V jakém stavu vidíte tu část politického spektra, která se hlásí k pravicovému vidění světa? Pravice, která se tradičně drží principu osobní svobody spojeného s vlastnictvím a s tzv. odpovědností jedince, také tápe. Co dnes pravice může nabídnout voličům? Už jen málokoho přesvědčí myšlenka, že bohatství je výsledkem píle, pracovitosti, iniciativy, nápaditosti. Tento „americký sen“ se už v době finanční krize a po odhalení různých privatizačních a korupčních skandálů začal jevit jako politicky nepoužitelná fikce. Stále je celkem jasné, co jsou levicové a co pravicové principy, ale jejich uskutečňování se zadrhlo tím, že současná společenská, politická a ekonomická realita je nepřehledná a chaotická. Právě nepřehlednost a chaotičnost dnešního světa způsobují, že v politice se objevují především fikce a mizí dělení na pravici a levici. Nemizejí však reálné důvody toho, proč vznikly levicové politické myšlenky, ba těchto důvodů přibývá. Začali jsme připomínkou února 1948. Jiným historickým událostem se věnoval ruský seriál „Zapomenutí vůdci“, který koncem minulého roku odvysílala Česká televize. Co vás jako člena Rady ČT vedlo k tomu, abyste vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která konstatuje, že Česká televize odvysíláním tohoto seriálu porušila zákon kvůli hrubému zkreslení faktů a bagatelizaci zločinů? Zákon o České televizi – konkrétně článek druhý – říká, že vyváženost a objektivita vysílání se posuzují ve svém celku, tedy ve vztahu ke všem pořadům na dané téma. Česká televize odvysílala pět dalších dokumentů k výročí ruské revoluce, jako byla francouzská třídílná série Apokalypsa Stalin nebo dokument Stalin versus Trockij, soudruzi na život a na smrt (ZED). K těmto pěti dokumentům Rada pro rozhlasové a televizní vysílání nejspíš nepřihlédla. Druhá věc je samotný obsah seriálu „Zapomenutí vůdci“. Dal jsem si práci a podíval jsem se na odbornou literaturu v anglicky mluvících zemích. V dílech o Berijovi, které byly v rozhodnutí RRTV uvedeny jako příklad hrubého zkreslení historických skutečností a bagatelizace zločinů, jsou jistě překvapivě důrazy a výčet zločinů

není úplný, ale nenašel jsem tam vysloveně nepravdivé údaje. Můžeme diskutovat o výkladu tehdejších událostí nebo o počtu obětí, jak se to dnes děje mezi historiky. Například odhady celkových obětí stalinismu mají neuvěřitelné rozpětí od dvou až tří milionů až po šedesát milionů. V dokumentu se nezaměřuje, že Berija se na zločinech stalinismu podílel. Souhlasím, mělo se také mluvit o jeho podílu na Katyni nebo na vraždě Trockého. Ani tak se však v dokumentu nezakrývá, že Berija má na rukou krev. Tu má nepochybně i Stalin, o němž a o seriálu Zapomenutí vůdci jste v pátek večer diskutoval v České televizi ve speciálním vydání pořadu ČT 90'. Jaké ohlasy na své vystoupení jste zaregistroval? Zvláštní věc. Zmínil jsem například, že Stalin jako student teologie psal lyrické básně, jak se o tom dočtete na anglické Wikipedii https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Stalin. Dal jsem to do protikladu s tím, že jako mladý revolucionář jednal jako gangster a že gangsterské prvky v něm už zůstaly. Chtěl jsem ukázat, že stalinismus v sobě měl krajní vyhocení protikladů, o němž současný italský filozof Domenico Losurdo hovoří jako o saturnské dialektice, jako o dialektice říše mrtvých. V debatě jsem říkal, že mi jde o vysvětlení stalinismu: proč vznikl, jakou měl povahu, proč Stalin měl ve své době tolik sympatizantů včetně lidí, u nichž by nás to ani nenapadlo, jako byl Churchill. Jak ukazuje profesor Geoffrey Roberts ve Financial Times, Stalin a Churchill se vzájemně obdivovali <https://www.ft.com/content/5368cb54-9510-11e1-ad72-00144feab49a>. Stejně tak bych se ptal u národního socialismu nebo kolonialismu jako každý, kdo chce porozumět vzniku a povaze temných stránek dvacátého století proto, abychom se poučili z historie a poznali příčiny, z nichž mohou vyrůst temné stránky našeho století, a tyto příčiny se snažili odstranit. Český veřejný prostor však ani po třiceti letech od roku 1989 na tyto podstatné diskuse o dějinách není připraven, jak o tom svědčí některé reakce na mé vystoupení. Například šéfredaktor serveru Forum24 Pavel Šafr to vložil tak, že jsem v zásadě obhajoval Stalina <http://forum24.cz/k-debate-o-stalinovi-a-jeho-zlocinech-ct-pozvala-i-stalinistu-pozveme-k-diskuzi-o-hitlerovi-esesaky/>. A to vás překvapilo, když trochu podobně na vaše slova reagovali i ti, kteří s vámi ve studiu České televize debatovali, komentátor Českého rozhlasu Plus Libor Dvořák i člen Rady vlády pro národnostní menšiny Alexej Kelin? Nevyjadřuji se k vystoupení dalších hostů v této debatě, ale jistě byla chyba, že tu nebyl ani jeden odborný historik. Když si neklademe otázku, proč tyto režimy vznikly a proč v nich kdysi tolik lidí spatřovalo něco kladného, nepochopíme ani to, co se děje v dnešním světě, kdy nemálo lidí volí populistické politiky. Tím nepřirovnávám současný populismus ke stalinismu, neboť v něčem je to opravdu nový fenomén, který zůstává v hranicích liberální demokracie a zároveň ji v něčem mění. Pouze vysvětluji svůj postoj: snaž se pochopit minulost, abys pochopil současnost a včas jednal. V Radě České televize jste se názorově nestřetl se svými kolegy jen na toto téma, ale i nad analýzou zpravodajství České televize, kterou na žádost RRTV zpracovalo Centrum pro mediální studia Univerzity Karlovy a podle níž ČT stranila TOP 09, čímž porušovala zákon, konkrétně zásadu objektivitu a vyváženosti. Na schůzi Rady ČT jste neprosadil její projednávání, naopak zaznělo, že levicovní radní, mezi něž jste řazen, mohli mít podíl na přípravě samotné analýzy. Co vy na to? Momentálně čekáme, až se k nám dostane vyjádření děkana **fakulty sociálních věd**, kam toto centrum spadá. Česká televize zaslala na začátku ledna tehdejšímu děkanovi Jakubovi Končelíkovi žádost o stanovisko, které podle sdělení ředitele ČT Petra Dvořáka přišlo těsně před posledním veřejným zasedáním Rady ČT. Volám po dodržování náležitého zastoupení všech stran ve vysílání České televize bez ohledu na své osobní politické názory. Prosazují třeba větší zastoupení ODS, třebaže s ní většinou nesouhlasím. Bohužel v českém veřejném prostoru se stále neodlišuje snaha o spravedlivé zastoupení politických stran či názorových orientací v ČT a osobní preference. Hájíš větší zastoupení ODS? Tak to jsi skrytý příznivec ODS. Hájíš vysílání „Zapomenutých vůdců“? Aha, tak to sympatizuješ s Berijou a dalšími. Za velké téma označil analýzu v době zveřejnění Martin Kolovratník, člen sněmovního výboru, který se médií zabývá, ale časem to utichlo. Co jste si ode projednávání zprávy v Radě ČT sliboval? Analýza CEMES rozvíjí metodu, kterou si můžeme představit zjednodušeně takto: analytik měří na stopkách čas poskytnutý jednotlivým stranám v určitém celku vysílání, například v určitém období před volbami. Výsledek tohoto měření pak posoudí podle reálného významu stran ve společnosti. Je to jednoduchý princip, v němž se nemusí zkoumat, co, kdo a jak říká, nýbrž se měří čas. Podle mě je to nejspolehlivější způsob, jak posuzovat politickou nestrannost médií. Každý redaktor je jen člověk a často nevědomě tíhne k upřednostnění určitých politických názorů. Tento typ analýzy má sloužit k tomu, aby si redaktori a editoři jednou za čas uvědomili, že mají jisté tendence, které, jak říkám, jsou často nevědomé. Takže tento druh analýzy by mohl být jakousi pravidelnou politickou hygienou zpravodajství České televize. Debata v Radě ČT o analýze byla poznamenána předvolební vypjatou atmosférou, kdy si ji někteří spojovali s určitými politickými zájmy. Analýza nevznikla na politickou objednávku, vždyť ji zadala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání na základě veřejné soutěže dlouho před prezidentskými volbami. Myslíte si, že materiály podobné tomu, který vypracovalo Centrum pro mediální studia Univerzity Karlovy, mohou něco změnit na současné podobě vysílání veřejnoprávní televize? Právě takové analýzy potřebuje Česká televize k tomu, aby průběžně korigovala sympatie a antipatie, které se v její práci objevují většinou nevědomě, a to kvůli povaze této práce. Není na tom nic divného. K jistému zkreslování a stranění, které se projevuje třeba jako neúměrný časový prostor, který dostane určitý politik nebo strana či hnutí, bude docházet vždy. Záleží jen na zavedení mechanismů autokorekce, které tyto

tendence odhalují a dávají příležitost je napravit. K těmto mechanismům patří i to, že více nasloucháme svým vlastním kritikům a jejich kritiku nechápeme hned jako ohrožení. Obecně platí, že kdyby Česká televize neměla obavu více naslouchat kritickým hlasům, posílila by tím svou veřejnoprávní pozici.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/-Strasit-rokem-1948-Neco-se-tem-lidem-musi-ricit-Kontrolor-Ceske-televize-promluvil-l-o-tom-jak-je-to-s-nadrzovanim-TOP-09-526975?utm_source=nm&utm_medium=xml

---

Mluvčí Řepka přešel z magistrátu na ministerstvo

6.3.2018 mediar.cz str. 00 Články

Ondřej Aust

Vladimír Řepka

Tiskovým mluvčím ministryně práce a sociálních věcí v demisi Jaroslavy Němcové (ANO) je od března Vladimír Řepka. Ten byl dosud vedoucím oddělení komunikace a tiskový mluvčí Magistrátu hlavního města Prahy, vedeného Adrianou Krnáčovou (ANO). Na ministerstvu se stal nástupcem Petra Habáně, který odešel s předchozím vedením ministerstva. Na pražském magistrátu Řepka působil téměř tři roky, od dubna 2015. Vedl zde zhruba desetičlenný tým, interní i externí komunikaci, přípravu vybraných kampaní hlavního města. Předtím od podzimu 2007 pracoval jako tiskový mluvčí ministerstva vnitra. Kariéru začínal v roce 2002 jako moderátor Evropy 2, od roku 2006 zastával pozici programového ředitele Fajn Rádia. Je absolventem Fakulty multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Štěpánka Filipová

Novou mluvčí má i ministerstvo průmyslu a obchodu. Koncem února se jí stala Štěpánka Filipová. Přišla ze Svazu měst a obcí ČR, kde byla mluvčí od roku 2014. Dřív pracovala jako vedoucí tiskového oddělení a tisková mluvčí ministerstva práce a sociálních věcí. Působila také jako ředitelka odboru marketingu a komunikace Agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest. Předtím byla tiskovou mluvčí a PR manažerkou Karlovarských minerálních vod (Mattoni). Jako ředitelka odboru komunikace a tisková mluvčí zavedla komunikační strategii České správy sociálního zabezpečení. Bývala novinářkou, mimo jiné v týdeníku Profit a České televizi. Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a marketingové a sociální komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně.

URL| <https://www.mediar.cz/mluvci-repka-presel-z-magistratu-na-ministerstvo/>

Václav Moravec: Nejde o mě nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize

6.3.2018 denik.cz str. 00 Magazín

Kateřina Perknerová

/FOTOGALERIE, VIDEO/ Moderátor Václav Moravec je už čtrnáct let jednou z nejviditelnějších tváří veřejnoprávní České televize. Jeho nedělní Otázky jsou nejznámějším diskusním pořadem a volby do sněmovny si málokdo dovede představit bez závěrečné superdebaty, v níž zpovídá lídry politických stran. Letošní prezidentský duel ale nemoderoval.

"

I o tom jsme si povídali v době, kdy Slovenskem otrásla vražda novináře Jána Kuciaka a jeho přítelkyně, ale také v době, kdy prezident Miloš Zeman v soukromé televizi vyzývá k personálním změnám ve vedení České televize.

Platí ještě, že média jsou sedmou velmocí a hlídacími psy demokracie?

Myslím, že metafora o hlídacích psech demokracie už pár let neplatí. Je pochopitelné, že se novináři snaží posilovat mýtus, když o sobě mluví jako o čtvrté moci ve státě vedle moci soudní, zákonodárné a výkonné. Nepochybné však je, že kvalitní žurnalistika je nezbytnou podmínkou existence demokracie, byť po nástupu internetu a sociálních sítí její základy dál erodují. Sociologové považují profesi novináře za poloprofesi.

Nemusíte mít specializované vzdělání, absolvování žurnalistiky není podmínkou, nemusíte být členem profesní komory, nepotřebujete povolení k výkonu profese – to ani mít nemůžete, pokud nejde o práci v totalitním režimu. Svět sociálních sítí a internetu pohled na novináře jako ne zcela plnohodnotnou profesi, srovnáme-li ji s lékaři, advokáty, soudci, posiluje. Na počátku milénia převážila situace, kdy se každý může vydávat za novináře, protože publikuje v kyberprostoru.

Z vašeho pohledu předního veřejnoprávního novináře jde tedy kvůli expanzi sociálních sítí o mrtvou profesi?

Doufám, že ne. Můžete mě po právu obvinít ze střetu zájmů, že když žurnalistiku vyučuji na Univerzitě Karlově, tak ji budu obhajovat do roztrhání těla. K tomuto střetu zájmů se hrdě hlásím. Novinařina v původním smyslu toho slova má blízko k filozofii a je důležitou součástí veřejného prostoru, který rovněž eroduje. Myslím, že dnes je kvalitní novinařina ještě důležitější než před nástupem síťových digitálních médií.

Žurnalisté by měli vysvětlovat, jaký je rozdíl mezi novinařinou a tím, co za ni bývá označováno. Mám kupříkladu na mysli nadužívání pojmu občanská žurnalistika. Každé očitě svědectví, blog či facebookový status s fotografiemi z mimořádných událostí jsou vydávány za žurnalistiku. Tou ale nejsou, jde jen a pouze o očitě svědectví. V éře toho, co je označováno za big data, velká data, je datová žurnalistika, tedy pečlivé vyhledávání informací, jejich ověřování a skládání do kontextu možná důležitější než v minulosti.

Vražda slovenského novináře Jána Kuciaka moji otázku možná posunula do úplně jiné polohy. Tím nejbrutálnějším způsobem prokázala, že když dělá novinář svoji práci dobře, může to vadit dotčeným skupinám lidí až tak, že jsou schopni vraždit, jak naznačila slovenská policie. Co pro vás tahle kauza znamená?

Předně je varováním. Na prvním místě chci vyjádřit soustrast pozůstalým dvou zavražděných mladých lidí. Tragický příběh Jána Kuciaka by měl být inspirací. Ukazuje, že typ novinařiny, jaký dělal, může pomoci rehabilitovat naši profesi a možná způsobit její renesanci v éře dezinformací a toho, co se ve světě síťových digitálních médií děje. On kombinoval datovou žurnalistiku, kterou považuji za důležitou, s žurnalistikou pátrací. Dokázal odhalovat podstatu dějů z veřejně dostupných databází tak dobře, že někomu mohla, alespoň podle jedné z policejních verzí, stát jeho smrt za to.

Když se podíváte na reakci slovenské politické scény, všech médií, slovenské společnosti, dá se říct, že díky novinářské práci se může přijít na kloub zločinným společením srovnatelným s mafiánskými praktikami v Itálii minulého století?

Může je nasvítit. Je ovšem příšerné, že v Evropě umírají novináři, na Slovensku, na Maltě. Myslel jsem, že podobné příběhy patří víc na Východ, například do Ruska. Myslím na Ruský deník Anny Politkovské. Podle mě je to jedna z nejlepších knih sepsaných novinářkou, což v tomto případě zdůrazňuji, protože jako žena dokázala zmapovat oblasti, v nichž jsou muži racionálnější a některé věci přehlížejí. Během četby Ruského deníku jsem asi tři noci nemohl pořádně spát, protože jsem měl pořád před očima obraz novinářky komunikující s matkami dětí, které jim ruská armáda vracela v pytlích. Za svou novinářskou práci byla Politkovská ztrestána, zavraždili ji. To jsem považoval za součást jiného kulturního prostoru, ale teď vidíme, že se to stalo nedaleko našich hranic.

Vy se ve svých Otázkách, stejně jako redaktori Reportéru ČT, také věnujete ožehavým kauzám, ukazujete souvislosti, které nejsou mnoha lidem po chuti. Cítíte často tlak zvnějšku, abyste něco nezveřejnil, neřekl, neptal se?

Takovým tlakům jsem vystaven stále. Uklidňoval jsem se, že jsou logické, neboť asi mířím dobře, když reakce dotčených osob potvrzuje ony problémy. A uklidňoval jsem se otázkou, co mi asi tak mohou vzít? Nic, přece nejsme v Rusku.

Slovenský příběh Jána Kuciaka moji bohorovnost možná trochu utlumí, protože tlaky na redaktory médií veřejné služby jsou opravdu velké. Po dobu patnáctileté existence Otázek si vzpomínám na pár záležitostí jako soláry, kauza Amun.Re, zadávání zakázek Lesů ČR, ROP Severozápad a nakládání s evropskými fondy, zametání kriminálních kauz pod koberec, kdy Nejvyšší státní zastupitelství za Renáty Vesecké a Vrchní pražské zastupitelství za Vlastimila Rampuly měla přezdívkou zametačství. Nejen tehdy se ozývali různí lidé, snažili se narušit moji integritu kupříkladu tím, že začali pouštět, jaké statisíce měsíčně ten Moravec v televizi bere, a začaly chodit anonymy, že jestli toho nenechám, posvítí si na mě.

Mimochodem, kolik ten Moravec v České televizi bere?

Když na tu otázku odpovím, což chci, poruším smlouvu a ČT mě může vyhodit. Jako zaměstnanci ČT máme zakázáno zveřejňovat svůj plat a mluvit o tom se třetími osobami.

Míra útoků a fakt, že Moravec jako jeden ze symbolů ČT je vláčen médií s tím, že ČT káže vodu a pije víno, protože nechce zveřejnit plat moderátorů, je ale na pováženou. Statisíce měsíčně věru neberu. Aniž bych porušil zaměstnaneckou smlouvu, mohu říci, že můj plat nedosahuje ani výše platu jednoho z posledních žadatelů o zveřejnění mého platu Zdeňka Koudelky (bývalý náměstek nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké, hlavní autor amnestie Václava Klause – pozn. red.), který pobíral na státním zastupitelství ať už jako řadový státní zástupce, nebo náměstek (plat státního zástupce na Nejvyšším státním zastupitelství v roce 2006 činil 88 300 korun a náměstka 105 700 korun v roce 2011 – pozn. red.). Jde o nátlak, s nímž žiji již 15 let, a podobné zkušenosti mají i další moderátoři, kteří jsou nepoddajní. Mohli bychom se třeba bavit o kampani proti Janu Krausovi, když byl v České televizi.

kapitola

Proč?

Bulvár zveřejnil, kolik Jan Kraus bere za svůj pořad, ale ve skutečnosti ta částka nebyla jeho odměna, ale rozpočet celého pořadu. Honza se rozčlilil, lidsky se ho to dotklo. Se svým pořadem odešel na soukromou televizi. Na výhrůžky jsem vždy odpovídal tak, že pokud chtějí můj scalp, musejí si najít jiné téma než můj plat v ČT. V soukromé televizi bych měl víc, protože mnoho nabídek jsem již odmítl.

Snahy o dehonestaci přicházejí z řad politiků, diváků, voličů některých partají?

Z různých stran. Ono koneckonců nejde o Moravce, o Wollnera ani o Fridrichovou. Jde o oslabení a likvidaci České televize jako instituce. Ta hra se musí hrát přes známé tváře. Narušíte integritu novinářů a ve veřejnosti to zanechá dojem pachuti, to je logické. Tlaky samozřejmě přicházejí od politiků, aby ČT byla povolnější, vycházejí z byznysu, a to i od televizní konkurence. Česká televize není neúspěšná televize, ČT24 je citovaná, má jednu z nejvyšších sledovaností v Evropě, kolegové z evropských televizí se ptají, jak je možné, že u nás má zpravodajská stanice ČT tak unikátní postavení. Oceňují, že na české podmínky děláme dobrou zpravodajskou televizi.

Tím ale nemůžete odbýt veškerou kritiku. Například prezident Miloš Zeman či šéf jeho bývalé strany SPO a senátor Jan Veleba jsou přesvědčeni, že veřejnoprávní ČT je neobjektivní a straní politikům z TOP 09, zatímco prezidenta Zemana ráda nemá, že její redaktori jsou jednostranní, zvou si stejně zaujaté hosty, což dokládají třeba jednoznačným příklonem k Hillary Clintonové v amerických prezidentských volbách. Připouštíte, že z jejich strany nejde o útoky na veřejnoprávnost, ale na nekvalitní práci?

Mohu mluvit jen za pořady, které moderuji. Žádné takové analýzy ve vztahu k mým pořadům neexistují. Dejme si vámi zmiňovanou kritiku do širšího kontextu. Cílem této kritiky je oslabení veřejnoprávních médií, je to pokračování hry z počátku 90. let. Logicky nikdy nepřiznají barvu. Stejně jako Václav Klaus znají buď soukromé, nebo státní vlastnictví. Oni chtějí, aby Česká televize byla státní. Odmítají z principu veřejné instituce, všimněte si, jaké instituce kritizují. Například veřejné vysoké školy a jejich rektory, kteří jsou prý neobjektivní. Vymyslí

pojem pražská kavárna a šíří ho do všech koutů republiky. Bojují s akademií věd, s kulturními institucemi, třeba Národní galerií.

Ve vztahu k ČT se jejich boj odehrává přes zpravodajství. Každý se přece dívá na zprávy, každý jim rozumí, stejně jako školství, protože chodil do školy. Každý je lékař, neboť si na internetu přečte, co mu je, a vyléčí se svépomocí, každý teď je novinář a ví, co je to objektivita. Počty či kvóty vystoupení politiků TOP 09 v Otázkách o stranění rozhodně nevyprovádají.

Nemyslím, že by to souviselo s plněním kvóty mluvících hlav, rozumějme politiků, ale spíš s tím, že kdybychom se podívali detektorem pravdy do hlav redaktorů ČT, asi bychom zjistili, že to jsou převážně voliči TOP 09, STAN, Pirátů, lidovců či ODS, zatímco příznivců SPO, SPD či KSČM tam bude minimum.

Patřím k novinářům, kteří přiznali, že kvůli profesi nechodí k volbám, za což jsem byl vysmíván. Zažil jsem si peklo v roce 2013, kdy mě nenáviděly tábory obou finalistů prezidentské volby. Něco tak otřesného už nechci v životě zažít. Na straně jedné mě tábor schwarzenbergovců plánil za to, že jsem mu prohrál volby otázkou na Benešovy dekrety, respektive odpovědí Karla Schwarzenberga, že kdyby dnes žil Beneš, stanul by za poválečný odsun sudetských Němců před mezinárodním tribunálem v Haagu. Na straně druhé, když jsem se ptal na vazby Martina Nejedlého a jeho Lukoil Aviation Czech na státní hmotné rezervy, byl jsem stigmatizován jako „topkař“, protože všichni v ČT jsou příznivci TOP 09. Úplně absurdní. Ale to, že mi oba dva tábory nadávaly naprosto stejně a bylo to opravdu nechutné, mě ujistilo v tom, že stojím ve středu, kde jsou fakta, neboť reakce z obou stran byly obdobně nenávistné a agresivní.

To je důvod, proč jste letos odmítl moderovat závěrečnou debatu prezidentských kandidátů?

Jeden z nich. Miloš Zeman je nejohroženější a nejcyntičtější politik, kterého znám. Připomeňme si, kdo dopomohl Miroslavu Kalouskovi stát se ministrem financí. Jakýsi Miloš Zeman, důchodce z Vysočiny, který doporučil dvěma poslancům z ČSSD, aby přeběhli a podpořili Topolánkovu vládu, díky čemuž se Miroslav Kalousek stal ministrem financí. A co se přihodilo? Lukoil Aviation Czech (česká pobočka ruské firmy, kde byl jednatelem prezidentův poradce Martin Nejedlý – pozn. red.) začala čile obchodovat se Správou státních hmotných rezerv a s ČSA.

Pod koho spadaly tyto firmy? Pod jakéhosi ministra Kalouska. Vazba Miroslava Kalouska a Miloše Zemana byla přátelská, až do té chvíle, kdy se Karel Schwarzenberg a Miroslav Kalousek stali entitou, která s Milošem Zemanem soupeřila o Hrad. Příznačně to popisuje Miroslav Šlouf ve svých pamětech. Ne nadarmo ho Miloš Zeman odvrhl. Miroslav Šlouf si totiž hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi. Ale všimněte si, jak nyní Zeman stigmatizuje všechny ostatní, že jsou kalouskovci. Odvádí tím pozornost od faktů a pravé podstaty věci. Inu, obratný politik.

Do jaké míry si Hrad diktoval, kdo má, či nemá moderovat závěrečnou prezidentskou debatu na ČT?

To se musíte zeptat generálního ředitele ČT Petra Dvořáka a vedení zpravodajství. Společně s Andreou Majstorovičovou, která vede tvůrčí producentskou skupinu, jsme předložili návrh debaty, který nebyl přijat. Navrhovali jsme devadesátiminutovou stopáž kvůli možnosti jít do hloubky zvolených témat. V publiku neměli zasednout fanoušci obou kandidátů, aby to nebylo jako na fotbalovém utkání.

Chtěli jsme využít diváky chodící do Fokusu, tedy středoškoláky a seniory, kteří jsou velmi kultivovaní. To všechno se probíralo, následně z ČT odešel dopis, kde se z devadesátiminutového pořadu stala hodinovka a z exteriérové debaty studiová záležitost. Vedení ČT po vyhlášení nové moderátorky trvalo na svém formátu, ze kterého následně ustoupilo. Světlana Witowská díky bohu dostala k dispozici 90 minut, vysílalo se ne ze studia, ale z nádherných prostor Rudolfiny, publikum bylo kultivované, protože oba tábory pochopily, že by jim neprospělo, kdyby se v ČT odehrávalo něco podobného jako v TV Prima. Je dobře, že výsledný formát dostal podobu, která byla ku prospěchu ČT a jejích diváků.

Světlana Witowská debatu odmoderovala tak brilantně, že ji pochválili oba prezidentští kandidáti, voliči, zástupci politických stran. Měl jste z toho radost?

Měl jsem radost z toho, že Česká televize nebyla tak výrazně vtažena do předvolebního boje a nestala se součástí politické strategie Miloše Zemana.

Mluvili jsme o tom, že politici mají velký podíl na dehonestaci novinářů jako celku a veřejnoprávních obzvláště. Co chvíli z jejich úst slyšíme označení jako žumpa, hnůj, zkorumpovaná pakáž. Jsou to meze, které by ředitelé ČT a ČRo, stejně jako majitelé soukromých médií, neměli akceptovat?

Myslím, že přesně to je ta mez, za kterou nelze jít. Vážím si novináře Ivana Breziny, na jehož příběh se zapomíná. On si to v 90. letech nenechal líbit, a když o něm Miloš Zeman prohlásil, že je zkorumpovaný novinář, tak se soudil a očistil své jméno. Zeman se musel omluvit, byl uznán jako lhář, který neprávem nařkl novináře. Bohužel si zvykáme na to, že si nejen politici mohou dovolit čím dál drsnější výroky. Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize. Ani já nepoužívám výroky za hranou, přestože z mého pohledu existují politici, kteří jsou gauneři či hlupáci. Nebo nedostudovaný mluvčí, který nesahá některým lidem ani po kotníky, ale káduje a uráží celou republiku. Když nic jiného nezbyvá, musí se proti nevzdělanosti, buranství a hlouposti bojovat i soudní cestou.

Možná si politici dovolují čím dál víc, protože veřejný prostor je přeplněný tím, čemu se říká fake news, tedy falešné zprávy.

Dezinformace tu byly vždy, ale neměly takovou dynamiku šíření, jakou mají díky sociálním sítím dnes.

Dá se s tím reálně nějak bojovat, když i lidé s akademickým titulem a možnostmi si i v cizojazyčném prostředí ověřit zdroje, porovnat fakta, věří nejrůznějším konspiračním teoriím, pomlouvám, výmyslům?

Prostor pro falešné zprávy a dezinterpretace je teď tak velký proto, že komplexita dnešního světa je nebývalá. Podívejte se na zcela propojený svět a na množství informací, které musí člověk vstřebat. Jaký je obranný mechanismus každého jedince, ať už má, nebo nemá vysokoškolské vzdělání? Redukce složitosti světa. S dezinformacemi pracují, protože dobrá dezinformace neobsahuje jen lži. Krásně o tom píše futurolog a sociolog Armin Toffler v Šoku z budoucnosti.

Popisuje čtyři figury, kterými se bráníme informačnímu přehlcení, a dokazuje, že složitý svět je příčinou naší snahy ho zjednodušovat. Druhá příčina je, že se průběžně nevzděláváme, v tom, jak pracovat s moderními síťovými médii. Jejich provozovatelé s námi manipulují, používají marketingové strategie. Svým studentům v rámci novinářské etiky mám přednášet o ochraně soukromí či listovním tajemství. Existuje ale dnes listovní tajemství? Jaké je soukromí, když o sobě prozrazujeme tak obrovské množství intimních informací, s nimiž ti velcí giganti jako Facebook umně pracují? Bude Mark Zuckerberg kandidovat na amerického prezidenta? S tím množstvím informací, které bude mít o všech Američanech a znalostmi, jak je využít a naředit zprávy, půjde o rovné volby? K Facebooku se zprvu přistupovalo jako k technologické platformě, ale teď se ukazuje, že pro generaci uživatelů od 12 do 24 let je to primární zpravodajské médium. Informace nečerpají z tištěných médií ani z televize či rozhlasu a tradiční žurnalistiky, ale z toho, co jim kdo přepoše.

Opakuji svoji otázku. Dá se s tím účinně bojovat?

Dá, průběžným vzděláváním naší analogové generace a kvalitní přípravou digitální generace současných studentů. I když při pohledu na stav našeho vzdělávacího systému, který vytváří podhoubí pro budoucí manipulace, přílišným optimismem netrpím. České školství a jeho obsah bohužel zůstaly uvězněné ve 20. století.

KDO JE PhDr. VÁCLAV MORAVEC, Ph.D. et Ph.D.

Narodil se 25. června 1974 v Ústí nad Orlicí.

Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru masová komunikace. Nyní působí na Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. Doktoráty získal na Filozofické fakultě Ostravské univerzity a také na pražské FAMU.

Působil v Českém rozhlasu, Rádiu Impuls, v letech 2001 až 2006 byl redaktorem české sekce rádia BBC, kde moderoval pořad Interview BBC. Od roku 2004 má vlastní pořad na ČT Otázky Václava Moravce, které se vysílají v neděli v poledne.

Třetím rokem moderuje měsíčník Fokus Václava Moravce o fenoménech dneška, na něž ve zpravodajství nezbývá čas.

Je nositelem ceny Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře do 33 let a čtyřnásobným držitelem ceny TýTý pro nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky."

URL| <https://www.denik.cz/magazin/vaclav-moravec-nejde-o-me-nebo-fridrichovou-ale-o-oslabeni-ceske-televize-20180306.html>

Evropská integrace zpomalí, Česko dostane více času

6.3.2018 Hospodářské noviny str. 01 Titulní strana

Ondřej Houska

VOLBY V ITÁLII PROHLOUBILY NEJISTOTU V EU

Evropu ovládá politická nejistota. Německo sice nakonec bude mít opět vládu velké koalice pod vedením Angely Merkelové. A tato vláda má jednoznačně proevropský program. Na druhou stranu: Merkelová i její koaliční partneři, sociální demokraté, jsou slabší než dřív. Itálie, jeden ze zakládajících členů Evropské unie, se navíc po nedělních volbách nejspíš na dlouhé měsíce propadne do zmatků. To může snahu o další evropskou integraci zpomalit – ale ne zastavit.

„Nestabilní či euroskeptická Itálie může zbrzdit francouzsko-německé plány na reformu eurozóny,“ tvrdí Charles Grant, šéf think-tanku Centre for European Reform. A to za situace, kdy unie musí kromě plánů na další integraci řešit i blížící se brexit nebo kroky amerického prezidenta Donalda Trumpa, který jí hrozí vyhlášením obchodní války. Spojené státy a EU jsou přitom klíčovými spojenci.

Země unie se dohodly, že na podobě další integrace, především té v eurozóně, se domluví už v červnu. Eurozóna by měla například mít společný rozpočet nebo fond pojištění vkladů v bankách. Chce to především francouzský prezident Emmanuel Macron. Podle něj by se eurozóna měla změnit v rozhodující jádro v rámci EU. To jí má umožnit čelit čínské, ruské, ale i americké konkurenci.

Politický vývoj v Evropě do těchto záměrů vnesl nejistotu. Pro Česko to však může být dobře – má vládu v demisi a je pro něj dlouhodobě problémem rozhodnout se, jak by se mělo k budoucnosti Evropy postavit.

Odborníci ale zároveň očekávají pouhý odklad snah o další evropskou integraci. „Země eurozóny vědí, že euro potřebuje dobudovat, jinak s ním zase zahýbe nějaká příští krize,“ říká vysoce postavený bruselský diplomat. Podle něj „Německo chce jít stejným směrem jako Francie, i když pomaleji“.

Berlín a Paříž už oznámily, že tento měsíc předloží společné návrhy na to, co by se mělo v eurozóně i v celé EU změnit. Zřejmě navrhnou například vytvoření fondu, ze kterého by mohly dostat pomoc ty státy s eurem, jež by zasáhl náhlý pokles ekonomiky. Zároveň by pomoc mohly čerpat i země, které provedou důležité, ale nákladné reformy, jako jsou třeba změny pravidel na trhu práce.

Česko se obává, aby takový fond nebral peníze, jež má dnes země spolu s ostatními chudšími státy k dispozici na svůj rozvoj – i když těchto prostředků bude tak jako tak postupně ubývat. Premiér Andrej Babiš (ANO) českou obavu podle dokumentů, které mají HN k dispozici, v lednu zdůraznil na schůzce s předsedou Evropské komise Jeanem-Claudem Junckerem.

Bývalý český státní tajemník pro EU Tomáš Prouza očekává, že Německo a Francie se nejdříve budou snažit najít dohodu všech 27 členských zemí – odcházející Británie se už do těchto debat nezapojuje: „Pokud to ale budou státy jako Česko, Polsko a Maďarsko brzdit, tak prostě ostatní přejdou na jinou platformu.“ A tou bude eurozóna, přičemž by nechala otevřené dveře zemím, jež by se chtěly přidat. O přijetí eura stojí Bulharsko a Rumunsko, Švédsko a Dánsko zase zvažují vstup do bankovní unie, která je navázaná na eurozónu.

Premiér Babiš přijetí eura i vstup do bankovní unie odmítá. Europoslankyně za ANO Dita Charanzová a Martina Dlabajová, jež mu v evropské politice radí, ho však přesvědčují, aby se proti evropské měně tak nevyhraňoval. Podle nich nejde o to, aby se Česko rychle zbavilo koruny, ale aby dalo najevo, že o euro z dlouhodobého pohledu stojí, zvláště když se ho zavázalo přijmout už v době vstupu do EU.

Integraci eurozóny nejspíš neohrozí ani populistické Hnutí pěti hvězd a Liga severu, které uspěly v Itálii. „Italové moc dobře vědí, jak je pro ně EU důležitá,“ říká Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Obě strany EU kritizovaly a dříve mluvily o odchodu z eurozóny. Pak ale otočily: „Evropská unie je domovem Hnutí pěti hvězd,“ prohlašoval kandidát hnutí na premiéra Luigi Di Maio.

Případný podíl těchto stran na vládě by ale mohl znamenat nárůst státních výdajů. Itálie by pak nejspíš porušovala evropská pravidla ohledně limitů pro schodek a snižování zadlužení. A to by takřka s jistotou vyvolalo odpor zemí, jako je Německo. To zdůrazňuje, že členové eurozóny musí plnit své závazky. „Pokud by Itálie uvolnila rozpočtovou disciplínu a zrušila reformy minulé vlády, klesne pravděpodobnost, že Německo bude ochotné souhlasit s přenosem dalších pravomocí do Bruselu,“ varuje analytik Charles Grant.

***

Italové moc dobře vědí, jak je pro ně EU důležitá. Martin Mejstřík **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Nestabilní či euroskeptická Itálie může zbrzdit francouzsko-německé plány na reformu eurozóny. Charles Grant šéf think-tanku Centre for European Reform

O autorovi | Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Nestabilní Itálie může zpomalit evropskou integraci. Česko dostane více času na to, aby si ujasnilo, jak se k posílení EU postavit

6.3.2018 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Výsledky italských voleb mohou zpomalit plánovanou další integraci eurozóny.

Nová německá vláda velké koalice je navíc slabší než dřív.

Česko tak má víc času rozhodnout se, jestli se k další integraci přidá. Ta se podle odborníků nakonec uskuteční.

Evropu ovládá politická nejistota. Německo sice nakonec bude mít opět vládu velké koalice pod vedením Angely Merkelové. A tato vláda má jednoznačně proevropský program. Na druhou stranu: Merkelová i její koaliční partneři, sociální demokraté, jsou slabší než dřív. Itálie, jeden ze zakládajících členů Evropské unie, se navíc po nedělních volbách nejspíš na dlouhé měsíce propadne do zmatků.

To může snahy o další evropskou integraci zpomalit - ale ne zastavit.

"Nestabilní či euroskeptická Itálie může zbrzdit francouzsko-německé plány na reformu eurozóny," tvrdí Charles Grant, šéf think-tanku Centre for European Reform. A to za situace, kdy unie musí kromě plánů na další integraci řešit i blížící se brexit nebo kroky amerického prezidenta Donalda Trumpa, který jí hrozí vyhlášením obchodní války. Spojené státy a EU jsou přitom klíčovými spojenci.

Země unie se dohodly, že na podobě další integrace, především té v eurozóně, se domluví už v červnu. Eurozóna by měla například mít společný rozpočet nebo fond pojištění vkladů v bankách. Chce to především francouzský prezident Emmanuel Macron. Podle něj by se eurozóna měla změnit v rozhodující jádro v rámci EU. To jí má umožnit čelit čínské, ruské, ale i americké konkurenci.

Politický vývoj v Evropě do těchto záměrů vnesl nejistotu. Pro Česko to však může být dobře - má vládu v demisi a je pro něj dlouhodobě problémem rozhodnout se, jak by se mělo k budoucnosti Evropy postavit.

Odborníci ale zároveň očekávají pouhý odklad snah o další evropskou integraci. "Země eurozóny vědí, že euro potřebuje dobudovat, jinak s ním zase zahýbe nějaká příští krize," říká vysoce postavený bruselský diplomat. Podle něj "Německo chce jít stejným směrem jako Francie, i když pomaleji".

Berlín a Paříž už oznámily, že tento měsíc předloží společné návrhy na to, co by se mělo v eurozóně i v celé EU změnit. Zřejmě navrhnou například vytvoření fondu, ze kterého by mohly dostat pomoc ty státy s eurem, jež by zasáhl náhlý pokles ekonomiky. Zároveň by pomoc mohly čerpat i země, které provedou důležité, ale nákladné reformy, jako jsou třeba změny pravidel na trhu práce.

Česko se obává, aby takový fond neubral peníze, jež má dnes země spolu s ostatními chudšími státy k dispozici na svůj rozvoj - i když těchto prostředků bude tak jako tak postupně ubývat. Premiér Andrej Babiš (ANO) českou

obavu podle dokumentů, které mají HN k dispozici, v lednu zdůraznil na schůzce s předsedou Evropské komise Jeanem-Claudem Junckerem.

Bývalý český státní tajemník pro EU Tomáš Prouza očekává, že Německo a Francie se nejdřív budou snažit najít dohodu všech 27 členských zemí - odcházející Británie se už do těchto debat nezapojuje: "Pokud to ale budou státy jako Česko, Polsko a Maďarsko brzdit, tak prostě ostatní přejdou na jinou platformu." A tou bude eurozóna, přičemž by nechala otevřené dveře zemím, jež by se chtěly přidat. O přijetí eura stojí Bulharsko a Rumunsko, Švédsko a Dánsko zase zvažují vstup do bankovní unie, která je navázaná na eurozónu.

Premiér Babiš přijetí eura i vstup do bankovní unie odmítá. Europoslankyně za ANO Dita Charanzová a Martina Dlabajová, jež mu v evropské politice radí, ho však přesvědčují, aby se proti evropské měně tak nevyhraňoval. Podle nich nejde o to, aby se Česko rychle zbavilo koruny, ale aby dalo najevo, že o euro z dlouhodobého pohledu stojí, zvláště když se ho zavázalo přijmout už v době vstupu do EU.

Integraci eurozóny nejspíš neohrozí ani populistické Hnutí pěti hvězd a Liga severu, které uspěly v Itálii. "Italové moc dobře vědí, jak je pro ně EU důležitá," říká Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Obě strany EU kritizovaly a dříve mluvily o odchodu z eurozóny.

Pak ale otočily: "Evropská unie je domovem Hnutí pěti hvězd," prohlašoval kandidát hnutí na premiéra Luigi Di Maio.

Případný podíl těchto stran na vládě by ale mohl znamenat nárůst státních výdajů. Itálie by pak nejspíš porušovala evropská pravidla ohledně limitů pro schodek a snižování zadlužení. A to by takřka s jistotou vyvolalo odpor zemí, jako je Německo. To zdůrazňuje, že členové eurozóny musí plnit své závazky. "Pokud by Itálie uvolnila rozpočtovou disciplínu a zrušila reformy minulé vlády, klesne pravděpodobnost, že Německo bude ochotné souhlasit s přenosem dalších pravomocí do Bruselu," varuje analytik Charles Grant.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66069720-italie-ve-zmactich-slabsi-merkelova-a-hrozba-obchodni-valky-s-usa-evropska-integrace-zpomali-cesko-dostane-vice-casu>

Radkin Honzák: Lékaři, smějte se na pacienty

6.3.2018 vitalia.cz str. 00

Lenka Krbcová

„Lékař je lékem sám o sobě – musí se umět dávkovat a znát i svoje nežádoucí účinky,“ říká známý český psychiatr Radkin Honzák. Lékaře učí zasmát se v ordinaci.

Věta předního českého psychiatra a populárního publicisty zazněla i na přednášce pro patnáct set lékařů a sester na Kongresu primární péče. Na tuto akci se do Prahy sjeli lékaři pro dospělé, děti a dorost a zdravotní sestry z celé republiky. Kongres jim nabídl informace a novinky ze světa kardiologie, akutní medicíny, neurologie a řady dalších oborů.

Autor: ČTK/Dostál Dušan

Psychiatr Radkin Honzák je zastáncem psychosomatického přístupu

Radkin Honzák tu v rámci své přednášky, jejíž část měla téma Humor a smích v životě a v medicíně, upozorňoval na léčebný efekt smíchu a praktickým lékařům vysvětloval význam využívání humoru v ordinaci. „Lékař, který umí zvládnout humor, má v rukou mocný nástroj, který mu pomůže s léčbou,“ říká psychiatr, který je známým zastáncem psychosomatického přístupu. Čeští lékaři si podle něj dosud zakládají více na svém umění léčit než na vřelosti. „Přitom právě to druhé pacienti nejvíce vnímají a oceňují, zájem okolí člověka pozvedá a pomáhá v uzdravení,“ říká Radkin Honzák.

Na konferenci praktických lékařů a zdravotních sester jste vystoupil s tématem, o kterém se v našich ordinacích moc nemluví. Je jím léčebný efekt smíchu. Chcete učit praktiky či sestřičky smát se v ordinaci na pacienty? Proč?

Protože s úsměvem jde všechno lépe. Humor sdílený oběma stranami je významný komunikační prvek, který zlepšuje vzájemné vztahy, umožňuje sdělit a přijmout některé skutečnosti lépe a snadněji, než když jsou podávány příliš vážně, nebo dokonce s esencí strachu.

Jak přesně smích léčí?

Smích vyvolává svalové uvolnění, snižuje tím stres, snižuje koncentrace stresových hormonů, provětrává plíce, snižuje krevní tlak a vyvolává obecně emoci radosti, která je pro organismus velice příznivá.

Desetiminutový hurónský smích vyvolá dvouhodinový protibolestivý efekt, povzbudí zažívání, aktivuje krevní oběh, působí jako prevence infarktu, podporuje imunitu.

Uzdraví se rychleji pacient, na kterého se lékař usměje, než ten, který doktorovi nestojí ani za „dobrý den“?

To nevím, ale vím, že se bude HNED cítit lépe a že spolupráce se zdravotníky bude kvalitnější.

Smysl pro humor lékaře v očích pacienta rovněž zlidštuje a usnadňuje komunikaci, jež je podstatnou a, bohužel, podceňovanou součástí každé terapie.

Galerie: Jóga smíchu nerozlišuje mezi předstíraným a skutečným smíchem

Jóga smíchu

Jak jsou na tom podle vaší zkušenosti čeští lékaři a sestry s vřelostí, laskavým přístupem a humorem v ordinaci?

Amy Cuddy nás učí, že při setkání dvou lidí aktéři bleskově vyhodnotí dvě zásadní vlastnosti: kompetenci a vřelost. Zatímco my si zakládáme na kompetenci, protějšek jako významnější hodnotí vřelost; tu bychom měli prezentovat také. Jsme na tom lépe, než jsme byli, a je stále možnost být na tom ještě líp.

Patří smích na všechna oddělení? Je nemístné chechtat se na onkologii nebo v hospicu, nebo i tady smích a humor pomáhá?

Zacházet s humorem je třeba velmi opatrně, ale zasmát se můžeme všude. Viděl jsem záznamy z hospice vedeného Elizabeth Kübler Rossovou, kde se smála celá rodina i s pacientem, kterého přišla navštívit.

Je smích nakažlivý? Přinese si ho pacient domů místo receptu?

Každá emoce je ze své podstaty nakažlivá a smích rovněž.

Kdy jste se vy sám v ordinaci pořádně zasmál a čemu?

Dneska, když jsem se mezi debatou o pacientech a probíráním neutěšené personální situace ovlivněné chřipkou dozvěděl nový vtíp pro odlehčení; bylo to velmi příjemné.

Pracujete coby psychiatr se smíchem nějakým specifickým způsobem? Ev. využívá se při léčbě a terapiích např. jóga smíchu?

Jsem přesvědčen, že velkou část práce lze humorem proložit a v tomto ohledu doporučuji publikace kolegy Nešpora, který se smíchu věnuje intenzivně.

MUDr. Radkin Honzák, CSc.

Psychiatr aktivní v ambulantní a lůžkové péči (IKEM, REMEDIS, Psychiatrická nemocnice v Bohnicích, Ústav všeobecného lékařství 1. LF UK) se specializací na psychoterapii, pedagog (1. LF UK, **Fakulta sociálních věd** UK), autor řady publikací a článků. Jednoznačně se přiklání k psychosomatickému myšlení, tedy bio-psycho-socio-spirituální koncepci.

URL| <https://www.vitalia.cz/clanky/radkin-honzak-lekari-smejte-se-na-pacienty/>

Ondráček odstoupil z vedení komise pro kontrolu GIBS. Poslance nazval „demokratickou žumpou“

6.3.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
kolarikm

Zdeněk Ondráček (KSČM) potvrdil poslancům, že se vzdává funkce předsedy komise pro kontrolu činnosti GIBS. Pravici nazval v emotivním projevu ve sněmovně „demokratickou žumpou“.

„Dovolte, abych Vás seznámil se stanoviskem klubu, ale i stanoviskem svým,“ začal svou řeč směrem k poslancům Zdeněk Ondráček. Právě spektrum sněmovny označil za „demokratickou žumpu“. „Vám se demokracie hodí pouze, když o ní potřebujete mluvit, nebo si ji dát do názvu vaší strany, nebo hnutí,“ pokračoval ve svém projevu.

„Neodstupuji z této funkce na základě toho, že by tady bylo pár křiklounů na ulici ale na základě toho, že jsem vyhodnotil bezpečnostní situaci svoji a své rodiny. Když jsem byl ve služebním poměru policie, čelil jsem mnoha tlakům od vás, které jsem vyšetřoval na protikorupční policii, ale tenkrát jsem byl v evidenci chráněných osob a mohl jsem se tak ochránit, dnes tuto možnost nemám. Proto tímto oznamuji, že rezignuji na post předsedy komise,“ řekl Ondráček k poslancům.

přehrát

video

90' ČT24 k odstoupení Zdeňka Ondráčka z čela komise pro kontrolu GIBS

K odvolání Zdeňka Ondráčka z vedení komise pro kontrolu GIBS volaly v pondělí tisíce lidí na demonstracích v celé zemi. Předseda ODS Petr Fiala pak oznámil, že v úterý ve sněmovně ODS navrhne Ondráčkovo odvolání.

Ještě kolem úterního poledne komunisté sháněli podpisy poslanců, kterými by tento bod mohli vetovat. Mezitím se ale Ondráček rozhodl, že odstoupí. Komunistický klub KSČM si ještě předtím ve sněmovně požádal o dvacetiminutovou přestávku na poradu svého klubu.

„Rozhodnutí pana poslance Ondráčka odstoupit z čela komise pro GIBS vítám. Téhle šarády jsme ale mohli být všichni ušetřeni, kdyby ho hnutí ANO od začátku nepodporovalo,“ uvedl na twitteru předseda ČSSD Jan Hamáček.

„Ukazuje se, že odpor, vytrvalost a protesty ještě zabírají. Odstoupení Zdeňka Ondráčka je dobrým krokem, ještě lepší by bylo, kdyby nebyl do čela komise pro kontrolu GIBS nikdy zvolen,“ reagoval předseda ODS Petr Fiala.

Galerie: Demonstrací proti Ondráčkovi v GIBS se účastnily tisíce lidí

Autor: Taneček Davidzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

[Dalších 6 fotek](#)

[Zavřít](#)
[Galerie](#)

Demonstrací proti Ondráčkovi v GIBS se účastnily tisíce lidí

Autor: Taneček David

Zdroj: ČTK

Autor: Peřina Luděkzdroj: ČTK">

[Zvětšit obrázek](#)
[Zmenšit obrázek](#)
[Zvětšit obrázek na celou obrazovku](#)

Demonstrací proti Ondráčkovi v GIBS se účastnily tisíce lidí

Autor: Peřina Luděk

Zdroj: ČTK

Autor: Taneček Davidzdroj: ČTK">

[Zvětšit obrázek](#)
[Zmenšit obrázek](#)
[Zvětšit obrázek na celou obrazovku](#)

Demonstrace proti Ondráčkovi v Hradci Králové

Autor: Taneček David

Zdroj: ČTK

Autor: Petrášek Radekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Demonstrace proti Zdeňku Ondráčkovi v Liberci

Autor: Petrášek Radek

Zdroj: ČTK

Autor: Peřina Luděkzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Demonstrací proti Ondráčkovi v GIBS se účastnily tisíce lidí

Autor: Peřina Luděk

Zdroj: ČTK

Autor: Václav Šálekzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Demonstrace proti zvolení Zdeňka Ondráčka do čela komise pro kontrolu GIBS

Autor: Václav Šálek

Zdroj: ČTK

Autor: Peřina Luděkzdroj: ČTK">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Petici proti Ondráčkovi v GIBS podepsaly tisíce lidí

Autor: Peřina Luděk

Zdroj: ČTK

Zavřít

Poslanec ODS Jan Skopeček kritizoval Ondráčka za jeho slova o demokratické žumpě. „Je to šilené, nestydaté, ale budme šťastní, že žijeme v zemi, kde je svoboda i toto říkat. Hlavně komunisty nezakazujeme a nechťejte, aby se přejmenovali. Takhle všichni víme, s kým máme tu čest,“ uvedl.

Ondráčkovo označení demokratických stran za žumpu odsoudil i předseda TOP09 Jiří Pospíšil. „Tímto svým výrokem potvrdil, že absolutně nechápe, co demokracie znamená. Nedivím se. On je zvyklý své názorové odpůrce buď urážet, anebo rovnou mlátit pendrekem,“ poukázal na minulost komunistického poslance, který se v roce 1989 podílel na potlačování protirežimních demonstrací.

V 90' ČT24 se od Ondráčkova výroku distancoval i místopředseda KSČM Josef Skála, ačkoli ho označil za pochopitelný vzhledem k okolnostem. „Já bych takový pojem nepoužil, ale chápu, že byl v psychickém stresu,“ uvedl.

„Vítám, že se pan Ondráček rozhodl k tomuto kroku a nemuseli jsme přistoupit k jeho odvolávání, nicméně bychom v takovém případě přistoupili na veřejné hlasování, aby se ukázalo kdo jak mluví a jak hlasuje,“ řekl na brífingu po rezignaci Ondráčka místopředseda Hnutí ANO Jaroslav Faltýnek.

„Tlak veřejnosti má smysl. Není to zásluha Babiše, ale vás, na náměstích po celé zemi. Děkuji,“ uvedl na twitteru první místopředseda Starostů a nezávislých Vít Rakušan. Podle předsedy poslaneckého klubu STAN Jana Farského se ukázalo, že se premiér Andrej Babiš (ANO) bojí veřejného mínění, lidé by proto v protestech neměli polevovat.

přehrát

video

„Vlna odporu se může přenést i na vládu,“ říká politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Josef Mlejnek

Zdroj: ČT24

„Vlna odporu se může přenést i na vládu, demonstrace nebyly jen proti komunistům a proti Ondráčkovi, ale i proti Andreji Babišovi a Hnutí Anu,“ uvedl ve studiu ČT Josef Mlejnek, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Většina stran chtěla Ondráčka odvolat

Ondráček se k odstoupení rozhodl ještě před tím, než mohla sněmovna hlasovat, zda se bude Ondráčkovým odvoláním zabývat. „Pokud je to pravda, oceňuji to jako schopnost sebereflexe,“ řekl ještě před oficiálním oznámením Ondráčkovy rezignace předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek a záhy navrhl odvolání poslance

Ondráčka jako člena komise pro kontrolu GIBS a aby tento bod byl zařazen jako první bod jednání. To kdyby Ondráček nakonec sám neodstoupil.

„Samozřejmě pokud pan Ondráček odstoupí, pak bod bude stažen, jako nehlasovatelný,“ dodal Bělobrádek. A také bod po Ondráčkově rezignaci zase stáhl z jednání. Bělobrádek už dříve rezignaci samotného Ondráčka navrhoval jako nejlepší řešení.

Odkaz

Lidé na náměstích demonstrovali proti Ondráčkovi, protesty se otočily i vůči Babišovi

Pro jeho odvolání se už v úterý dopoledne vyjádřila většina parlamentních stran, s výjimkou komunistů a poslanců hnutí ANO, hnutí SPD oznámilo, že rozhodnutí nechá na svých poslancích.

Protesty, které se v pondělí odehrály v českých a moravských městech, se podle Kováčika netýkají Ondráčka a KSČM. „Velmi silně tam zněly protesty proti Babišovi,“ konstatoval s tím, že i když bude Ondráček odvolán, demonstrace budou pokračovat, a to ve vztahu k premiérovi i prezidentovi Miloši Zemanovi.

Fakta
Zdeněk Ondráček

Zdeněk Ondráček

Hned po vojně v roce 1988 začal Zdeněk Ondráček pracovat u tehdejšího Sboru národní bezpečnosti. V lednu 1989 při tzv. Palachově týdnu se podílel na tvrdém zásahu proti demonstrujícím studentům. Pro časopis Mladý svět tehdy přiznal, že mlátil lidi a obuškem dvakrát uhodil dívku, když na něj plivla a dala mu facku.

V rozhovoru pro tehdejší Československou televizi Ondráček jako tzv. agitátor čtyři odůvodňoval brutální zákroky tím, že demonstranti byli ozbrojeni kudlami, řetězy i boxery. Do KSČ vstoupil v srpnu 1989, tři měsíce před pádem režimu. Hned v únoru následujícího roku ze strany vystoupil.

Později Ondráček pracoval u policie a byl vyšetřovatelem útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, vedl mimo jiné vyšetřování kauzy Opencard či záležitosti týkající se prezidenta NKÚ Františka Dohnala. Od policie odešel v říjnu 2011.

Do KSČM vstoupil v roce 2012, o rok později se stal poslancem. Ve sněmovně vede podvýbor pro Policii České republiky, obecní policie a soukromé bezpečnostní služby a je členem ústavně právního výboru. Po jeho zvolení do sněmovny vznikla petice, která ho vyzývala k rezignaci. Ondráček se dostal do sporu i s Miroslavem Kalouskem, který ho ve sněmovně vzhledem k jeho minulosti označil za „komunistickou mlátičku“ a „komunistického fízla“. Mandátový a imunitní výbor Kalouskovi přikázal se Ondráčkovi omluvit, ten to odmítl.

Lidé v pondělí na náměstích podepisovaly petice za odstoupení Ondráčka. „Petiční archy ještě kolují mezi lidmi i na internetu,“ sdělila organizátorka pondělní demonstrace v Praze Lucie Kohoutová s tím, že petici podepsalo na 14 tisíc lidí, z toho zhruba polovina na pražské demonstraci. Organizátoři plánovali archy předat 7. března petičnímu výboru sněmovny. „Lidé už se prostě nechtějí stydět za svou politickou reprezentaci a nechtějí, aby se opakovaly nesporné chyby minulosti,“ doplnila Kohoutová. Piráti: O dosazení Ondráčka bylo rozhodnuto už dávno

Představitelé ODS, Pirátů, ČSSD a STAN připomněli, že Babiš sám při páteční volbě předsedy komise pro kontrolu GIBS ve sněmovně nebyl a že bez hlasů poslanců ANO by se Ondráček do čela komise nedostal.

Odkaz

Opozice kritizuje Babišův distanc od volby Ondráčka

Ještě než se Ondráček sám rozhodl odstoupit, zástupci Hnutí Starostové a Nezávislí (STAN) v úterý dopoledne uvedli, že odvolání Zdeňka Ondráčka z čela GIBS podpoří, podle nich by post měl obsadit dle výsledku parlamentních voleb zástupce Pirátů. Místopředseda STAN Vít Rakušan uvedl, že při jednáních o složení sněmovních orgánů loni na podzim hlavní vyjednávač ANO Jaroslav Faltýnek s Ondráčkem do čela komise počítal. „Faltýnek od začátku operoval se jménem Zdeněk Ondráček, všichni to viděli v tabulkách,“ uvedl. Už v prosinci proti návrhu některé kluby protestovaly, dodal šéf poslanců STAN Jan Farský.

Lidovci chtěli v úterý navrhnout, aby byl Zdeněk Ondráček odvolán nejen z funkce předsedy komise GIBS, ale přišel i o pozici jejího řadového člena. Podle předsedy KDU-ČSL Pavla Bělobrádka by takové rozhodnutí odblokovalo situaci. Ondráček je v komisi jediným zástupcem komunistů, kteří si podle dohod o zastoupení ve sněmovních orgánech nárokují post jejího předsedy. Lidovci také chtěli, aby hlasování bylo veřejné.

S tím naopak nesouhlasila ČSSD, která rovněž avizovala, že odvolání Ondráčka rovněž podpoří. „Tajně byl zvolen, tajně má být odvolán, aby nebylo pochyb o tom, že skutečně odvolán je. A také odmítáme to, aby ti, jejichž hlasy byl kolega Ondráček zvolen, si najednou dělali z Poslanecké sněmovny divadlo, jak kdo hlasuje,“ řekla místopředsedkyně klubu ČSSD Kateřina Valachová.

přehrát

video

Události ČT: Minulost Zdeňka Ondráčka

Zdroj: ČT24

Podle Pirátů nese za zvolení Ondráčka odpovědnost Babiš. I Piráti hodlali pro odvolání Ondráčka hlasovat, nahradit ho chtějí svým poslancem Ferjenčíkem. Kdy proběhne v pořadí už šesté hlasování o obsazení předsedy komise pro kontrolu činnosti GIBS, zatím není jasné.

ODS zvažuje opětovnou nominaci své poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové. Faltýnek neočekává, že by KSČM znovu nominovala Ondráčka, který zůstává členem komise. Podle něj je jednou možností výměna Ondráčka za jiného poslance KSČM, nebo volba zástupce jiné sněmovní strany.

„Předpokládám, že se bude hledat konsensus v rámci všech politických klubů, kdo by měl komisi vést,“ uvedl místopředseda Hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Ten v úterý po rezignaci Ondráčka uvedl že si nemyslí, že by odstoupení Ondráčka mohlo ovlivnit vyjednávání o podpoře vlády mezi ANO a KSČM. Odmítl, že by Ondráčkovo odstoupení bylo součástí politického obchodu. Buď my, nebo ODS, vzkazují komunisté Babišovi

Avšak podle předsedy komunistů Vojtěcha Filipa je rozhodnutí, zda KSČM bude tolerovat vládu ANO, po úterku na vážkách. Filip to oznámil po rezignaci Ondráčka. Pro jeho odvolání se totiž o víkendu vyslovil i premiér v demisi Andrej Babiš (ANO).

Vojtěch Filip
předseda KSČM

„Zda se rozhodneme pro toleranci vlády, je teď velmi na vážkách. A to ne z důvodů programových, ale z důvodu důvěryhodnosti partnera.“

„Od začátku jsem říkal, že nominace Ondráčka není ideální, doufali jsme, že bude kandidát, který bude mít nezpochybnitelnou minulost,“ řekl šéf SPD Tomio Okamura.

Ondráček byl do čela komise, která dohlíží na GIBS, zvolen na třetí pokus v pátek. GIBS vyšetřuje zločiny policistů, celníků či dozorců. Volba vzbudila kontroverze, protože Ondráček se za totality jako policista podílel na násilném potlačování protirežimních demonstrací a později neprojevil za svůj podíl na zásazích proti demonstrantům lítost.

V pondělí proti zvolení Ondráčka lidé protestovali ve většině krajských měst. Největší účast byla na pražském Václavském náměstí, kde organizátoři odhadli počet účastníků na dvacet tisíc. Ve větších městech se na protestech sešly tisícovky lidí, v dalších desítky až stovky. Podle organizátorů bylo protestujících v celé republice přes třicet tisíc.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2410519-tisice-lidi-v-ulicich-14-000-podpisu-pod-petici-ondracek-nema-setrvani-v-cele-komise>

Jižanská vzpoura narazila na severanskou. V Itálii sledujeme syrový protest proti establishmentu

6.3.2018 ct24.cz str. 00 Svět
hosenseidlovap

Itálie může novou vládu hledat klidně půl roku, jiné řešení mít ani nebude, myslí si politolog Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. V Událostech, komentářích uvedl, že možné varianty povolební spolupráce jsou tak komplikované, že neumožňují rychlé rozhodnutí. Řešením by podle něj nakonec mohla být úřednická vláda. Martin Mejstřík odpovídal na otázky moderátora Davida Borka.

Pojďme si nejprve v těch exotických názvech italských stran udělat trochu jasno a přirovnáme je k nějakým českým ekvivalentům. Hnutí pěti hvězd je v českých poměrech co?

Hnutí pěti hvězd je obecně na evropské úrovni dost samostatná, anomální věc. Frustrace lidí v Itálii, zejména na jihu, je tak velká, ekonomická situace je tam tak špatná, že by se toto hnutí dalo spíš přirovnat k nějakým ostatním protestním stranám na jihu Evropy.

Takže Syriza (řecká radikálně levicová strana – pozn. red.) nebo Podemos (španělská krajně levicová strana – pozn. red.)?

Spíše takto. Oni (Hnutí pěti hvězd) berou hlasy zleva i zprava, takže v tomto by se asi těžko dali přirovnat.

Odkaz

Itálie ve varu: Renzi skončil v čele demokratů, „hrdý populist“ Salvini chce vládnout

Berlusconi a Forza Italia – to je Babiš?

Když se podíváte na Berlusconiho životní dráhu, na hesla, která používal a používá, tak tam to přirovnání je docela evidentní.

Liga Severu? Ona už to vlastně není Liga severu, ale jenom Liga (strana se oficiálně přejmenovala - pozn. red.) – co ta je zač?

Ta strana začala jako autonomistická až separatistická, útočila na občany jihu. To se teď neděje. Teď je hlavním tématem migrace, používají velmi silná slova. Kdybychom používali nějakou paralelu, tak určitě částečně, minimálně rétoricky, bychom našli určitou paralelu s naším Úsvitem (Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury, po odchodu Okamury se uskupení přejmenovalo na Úsvit přímé demokracie a poté na Úsvit – Národní koalice, Okamura založil novou stranu Svoboda a přímá demokracie – pozn. red.)

Demokratická strana, ta také není úplně klasickou sociálnědemokratickou stranou, nebo je?

Ta bývala klasickou sociálnědemokratickou stranou toho starého západního střihu, ale právě Matteo Renzi (poslední předseda strany, v pondělí odstoupil – pozn. red.) ji výrazným způsobem posunul do středu.

Čili možná americká Demokratická strana?

Ano, to jednoznačně, americká Demokratická strana. Ale to, že v Itálii vypudil z té strany staré levicové politiky, se ukázalo jako fatální.

Mapa: výsledky voleb v Itálii podle jednotlivých jednomandátových okrsků modrá barva - strany středopravicové koalice (např. Berlusconiho Vzhůru, Itálie! nebo Liga severu) červená barva - Demokratická strana, popřípadě jiné levicové strany žlutá barva - Hnutí pěti hvězd

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Výsledky voleb v Itálii

Zdroj: ČT24

Strany před volbami vyloučily vzájemnou spolupráci

Hnutí pěti hvězd, jestli to chápou správně, vytlačilo na italském jihu z tradičních pozic socialisty, respektive levici? Prakticky všechny.

Je to tedy regionální strana italského jihu?

Ne zcela, ale minimálně v těchto volbách platí, že na jihu v jednomandátových obvodech skutečně drtivě zvítězili. Ukázalo se, že zosobňovali ten syrový protest proti establishmentu. To znamená, že ta nespokojenost s tím, že máte dlouhou dobu nezaměstnanost, nemáte výhledově šanci získat kvalitní práci, ta frustrace se kumuluje tak, že nakonec vyvrcholí.

Regiony jižní Itálie nebo jihu Apeninského poloostrova jsou na tom ekonomicky v tuto chvíli už pod úrovní leckterých států střední Evropy, včetně České republiky. Vypadá to, že jižanský protest narazil na severanský protest pravicové strany.

V rámci středopravicové koalice je to právě Liga severu, která poprvé nejenom získala nejlepší výsledek v historii, ale zároveň předběhla poprvé Berlusconiho stranu, což se nikdy předtím během 20 let nestalo. Na severu se Lize povedlo nakumulovat protest a obavu z migrantů.

Jediným pozůstatkem původního politického spektra jsou už sto let existující levicové ostrovy okolo Florencie, Boloně a podobně. Je to tak?

Tomu se říká „rudý pás“ v Itálii. Ale on už to není pás, už je to spíš takový ementál, i tam se najednou objevily oblasti, kde poprvé v historii levice nevyhrála. Takže na tom je vidět ten její propad.

Ono je to v tuto chvíli, i z hlediska volebního systému, soustředěno do tří koalic nebo do tří táborů. Kdo s kým může spolupracovat, pokud se bavíme o společné vládě?

To je asi ta nejtěžší část toho, co teď nastane, protože tou předvolební rétorikou se ty strany prakticky navzájem vyloučily z nějakých možných koalic.

Čili ten severanský a jižanský protestní hlas se nemůže nijak spojit? Ruší se navzájem?

Oni jsou postaveni do velkého antagonismu, protože jižané nezapomenou to, že z nich Liga severu dvacet let dělala občany druhé kategorie. Najednou se s nimi spojit, to vidím jako velmi obtížné.

Odkaz

Italská populistická pětihvězda na vzestupu: Hlásná trouba Ruska, která chce konec eura

Vládu může nakonec sestavovat kompromisní třetí kandidát

Itálie je čtvrtá největší ekonomika Evropské unie a zároveň ekonomika, která už beztak má dost svých problémů, nemluvě o problémech jejích bank. Může si Itálie dovolit teď třeba pět měsíců tápání ohledně toho, kdo jí vlastně bude vládnout?

Nejenom, že si to může dovolit, ona si to pravděpodobně dovolí a jiné řešení mít nebude. Ty varianty jsou teď tak komplikované, že není možné to velmi rychle rozhodnout. S čím má Itálie naopak opakované zkušenosti, jsou úřednické vlády. Je možné, že tam teď bude (současná) Gentiloniho vláda vládnout v demisi a možná potom bude klíčová role prezidenta právě v tom, koho pověří dál vládnout. Může to být někdo třetí, někdo, kdo ve volbách nekandidoval, nějaký kompromisní kandidát, který třeba dovede zemi k předčasným volbám podle nového volebního systému. Možností je celá řada.

A ta pesimistická varianta, že někdy během jarních měsíců 2018 dojde k prudkému nárůstu přírážky k italským dluhopisům, objeví se znovu pochyby o italských bankách a všechno začne mít rysy, které budou přesahovat dalekosáhle politiku jedné rozhádané země – prostě jihoevropská bankovní politická dluhopisová krize?

Itálie už si tímhle prošla na začátku ekonomické krize, respektive v roce 2011, když padala Berlusconiho vláda.

Většinu dluhu v Itálii, nebo dluhopisů, drží vlastní občané. To znamená, dopad by nebyl ani tak na globální ekonomiku, jako primárně na občany. A myslím si, že za těchto okolností by Italové vždy i v té největší krizi našli způsob, jak se domluvit politicky. Takže já bych zůstal optimistou.

Celý rozhovor ve videu v úvodu článku.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2410414-jizansky-protest-narazil-na-severansky-v-italii-sledujeme-syrovvy-protest-proti>

O Četnících, cestě do Vietnamu a kružítku

6.3.2018 Moravskoslezský deník str. 17 Ostrava plus

HANA POREBSKÁ

„Žurnalista by měl být zvědavý. A zvědavý. Umět se zeptat, umět poslouchat. A nezapomínat, že dělat noviny je služba, a ne exhibice,“ říká manažerka časopisů Vltava Labe Media, novinářka PAVLÍNA WOLFOVÁ

Žurnalistka, reportérka, zástupkyně šéfredaktora, moderátorka, rozhlasová publicistka... Povídat si s novinářkou o novinářině bylo pro mě tak trochu zvláštní. Na druhé straně mě pohled kolegyně na společnou práci a život vůbec zajímal. Potkaly jsme se ve stánku Deníku na ostravském Olympijském festivalu, kde byla pro kolemdoucí doslova tahákem. Pavlína Wolfová.

I přes stále trvající zimu v celém areálu zůstávala usměvavá, pohotová, výřečná, vtipná... A mrazuodolná...

* Proč jste se pro práci novinářky rozhodla? Přece jen vás v dětství formovalo umělecké prostředí...

Vždycky jsem milovala čtení a později psaní. Měla jsem skvělou učitelku češtiny na gymnáziu, podporovala mě. Chtěla jsem psát literaturu, fakt je ten, že ze mě je novinářka a literatura zatím v nedohlednu. Mám ráda hodiny, kdy si můžu psát. Poznám, kdy mi to jde, kdy to drhne, a hrozně si to užívám.

* Nezatoužila jste v průběhu let zkusit po vzoru maminky či otce zpívat?

Kdysi. Jako každá holčička. A ne po vzoru maminky, ale Tiny Turner.

* Co vás na novinařině baví, a co naopak nebaví?

Mně na ní donedávna, než mě – snad dočasně – přestala bavit jako taková, nevadilo nic. Vždycky jen odfláknutá novinařina, takzvaná stolařina, ta mi vždycky vadila. Dneska se takové jako čtenářka programově vyhýbám.

* Mohla byste regulérně slavit Den tisku, rozhlasu a televize, protože jste ve své kariéře prošla všemi médii. Které z nich vám učarovalo nejvíce?

Ted', když se u sousedů popravují novináři, by měly ty Dny tisku, rozhlasu a televize slavit všichni – a přemýšlet o podstatě žurnalistiky, důvodu její existence a nutnosti zachování svobody slova. To nejsou řeči, je to fakt, je to důležité a něco strašně nepěkného se právě děje. Na Slovensku jsem začala kariéru v médiích jako zpravodajka České televize v čase rozdělení státu. Byla to divoká doba, ale to, co nyní sleduju, ty časy daleko překonává. Je to nepředstavitelné, šokující, děsivé a nepřijatelné. Co se týče otázky učarování typem média, pak odpovídám, že je mám ráda všechny. Největší veřejný kredit mi asi přinesla televize, největší trému jsem zažila v rádiu a nejradši ze všeho na světě píšu.

* Jaké vlastnosti by podle vás měl mít správný žurnalista? Co by měl všechno ovládat? Na co nesmí zapomínat?

Hlavně by měl být zvědavý. A zvědavý. Umět se zeptat a umět poslouchat. A dívat se a být poctivý. Mít pokoru a sebekontrolu, všechno ověřovat a ctít odpovědnost ke čtenáři i k tomu, o kom píše. To je fér. A měl by pěstovat a neustále procvičovat rozpoznávání pravdy od lži a nikdy v tom nepolevit. Nesmí zapomínat, že dělat noviny je služba.

* Od loňského roku působíte ve společnosti Vltava Labe Media, která vydává i náš Deník. Staráte se o rozvoj značek Story, Týdeník Květy, National Geographic a všech televizních magazínů. Popište prosím krátce, jak vypadá váš běžný pracovní den...

Můj běžný pracovní den je už čtvrtý měsíc hektický a zcela jiný než moje běžné pracovní dny kdykoli předtím. Jsem manažerka časopisů, zaobírám se strategiemi, jak časopisy zlepšovat, prodávat, jak zařídit, aby byly přitažlivé pro čtenáře. K tomu je potřeba spousta kolegů z různých oborů – žurnalisty počínaje, marketéry a obchodníky konče, a spousta invence i nepředstavitelné množství času tráveného debatami na dané téma. Je to náročné, ale zábavné. Zvláště když se potká spokojený čtenář, novinář i obchod.

* Co je na vaší práci produktové manažerky ve vydavatelství v současné době nejtěžší? Čím se aktuálně zabýváte?

Aktuálně se zabývám denodenním objevováním nových věcí a jejich implementací do mé práce. Začalo to před měsíci excelelem, bůhví, kam všude se ještě vydám.

* V rámci Olympijského festivalu jste fungovala ve stánku Deníku v Ostravě. Sledujete sportovní dění obecně?

Jsme sportovní rodina, a to doslova. Sportujeme víc, než se díváme. Většinou doma společně sledujeme baseball a golf, syn občas fotbal, hokej... Ale Ester Ledeckou jsme samozřejmě viděli. Poprvé v životě jsem zažila domácí fandění u televize.

* Jak sama říkáte, jste lyžařka až za hrob, jezdíte i na prkně, v létě lezete po horách... Je nějaký sport, který byste si chtěla zkusit?

Chtěla bych zkusit kiting, to by se mi asi líbilo.

* Ke sportu vedete i obě své děti... A v disciplínách podle vašich slov do té doby naprosto neznámých...

Moje děti se uhnuly tak nějak stranou. Můj syn je loňský reprezentant ČR v baseballu a dcera hraje softballovou ligu. Matilda navíc jezdí fantasticky na lyžích a Matouš na prkně, takže když jdu s Tildou, беру lyže, s Matem snowboard, to se cítím jako královna, když jim stačím. Společného času na ferrátách spolu ale bohužel za rok moc nestrávíme, většinou někde po světě hrají ty své pálkařské sporty, takže lezeme po horách hlavně s mužem.

* Promiňte mi, neodpustím si otázku, na kterou jste jistě odpovídala tisíckrát, ale jak vzpomínáte na svého dědečka? Existuje něco, co jste ještě o něm nezveřejnila?

To, co jsem dosud nezveřejnila, ani nikdy nezveřejním. Nechám si to pro sebe a svoje děti. Byl to zkrátka můj skvělý dědeček.

* Díváte se na filmy s Louisem de Funesem, kterému František Filipovský geniálně propůjčil svůj hlas? Co na něj říkají vaše děti?

Miluju Četníky. A Matilda s Matoušem taky milují Četníky! A nesnáším Oskara.

Narodila jste se dva dny před Štědrým dnem. Taky jste dostávala otázku: Chceš dárky na Vánoce, nebo na narozeniny?

Ne. Bylo to jasné. K narozeninám jsem vždycky dostala nové kružítko. Od té doby, co už nedělám do geometrie, máma mi dává celá ta léta jako dárek vždycky stejný parfém.

* Čím jste chtěla být jako dítě?

Samozřejmě herečkou.

* Čím jste naopak nechtěla být? Jaké povolání si nedovedete představit, že byste vykonávala?

Nemohla bych pracovat někde, kde děti pláčou. To mi dělá fyzicky špatně. I když netrpí, jen se zlobí, mně to strašně vadí. Takže nemohla bych být učitelka ve školce ani pediatr, a už vůbec ne dětská zubařka.

* Stalo se vám, že jste v životě něco prošvihla, co už se nedalo vrátit zpátky?

Prošvihla jsem svoje první manželství.

* Koho obdivujete?

Svoje rodiče a svoje děti. Aktuálně taky Ester Ledeckou a její rodiče.

* Co byste ráda udělala, ale neustále to odkládáte na neurčito?

Chtěla bych jet do Vietnamu.

* Existuje něco, bez čeho se ve svém životě neobejdete?

Dobré jídlo, počítač, drtič odpadu, myčka a krb. Mluvíme-li o věcech.
Pokračování na straně 18

O Četnících, cestě do Vietnamu a kružítku

Pokračování ze strany 17

* Jaké jsou vaše dobré vlastnosti? A které špatné?

Dobrých mám spoustu, to se vám sem nevejde. Jako kolegyně vím, že byste to musela krátit, něco vyhodit, a k mým dobrým vlastnostem by to nebylo fér. A špatné? Bývám zbrklá a hrozně netrpělivá. Dokud jsem byla mladá, byla to roztomilost, teď už je to jen špatná vlastnost.

* Jaká jste řidička?

Jsem skvělá řidička. Můj pojišťovák vám to potvrdí.

* Vaříte ráda? Co? Komu vaříte?

Umím vařit a nejraději pro své přátele, kteří se za léta moc nemění a kterým to chutná. Vařím ráda. A denně. I snídaně se u nás podávají na vidličku. My to tak rádi.

* Je nějaké heslo, rčení, moudro, kterým se celý život řídíte?

Nikdy nelituj toho, cos udělala, ale toho, cos neudělala.

* Co vás v poslední době trápí?

Že tak nějak skomírá zima, a přitom jaro je v nedohlednu.

***

Kdo je Pavlína Wolfová

Narodila se 22. prosince 1971 Pavlíně Filipovské a Petru Spálenému. Vystudovala masová média na **Fakultě sociálních věd** UK. Během studií pracovala v Lidových novinách a v České televizi. Jako zahraniční zpravodajka veřejnoprávní ČT působila v devadesátých letech na Slovensku. Později byla reportérkou Instinktu, Proč ne? a Magazínu Víkend. V Reflexu a v Marie Claire zastávala pozici zástupkyně šéfredaktora. Diváci ji určitě znají z TV Nova, kde moderovala talkshow Áčko a pracovala jako reportérka v publicistickém pořadu Na vlastní oči. Pro ČRo Radiožurnál připravovala po mnoho let rozhovory do pořadů Nad věcí a Děti vám to řeknou. Do VLM přichází z časopisu Týden. Dvakrát byla vdaná, z manželství a Janem Bubeníkem má 15letou dceru Matildu a 13letého syna Matouše. Žije v bytě Praze a už se nevdá.

O Pavlíně v cukru letu...

Dárek, který jí nejvíce udělal radost, byly lístky na Stinga. Dokáže dělat kompromisy, věří na zázraky. Dovolenou tráví výhradně na horách, kde se podle svého mínění měla narodit. Nejlíp si totiž odpočine na lyžích. A u jídla. Chtěla by být trpělivá. Divoce hraje na kytaru, na „zušku“ chodila na klavír. A pořád zpívá.

Oblíbené...

... BARVA: modrá ... KNÍŽKA: Mistr a Markétka ... MÍSTO, MĚSTO: Praha, Dublin, NYC ... FILM: Jízda ... HUDBA, SKLADBA: Sting, Brand New Day ... ROČNÍ OBDOBÍ: zima ... JÍDLO: maso ... ZVÍŘE: kůň ... KVĚTINA: chryzantéma ... POHÁDKOVÁ POSTAVA: ježibaba ... PARFÉM: Chloe

Foto autor| Foto: archiv Pavlíny Wolfové
Foto popis| PAVLÍNA WOLFOVÁ.
Region| Severní Morava

Pat po italských parlamentních volbách

5.3.2018 ČT 24 str. 10 22:00 Události, komentáře

David BOREK, moderátor

Nová éra v italské politice. Volby skončily patem. Protestní strany dostaly víc než polovinu hlasů. Nejvíc mandátů získalo Hnutí pěti hvězd, vládu ale samo neutvoří. Početně ho předstihla středopravicová koalice, ale ani ta nemá většinu. Hlavním poraženým je Demokratická strana Mattea Renziho, který už z funkce předsedy odstoupil.

Jakub NETTL, redaktor

Zemětřesení zasahuje Apeninský poloostrov pravidelně. Teď Itálie zažila jedno politické. Volební triumf slaví dvě protisystémová uskupení. Sázka Hnutí pěti hvězd na neoblomnou opozici, zaručený příjem pro všechny občany a přemístění migrantů do ostatních zemí Evropské unie přinesla 32 % hlasů.

Luigi DI MAIO, lídr Hnutí pěti hvězd

Jsme absolutním vítězem voleb. Cítíme odpovědnost dát této zemi vládu. Jsme otevření jednání se všemi.

Jakub NETTL, redaktor

Historický úspěch si připsala taky nacionalistická Liga. Díky ostré protiimigrační rétorice se stala nejsilnějším členem středopravicové koalice. Za sebou překvapivě nechala i Silvia Berlusconiho. Spokojený lídr Ligy Matteo Salvini opět kritizoval Brusel. Spolupráci s Hnutím pěti hvězd ale nepřímou vyloučil.

Matteo SALVINI, předseda strany Liga

Zavázal jsem se ke středopravicové koalici, se kterou mám právo a povinnost vládnout.

Jakub NETTL, redaktor

Ani tito čtyři spojenci sami vládu nesestaví. Dohromady mají pouze 35 % hlasů. Padla i Berlusconiho vize o velké koalici jeho strany se středolevicovými demokraty. Matteo Renzi totiž utržil největší debakl těchto voleb. Nedosáhl ani na 20 %.

Maurizio MARTINA, místopředseda Demokratické strany

Toto je rozhodně naše porážka. Nezpochybnitelná a velmi jasná prohra.

Jakub NETTL, redaktor

Jeho odstoupení může otevřít cestu pro spojení pěti hvězd s ostatními levicovými stranami. V kabinetu by se pak mohl udržet současný premiér Paolo Gentiloni - muž, ve kterém evropské špičky i finanční kruhy vidí záruku stability země. Ekonomicky zranitelnou Itálii čekají týdny politických jednání. Zásadní roli v nich bude hrát hlava státu Sergio Mattarella. Tady v prezidentském paláci nevyklučují ani opakování hlasování, ovšem s novým volebním zákonem. Jakub Netti, Česká televize, Řím.

David BOREK, moderátor

Je tu s námi politolog Martin Mejstřík, který se zabývá politikou na Apeninském poloostrově. Zdravím vás.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

David BOREK, moderátor

Nejprve taková trošku heslovitá fáze našeho rozhovoru. Pojdme v těch exotických názvech italských stran udělat si trochu jasno. Přirovnáme je k nějakým českým ekvivalentům. Hnutí pěti hvězd je co na, v českých poměrech?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak Hnutí pěti hvězd je obecně na té evropské úrovni dost samostatná anomální věc, protože prostě oni v té Itálii, ta frustrace, která tam je těch lidí, zejména na tom jihu je tak velká, ekonomická situace je tam tak špatná, že to se, tohle hnutí by se ...

David BOREK, moderátor

Zrovna tady to, to nejde přirovnat.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tohle by se nedalo ..., tohle by se dalo spíš přirovnat k nějakým ostatním protestním stranám na jihu, na jihu Evropy.

David BOREK, moderátor

Takže Syriza nebo Podemos, takto?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Spíše, spíše takto, s tím méně ... oni berou ty hlasy zleva i zprava, takže v tomhle tom by se asi, asi těžko dali přirovnat.

David BOREK, moderátor

Berslusconi a Forza Italia, to je Babiš?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, když se podíváte na Berlusconiho životní dráhu, na hesla, která používal a používá, tak tam ta, to přirovnání je docela evidentní.

David BOREK, moderátor

Liga Severu? Ona už to vlastně není Liga Severu, ale jenom Liga, co to je zač?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta strana začala jako autonomistická až separatistická, útočila na ty občany z jihu. To se teď neděje. Teď je hlavním tématem migrace, používají velmi silná slova. Zase, kdybychom používali nějakou paralelu, tak určitě částečně, minimálně rétoricky s tím naším Úsvitem bychom tam tu, tu podobnost našli.

David BOREK, moderátor

Demokratická strana, ta také není úplně klasická sociálnědemokratická strana, nebo je?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta bývala klasickou sociálnědemokratickou stranou toho takového starého západního stříhu, ale právě Matteo Renzi ji výrazným způsobem posunul do středu.

David BOREK, moderátor

Čili možná americká demokratická strana?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, to jednoznačně. Americká demokratická strana, ale ukázalo se, že v té Itálii vlastně to, že vypudil z té strany ty staré levicové politiky se ukázalo ... jako fatální.

David BOREK, moderátor

Můžeme se teď podívat na mapu, která ukazuje, jak dopadly volby v Itálii podle jednotlivých jednomandátových okrsků. Jenom pro diváky vysvětlím, modrá barva, to jsou strany středopravicové koalice, tedy Berlusconi anebo Liga, červená barva, to je demokratická strana, popřípadě jiné levicové formace a žlutá barva, to je Hnutí pěti hvězd. Takže, pane Mejšťíku, a tu mapu si tam můžeme teď nechat déle, protože budeme komentovat ty regionální rozdíly. Hnutí pěti hvězd, jestli to chápu správně, vytlačilo na italském jihu z tradičních pozic socialisty, respektive levici?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Všechny, prakticky jak ...

David BOREK, moderátor

Je to vlastně strana, je to vlastně regionální strana italského jihu?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
No, ne zcela, ale minimálně v těchto volbách platí, že na tom jihu skutečně drtivě zvítězili v těch, v těch ... mandátových obvodech a ukázalo se, že skutečně oni zosobňovali ten syrový protest proti tomu establishmentu. To znamená, to nespokojenost s tím, pokud prostě máte dlouhou dobu nezaměstnanost, nemáte výhledové šanci na to získat kvalitní práci, no, tak ta frustrace se kumuluje tak, že vyvrcholí vlastně ...

David BOREK, moderátor

Ano, dodejme, že regiony jižní Itálie nebo jihu Apeninského poloostrova jsou na tom ekonomicky v tuto chvíli už pod úroveň některých států střední Evropy, včetně České republiky. K té mapě se ještě vrátíme. Dobře, teď to vypadá, že tedy jižanský protest, to je ta žlutá barva, narazil na severanský protest pravicové strany.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Tam se podařilo Lize Severu, která ..., což je ještě, to bych řekl, na to bych upozornil. V rámci té středopravicové koalice je to právě Liga Severu, která poprvé nejenom získala nejlepší výsledek v historii, ale zároveň předběhla poprvé Berlusconiho stranu. Což se nikdy předtím nestalo v těch 20 letech, právě proto, že na tom severu se té Lize povedlo, řekněme, nakumulovat ten protest a tu obavu z migrantů, která teda na tom severu ...

David BOREK, moderátor

Jediným takovým pozůstatkem původního politického spektra, i když ono už bylo v 90. letech jednou převrstveno, ale jednou politického spektra na té mapě je ta červená barva. To jsou vlastně už sto let existující levicové ostrovy okolo Florencie, Boloně a podobně. Je to tak?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Tomu se říká "rudý pás" v Itálii, ale i ten, když se podíváme na tu mapu podrobně, tak už to není pás, už je to takový spíš ementál, že i tam najednou se objevily oblasti, kde poprvé v historii vlastně levice nevyhrála, takže to je vidět ten její propad na tom vlastně ...

David BOREK, moderátor

Když to takto redukuje na tři bloky. Ono to vlastně je v tuto chvíli, i z hlediska volebního systému soustředěno do tří koalic nebo do tří táborů, kdo s kým může spolupracovat, pokud se bavíme o společné vládě?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
To je asi ta nejtěžší část toho, co teď nastane, protože tam prakticky tou předvolební rétorikou se ty strany navzájem vyloučily, vyloučily z nějakých možných koalic.

David BOREK, moderátor

Čili ten seveřanský a jižanský protestní hlas se nemůže nijak spojit? Ruší se navzájem?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Oni jsou, právě, že jsou postaveni jako do velkého antagonismu, protože prostě ti jižané nezapomenou to, že ta Liga, ta dnešní Liga, Liga Severu 20 let prostě z nich dělala občany druhé kategorie, tak najednou se s nimi spojovat, vidím to jako velmi obtížné.

David BOREK, moderátor

Tak a zdůrazněme, když to trochu přeženu, že jsou státy, možná typu České republiky, dejme tomu, středně velké státy, které si v uvozovkách mohou dovolit trochu potom tápat, jak sestavovat vládu, ale Itálie, to je čtvrtá největší ekonomika Evropské unie a zároveň ekonomika, která už beztak má dost svých problémů, nemluvě o problémech jejich bank. Může si Itálie dovolit teď třeba pět měsíců tápání ohledně toho, kdo jí vlastně bude vládnout?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Tak ono je to docela ..., nejenom, že si to může dovolit, ona si to pravděpodobně dovolí a jiné řešení mít nebude, protože tak, prostě ty varianty jsou teď tak komplikované, že není možné to velmi rychle rozhodnout. S čím má Itálie naopak velmi dobré nebo dobré, už má zkušenosti opakované, jsou ty úřednické vlády. Takže je prostě možné, že tam teď bude Gentiloniho vláda vládnout v demisi, což zase vidíme, že i v jiných státech vlády můžou takto existovat a prostě možná potom bude naopak klíčová role prezidenta právě v tom, koho pověří dál vládnout. Může to být prostě někdo úplně třetí, někdo, kdo v těch volbách nekandidoval, kdo bude nějaký kompromisní kandidát, který třeba dovede tu zemi k předčasným volbám podle nového volebního systému. Těch možností je tam celá řada a ...

David BOREK, moderátor

A varianta, teď možná do toho vnáším takový ten neutuchající novinářský pesimismus, který občas, to přiznávám na rovinu, novináři občas mívají rádi dramata a černé scénáře, tak ale zdůrazňuji, je to jenom scénář, scénář, že někdy během jarních měsíců 2018 dojde k prudkému nárůstu přírážky k italským dluhopisům, objeví se znovu pochyby o italských bankách a všechno začne mít rysy, které budou přesahovat dalekosáhle politiku jedné rozhádané země, prostě jihoevropská bankovní politická dluhopisová krize?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Tak ona už Itálie si tímhle prošla na začátku ekonomické krize, respektive v roce 2011, když padala Berlusconiho vláda.

David BOREK, moderátor

Právě proto se ptám, že to vlastně tehdy tomu jen tak tak uhnulo.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Zase na druhou stranu vlastně většinu toho dluhu v Itálii nebo těch dluhopisů drží vlastní občané. To znamená, vlastně tam by ten dopad nebyl ani tak na tu globální ekonomiku jako primárně tedy na ty občany a myslím si, že v tom, v těchhle těch okolnostech by se tam potom, Italové vždycky i v tu největší krizi našli prostě potom způsob, jak se domluvit politicky. Takže jako já bych v tom zůstal optimistou.

David BOREK, moderátor

Martin Mejstřík, politolog. Komentář k italským volbám. Děkujeme za něj, na shledanou.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na shledanou.

David BOREK, moderátor

Děkujeme i vám, hezký večer.

NEJSEM VĚDEC A ANI NECHCI

5.3.2018 Ona DNES str. 06 O mně

KAROLÍNA DEMELOVÁ

Rozhovory se špičkovými vědci umí vést tak, že jsou srozumitelné i pro laiky. „Naším cílem je dát divákovi potravu k přemýšlení,“ říká věčně usměvavý moderátor Daniel Stach.

Daniel Stach moderátor (29)

Narodil se v Českých Budějovicích, vystudoval mezinárodní obchod na Fakultě mezinárodních vztahů na VŠE a mediální komunikaci na **Fakultě sociálních věd** UK. Závodně se věnoval vodnímu slalomu, na Radiu Wave uváděl spolu s Miroslavem Lencem pořad o netradičních sportech, dodnes spolu moderují závody. V České televizi připravuje a moderuje pořad Hyde Park Civilizace, od roku 2016 také Vědu 24. Za popularizaci vědy získal Medaili Vojtěcha Náprstka, Novinářskou křepelku a v soutěži TýTý 2014 se stal Objevem roku.

O učení

Nejhezčí na mé práci je, že se každý den dozvím něco nového. Třeba že motory v raketě Falcon Heavy mají dohromady stejný tah jako osmnáct Boeingů 747! Nebo to, jak se v hieroglyfech píše Ramesse II.

O hostech

Chodí k nám nositelé Nobelových cen, dělal jsem rozhovor s dalajámou, primatoložkou Jane Goodall, cestovatelem Miroslavem Zikmundem, zakladatelem dětské onkologie Kouteckým... Skvělý byl třeba díl s Jamesem Kakaliose, který vysvětluje fyzikální zákony na Supermanovi, Thorovi nebo Spidermanovi.

O nejlepší otázce

Jednoznačně „Proč?“. Když se tak ptají děti, zajímají se o to opravdu podstatné. Nechtějí vědět, jaká je to barva, ale proč je taková. Stejně je to i v matematice, podstatnější než výsledek je cesta k němu.

O vědě

Nejsem vědec a ani jím být nechci. Vědu se snažím popularizovat. Nechceme, aby si divák zapamatoval, jak probíhá difrakce elektronů, ale aby se dozvěděl něco nového a zamyslel se nad tím.

Moje nejoblíbenější fotka z mobilu

Pan Rozárka je nalezenec. Dostali jsme ho jako kočičku a teprve při druhé prohlídce u veterináře se zjistilo, že je to vlastně kocour.

Je jak pes, vítá nás u dveří a je strašný mazel.

O diváckých ohlasech

Mám ohromnou radost z vynikající zpětné vazby. Třeba když diváci napíší, že je u nás téma zaujalo natolik, že si pak k němu sami něco dohledali a přečetli. Občas nám píšou i učitelé, kteří používají některé díly při výuce. A pak mi taky někdy chodí zprávy od maminek a babiček, které mi dohazují své dcery a vnučky. Zajímavé je, co u nich vypíchnou – že jsou chytré, sportují a že bychom si určitě měli o čem povídat.

O sportu

Plné znění zprávy

Ve čtrnácti mě pustil sen být profesionální sportovec. Ráno trénink, pak rehabilitace, další trénink... To by mě nebavilo. Ale sport mám rád pořád, chodím běhat se svou šéfovou, což je parádní, protože přitom můžeme probrat práci. A chci si koupit novou loď, abych mohl zase pádlovat se svým parťákem Mírou Lencem.

O spánku

Kdo nespí, prohrává! Hlídám si, abych spal denně osm nebo i víc hodin. Je to strašně důležité, mozek si potřebuje odpočinout a vyčistit všechn ten nepořádek. Jinak přestaneme mít nové nápady a nemůžeme svou práci dělat tak dobře, jak bychom měli.

O přítelkyni

Jsme spolu už přes jedenáct let, od mých osmnácti. Obdivuju ji, že to vydržela, protože to se mnou v mnoha směrech není jednoduché. Mám ohromné štěstí, že za mnou vždycky stála, můžu se na ni absolutně spolehnout.

Foto autor| FOTO: DAN MATERNA, MAFRA, VÁCLAV HODINA - ARCHIV ČT, ARCHIV DANIELA STACHA

Italská politika se zřejmě ocitne v patové situaci

5.3.2018 TV Nova str. 11 19:30 Televizní noviny

Reynolds KORANTENG, moderátor

Itálie se řítí do nejistoty. Voliči totiž do parlamentu vybrali strany tak, že žádná z nich nemá většinu. Poprvé za více než 70 let ho ovládnou protestní bloky, které se nemohou navzájem vystát. Itálii tak čekají náročná a zřejmě vleklá vyjednávání o vládě.

Matěj SVITÁK, redaktor

Itálii čeká nebývalá změna. Parlament totiž ovládly strany, jejichž hlavním heslem byl protest proti dosavadní politice. Nejvíce hlasů necelých 33 procent získalo Hnutí 5 hvězd. Bodovalo především na chudším jihu mezi voliči nespokojenými se špatnou hospodářskou situací a příchodem lidí z Afriky.

Alessandro Di Battista, představitel strany 5 hvězd

Poprvé s námi budou všichni muset mluvit a to bude záruka průhlednosti a důvěryhodnosti.

Matěj SVITÁK, redaktor

Protestní hlasy na bohatém severu zase posbírala liga Mattea Salviniho. Strana se zřekla svého dlouholetého volání po odtržení od chudšího jihu a přišla s novým programem. Omezení imigrace, snížení daní a zefektivnění klasicky neefektivní byrokracie.

Matteo SALVINI, šéf strany Liga

Jsem a budu hrdým populistou. Jen ti, kdo naslouchají lidu, dělají svou práci a plní svou povinnost. Italové už nechťejí intelektuály, kteří pohrdají pracanty a nechodí nakupovat.

Matěj SVITÁK, redaktor

Liga získala přes 17 procent. Kandidovala v koalici s tradiční pravicovou stranou vzhůru Itálie Silvia Berlusconiho, která dostala 14 procent. Do parlamentu zasednou ještě poslanci tradiční levice s dosud vládnoucí demokratické strany. Ti získali necelých 19 procent a chtějí do opozice. Většina se v parlamentu bude hledat velmi složitě.

Martin MEJSTRÍK, katedra Evropských studií, **fakulta Sociálních věd** UK

Ty matematické počty, které by dávaly dohromady většinu, tak to by musely jít spolu strany, které deklarovaly jasně před volbami, že nic takového nehrozí.

Matěj SVITÁK, redaktor

Vyjednávání o vládě teď budou zřejmě trvat dlouhé měsíce. Matěj Sviták, televize Nova.

Velká koalice v Německu

4.3.2018 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jaká povolební koalice vznikne v Itálii ještě nevíme, ale v Německu už mají jasno. Čtvrtou vládu by mohla Angela Merkelová stihnout sestavit do Velikonoc, jak slíbila, a to hlavně díky souhlasu německých sociálních demokratů, nebo-li SPD. Dnes tu koalici s křesťanskými demokraty odsouhlasili ve vnitrostranickém referendu. Téma pro Kateřinu Papežovou z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

-----
Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Tentokrát se ta velká koalice rodila déle a těžce. Co o jejím úspěchu může rozhodnout nejvíc?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

-----
Tak vzhledem k tomu, jak je nastavená ta koaliční smlouva, je vlastně velmi sociálně demokratická, velmi prolidová, pravděpodobně nebude problém ji prosadit. Tak spíš o tom úspěchu vlády rozhodne komunikace s veřejností, to, jak budou schopné ty obě strany velké koalice přesvědčit voliče i do těch dalších voleb, že skutečně pracovali pro ně, že i když nepřišla ta změna, kterou by si velká část voličů přála, tak, že jejich vláda je úspěšná, jejich vláda posunuje Německo i dále.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Sociální demokraté coby žádaná nevěsta si mohli říct o mnoho. Můžete stručně uvést nějaký příklad ústupku Angely Merkelové vůči nim?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

-----
Tak jak je vlastně v té koaliční smlouvě uvedeno, sociálním demokratům se podařilo prosadit mnoho svých požadavků, které měli už v předvolebním programu. Ať se jedná o zvyšování důchodu, zvyšování dávek pro rodiny s dětmi, nějaké reformy pracovního trhu, třeba pro ně velmi důležité téma omezení smluv na dobu určitou, neopodstatněných smluv na dobu určitou. To jsou jenom takové příklady toho, co se jim podařilo prosadit. Někteří komentátoři hovoří o tom, že dvě třetiny té koaliční smlouvy odpovídají požadavkům sociálních demokratů. Možná ještě důležitější je ale, že se jim podařilo získat důležité ministerské resorty, ministerstvo financí, ministerstvo zahraničí, ministerstvo práce a sociálních věcí, takže skutečně v té vládě budou mít silné slovo.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Zmínila jste se o té komunikaci s veřejností. Neuškodilo sociálním demokratům v očích veřejnosti, že ten jejich končící lídr Martin Schulz víceméně doplatil na své vládní ambice?

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Tak Martin Schulz byl už před volbami kontroverzní osobou a mohlo skutečně jeho obsazení vést k tomu, že část voličů se odvrátila od sociální demokracie. Naopak část voličů v něm mohla vidět silného konkurenta Angely Merkelové. To jeho jednání z posledních dnů si myslím, že spíše může prospět sociální demokracii. To, že uznal tu svojí kritiku a neusiluje ve výsledku o pozici ministerstva zahraničí, ale po dojednání té koaliční smlouvy se skutečně stáhnul z funkcí ve vládě a dostal tak svým slovům ještě z předvolební kampaně, že nebude figurovat ve vládě Angely Merkelové.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Kateřina Papežová z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju i vám, na shledanou.

Kateřina PAPEŽOVÁ, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Děkuju, na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Ale v tématu pokračuji, protože mým hostem ve studiu je teď Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru prezidentské kanceláře, který řadu let působil jako český velvyslanec v Německu. Vítejte, dobrý den.

Rudolf JINDRÁK, diplomat

Dobrý den.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Co může podle vás tato velká koalice v Německu znamenat pro Česko a jeho evropskou politiku?

Rudolf JINDRÁK, diplomat

Já bych právě rozdělil asi ten výsledek toho dnešního, nebo sčítání toho dnešního referenda, které proběhlo včera, asi do dvou částí, právě tu část evropskou a část bilaterální. Samozřejmě mě jako bilateristu zajímá to, jak se promítne působení nové spolkové vlády do vztahů s Českou republikou. Já si myslím, že to je dobrá zpráva pro českou zahraniční politiku ve vztahu k Německu, ale i pro ekonomiku, protože ta velká koalice je vypočítatelná, víme, jakým způsobem se bude chovat, je tam celá řada ministrů, které dobře známe, kteří dobře znají Českou republiku, je tam kancléřka Merkelová, která má nadstandardní vztah k České republice, to je všechno v pořádku. Druhá ...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A v čem můžou být, můžu-li vás doplnit, ty styčné plochy s vládou Angely Merkelové, v jejím čtvrtém premiérském období?

Rudolf JINDRÁK, diplomat

Já si myslím, že těch styčných ploch je tam více než těch rozporných. Samozřejmě, já jsem nedopověděl tu druhou větu, to je ta evropská politika. Tam si myslím, že bude největší problém pro Českou republiku, počínaje povinnými kvótami na rozdělování migrantů a konče finanční perspektivou, která s tím souvisí. Na druhou stranu ty styčné plochy budou předpokládám ekonomické oblasti. My zase tam máme možná sporné body typu energetika, hnědé uhlí a tak dále. Takže ale myslím si, že to jednoznačné směřování, třeba to pokračování nějaké regionální spolupráce, spolupráce v rámci tak zvaného toho strategického dialogu tady určitě bude pokračovat.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Když už jste se zmínil o energetice, jaderném uhlí jako potenciálním bodu rozporu, rozumím-li dobře, tak je to dáno tím důrazem Německa na obnovitelné zdroje?

Rudolf JINDRÁK, diplomat

No především na obnovitelné zdroje. Tam je závazek do konce té koaliční smlouvy, že by to roku tuším 2030 mělo mít Německo přes 60 procent veškerých energetických zdrojů z obnovitelných zdrojů. My, firma EPH, provedla poměrně velkou investici v bývalém východním Německu do právě hnědouhelného sektoru. Druhá věc je, my hodně jsme závislí na uhlí. A třetí věc, která je podle mého soudu velmi závažná, a to je otázka jaderné energetiky, protože Německo jednoznačně jde tou cestou, potvrzuje jí tu cestu v tom /hauštývu/ a samozřejmě spojuje se s ním Rakousko a tak dále. To si vidím, že může být problematickou agendou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A ta další vaše zmínka se týkala evropského rozpočtu, nemýlím-li se, chystají se tedy jednání o novém evropském rozpočtu. Co bude důležité s Německem v této souvislosti vyjednat?

Rudolf JINDRÁK, diplomat

Důležité bude samozřejmě zabránit tomu propojování, podle mého soudu těch rozpočtových, poskytování rozpočtových prostředků a vázat je na povinné přijetí migračních kvót. Překvapivě kancléřka Merkelová před tou mimořádnou evropskou radou toto zmínila, /nesrozumitelné/ Bundestagu, překvapilo to i ty insidery německé, že to ona takto zopakovala. Já si myslím, že to bude na poměrně velmi ostrou debatu. Máme na to relativně dost času. Co je důležité pro nás je kohézní politika a samozřejmě paní Merkelová by měla vědět, respektive spolková /nesrozumitelné/ by měli vědět ve své zkušenosti s bývalou NDR, že skutečně kohézní politika hraje svoji roli a je důležitá.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Že tedy pro Českou republiku je klíčové, aby dostala ten objem prostředků, který požaduje?

Rudolf JINDRÁK, diplomat

Já si myslím, že nejde ani tak o tu celkovou sumu, která by měla být kolem 600 miliard korun za to rozpočtové období 2021-2027, ale jde o tu strukturu těch prostředků a jde o tu formu toho čerpání těch prostředků, jakou formou nám bude vlastně víceméně předepsáno, na co je čerpat máme. Samozřejmě máme určité infrastrukturální projekty, které je potřeba dotáhnout, a je pravdou to, že řada těch projektů je závislá na tom evropském financování.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Máme nějakou reálnou šanci koordinovat s Německem a vlastně i s Francií, která je teď tahounem reformem, měnovou politikou, coby jenom přihlížející na schůzkách eurozóny?

Rudolf JINDRÁK, diplomat

No, bohužel to je právě problém, že jsme jenom přihlížející na schůzkách eurozóny. Do budoucna se asi předpokládá, že ani nebudeme tím přihlížejícím, že už se víceméně nebudeme účastnit těch jednotlivých úzkých formátů. Na druhou stranu plánuje se přistoupení k tomu tak zvanému fiskálnímu paktu, což by nám zase mohlo otevřít cestu k nějakým grémiím. Já myslím, že o to víc je potřeba s Německem mít velmi dobré bilaterální vztahy, protože platí přímá úměra, já nemůžu mít prostě dobré vztahy na úrovni evropské, jakékoliv jiné, multilaterální, pokud mám vztahy špatné na úrovni bilaterální. To znamená, jestli se budeme s Německem hádat o reparace, o sudetské Němce, tak se prostě nemůžeme dohodnout na téma evropská perspektiva.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Říká Rudolf Jindrák, ředitel zahraničního odboru prezidentské kanceláře a dřívější mnohaletý český velvyslanec v Německu. Děkuji, že jste přišel osobně. Vážím si toho.

Rudolf JINDRÁK, diplomat

Děkuji za pozvání, hezký den. Na shledanou.

Fašistů se Italové bát nemusí

3.3.2018 Lidové noviny str. 05 Svět
MARTIN HAMPEJS

Nedělní parlamentní volby v Itálii by mohly skončit patem. Podle odborníka na jihoevropské státy Martina Mejstříka je možné, že většinu nezíská levice, pravice ani populisté. Řekl to v rozhovoru pro Lidovky.cz.

* LN Jaké jsou hlavní politické bloky, které mají šanci zvítězit ve volbách?

Letošní volby budou, podobně jako volby v roce 2013, nezvyklé tím, že jsou ve své podstatě třípólové. Dříve o přízeň voličů soutěžily středolevá koalice, kterou vede současná vládní Demokratická strana, a středopravá koalice hnutí Vzhůru, Itálie Silvia Berlusconiho a Ligy severu Mattea Salviniho. Do současných voleb však vstoupilo jako nová síla Hnutí pěti hvězd a uzmulo si značnou část voličů.

* LN Jaké jsou šance jednotlivých bloků na vítězství?

Tyto volby budou mít komplikovaný výsledek, jenž nedává přílišnou naději na sestavení stabilní vlády. Každá z těchto tří sil totiž bere relativně velký počet voličů a navzájem příliš nekomunikují. Dlouhou dobu to vypadalo, že si každý z těchto bloků uzme třetinu elektorátu, ale vzhledem ke klesající popularitě vládní Demokratické strany a silnému akcentování tématu uprchlíků začíná být favoritem středopravá koalice.

* LN Zmínil jste migraci. Jaká jsou hlavní volební témata předvolební kampaně?

Téma uprchlíků je v Itálii relativně nové, ale rezonuje nejsilněji. Dále se opakují témata, která se na italské politické scéně objevují již velmi dlouho, jako je nepříznivá ekonomická situace a nezaměstnanost. Řeší se prakticky bezvýhodná situace mladých lidí v otázce kvalitně zaplacené práce, jež by poskytovala dostatek financí na kvalitní život. A samozřejmě se také hovoří o neschopnosti vlády připravit reformy, které by přinesly změnu v této socioekonomické oblasti.

* LN Hovoří se v Itálii například o odchodu z Evropské unie?

To rozhodně ne. Je pravda, že většina stran se začala vůči EU značně vymezovat, což v Itálii nikdy dříve tématem nebylo. Nicméně na rozdíl třeba od České republiky by ani ta největší euroskepticky vystupující hnutí, jako je Liga severu nebo Hnutí pěti hvězd, nikdy o vystoupení z EU neuvažovala.

* LN Kdo podle vašich předpokladů ve volbách zvítězí?

Současný volební zákon je nastaven tak, že pokud se jednomu hnutí podaří získat přes 40 procent, získá většinu hlasů. Tomu výsledku se bude blížit středopravá koalice. Podle mého názoru zvítězí, ale hranice 40 procent nedosáhne. Pak ovšem vyvstane problém, že nebudou mít s kým poskládat vládu, což ve výsledku napomůže antisystémovým hnutím, jako je Hnutí pěti hvězd.

* LN Ve vedení středopravé koalice stojí i bývalý premiér Silvio Berlusconi. Může se stát premiérem?

Nemůže. Berlusconi má totiž do roku 2019 zákaz působení ve veřejně volených funkcích (křeslo ale nabídl šéfovi europarlamentu Antoniovu Tajanimu, jenž nabídku včera přijal – pozn. red.).

* LN I tak se ale Berlusconi značně angažuje a je vidět na mnohých akcích s veřejností. Jak se Italové staví k jeho návratu do politiky?

Berlusconi mu v tom brání několik věcí. Za prvé je to zmíněný zákaz, za druhé jeho věk. Je mu již 81 let. I když si nedávno nechal udělat nový obličej, věk se na něm již značně podepsal. Je však zajímavé, že poté, co mu byl zrušen mandát v Senátu, odvrátili se od něj spojenci a vypadal, že je skutečně politická mrtvola. Dokázal se však vrátit a jeho strana má v současnosti kolem 15 procent, což je opravdu dobrý výsledek.

* LN Může to mít spojitost i s tím, že vlastní značnou část médií?

Určitě, v současnosti je sice jeho podíl na mediální scéně nižší, než býval dřív, ale pořád ovládá přibližně 40 procent italského mediálního trhu. Berlusconi toho dobře využívá a jeho voličská základna se rekrutuje ze sociálních skupin, které nejvíce sledují televizní kanály, například mezi mladými matkami. Zároveň je Berlusconi velmi flexibilní, co se týče názorů. Je schopen najít nová témata a nebrat ohled na to, co si myslel třeba před pěti lety. Teď se stal například ochráncem zvířat. Adoptoval malé jehňátko, založil farmu, s těmi zvířaty se fotí a stal se ekologem.

* LNO Itálii se v poslední době hovořilo v souvislosti se vzestupem fašistických hnutí CasaPound a Forza Nuova, jež se nebojí odkazovat na Benita Mussoliniho. Jak se k nim staví Italové?

Je pravda, že o těchto radikálních hnutích se dnes v Evropě hodně mluví. Jsou to skutečně fašistické skupiny, setkávají se, hajlují, ověšují se symboly, ale jejich reálná politická podpora je na úrovni české Dělnické strany nebo hnutí Martina Konvičky. A tak jsou i ve společnosti vnímány. Je pravda, že jsou na vzestupu, že jsou vidět a střetávají se často s bezpečnostními složkami, ale členů těchto stran je pár tisíc a nepředstavují reálnou politickou sílu. Tato hnutí jsou velmi vzdálena tomu, aby se dostala do parlamentu.

* LN Změnila tato hnutí nějakým způsobem ráz italské politiky?

Do značné míry určitě. Část jejich rétoriky totiž převzaly pravicové strany, jmenovitě pak Matteo Salvini a jeho Liga severu. Uvědomili si totiž, že v Itálii existují voliči, kteří na radikální rétoriku slyší. Salvini dokonce došel tak daleko, že říkal, že Itálii je potřeba vyčistit, zbourat tábory buldozery a vyhnat u Itálie všechny migranty. Tato prohlášení vedla k určité radikalizaci společnosti. Nebylo to však způsobené okrajovými fašistickými hnutími, ale tím, že zavedené mainstreamové strany převzaly jejich autoritativní rétoriku.

Martin Mejstřík

* Vystudoval západoevropská studia na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. * Působí na katedře evropských studií IMS **FSV UK**. * Specializuje se na politický vývoj zemí v oblasti Středozeří, zejména na Itálii. * Ve svém výzkumu se zabývá politickou vědou v Itálii a osobou Giovanniho Sartoriho (italský politolog).

Hajlují, ověšují se symboly, ale jejich reálná politická podpora je na úrovni české Dělnické strany nebo hnutí Martina Konvičky

Foto autor| FOTO REUTERS

Foto popis| Povstal z popela. Matador italské politiky a šéf strany Vzhůru, Itálie Silvio Berlusconi otírá pot z čela lídrovi Ligy severu Matteovi Salvinimu.

Ze sociálních sítí

3.3.2018 Pražský deník str. 02 Praha

„Zatímco se na Slovensku probouzejí devadesátky, v České republice jsme jako vždy o krok „napřed“ a vracíme se rovnou do let osmdesátých.“ Politologický klub **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

„Po návštěvě čínského prezidenta Miloš Zeman sliboval, že do roku 2020 Čičané v Česku proinvestují téměř 300 miliard korun...“ Poslední skaut, blogger

„Mlátička Ondráček zvolen do čela komise pro kontrolu GIBS. Další jasný důkaz fungující koalice ANO, KSČM a SPD. Další útok na polistopadovou demokracii. Alexandra Udženija, 1. místopředsedkyně ODS

„Na průčelí Týnského chrámu se po téměř čtyřech stoletích vrátil jako symbol ekumenického smíření kalich.“

Arcibiskupství pražské

Foto popis|
Region| Střední Čechy

Rozhovor s PhDr. Martin Mejstříkem

3.3.2018 ČRo Plus str. 02 16:06 Evropa Plus

Pavel NOVÁK, moderátor

Hostem Evropy Plus je Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Pavel NOVÁK, moderátor

Jaká vůbec byla hlavní témata, která rezonovala v té předvolební kampani v Itálii a kterými se strany snažily nějak oslovit voliče, aby je přilákaly na svojí stranu.

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tím nejvýraznějším tématem bezpochyby byla migrace. Itálie je dlouhodobě zemí, kam proudí desetitisíce migrantů ročně ze severní Afriky a to si velká část těch politických lídrů, kteří teď kandidují nějakým způsobem snaží využít, což samozřejmě ovlivňuje celkem zásadním způsobem tu předvolební kampaň a je to něco, co Italové doteď neznali, protože ten silný proti migranský sentiment v Itálii nikdy nebyl nějakým způsobem součástí té politické kultury a najednou teď skutečně to vypadá, že budou mít úspěch strany, které naopak na tomhle tom velmi staví.

Pavel NOVÁK, moderátor

To byla tedy migrace, ještě něco dalšího? Ekonomická situace, nezaměstnanost?

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pokud na jedné straně migrace je tedy něco nového, co se dříve v italských, jako mezi tématy italské politiky neobjevovalo, tak naopak ekonomická situace je jedno z těch nejstarších témat, které se tam řeší prakticky každé volby. Itálie dlouhodobě je na tom ekonomicky ne úplně dobře, Itálie byla postihnuta ekonomickou krizí, z ní se zatím ne příliš úspěšně dostala. Itálie stále vlastně má relativně vyšší nezaměstnanost než zbytek Evropy, zejména se to týká nezaměstnanosti mladých lidí do 30 let a zároveň také ty reformy, které tam Matteo Renzi bývalý premiér a současný tedy předseda Demokratické strany se pokoušel prosadit, které by nějakým způsobem pomohly pracovnímu trhu, pomohly té situaci, tak ty tedy ta společnost odmítla v referendu a tím pádem prakticky ta situace zůstává zablokovaná, stejně jako byla v minulosti a ti lidé stále více a více pocítují frustraci z toho.

Pavel NOVÁK, moderátor

Podle předvolebních průzkumů právě ta centrolevicová vládnoucí Demokratická strana Mattea Renziho, která tedy má premiéra Paola Gentiloniho, tak ta nemá úplně největší naděje na vítězství. Co udělala špatně? Někjaké reformy přece jen zavedla, ekonomika se mírně začala zvedat, nezaměstnanost mírně začala klesat. Proč jí tedy chtějí voliči potrestat?

PhDr. Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Obecně, v Itálii dlouhodobě platí, že lidé jsou i když se daří méně i když se daří více, tak jsou vždycky rozlobení na tu vládnoucí garnituru, protože jí vlastně vyčítají všechny ty negativní jevy, které v té společnosti jsou a že s nimi nic nedělá. K tomu, když si připočteme, že Matteo Renzi se dostal do čela té Demokratické strany, která v té době před těmi několika lety stále si ještě v sobě nesla relativně dost viditelný "nesrozumitelné" levicové minulosti, protože nesmíme zapomínat Demokratická strana je skrz několik proměn a několik změn názvů vlastně legální právní nástupkyní Italské komunistické strany, takže spousta těch lidí ještě před pěti, šesti lety v té straně byli ti, kteří v osmdesátých letech byli vlastně v komunistické straně, takže ta strana měla relativně jasně vymezené levicové směřování i se svými voliči a Matteo Renzi, který je první předseda té strany, který vlastně nemá to komunistické zázemí, on naopak pochází z křesťansko demokratického zázemí, tak najednou tu stranu velmi výrazně posunul směrem do středu, jak tématy, tak i co se týče personálním obsazením, takže najednou se vlastně stalo, že ti staří levicoví politici se s Renzím vlastně nepohodli a naopak si založili svoji vlastní stranu, která se teď pohybuje někde k mezi 3 až 5 procenty, ale to jsou vlastně ty hlasy, které jim budou chybět na to, aby mohli třeba překonat ty svoje konkurenty.

Pavel NOVÁK, moderátor

To je tedy strana Svobodní a rovní. Ani kdyby se následně po volbách třeba nějak spojila s tou Demokratickou stranou, tak ani tak by nedali dohromady nějakých těch kýžených 40 procent tuším, aby mohli mít většinu v Parlamentu.

PhDr. Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Skutečně ty čísla taková mít asi nebudou a za druhé ti lidé, nedovedu si představit, že by spolu spolupracovali, protože jsou skutečně v současnosti rozhádaní, což je opět zase problém levice a nejen levice v Itálii, která je prostě drolená osobními spory, různými animozitami, zatímco na té pravici si teď Itálii vlastně povedl složit koalici tří stran, která minimálně na první pohled vypadá relativně kompaktně a i díky tomu je relativně jasný favoritem na vítězství v těch volbách.

Pavel NOVÁK, moderátor

To bude tedy koalice Berlusconiho Vzhůru, Itálie, Ligy Severu a Italských Bratrů. Proč se tyto strany, které nemají úplně stejný program dali dohromady. Liga severu je přece dost euroskeptická, kdežto Vzhůru, Itálie se zdá být taková docela pro evropská strana.

PhDr. Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Oni Liga Severu a Berlusconi už byli v koalici v prvních volbách v té takzvané Italské druhé republiky v 1994, to znamená a v každých, kromě výjimky v každých následujících volbách spolu v té koalici byli, já bych řekl zejména kvůli tomu, že prostě chtějí být u té moci, chtějí nějakým způsobem zvítězit a je to takový sňatek z rozumu, protože Berlusconi je potřebuje tu Ligu Severu a zároveň Liga Severu sama o sobě nemůže udělat žádný úspěch. Pořád je jejich úspěch limitován na ty severní regiony v Itálii, takže oni nemůžou mít tu ambici, že sami o sobě můžou udělat nějaký velký volební výsledek a pokud tyto dvě strany sečteme dohromady, přidáme k nim i malou stranu Bratrů Itálie, tak do toho můžeme skutečně se dostat k 35 a výše procentům.

Pavel NOVÁK, moderátor

Přece jen ale takovým vítězem, pokud se týká na ty procentní zisky má být podle průzkumů Hnutí pěti hvězd, což je radikální, populistická formace, která existuje necelých deset let. Cím si tato strana, toto hnutí získalo takovou důvěru voličů?

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Ono je to i z toho co sem říkal před tím celkem logické, protože pokud máte dlouhou dobu situaci v Itálii, ekonomickou, která vám nenahrává a zejména pokud jste mladý, máte čerstvě vystudovanou školu a vidíte, že pokud nemáte nějakého známého, nebo příbuzného, který vám dohodí pracovní místo, tak s tou svojí kvalifikací prostě práci neseženete, tak se ta frustrace samozřejmě více a více nabaluje, no a pak stačí když přijde nějaká takováto strana, která je antiestablishmentová a říká tedy, ti politici co tu byli do této doby neuspěli, protože byli neschopní, zkorumpovaný a my víme vlastně jak na to, no tak tito lidé, kteří jsou frustrovaní dlouhodobě tou politickou situací, no tak najednou v nich vidí skutečně někoho, kdo tu situaci může zlepšit.

Pavel NOVÁK, moderátor

Takže oni mají tu naději, že budou tu nejúspěšnější stranou, ale sami říkají, že nepůjdou s nikým do koalice, takže asi nehrozí, že by oni hráli nějakou výraznou úlohu na té italské politické scéně, spíš to bude opozice.

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Pokud dodrží to, co doteď hlásali, že nepůjdou s nikým do koalice, tak je víceméně nemožné, aby se tedy dostali do vlády, protože oni se sami za sebe budou pohybovat někde kolem 30 procent, nicméně to jim stačit nebude. Samozřejmě výrazně tím stěžují jakoukoli povolební domluvu, protože tím pádem najednou třetinu křesel s nimi nemůžete počítat při sestavování parlamentní většiny a o to těžší potom tedy bude mezi těmi dvěma, mezi tou středopravou a středolevou koalicí vlastně najít nějakou politickou budoucnost.

Pavel NOVÁK, moderátor

Co když žádná s těch formací, žádná z těch koalic nebude mít těch 40 procent hlasů, které jsou potřebné podle italského volebního systému, k tomu aby získala ta formace většinu v Parlamentu. Jaké má potom italský prezident možnosti řešení takové patové situace, řekněme.

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Tak těch možností je několik, vlastně stejná situace už nastala v roce 2013, kdy opět oba ty dva bloky díky úspěchu Hnutí pěti hvězd, které v té době získal 25 procent, tak nebyli schopni sestavit vládu, nicméně byla vlastně dána dohromady vláda takzvané velké koalice, to znamená ty oba dva bloky se domluvili vlastně mezi sebou a nějakým způsobem potom díky tomu, že se jasně lid tehdejší Berlusconiho strany rozpadl a část vlastně poslanců nadále podporovali Renziho vládu, tak Demokratická strana vlastně mohla mít většinu, takže dá se předpokládat, že něco podobného asi bude teď snaha prostě najít nějakého, ne člověka ten který bude premiér, kdo nebude jeden z těch kandidujících lídrů těch stran, ale že to bude zase kompromisní osoba jako je třeba současný premiér Paolo Gentiloni, nebo naopak někdo z té pravice koalice kdo bude natolik přijatelný, že i ta protistrana ho bude schopna podpořit.

Pavel NOVÁK, moderátor

Sám Silvio Berlusconi pokud tedy vyhraje, tak koalice středopravicová, tak on nemůže být žádným vysoce postaveným politikem, protože má soudní zákaz, kdo by přicházel v úvahu, že by mohl být z toho spektra pravého středu, mohl být třeba tím premiérem. Mohl by to být dnešní předseda Evropského parlamentu Antonio Tajani?

PhDr. Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----
Teoreticky když to vezmeme na obecné rovině, tak někdo jeho typologie, to znamená nějaká osobnost uznávaná jak na jedné či na druhé straně politického spektra, který nebude tolik vadit ani na domácí, ani na té zahraniční scéně. Většinou Italové s tímhle už mají opakovanou zkušenost, většinou to byli právě lidé, kteří působili v Evropě, nebo to byli lidé z bankovního sektoru často, že lidé kteří používají nějakou míru respektu napříč tím politickým spektrem, naopak si třeba vůbec nedovedu vůbec představit, že by tím premiérem mohl být třeba Matteo Salvini, který prostě je natolik polarizující osobností, kterou by prostě i většina nejenom politiků z Demokratické strany, ale myslím, že i uvnitř jeho vlastní koalice.

Pavel NOVÁK, moderátor

Jenom doplním Matteo Salvini je předseda Ligy Severu. Až z Evropské unie odejde Spojené království, mohla by Itálie jakožto třetí největší, nejschopnější ekonomika Evropy hrát vedle Německa a Francie takovou tu roli té třetí stabilizující nohy, která teď po odchodu Británie bude v Evropské Unii chybět?

PhDr. Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že Itálie spíš bude ráda, když si nějakým způsobem udrží v tom integračním tempu té Evropy, protože skutečně v posledních letech Itálie měla celkem výrazné problémy ekonomické a to nejsou problémy dané jenom ekonomickou krizí, ale skutečně jsou to problémy strukturální, které pokud ta země nevyřeší, tak bude mít do budoucna opakovaně problémy mnohem větší, než mají ty jiné země a to prostě musí být na těch domácích politicích, kteří provedou ty nezbytné reformy. Nicméně v té současné volební kampani nevidíme, že by někdo s těmito reformami operoval, protože ti politici moc dobře ví, že by ty reformy byly nepopulární, u části společnosti by mohly vzbudit odpor a teď před volbami vlastně někdo s nimi nechce operovat, protože ví, jak s nimi dopadl samotný Renzi, když se je pokoušel prosadit.

Pavel NOVÁK, moderátor

A nějaké reformy bude muset vláda provést, co bude tedy po volbách muset naléhavě řešit, jaké jsou dnes největší problémy Itálie?

PhDr. Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pořád samozřejmě ta konkurenceschopnost pracovního trhu a to znamená, ti lidé mají problémy najít vlastně práci, která by byla adekvátně ohodnocena té jejich kvalifikací, protože ta konkurenceschopnost mnoha italských odvětví je nižší než v ostatních zemích Evropské unie, takže oni vlastně nejsou schopní zaplatit ty lidi v té Itálii, což má za následek obrovský problém, který ta země má a to je ten takzvaný brain drain, to znamená vlastně každý rok více jak 100 tisíc mladých lidí odejde z Itálie do ostatních zemí Evropské unie za práci, do teď to tedy z velké části byla Velká Británie, to se teď pravděpodobně asi změní, ale stejně tak chodí velmi hodně do Německa a do dalších ekonomicky silných zemí Evropy a většinou tam nechodí nekvalifikovaní lidé, ale chodí tam naopak právě ti kvalifikovaní, kteří ví, že doma za tu jejich kvalifikaci by to adekvátně ohodnocení nedostali a tohle samozřejmě z dlouhodobého hlediska velmi poškozuje tu italskou ekonomiku, takže tohle je něco s čím ten stát musí nějakým způsobem najít cestu, jak ty lidi dokázat udržet v té zemi a díky pomoci této kvalifikované síly tedy nastartovat tu ekonomiku a ty obory, které potáhnou v budoucnosti ten stát.

Pavel NOVÁK, moderátor

Říká Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, mockrát děkuji za návštěvu ve studiu Evropy Plus.

PhDr. Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Václav Moravec: Nejde o mě nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize

3.3.2018 denik.cz str. 00 Česko
Kateřina Perknerová

/FOTOGALERIE, VIDEO/ Moderátor Václav Moravec je už čtrnáct let jednou z nejviditelnějších tváří veřejnoprávní České televize. Jeho nedělní Otázky jsou nejznámějším diskusním pořadem a volby do sněmovny si málokdo dovede představit bez závěrečné superdebaty, v níž zpovídá lídry politických stran. Letošní prezidentský duel ale nedomoderoval.

"

I o tom jsme si povídali v době, kdy Slovenskem otrásla vražda novináře Jána Kuciaka a jeho přítelkyně, ale také v době, kdy prezident Miloš Zeman v soukromé televizi vyzývá k personálním změnám ve vedení České televize.

Platí ještě, že média jsou sedmou velmocí a hlídacími psy demokracie?

Myslím, že metafora o hlídacích psech demokracie už pár let neplatí. Je pochopitelné, že se novináři snaží posilovat mýtus, když o sobě mluví jako o čtvrté moci ve státě vedle moci soudní, zákonodárné a výkonné. Nepochybně však je, že kvalitní žurnalistika je nezbytnou podmínkou existence demokracie, byť po nástupu internetu a sociálních sítí její základy dál erodují. Sociologové považují profesi novináře za poloprofesi.

Nemusíte mít specializované vzdělání, absolvování žurnalistiky není podmínkou, nemusíte být členem profesní komory, nepotřebujete povolení k výkonu profese – to ani mít nemůžete, pokud nejde o práci v totalitním režimu. Svět sociálních sítí a internetu pohled na novináře jako ne zcela plnohodnotnou profesi, srovnáme-li ji s lékaři, advokáty, soudci, posiluje. Na počátku milénia převážila situace, kdy se každý může vydávat za novináře, protože publikuje v kyberprostoru.

Z vašeho pohledu předního veřejnoprávního novináře jde tedy kvůli expanzi sociálních sítí o mrtvou profesi?

Doufám, že ne. Můžete mě po právu obvinít ze střetu zájmů, že když žurnalistiku vyučuji na Univerzitě Karlově, tak ji budu obhajovat do roztrhání těla. K tomuto střetu zájmů se hrdě hlásím. Novinařina v původním smyslu toho slova má blízko k filozofii a je důležitou součástí veřejného prostoru, který rovněž eroduje. Myslím, že dnes je kvalitní novinařina ještě důležitější než před nástupem síťových digitálních médií.

Žurnalisté by měli vysvětlovat, jaký je rozdíl mezi novinařinou a tím, co za ni bývá označováno. Mám kupříkladu na mysli nadužívání pojmu občanská žurnalistika. Každé očitě svědectví, blog či facebookový status s fotografiemi z mimořádných událostí jsou vydávány za žurnalistiku. Tou ale nejsou, jde jen a pouze o očitě svědectví. V éře toho, co je označováno za big data, velká data, je datová žurnalistika, tedy pečlivé vyhledávání informací, jejich ověřování a skládání do kontextu možná důležitější než v minulosti.

Vražda slovenského novináře Jána Kuciaka moji otázku možná posunula do úplně jiné polohy. Tím nejbrutálnějším způsobem prokázala, že když dělá novinář svoji práci dobře, může to vadit dotčeným skupinám lidí až tak, že jsou schopni vraždit, jak naznačila slovenská policie. Co pro vás tahle kauza znamená?

Předně je varováním. Na prvním místě chci vyjádřit soustrast pozůstalým dvou zavražděných mladých lidí. Tragický příběh Jána Kuciaka by měl být inspirací. Ukazuje, že typ novinařiny, jaký dělal, může pomoci rehabilitovat naši profesi

a možná způsobit její renesanci v éře dezinformací a toho, co se ve světě síťových digitálních médií děje. On kombinoval datovou žurnalistiku, kterou považují za důležitou, s žurnalistikou pátrací. Dokázal odhalovat podstatu dějů z veřejně dostupných databází tak dobře, že někomu mohla, alespoň podle jedné z policejních verzí, stát jeho smrt za to.

Když se podíváte na reakci slovenské politické scény, všech médií, slovenské společnosti, dá se říct, že díky novinářské práci se může přijít na kloub zločinným společením srovnatelným s mafiánskými praktikami v Itálii minulého století?

Může je nasvítit. Je ovšem příšerné, že v Evropě umírají novináři, na Slovensku, na Maltě. Myslel jsem, že podobné příběhy patří víc na Východ, například do Ruska. Myslím na Ruský deník Anny Politkovské. Podle mě je to jedna z nejlepších knih sepsaných novinářkou, což v tomto případě zdůrazňuji, protože jako žena dokázala zmapovat oblasti, v nichž jsou muži racionálnější a některé věci přehlížejí. Během četby Ruského deníku jsem asi tři noci nemohl pořádně spát, protože jsem měl pořád před očima obraz novinářky komunikující s matkami dětí, které jim ruská armáda vracela v pytlicích. Za svou novinářskou práci byla Politkovská ztrestána, zavraždili ji. To jsem považoval za součást jiného kulturního prostoru, ale teď vidíme, že se to stalo nedaleko našich hranic.

Vy se ve svých Otázkách, stejně jako redaktoři Reportérů ČT, také věnujete ožehavým kauzám, ukazujete souvislosti, které nejsou mnoha lidem po chuti. Cítíte často tlak zvnějšku, abyste něco nezveřejnil, neřekl, neptal se?

Takovým tlakům jsem vystaven stále. Uklidňoval jsem se, že jsou logické, neboť asi mířím dobře, když reakce dotčených osob potvrzuje ony problémy. A uklidňoval jsem se otázkou, co mi asi tak mohou vzít? Nic, přece nejsme v Rusku.

Slovenský příběh Jána Kuciaka moji bohorovnost možná trochu utlumí, protože tlaky na redaktory médií veřejné služby jsou opravdu velké. Po dobu patnáctileté existence Otázek si vzpomínám na pár záležitostí jako soláry, kauza Amun.Re, zadávání zakázek Lesů ČR, ROP Severozápad a nakládání s evropskými fondy, zametání kriminálních kauz pod koberec, kdy Nejvyšší státní zastupitelství za Renáty Vesecké a Vrchní pražské zastupitelství za Vlastimila Rampuly měla přezdívkou zametačství. Nejen tehdy se ozývali různí lidé, snažili se narušit moji integritu kupříkladu tím, že začali pouštět, jaké statisíce měsíčně ten Moravec v televizi bere, a začaly chodit anonymy, že jestli toho nenechám, posvítí si na mě.

Mimochodem, kolik ten Moravec v České televizi bere?

Když na tu otázku odpovím, což chci, poruším smlouvu a ČT mě může vyhodit. Jako zaměstnanci ČT máme zakázáno zveřejňovat svůj plat a mluvit o tom se třetími osobami.

Míra útoků a fakt, že Moravec jako jeden ze symbolů ČT je vláčen médii s tím, že ČT káže vodu a pije víno, protože nechce zveřejnit plat moderátorů, je ale na pováženu. Statisíce měsíčně věru neberu. Aniž bych porušil zaměstnaneckou smlouvu, mohu říci, že můj plat nedosahuje ani výše platu jednoho z posledních žadatelů o zveřejnění mého platu Zdeňka Koudelky (bývalý náměstek nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké, hlavní autor amnestie Václava Klause – pozn. red.), který pobíral na státním zastupitelství ať už jako řadový státní zástupce, nebo náměstek (plat státního zástupce na Nejvyšším státním zastupitelství v roce 2006 činil 88 300 korun a náměstka 105 700 korun v roce 2011 – pozn. red.). Jde o nátlak, s nímž žiji již 15 let, a podobné zkušenosti mají i další moderátoři, kteří jsou nepoddajní. Mohli bychom se třeba bavit o kampani proti Janu Krausovi, když byl v České televizi.

#kapitola#

Proč?

Bulvár zveřejnil, kolik Jan Kraus bere za svůj pořad, ale ve skutečnosti ta částka nebyla jeho odměna, ale rozpočet celého pořadu. Honza se rozčlilil, lidsky se ho to dotklo. Se svým pořadem odešel na soukromou televizi. Na výhrůžky jsem vždy odpovídal tak, že pokud chtějí můj skalp, musejí si najít jiné téma než můj plat v ČT. V soukromé televizi bych měl víc, protože mnoho nabídek jsem již odmítl.

Snahy o dehonestaci přicházejí z řad politiků, diváků, voličů některých partají?

Z různých stran. Ono koneckonců nejde o Moravce, o Wollnera ani o Fridrichovou. Jde o oslabení a likvidaci České televize jako instituce. Ta hra se musí hrát přes známé tváře. Narušíte integritu novinářů a ve veřejnosti to zanechá dojem pachuti, to je logické. Tlaky samozřejmě přicházejí od politiků, aby ČT byla povolnější, vycházejí z byznysu, a to i od televizní konkurence. Česká televize není neúspěšná televize, ČT24 je citovaná, má jednu z nejvyšších sledovaností v Evropě, kolegové z evropských televizí se ptají, jak je možné, že u nás má zpravodajská stanice ČT tak unikátní postavení. Oceňují, že na české podmínky děláme dobrou zpravodajskou televizi.

Tím ale nemůžete odbýt veškerou kritiku. Například prezident Miloš Zeman či šéf jeho bývalé strany SPO a senátor Jan Veleba jsou přesvědčeni, že veřejnoprávní ČT je neobjektivní a straní politikům z TOP 09, zatímco prezidenta Zemana ráda nemá, že její redaktoři jsou jednostranní, zvou si stejně zaujaté hosty, což dokládají třeba jednoznačným příklonem k Hillary Clintonové v amerických prezidentských volbách. Připouštíte, že z jejich strany nejde o útoky na veřejnoprávnost, ale na nekvalitní práci?

Mohu mluvit jen za pořady, které moderuji. Žádné takové analýzy ve vztahu k mým pořadům neexistují. Dejme si vámi zmiňovanou kritiku do širšího kontextu. Cílem této kritiky je oslabení veřejnoprávních médií, je to

pokračování hry z počátku 90. let. Logicky nikdy nepřiznají barvu. Stejně jako Václav Klaus znají buď soukromé, nebo státní vlastnictví. Oni chtějí, aby Česká televize byla státní. Odmítají z principu veřejné instituce, všimněte si, jaké instituce kritizují. Například veřejné vysoké školy a jejich rektory, kteří jsou prý neobjektivní. Vymyslí pojem pražská kavárna a šíří ho do všech koutů republiky. Bojují s akademií věd, s kulturními institucemi, třeba Národní galerií.

Ve vztahu k ČT se jejich boj odehrává přes zpravodajství. Každý se přece dívá na zprávy, každý jim rozumí, stejně jako školství, protože chodil do školy. Každý je lékař, neboť si na internetu přečte, co mu je, a vyléčí se svépomocí, každý teď je novinář a ví, co je to objektivita. Počty či kvóty vystoupení politiků TOP 09 v Otázkách o stranění rozhodně nevyplývají.

Nemyslím, že by to souviselo s plněním kvóty mluvících hlav, rozumějme politiků, ale spíš s tím, že kdybychom se podívali detektorem pravdy do hlav redaktorů ČT, asi bychom zjistili, že to jsou převážně voliči TOP 09, STAN, Pirátů, lidovců či ODS, zatímco příznivců SPO, SPD či KSČM tam bude minimum.

Patřím k novinářům, kteří přiznali, že kvůli profesi nechodí k volbám, za což jsem byl vysmíván. Zažil jsem peklo v roce 2013, kdy mě nenáviděly tábory obou finalistů prezidentské volby. Něco tak otřesného už nechci v životě zažít. Na straně jedné mě tábor schwarzenbergovců plánil za to, že jsem mu prohrál volby otázkou na Benešovy dekrety, respektive odpovědí Karla Schwarzenberga, že kdyby dnes žil Beneš, stanul by za poválečný odsun sudetských Němců před mezinárodním tribunálem v Haagu. Na straně druhé, když jsem se ptal na vazby Martina Nejedlého a jeho Lukoil Aviation Czech na státní hmotné rezervy, byl jsem stigmatizován jako „topkař“, protože všichni v ČT jsou příznivci TOP 09. Úplně absurdní. Ale to, že mi oba dva tábory nadávaly naprosto stejně a bylo to opravdu nechutné, mě ujistilo v tom, že stojím ve středu, kde jsou fakta, neboť reakce z obou stran byly obdobně nenávidivé a agresivní.

To je důvod, proč jste letos odmítl moderovat závěrečnou debatu prezidentských kandidátů?

Jeden z nich. Miloš Zeman je nejohroženější a nejcygničtější politik, kterého znám. Připomeňme si, kdo dopomohl Miroslavu Kalouskovi stát se ministrem financí. Jakýsi Miloš Zeman, důchodce z Vysočiny, který doporučil dvěma poslancům z ČSSD, aby přeběhli a podpořili Topolánkovu vládu, díky čemuž se Miroslav Kalousek stal ministrem financí. A co se přihodilo? Lukoil Aviation Czech (česká pobočka ruské firmy, kde byl jednatelem prezidentův poradce Martin Nejedlý – pozn. red.) začala čile obchodovat se Správou státních hmotných rezerv a s ČSA.

Pod koho spadaly tyto firmy? Pod jakéhosi ministra Kalouska. Vazba Miroslava Kalouska a Miloše Zemana byla přátelská, až do té chvíle, kdy se Karel Schwarzenberg a Miroslav Kalousek stali entitou, která s Milošem Zemanem soupeřila o Hrad. Příznačně to popisuje Miroslav Šlouf ve svých pamětech. Ne nadarmo ho Miloš Zeman odvrhl. Miroslav Šlouf si totiž hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi. Ale všimněte si, jak nyní Zeman stigmatizuje všechny ostatní, že jsou kalouskovci. Odvádí tím pozornost od faktů a pravé podstaty věcí. Inu, obratný politik.

Do jaké míry si Hrad diktoval, kdo má, či nemá moderovat závěrečnou prezidentskou debatu na ČT?

To se musíte zeptat generálního ředitele ČT Petra Dvořáka a vedení zpravodajství. Společně s Andreou Majstorovičovou, která vede tvůrčí producentskou skupinu, jsme předložili návrh debaty, který nebyl přijat. Navrhovali jsme devadesátiminutovou stopáž kvůli možnosti jít do hloubky zvolených témat. V publiku neměli zasednout fanoušci obou kandidátů, aby to nebylo jako na fotbalovém utkání.

Chtěli jsme využít diváky chodící do Fokusu, tedy středoškoláky a seniory, kteří jsou velmi kultivovaní. To všechno se probíralo, následně z ČT odešel dopis, kde se z devadesátiminutového pořadu stala hodinovka a z exteriérové debaty studiová záležitost. Vedení ČT po vyhlášení nové moderátorky trvalo na svém formátu, ze kterého následně ustoupilo. Světlana Witowská díky bohu dostala k dispozici 90 minut, vysílalo se ne ze studia, ale z nádherných prostor Rudolfiny, publikum bylo kultivované, protože oba tábory pochopily, že by jim neprospělo, kdyby se v ČT odehrávalo něco podobného jako v TV Prima. Je dobře, že výsledný formát dostal podobu, která byla ku prospěchu ČT a jejích diváků.

Světlana Witowská debatu odmoderovala tak brilantně, že ji pochválili oba prezidentští kandidáti, voliči, zástupci politických stran. Měl jste z toho radost?

Měl jsem radost z toho, že Česká televize nebyla tak výrazně vtažena do předvolebního boje a nestala se součástí politické strategie Miloše Zemana.

Mluvili jsme o tom, že politici mají velký podíl na dehonestaci novinářů jako celku a veřejnoprávních obzvláště. Co chvíli z jejich úst slyšíme označení jako žumpa, hnůj, zkorumpovaná pakáň. Jsou to meze, které by ředitelé ČT a ČRo, stejně jako majitelé soukromých médií, neměli akceptovat?

Myslím, že přesně to je ta mez, za kterou nelze jít. Vážím si novináře Ivana Breziny, na jehož příběh se zapomíná. On si to v 90. letech nenechal líbit, a když o něm Miloš Zeman prohlásil, že je zkorumpovaný novinář, tak se soudil a očistil své jméno. Zeman se musel omluvit, byl uznán jako lhář, který neprávem nařkl novináře. Bohužel si zvykáme na to, že si nejen politici mohou dovolit čím dál drsnější výroky. Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize. Ani já nepoužívám výroky za hranou, přestože z mého pohledu existují politici, kteří jsou gauneři či hlupáci. Nebo nedostudovaný mluvčí, který nesahá některým lidem ani po kotníky, ale káduje a uráží celou republiku. Když nic jiného nezbyvá, musí se proti nevzdělanosti, buranství a hlouposti bojovat i soudní cestou.

Možná si politici dovolují čím dál víc, protože veřejný prostor je přeplněný tím, čemu se říká fake news, tedy falešné zprávy.

Dezinformace tu byly vždy, ale neměly takovou dynamiku šíření, jakou mají díky sociálním sítím dnes.

Dá se s tím reálně nějak bojovat, když i lidé s akademickým titulem a možnostmi si i v cizojazyčném prostředí ověřit zdroje, porovnat fakta, věří nejrůznějším konspiračním teoriím, pomlouvám, výmyslům?

Prostor pro falešné zprávy a dezinterpretace je teď tak velký proto, že komplexita dnešního světa je nebývalá. Podívejte se na zcela propojený svět a na množství informací, které musí člověk vstřebat. Jaký je obranný mechanismus každého jedince, ať už má, nebo nemá vysokoškolské vzdělání? Redukce složitosti světa. S dezinformacemi pracují, protože dobrá dezinformace neobsahuje jen lži. Krásně o tom píše futurolog a sociolog Armin Toffler v Šoku z budoucnosti.

Popisuje čtyři figury, kterými se bráníme informačnímu přehlcení, a dokazuje, že složitý svět je příčinou naší snahy ho zjednodušovat. Druhá příčina je, že se průběžně nevzděláváme, v tom, jak pracovat s moderními síťovými médii. Jejich provozovatelé s námi manipulují, používají marketingové strategie. Svým studentům v rámci novinářské etiky mám přednášet o ochraně soukromí či listovním tajemství. Existuje ale dnes listovní tajemství? Jaké je soukromí, když o sobě prozrazujeme tak obrovské množství intimních informací, s nimiž ti velcí giganti jako Facebook umně pracují? Bude Mark Zuckerberg kandidovat na amerického prezidenta? S tím množstvím informací, které bude mít o všech Američanech a znalostmi, jak je využít a naředit zprávy, půjde o rovné volby? K Facebooku se zprvu přistupovalo jako k technologické platformě, ale teď se ukazuje, že pro generaci uživatelů od 12 do 24 let je to primární zpravodajské médium. Informace nečerpají z tištěných médií ani z televize či rozhlasu a tradiční žurnalistiky, ale z toho, co jim kdo přepoše.

Opakuji svoji otázku. Dá se s tím účinně bojovat?

Dá, průběžným vzděláváním naší analogové generace a kvalitní přípravou digitální generace současných studentů. I když při pohledu na stav našeho vzdělávacího systému, který vytváří podhoubí pro budoucí manipulace, přílišným optimismem netrpím. České školství a jeho obsah bohužel zůstaly uvězněné ve 20. století.

KDO JE
PhDr. VÁCLAV MORAVEC, Ph.D. et Ph.D.

Narodil se 25. června 1974 v Ústí nad Orlicí.

Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru masová komunikace. Nyní působí na Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. Doktoráty získal na Filozofické fakultě Ostravské univerzity a také na pražské FAMU.

Působil v Českém rozhlase, Rádiu Impuls, v letech 2001 až 2006 byl redaktorem české sekce rádia BBC, kde moderoval pořad Interview BBC. Od roku 2004 má vlastní pořad na ČT Otázky Václava Moravce, které se vysílají v neděli v poledne.

Třetím rokem moderuje měsíčník Fokus Václava Moravce o fenoménech dneška, na něž ve zpravodajství nezbývá čas.

Je nositelem ceny Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře do 33 let a čtyřnásobným držitelem ceny TýTý pro nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky."

URL| https://www.denik.cz/z_domova/moravec-nejde-o-me-nebo-fridrichovou-ale-o-oslabeni-ceske-televize-20180303.html

---

VÁCLAV MORAVEC: Nejde o Moravce nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize

3.3.2018 Pražský deník str. 12 Sobotní rozhovor

Kateřina PERKNEROVÁ

Moderátor Václav Moravec je už čtrnáct let jednou z nejviditelnějších tváří veřejnoprávní České televize. Jeho nedělní Otázky jsou nejznámějším diskusním pořadem a volby do sněmovny si málokdo dovede představit bez závěrečné superdebaty, v níž zpovídá lídry politických stran. Letošní prezidentský duel ale nemoderoval. I o tom jsme si povídali v době, kdy Slovenskem otřásla vražda novináře Jána Kuciaka a jeho přítelkyně, ale také v době, kdy prezident Miloš Zeman v soukromé televizi vyzývá k personálním změnám ve vedení České televize.

* Platí ještě, že média jsou sedmou velmocí a hlídacím psy demokracie?

Myslím, že metafora o hlídacích psech demokracie už pár let neplatí. Je pochopitelné, že se novináři snaží posilovat mýtus, když o sobě mluví jako o čtvrté moci ve státě vedle moci soudní, zákonodárné a výkonné. Nepochybné však je, že kvalitní žurnalistika je nezbytnou podmínkou existence demokracie, byť po nástupu internetu a sociálních sítí její základy dál erodují. Sociologové považují profesi novináře za poloprofesi. Nemusíte mít specializované vzdělání, absolvování žurnalistiky není podmínkou, nemusíte být členem profesní komory, nepotřebujete povolení k výkonu profese – to ani mít nemůžete, pokud nejde o práci v totalitním režimu. Svět sociálních sítí a internetu pohled na novináře jako ne zcela plnohodnotnou profesi, srovnáme-li ji s lékaři, advokáty, soudci, posiluje. Na počátku milénia převážila situace, kdy se každý může vydávat za novináře, protože publikuje v kyberprostoru.

* Z vašeho pohledu předního veřejnoprávního novináře jde tedy kvůli expanzi sociálních sítí o mrtvou profesi?

Doufám, že ne. Můžete mě po právu obvinít ze střetu zájmů, že když žurnalistiku vyučuji na Univerzitě Karlově, tak ji budu obhajovat do roztrhání těla. K tomuto střetu zájmů se hrdě hlásím. Novinařina v původním smyslu toho slova má blízko k filozofii a je důležitou součástí veřejného prostoru, který rovněž eroduje. Myslím, že dnes je kvalitní novinařina ještě důležitější než před nástupem síťových digitálních médií. Žurnalisté by měli vysvětlovat, jaký je rozdíl mezi novinařinou a tím, co za ni bývá označováno. Mám kupříkladu na mysli nadužívání pojmu občanská žurnalistika. Každé očitě svědectví, blog či facebookový status s fotografiemi z mimořádných událostí jsou vydávány za žurnalistiku. Tou ale nejsou, jde jen a pouze o očitě svědectví. V éře toho, co je označováno za big data, velká data, je datová žurnalistika, tedy pečlivé vyhledávání informací, jejich ověřování a skládání do kontextu možná důležitější než v minulosti.

* Vražda slovenského novináře Jána Kuciaka moji otázku možná posunula do úplně jiné polohy. Tím nejbrutálnějším způsobem prokázala, že když dělá novinář svoji práci dobře, může to vadit dotčeným skupinám lidí až tak, že jsou schopni vraždit, jak naznačila slovenská policie. Co pro vás tahle kauza znamená?

Předně je varováním. Na prvním místě chci vyjádřit soustrast pozůstalým dvou zavražděných mladých lidí. Tragický příběh Jána Kuciaka by měl být inspirací. Ukazuje, že typ novinařiny, jaký dělal, může pomoci

rehabilitovat naši profesi a možná způsobit její renesanci v éře dezinformací a toho, co se ve světě síťových digitálních médií děje. On kombinoval datovou žurnalistiku, kterou považují za důležitou, s žurnalistikou pátrací. Dokázal odhalovat podstatu dějů z veřejně dostupných databází tak dobře, že někomu mohla, alespoň podle jedné z policejních verzí, stát jeho smrt za to.

* Když se podíváte na reakci slovenské politické scény, všech médií, slovenské společnosti, dá se říct, že díky novinářské práci se může přijít na kloub zločinným společením srovnatelným s mafiánskými praktikami v Itálii minulého století?

Může je nasvítit. Je ovšem příšerné, že v Evropě umírají novináři, na Slovensku, na Maltě. Myslel jsem, že podobné příběhy patří víc na Východ, například do Ruska. Myslím na Ruský deník Anny Politkovské. Podle mě je to jedna z nejlepších knih sepsaných novinářkou, což v tomto případě zdůrazňuji, protože jako žena dokázala zmapovat oblasti, v nichž jsou muži racionálnější a některé věci přehlížejí. Během četby Ruského deníku jsem asi tři noci nemohl pořádně spát, protože jsem měl pořád před očima obraz novinářky komunikující s matkami dětí, které jim ruská armáda vracela v pytlích. Za svou novinářskou práci byla Politkovská ztrestána, zavraždili ji. To jsem považoval za součást jiného kulturního prostoru, ale teď vidíme, že se to stalo nedaleko našich hranic.

* Vy se ve svých Otázkách, stejně jako redaktori Reportérů ČT, také věnujete ožehavým kauzám, ukazujete souvislosti, které nejsou mnoha lidem po chuti. Cítíte často tlak zvnějšku, abyste něco nezveřejnil, neřekl, neptal se?

Takovým tlakům jsem vystaven stále. Uklidňoval jsem se, že jsou logické, neboť asi mířím dobře, když reakce dotčených osob potvrzuje ony problémy. A uklidňoval jsem se otázkou, co mi asi tak mohou vzít? Nic, přece nejsme v Rusku. Slovenský příběh Jána Kuciaka moji bohorovnost možná trochu utlumí, protože tlaky na redaktory médií veřejné služby jsou opravdu velké. Po dobu patnáctileté existence Otázek si vzpomínám na pár záležitostí jako soláry, kauza Amun. Re, zadávání zakázek Lesů ČR, ROP Severozápad a nakládání s evropskými fondy, zametání kriminálních kauz pod koberec, kdy Nejvyšší státní zastupitelství za Renáty Vesecké a Vrchní pražské zastupitelství za Vlastimila Rampuly měla přezdívku zametačství. Nejen tehdy se ozývali různí lidé, snažili se narušit moji integritu kupříkladu tím, že začali pouštět, jaké statisíce měsíčně ten Moravec v televizi bere, a začaly chodit anonymy, že jestli toho nenechám, posvítí si na mě.

* Mimochodem, kolik ten Moravec v České televizi bere?

Když na tu otázku odpovím, což chci, poruším smlouvu a ČT mě může vyhodit. Jako zaměstnanci ČT máme zakázáno zveřejňovat svůj plat a mluvit o tom se třetími osobami. Míra útoku a fakt, že Moravec jako jeden ze symbolů ČT je vláčen médií s tím, že ČT káže vodu a pije víno, protože nechce zveřejnit plat moderátorů, je ale na pováženou. Statisíce měsíčně věru neberu. Aniž bych porušil zaměstnaneckou smlouvu, mohu říci, že můj plat nedosahuje ani výše platu jednoho z posledních žadatelů o zveřejnění mého platu Zdeňka Koudelky (bývalý náměstek nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké, hlavní autor amnestie Václava Klause – pozn. red.), který pobíral na státním zastupitelství ať už jako řadový státní zástupce, nebo náměstek (plat státního zástupce na Nejvyšším státním zastupitelství v roce 2006 činil 88 300 korun a náměstka 105 700 korun v roce 2011 – pozn. red.). Jde o nátlak, s nímž žiji již 15 let, a podobné zkušenosti mají i další moderátoři, kteří jsou nepoddajní. Mohli bychom se třeba bavit o kampani proti Janu Krausovi, když byl v České televizi.

* Proč?

Bulvár zveřejnil, kolik Jan Kraus bere za svůj pořad, ale ve skutečnosti ta částka nebyla jeho odměna, ale rozpočet celého pořadu. Honza se rozčlilil, lidsky se ho to dotklo. Se svým pořadem odešel na soukromou televizi. Na výhrůžky jsem vždy odpovídal tak, že pokud chtějí můj scalp, musejí si najít jiné téma než můj plat v ČT. V soukromé televizi bych měl víc, protože mnoho nabídek jsem již odmítl.

* Snahy o dehonestaci přicházejí z řad politiků, diváků, voličů některých partají?

Z různých stran. Ono koneckonců nejde o Moravce, o Wollnera ani o Fridrichovou. Jde o oslabení a likvidaci České televize jako instituce. Ta hra se musí hrát přes známé tváře. Narušíte integritu novinářů a ve veřejnosti to zanechá dojem pachuti, to je logické. Tlaky samozřejmě přicházejí od politiků, aby ČT byla povolnější, vycházejí z byznysu, a to i od televizní konkurence. Česká televize není neúspěšná televize, ČT24 je

citovaná, má jednu z nejvyšších sledovaností v Evropě, kolegové z evropských televizí se ptají, jak je možné, že u nás má zpravodajská stanice ČT tak unikátní postavení. Oceňují, že na české podmínky děláme dobrou zpravodajskou televizi.

* Tím ale nemůžete odbýt veškerou kritiku. Například prezident Miloš Zeman či šéf jeho bývalé strany SPO a senátor Jan Veleba jsou přesvědčeni, že veřejnoprávní ČT je neobjektivní a straní politikům z TOP 09, zatímco prezidenta Zemana ráda nemá, že její redaktoři jsou jednostranní, zvou si stejně zaujaté hosty, což dokládají třeba jednoznačným příklonem k Hillary Clintonové v amerických prezidentských volbách. Připouštíte, že z jejich strany nejde o útoky na veřejnoprávnost, ale na nekvalitní práci?

Mohu mluvit jen za pořady, které moderuji. Žádné takové analýzy ve vztahu k mým pořadům neexistují. Dejme si vámi zmiňovanou kritiku do širšího kontextu. Cílem této kritiky je oslabení veřejnoprávních médií, je to pokračování hry z počátku 90. let. Logicky nikdy nepřiznají barvu. Stejně jako Václav Klaus znal buď soukromé, nebo státní vlastnictví. Oni chtějí, aby Česká televize byla státní. Odmítají z principu veřejné instituce, všimněte si, jaké instituce kritizují. Například veřejné vysoké školy a jejich rektory, kteří jsou prý neobjektivní. Vymyslí pojem pražská kavárna a šíří ho do všech koutů republiky. Bojují s akademií věd, s kulturními institucemi, třeba Národní galerií. Ve vztahu k ČT se jejich boj odehrává přes zpravodajství. Každý se přece dívá na zprávy, každý jim rozumí, stejně jako školství, protože chodil do školy. Každý je lékař, neboť si na internetu přečte, co mu je, a vyléčí se svépomocí, každý teď je novinář a ví, co je to objektivita. Počty či kvóty vystoupení politiků TOP 09 v Otázkách o stranění rozhodně nevyplývají.

* Nemyslím, že by to souviselo s plněním kvóty mluvících hlav, rozumějme politiků, ale spíš s tím, že kdybychom se podívali detektorem pravdy do hlav redaktorů ČT, asi bychom zjistili, že to jsou převážně voliči TOP 09, STAN, Pirátů, lidovců či ODS, zatímco příznivců SPO, SPD či KSČM tam bude minimum.

Patřím k novinářům, kteří přiznali, že kvůli profesi nechodí k volbám, za což jsem byl vysmíván. Zažil jsem si peklo v roce 2013, kdy mě nenáviděly tábory obou finalistů prezidentské volby. Něco tak otřesného už nechci v životě zažít. Na straně jedné mě tábor schwarzenbergovců plánil za to, že jsem mu prohrál volby otázkou na Benešovy dekrety, respektive odpovědí Karla Schwarzenberga, že kdyby dnes žil Beneš, stnul by za poválečný odsun sudetských Němců před mezinárodním tribunálem v Haagu. Na straně druhé, když jsem se ptal na vazby Martina Nejedlého a jeho Lukoil Aviation Czech na státní hmotné rezervy, byl jsem stigmatizován jako „topkař“, protože všichni v ČT jsou příznivci TOP 09. Úplně absurdní. Ale to, že mi oba dva tábory nadávaly naprosto stejně a bylo to opravdu nechutné, mě ujistilo v tom, že stojím ve středu, kde jsou fakta, neboť reakce z obou stran byly obdobně nenávistné a agresivní.

* To je důvod, proč jste letos odmítl moderovat závěrečnou debatu prezidentských kandidátů?

Jeden z nich. Miloš Zeman je nejobratnější a nej cyničtější politik, kterého znám. Připomeňme si, kdo dopomohl Miroslavu Kalouskovi stát se ministrem financí. Jakýsi Miloš Zeman, důchodce z Vysočiny, který doporučil dvěma poslancům z ČSSD, aby přeběhli a podpořili Topolánkovu vládu, díky čemuž se Miroslav Kalousek stal ministrem financí. A co se přihodilo? Lukoil Aviation Czech (česká pobočka ruské firmy, kde byl jednatel prezidentův poradce Martin Nejedlý – pozn. red.) začala čile obchodovat se Správou státních hmotných rezerv a s ČSA. Pod koho spadaly tyto firmy? Pod jakéhosi ministra Kalouska. Vazba Miroslava Kalouska a Miloše Zemana byla přátelská, až do té chvíle, kdy se Karel Schwarzenberg a Miroslav Kalousek stali entitou, která s Milošem Zemanem soupeřila o Hrad. Příznačně to popisuje Miroslav Šlouf ve svých pamětech. Ne nadarmo ho Miloš Zeman odvrhl. Miroslav Šlouf si totiž hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi. Ale všimněte si, jak nyní Zeman stigmatizuje všechny ostatní, že jsou kalouskovci. Odvádí tím pozornost od faktů a pravé podstaty věcí. Inu, obratný politik.

* Do jaké míry si Hrad diktoval, kdo má, či nemá moderovat závěrečnou prezidentskou debatu na ČT?

To se musíte zeptat generálního ředitele ČT Petra Dvořáka a vedení zpravodajství. Společně s Andreou Majstorovičovou, která vede tvůrčí producentskou skupinu, jsme předložili návrh debaty, který nebyl přijat. Navrhovali jsme devadesátiminutovou stopáž kvůli možnosti jít do hloubky zvolených témat. V publiku neměli zasednout fanoušci obou kandidátů, aby to nebylo jako na fotbalovém utkání. Chtěli jsme využít diváky chodící do Fokusu, tedy středoškoláky a seniory, kteří jsou velmi kultivovaní. To všechno se probíralo, následně z ČT odešel dopis, kde se z devadesátiminutového pořadu stala hodinovka a z exteriérové debaty studiová záležitost. Vedení ČT po vyhlášení nové moderátorky trvalo na svém formátu, ze kterého následně ustoupilo. Světlana Witovská díky bohu dostala k dispozici 90 minut, vysílalo se ne ze studia, ale z nádherných prostor Rudolfiny,

publikum bylo kultivované, protože oba tábory pochopily, že by jim neprospělo, kdyby se v ČT odehrávalo něco podobného jako v TV Prima. Je dobře, že výsledný formát dostal podobu, která byla ku prospěchu ČTa jejich diváků.

* Světlana Witovská debatu odmoderovala tak brilantně, že ji pochválili oba prezidentští kandidáti, voliči, zástupci politických stran. Měl jste z toho radost?

Měl jsem radost z toho, že Česká televize nebyla tak výrazně vtažena do předvolebního boje a nestala se součástí politické strategie Miloše Zemana.

* Mluvili jsme o tom, že politici mají velký podíl na dehonestaci novinářů jako celku a veřejnoprávních obzvláště. Co chvíli z jejich úst slyšíme označení jako žumpa, hnůj, zkorumpovaná pakáň. Jsou to meze, které by ředitelé ČT a ČRo, stejně jako majitelé soukromých médií, neměli akceptovat?

Myslím, že přesně to je ta mez, za kterou nelze jít. Vážím si novináře Ivana Breziny, na jehož příběh se zapomíná. On si to v 90. letech nenechal líbit, a když o něm Miloš Zeman prohlásil, že je zkorumpovaný novinář, tak se soudil a očistil své jméno. Zeman se musel omluvit, byl uznán jako lhář, který neprávem nařkl novináře. Bohužel si zvykáme na to, že si nejen politici mohou dovolit čím dál drsnější výroky. Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize. Ani já nepoužívám výroky za hranou, přestože z mého pohledu existují politici, kteří jsou gauneři či hlupáci. Nebo nedostudovaný mluvčí, který nesahá některým lidem ani po kotníky, ale káduje a uráží celou republiku. Když nic jiného nezbyvá, musí se proti nevzdělanosti, buranství a hlouposti bojovat i soudní cestou.

* Možná si politici dovolují čím dál víc, protože veřejný prostor je přeplněný tím, čemu se říká fake news, tedy falešné zprávy.

Dezinformace tu byly vždy, ale neměly takovou dynamiku šíření, jakou mají díky sociálním sítím dnes.

* Dá se s tím reálně nějak bojovat, když i lidé s akademickým titulem a možnostmi si i v cizojazyčném prostředí ověřit zdroje, porovnat fakta, věří nejrůznějším konspiračním teoriím, pomluvám, výmyslům?

Prostor pro falešné zprávy a dezinterpretace je teď tak velký proto, že komplexita dnešního světa je nebývalá. Podívejte se na zcela propojený svět a na množství informací, které musí člověk vstřebat. Jaký je obranný mechanismus každého jedince, ať už má, nebo nemá vysokoškolské vzdělání? Redukce složitosti světa. S dezinformacemi pracují, protože dobrá dezinformace neobsahuje jen lži. Krásně o tom píše futurolog a sociolog Armin Toffler v Šoku z budoucnosti. Popisuje čtyři figury, kterými se bráníme informačnímu přehlčení, a dokazuje, že složitý svět je příčinou naší snahy ho zjednodušovat. Druhá příčina je, že se průběžně nevzděláváme, v tom, jak pracovat s moderními síťovými médii. Jejich provozovatelé s námi manipulují, používají marketingové strategie. Svým studentům v rámci novinářské etiky mám přednášet o ochraně soukromí či listovním tajemství. Existuje ale dnes listovní tajemství? Jaké je soukromí, když o sobě prozrazujeme tak obrovské množství intimních informací, s nimiž ti velcí giganti jako Facebook umně pracují? Bude Mark Zuckerberg kandidovat na amerického prezidenta? S tím množstvím informací, které bude mít o všech Američanech a znalostmi, jak je využít a naředit zprávy, půjde o rovné volby? K Facebooku se zprvu přistupovalo jako k technologické platformě, ale teď se ukazuje, že pro generaci uživatelů od 12 do 24 let je to primární zpravodajské médium. Informace nečerpají z tištěných médií ani z televize či rozhlasu a tradiční žurnalistiky, ale z toho, co jim kdo přepoše.

* Opakuji svoji otázku. Dá se s tím účinně bojovat?

Dá, průběžným vzděláváním naší analogové generace a kvalitní přípravou digitální generace současných studentů. I když při pohledu na stav našeho vzdělávacího systému, který vytváří podhoubí pro budoucí manipulace, přílišným optimismem netrpím. České školství a jeho obsah bohužel zůstaly uvězněné ve 20. století.

***

„Miroslav Šlouf si hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi.“

„Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize.“

KDO JE PhDr. VÁCLAV MORAVEC, Ph. D. et Ph. D.

j Narodil se 25. června 1974 v Ústí nad Orlicí. j Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru masová komunikace. Nyní působí na Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. Doktoráty získal na Filozofické fakultě Ostravské univerzity a také na pražské FAMU. j Působil v Českém rozhlase, Rádiu Impuls, v letech 2001 až 2006 byl redaktorem české sekce rádia BBC, kde moderoval pořad Interview BBC. Od roku 2004 má vlastní pořad na ČT Otázky Václava Moravce, které se vysílají v neděli v poledne. Třetím rokem moderuje měsíčník Fokus Václava Moravce o fenoménech dneška, na něž ve zpravodajství nezbyvá čas. j Je nositelem ceny Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře do 33 let a čtyřnásobným držitelem ceny TýTý pro nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky.

O autorovi| Kateřina PERKNEROVÁ, redaktorka centrální redakce Deníku

Foto autor| Foto: 4x Deník/Martin Divíšek

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 35 titulech:

Benešovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Berounský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Boleslavský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Českobudějovický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Českokrumlovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Českolipský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Děčínský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Domažlický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Chebský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Chomutovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Jablonecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Jindřichohradecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Karlovarský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Kladenský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Klatovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Kolínský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Kutnohorský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Liberecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Litoměřický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Mělnický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Mostecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Nymburský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Písecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Plzeňský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Prachatický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Příbramský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Rakovnický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Rokycanský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Sokolovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Strakonický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Tábořský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Tachovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Teplický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Ústecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Žatecký a lounský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*)

Nejde o Moravce nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize

3.3.2018 Pardubický deník str. 12 Sobotní rozhovor

Kateřina PERKNEROVÁ

VÁCLAV MORAVEC:

Moderátor Václav Moravec je už čtrnáct let jednou z nejviditelnějších tváří veřejnoprávní České televize. Jeho nedělní Otázky jsou nejznámějším diskusním pořadem a volby do sněmovny si málokdo dovede představit bez závěrečné superdebaty, v níž zpovídá lídry politických stran. Letošní prezidentský duel ale nemoderoval. I o tom jsme si povídali v době, kdy Slovenskem otrásla vražda novináře Jána Kuciaka a jeho přítelkyně, ale také v době, kdy prezident Miloš Zeman v soukromé televizi vyzývá k personálním změnám ve vedení České televize.

* Platí ještě, že média jsou sedmou velmocí a hlídacími psy demokracie?

Myslím, že metafora o hlídacích psech demokracie už pár let neplatí. Je pochopitelné, že se novináři snaží posilovat mýtus, když o sobě mluví jako o čtvrté moci ve státě vedle moci soudní, zákonodárné a výkonné. Nepochybné však je, že kvalitní žurnalistika je nezbytnou podmínkou existence demokracie, byť po nástupu internetu a sociálních sítí její základy dál erodují. Sociologové považují profesi novináře za poloprofesi. Nemusíte mít specializované vzdělání, absolvování žurnalistiky není podmínkou, nemusíte být členem profesní komory, nepotřebujete povolení k výkonu profese – to ani mít nemůžete, pokud nejde o práci v totalitním režimu.

Svět sociálních sítí a internetu pohled na novináře jako ne zcela plnohodnotnou profesi, srovnáme-li ji s lékaři, advokáty, soudci, posiluje. Na počátku milénia převážila situace, kdy se každý může vydávat za novináře, protože publikuje v kyberprostoru.

* Z vašeho pohledu předního veřejnoprávního novináře jde tedy kvůli expanzi sociálních sítí o mrtvou profesi?

Doufám, že ne. Můžete mě po právu obvinít ze střetu zájmů, že když žurnalistiku vyučuji na Univerzitě Karlově, tak ji budu obhajovat do roztrhání těla. K tomuto střetu zájmů se hrdě hlásím. Novinařina v původním smyslu toho slova má blízko k filozofii a je důležitou součástí veřejného prostoru, který rovněž eroduje. Myslím, že dnes je kvalitní novinařina ještě důležitější než před nástupem síťových digitálních médií. Žurnalisté by měli vysvětlovat, jaký je rozdíl mezi novinařinou a tím, co za ni bývá označováno. Mám kupříkladu na mysli nadužívání pojmu občanská žurnalistika. Každé očitě svědectví, blog či facebookový status s fotografiemi z mimořádných událostí jsou vydávány za žurnalistiku. Tou ale nejsou, jde jen a pouze o očitě svědectví. V éře toho, co je označováno za big data, velká data, je datová žurnalistika, tedy pečlivé vyhledávání informací, jejich ověřování a skládání do kontextu možná důležitější než v minulosti.

* Vražda slovenského novináře Jána Kuciaka moji otázku možná posunula do úplně jiné polohy. Tím nejbrutálnějším způsobem prokázala, že když dělá novinář svoji práci dobře, může to vadit dotčeným skupinám lidí až tak, že jsou schopni vraždit, jak naznačila slovenská policie. Co pro vás tahle kauza znamená?

Předně je varováním. Na prvním místě chci vyjádřit soustrast pozůstalým dvou zavražděných mladých lidí. Tragický příběh Jána Kuciaka by měl být inspirací. Ukazuje, že typ novinařiny, jaký dělal, může pomoci rehabilitovat naši profesi a možná způsobit její renesanci v éře dezinformací a toho, co se ve světě síťových digitálních médií děje. On kombinoval datovou žurnalistiku, kterou považuji za důležitou, s žurnalistikou pátrací. Dokázal odhalovat podstatu dějů z veřejně dostupných databází tak dobře, že někomu mohla, alespoň podle jedné z policejních verzí, stát jeho smrt za to.

* Když se podíváte na reakci slovenské politické scény, všech médií, slovenské společnosti, dá se říct, že díky novinářské práci se může přijít na kloub zločinným společením srovnatelným s mafiánskými praktikami v Itálii minulého století?

Může je nasvítit. Je ovšem příšerné, že v Evropě umírají novináři, na Slovensku, na Maltě. Myslel jsem, že podobné příběhy patří víc na Východ, například do Ruska. Myslím na Ruský deník Anny Politkovské. Podle mě je to jedna z nejlepších knih sepsaných novinářkou, což v tomto případě zdůrazňuji, protože jako žena dokázala zmapovat oblasti, v nichž jsou muži racionálnější a některé věci přehlížejí. Během četby Ruského deníku jsem asi tři noci nemohl pořádně spát, protože jsem měl pořád před očima obraz novinářky komunikující s matkami dětí, které jim ruská armáda vracela v pytlích. Za svou novinářskou práci byla Politkovská ztrestána, zavraždili ji. To jsem považoval za součást jiného kulturního prostoru, ale teď vidíme, že se to stalo nedaleko našich hranic.

* Vy se ve svých Otázkách, stejně jako redaktori Reportérů ČT, také věnujete ožehavým kauzám, ukazujete souvislosti, které nejsou mnoha lidem po chuti. Cítíte často tlak zvnějšku, abyste něco nezveřejnil, nefekl, neptal se?

Takovým tlakům jsem vystaven stále. Uklidňoval jsem se, že jsou logické, neboť asi mířím dobře, když reakce dotčených osob potvrzuje ony problémy. A uklidňoval jsem se otázkou, co mi asi tak mohou vzít? Nic, přece nejsme v Rusku. Slovenský příběh Jána Kuciaka moji bohorovnost možná trochu utlumí, protože tlaky na redaktory médií veřejné služby jsou opravdu velké. Po dobu patnáctileté existence Otázek si vzpomínám na pár záležitostí jako soláry, kauza Amun. Re, zadávání zakázek Lesů ČR, ROP Severozápad a nakládání s evropskými fondy, zemetání kriminálních kauz pod koberec, kdy Nejvyšší státní zastupitelství za Renáty Vesecké a Vrchní pražské zastupitelství za Vlastimila Rampuly měla přezdívkou zametačství. Nejen tehdy se ozývali různí lidé, snažili se narušit moji integritu kupříkladu tím, že začali pouštět, jaké statisíce měsíčně ten Moravec v televizi bere, a začaly chodit anonymy, že jestli toho nenechám, posvítí si na mě.

* Mimochodem, kolik ten Moravec v České televizi bere?

Když na tu otázku odpovím, což chci, poruším smlouvu a ČT mě může vyhodit. Jako zaměstnanci ČT máme zakázáno zveřejňovat svůj plat a mluvit o tom se třetími osobami. Míra útoků a fakt, že Moravec jako

jeden ze symbolů ČT je vláčen médii s tím, že ČT káže vodu a pije víno, protože nechce zveřejnit plat moderátorů, je ale na pováženou. Statisice měsíčně věru neberu. Aniž bych porušil zaměstnaneckou smlouvu, mohu říci, že můj plat nedosahuje ani výše platu jednoho z posledních žadatelů o zveřejnění mého platu Zdeňka Koudelky (bývalý náměstek nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké, hlavní autor amnestie Václava Klause – pozn. red.), který pobíral na státním zastupitelství ať už jako řadový státní zástupce, nebo náměstek (plat státního zástupce na Nejvyšším státním zastupitelství v roce 2006 činil 88 300 korun a náměstka 105 700 korun v roce 2011 – pozn. red.). Jde o nátlak, s nímž žiji již 15 let, a podobné zkušenosti mají i další moderátoři, kteří jsou nepoddajní. Mohli bychom se třeba bavit o kampani proti Janu Krausovi, když byl v České televizi.

* Proč?

Bulvár zveřejnil, kolik Jan Kraus bere za svůj pořad, ale ve skutečnosti ta částka nebyla jeho odměna, ale rozpočet celého pořadu. Honza se rozčlilil, lidsky se ho to dotklo. Se svým pořadem odešel na soukromou televizi. Na výhrůžky jsem vždy odpovídal tak, že pokud chtějí můj skalp, musejí si najít jiné téma než můj plat v ČT. V soukromé televizi bych měl víc, protože mnoho nabídek jsem již odmítl.

* Snahy o dehonestaci přicházejí z řad politiků, diváků, voličů některých partají?

Z různých stran. Ono koneckonců nejde o Moravce, o Wollnera ani o Fridrichovou. Jde o oslabení a likvidaci České televize jako instituce. Ta hra se musí hrát přes známé tváře. Narušíte integritu novinářů a ve veřejnosti to zanechá dojem pachuti, to je logické. Tlaky samozřejmě přicházejí od politiků, aby ČT byla povolnější, vycházejí z byznysu, a to i od televizní konkurence. Česká televize není neúspěšná televize, ČT24 je citovaná, má jednu z nejvyšších sledovaností v Evropě, kolegové z evropských televizí se ptají, jak je možné, že u nás má zpravodajská stanice ČT tak unikátní postavení. Oceňují, že na české podmínky děláme dobrou zpravodajskou televizi.

* Tím ale nemůžete odbýt veškerou kritiku. Například prezident Miloš Zeman či šéf jeho bývalé strany SPO a senátor Jan Veleba jsou přesvědčeni, že veřejnoprávní ČT je neobjektivní a straní politikům z TOP 09, zatímco prezidenta Zemana ráda nemá, že její redaktoři jsou jednostranní, zvou si stejně zaujaté hosty, což dokládají třeba jednoznačným příklonem k Hillary Clintonové v amerických prezidentských volbách. Připouštíte, že z jejich strany nejde o útoky na veřejnoprávnost, ale na nekvalitní práci?

Mohu mluvit jen za pořady, které moderuji. Žádné takové analýzy ve vztahu k mým pořadům neexistují. Dejme si vámi zmiňovanou kritiku do širšího kontextu. Cílem této kritiky je oslabení veřejnoprávních médií, je to pokračování hry z počátku 90. let. Logicky nikdy nepřiznají barvu. Stejně jako Václav Klaus znalí buď soukromé, nebo státní vlastnictví. Oni chtějí, aby Česká televize byla státní. Odmítají z principu veřejné instituce, všimněte si, jaké instituce kritizují. Například veřejné vysoké školy a jejich rektory, kteří jsou prý neobjektivní. Vymyslí pojem pražská kavárna a šíří ho do všech koutů republiky. Bojují s akademií věd, s kulturními institucemi, třeba Národní galerií. Ve vztahu k ČT se jejich boj odehrává přes zpravodajství. Každý se přece dívá na zprávy, každý jim rozumí, stejně jako školství, protože chodil do školy. Každý je lékař, neboť si na internetu přečte, co mu je, a vyléčí se svépomocí, každý teď je novinář a ví, co je to objektivita. Počty či kvóty vystoupení politiků TOP 09 v Otázkách o stranění rozhodně nevyplývají.

* Nemyslím, že by to souviselo s plněním kvóty mluvících hlav, rozumějme politiků, ale spíš s tím, že kdybychom se podívali detektorem pravdy do hlav redaktorů ČT, asi bychom zjistili, že to jsou převážně voliči TOP 09, STAN, Pirátů, lidovců či ODS, zatímco příznivci SPO, SPD či KSČM tam bude minimum.

Patřím k novinářům, kteří přiznali, že kvůli profesi nechodí k volbám, za což jsem byl vysmíván. Zažil jsem si peklo v roce 2013, kdy mě nenáviděly tábory obou finalistů prezidentské volby. Něco tak otřesného už nechci v životě zažít. Na straně jedné mě tábor schwarzenbergovců plánil za to, že jsem mu prohrál volby otázkou na Benešovy dekrety, respektive odpovědí Karla Schwarzenberga, že kdyby dnes žil Beneš, stanul by za poválečný odsun sudetských Němců před mezinárodním tribunálem v Haagu. Na straně druhé, když jsem se ptal na vazby Martina Nejedlého a jeho Lukoil Aviation Czech na státní hmotné rezervy, byl jsem stigmatizován jako „topkař“, protože všichni v ČT jsou příznivci TOP 09. Úplně absurdní. Ale to, že mi oba dva tábory nadávaly naprosto stejně a bylo to opravdu nechutné, mě ujistilo v tom, že stojím ve středu, kde jsou fakta, neboť reakce z obou stran byly obdobně nenávislné a agresivní.

* To je důvod, proč jste letos odmítl moderovat závěrečnou debatu prezidentských kandidátů?

Jeden z nich. Miloš Zeman je nejobratnější a nej cyničtější politik, kterého znám. Připomeňme si, kdo dopomohl Miroslavu Kalouskovi stát se ministrem financí. Jakýsi Miloš Zeman, důchodce z Vysočiny, který doporučil dvěma poslancům z ČSSD, aby přeběhli a podpořili Topolánkovu vládu, díky čemuž se Miroslav Kalousek stal ministrem financí. A co se přihodilo? Lukoil Aviation Czech (česká pobočka ruské firmy, kde byl jednatelem prezidentův poradce Martin Nejedlý – pozn. red.) začala čile obchodovat se Správou státních hmotných rezerv a s ČSA. Pod koho spadaly tyto firmy? Pod jakéhosi ministra Kalouska. Vazba Miroslava Kalouska a Miloše Zemana byla přátelská, až do té chvíle, kdy se Karel Schwarzenberg a Miroslav Kalousek stali entitou, která s Milošem Zemanem soupeřila o Hrad. Příznačně to popisuje Miroslav Šlouf ve svých pamětech. Ne nadarmo ho Miloš Zeman odvrhl. Miroslav Šlouf si totiž hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi. Ale všimněte si, jak nyní Zeman stigmatizuje všechny ostatní, že jsou kalouskovci. Odvádí tím pozornost od faktů a pravé podstaty věcí. Inu, obratný politik.

* Do jaké míry si Hrad diktoval, kdo má, či nemá moderovat závěrečnou prezidentskou debatu na ČT?

To se musíte zeptat generálního ředitele ČT Petra Dvořáka a vedení zpravodajství. Společně s Andreou Majstorovičovou, která vede tvůrčí producentskou skupinu, jsme předložili návrh debaty, který nebyl přijat. Navrhovali jsme devadesátiminutovou stopáž kvůli možnosti jít do hloubky zvolených témat. V publiku neměli zasednout fanoušci obou kandidátů, aby to nebylo jako na fotbalovém utkání. Chtěli jsme využít diváky chodící do Fokusu, tedy středoškoláky a seniory, kteří jsou velmi kultivovaní. To všechno se probíralo, následně z ČT odešel dopis, kde se z devadesátiminutového pořadu stala hodinovka a z exteriérové debaty studiová záležitost. Vedení ČT po vyhlášení nové moderátorky trvalo na svém formátu, ze kterého následně ustoupilo. Světlana Witowská díky bohu dostala k dispozici 90 minut, vysílalo se ne ze studia, ale z nádherných prostor Rudolfiny, publikum bylo kultivované, protože oba tábory pochopily, že by jim neprospělo, kdyby se v ČT odehrávalo něco podobného jako v TV Prima. Je dobře, že výsledný formát dostal podobu, která byla ku prospěchu ČT a jejich diváků.

* Světlana Witowská debatu odmoderovala tak brilantně, že ji pochválili oba prezidentští kandidáti, voliči, zástupci politických stran. Měl jste z toho radost?

Měl jsem radost z toho, že Česká televize nebyla tak výrazně vtažena do předvolebního boje a nestala se součástí politické strategie Miloše Zemana.

* Mluvili jsme o tom, že politici mají velký podíl na dehonestaci novinářů jako celku a veřejnoprávních obzvlášť. Co chvíli z jejich úst slyšíme označení jako žumpa, hnůj, zkorumpovaná pakáň. Jsou to meze, které by ředitelé ČT a ČRo, stejně jako majitelé soukromých médií, neměli akceptovat?

Myslím, že přesně to je ta mez, za kterou nelze jít. Vážím si novináře Ivana Breziny, na jehož příběh se zapomíná. On si to v 90. letech nenechal líbit, a když o něm Miloš Zeman prohlásil, že je zkorumpovaný novinář, tak se soudil a očistil své jméno. Zeman se musel omluvit, byl uznán jako lhář, který neprávem nařkl novináře. Bohužel si zvykáme na to, že si nejen politici mohou dovolit čím dál drsnější výroky. Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považují to za slabost, bohužel včetně České televize. Ani já nepoužívám výroky za hranou, přestože z mého pohledu existují politici, kteří jsou gauneři či hlupáci. Nebo nedostudovaný mluvčí, který nesaá některým lidem ani po kotníky, ale káduje a uráží celou republiku. Když nic jiného nezbyvá, musí se proti nevzdělanosti, buranství a hlouposti bojovat i soudní cestou.

* Možná si politici dovolují čím dál víc, protože veřejný prostor je přeplněný tím, čemu se říká fake news, tedy falešné zprávy.

Dezinformace tu byly vždy, ale neměly takovou dynamiku šíření, jakou mají díky sociálním sítím dnes.

* Dá se s tím reálně nějak bojovat, když i lidé s akademickým titulem a možnostmi si i v cizojazyčném prostředí ověřit zdroje, porovnat fakta, věří nejrůznějším konspiračním teoriím, pomlouvám, výmyslům?

Prostor pro falešné zprávy a dezinterpretace je teď tak velký proto, že komplexita dnešního světa je nebývalá. Podívejte se na zcela propojený svět a na množství informací, které musí člověk vstřebat. Jaký je obranný mechanismus každého jedince, ať už má, nebo nemá vysokoškolské vzdělání? Redukce složitosti světa. S dezinformacemi pracují, protože dobrá dezinformace neobsahuje jen lži. Krásně o tom píše futurolog a

sociolog Armin Toffler v Šoku z budoucnosti. Popisuje čtyři figury, kterými se bráníme informačnímu přehlcení, a dokazuje, že složitý svět je příčinou naší snahy ho zjednodušovat. Druhá příčina je, že se průběžně nevzděláváme, v tom, jak pracovat s moderními síťovými médii. Jejich provozovatelé s námi manipulují, používají marketingové strategie. Svým studentům v rámci novinářské etiky mám přednášet o ochraně soukromí či listovním tajemství. Existuje ale dnes listovní tajemství? Jaké je soukromí, když o sobě prozrazujeme tak obrovské množství intimních informací, s nimiž ti velcí giganti jako Facebook umně pracují? Bude Mark Zuckerberg kandidovat na amerického prezidenta? S tím množstvím informací, které bude mít o všech Američanech a znalostmi, jak je využít a naředit zprávy, půjde o rovné volby? K Facebooku se zprvu přistupovalo jako k technologické platformě, ale teď se ukazuje, že pro generaci uživatelů od 12 do 24 let je to primární zpravodajské médium. Informace nečerpají z tištěných médií ani z televize či rozhlasu a tradiční žurnalistiky, ale z toho, co jim kdo přepoše.

* Opakuji svoji otázku. Dá se s tím účinně bojovat?

Dá, průběžným vzděláváním naší analogové generace a kvalitní přípravou digitální generace současných studentů. I když při pohledu na stav našeho vzdělávacího systému, který vytváří podhoubí pro budoucí manipulace, přílišným optimismem netrpím. České školství a jeho obsah bohužel zůstaly uvězněné ve 20. století.

***

KDO JE PhDr. VÁCLAV MORAVEC, Ph. D. et Ph. D.

j Narodil se 25. června 1974 v Ústí nad Orlicí.

j Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru masová komunikace. Nyní působí na Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. Doktoráty získal na Filozofické fakultě Ostravské univerzity a také na pražské FAMU.

j Působil v Českém rozhlase, Rádiu Impuls, v letech 2001 až 2006 byl redaktorem české sekce rádia BBC, kde moderoval pořad Interview BBC. Od roku 2004 má vlastní pořad na ČT Otázky Václava Moravce, které se vysílají v neděli v poledne. Třetím rokem moderuje měsíčník Fokus Václava Moravce o fenoménech dneška, na něž ve zpravodajství nezbyvá čas.

j Je nositelem ceny Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře do 33 let a čtyřnásobným držitelem ceny TÝTÝ pro nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky.

„Miroslav Šlouf si hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi.“

„Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize.“

O autorovi| Kateřina PERKNEROVÁ, redaktorka centrální redakce Deníku
Foto autor| Foto: 4x Deník/Martin Divíšek
Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

Hradecký deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Chrudimský deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Jičinský deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Krkonošský deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Náchodský deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Orlický deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Rychnovský deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12), Svitavský deník (*Sobotní rozhovor*, str. 12)

Nejde o Moravce nebo Fridrichovou, ale o oslabení České televize

3.3.2018 Vyškovský deník str. 12 Sobotní rozhovor
Kateřina PERKNEROVÁ

VÁCLAV MORAVEC:

Moderátor Václav Moravec je už čtrnáct let jednou z nejviditelnějších tváří veřejnoprávní České televize. Jeho nedělní Otázky jsou nejznámějším diskusním pořadem a volby do sněmovny si málokdo dovede představit bez závěrečné superdebaty, v níž zpovídá lídry politických stran. Letošní prezidentský duel ale nemoderoval. I o tom jsme si povídali v době, kdy Slovenskem otrásla vražda novináře Jána Kuciaka a jeho přítelkyně, ale také v době, kdy prezident Miloš Zeman v soukromé televizi vyzývá k personálním změnám ve vedení České televize.

* Platí ještě, že média jsou sedmou velmocí a hlídacím psy demokracie?

Myslím, že metafora o hlídacích psech demokracie už pár let neplatí. Je pochopitelné, že se novináři snaží posilovat mýtus, když o sobě mluví jako o čtvrté moci ve státě vedle moci soudní, zákonodárné a výkonné. Nepochybné však je, že kvalitní žurnalistika je nezbytnou podmínkou existence demokracie, byť po nástupu internetu a sociálních sítí její základy dál erodují. Sociologové považují profesi novináře za poloprofesi. Nemusíte mít specializované vzdělání, absolvování žurnalistiky není podmínkou, nemusíte být členem profesní komory, nepotřebujete povolení k výkonu profese – to ani mít nemůžete, pokud nejde o práci v totalitním režimu. Svět sociálních sítí a internetu pohled na novináře jako ne zcela plnohodnotnou profesi, srovnáme-li ji s lékaři, advokáty, soudci, posiluje. Na počátku milénia převážila situace, kdy se každý může vydávat za novináře, protože publikuje v kyberprostoru.

* Z vašeho pohledu předního veřejnoprávního novináře jde tedy kvůli expanzi sociálních sítí o mrtvou profesi?

Doufám, že ne. Můžete mě po právu obvinít ze střetu zájmů, že když žurnalistiku vyučuji na Univerzitě Karlově, tak ji budu obhajovat do roztrhání těla. K tomuto střetu zájmů se hrdě hlásím. Novinařina v původním smyslu toho slova má blízko k filozofii a je důležitou součástí veřejného prostoru, který rovněž eroduje. Myslím, že dnes je kvalitní novinařina ještě důležitější než před nástupem síťových digitálních médií. Žurnalisté by měli vysvětlovat, jaký je rozdíl mezi novinařinou a tím, co za ni bývá označováno. Mám kupříkladu na mysli nadužívání pojmu občanská žurnalistika. Každé očitě svědectví, blog či facebookový status s fotografiemi z mimořádných událostí jsou vydávány za žurnalistiku. Tou ale nejsou, jde jen a pouze o očitě svědectví. V éře toho, co je označováno za big data, velká data, je datová žurnalistika, tedy pečlivé vyhledávání informací, jejich ověřování a skládání do kontextu možná důležitější než v minulosti.

* Vražda slovenského novináře Jána Kuciaka moji otázku možná posunula do úplně jiné polohy. Tím nejbrutálnějším způsobem prokázala, že když dělá novinář svoji práci dobře, může to vadit dotčeným skupinám lidí až tak, že jsou schopni vraždit, jak naznačila slovenská policie. Co pro vás tahle kauza znamená?

Předně je varováním. Na prvním místě chci vyjádřit soustrast pozůstalým dvou zavražděných mladých lidí. Tragický příběh Jána Kuciaka by měl být inspirací. Ukazuje, že typ novinařiny, jaký dělal, může pomoci rehabilitovat naši profesi a možná způsobit její renesanci v éře dezinformací a toho, co se ve světě síťových digitálních médií děje. On kombinoval datovou žurnalistiku, kterou považuji za důležitou, s žurnalistikou pátrací. Dokázal odhalovat podstatu dějů z veřejně dostupných databází tak dobře, že někomu mohla, alespoň podle jedné z policejních verzí, stát jeho smrt za to.

* Když se podíváte na reakci slovenské politické scény, všech médií, slovenské společnosti, dá se říct, že díky novinářské práci se může přijít na kloub zločinným společením srovnatelným s mafiánskými praktikami v Itálii minulého století?

Může je nasvítit. Je ovšem příšerné, že v Evropě umírají novináři, na Slovensku, na Maltě. Myslel jsem, že podobné příběhy patří víc na Východ, například do Ruska. Myslím na Ruský deník Anny Politkovské. Podle mě je to jedna z nejlepších knih sepsaných novinářkou, což v tomto případě zdůrazňuji, protože jako žena dokázala zmapovat oblasti, v nichž jsou muži racionálnější a některé věci přehlížejí. Během četby Ruského deníku jsem asi tři noci nemohl pořádně spát, protože jsem měl pořád před očima obraz novinářky komunikující s matkami dětí, které jim ruská armáda vracela v pytlích. Za svou novinářskou práci byla Politkovská ztrestána, zavraždili ji. To jsem považoval za součást jiného kulturního prostoru, ale teď vidíme, že se to stalo nedaleko našich hranic.

* Vy se ve svých Otázkách, stejně jako redaktori Reportérů ČT, také věnujete ožehavým kauzám, ukazujete souvislosti, které nejsou mnoha lidem po chuti. Cítíte často tlak zvnějšku, abyste něco nezveřejnil, neřekl, neptal se?

Takovým tlakům jsem vystaven stále. Uklidňoval jsem se, že jsou logické, neboť asi mířím dobře, když reakce dotčených osob potvrzuje ony problémy. A uklidňoval jsem se otázkou, co mi asi tak mohou vzít? Nic, přece nejsme v Rusku. Slovenský příběh Jána Kuciaka moji bohorovnost možná trochu utlumí, protože tlaky na redaktory médií veřejné služby jsou opravdu velké. Po dobu patnáctileté existence Otázek si vzpomínám na pár záležitostí jako soláry, kauza Amun. Re, zadávání zakázek Lesů ČR, ROP Severozápad a nakládání s evropskými fondy, zametání kriminálních kauz pod koberec, kdy Nejvyšší státní zastupitelství za Renáty Vesecké a Vrchní pražské zastupitelství za Vlastimila Rampuly měla přezdívku zametačství. Nejen tehdy se ozývali různí lidé, snažili se narušit moji integritu kupříkladu tím, že začali pouštět, jaké statisíce měsíčně ten Moravec v televizi bere, a začaly chodit anonymy, že jestli toho nenechám, posvítí si na mě.

* Mimochodem, kolik ten Moravec v České televizi bere?

Když na tu otázku odpovím, což chci, poruším smlouvu a ČT mě může vyhodit. Jako zaměstnanci ČT máme zakázáno zveřejňovat svůj plat a mluvit o tom se třetími osobami. Míra útoků a fakt, že Moravec jako jeden ze symbolů ČT je vláčen médií s tím, že ČT káže vodu a pije víno, protože nechce zveřejnit plat moderátorů, je ale na pováženou. Statisíce měsíčně věru neberu. Aniž bych porušil zaměstnaneckou smlouvu, mohu říci, že můj plat nedosahuje ani výše platu jednoho z posledních žadatelů o zveřejnění mého platu Zdeňka Koudelky (bývalý náměstek nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké, hlavní autor amnestie Václava Klause – pozn. red.), který pobíral na státním zastupitelství ať už jako řadový státní zástupce, nebo náměstek (plat státního zástupce na Nejvyšším státním zastupitelství v roce 2006 činil 88 300 korun a náměstka 105 700 korun v roce 2011 – pozn. red.). Jde o nátlak, s nímž žiji již 15 let, a podobné zkušenosti mají i další moderátoři, kteří jsou nepoddajní. Mohli bychom se třeba bavit o kampani proti Janu Krausovi, když byl v České televizi.

* Proč?

Bulvár zveřejnil, kolik Jan Kraus bere za svůj pořad, ale ve skutečnosti ta částka nebyla jeho odměna, ale rozpočet celého pořadu. Honza se rozčlilil, lidsky se ho to dotklo. Se svým pořadem odešel na soukromou televizi. Na výhrůžky jsem vždy odpovídal tak, že pokud chtějí můj scalp, musejí si najít jiné téma než můj plat v ČT. V soukromé televizi bych měl víc, protože mnoho nabídek jsem již odmítl.

* Snahy o dehonestaci přicházejí z řad politiků, diváků, voličů některých partají?

Z různých stran. Ono koneckonců nejde o Moravce, o Wollnera ani o Fridrichovou. Jde o oslabení a likvidaci České televize jako instituce. Ta hra se musí hrát přes známé tváře. Narušíte integritu novinářů a ve veřejnosti to zanechá dojem pachuti, to je logické. Tlaky samozřejmě přicházejí od politiků, aby ČT byla povolnější, vycházejí z byznysu, a to i od televizní konkurence. Česká televize není neúspěšná televize, ČT24 je citovaná, má jednu z nejvyšších sledovaností v Evropě, kolegové z evropských televizí se ptají, jak je možné, že u nás má zpravodajská stanice ČT tak unikátní postavení. Oceňují, že na české podmínky děláme dobrou zpravodajskou televizi.

* Tím ale nemůžete odbýt veškerou kritiku. Například prezident Miloš Zeman či šéf jeho bývalé strany SPO a senátor Jan Veleba jsou přesvědčeni, že veřejnoprávní ČT je neobjektivní a straní politikům z TOP 09, zatímco prezidenta Zemana ráda nemá, že její redaktori jsou jednostranní, zvou si stejně zaujaté hosty, což dokládají třeba jednoznačným příklonem k Hillary Clintonové v amerických prezidentských volbách. Připouštíte, že z jejich strany nejde o útoky na veřejnoprávnost, ale na nekvalitní práci?

Mohu mluvit jen za pořady, které moderuji. Žádnétakové analýzy ve vztahu k mým pořadům neexistují. Dejme si vámi zmiňovanou kritiku do širšího kontextu. Cílem této kritiky je oslabení veřejnoprávních médií, je to pokračování hry z počátku 90. let. Logicky nikdy nepřiznají barvu. Stejně jako Václav Klaus znají buď soukromé, nebo státní vlastnictví. Oni chtějí, aby Česká televize byla státní. Odmítají z principu veřejné instituce, všimněte si, jaké instituce kritizují. Například veřejné vysoké školy a jejich rektory, kteří jsou prý neobjektivní. Vymyslí pojem pražská kavárna a šíří ho do všech koutů republiky. Bojují s akademií věd, s kulturními institucemi, třeba Národní galerií. Ve vztahu k ČT se jejich boj odehrává přes zpravodajství. Každý se přece dívá na zprávy, každý jim rozumí, stejně jako školství, protože chodil do školy. Každý je lékař, neboť si na internetu přečte, co mu je, a

vyléčí se svépomocí, každý teď je novinář a ví, co je to objektivita. Počty či kvóty vystoupení politiků TOP 09 v Otázkách o stranění rozhodně nevypovídají.

* Nemyslím, že by to souviselo s plněním kvóty mluvících hlav, rozumějme politiků, ale spíš s tím, že kdybychom se podívali detektorem pravdy do hlav redaktorů ČT, asi bychom zjistili, že to jsou převážně voliči TOP 09, STAN, Pirátů, lidovců či ODS, zatímco příznivců SPO, SPD či KSČM tam bude minimum.

Patřím k novinářům, kteří přiznali, že kvůli profesi nechodí k volbám, za což jsem byl vysmíván. Zažil jsem si peklo v roce 2013, kdy mě nenáviděly tábory obou finalistů prezidentské volby. Něco tak otřesného už nechci v životě zažít. Na straně jedné mě tábor schwarzenbergovců plánil za to, že jsem mu prohrál volby otázkou na Benešovy dekrety, respektive odpovědí Karla Schwarzenberga, že kdyby dnes žil Beneš, stanul by za poválečný odsun sudetských Němců před mezinárodním tribunálem v Haagu. Na straně druhé, když jsem se ptal na vazby Martina Nejedlého a jeho Lukoil Aviation Czech na státní hmotné rezervy, byl jsem stigmatizován jako „topkař“, protože všichni v ČT jsou příznivci TOP 09. Úplně absurdní. Ale to, že mi oba dva tábory nadávaly naprosto stejně a bylo to opravdu nechutné, mě ujistilo v tom, že stojím ve středu, kde jsou fakta, neboť reakce z obou stran byly obdobně nenávistné a agresivní.

* To je důvod, proč jste letos odmítl moderovat závěrečnou debatu prezidentských kandidátů?

Jeden z nich. Miloš Zeman je nejobratnější a nej cyničtější politik, kterého znám. Připomeňme si, kdo dopomohl Miroslavu Kalouskovi stát se ministrem financí. Jakýsi Miloš Zeman, důchodce z Vysočiny, který doporučil dvěma poslancům z ČSSD, aby přeběhli a podpořili Topolánkovu vládu, díky čemuž se Miroslav Kalousek stal ministrem financí. A co se přihodilo? Lukoil Aviation Czech (česká pobočka ruské firmy, kde byl jednatelem prezidentův poradce Martin Nejedlý – pozn. red.) začala čile obchodovat se Správou státních hmotných rezerv a s ČSA. Pod koho spadaly tyto firmy? Pod jakéhosi ministra Kalouska. Vazba Miroslava Kalouska a Miloše Zemana byla přátelská, až do té chvíle, kdy se Karel Schwarzenberg a Miroslav Kalousek stali entitou, která s Milošem Zemanem soupeřila o Hrad. Příznačně to popisuje Miroslav Šlouf ve svých pamětech. Ne nadarmo ho Miloš Zeman odvrhl. Miroslav Šlouf si totiž hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi. Ale všimněte si, jak nyní Zeman stigmatizuje všechny ostatní, že jsou kalouskovci. Odvádí tím pozornost od faktů a pravé podstaty věcí. Inu, obratný politik.

* Do jaké míry si Hrad diktoval, kdo má, či nemá moderovat závěrečnou prezidentskou debatu na ČT?

To se musíte zeptat generálního ředitele ČT Petra Dvořáka a vedení zpravodajství. Společně s Andreou Majstorovičovou, která vede tvůrčí producentskou skupinu, jsme předložili návrh debaty, který nebyl přijat. Navrhovali jsme devadesátiminutovou stopáž kvůli možnosti jít do hloubky zvolených témat. V publiku neměli zasednout fanoušci obou kandidátů, aby to nebylo jako na fotbalovém utkání. Chtěli jsme využít diváky chodící do Fokusu, tedy středoškoláky a seniory, kteří jsou velmi kultivovaní. To všechno se probíralo, následně z ČT odešel dopis, kde se z devadesátiminutového pořadu stala hodinovka a z exteriérové debaty studiová záležitost. Vedení ČT po vyhlášení nové moderátorky trvalo na svém formátu, ze kterého následně ustoupilo. Světlana Witovská díky bohu dostala k dispozici 90 minut, vysílalo se ne ze studia, ale z nádherných prostor Rudolfiny, publikum bylo kultivované, protože oba tábory pochopily, že by jim neprospělo, kdyby se v ČT odehrávalo něco podobného jako v TV Prima. Je dobře, že výsledný formát dostal podobu, která byla ku prospěchu ČTa jejich diváků.

* Světlana Witovská debatu odmoderovala tak brilantně, že ji pochválili oba prezidentští kandidáti, voliči, zástupci politických stran. Měl jste z toho radost?

Měl jsem radost z toho, že Česká televize nebyla tak výrazně vtažena do předvolebního boje a nestala se součástí politické strategie Miloše Zemana.

* Mluvili jsme o tom, že politici mají velký podíl na dehonestaci novinářů jako celku a veřejnoprávních obzvlášť. Co chvíli z jejich úst slyšíme označení jako žumpa, hnůj, zkorumpovaná pakáž. Jsou to meze, které by ředitelé ČT a ČRo, stejně jako majitelé soukromých médií, neměli akceptovat?

Myslím, že přesně to je ta mez, za kterou nelze jít. Vážím si novináře Ivana Breziny, na jehož příběh se zapomíná. On si to v 90. letech nenechal líbit, a když o něm Miloš Zeman prohlásil, že je zkorumpovaný novinář, tak se soudil a očistil své jméno. Zeman se musel omluvit, byl uznán jako lhář, který neprávem nařkl

novináře. Bohužel si zvykáme na to, že si nejen politici mohou dovolit čím dál drsnější výroky. Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize. Ani já nepoužívám výroky za hranou, přestože z mého pohledu existují politici, kteří jsou gauneři či hlupáci. Nebo nedostudovaný mluvčí, který nesahá některým lidem ani po kotníky, ale kádruje a uráží celou republiku. Když nic jiného nezbyvá, musí se proti nevzdělanosti, buranství a hlouposti bojovat i soudní cestou.

* Možná si politici dovolují čím dál víc, protože veřejný prostor je přeplněný tím, čemu se říká fake news, tedy falešné zprávy.

Dezinformace tu byly vždy, ale neměly takovou dynamiku šíření, jakou mají díky sociálním sítím dnes.

* Dá se s tím reálně nějak bojovat, když i lidé s akademickým titulem a možnostmi si i v cizojazyčném prostředí ověřit zdroje, porovnat fakta, věří nejrůznějším konspiračním teoriím, pomlouvám, výmyslům?

Prostor pro falešné zprávy a dezinterpretace je teď tak velký proto, že komplexita dnešního světa je nebývalá. Podívejte se na zcela propojený svět a na množství informací, které musí člověk vstřebat. Jaký je obranný mechanismus každého jedince, ať už má, nebo nemá vysokoškolské vzdělání? Redukce složitosti světa. S dezinformacemi pracují, protože dobrá dezinformace neobsahuje jen lži. Krásně o tom píše futurolog a sociolog Armin Toffler v Šoku z budoucnosti. Popisuje čtyři figury, kterými se bráníme informačnímu přehlcení, a dokazuje, že složitý svět je příčinou naší snahy ho zjednodušovat. Druhá příčina je, že se průběžně nevzděláváme, v tom, jak pracovat s moderními síťovými médii. Jejich provozovatelé s námi manipulují, používají marketingové strategie. Svým studentům v rámci novinářské etiky mám přednášet o ochraně soukromí či listovním tajemství. Existuje ale dnes listovní tajemství? Jaké je soukromí, když o sobě prozrazujeme tak obrovské množství intimních informací, s nimiž ti velcí giganti jako Facebook umně pracují? Bude Mark Zuckerberg kandidovat na amerického prezidenta? S tím množstvím informací, které bude mít o všech Američanech a znalostmi, jak je využít a naředit zprávy, půjde o rovné volby? K Facebooku se zprvu přistupovalo jako k technologické platformě, ale teď se ukazuje, že pro generaci uživatelů od 12 do 24 let je to primární zpravodajské médium. Informace nečerpají z tištěných médií ani z televize či rozhlasu a tradiční žurnalistiky, ale z toho, co jim kdo přeпоше.

* Opakuji svoji otázku. Dá se s tím účinně bojovat?

Dá, průběžným vzděláváním naší analogové generace a kvalitní přípravou digitální generace současných studentů. I když při pohledu na stav našeho vzdělávacího systému, který vytváří podhoubí pro budoucí manipulace, přílišným optimismem netrpím. České školství a jeho obsah bohužel zůstaly uvězněné ve 20. století.

***

„Miroslav Šlouf si hodně pamatoval, třeba to, že Miroslav Kalousek a Mirek Topolánek mohli vládnout díky Miloši Zemanovi.“

„Média se nechtějí pouštět do soudních pří, nezastávají se svých novinářů. Považuji to za slabost, bohužel včetně České televize.“

KDO JE PhDr. VÁCLAV MORAVEC, Ph. D. et Ph. D.

* Narodil se 25. června 1974 v Ústí nad Orlicí.

* Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde v roce 2000 dokončil magisterské studium v oboru masová komunikace. Nyní působí na Katedře žurnalistiky **FSV UK** jako vyučující. Doktoráty získal na Filozofické fakultě Ostravské univerzity a také na pražské FAMU.

* Působil v Českém rozhlase, Rádiu Impuls, v letech 2001 až 2006 byl redaktorem české sekce rádia BBC, kde moderoval pořad Interview BBC. Od roku 2004 má vlastní pořad na ČT Otázky Václava Moravce, které se vysílají v neděli v poledne. Třetím rokem moderuje měsíčník Fokus Václava Moravce o fenoménech dneška, na něž ve zpravodajství nezbyvá čas.

* Je nositelem ceny Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře do 33 let a čtyřnásobným držitelem ceny TýTý pro nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky.

O autorovi| Kateřina PERKNEROVÁ, redaktorka centrální redakce Deníku
Foto autor| Foto: 4x Deník/Martin Divíšek
Region| Jižní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 24 titulech:

Blanenský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Brněnský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Bruntálský a krnovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Břeclavský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Frýdecko-místecký a třinecký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Havlíčkobrodský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Hodonínský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Jihlavský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Karvinský a havířovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Kroměřížský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Moravskoslezský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Novojičínský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Olomoucký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Opavský a hlučínský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Pelhřimovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Prostějovský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Přerovský a hranický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Slovácký deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Šumperský a jesenický deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Třebíčský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Valašský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Zlínský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Znojemský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*), Žďárský deník (*Sobotní rozhovor, str. 12*)

Co říká „kauza Janka Kroupy“ o objektivitě a českých médiích? Analytici hodnotí spor v ČRo

3.3.2018 hlidacipes.org str. 00

Tomáš Pika

Velmi silně zasáhl veřejnou debatu spor mezi ředitelem Českého rozhlasu René Zavoralem a investigativním novinářem ČRo Jankem Kroupou.

Zároveň však celá kauza – aspoň při pohledu zvenčí – relativně rychle utichla. Její průběh zhodnotili mediální analytici z Univerzity Palackého. Upozorňují především na problém s definicí objektivity, ale i na obecný stav české žurnalistiky.

Celý spor odstartoval 29. listopadu 2017, kdy na Radě Českého rozhlasu promluvil generální ředitel ČRo René Zavoral, který kritizoval práci investigativního novináře Janka Kroupy. Podle Zavorala měly být rozhlasové příspěvky Janka Kroupy o neoprávněném hospodaření Agrofertu na 1700 hektarech půdy „účelovou záležitostí v jakémsi antibabišovské tažení“.

Vadilo mu, že téma bylo zaměřeno pouze na Agrofert, přestože se hospodaření na cizí půdě týká údajně stovek zemědělských firem v České republice.

Zavoralovi rovněž vadilo možné načasování příspěvku zrovna na den, kdy Andrej Babiš prezidentovi představoval ministry připravované menšinové vlády – současné vlády v demisi.

Proto ředitel požádal o vyhotovení analýz. A ačkoliv byly pro rozhlas vypracovány celkem tři, generální ředitel svou kritiku vůči Kroupovi opíral pouze o část jedné z nich – o analýzu Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Zbylé dvě studie naopak styl a objektivitu Kroupových reportáží hájily.

Jedna kauza, širší souvislosti

Mediální analytička Renáta Sedláková z Katedry mediálních a kulturních studií a žurnalistiky Univerzity Palackého si myslí, že existují čtyři roviny, ve kterých je třeba kauzu Janka Kroupy chápat.

Základní rovinou jsou změny zaměstnaneckých podmínek v českých médiích. Druhou rovinu pak spatřuje v konkrétních analýzách a neustálých sporech o jejich kvalitě. Třetí rovinou je podle ní proměna situace okolo médií veřejné služby, konkrétně ony náznaky možné regulace veřejnoprávních médií či jejich zestátnění.

„Čtvrtá rovina – která s tím souvisí – je, že pár kilometrů od nás nedávno zastřelili mladého investigativního novináře. Možná jsem měla říct, popravili, protože způsob, jakým to bylo provedeno, vypovídá o tom, že se jednalo o plánovaný čin,“ uvádí Sedláková s odkazem na vraždu reportéra Jána Kuciaka na Slovensku.

Sedláková poukazuje na zvláštní přístup ředitele Zavorala k jednotlivým analýzám. „Jednu (analýzu Karla Hvíždaly, pozn. red.) odmazal zcela. Druhou pak odmazal s odůvodněním, že má jen kvantitativní část, nemá pořádnou kvalitativní část. Byť samozřejmě je Hvíždalova analýza spíše esej, tak i v ní velice dobře argumentuje, proč si myslí, že ty příspěvky odvysílány být měly, a že v nich nevidí v zásadě žádné zásadní pochybení. To má na začátku jasně uvedeno a potom pouze argumentuje proč.“ Při rozhodování mělo být podle ní přihlédnuto ke všem třem analýzám.

Generální ředitel nakonec svá slova o účelovosti reportáží Janka Kroupy a jejich načasování stáhl. I přesto trvá na tom, že příspěvky měly své nedostatky.

Analýzy, které měří neměřitelné

Jednou z hlavních otázek je, jak je možné zmiňované analýzy číst a chápat. Zda jsou vůbec měřené fenomény – objektivita, vyváženost a nestrannost – měřitelné.

„Já si myslím, že se všichni (analytici, pozn. red.) snaží Kroupu trošku omlouvat. Sice poukáží na chybu, následně ale uvedou, že to v zásadě dělá dobře. Tyto analytické metody jsou na posuzování podobné žurnalistiky poměrně krátké,“ předkládá svůj názor politolog, mediální teoretik a bývalý šéfredaktor týdeníku Sedmička Karel Páral.

Stejný názor zastává také mediální expert a analytik Marek Lapčík. „Já s tím naprosto souhlasím. Podle mě na to nejsou ty analýzy vůbec dělané. Jde o zásadní nedorozumění – jeden měří něco jiného, než druhý ve skutečnosti dělá. Analytici mají měřit objektivitu, která podle teoretiků neexistuje. Dokonce i novináři mají pochyby o tom, že to je tak snadno měřitelné. To by se mohlo zadat fyzikům a vyšlo by to nastejno,“ podporuje Páralův názor.

Současně s tím Páral uvádí, že je třeba nahlížet na to, co bylo odvysíláno ve dvou dnech, jako na celek – bez ohledu na skutečnost, jak byl výsledný produkt rozdělený.

„Stejně jako dnes již skoro nikdo není schopný složité články učíst, tak podobný problém je i s mluveným slovem. Proto to takto rozsekali. Když jsem se o tom bavil s Jankem Kroupou, tak říkal, že to tak vymysleli, aby to bylo atraktivnější pro posluchače. Ale tím vznikl ten problém, že se něco neodvysílalo už první den, ale až druhý den. Což už nezapadá do toho konceptu. Donekonečna zjednodušovat nelze – tohle je ten případ,“ dodává Páral.

Páral i přesto Kroupovu práci hájí. Reportáže podle něj byly v zásadě podloženy informacemi datového oddělení, které na tomto případu také pracovalo. „Když jsme studovali ty materiály, tak pod tím je článek Jana Cibulky, což je jeden z nejlepších datových žurnalistů u nás. Podklady dělal právě on,“ uvedl Páral.

Problémy s legislativou

Pro novináře, ale také pro analytiku je současně velmi náročný výklad legislativy, týkající se právě médií veřejné služby.

„Náš problém je v tom, že máme normativně-idealisticky formulovanou legislativu, která zkrátka nejde naplnit. Na jedné straně je ten zákon formulován ve smyslu: musím těm posluchačům nabídnout úplně cokoliv – tedy pravdu i lež. Na druhé straně říká: musím jim to poskytnout správně, objektivně, vyváženě, neutrálně, v co nejširším spektru zastoupených lidí, názorů... Reálně to nejde dodržet,“ myslí si Sedláková.

Zpřesnění zákona by mohlo podle mediálních expertů ulehčit také práci „velké mediální Radě“, která musí rozhodovat jednotlivé spory.

Sedláková poukazuje také na jeden facebookový status, který s nadsázkou hodnotil závěry plynoucí z kauzy Kroupa. „Má investigativní novinář, když zjistí, že daný politik někoho nechal zabít, čekat se zveřejněním do chvíle, kdy někoho zabije i opoziční politik?“ uvádí s tím, že to je sice dohnáno do absurdna, ale že přesně takto naše legislativa funguje.

Krise investigativní žurnalistiky?

Zásadní otázka celé kauzy spočívala v tom, má-li být pohlíženo na investigativní žurnalistiku s větší benevolencí, co se týče požadavků specifikovaných legislativou.

„Máme-li pohlížet na investigativní práci z hlediska managementu – musí zde být ředitel, který ví, že investigativní žurnalistika přináší úplně jiné náklady a styl práce. Zde se musí počítat s jinými měřítky. To byl ostatně důvod, proč skončila značná spousta investigativních center, která byla roztroušena po nejrůznějších médiích – například v Hospodářských novinách,“ myslí si Páral.

Podobně se na problematiku dívá také Renáta Sedláková. Česká republika je podle ní příliš malá na to, aby uživila více investigativních týmů.

Důvod, proč investigativní žurnalistika nemá často kýžený dopad, spatřuje Marek Lapčík v nízké kredibilitě novinářů v Česku a také v množství publikovaných zpráv, mezi kterými se náročnější investigativní žurnalistika ztratí.

„David Macháček z Reportérů přišel s reportáží – české dálnice jsou čtyřikrát dražší než rakouské. Jak to bylo možné? On to zjistil – důvodem byl Aleš Řebíček – tehdejší ministr dopravy. A co to změnilo? Nic. Další den se řešilo něco úplně jiného,“ vysvětluje svůj názor Lapčík.

I přes všechna negativa Karel Páral investigativní žurnalistiku hájí s tím, že je v dnešní době velmi důležitá. „Investigativní žurnalistika jde v zásadě proti změnám a proti trendům, které v té žurnalistice jsou, což je obrovské zrychlování a potřeba neustále někde cpát nějakou vatu, abychom ten obsah zaplnili,“ uzavírá Páral.

URL| <https://hlidacipes.org/rika-kaouza-janka-kroupy-objektivite-ceskych-mediich-analytici-hodnoti-spor-cro/>

Hrdina z jugoslávské mise

2.3.2018 Mladá fronta DNES str. 05 Z domova
Eva Zahradnická

Ministryně obrany zveřejnila jméno náčelníka generálního štábu. Stane se jím Aleš Opat

Když na přelomu roku 1992 a 1993 na území bývalé Jugoslávie ostřelovali francouzskou základnu Karin, byl československý prapor jednotky UNPROFOR asi dvě hodiny cesty daleko. Francouzské jednotky kolegům pomoci nemohly, zničený most totiž vojáky od sebe úplně odřízl. Na základnu tak vyjely pro asi padesátku Francouzů dva československé obrněné transportéry. V zalesněném členitém terénu se podařilo odříznutou jednotku zachránit. Čtyři českoslovenští vojáci, mezi nimiž byl i Aleš Opat, byli později vyznamenáni francouzským Válečným křížem.

Včera jméno Aleše Opaty zaznělo znovu, a to když ministryně obrany v demisi Karla Šlechtová mluvila o novém náčelníkovi generálního štábu. Tím by se Opat měl stát od 1. května a nahradit tak nynějšího náčelníka Josefa Bečváře.

„Počítalo se s tím, že v roce 2018 nastoupí nový náčelník generálního štábu, protože existuje úzus funkčního období,“ uvedl Libor Stejskal z Centra bezpečnostní politiky při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Studovaný velitel

Opat platí za jednoho z nejvzdělanějších a nejúspěšnějších vojáků naší armády. Kromě Vysoké vojenské školy ve Vyškově absolvoval třeba prestižní vysokou školu námořní pěchoty Spojených států či Královskou akademii obranných studií v Londýně, kde je možné dosáhnout nejvyššího strategického vzdělání.

Přitom Opat mohl české armádě již velet. Na generální štáb jej před třemi lety doporučil už Petr Pavel, když odcházel do vojenského výboru NATO v Bruselu. Opat byl ale tehdy jen pár měsíců na velitelství spojeneckých sil v belgickém Monsu. Funkci tak získal Josef Bečvář.

Tomu ještě mandát loni v létě prodloužil bývalý ministr obrany Martin Stropnický. Teď se ale Karla Šlechtová rozhodla, že vzhledem k Bečvářovu důchodovému věku mu už funkční období natahovat nebude. „Příští týden budu předkládat na vládu materiál, který bude obsahovat odvolání pana armádního generála Bečváře z funkce,“ vyjádřila se Šlechtová.

Generál Aleš Opat se MF DNES ke svému plánovanému jmenování nevyjádřil, podle mluvčí generálního štábu Vlastimily Cyprisové je na týdenním rehabilitačním pobytu. Když vojenští experti srovnávají Bečváře s Opatou, hovoří o zcela rozdílných typech vojáků. Zatímco Bečvář je považován za typ štábního důstojníka, Opat je podle nich takový vojenský selfmademan, který se do vrcholných armádních funkcí vypracoval postupně – byl velitelem čtyř rot, praporu, později působil na generálním štábu, cvičil mechanizované vojsko, velel chrudimským výsadbářům.

Mezi roky 2010 a 2014 řídil všechny operace českých vojáků v zahraničí. „Šel poctivě po všech pozicích, ve všech uspěl a postupoval dál až do těch nejvyšších,“ říká o Opatovi bývalý náčelník generálního štábu z let 1998 až 2002 Jirí Šedivý. „Vojáci ho respektují,“ dodá Šedivý s tím, že spolu se znají od začátku 90. let z misí v bývalé Jugoslávii.

Nová Opatova nadřízená, ministryně Karla Šlechtová, teď chce, aby štáb začal fungovat jako tým a generálové se přestali mezi sebou dohadovat. Dalším úkolem bude i reorganizace velení, na přetřes přijde jistě i vyzbrojení armády.

To bylo ostatně předmětem sporu Šlechtové a Bečváře, když ministryně štáb kritizovala za nepřiměřené požadavky v zakázce na nákup dvanácti víceúčelových vrtulníků přibližně za 12 miliard.

Jméno nového generálního náčelníka oceňují politici napříč stranami. Pozitivně se vyjádřila i předsedkyně parlamentního výboru pro obranu Jana Černochová, rozhodnutí Šlechtové posvětil i prezident Miloš Zeman.

***

Šel poctivě po všech pozicích, uspěl a postupoval dál až do těch nejvyšších.

Kdo velí armádě Velitel, generál, nebo náčelník štábu? * Nejvyšším velitelem armády je prezident. Skutečně velení armády ale zabezpečuje Generální štáb Armády České republiky (GŠ), který je součástí ministerstva obrany. * V jeho čele je náčelník GŠ. Na návrh vlády ho jmenuje většinou na čtyři roky prezident republiky a ten ho také může odvolat.

Bečváře čeká důchod. Ve funkci byl jen dočasně. Tři roky působí ve funkci náčelníka generálního štábu Josef Bečvář. V roce 2015 nahradil gen. Petra Pavla, který odešel do čela Vojenského výboru NATO. Podle jednoho z předchůdců, gen. Jiřího Šedivého, byl už tehdy generál Opata jedním z kandidátů na uprázdněné místo. „V té době ale už byl Opata ustanoven do funkce ve Vrchním velitelství spojeneckých sil v Evropě na pozici českého zástupce. Hledal se nástupce Pavla na přechodnou dobu, a to byl pan Bečvář,“ vysvětluje Jiří Šedivý, náčelník generálního štábu v letech 1998 až 2002. Prioritou Bečváře bylo dokončení koncepce výstavby Armády ČR, novelizace branných zákonů a doplnění početních stavů armády. Bečvářovi bude v létě šedesát a dosáhl důchodového věku. To je podle ministryně Šlechtové také hlavní důvod pro jeho odchod. Už jednou mu byl mandát prodloužen loni, když bývalý ministr Martin Stropnický před volbami nechtěl Bečváře odvolávat a hledat jeho nástupce. (row)

O autorovi| Eva Zahradnická, reportérka MF DNES

Foto autor| Foto: MAFRA

Foto autor| Foto: Petr Topič, MAFRA

Foto popis| Akce v Bosně. Česká jednotka mnohonárodních sil (IFOR) v Bosně. Pěší patrola v zóně separace v městečku Otoka - v popředí Aleš Opata. Tehdy ještě kapitán 3. roty 6. mechanizované brigády.

Foto popis| Aleš Opata (53) nový náčelník generálního štábu.

Co s Krymem ve školním atlasu?

2.3.2018 Zeměměřič str. 16 POHLED

Radek Petr

Politická korektnost versus realita

„Českými médii v posledních dnech probleskla zpráva o protestech ukrajinského a gruzinského velvyslance kvůli vydání nového školního atlasu světa, na kterém jsou podle nich nesprávně vyznačená území, jež patří oficiálně Gruzii, respektive Ukrajině. České ministerstvo školství na protesty reagovalo odebráním schvalovací doložky a jednáním s vydavatelem ohledně nápravy.“ Tak začíná jeden z mála rozumných komentářů situace, která právě hýbe českou kartografií. Autor PhDr. Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociální věd** UK svůj názor prezentoval 1. února 2018 na nazory.ihned.cz. Nutno připomenout, že podobný osud jako školní atlas měl také diář Českých drah pro rok 2018, který na předsádce obsahoval mapu se stejně znázorněnými spornými a neuznanými územími. České dráhy se rozhodly diář svým partnerům nedávat.

Předseda České kartografické společnosti, Prof. Ing. Václav Talhofer, CSc., z Univerzity obrany v Brně k celé situaci již 9.

ledna 2018 připomíná, že „mapy v tištěné i elektronické formě mají za cíl informovat uživatele o stavu geografického prostředí v době jejich vydání, resp. jejich redakční uzávěrky. Na politických mapách jde tedy o vyjádření příslušnosti daného území k danému státu, které je v souladu s mezinárodním právem. Příslušnost území k danému státu se zobrazuje zpravidla metodou areálových znaků, tedy vybarvením plochy jednou barvou. Na mapách jsou zobrazovány státní hranice v poloze, v jaké jsou určeny opět podle mezinárodního práva. Hranice států se zobrazují metodou liniových znaků, tedy jasně identifikovatelnou linií.

V případě, že si jedno území nárokují dva nebo více států, ale podle mezinárodního práva má na území nárok pouze jeden stát, jedná se o sporné území. Podobně sporné území je v případě, že si na území svrchovaného státu nějaké separatistické hnutí nárokuje nezávislost. Tato území se nazývají neuznaná území.“

Kartografie Praha, a.s., prezentovala ve svých mapách právě tato sporná a neuznaná území. Předseda České kartografické společnosti dále poznamenává, že „z hlediska kartografie je důležité vyjádřit jednak polohu sporných a neuznaných území tak, aby uživatel věděl, kde se na Zemi nacházejí, jednak skutečnost, které strany si na území činí nárok. Pokud jsou spornými stranami sousední státy, sporná území se vyjadřují barevnou šrafurou, kde podkladová barva je barva státu, který je vlastníkem území podle mezinárodního práva, a šrafy jsou zobrazeny barvou státu, který si na území činí rovněž nárok... Uvedený postup je používán kartografickými nakladatelstvími velice často ve všech státech světa.“

Vice-prezident Mezinárodní kartografické asociace, prof.

RNDr. Vít Voženílek, CSc., z Univerzity Palackého v Olomouci ve svém komentáři k znázorňování sporných a neuznaných území z 10. ledna uvádí: „Při znázorňování příslušnosti území ke státním útvarům vychází tematik z oficiálních stanovisek kompetentních orgánů, kterými v tomto případě jsou prezident ČR, vláda ČR, případně i Ministerstvo zahraničí ČR a Zahraniční výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.“

Vzhledem k vlastní zahraniční politice prezidenta Zemana je těžké Voženílkova slova naplnit, ale Talhofer do situace vnáší více světla: „Kartografie jako věda a praktická činnost je apolitická a obecně nestranná ani jedné straně ve sporu o dané území. Informace o sporných územích se získávají z veřejně dostupných zdrojů s preferencí oficiálních zdrojů státu, ve kterém jsou mapy vydávány. V případě školních zeměpisných atlasů se používají zpravidla informace z příslušného ministerstva zahraničních věcí. Pokud ale oficiální zdroje nejsou k dispozici, jsou využívány dostupné ověřené a validní zdroje.“

Pokud jste si zatím neformulovali svůj vlastní názor, nabízí se shrnutí Slavomíra Horáka: „Nejde totiž vůbec o to, zda uznání daného území je či není v souladu s českou zahraniční politikou, zda Česká republika uznává nebo neuznává tu nebo jinou entitu, případně zda souhlasíme či nesouhlasíme s často protichůdným výkladem hranic. Na rozdíl od „politické korektnosti“ ministerstva, jež se zaleklo dvou protestujících velvyslanců, totiž postupovali autoři atlasu zcela korektně. Pokusili se k datu vydání ukázat svět, jaký je, i s některými nejistými či spornými územími. Výklad těchto sporů a diskuse o nich by poté měly být na učitelích v hodinách geografie či na uživatelích atlasu bez dodatečných zásahů ministerstva školství. Jedině tak budeme schopni vychovat žáky ke kritickému myšlení a rezistenci vůči propagandě nejrůznějšího směru.“

Shrnutí a potvrzení - Kartografie Praha nepochybně, ale asi bylo třeba počátkem roku předhodit novinářům a čtenářům nějaké téma, aby se odlehčilo politice.

Foto autor| Ilu.: Kartografie Praha

Foto popis| Zobrazení Krymu a Dombasu v r. 2017

Foto popis| Zobrazení tzv. IS v r. 2016

Foto popis| Zobrazení tzv. IS v r. 2017

Putinovy nové zbraně. Zbraně nové generace

1.3.2018 ČT 24 str. 09 22:00 Události, komentáře

Daniel TAKÁČ, moderátor

Rusko se nebojí západního vyzbrojování a je na něj připraveno, to je hlavní vzkaz prezidenta Vladimíra Putina, který přednesl v tradičním poselství o stavu země. Představil nové strategické zbraně i obranné systémy a ujistil občany, že s jejich pomocí každého potenciálního agresora Rusko zadupe do země. Komentáře se shodují v tom, že tradiční projev sloužil hlavně jako volební agitace, necelé tři týdny před prezidentským hlasováním.

Miloš MINAŘÍK, redaktor

Sám nachlazen, k národu ale mluvil o síle, zdravém vývoji a ekonomické prosperitě. V příštích šesti letech prý klesne počet lidí v chudobě o polovinu. Biliony rublů půjdou na péči o mladé rodiny, růst důchodů, výstavbu bytů i dopravu.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Je potřeba zdvojnásobit výdaje na budování silnic a infrastruktury a dáme na to víc než 11 bilionů rublů. Je to hodně peněz, když uvážíme, že mezi roky 2012 až 17 jsme utratili 6,4 bilionu, to bylo také velké číslo, ale potřebujeme 11.

Miloš MINAŘÍK, redaktor

Putin mluvil o vývoji v šestiletém horizontu. Ne náhodou je prezidentský mandát v Rusku stejně dlouhý a Putin je jasným favoritem voleb s šedesáti až sedmdesátiprocentní podporou v průzkumech. O zahraniční politice skoro nemluvil. S výjimkou kritiky západního zbrojení. To ale rusko zvládne s novými zbraněmi, které ukazoval na efektní prezentaci.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Nechtěli nás vyslechnout, tak teď nás uslyší.

Miloš MINAŘÍK, redaktor

Mezi hlavní trumfy patří mezikontinentální rakety Sarmat s jaderným pohonem i hlavicemi, které prý dosáhnout od pólu k pólu a překonají všechny obranné i radarové systémy. Rusko ale pokročilo i v bezpilotních podmořských plavidlech, laserových systémech nebo nadzvukových zbraních.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Rostoucí vojenská síla Ruska je zárukou míru na planetě. Tato síla přetrvává a bude nadále udržovat strategickou rovnováhu sil ve světě.

Miloš MINAŘÍK, redaktor

V sále sklidil Putin několikrát bouřlivý potlesk. Pochválili ho i domácí komentáře v médiích a přední politici, kteří mluvili o nové éře světové politiky a šoku pro západní zpravodajské služby. Nesouhlasně se ozvala opozice, která prezidenta zkritizovala za to, že vytahuje ekonomicky nereálné plány a z ústavního závazku dělá předvolební agitaci, přičemž projev přesunul z tradičního prosincového termínu těsně před volby. Miloš Minařík, Česká televize.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A expert na jaderné zbraně z katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vlastislav Bříza. Dobrý večer, pane Břízo, vítejte.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Dobrý večer i vám.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Takže Rusko má novou střelu s jaderným pohonem, prakticky neomezeným doletem, neodhadnutelnou dráhou letu a nikdo takovou zbraň nemá. Taková zbraň opravdu existuje?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

No, to konstatoval prezident Putin, dneska jsme to slyšeli všichni poprvé. Víte, ta proklamace asi má dvojí charakter nebo dvojí význam. První Rusové jsou vždy rádi, když jsou první na světě. Tak je tomu odnepaměti, tak je tomu i dnes a nezapomínejme, že za čtrnáct dní jsou v Rusku volby, takže to je ta první skupina, ke které byl mířen tento projev a tato proklamace o nové zbraně. Ta druhá skupina jsou členské státy NATO, aby si daly pozor na to, že Ruská federace není zastaralá, zastaralý obr na hliněných nohou, ale že disponuje moderními zbraněmi. Ale zpátky k vaší otázce. Bezesporu Ruská federace v této chvíli testuje podobné zbraňové systémy. Nicméně je na začátku a nečekejme, že v této fázi, řekněme v horizontu několika jednotek let, by takovou zbraň zavedla do výzbroje. To vůbec není aktuální.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Čili je to někde na začátku, na začátku výroby, řekněme, nebo na začátku výzkumu?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Jsme v průběhu výzkumu.

Daniel TAKÁČ, moderátor

V průběhu výzkumu.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Je to tak. Nicméně od výzkumu do zavedení ve výzbroji většinou uplyne minimálně jedna dekáda, takže opravdu se bavíme v tom lepším slova smysle o příští, o příští dekadě. Nicméně je potřeba konstatovat, a to je pravda nade vší pochybnost, že již dnes Ruská federace disponuje ve své výzbroji raketami, které jsou schopny raketový deštník Spojených států překonat. To je fakt.

Daniel TAKÁČ, moderátor

To znamená, existuje nezastavitelná zbraň.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Bezesporu. Tak už jenom kvantita. Ruská federace má v tuto chvíli na svých odpalovacích zařízeních kolem dvou tisíc jaderných hlavic, na 700 odpalovacích rozmístěných zařízeních. Když si vezmeme, že proraketový systém je konstruován opravdu proti jedné, maximálně nižšímu počtu jednotek raket, tak ve chvíli, kdyby Ruská federace odpálila svoji plnou salvu, tak by na světě neexistoval žádný systém, který by dokázal zabránit průniku těchto raket. Ale nad to ještě Ruská federace posledních pět let zařazuje do výzbroje mezikontinentální rakety jak odpalované z ponorek typu Bulava, tak odpalované ze země, navíc mobilní, typu Yars, které manévrují ve druhé fázi letu mimo atmosféru a jsou schopny překonat jaderný deštník. Opravdu tomu tak je.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Podtrženo, sečteno. Rusko se začalo nějak daleko silněji vyzbrojovat?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Silněji bych neřekl. Ruská federace překonala období tápání devadesátých let a těch nultých let jednadvacátého století a začala zbrojit, nikoli a pochopila situaci, že nejde o zbrojení kvantitativní, ale kvalitativní. A prezident Putin zhruba před deseti lety oznámil, že touto cestou půjdou, Ruská federace půjde, což také učinila, a v tuto chvíli se dostávají první výsledky. Ale je potřeba rozlišit opravdu konvenční zbraňové systémy a jaderné systémy. V těch konvenčních jsou státy NATO především Spojené státy stále nadřazený z hlediska kvality, kvality výzbroje proti Ruské federaci, byť Ruská federace poslední roky i v této oblasti postoupila, například moderní tank Armata, který ještě není zaváděn do výzbroje, nicméně je v poslední fázi testování. Ovšem pak tady máme tu jadernou odstrašující oblast a tam je potřeba konstatovat, že na světě jsou pouze dvě jaderné supervelmoci, a to jsou Spojené státy, Ruská federace, rozumějme státy, které jsou schopny zničit svět, to jsou pouze tyto dvě svým jaderným arzenálem. A Ruská federace v posledních pěti let právě zaváděním prvků, které jsem zmiňoval, minimálně dorovnala kvalitní úroveň jaderného arzenálu Spojených států, v některých případech i překonala. Takže jsou to dvě složky a v té jaderné složce je Ruská federace velice daleko.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Co se děje na té druhé straně z hlediska kvantita, z hlediska kvality ať už konvence, nebo jaderných zbraní?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Co se týče, tak v konvenčních zbraních jsem zmiňoval. Tak tam, tam ta nadřazenost armády Spojených států...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Je.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

...a států NATO je...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Pokračuje se dál nebo, nebo se setrvává na tom, je to nadřazenost?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

Ruská federace se snaží vyrovnat. Myslím si, že je i dobře našlápnutá, to znamená, tou cestou jde. Na druhou stranu ale v tuto chvíli vememe-li si například složku jednu letectvo, tak se bavíme o dvou generacích. Zatímco armáda Spojených států má již plně schopné a ve výzbroji nasaditelné letadla páté generace s prvky stealth, neviditelné radary, tak Ruská federace má pořád letouny čtvrté generace a teprve testuje v prototypch několika jednotek kusů pátou generaci. Takže tam opravdu ten, ten rozdíl je generační do slova a do písmene. Čili, čili propast.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A to jádro?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

To jádro, tam je tomu jinak. Tam opravdu ty síly jsou vyrovnané. Ono když oba státy v tuto chvíli disponují zhruba jedna a půl násobkem schopnosti zničit svět, tak to už je jenom nuance, jestli se bavíme o tom, jestli ta raketa bude mít tu přesnost plus minus jednotky metrů nebo desítky metrů. Ten výsledek by byl apokalyptický na obou stranách.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Vladimír Putin mluví o tom, že Spojené státy ustupují od dvoustranných ozbrojovacích dohod. Obama na konci svého mandátu mluvil o tom, že stál o jaderné odzbrojení, ale Putin ho nechtěl. V Trumpově bezpečnostní strategii se píše o tom, že Spojené státy ohrožují Rusko, ale i Čína tedy, ale i Rusko svými vyspělými zbraněmi. Tak jaké jsou současné postoje obou zemí ke vzájemnému snižování zbrojních arzenálů?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

No, toto bych opět vnímal jako určitou proklamaci směřující k voličům. Máme zde nepřítel jako za studené války a já jsem ten silný vůdce, sjednotitel ruského lidu a jsme adekvátním protivníkem. Není to tak. Fakta jsou jasná. Naposledy byla uzavřena bilaterální dohoda mezi Ruskou federací a Spojenými státy na toto téma právě v Praze v roce 2010, kdy ta nová dohoda vstoupila v platnost v roce 2011, platí do roku 2021 a v těchto dnech, konkrétně 5. února obě strany měly dosáhnout daného počtu odpalovacích zařízení a jaderných hlavíc. Bezprecedentně nejnižšího, který kdy byl od konce studené války dosažen. Takže není to tak. Spojené státy tu dohodu nevypověděly, ani Ruská federace tak nečiní. Nicméně prezident Putin zřejmě narážel na fakt, že Spojené státy disponují moderními konvenčními systémy střel s plochou dráhou letu, které jsou schopny tuto, tuto smlouvu nebo tyto smlouvy obejít, což úplně není pravda. Ruská federace sama o sobě zavádí i v těchto letech do výzbroje obdobné zbraňové systémy. Ostatně viděli jsme, teď to neberte negativně, ale tu show, kterou, kterou Ruská federace předvedla v Sýrii, tu prezentaci těch nových zbraňových systémů, kdy z Kaspického moře, a divák si představí, kde je Kaspické moře, moře byly odpalovány rakety střely s plochou dráhou letu, které s přesností na jednotky metrů létaly na cíle v Sýrii, až 2,5 tisíce kilometrů. Takže...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Děkuju za rozhovor, pane Břízo. Díky, že jste přišel, na shledanou.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů **FSV UK**

I já díky, pěkný večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A přeju pěkný večer, pěkný večer přeju i vám a díky, že jste si pustili Události, komentáře. Zpravodajské vysílání České televize na ČT24 samozřejmě pokračuje. Na shledanou.

Otočte papír! Vnitro chystá nové volební lístky

1.3.2018 Lidové noviny str. 04 Domov
BLAHOSLAV HRUŠKA

Na rubovou stranu kandidátky se často zapomíná. Napříště by

hlasovací lístky měly být větší a potištěné jen z jedné strany.

PRAHA Petr Bendl se ve vysoké politice pohyboval dvacet let. Byl hejtmanem Středočeského kraje, místopředsedou ODS, dvojnásobným ministrem a ve sněmovně strávil s přestávkami skoro deset let. Po loňských volbách se tak těšil, že si pobyt v poslaneckých lavicích o další čtyři roky prodlouží.

Stopku ve vrcholné politice mu vystavilo až přepočítání hlasů po mizerné práci okrskové volební komise. Nejvyšší správní soud (NSS) loni v listopadu přepočítal zakroužkovaná jména na hlasovacích lístcích a zjistil, že Bendl kvůli pochybení získal o 466 preferenčních hlasů více, než měl. Na jeho místo tak naskočil starosta Líbeznic Martin Kupka, kterému „okrskáři“ naopak 152 hlasů upřeli. Z politického matadora Bendla se tak rázem stal jen poslanecký náhradník.

Kupka měl ve volbách tu smůlu, že jako číslo 31 na kandidátce ODS byl až na druhé, tedy rubové straně lístku. A při sčítání hlasů někteří členové komise jaksí zapoměli papír otočit. Celkem takto chybovalo 100 okrsků. Mohlo jich být i více – být v nich Kupku nikdo nekroužkoval. „Pokud jde o zbývající okrsky, není zřejmé, zda příslušné volební komise lístky otáčely, nebo nikoliv,“ konstatoval NSS.

Ministerstvo vnitra proto navrhlo novelu hned několika volebních zákonů, která by měla s chaosem při otáčení lístků skoncovat. Pokud návrh projde parlamentem, napříště by hlasovací lístky měly být potištěné pouze z jedné strany. A aby se na ně vešla jména všech kandidátů, budou také větší.

Při volbách do sněmovny a Evropského parlamentu tak voliči dostanou namísto současného sešitového formátu A5 klasický list A4, ve volbách do krajů se pak objeví „plachty“ v podobě rozměru A3, které jsou známé z komunálních voleb.

V případě výběru nových senátorů a prezidenta se nic měnit nemusí – tam se lístky již jednostranně tisknou.

Pokračování vzadu

Nevyřeší se tím vše. V některých obcích je kandidátů a stran tolik, že se na jedinou stránku ani toho největšího lístku nevejdou. Pro tyto případy vnitro vymyslelo šalamounské řešení. „Vzhledem k tomu, že si voliči mnohokrát nevšimli toho, že je hlasovací lístek oboustranný, navrhuje se uvádět na konci první strany text Pokračování na druhé straně,“ navrhuje vnitro.

Každé volby se zvětšením lístků prodraží zhruba o dvacet milionů korun. Není to ale nejpodstatnější navýšení. Další až 250 milionů má spolýkat navýšení odměn členům volebních komisí o 500 korun. Kompenzace za dvoudenní vysedávání v komisích se naposledy zvyšovaly loni v prosinci – ale jen předsedům komisí a zapisovatelům.

Dnes mají členové komise za oba volební dny 1300 korun. Pakliže jde o souběh voleb (například senátních a komunálních), dostanou navíc 400 korun.

„Mnoho obcí má problémy komise vůbec sestavit. Odměna není motivující, noví zájemci nepřicházejí a věkový průměr členů komise stoupá,“ upozorňuje sám „skokan“ Kupka, jinak též starosta středočeských Líbeznic.

Přehlednější volební lístky i lepší odměny vítá i politolog Tomáš Lebeda z Univerzity Palackého v Olomouci. A upozorňuje ještě na další problémy. „Lístky by měly být tištěny na kvalitnějším papíře. Nízká gramáž způsobuje, že se často lepí, a volič pak omylem do urny vhodí lístky dva. V případě souběhu dvou voleb by pak měly být obálky i lístky jasně barevně odlišeny,“ myslí si Lebeda.

Podle něj by samotné komise měly dostat do ruky jasný manuál, jak při sčítání postupovat. „Ideální by bylo změnit i software, který se používá. Dnes se do něj zadá jen finální číslo z ručního počítání, program by měl mít ale více kroků,“ doplňuje Lebeda. Balík změn, které vnitro navrhuje, sice přinese férovější a přehlednější lístky, chaos v udílení a započítávání preferenčních hlasů ale nezmění. Zatímco při výběru poslanců a senátorů voliči jména kandidátů kroužkují, v komunálních volbách se dávají křížky. Obojí ale není totéž. Křížek je především hlasem pro stranu a teprve její úspěch ve volbách ukáže, zda daného kandidáta někam posune.

Česko nicméně není jedinou zemí, která řeší způsob, jak by měl volič dát jasně najevo své preference konkrétnímu kandidátovi. Podobné potíže mají i v sousedním Polsku. Loni v prosinci Sejm schválil novelu volebního zákona. Pochybnosti ale zůstaly i pak. „Volič může na týž lístek něco dopsat nebo ho počmárat, ale pořád zůstává platný. Podle opozice je zárukou férovosti jen čistý hlasovací lístek s jasným křížkem. V tom má jistě pravdu,“ říká Michal Kubát, politolog z **Fakulty sociálních věd** UK.

Hlasovací lístky by měly být potištěné jen z jedné strany. A budou větší.